

CONTINUATIO
TABULARUM
CHRONOLOGICARUM,
QUÆ AD PRÆFIGENDA
HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ
TEMPORA

Apprimè necessaria sunt,

Fideliter

IMPERATORUM ORIENTIS ET OCCIDENTIS,
Consulum Romanorum, Regum Franciæ, Hispaniæ, & Angliæ, Hæresum, Controversiarum, & Schysmatum, Conciliorum, cum Oecumenicorum, tum Nationalium, ac denique Virorum Illustrum, qui sive pietate & doctrinâ, sive in instituendis, restaurandis ac propagandis Ordinibus Monasticis, Regularibus, Equestribus, ac Militaribus in Ecclesia floruerunt;

TOMUS NONUS
ET
ULTIMUS.

CUM INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS,

AUCTORE

FR. IGNATIO HIACYNTHO
AMAT DE GRAVESON,

Sacræ Facultatis Parisiensis Doctore, & Collegii Casanatensis
Theologo, Ord. Fratrum Præd.

EDITIO IN GERMANIA SECUNDA.

CUM PERMISSU SUPERIORUM.

Augustæ Vindelicorum & Græcii,
Sumptibus Fratrum VEITH, Anno MDCCXVII.

IMPRIMATUR.

Si videbitur Reverendissimo Patri Magistro Sacri Palatii Apostolici.

N. Baccarini Episc. Bojan.

IMPRIMATUR.

Fr. Gregorius Scleri Ord. Prædic. Sac. Palat. Apost. Magist.

AUCTORIS

Brevis Observatio circa Notitiam Chronologiæ.

Notitia Chronologia ad certam Historiam, cum Sacra, tum Ecclesiastica, præfigenda tempora adeo necessaria est, ut absque illius ope ac filo omnia Antiquitatis monumenta suis deque miscantur; nec ullus unquam ex infinitis propemodum ac Labyrinthicis ambagibus, quæ, temporum perturbata ratione, sine termino necitantur, libero pede evadere possit, nisi ei librata et accurata Chronologia præsidia præsto sint; Sunt enim (ut appositè ait Gerardus Joannes Vossius in *Isagoge Chronologia Sacra*) Geographia, & Chronographia; germanæ Sorores, immò quasi ocelli duo Historiæ, quorum altero si orbeatur, lusa fiat; utroque extincto, cæca sit prorsus. At enim, ut obiter dicam, quo pacto poterunt illi, qui recta Chronologia Regulas non callent, Fastos Consulares ordinare, Romanorum Pontificum, Imperatorum, cum Orientis, tum Occidentis, et diversarum Nationum Regum, ac Principum describere successionem? Quæ, inquam, poterunt Regularum Chronologia imperiti, persecutionum, et præcipuarum rerum in Ecclesia gestarum exordia, progressus, exitusque certis, finitisque periodis, et epochis comprehendere, ut quo tempore habita generalia, ac celebriora Provinciæ Concilia fuerint; quonam Ecclesia sæculo emergerint Hæreses, Schismata, et Controversiæ; quibus Romani Imperii Principibus, quo sedente Romano Pontifice, quo anno, qua die, Martyrum Passiones inciderint, vel floruerint, et obierint Viri illustres, qui de Ecclesia pietate et doctrina optimè meriti sunt, certò definiant, et ad statæram veritatis appendant? Profectò, qui in doctrina temporum versati non erunt, tanquam cæci in meridie palpabunt in Historia Ecclesiastica, in multis anachronismos turpiter prolabantur, ea, quæ sub Diocletiano, Imperatore post homines natos crudelissimo, acciderant, sub Decio, vel Gallieno, Imperatoribus, præposterè et in scitè collocabunt, præcipua Historia Ecclesiastica Capita fœdis metachronismis deturpabunt, et veterum Patrum Monumenta longè alieno ab eo, quo signanda sunt, tempore, notabunt. Hos, et alios ejusmodi scopulos, in quos Historiam Ecclesiasticam lætando impingere posses, facili negotio vitabis, erudite Lector, si Tabulas Chronologicas hic insertas, in quibus contexendis doctissimorum, et omni exceptione majorum hujus tempestatis Chronographorum vestigia presimus, præ oculis habere, usque uti haud graueris ad Historia Ecclesiastica præstituenda tempora.

INDEX

TABULARUM CHRONOLOGICARUM

Nec non in eas Observationum, quæ ad præfigenda Historiæ Ecclesiasticæ Tempora omninò necessariae in hoc Tomo Nono continentur.

SEXTA TABULA CHRONOLOGICA.

In qua continetur Series Imperatorum Romanorum, usque ad divisionem Imperii Romani in Orientalem & Occidentalem, & deinde, post illam divisionem, describitur Series Imperatorum Orientis usque ad annum MCCCLIII. quo, imperante Constantino XI. Christianorum in Oriente Imperium à Turcis, Duce Mahomete II. destructum est. pag. 2.

SUCCESSIO

Imperatorum Orientis,

Post scilicet divisionem Imperii Romani in Orientalem, & Occidentalem. pag. 6.

SUCCESSIO

Turcarum Imperatorum,

Qui in Oriente imperarunt, incipiendo ab Ottomano, à quo estis Turcarum in Oriente Imperii nomen Ottomanum inditum est, usque ad Achmetem hujus nominis III. nunc imperantem. pag. 12.

SUCCESSIO

Francorum Imperatorum,

Qui ab anno millesimo ducentesimo quarto, quo à Latinis expugnata est urbs Constantinopolis, imperarunt in Oriente usque ad annum millesimum ducentessimum senagesimum primum. pag. 15.

SEPTIMA TABULA CHRONOLOGICA.

Seriem exhibens Imperatorum Occidentis, post scilicet divisionem Imperii Romani in Orientalem, & Occidentalem, usque ad Carolum VI. nunc imperantem. pag. 16.

OBSERVATIONES

Ad illustrandam Tabulam Chronologicam Imperatorum Occidentis, maxime, postquam Carolus Magnus, anno obtingente primo Imperium Occidentis renovavit, omninò necessaria. pag. 21.

SUCCESSIO

Consulum Romanorum,

Ab anno primo Æræ Christianæ, seu Natalis Vulgaris Christi, usque ad Basilium Junierem, qui anno Christi quingentesimo quadregesimo primo ultimum privatorum Consulum in Oriente gessit. pag. 25.

OCTAVA TABULA CHRONOLOGICA.

In qua describitur Galla Regum Series, seu Successio, ab exordio Monarchiæ Francorum, usque ad Ludovicum XV. nunc regnantem. pag. 32.

NONA TABULA CHRONOLOGICA.

Repræsentans Successionem Regum, qui in Hispania Summa rerum petiti sunt usque ad Philippum V. nunc regnantem. pag. 43.

SUCCESSIO

Gothorum Regum Hispaniæ,

Qui Ariani fuerunt usque ad Reccaredum I. qui primus Gothorum Regum Hispaniæ Catholicam Fidem amplectus est. ibid.

SERIES

Regum Hispaniæ Gothorum,

Sen Wisigothorum, qui post Leovigildum, Regem Arianum, Catholicam Fidem professi sunt. pag. 46.

SERIES

Regum Castiliæ, seu Castellæ,

Qui à tempore Ferdinandi, Regis Castiliæ, à quo, post occisum Vercemundum III. Legionis, & Asturiarum Regem, facta est unusquisque Regni, seu Legionensis, & Asturiarum unicum Reges Castiliæ, regnarunt in Hispania usque ad Philippum V. qui nunc Hispania Monarchiam feliciter regit. pag. 49.

OBSERVATIONES

In Tabulam Decimam Chronologicam Regum Hispaniæ. pag. 53.

TABULA DECIMA CHRONOLOGICA.

In qua exhibetur Series Regum Angliæ. pag. 54.

OBSERVATIONES

Circa statum Religionis Christianæ, & Ecclesiæ Catholicæ in Regno Angliæ sub Regibus ante Schisma Anglicanum, cui initium dedit Henricus VIII. Angliæ Rex, & sub Regibus ejusdem Regni post obitum Schisma Anglicanum. pag. 62.

TABULA UNDECIMA CHRONOLOGICA.

In qua juxta sæcularem seriem, referuntur omnes Hæreses, Controversæ, & Schismata, quæ à primordiis Ecclesiæ ab hac usque tempora in Ecclesiâ emerferunt. pag. 64.

OBSERVATIONES

In Hæreses & Schismata, quæ Ecclesiâ infestant. pag. 80.

TABULA DUODECIMA CHRONOLOGICA.

In qua juxta sæcularem ordinem, referuntur omnia Concilia cum Oecumenica, tum Nationalia, seu Provincialia, quæ sive ad profigiendas Hæreses, sive ad sanandam, vel restaurandam Ecclesiæ Disciplinam, verum in locis fuerunt celebrata. pag. 81.

OBSERVATIONES

In Concilia, quæ in Ecclesiâ fuerunt celebrata. pag. 103.

TABULA DECIMA TERTIA CHRONOLOGICA.

Quæ Seriem exhibet Pivorum Illustrum, seu Scriptorum Ecclesiasticorum, qui à primo Ecclesiæ Sæculo ad hoc usque nostra tempora doctrinâ & pietate floruerunt. pag. 105.

TABULA DECIMA QUARTA, ET ULTIMA CHRONOLOGICA.

In qua exhibentur omnes Ordines cum Monastici, tum Regulares, nec non Congregationes, & Ordines Equitum ac Militares. pag. 135.

CON-

CONTINUATIO SERIESQUE TABULARUM CHRONOLOGICARUM,

QUÆ

AD CALCULOS ACCURATIORES

Exactæ, præfigendis Historiæ Ecclesiasticæ temporibus haud parùm inservire possunt.

Uanquam nobis in votis maximè fuisset, quatuordecim Tabulas Chronologicas, quas ad præfigenda Historiæ Ecclesiasticæ tempora necessarias esse judicavimus, uno in Tomo comprehendere, easque simul collectas, studiose Lectori exhibere; hujus tamen argumenti amplitudo, qui ad unius Tomi angustias contrahi minimè poterat, in causa fuit, cur ad calcem secunde Partis Tomi ad hæc Historiæ nostræ Ecclesiasticæ jam quinque priores præmiserimus Tabulas Chronologicas, in quarum prima descripsimus seriem, seu usquam interruptam successionem Romanorum Pontificum à S. Petro, Apostolorum Principe, usque ad Innocentium XIII. qui nunc universæ Ecclesiæ clarum sapientissimè moderatur. In altera texuimus Catalogum Patriarcharum Græcorum Ecclesiæ Alexandrinæ. In tertia, exhibuimus Successionem Patriarcharum Græcorum, & Latinorum Ecclesiæ Antiochenæ. In quarta representavimus successionem Patriarcharum Græcorum, & Latinorum Ecclesiæ Hierosolymitanæ. In quinta dedimus seriem Patriarcharum cum Græcorum, tum Latinorum, qui præfuerunt Ecclesiæ Constantinopolitanae. Has igitur quinque priores Tabulas Chronologicas, jam loco mox à me laudato, insertas, excipient nunc continenti ordine alie novem, quæ supersunt, Tabulæ Chronologicæ, quarum consulto ad huncce Tomum novum Historiæ Ecclesiasticæ remisimus. Incipiemus atem à Sexta Tabula Chronologica, quæ complectetur Seriem Imperatorum Romanorum usque ad divisionem Imperii Romani in Orientale, & Occidentale. & deinde post factam illam divisionem, subjectam successionem Imperatorum Orientis usque ad Constantinum hujus nominis XI. quo Imperante Mahometes II. Turcarum Imperator, anno MCCCCIII. Christianorum in Oriente invasit Imperium, quod etiamnum ab illi Barbari possidentur. Septima Tabula Chronologica singulos ordine persequitur Imperatores Occidentis, dabitque etiam successionem Consulium Romanorum ab anno prima Ære Christianæ, seu Natalis Vulgaris Christi, usque ad Basilium Juniores, qui anno Christi quingentesimo quadragésimo primo ultimus privatorum Consulatum in Oriente gessit. In Octava erunt Reges Gallie. In Nona, Reges Hispaniæ. In decima Reges Angliæ. In undecima, omnes Hæreses, Controversiæ & Schismata, quæ in Ecclesiâ ab ejus primordiis ad hanc usque ætatem emerferunt. In duodecima, omnia Concilia tum Œcumenica, tum Nationalia, seu Provincialia, quæ sive ad extirpandas Hæreses, sive ad restaurandam Ecclesiæ Disciplinam, variis in locis fuerunt celebrata. In decima tertia locum sibi vindicabunt omnes viri insignes, qui eximâ doctrinâ ac singulari pietate Ecclesiâ illustrârunt. Postrema, seu decima quarta Tabula Chronologica, Lectari ob oculos ponet egregios illos Viros, qui Statum seu Monasterium, seu Regularem, novis institutis Ordinibus de Ecclesiâ optimè meritis, nobilitârunt, illustrârunt, ac longè latèque propagârunt. Hæc autem omnia, de quibus in Colloquiis nostris in universam Historiam Ecclesiasticam lato calamo differuimus, hic, ne immensum diffundamur, indicare dumtaxat, & quasi digito monstrare abundè sufficiet, quia si lector plura de his scire avertat, annuato semel anno, vel seculo quo res, ad Historiam Ecclesiasticam spectantes, accidisse ostendunt Tabulæ istæ Chronologicæ, poterit nullo negotio adire ac consulere nostra Colloquia, quæ in universam Historiam Ecclesiasticam per singula quæque secula recto ordine disposuimus, eaque octo Tomis comprehensa, in rem illorum, qui ad studium Historiæ Ecclesiasticæ animam appellere cœperunt, jam publici juris fecimus.

SEXTA TABULA CHRONOLOGICA,

In qua textitur Series Imperatorum Romanorum, usque ad divisionem Imperii Romani in Orientale & Occidentale, & deinceps post illam divisionem, describitur series Imperatorum Orientis usque ad annum MCCCCLIII. quo, imperante Constantino XI. Christianorum in Oriente Imperium à Turcis Duce Mahomete II. destructum est.

ANequam Seriem texamus Imperatorum Orientis, nec abs re erit observare Imperium Romanum, cujus fundamenta posuit *Cajus Julius Cæsar* anno ante Natale Christi Domini quadragésimo octavo, varias habuisse periodos, in quibus mutationes ac divisiones subit. Enim verò, Imperium Romanum à *Cæso Julio Cæsare* usque ad *Marcum Aurelium*, hoc est, usque ad annum Christi centesimum sexagesimum primum, unicus tenuit Imperator; sed imperante *Marco Aurelio*, duos simul Imperatores Roma videre cepit, videlicet *Marcum Aurelium*, & *Lucium Verum*, quem *Marcus Aurelius*, pueri *Hadriani* Imperatoris, Collegam Imperii sibi elegerat. Nulla inde tamen facta est in Imperio Romano divisio rerum, quia *Marcus Aurelius*, & *Lucius Verus* simul Imperium Romanum unanimi consensu administrarunt, perinde ac si non duo fuissent, sed unus tantum. Mortuus *Marcus Aurelius*, & *Lucius Verus*, qui simul imperarunt, administrationis Imperii Romani tui domaxat Principi demaridam est usque ad *Ceracallum*, & *Getam*, filios *Septimii Severi*, hoc est, usque ad annum Christi ducentésimum undecimum, quo *Julia Mater Ceracalis*, & *Getæ*, ita Imperium Romanum divisit, ut ille Occidentalibus Provinciis, hac autem Orientalibus potiretur. Verùm hæc rerum Imperiique Romani divisio deinceps servata non fuit, & quamvis non semel bini fuerint Imperatores, Imperium tamen Romanorum circa ullam divisionem tenuerunt. At, *Diocletiano* ad Imperii fastigium, anno Christi ducentésimo octogésimo quarto, evecto necessarium visum est, ut crearetur alius, præter ipsum, Imperator, qui Romanum Imperium longè latius diffusum, & Barbarum insulubus plurimum, diversisque in locis obnoxium, moderaretur. Elegit igitur sibi *Diocletianus* in Collegam Imperii *Maximianum Herculium*, quem Occidenti præfecit, ipse verò Orientis dominum sibi reservavit. Ab illis duobus Imperatoribus *Diocletiano*, & *Maximiano Herculio*, electi sunt duo Cæsares, nimirum *Constantinus Chlorus*, & *Galerius Maximianus*; qui sibi rursus *Maximinum*, & *Severum*, in huiusque locum *Licinium* adjunxerunt. Sub *Constantino Chloro*, & *Galerio Maximiano*, Imperium Romanum fuisse duas in partes divisum, observat *Eusebius* lib. VIII. *Historia Ecclesiastica* cap. XIII, ubi hæc habet: *Porro, quod nunquam antea Imperio Romano accidisse memoratur, id tunc primum præter omnium expectationem evenit. In hac enim persecutione, qua nostris temporibus graf-*

*fata est, Imperium Orbis Romani in duas divisum est partes, quem Eusebius locum Hæcitur Patefecit, in suis in Historiam Ecclesiasticam ejusdem Eusebii Annotationibus, sic explicat: Constantinus, & Galerius Imperium Romanum, quasi hereditatem quandam inter se partiti sunt. Quæ prima fuit Imperii Romani divisio, ut hoc locustadi Eusebius. Antea enim, licet plures Augusti simul fuissent, tamen Imperium Romanum solidum atque indivisum gubernabant, ut consigit *Marco*, & *Verus* Imperantibus. Sed sub *Diocletiano*, & *Herculo Maximiano* nulla facta fuerat Imperii divisio, cum in Provincias, nec legiones Augusti inter se partiti essent. Restitit ergo *Eusebius* in libro X. ita scribit: Istis igitur (*Diocletiano* videlicet, & *Herculo Maximiano*) absentibus ab administratione Reipublicæ, *Constantinus*, & *Galerius Augusti* creatus sunt, divisique inter eos Romanus Orbis. Idem observat *Orosius* lib. 7. his verbis: *Galerius*, & *Constantinus Augusti*, primi Imperium Romanum duas in partes determinarunt. De hac Imperii Romanum divisione, sub Imperatoribus *Constantino Chloro*, & *Galerio Maximiano* facta, quam *Ursus* Roma præ cæteris ageritine tollit, loquitur *Porphyrus* in Panegyrico carmine ad *Constantinum* Imperatorem, quod scripsit anno Imperii *Constantini* quinto decimo, quoque in libris *Cæsarum Crispi* & *Constantini*:*

Lacerata crementis

Imperii pars fessa poli divisa gemebat

Sceptra, & Ansignia maribus perditæ jura

Et aliquanto post, ita *Constantinum* Imperatorem alloquitur.

Et reparata jugans vestigiis diversis mundi

Orbes junge pares, det leges Romanolentis

Principe te, in populos.

Hæc autem Imperii Romani in duas partes divisio, quæ contigit sub Imperatoribus *Constantino Chloro* & *Galerio Maximiano*, hoc est, anno Christi trecentésimo quinto, quo Imperiale dignitatem sese ultro abdicantibus *Diocletiano*, & *Herculo Maximiano*, successi sunt *Augusti Constantinus Chlorus*, & *Galerius Maximianus*, hæc, inquam, Romani Imperii duas in partes divisio duravit usque ad annum trecentésimum vigésimum quartum, quo *Constantinus Magnus* deinde *Licinio*, toto Imperio Romano solus potius est, divisit tamen *Constantinus Magnus* Imperium Romanum in Occidentale ac Orientale, selegitque *Byzantium*, seu Urbem *Constantinopolim*, ut Sedes esset Imperatorum Orientalium, sicut Roma Imperatorum Occidentalium. Hæc Imperii Romani in Occidentale, & Orientale divisio, post mortem Imperatoris *Constantini Magni*, servata est, ita ut exceptis *Juliano Apostata*, & *Joviano*, qui, post obitum filiorum *Constantini Magni*, soli & absque Collega imperarunt, bini semper post mortem Imperatoris *Joviani*, quæ incidit in annum Christi trecentésimum sexagesimum quartum, fuerint semper Imperatores, unus videlicet Orientis, alter verò Occidentis, eaque duorum Imperatorum, Orientis nimirum & Occidentis, distinctio perievertit usque ad Imperatorem *Augustulum*, seu usque ad annum quadringentésimum septuagesimum sextum, quo anno Imperium Occidentale delit in *Augustulo*, & deletum jacuit per annos trecentos viginti quatuor, ad est, usque ad *Cerulum Magnum*, qui ineunte novo Ecclesiæ Sa-

- 14 *Nerva Trajanus Vlpian*, post obitum *Nervæ* Imperatoris, à quo fuerat adoptatus, Imperium obtinuit anno Christi nonagesimo octavo. Obiit die decimâ Augusti anni Christi CXVII. postquam imperasset annos undeviginti, menses sex, & dies quatuordecim.
- 15 *Albus Hadrianus* successit *Trajan* anno Christi CXVII. imperavit annis viginti & uno, & que à vita migrevit anno Christi centesimo trigésimo octavo.
- 16 *Antoninus Pius* Imperatori *Hadriano*, à quo fuerat adoptatus, successit anno Christi centesimo trigésimo octavo, imperavit annis viginti tribus, & excessit à vivis anno Christi CLXI.
- 17 *Marcus Aurelius Antoninus* in locum Imperatoris *Antonini Pii*, à quo fuerat adoptatus, successit anno Christi CLXI. imperavit annis novemdecim, dies undecim, & vixit sanctus est anno Christi centesimo octogésimo. A *Cæso Julio Casare* usque ad hunc Imperatorem *Marcum Aurelium*, Imperium Romanum unicuique Princeps tenuerunt, at, impetente *Marc*o *Aurelio*, Roma, otiosius observavimus, duos vidit Imperatores, videlicet *Marcum Aurelium*, & *Lucium Verum*, quem *Marcus Aurelius* in consuetum Imperii assuit. Imperavit eum *Lucius Verus* und cum *Marc*o *Aurelio* per annos septem hoc est, ab anno Christi CLXI, usque ad annum Christi CLXIX. quo mortuus est.
- 18 *Lucius Aurelius Commodus* patri suo *Marc*o *Aurelio* in Imperio successit anno Christi centesimo octogésimo, imperavit annis tredecim, & occisus est anno Christi centesimo nonagesimo tertio.
- 19 *Publius Helvius*, cognominatus *Pertinax*, Imperator renunciatus est anno Christi centesimo nonagesimo tertio, sed ab *Alicis*, quorum licentiam seve re cohibebat, trucidatus est Imperii sui mense tertio.
- 20 *Marcus Didius Severus Julianus* ad Imperium sublimatus est eodem anno Christi centesimo nonagesimo tertio, sed exclamato Imperatore primùm *Pescennio Nigro*, & postea *Septimio Severo*, à Senatu capitis damnatus est Imperii sui mense secundo.
- 21 *Septimius Severus* saluatus est Imperator anno Christi centesimo nonagesimo tertio. Vixit *Pescennium*, & *Albinum*, qui Imperium effectabant, & in Christianos crudelem persecutionem movit. Imperavit annis octodecim, & à vivis sublatus est anno Christi ducentesimo undecimo.
- 22 *Antonius Caracalla*, & *Geta*, duo *Septimii Severi*, & *Julia filii*, post mortem patris patri jure imperare coeperunt anno Christi ducentesimo undecimo. Sed *Caracalla* consortem Imperii ægerantem *seren*em, fratrem suum *Geta* in gremio matris suæ *Julie* interfecit. Imperavit autem *Caracalla* ab obitu Patris sui *Septimii Severi* annos sex, & occisus est anno Christi ducentesimo decimo septimo.
- 23 *Marcus Severus Opellius Macrinus*, sublatus *Caracalla*, Imperator creatus est à militibus anno Christi ducentesimo decimo septimo, sed anno secundo inchoato Imperii sui interfecit, seu anno Christi ducentesimo decimo octavo.
- 24 *Heliogabalus*, seu *Elagabalus*, successit Imperatori *Macrino* anno Christi ducentesimo decimo octavo. Imperium per quatuor annos pessimè administravit, ac tandem occisus est in latrina, ejusque corpus in Tiberim projectum anno Christi ducentesimo vigesimo secundo.
- 25 *Aurelius Severus Alexander*, obtruncato *Heliogabalo*, nequissimo Imperatore, ad imperium evectus est anno Christi ducentesimo vigesimo secundo, illudque sapientissimè per tredecim annos administravit, & tandem iussu *Julii Maximini* trucidatus est anno Christi ducentesimo trigésimo quinto.
- 26 *Julius Maximinus*, post mortem *Alexandri* Imperatoris, in ejus locum successit anno Christi ducentesimo trigésimo quinto, sed anno tertio Imperii sui, cum *Marcus Antonius Gordianus* fuisset ab exercitu Imperator acclamatus, occisus est *Julius Maximinus* anno Christi ducentesimo trigésimo septimo.
- 27 *Marcus Antonius Gordianus*, Senior, Imperator acclamatus est anno Christi ducentesimo trigésimo septimo, sed cum ipsi bellum illatum fuisset, rebus desperatis, necem sibi in cubiculo concessit anno Christi ducentesimo trigésimo octavo, postquam uno anno imperasset.
- 28 *Marcus Antonius Gordianus*, Junior, Senioris filius, qui non multo post patris sui electionem Imperator renunciatus fuerat, eodem anno Christi ducentesimo trigésimo octavo pariter cæsus est.
- 29 *Pupienus*, & *Balbinus* in locum *Gordianorum*, seniores nimirum & junioris, subrogati sunt anno Christi ducentesimo trigésimo octavo, sed, cum duo isti Imperatores inter se non essent concordēs, à militibus eodem anno cæsi perierunt.
- 30 *Marcus Annius Gordianus III*, Senioris *Gordiani* nepos, occisus *Pupieno* & *Balbino* Imperatoribus, Imperium obtinuit anno Christi ducentesimo trigésimo octavo, quod per sex annos cum optimè administrasset, occisus est anno Christi ducentesimo quadragésimo quarto.
- 31 *Marcus Julius Philippus*, occiso *Gordiano* Imperatore, saluatus est Imperator anno Christi ducentesimo quadragésimo quarto, & postquam imperasset annis quinque, à militibus occisus est anno Christi ducentesimo quadragésimo nono.
- 32 *Marcus Quintus Trajanus Decius* anno Christi ducentesimo quadragésimo nono Imperator fuit renunciatus. Crudelissimum in Christianos movit persecutionem, que incepit anno Christi CCXLIX. scilicet adhuc anno CCL. contra *Seythas* pugnans *Decius* Imperator perit in palude demersus anno Christi CCLI.
- 33 *Cajus Valens Hostilianus*, occiso *Decio* Imperator fuit inauguratus, sed non multo post in suagationem fuit obitus ex pestilentia anno Christi CCLI.
- 34 *Cajus Vibius Trebonianus Gallus* Imperium, post mortem *Hostiliani*, per tres annos tenuit, & à militibus, ejus graviam despicientibus, occisus est anno Christi ducentesimo quinquagesimo.

- quagesimo quarto. *Valerianus*, ejus filius, factus Consors Imperii, à milibus uni cum patre trucidatus est.
- 35 *Cajus Julius Arrius* ad Imperium evehus est anno Christi ducentesimo quinquagesimo quarto, sed mense Imperii sui tertio à propriis militibus occisus est.
- 36 *Publius Licinius Gallienus*, Imperium obtinuit anno Christi ducentesimo quinquagesimo quarto, sed anno sexto Imperii sui contra *Seperem*, Persarum Regem, pugnatorus, ab eo captus est, excoctus, saque confectus anno Christi CCLX.
- 37 *Publius Licinius Valerianus*, filius *Valeriani* Imperatoris, quem jam Cæsarem creverat, dictus est Imperator anno Christi ducentesimo sexagesimo, & postquam imperasset eb obitu patris sui annis octo, occisus est anno Christi CCLXVIII.
- 38 *Marcus Aurelius Claudius*, ocellis *Gallienae*, dictus est Imperator anno Christi ducentesimo sexagesimo octavo, obituque endo Christi CCLXX, postquam per biennium imperasset.
- 39 *Marcus Aurelius Quintillus*, frater *Claudii* Imperatoris, in demortui fratris sui locum successus est, sed cum tanto sustinendo oneri se imparem carneret, veans sibi solvit die decimo septimo Imperii sui, & obiit eodem anno CCLXX.
- 40 *Valerius Aurelius* ad Imperium provectus est anno Christi CCLXX, cumque imperasset annis circiter quinque, occisus est à militibus anno Christi CCLXXV.
- 41 *Marcus Claudius Tacitus* à Senatu electus est Imperator anno Christi CCLXXV. sed Imperii sui mense sexto è vivis sublatus est.
- 42 *Atarus Annus Flavianus*, frater *Taciti* Imperatoris, mortuo fratre, arripuit Imperium anno Christi ducentesimo septuagesimo sexto, sed à milibus eodem anno interfectus est.
- 43 *Marcus Aurelius Probus* electus est Imperator anno Christi ducentesimo septuagesimo sexto, cumque imperasset annis sex, à milibus fuit interemptus anno Christi CCLXXXII.
- 44 *Marcus Aurelius Carus*, ocellis *Probo*, Imperator fuit acclamatus anno Christi ducentesimo octogesimo secundo, iqueque fulminis percussus obiit anno Christi ducentesimo octogesimo tercio, cum jam senescerent Imperii sui annos inchoasset.
- 45 *Marcus Aurelius Carinus*, filius *Cari* Imperatoris netu major, nua cum fratre suo *Numeriano* Imperii habenes moderari cepit anno Christi ducentesimo octogesimo tertio, sed *Numerianus*, post aliquot menses ab obitu patris sui *Cari*, eb *Arrius Appus*, qui ad Imperium aspirabas, necatus est; *Carinus* verd, ineunte anno sui Imperii secundo, interfectus est anno Christi ducentesimo octogesimo quarto.
- 46 *Valerius Diocletianus* fuit in Oriente acclamatus Imperator anno Christi ducentesimo octogesimo quarto. Christianos servillius periclitatus est, & postquam per annos viginti unum Imperium tenuisset, sese Imperiali dignitate abdicavit anno Christi trecentesimo quinto.
- 47 *Marcus Aurelius Valerius Maximianus*, cognomento *Herculius*, quod se è genere *Herculis* oriundum jactaret, à *Diocletiano* Imperator, sibiqur collega, seu consors Imperii, factus est anno Christi ducentesimo octogesimo sexto. Fuit levissimus Christianorum persecutor, & Republice pestis, Secutus *Diocletiani* exemplum, Imperio, quod per annos novendecim administravit, nuntium remisit anno Christi CCCV.
- 48 *Constantinus Chlorus*, ab Imperatore *Maximiano Herculio* Cæsar electus, eodem Imperium abdicente anno trecentesimo quinto, Augustus, seu Imperator dictus est, obituque anno Christi trecentesimo sexto, Imperii sui anno primo.
- 49 *Galerius Maximianus*, cognomento *Armentarius*, electus ab Imperatore *Diocletiano* Cæsar, eodemque dignitati Imperii anno Christi, ut mox diximus, trecentesimo quinto renunciante, dictus est Augustus, seu Imperator, atque *Constantinus Chlorus* Collega Imperii datus. Imperavit *Galerius Maximianus* annis septem, & obiit anno Christi trecentesimo undecimo.
- 50 *Constantinus Magnus*, filius Imperatoris *Constantini Chlari*, eodem Christi anno, seu trecentesimo sexto, quo ipsius pater mortuus est, dignitatem Imperialem obtinuit, quæ atiam eodem anno concessa est *Flavio Valerio Severo*, *Maximino*, *Maxentio*, filio *Maximiani Herculii*, & biennio post, seu anno Christi trecentesimo octavo, eidem Imperiali dignitate donatus est *Licinius*. Verùm, *Constantinus Magnus* ceteros illos Imperii sui æmulos vicit, & solus tandem obtinuit Imperium. Christianam fidem simplex, tam lausimè propegevit. Imperante ec promovente *Constantino Magno* celebratus est anno Christi CCCXXV. Generale Concilium Nicenum I. in quo damnatus est Hæresarcha *Arius*. Imperavit *Constantinus Magnus*, eb obitu petui sui *Constantini Chlari*, annos triginta & unum, obituque anno Christi trecentesimo trigesimo septimo.
- 51 *Constantinus Junior*, filius *Constantini Magni*, & *Fausla*, natumajor, Imperium, post mortem patris, paritius est cum suis fratribus *Constante* & *Constantio*, eique in hec divisione cessit Gallia, Hispania, Britannia & Africa Proconsulatus ex parte Imperii annis tribus, & anno Christi CCCXL, occisus est à fratre suo *Constante*.
- 52 *Constantius*, alter *Constantini Magni* Imperatoris & *Fausla* filius netu minimus, sortitus est in divisione Imperii Italian, Africanam reliquam, Illyricum, Macedoniam, & Græciam, etque ocellis fratre suo *Constantino*, Provincias, quæ ejus Dominio parebant, sui juris fecit, & solus in Occidente imperavit usque ad annum Christi CCCL. quo anno occisus est in Gellis à *Magesteris*, qui Imperium Occidentale arripuit, &que potius est.
- 53 *Constantinus*, tertius *Constantini Magni* Imperatoris, & *Fausla* filius, obtinuit in divisione Imperii Myliam, Thraciam, Constantinopolim, Asiam, Egyptum, Orientemque

hique Imperium ab Æthrico ad Nibibem, occupavit etiam Imperium Occidentis, postquam *Magentius*, qui anno Christi trecentesimo quadragésimo, occiso *Cæsare*, Occidentis Imperatorem, invaserat totum Imperium Occidentale, sese Londini in Gallia anno Christi trecentesimo quinquagesimo tertio insensisset, cum imperasset per triconium & sex menses. Arianae Hæreses fautor & propagator fuit Imperator *Constantinus*, obitque anno Christi trecentesimo sexagesimo primo, postquam ab obitu patris sui *Constantini Magni* imperasset annis viginti quatuor.

- 54 *Flavius Claudius Iulianus*, cognominatus *Apostata*, quod à Christi Fide ad Idolatram cultum desciverit, *Constantius*, fratris Imperatoris *Constantini M. & Basilicæ*, filius, Imperium Romanum solum obtinuit anno Christi CCCLXI. Idolorum Tempia restavit, & servilissimus fuit Christianorum persecutor. Perit in Expeditione, quam adversus Persas suscepit anno Christi trecentesimo sexagesimo tertio, Imperii verò sui anno secundum.

- 55 *Flavius Jovianus*, vel *Jovianus*, Imperator fuit renuntiatus anno Christi trecentesimo sexagesimo tertio. Fuit optimus Princeps, de Christianæ Religionis bene meritis, qui summo cum omnium more octo dumtaxat mensibus imperavit, & extinctus est die XVI. mensis Februarii anni Christi trecentesimo sexagesimi quæsti. Mortuo *Flavio Joviano* Imperatore, facta est divisio Imperii Romani in Orientale, & Occidentale, adeo ut successio Imperatorum Orientis plane diversa sit ad nostra usque tempora à successione Imperatorum Occidentis. Hic successorem Imperatorum Orientis, in alia verò sequenti Tabula Chronologica Imperatorum Occidentis seriem texemus.

Successio Imperatorum Orientis, post fallam divisionem Imperii Romani in Orientale, & Occidentale.

- 56 *Flavius Valens*, post mortem *Joviani* Imperatoris anno CCCLXIV. Imperii colora factus, à fratre suo *Valentiniano*, totum Orientem præfatus est, frater verò ipse *Valentinianus* præfuit Imperio Occidentali. Moribus & Religione ferebantur valde dissimiles hi duo fratres Imperatores. *Valentinianus* quippe, Occidentis Imperator, fuit Princeps iustus, pius, & Catholicæ Religionis addictissimus. At, *Valens*, ipse frater Orientis Imperator, crudelem sese exhibuit, & Arianae Hæresi infectus, Catholicos Episcopos acriter infectus est, & Arisola impensissime fuit; obitque anno Christi CCCLXXVIII. Imperii sui decimo quinto.
- 57 *Flavius Theodosius*, dictus *Magnus*, ad Imperium evectus anno Christi trecentesimo septuagesimo octavo. Fuit optimus Princeps, pietate, clementia, fortitudine, animique moderatione oculi secundus. Tyrannos, *Maximum*, *Eugenium*, & *Arbogastem* sustulit. Peroleonem, sibi à S. Am-

brasio, Episcopo Mediolanensi, impoluit, dum singulas annis demissiones lausisset, eximia sua pietate argumentum Christianis Principibus reliquit. Catholicam Religionem, profligavit Hæresibus, hæresim propagavit, de Alanis, Gothis, atque Hunis insignes victorias reportavit, atque et hac via migravit anno Christi trecentesimo nonagesimo quinto, postquam per sexdecim annos Imperium Orientis tenuisset, illudque sapientissime administrasset.

- 58 *Aradius*, filius *Theodosii Magni*, Orientis Imperium, post mortem patris sui, sub tutela *Rufini*, perfidi & ambrosii hominis, moderari cepit anno Christi trecentesimo nonagesimo quinto. Fuit optimus Imperator, pacis & Religionis amans, sed infelix, ob brevissima bella, quæ ejus Tuus *Rufinus* per *Alexium*, Gochorum Ducem, in ipsam concitavit. Mortuus est *Aradius* Imperator Byzanti anno Christi quadingentesimo octavo, Imperii, post obitum patris sui *Theodosii Magni*, decimo tertio.

- 59 *Theodosius Junior*, seu hujus omnino II. filius Imperatoris *Aradii*, post mortem patris, solum in Oriente imperare cepit anno Christi quadingentesimo octavo. Multa verò Christianis præfuit viciis, obitque anno Christi quadingentesimo quinquagesimo, postquam solus ab obitu patris sui *Aradii* imperasset annes quadingenta duos & sex menses tres.

- 60 *Flavius Valerius Marcinus*, ducti in conjugem *Pulcheriæ*, sorore *Aradii* Imperatoris, cum tamen lege, ut ejus pudicitia vim non inferret; illuxitque est Imperator anno Christi quadingentesimo quinquagesimo Imperavit annis circiter septem, & obiit Constantinopoli die septimi mensis Februarii anni Christi quadingentesimi quinquagesimi tertii.

- 61 *Leo*, post mortem *Marcini*, ad Imperium evectus est anno Christi quadingentesimo quinquagesimo septimo. Clementia, liberalitate ac pietate inclutus fuit; eodemque imperasset annis septemdecim; mortuus est anno Christi quadingentesimo septuagesimo quarto.

- 62 *Zeno Isauricus* Imperio positus est anno Christi quadingentesimo septuagesimo quarto. Hæreticus Eutychianus aperitorem, atque in eorum gratiam promulgavit unicum Edictum, quod *Chalcedonensis* Imperavit annos septemdecim, menses tres, & miserè perit anno quadingentesimo nonagesimo primo.

- 63 *Flavius Valerius Anastasius*, successit *Zeno Isaurico* anno Christi quadingentesimo nonagesimo primo. Hæreticorum Eutychianorum fautor fuit. Imperatoris *Zeni* Henoticon, seu univium Edictum, approbavit, & postquam imperasset in Oriente annis viginti septem, mensibus duobus, & diebus viginti novem, repertus est in Carniculo mortuus anno Christi DXVIII.

- 64 *Iustinus* in locum demortui *Anastasii* successit an. quingentesimo decimo octavo. Erga fidem Catholicam fuit optimè affectus, composuitque grave illud se diutorum

nam diffidit, quod Ecclesiam Orientalem inter & Occidentalem per annos triginta sex jam fervebat, ex quo videlicet *Felix* hujus nominis III. Pontifex Maximus, iusto Anathemate *Acacium*, Patriarcham Constantinopolitanum, percussit. Imperavit *Iustinus* annos novem, dies viginti, & mortuus est anno Christi quingentesimo septimo.

65 *Iustinianus*, Imperatoris *Iustini* ex sorore nepos, imperare cepit anno Christi quingentesimo vigesimo septimo. Fuit quidem optimus Imperator, doctus, ac liberalibus Disciplinis apprime excultus; sed *Theodora*, conjugis, Eurychamæ Heresi infectæ, pessimis delictus consiliis, multos in Ecclesia excitavit tumultus occasione trium Capitulorum, quæ in quinta Synodo Generali præscripta, gravissimis contentionibus inter Episcopos inde eratis locum, & occasionem dederunt. Imperavit *Iustinianus* annis triginta octo, mensibus septem, diebus tredecim, & mortuus est anno Christi quingentesimo sexagesimo quinto.

66 *Iustinus* junior, Imperatoris *Iustiniani* nepos, ei in Imperio Orientis successit anno Christi quingentesimo sexagesimo quinto. Fuit religiosissimus Imperator, manivetus, Justitiæ perquam studiosus, & publicæ tranquillitatis amator. Imperavit annis duodecim, & abijt è vivis anno Christi quingentesimo sexagesimo octavo.

67 *Tiberius Constantinus* successit *Iustino* Juniori, seu hujus nominis II. anno Christi quingentesimo sexagesimo octavo, tenuitque Imperium quatuor annis, hoc est, usque ad annum quingentesimum octingentesimum secundum, quo placide Constantinopoli viâ functus est.

68 *Mauricius*, post mortem *Tiberii Constantini*, Socii sui, imperare cepit anno Christi quingentesimo octingentesimo secundo. Vitium avaritiæ, quo laborabat ille Imperator, in causa fuit, cur milites, qui stipendia non accipiebant, ab ipso defecerint, & acclamaverint Orientis Imperatorem *Phocam*, qui *Mauritium* e solio dejectum trucidavit, postquam omnes ejus filios, ipsomet adspiciente, & hanc calamitatem tanto pietatis exemplo patiente, per summam crudelitatem jugulari jussisset. Imperavit *Mauricius* annos viginti, menses tres, dies aliquot, & exoritur mense Novembris anni sexcentissimi secundi Imperium simul & vitam perdidit.

69 *Phocas*, occiso *Mauricio*, non tam Imperium gubernavit, quàm per octo annos tyrannidem exercuit. Hunc Tyrannum in omnes libidines effusum, *Chysreus*, Persarum Rex, bello appetit, & Melopotamiam, Syriam, Palestinam, Phœniciam, Galatiam, & Paphlagoniam depopulatus est. Tandem, anno Christi sexcentesimo decimo facti conspiratione, Imperator *Phocas* occisus est. Ab hoc Imperatore *Benifacius II.* petiit & obtinuit Templum, quod Romæ appellabatur *Pantheon*, illudque, eliminatâ omni Idolorum spicatrice, in Ecclesiam S. *Mariæ Virginis* & omnium Sanctorum *Mari-*

tyrum convertit ac consecravit. Extat adhuc Romæ integrum illud Templum, quod, ob ædificii formam, dicitur *Sancta Maria Rotunda*.

70 *Heraclius*, occiso *Phoca*, Orientis Imperator fuit acclamatus anno Christi sexcentesimo decimo. Grassanti Monothelitarum Heresi imperare favit. *Acchysreus*, Persarum Rege, sæpe victus fuit, sed tandem illius Victor, à *Sarâ*, qui in Persarum Regno successit Patri suo *Chysreus*, recepit vivificum Sacræ Crucis Christi Domini Ligatum, quod *Chysreus* Persarum Rex, capto anno sexcentesimo decimo quarto Hierosolymâ, abstulerat, ipsumque *Zachariam*, Patriarcham Hierosolymitanum in captivitatem abduxerat. Imperavit *Heraclius* annos triginta, menses quatuor, & dies sex, obiitque anno Christi sexcentesimo quadragésimo primo.

71 *Constantinus*, hujus nominis III. patri suo *Heraclio* Imperatori successit anno Christi sexcentesimo quadragésimo primo. Sed, postquam imperâset menses quatuor, e vivis sublatus est, veneno ei propinato à iuverca *Martinâ* Augustâ.

72 *Heraclius* Junior, seu *Heracleonas*, filius *Heracii* Imperatoris, & *Martinæ* Augustæ, sublato Imperatore *Constantino* hujus nominis III. creatus est Imperator anno Christi sexcentesimo quadragésimo primo. At Imperii sui mense sexto à Senatu exautoratus est, & uni cum matre in exilium relegatus, cum hæc linguam, istæ nasum perdidisset.

73 *Constantinus* hujus nominis II. filius Imperatoris *Constantini III.* & *Gregoriæ*, amoto ab Imperio *Heraclio* Juniore, seu *Heracleone*, creatus fuit Imperator anno Christi sexcentesimo quadragésimo primo. Catholicæ Fidei defensorum acerrimus exstitit infector, & ad propagandam Monothelitarum Hæresim, cui ipse addictissimus erat, funestam promulgavit Edictum, quod *Typus* appellatur. Pellimè Imperium administravit, ac tandem anno Imperii sui vigesimo septimo, seu anno Christi sexcentesimo sexagesimo octavo, Syraculis in Sicilia cæsus est in balneo.

74 *Constantinus* hujus nominis II. filius Imperatoris *Constantini* hujus nominis II. dictus à promissâ, quam gestabat, barbâ, *Pogonatus*, Imperio, postobitum patris sui *Constantini*, annis sexcentesimo sexagesimo octavo potatus est. Catholicam fidem adversus Monothelitas egregiè defendit, obiitque anno Christi sexcentesimo octogésimo quinto, Imperii sui decimo septimo.

75 *Iustinianus* hujus nominis II. filius *Constantini Pogonati* & *Anastasiæ*, successit patri suo *Constantino Pogonato* anno Christi sexcentesimo octogésimo quinto. Sed, cum Princeps crudelis esset, nâro mutatus, solio dejectus in Chersonem Urbem relegatus est anno Christi sexcentesimo nonagesimo quinto, Imperii verb sui decimo.

76 *Leontius*, exulante *Iustiniano* hujus nominis II. Imperium *Iustinianus* arripuit anno Christi sexcentesimo nonagesimo quinto, illudque

illudque per triennium tenuit, hoc est, usque ad annum Christi sexcentisimum nonagesimum octavum, quo anno in Dalmatiam, truncato naso, ablegatus est.

- 77 *Tiberius Affirmatus*, amato & in exilium pulso *Leontio*, imperare cepit anno Christi sexcentesimo nonagesimo octavo. Imperavit autem septem annis, id est, usque ad annum Christi septingentesimum quinquum, quo anno *Iustinianus* Imperator hujus nominis II. qui muricatus naso in urbem Chersonam relegatus fuerat, sese Orientis Imperio restituit, & *Leontium*, atque *Tiberium Affirmatum*, qui tempore ejus exili, Orientis Imperium invaserant, interfecit; ipse verò *Iustinianus* hujus nominis II. postquam in Imperium anno Christi septingentesimo quanto satellit restitutus, illud per sex annos administravit, & occisus est anno Christi septingentesimo undecimo. Hic Imperator *Iustinianus*, hujus nominis II. qui etiam *Rhinometus*, quod naso truncatus esset, cognominabatur, fuit ultimus à Senioris *Heraclii* Imperatoris familia, quæ cum ipso omnino extincta est, postquam sæculo integro in Oriente imperasset. *Heraclius* liquidem senior, ut videtur est in ista Tabula Chronologica, cepit imperare in Oriente anno Christi sexcentesimo decimo, & *Iustinianus* hujus nominis II. Imperator, qui tunc ultimus à familia *Heraclii* Senioris urumulus, Imperium simul & vitam perdidit anno Christi septingentesimo undecimo.

- 78 *Philippicus*, *Bardani* filius, occiso Imperatore *Iustiniano* hujus nominis II. salutaris est Imperator anno Christi septingentesimo undecimo. Hæreticus Manichæus fuit, & Orthodoxos atrociter persecutus est. Anno secundo Imperii sui, seu anno Christi septingentesimo decimo tertio, à conjuratis fuit execratus, dum sub meridie in summo indulgeret, & in carcerem conjectus est in pervigilio Penecostes ejusdem anni.

- 79 *Anastasi* hujus nominis II. dictus antea *Arenius*, ad Imperium evectus est in die Sacro Penecostes anni septingentesimi decimi tertii, imperavit annis circiter duobus, & Imperii depositus Insignibus, habitum Monasticum induit anno Christi septingentesimo decimo quinto.

- 80 *Theodosius* hujus nominis III. postquam *Anastasi* II. Imperio sese abdicasset, in ejus locum substitutus est. Erga Ecclesiam, Fidemque Catholicam fuit optimè affectus, sed uno tantum anno, cum uno aut altero mense, Imperio potitus est, cumque audisset, *Leontem*, dictum *Isaurum*, fuisse ab exercitu Imperatorem Orientis salutatum, sponte cessit Imperio, & cum ipse, cum ejus filius, Clericorum albo adscripti, reliquum vite tempus transsegerunt.

- 81 *Leo* hujus nominis III. dictus *Isauricus*, quod in Isauria ex ignobili familia natus esset, fuit acclamatus Imperator an. Christi septingentesimo decimo septimo. Nihil incantatum reliquit, ut Sacras Imagines de medio tolleret, earumque cultum penitus aboleret, indeque dictus *Iconomachus*, & *Thermachus*. Imperium Orientis per spa-

rium annorum viginti quatuor possidebat administravit, obitusque anno Christi septingentesimo quatuagesimo primo.

- 82 *Constantinus* hujus nominis V. successit Patri suo *Leoni II.* anno Christi septingentesimo quadiagesimo primo, dictus est *Copronymus*, à flexore, quo, autu hup, utitur, sacrum fontem lavavit. Fuit etiam appellatus *Caballinus* ab equino statura, cum odore & tactu vehementer delectabatur. Impiuitatem patris sui *Leonis* superavit, *Constantinus Copronymus*, imperator, & in Sacris Imagines, Sanctorum Reliquias, & in omnes Viros Orthodoxos summa crudelitate fecit, anno tandem Christi septingentesimo septuagesimo quinto miseram exitum animam, postquam ab obitu patris solus imperialiter annis triginta quatuor, menses duos, dies viginti sex.

- 83 *Leo* hujus nominis VI. successit patri suo *Constantino Copronymo* anno Christi septingentesimo septuagesimo quinto, ejus impietatem amittit, & ad exterminandas omnes Sacras Imagines Pseudo-Synodo convocavit. Peris sacrilegus ille Imperator an. septingentesimo octuagesimo, postquam ab obitu patris sui *Constantini Copronymi* solus imperialiter annis quinque, exceptis diebus sex.

- 84 *Irene*, uxor *Leoni* hujus nominis VI. epusque filius *Constantinus* hujus nominis VI. annum ætatis suæ ægus duodecimum, post mortem Imperatoris *Leoni VI.* habens Imperium moderari coepit anno Christi septingentesimo octuagesimo, sed *Constantinus* hujus nominis VI. decemto post successum à patre Imperium, *Irenem*, matrem suam, tecum administrante anno Christi septingentesimo nonagesimo privavit, ac totum per septem annos, id est, usque ad annum Christi septingentesimum nonagesimum septimum, crudelissime regnavit. Quæ de causa, jubente matre *Irene*, eodem anno excecavit, paulo post præ dolore à vita migravit. Is autem e vivis sublato, *Irenes*, ejus mater, sola Imperium administravit per quinque annos, hoc est, usque ad annum octingentesimum secundum, quo *Nicephorus*, Patriarcha Constantinopolitana, cum in ordinem redegit, atque omnibus fortibus exivit in *Leontem* relegavit, ubi, necesse versare anno, diem supernum obtulit.

- 85 *Nicephorus*, post dejectionem Imperii *Irenem*, eamque in Lesbium Insulam relegatum anno octingentesimo secundo, in vice Orientis Imperium, illudque possidebat administravit. Favit liquidem Hæreticis Paulicianis, novis Manichæis. Christianos post crudeliter persecutus est. In Episcopos, Clericos ac Monachos servit, & Tributus infusus, atque tyrannicis exactioibus populum oppressit. Miserè perit in bello Bulgarico, à *Crumano*, Bulgarorum Rege, interfectus anno octingentesimo undecimo, postquam imperasset annos octo, menses totidem, & dies viginti sex.

- 86 *Michail* *Curpalani*, cognomento *Rangabate*, à Senatu, & exercitu Imperator electus an. Christi octingentesimo undecimo, bellum

bellum gessit cum Bolgeris, in quo à *Crumme*, Bulgatorum Raga victus, à tanto ferendo onati impetum, dignitate Impaciali spontè abdicavit, & habitum Monasticum induit anno Christi octingentesimo decimo tertio, imperii vero sui anno secundo.

- 87 *Leo* hujus nominis V. dictus *Armenus*, post liberam *Michaelis* Cypriensis abdicationem, coronatus à Imperatore die X. Martii Julii anni octingentesimi decimi tertii. Fuit crudelis, impius, & Iconomachus, etque postquam imperasset annos septem, menses quinq; & dies quindecim, multis vultibus in Ecclesia confusus interit ipso die natalis Christi Domini anni octingentesimi vigesimi.

- 88 *Michael* Balbus, qui *Leoni Armeno* mortem machinatus fuerat, à obituato. Orientis Imperator est acclamatus anno DCCCXXX. Prædecessorem suum, *Leontem Armenum*, malitia, & imperate superavit. Catholicos acriter insectatus est, & Sacris Imaginibus crudelia bella indixit. Obiit flagitiosissimus ille Imperator anno octingentesimo vigesimo nono, cum annos novam & totidem menses Orientis Imperium tenuisset.

- 89 *Theophilus*, post obitum patris sui *Michaelis Balbi*, Imperio potitus est anno Christi octingentesimo vigesimo nono: Iconoclastarum Hæresim, quam à majoribus suis cum lacte suxerat, fovit, & Orthodoxis viris infensum se præbuit. Bello cum Sacerdotum parùm salutaris gæsto, in mortem incidit, inde in dysenteriam, quæ petie anno octingentesimo quadragésimo primo, postquam imperasset annos duodacim, menses tres, & dies octodecim.

- 90 *Michael* hujus nominis III. successit patri suo *Theophilo* anni Christi DCCCXXII. Imperavit unâ cum matre sua *Theodora*, religiosissima femina, annos quatuordecim, hoc est, usque ad annum octingentesimum quinquagesimum quantum, quo anno *Michael*, Imperator, prava Avunculi *Bardæ*, nequissimi Viri, sacuti consilia, in matrem suam *Theodoram* in auxilium ablegavit, ipse verò daretis, ludis ac perpotationibus deditus, solus regnavit undecim annis, id est, usque ad annum Christi octingentesimum sexagesimum septimum, quo dum edoceret crapulam, trucidatus est.

- 91 *Basilus*, subleto à viris *Michaelis*, Imperium obtinuit. Catholicam Religionem fovit, sacrum Imaginum cultum promovit, & Saracenos variis præliis prostravit. Sub *Michaelis*, Decalora suo, imperavit enim onum, & post obitum *Michaelis* solus per septem novam decem annorum Imperii habens moderatus est, videlicet usque ad annum octingentesimum octuagesimum sextum, quo à viris arreptus est.

- 92 *Leo* hujus nominis VI. successit patri suo *Basilio* anno Christi octingentesimo octuagesimo sexto. Fuit Imperator pius, in administranda Republica solet, & ob extimam, quæ pollebat, studiorum, *Sapientis*, seu *Philosophi* cognominatus. Imperavit annos viginti quinque, menses duos, & dies de-

R.P. Hicynthii Tab. Chronol. P. II.

cem, vitamque protexit ad annum usque nongentesimum undecimum, quo naturæ debitum solvit.

- 93 *Alexander* successit fratri suo *Leoni* hujus nominis VI. anno nongentesimo undecimo. Princeps fuit crapulæ, luxus, & libidinis deditus, cumque die VI. mensis Junii anni nongentesimi duodecimi vino crassius, oppiparèque pransus, ludu pelæ corpusculum violenter nimis exerens, rapidæ veolæ, multoque à nimbis & podocidis effuso sanguine, exspiravit anno secundo regnante Imperii sui.

- 94 *Constantinus* hujus nominis VII. nepos *Alexandri*, & filius *Leonis*, hujus nominis VI. dictus *Perphyrogenita*, mortuo patre suo *Alexandro* successit anno nongentesimo duodecimo, imperavitque libturali matris suæ *Zois*, & *Nicod. Myssii*, Patriarchæ Constantinopolitani, annis septem, ad annum videlicet nongentesimum decimum nonum, quo anno *Constantinus* sub Collegam Imperii adiecit *Romanum Lacapnum*, qui statim ac fuit coronatus Imperator, & summa rerum cum *Caesartio* potius, sic pro suo nuu, & abierit Imperium administravit, ut *Constantinus* non amplius Imperator videretur. Verùm anno nongentesimo quadragésimo quarto *Romanus Lacapnus* Insignibus Imperii exuto à proprio filio suo *Stephano*, solus Imperium moderari cepit *Constantinus*, illudque, post expulsiōnem *Romani Lacapni*, tacuit per annos quindacim, & obit die secunda mensis Novembrii anni nongentesimi quinquagesimi noni, non sine suspitione veneni, libi à *Romano* filio suo, propinati. Imperavit post mortem patris sui *Alexandri*, sub tutela matris, annis septem, cum *Romano Lacapno* annis viginti sex, & tandem solus annis quindecim. Fuit Princeps libidinis quodam, & crapulæ deditus, sed scientiarum & liberalium Disciplinarum egregius cultor, ac magnificus inflatorator.

- 95 *Romanus Junior* successit patri suo *Constantino* anno nongentesimo quinquagesimo nono; qui crapulæ, & libidinis cum ailer deditissimus, exhaustus corporis viribus extinctus est anno nongentesimo sexagesimo tertio, postquam imperasset annos tres, menses quatuor, dies quinq;.

- 96 *Nicephorus Phocas*, audita morte *Romani Junioris*, à Copiis Orientalibus acclamatus est Imperator anno Christi nongentesimo sexagesimo tertio. Princeps fuit militar scemate toleratissimus, sed avaritiæ supermodum addictus. Periclitidus, quas *Theophano* ajus conjux, & *Joannes Tzimiscus* ei in Palatio struxerunt, necemque intulerunt die XI. mensis Decembrii anni nongentesimi sexagesimi noni, cum imperasset anno sex, & totidem menses.

- 97 *Joannes Tzimiscus*, post necem *Nicephori Phoca* illatam, corona Imperiali insignitus est faustis annis vocibus proloquente omni eum militari, tam populi, civiumque multitudina anno nongentesimo sexagesimo nono. Princeps fuit optimus. Liberalitate in pauperes, & eximia erga Virginam

B

Deiparam

- Deiparam pietate fuit insignis. Veneno dato à *Basilis*, Cubiculario suo, è vivis sublatus est die X. mensis Januarii anni nonagesimi septuagesimi sexti.
- 98 *Basilus* hujus nominis II, & *Constantinus* hujus nominis VIII, filii *Romani Junioris*, quondam Imperatoris, occiso *Jovene Tarniste*, Imperiale solium conforoderunt anno nonagesimo septuagesimo sexto. *Basilus*, Princeps avaritiz sordidissime, & corrogandis noviq; opibus avidissime inhians, obiit anno Christi MXXV. postquam imperasset annis quinquaginta. *Constantinus* verò hujus nominis VIII, qui cum *Basilis*, fratre suo, imperare conperat anno nonagesimo septuagesimo sexto, post obitum fratris sui *Basilis* solas per triennium imperavit, atque è vita migravit anno millesimo vigesimo octavo. Princeps fuit vino, Venari, aleæ, ec. mims deditus, molliissimoq; prædictis animo, in omnes delicias ac voluptates dissidente.
- 99 *Romanus Argyrus*, qui *Zos*, filium Imperatoris *Constantini* hujus nominis VIII, matrimonio libi copulaverat, post mortem ejusdem *Constantini*, salutaris est Imperator Anno Christi millesimo vigesimo octavo. Fuit Princeps crudelis, sed avaritiz vido leboravit. Imperavit sex circiter annis, & anno millesimo trigesimo quarto veneno sublatus est à propicia sua conjuge *Zos*, quæ obsecrois amoribus dedita, ut securus hui possit impudicis amplexibus ameli sui *Michaelis Paphlagonis*, novius Cubicularii Imperialis Ministri, quem deperibat, & adulterii consuetudine ipsi devota erat, maritum suum Imperatorem *Romanum Argyrum* veneno peremit.
- 100 *Michael Paphlago*, post initum cum *Zos*, Imperatoris *Romani Argryi* conjoge, matrimonium, dictus est Imperator anno millesimo trigentesimo quarto. Fuit Princeps modestus, & multis virtutibus exornatus. Sed cum infirma valetudine interetur, & epileptico morbo laboraret, in Monasterium sese recepit, postquam imperasset annos septem, menses octo, & in eo paulò post pie obiit anno millesimo quadagesimo primo.
- 101 *Michael Calaphates* successit *Michaeli Paphlagoni*, evunculo suo, anno Christi MXLI. Sed, cum esset Princeps vafri, & accipitis ingenii, animi ingrati, & ad quævis facinora proclivis, facta populi contione, ab Imperio amotus est anno millesimo quadagesimo secundo.
- 102 *Constantinus*, hujus nominis IX, dictus *Monachus*, à *Zos* Imperatoris *Romani Argryi* viduo, Imperio restituta, ad conjugium suum, & Imperium invitatus, summe reorum potius est anno millesimo quadagesimo primo. Imperavit annis duodecim, & finem vivendi fecit anno millesimo quinquagesimo quarto.
- 103 *Theodora*, Socris *Zos*, à Senatu, populoque Constantinopolitano dicta est *Augusta*, anno millesimo quinquagesimo quarto, quæ Imperium summi pace, & tranquillitate uno tantum anno administravit, & obiit anno MCLV.
- 104 *Michael*, cognomento *Stratonicus*, frater *Stratonici*, à *Theodora* Augusta, paulò antequam moreretur, consors Imperii factus, eà mortuà clavum Imperii regere coepit anno millesimo quinquagesimo quinto, sed cum ob ætatem penitus decrepitam & rerum imperitiam, populo esset exotus, Imperio cessit anno millesimo quinquagesimo sexto.
- 105 *Isaacus Comnenus*, post abdicationem *Michaelis Stratonicis*, ad Imperium fuit erectus anno millesimo quinquagesimo sexto. Princeps fuit acris ingenii, mand strenuus, mix castitatis, & erga viros literatos optimè affectus, quamvis ipse Liberis non esset exultus. Biennio se tribus mensibus Imperii exactis, morbo correptus, in Studieola Monasterium sese recepit anno millesimo quinquagesimo nono, obi pietatis, & humilitatis exercitiis deditus ad Deum migravit.
- 106 *Constantinus*, hujus nominis X, cognomento *Ducas*, quem *Isaacus Comnenus*, antequam renunciaret Imperio, suum successorē designaverat, in ejus locum substitutus est anno millesimo quinquagesimo nono. Literis impensè additus fuit, sed rem militarem negligens, locum dedit *Barbachi* ac *Seythis* debilitandi Imperii viti. Obiit *Constantinus Ducas* anno millesimo sexagesimo septimo, postquam filios suos *Constantinum*, *Andronicum*, & *Michaelum* Caesares declarasset.
- 107 *Romanus Diogenes*, cui *Endache*, mox *Constantini Duci* Imperatoris, ouplit, coacta juramentum, quo ante mortem prioris mariti sese obligaverat, ad secundas nuptias non convolandi, Imperium adeptus est. Princeps fuit fortis ac bellicosus, sed à Turcis in prelio captus Orientis Imperio abdicatus est, dumque postea liber à Turcis dimissus Constantinopolim, ut ablatum recuperaret dignitatem, properaret, excusatus est jussu filiorum *Constantini Duci* Imperatoris, & in Insulam *Prote* relegatus, ubi obiit anno millesimo septuagesimo primo, cum regnasset annos tres, & menses octo.
- 108 *Michael*, filius *Constantini Duci* Imperatoris, successit *Romano Diogeni* anno millesimo septuagesimo primo, sed cum regeotis Imperii habentis impar esset, abdicatum est anno millesimo septuagesimo octavo, & ad *Stodii* Monasterium, ut vitam Monasticam proficeretur, transmissus fuit, postquam imperasset annos sex, & cotidiam menses.
- 109 *Nicephorus Botaniates* adducto Imperio *Michaeli Duci* substitutus est anno millesimo septuagesimo octavo, sed eum, ob ingravescentem ætatem, & infirmam molliem, in conspectum suorum venerit, ab *Isaaci* & *Alexis* *Comnenis* solio deturbatus est, & in Monachum detonsus anno millesimo octogesimo primo, Imperii sui anno tertio.
- 110 *Alexius Comnenus*, postquam è solio Imperiali dejectus fuit *Nicephorus Botaniates*, acclamatus est Orientis Imperator, anno MLXXXI. Gallis cruce signatis ad Bellum Sacrum, Duce *Godofrido Bullio*

nis, propterantibus heud parum nocuit. Imperavit annos triginta septem, menses quatuor, & aliquot dies, obiitque anno millesimo centesimo decimo octavo.

- 111 *Joannes Comnenus*, dictus *Calioannes*, post mortem patris sui *Alexii Comneni* Imperium solum administrare cepit anno millesimo centesimo decimo octavo. Ecclesiam Latinam cum Græca conciliare in votis maxime habuit, sed bene concordiam perficere non potuit. Modestia, frugalitate, morum probitate, & eximia in Virginem Deiparam pietate insignis fuit, atque postquam imperasset annos viginti quatuor menses septem, obiit anno millesimo centesimo quadragesimo tertio.

- 112 *Manuel Comnenus* successit in Imperio Orientis patri suo *Joanni Comneni* anno millesimo centesimo quadragesimo tertio. Imperavit annos triginta septem, menses quinque, dies viginti tres, obiitque anno millesimo centesimo octogesimo, cum paulo ante Monachi habitum induisset, & *Matthai* nomine donatus fuisset.

- 113 *Alexius Comnenus*, eunorum duodecim pueri patris sui *Manuelis Comneni* in Orientis imperium successit, eique in Tutorem *Andronicus*, ejus Petrus, datus est, qui *Alexium Comnenum* Imperatorem, eunum etiam sua decem quinquaginta annorum, hoc est, usque ad annum *MCCCLXII*, quo *Micahel Palæologus*, Græcorum Imperator, Latinis Regia Urbe Constantinopoli eiecit, & Orientale Imperium, ipsius ereptum, ad Græcos revocavit.

118 *Alexius Ducas*, ob conjuncta & imminentia supercilia, *Antizalpus* cognominatus, capellandi Imperii impotenti cupiditate flagrans, juvenis *Alexii Imperatoris*, quem bis in carcere veneno frustra tentaverat, propriis manibus fauces laqueo fregit, & Imperium occupavit anno *MCCIV*. Sed scelestus ille Tyrannus Imperiali dignitate, quem sibi iussit, & crudellius arrogaverat, eodem anno exutus, & extremo supplicio affectus est à Latinis, qui cum Venetis confederati Urbem Constantinopolim cepissent, & Orientali Imperio erant potius, ei Imperatores Latinos præfecerunt, quorum seriem infra descripsi sum. Hic autem continuabo seriem Imperatorum, quos Græci in Oriente sibi elegerunt, etiam si Franci cum Venetis federati Latinos Imperatores Orientis creaverint ab anno *MCCIV*. quo caput Constantinopoli, Orientis Imperium tenuerunt per spacium quinquaginta septem annorum, hoc est, usque ad annum *MCCCLXII*, quo *Micahel Palæologus*, Græcorum Imperator, Latinis Regia Urbe Constantinopoli eiecit, & Orientale Imperium, ipsius ereptum, ad Græcos revocavit.

119 *Theodorus Lascaris*, post captam à Francis eum Venetis foderatis Urbem Constantinopolim anno millesimo ducentesimo quarto, Imperator à Græcis creatus, sedem Nicæ in Bithynia habuit, imperavit octodecim annis, & obiit anno Christi millesimo ducentesimo vigesimo secundo.

120 *Joannes Ducas* rogamento *Patacius*, & genit *Theodori Lascaris*, post ejus obitum, Græcorum suscepit Imperium, illud tenuit per annos triginta tres, & ex hac vice discessit anno millesimo ducentesimo quinquagesimo quinto.

121 *Theodorus Lascaris* Junior, sic ab avo materno *Theodori Lascaris Imperatoris* appellatus, quamvis esset *Joannis Ducas* Imperatoris filius, post obitum patris sui à Græcis Imperator est acclamatus. Sed anno quarto Imperii sui gravissimo morbo correptus, Monachi habitum induit, vitamque clausit anno millesimo ducentesimo quinquagesimo nono.

122 *Joannes*, filius *Theodori Lascaris Junioris*, successit patri suo annos dimidiatis octo natus, eumque adjuvit fraudulo Imperio adhuc impar esset, & editus est totus *Micahel Palæologus*, qui igniti crepitaculi obsequio eum excavit anno millesimo ducentesimo sexagesimo primo.

123 *Micahel Palæologus*, postquam *Joannem*, Græcorum Imperatorem, pupillum suum, ignis crepitaculi obsequio excasset, Urbem Constantinopolim anno millesimo ducentesimo sexagesimo primo cepit, inde omnes Latinos expulsi, totumque Orientis Imperium, à Latinis, qui illud occupaverant, ablatum, Græcorum dominio devoto addixit. Unionem Ecclesiæ Græcæ cum Latina studiose promovit, & ad optatum exitum perduxit in Concilio secundo Generali Lugdunensi anno millesimo ducentesimo septuagesimo quarto sub *Gregorio X.* Pontifice

- 114 *Andronicus*, Imperatoris *Alexii Comneni* aliorumque cædibus infamis, Orientis Imperium usurpavit anno millesimo centesimo octogesimo tertio, illudque fondissimis voluptatibus deditus per biennium tyrannica & crudeli dominatione tenuit. Tandem à furens plebe captus multaque tormentorum, & spoliis generibus cruciatus, miserè perit anno Christi millesimo centesimo octogesimo quinto.

- 115 *Isaacus Angelus*, occiso *Andronico*, salutate Orientis Imperator anno millesimo centesimo octogesimo quinto, sed postquam impetisset suis decem, oculis & Imperio privatus est à fratre suo *Alexio Angulo*, & in carcere coactus anno millesimo centesimo nonagesimo quinto.

- 116 *Alexius Angelus* frater sui *Isacii Angeli*, quem è folio deturbatum in carcerem detruxerat, invasit Imperium anno millesimo centesimo nonagesimo quinto. Fuit Princeps voluptibus deditissimus, & ad avaritiam pronus, cumque Imperium per annos octo, menses tres, & dies octo tenuisset, à nepote suo *Alexio*, filio fratris sui *Isacii Angeli*, à folio dejectus est anno millesimo ducentesimo tertio.

- 117 *Alexius Junior*, filius *Isacii Angeli*, pulso patruo suo *Alexio Angulo*, Orientis Imperium obtinuit anno *MCCIII*. sibique patrem suum *Isacium Angelum*, quem *Alexius* senior nazaræum in carcerem conjecerat, Collegam fecit, & Imperii gubernaculis eorum admovit. Sed anno sequenti, seu *MCCIV*.ambo Imperium simul, & vitam amiserunt.

tiſſe Maximo celebrato. Imperavit annis viginti duobus, & exceſſit à vivis anno mil-
leſimo ducentefimo octogefimo ſecundo.

124 *Andronicus* patri ſuo *Michaeli Paleologo*,
anno milleſimo ducentefimo octogefimo
ſecundo ſucceſſit. Ab uniōe Eccleſiæ
Græcæ cum Latina vehementer abſtruit,
cūque imperaſſet annos quadraginta
quinque, ab *Andronico* Juniorē, nepote
ſuo, quem Imperii hæredem designaveret,
è ſolio Imperiali deſectus eſt, & in carcerem
eſtinctus anno milleſimo trecentefimo vi-
geſimo ſeptimo.

125 *Andronicus Junior*, poſt deturbatum à
ſolio Imperiali Avum ſuum *Andronicum Se-
nierenſem*, ſummā rerum in Oriente poſitus
eſt anno Chriſti milleſimo trecentefimo vi-
geſimo ſeptimo. Sub hoc Imperatore
Orientis tentata eſt uniō Eccleſiæ Græcæ
cum Latina, ad quam *Andronicus* Imperator
ſe propenſum exhibebat. Sed illi ad ſine
promovendam uniōnem conatus exitu ce-
xerunt. Impetere *Andronicus Junior*
ab anno milleſimo trecentefimo vigeliſimo
ſeptimo uſque ad annum milleſimum tre-
centefimum quadregeliſimum primum, quo
mortuus eſt die XXV. menſis Junii,

126 *Joannes Paleologus* ſucceſſit patri ſuo *An-
dronico Juniori* anno milleſimo trecentefimo
quadregeliſimo primo, ſed cum coſuevit
dumtaxat eſſet, & ſubinde adminiſtrando
Imperio adhuc impat, ejus tutelam, Imperi-
um regendi curam ſuſcepit *Joannes
Cantacuzenus*, qui tamen anno milleſimo
trecentefimo quadregeliſimo ſeptimo Imperi-
um invaſit, & unā cum *Joanne Paleologo*
imperaſſit uſque ad annum milleſimum tre-
centefimum quinquageſimum quintum, quo
anno *Joannes Cantacuzenus*, rerum humanarum
pertaxus, purpuream ac ſcepſum depo-
ſuit, & habitum Monachiſmum induit.
Joannes verò *Paleologus* imperavit, ab obitu
patris ſui *Andronici Junioris*, annis circiter
quinquaginta, hoc eſt, ab anno Chriſti mil-
leſimo trecentefimo quadregeliſimo primo,
uſque ad annum MCCCXCI. quo ex hac
vita emigraſcit.

127 *Mannuel Paleologus*, filius octi minor
Joannis Paleologi Imperatoris, patri ſuo ſo
Imperio Orientis ſucceſſit anno milleſimo
trecentefimo nonageſimo primo. Impe-
ravit annis circiter triginta quatuor, & obiit
anno Chriſti milleſimo quadringentefimo
vigeliſimo quinto.

128 *Joannes Paleologus* ſucceſſit patri ſuo *Man-
nueli Paleologo* anno milleſimo quadringen-
teſimo vigeliſimo quinto. Omnem curam,
operam, & induſtriam poſuit ad promovendam
Eccleſiæ Græcæ cum Latina uniōnem,
ut inde à Principibus Chriſtianis facilis
elliſſet auxilium, ad tentandos contra Tur-
carum vires jam nutantis in Oriente Græco-
rum Imperii fines. Eī de cauſa interfuit
Generalī Concilio Florentino anno milleſi-
mo quadringentefimo trigeliſimo ſexto ha-
bito, in quo utriusque Eccleſiæ, Græcæ
& Latine, facta eſt concordia. Imperavit
Joannes Paleologus annis viginti quatuor, &
obiit anno MCCCCXLIX.

129 *Conſtantinus* hujus nominis *XI. Paleog-
gus*, huius Imperatoris *Joannis Paleologi* pa-
trem, ſuſcit in Imperio Orientis ex quo an-
no milleſimo quadringentefimo quingen-
teſimo nono. Fuit Princeps magni ſpiritus,
belliſſe fortitudine inſignis, & multū victo-
riis de Turcis reſpectatū clarifimus. In
eo tamen, ita permittente Deo, deſecit,
planēque corruſt Chriſtianorum, ſed Græco-
rum in Oriente Imperium. Anno ſiqui-
dem milleſimo quadringentefimo quingen-
teſimo tertio *Mehemetes* huius nominis *II.*
Turcarum Imperator, Conſtantinopolim
validiſſima obſidioſe vallavit, tam poſt
quinquaginta quatuor dies oppreſſit cepit,
invaſit, & promiſſe in ea omnem crudelē
carnificium exercuit, dūque Imperator
Conſtantinus Paleologus, capta Urbe, ac-
riter pugnaret, fugientium civium impetu
proſtratus, concuſus, & obrutus fuit.
Sic Chriſtianorum Orientis Imperium, quod à
Conſtantino Magno Imperatore exordium
habuerat, eventum planē ac exiſtendum fuit
ſub *Conſtantino* huius nominis *XI.* Cū au-
tem Chriſtianorum in Oriente Imperium à
Conſtantino Magno fuerit inſtitutum anno
Chriſti trecentefimo vigeliſimo, & ſub *Con-
ſtantino* huius nominis *XI.* fuerit deletum
anno Chriſti milleſimo quadringentefimo
quinquageſimo tertio, palam ſequitur,
Chriſtianorum in Oriente Imperium du-
raſſe per mille centum & viginti tres
annos. Porro, verſo ſemel à Turcie
Chriſtianorum in Oriente Imperio anno
MCCCCLIII. ſopremum in Oriente do-
minium Turcarum Imperatores invaſerant,
eoque etiam nūm potuerunt, quorum ſub-
inde neceſſe eſt, ut continuū hic ſucceſſio-
nem exhibeamus, incipiendo ab *Ottomane*,
à quo toti Turcarum in Oriente Imperio
Ottomani nomen derivatum eſt.

SUCCESSIO

Turcarum Imperatorum,

*Qui in Oriente imperarunt, incipiendo
ab Ottomano, à quo toti Turcarum in
Oriente Imperio nomen Ottomani indi-
tum eſt, uſque ad Achmetem huius
nominis III. nunc impe-
rantem.*

1 *Ottomanus* magni Turcarum in Oriente
Imperii exoritur ſæculo decimo ter-
tio, ſeu anno MCCCXCV III. fundata eſt
ciſ. Sedem Imperii, quod ab ipſo *Otto-
mano* dictum eſt, conſtituit Pruſie, qui
eſt Urbs in Myſie opibus florens. Impe-
ravit *Ottomanus* circiter viginti octo, hoc eſt
ab anno milleſimo ducentefimo nonageſi-
mo octavo, quo ſuum aſpicatus eſt Im-
perium, uſque ad annum milleſimum tre-
centefimum vigeliſimum ſextum, quo è vit
exceſſit.

2 *Orchanus*, filius *Ottomani*, patri ſuo ſuc-
ceſſit anno MCCCXXVI. Imperis *Ottomanus*

mani fines longè lateque protendit, cumque imperasset annos triginta duas, obiit anno Christi MCCXXV.

3 *Amurathes*, filius *Orchanis*, successit patri suo anno Christi millesimo trecentesimo quinquagesimo septimo. Musulmanicæ superstitionis fuit addictissimus, & io Bellis gerendis ardentem sibi semper fortunam expertus, impetavit annis triginta duobus, & diem supremum obiit anno millesimo trecentesimo nonagesimo.

4 *Bajazethes*, filius *Amurathis*, pacem in Imperio Otomano excepti anno millesimo sexcentesimo nonagesimo, Armenorum terram ubique inquit Græcorum Imperium miserum in modum dilaceravit, & Imperium Otomanum latissime propagavit. Sed *Bajazethem*, Turcarum Imperatorem, tot victoriis, & sicquodis rebus elatum, domuit *Tamerlanes*, Tartarorum Rex, qui in Asiam commingenti exercitu irruptionem faciens, *Bajazethem* vixit, cepit, caveaque ferres inclusit, & ferè instar, ad ludibrium circumduxit. Quam ignominiam omnium maximam cum ferre non posset *Bajazethes*, vitæ post homines natos superfluum, ac ferocissimus, mortem sibi confecit, caput suum alidendo ad caveam ferream, qua tenebatur inclusus. Perit autem *Bajazethes*, Turcarum Imperator, anno millesimo quadringentesimo tertio, postquam annos quatuordecim imperasset. Sublato de vivis *Bajazethes*, Turcarum Imperatore, quoque superstitis filii, quos reliquit, per duodecim annos mutuum in eadem armati de Imperio patris acerrime disceptarunt. Quid quidem clariù intelligas, observare debet, *Bajazethem*, Turcarum Imperatorem, septem suscepisse filios, videlicet *Ertogrulæm*, *Selimanum*, *Mustapham*, *Isam*, *Musam*, *Mahometem*, & *Cassimem*. Horum majores, seu *Ertogrulæm*, excedit de vivis æquequam ejus pater *Bajazethes* prælum cum *Tamerlane*, Tartarorum Rege in iussit. *Mustapha*, filius ipse *Bajazethis*, in prælio fuit occisus. *Atasæ*, filius quoque *Bajazethis*, una cum patre captus est in prælio. Superstites igitur fuerant, post obitum *Bajazethis*, quinque ejus filii, nimirum *Selimanus*, *Isa*, *Musa*, *Mahometes*, & *Cassim*, qui ab obitu patris per quatuordecim annos armis decertantes, iusticiam planè reddiderunt successione Turcarum Imperatorum. *Jeanes Leuclavius* in sua *Frissoria Ataselmiana* exillimat, *Isam*, *Selimanum*, & *Atasam*, majores *Bajazethis* filios, repud non debere inter legitimos Turcarum Imperatores, ac subinde ab obitu *Bajazethis*, Turcarum Imperatoris, id est, ab anno Christi millesimo quadringentesimo tertio fuisse in Turcico Imperio Anarchiam, seu Interregnum per duodecim annos, hoc est, usque ad annum millesimum quadringentesimum decimum quintum, quo anno *Mahometes* hujus nominis I. filius *Bajazethis*, Turcico Imperio positus est. Verum cum alii Scriptores, quorum sententia omne magis probatur, *Isam*, *Selimanum*, & *Atasam*, majores *Bajazethis* filios, inter legiti-

mos Turcarum Imperatores admittant, sic eorum successio ordinari debet.

5 *Isa*, filius *Bajazethis*, primus post obitum patris sui, Imperatoris se fecit anno MCCXXV, sed motis à fratre *Mahomete* fratribus obtritus uno tantum anno imperavit.

6 *Selimanus* hujus nominis I. filius *Bajazethis* secundogenitus, paternum Thronum conscendit anno MCCXXV. & à fratre suo *Mahomete* laqueo sublatus est anno MCCXXVI. postquam annis octo solum possederat.

7 *Atasæ*, filius *Bajazethis*, sublato fratre suo *Selimano* hujus nominis I. Imperatoris insignia suscepit anno millesimo quadringentesimo duodecimo, sed à fratre suo *Mahomete* profligatus, cum fuga sibi consuleret, in foream prostratus, & ab infestantibus captus, infelices stragoleus est anno MCCXXV. cum tribus annis imperasset.

8 *Mahometes* hujus nominis I. filius *Bajazethis*, Turcicum Imperium moderari cepit anno millesimo quadringentesimo decimo quoto, sedemque Imperii sui Prosa Bishyniz, ubi Majores ejus illam habuerant, transiit ad Adrianopolim, nobilem Thraciæ civitatem, recuperavitque in Asia omnia, quæ *Tamerlanes*, Tartarorum Rex, *Bajazethi*, ejus patri ademerat. Imperavit *Mahometes* hujus nominis I. annis octo, & obiit anno millesimo quadringentesimo vigesimo secundo.

9 *Amurathes* hujus nominis II. successit patri suo *Mahometi* *Primo* anno millesimo quadringentesimo vigesimo secundo. Christianis maxiam iniuriam cladem, cumque imperasset annis viginti novem, extremum diem clausit anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo primo.

10 *Mahometes* hujus nominis II. in locum patris sui *Amurathis* II. successit anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo primo. Urbem Constantinopolim, devicto *Constantino Paleologo*, ultimo Græcorum Imperatore, cepit anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio. Duo Christianorum everit Imperia, Constantinopolitanum videlicet, & Trapezuntinum; Regem duodecim, & urbes supra ducentas expugnavit, cumque imperasset annis triginta, desinit esse in vivis anno millesimo quadringentesimo octogesimo primo.

11 *Bajazethes* hujus nominis II. patri suo *Mahometi* *Secundo* successit anno millesimo quadringentesimo octogesimo primo, qui, postquam imperasset annos triginta & unum, coactus est anno MCCXXVI Imperium abdicare, conspirante adversus ipsum proprio filio *Selino*, natu minore, quo etiam jobente, eodem anno veneno sublatus est.

12 *Selimus* hujus nominis I. per patricidiale scelus, quo pacem suam Imperatorem *Bajazethem* II. germanos fratres, ac plurimos Procetes necari iussit, Turcicum Imperium adeptus est. Celebre quondam in *Agypto*

Mamelucorum Imperium extinxit, totamque Aegyptum, Arabiam, Palaestinam, ac Syriam Turcici Imperii appendicem fecit. Imperavit annos octo, & migravit è vita anno MDXX.

- 13 *Selimanus* hujus nominis II, filius *Selimi I* post mortem patris salutaris est Imperator anno MDXX. Multis cladibus Christianos attrivit. Albam Graciam, seu Belgradum, Rhodum Insulam, Budam, Albam Regiam, Strigonium, & Tünetum occupavit, actandem in obsidione *Sigerhi*, firmisimi totius Paconiae oppidi, apoplexià correptus, è vivis sublatus est anno millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, postquam imperasset annis quadraginta sex.

- 14 *Selimus* hujus nominis III, filius Imperatoris *Selimani*, successit patri suo anno MDLXVI. Cyprum Insulam in suam potestatem redegit. Sed ejus numerosi maritima Classis ad Naupactum, seu Lepantum, in sinu Corinthiaco, à Christianis, advinà opa fretis, sub Pontificatu *S. Pii P.* insula dissipata, ac penitus prostrata est die VII. mensis Octobris anni MDLXXI. Imperavit *Selimus II* annos octo, & subitè apoplexià è vivis raptus est anno MDLXXIV.

- 15 *Amarathes*, hujus nominis III, in locum Imperatoris patris sui *Selimi I* L. sublimatus est anno MDLXXIV. Gulz ac Veneri deditus fuit, sed è fundeodo sanguine alicuius, & ad indulgentiam, quam ad severitatem pronior. Mortuus est anno MDXCV. Imperii verò sui anno lineare vigesimo primo.

- 16 *Mahometes* hujus nominis III, filius natus major *Amarathis* III, patri demortuo successit anno MDXCV. Multis cladibus à Christianis affectus est, cumque loens ac inglorius imperasset annis novem, abiit è vivis anno MDCIII.

- 17 *Achmetis* hujus nominis I, & filius *Mahometis III*, post mortem patris salutaris est Turcarum Imperator. Sed patrum ignoravit haerere, nihil pio de laode dignum gessit, cumque imperasset annis quatuordecim, obiit anno MDCXVII.

- 18 *Mustapha*, frater Imperatoris *Achmetis* hujus nominis I, post illius obitum in Throno fuit collocatus anno MDCXVII. sed cum esset homo vecors, & io quoscunque crudeliter saeviret, eodem anno, post duos Imperii menses, è solio deturbatus in custodia reclusus est.

- 19 *Osmannus*, filius *Achmetis* hujus nominis I, post depositionem patris sui *Mustapha*, acclamatus est Imperator anno MDCXVII. Sed cum in bello, quod adversus Polonos, juvenili ardore abreptus, aggressus est, magni cum sui exercitus iactura, & ingominis quo repulsus ac cæsus fuisset, è solio dejectus est, & ad illud demò *Mustapha*, ejus patris, reusabrisica eductus custodi, proventus fuit, qui Imperatorem *Osmannum*, nepotem suum, annum aegrem ætatis suæ decimum octavum, Imperii verò quintom, strangulavit anno MDCXXII. At *Mustapha* sequenti anno, su MDCXXIII. ob imbecilla ingenium, quo ad Turcici Imperii administrationem prorsus ineptus erat,

iterum Imperii insignibus exutus, in custodia tetractus est.

- 20 *Amarathes* hujus nominis IV, frater *Osmanni*, & filius *Achmetis* hujus nominis I, Imperio potitus est anno MDCXXII. Vixit & libidinè deditus fuit, cumque imperasset annis septemdecim, mortuus est anno millesimo sexcentesimo quadragésimo.

- 21 *Araius* successus est in locum demortui sui fratris *Amarathis* IV, anno MDCXL. Quatuor filios habuit *Araius*, Turcarum Imperator, *Osmannum* videlicet primogenitum, *Mahometem*, *Selimannum* & *Achmetem*. Sed *Osmannus*, filius Imperatoris *Araii*, Primogenitus, dum *Astelinam* ad sepulchrum *Mahometis* cum matre *Sultana Ruffa* in navi magnificentiſſimo apparatu intraret, religionis ergo, adiret, ab Equitibus Melitenibus captus, Fidem Catholicam amplexus est, & Ordini FF. Predicatorum nomen dedit, dictus *Dominicus Ottomannus*. Hanc filii sui Primogeniti captivitatem exterminio Christianorum ulticci voluit *Araius*, Turcarum Imperator, sed nihil omnino promovere potuit, immò facta io ipsam conjurationem, in carcerem conjecit, in quo fuit prefocatus anno MDCXLIX. Imperii verò sui anno nono.

- 22 *Mahometes* hujus nominis IV, filius *Araii*, ad Imperium, cum septennis tantum esset, subleatus est, matre ipsius *Zaima* tutelam ejus, totiusque Imperii procurariorem gerente. Veneti ac Poloni Bellum indixit, Candie Insulam cepit, & Vienne, Imperii Christianorum Occidentalis sedem, cum omeroso exercitu obsidione cinxit, quæ tamen die XII. mensis Septembris anni MDCLXXXIII. adveniente cum Polonis Rege *Janus Casimirus Sobieski*, confestim cum magna sui infamia, & ingenti Turcarum clade solvere coactus est. Imperavit annis triginta septem, & actandem anno MDCLXXXV III. fuit Imperio abdicatus, carcerique mancipatus, ubi apoplexià correptus diem ultimum clausit anno millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio.

- 23 *Selimus* hujus nominis III, postquam *Mahometes IV*, ejus frater, Imperio fuisset abdicatus, & io carcerem conjecit anno MDCLXXXVII. acclamatus est Imperator. Bellum cum *Leopoldo*, Imperatore Occidentis infelicitè gessit, multasque munatissimas arces, præsertim *Agriem*, *Albam Regalem*, *Albam Graciam*, & *Sigerum* amittit. Veneti quoque Epidaurum, vulgò *Mistras*, subjugant, totà Peloponneso, vulgò *Moræ*, potiti sunt. Obiit *Selimus III* anno MDCXCI. Imperii verò sui anno quarto.

- 24 *Achmetis* hujus nominis II, successit *Selimus III*, fratri suo MDCXCI. Ingeorem exercitus sui cladem à Principe *Badeo* eodem anno accepit, & *Paradinam*, firmissimam Hungarie superioris muoitionem, aliaque munitionis Praefidia *Leopoldo*, Christianorum Imperatori Occidentis, cedere coactus est. Imperavit annos tres, menses septem, & abiit è vivis anno millesimo sexcentesimo nonagesimo quinto.

- 25 *Mustapha* hujus nominis II, filius *Mahometis*

Meris *II.* paternum adeptus est Imperium anno MDCXCV. Fata clade à Principe Sabaudica Domus *Engens* affectus est anno MDCXCVII. quò seculum est, et anno MDCXCIX. peccem inierit cum Principibus Christianis. Sed cum odio acq̃uiescitio diligeret, è folio dejectus est en. MDCCIII. atque io carcerem detrusus, ubi hydropico morbo affectus interit, cum regnasset annos octo, menses sex.

- 26 *Achmetes* hujus nominis *III.* fratrem suum *Mythaphan* in Imperio excepit anno MDCCIII. Venetia Bellum denuncievit anno MDCCXV. eodemque anno totam Peloponnesum, vulgò *Morcam* dictam, ipsis eripuit. Sed anno sequenti, dum Urbem *Coccyram*, vulgò *Corsen*, obsidione cinxisset, terra merique à Christianis devictus ac proligatus est. Nec meliorem sortem expectus est anno MDCCXVII. quo, ejus exercitu fuso, dissipato, ac totum oon delecto à Principe *Eugenio*, exercitus *Caesari PL.* Imperatoris Occidentis Generali Praefecto, coactus est *Alban* *Graciam*, vulgò *Belgradum*, Oppidum manissimum, cedere *Carolo PL.* Christianorum Imperatori Occidentis, & cum illo, aliisque Principibus Christianis inire pacem, quam etiamnum hoc anno MDCCXXII. quo ite scribo, servat, atque Torricio potitur Imperio.

SUCCESSIO

Francorum Imperatorum.

Qui ab anno millesimo ducentesimo quarto, quo à Latinis expugnata est Urbs Constantinopolis, imperarunt in Oriente usque ad annum millesimum ducentesimum sexagesimum primum.

- 1 *Baldwinus*, Comes Flandrensis, post captam à Latinis Urbem Constantinopolim, inauguratus est Imperator Byzantinus anno MCCIV. & inter Latinos primus fuit, qui in Oriente imperavit. At *Baldwinus* hujus nominis Imperator fortis, pius, modestus et iustus, dum *Adrianopolim*, Urbem Thracie munitissimam, quò *Graci* parduellas se seceperent, strenuè oppugnat, à *Jennirio*, live *Caligianne*, *Bolgarorum* Rege, captos est, & in *Bolgariam* abductus anno MCCV. ubi mensium sexdecim spatio in carcere detentus obiit anno MCCVI.

- 2 *Henricus* in demortui fratris sui *Baldwini* locum successus est anno MCCVI. cuiusque imperasset annis decem, mensibus novem, & diebus duobus super viginti, mortalitatem exiit anno MCCXVI.

- 3 *Petrus Cortenarius*, *Ambrosiodorensis* Comes, successit *Henrico Baldwino*, cujus locum *Jelantem* in *maritimum* duxerat, & ab *Honorio III.* Pontifice Maximo, Imperii Byzantini coronam Romæ accepit anno MCCXVII. Sed Româ discedens,

dum Constantinopolim pergeret; in Albanie montium Angustis à *Theodore Angelo*, Græco, Epitri Principe, perfidiosè captus, in carcere, vel, ut eñ volunt, in prelio, peremptus est anno MCCXXI.

- 4 *Robertus*, filius *Petri Cortenarii*, coronatus est Imperator Byzantinus, post obitum patris sui, die XXV. mensis Martii enel MCCXXI. & imperavit septem annis, sed ad eñnum usque MCCXXVIII. quo excessit à vivis.

- 5 *Baldwinus* hujus nominis *II.* post obitum *Roberti*, Imperator Constantinopolitanus fuit salutaris, sed cum juvenis duxerat decem annis esset, et subinde regendo Imperio hec dñm idoneus, ex Italia *Jeanes Bryennius*, qui Hierosolymorum Regia nomen gerebat, eccitos est; quò *Juanes Baldwinus* iustitiam, & Imperii Constantinopolitani administrationem ac defensionem susceperet. *Baldwinus* enim hujus nominis *II.* & Latinorum Byzantinorum Imperatorum ultimus, annos circiter triginta tres, ab obitu *Roberti*, Constantinopolitano Imperio positus est, hoc est, ab anno MCCXXVIII. quo mortuus est *Robertus*, Imperator Constantinopolitanus, usque ad annum millesimum ducentesimum sexagesimum primum, quo *Michail Palæologus*, Græcorum Imperator, Urbem Constantinopolim prodicione cepit, & *Baldwinum*, hujus nominis *II.* & inter Latinos ultimum Imperatorem Constantinopolitanum, Imperio, ac Regis Urbe Constantinopolitani, una cum ceteris aliis Latinis ejecit, etque Imperium Constantinopolitanum in Græcorum potestatem devotè revocavit. Vixit tamen *Baldwinus* hujus nominis *II.* sul calemizati superstes annos XI. reliquitque unicam filium, nomen *Philippum*, qui Imperator Constantinopolitanus, sed solo nomine tenus, dictus est. Hoc pacto *Franci*, seu Latini Imperium Constantinopolitanum, quod per quinquaginta septem annos, tres menses, & dies undecim possederunt, penitus contulerunt, adeo ut *Latini*, qui post *Baldwinum* hujus nominis *II.* Imperatores Constantinopolitani appellati sunt, habuerint dumtaxat magna nominis umbram, seu Imperatoris Constantinopolitani nudum nomen, ac titulum sine re.

SEPTIMA TABULA CHRONOLOGICA.

Serieta exhibens Imperatorum Occidentis, post factam divisionem Imperii Romani in Orientale, & Occidentale, usque ad Catolum VI. nunc imperantem.

Post *Flavii Joviani*, optimi Imperatoris, mortem, quæ contigit die XVI. mensis Februarii anni CCCLXIV. facta est divisio Imperii Romani in Orientale, & Occidentale, ita ut ab obitu *Flavii Joviani* Imperatoris ad nostra usque tempora, Imperatorum Orientis successio Orientalis, & Imperatorum Occidentis Occidentis.

dentis. Descriptus in precedenti Tabula seriem Imperatorum, qui, post obitum *Flavii Ioviani*, Imperium in Oriente tenuerunt; in ista autem Tabula Chronologica dabimus successione, seu seriem Imperatorum, qui post ejusdem *Ioviani* Imperatoris mortem, Imperio Occidentis ad hanc usque ætatem nostram præfuerunt.

1 *Flavius Valentinianus*, post mortem *Ioviani*, Imperator Occidentis anno trecentesimo sexagesimo quarto electus est apud Nicæam in Bythinia. Fuit Princeps pius, rei militaris peritus, sed ad iracundiam promptus. Saxones, Quados, & Alemannos vicit. Iræ vehementiori correptus obiit apoplexia ictus anno CCCLXXV. postquam imperasset annos undecim.

2 *Flavius Gratianus*, Imperatoris *Valentiniani*, à *Severa* conjuge, filius, coactor imperii, seu Cæsar, & Angustus à patre suo factus est anno CCCLXVI. Fuit Princeps humanus, liberalis, religiosus, patetque in Catholicos pietatis heres. Alemannos domuit, *Gothos*, aliosque Barbaros oppressit per *Theodosium Magnum*, quem etiam ad Imperii consortium elegit. Annos sexdecim imperavit *Flavius Gratianus* annos videlicet octo unâ cum patre suo *Valentiniano*, & annos octo solos post obitum patris sui, cumque adversus *Maximum*, qui Tyrannidem in Britannia arripuerat, eamque per Gallias exercebat, pugnaret apud Lugdunum, delictus à suis per dolum occisus est ab *Andragatis*, ejusdem *Maximi* Tyranni exercitus Præfecto, anno CCCLXXXIII.

3 *Flavius Valentinianus Junior*, Senioris *Valentiniani* Imperatoris è *Justina* conjuge filius, atque *Flavii Gratiani* frater, dum adhuc puerulus esset, renunciatus est Imperator anno CCCLXXV. Imperavit annis septemdecim, id est, annis octo cum fratre suo *Flavio Gratiano*, & novem annis post obitum fratris sui. Tandem anno CCCXCII. Venerat in Cellis strangulatus est ab *Arbogaste*, Comite *Eugenii* Tyranni, qui Imperium Occidentis invasit. Erat autem *Valentinianus Junior*, dum occisus est, Catechumenus, & Baptismus à *S. Ambrosio* flagitaverat, sicut testatur idem Sanctus in Oratioe, qua hujus Imperatoris fuoeti pareocavit, illiusque animam pietatem, ceterasque virtutes laudibus celebravit.

4 *Honorius*, filius *Theodosii Magni*, Orientis Imperatoris, & frater *Aradii*, Imperatoris itidem Orientis, postquam Tyrannus *Eugenius*, qui Occidentis Imperium invaserat, à *Theodosio Magno*, Orientis Imperatore, devictus fuisset anno CCCXCIII. Imperator Occidentis à patre suo *Theodosio Magno* renunciatus est eodem anno. Princeps fuit ignavus, negligens, à re militari alienus, contra quam *Stilicem*, perditus, & ambitiosus ejus Tutor, excidit *Alericum*. Wisigothorum Regem, qui totam fere Italiam claudibus funestavit, & Romam anno CCCCLX. armis cepit. Tam insignis perditus pomas luit *Stilicem*, qui unâ cum conjuge *Serena*, & filio suo *Eucherio*, post *Honorii* Imperatoris occisus est. Successit etiam idem Imperator per *Constantium*, cui fororera suam *Plac-*

idiam matrimonio copulaverat, ac penitus profligavit quosdam Tyrannos, qui Imperium affascabant, videlicet *Gratianum* in Britannia, *Constantium*, *Constantem*, *Maximum*, *evium*, & *Sebastianum* in Gallis. Obiit *Honorius* anno Romæ, sed Ravennæ anno quadringentesimo vigesimo tertio, postquam imperasset annis triginta, ab obitu verò patris sui *Theodosii Magni* ætate viginti octo.

5 *Valentinianus* hujus nominis III. filius *Constantii* Cæsaris ac *Placidie*, sororis Imperatorum *Aradii*, & *Honorii*, ad Imperii confectionem aditus à *Theodosio Juniore*, Orientis Imperatore, habeoas Occidentis Imperii moderari cepit anno quadringentesimo vigesimo quinto. Fuit Princeps omnibus vitiis inquinatus. Eo quippe impetante *Wandalis* Africam, *Genserico* Duce, occuparunt, & *Attila*, Hunorum Rex, in Italiam irrumpens, eam ferdissimè devastavit. *Aetium* Romani exercitus Ducem, & Imperii Colomeo ac Protectorem, *Valentinianus* Imperator manu sua io Pelatio interfecit. Uxorera *Maximi*, Senatoris, coniugavit, quam injuriam olus est ille Senator necè *Valentiniani* III. Imperatoris anno CCCCLV. cum imperasset annos triginta.

6 *Maximus*, post necem *Valentiniani* III. Imperatoris illatam, Imperium Occidentis occupavit anno CCCCLV. & suppelis positus est *Endoxia* Augustæ, *Valentiniani* III. Imperatoris conjugis. Sed eodem anno, *Genserico*, *Wandalorum* Rege, in Italiam irrumpente, *Maximus* à suis oculis, lanatus, & in Tiberim projectus est.

7 *Flavius Mechtas Arin*, ocellis *Maximi*, renunciatus est Imperator anno CCCCLV. Sed à *Ricimero*, Militis Duce, propter Placientem captus, privatus deinceps vitam egere coactus est anno CCCCLVI. postquam imperasset menses decem, & dies octo.

8 *Flavius Julius Majorianus* acclamatus est Occidentis Imperator anno CCCCLVII. & ocellus est à *Ricimero*, qui pro arbitrio suo Imperatores creabat vel deponere, anno quadringentesimo sexagesimo primo, postquam imperasset quatuor æonis cum dimidio.

9 *Lilius Severus*, seu *Severianus*, interfecto *Majoriano*, invasit Occidentis Imperium anno CCCCLXI. sed è vivis Romæ solbatus est veneno el propoliato à *Ricimero* anno CCCCLXIV. Imperii sui quarto.

Post mortem *Lilii Severi*, Imperatoris, fuit Interregnum duorum annorum, per quod temporis spactum *Ricimero* universa pro suo nutu io Occidentis Imperio edministravit.

10 *Anthemius*, consentiente *Ricimero*, salutaris est Occidentis Imperator anno quadringentesimo sexagesimo septimo, sed à *Ricimero* occisus est anno CCCCLXXII. cum annos V. & menses aliquot imperasset.

11 *Flavius Anicius Olybrius*, post eadem *Anthemii* promovente *Ricimero*, fuit Imperator salutaris anno CCCCLXXII. sed eodem anno Romæ è vita migravit, Imperii sui mense septimo, aut octavo.

- 11 *Cyrrinus*, Senator Romanus, Occidentis Imperator creatus est anno quadringentesimo septuagesimo tertio, & postquam imperasset uno anno, & quatuordecim mensibus, à *Julio Nepote* Solio dejectus, Salona pulsus est, ibidemque, ut dicitur fuit consecratus Episcopus.
- 12 *Julius Nepes*, Neapolitani filius, pulso *Glycerio*, Porpuram, seu Imperii insignia assumpsit anno quadringentesimo septuagesimo quarto, & ab *Oreste*, Gotho, cui Exercitus Praefecturam ipse demandaverat, exauctoratus est anno *ccccxxv*, Imperii vero sui anno inuente secundo.
- 14 *Flavius Aetius Augustulus*, filius *Orestis*, militariibus suffragiis, agente patre suo, Imperator fuit tenuissimus. Verum, *Odoacer* Turellingorum Rex, à *Niparis* factione in Italiam vocatus, Orestem Ticina obsedit, cepit, illumque, & ejus fratrem *Paulum* coram Exercitu interfici jussit, *Augustulum* vero, filium *Orestis*, Imperio cedere coactum, in Castrum Lucullanum Campaniae ablegavit, cum nequid explevisset annum primum Imperii sui. In hoc *Augustulus* de fuit omnino Occidentale Imperium anno quadringentesimo septuagesimo sexto, delevimusque jacuit per trecentos, & viginti quatuor annos, hoc est, usque ad an. *ccc*, qui *Carolus Magnus*, Francorum Rex, ipso Natalis Domini die, à *Leone III*, Pontifice Maximo, Imperator Occidentis fuit inauguratus.
- 15 *Carolus*, Francorum Rex, cognomento *Magnus* à *Leone III*, Summo Pontifice Imperator Occidentis fuit renunciatus, ut eoque diademate, coronatus ipso Natalis Domini die anni octingentesimi. Princeps fuit de Religione, & licet in optandis meritis, domi forisque opum, bellica virtute clarissimus ingenti, morumque virtutibus praestantissimus. Obiit Aquagrani anno octingentesimo decimo quarto, cum imperasset annos quatuordecim.
- 16 *Ludovicus*, à pietate, quam semper exhibuit, *Pius* cognominatus, *Caroli Magni*, & *Hildegardis* filius, pater suo in Occidentis Imperio successit anno *ccccxv*, & à *Stephano P*, Pontifice Maximo Coronam Imperialem accepit anno *ccccxvi*. Fuit Imperator verè pius, iustus, liber, lis, & virtutum patris sui *Caroli Magni* annulator. Imperavit ab obitu patris sui annis viginti sex, & menses sex, & discessit à vivis anno octingentesimo quadragesimo.
- 17 *Lutharius*, filius natu maximus *Ludovici Pii* & *Hermingardis*, ejus conjugis, successit patri suo anno octingentesimo quadragesimo, & coronatus est Imperator à *Paschali I*, Pontifice Maximo, anno octingentesimo vigesimo tertio. In duobus paelis, quæ adversus fratres suos *Ludovicum* & *Carolum* commisit, rem infeliciter gessit, & postquam ab obitu patris sui *Ludovici Pii* Imperium gubernasset annis quindecim, saculo & Imperio nunciium remisit, & habitum Monachicum in Prumensi Monasterio, quod quinque circiter millium passibus ab Urbe Trevensi distat, anno *DCCLV*, induit, ubi paulo post migravit à vita.
- 18 *Ludovicus* hujus nominis II, filius *Lutharii*, solus post obitum patris imperare cepit anno *ccccxv*, junque à *Leone IV*, Pontifice Maximo Imperator coronatus anno *ccccxv*. Princeps fuit literatus, pius, iustus, Ecclesiae Catholicae defensor, erga pauperes liberalis, & Belli artibus clarus. Imperavit annis viginti, & obiit absque prole anno *ccccxv*.
- 19 *Carolus* hujus nominis II, à calvitie capitis cognomento *Calvus*, Imperatoris *Ludovici Pii* ex *Inditha* filius, Imperio potitus est, & à *Joanne VIII*, Pontifice Maximo inauguratus est Occidentis Imperator anno octingentesimo septuagesimo quinto. Fuit Princeps vertipellis, superbus, ambitiosus, & in bellis crudus. Imperavit annis duobus dumtaxat, & anno octingentesimo septuagesimo sexto veneno subit à quodam Medico, Judæo, propinatusque vivis sublatus est.
- Ludovicum*, dictum *Balthum*, quod impeditionis esset linguæ, *Caroli Calvi* Imperatoris ex *Hermingarde*, ejus conjugis, filium, in serie Imperatorum Occidentis nonnulli reputant, eumque appellant *Ludovicum* inter Imperatores hujus nominis III. Sed non est dubium, quin fallatur. Constat quippe, *Ludovicum Balthum* successisse quidem patri suo *Carolo Calvo* in Galliarum Regnum, & à *Joanne VIII*, Pontifice Maximo coronam Regiam accepisse, sed non successisse patri suo *Carolo Calvo* in Imperium, licet luculenter commentatur doctissimus *Sarmadus* in Notis ad Concilium Trecentis II. Quocirca, *Ludovicus Balthus*, *Caroli Calvi* Imperatoris filius, & Galliarum Rex, expungi debet à serie Imperatorum Occidentis, licet nunc omnes ad eum sentiant Historici petiti.
- 20 *Carolus*, hujus nominis III, à corporis habitudine dictus *Crassus*, filius *Ludovici Germanici* Regis, & nepos Imperatorum *Lutharii* & *Caroli Calvi*, coronam Imperialem à *Joanne VIII*, Pontifice Maximo accepit anno octingentesimo octuagesimo. Sed cum adversus Normannos, Galliarum Insulas, rem male gessisset, indeque corpore, & animo egrotare incepisset, coactus est anno octingentesimo octuagesimo septimo se & Imperio & Galliarum Regno abdicare, & obiit anno sequenti. Sunt nonnulli Scriptores, qui aliter, *Arenolphum*, post abdicationem *Caroli Crassi*, Imperatorem fuisse salutatam anno octingentesimo octuagesimo octavo, sed à vero aberrant. *Arenolphus* siquidem jure dici haud potuit Imperator, nisi postquam à *Fornio*, Pontifice Romano, Imperiali Coronâ fuisset decoratus, quod solum contigit anno octingentesimo nonagesimo sexto.
- 21 *Gode*, seu *Wido*, Spoleti Dux, quatuordecim annis post abdicationem *Caroli Crassi* Imperatoris, à *Fornio*, Pontifice Maximo, Imperii corona redimitus est anno octingentesimo nonagesimo primo, *Berregarium*, Forojuliensem Ducem, suumque Imperii emulum, paelio superavit, imperavitque usque ad annum octingentesimum nonagesimum quartum, quo anno decessit.

22. *Lambertus*, filius *Gudonis*, seu *Widenis*, anno octingentesimo nonagesimo quarto Imperii coronam adeptus est, quā tamen ab *Arnulpho* Germaniae Rege privatus est anno DCCCXCVI. vixit tamen *Lambertus* usque ad annum DCCCXCVIII. quo ab *Ugone*, filio *Mangifredi*, Comitis Mediolanensis, fuit occisus.

23. *Arnulphus*, Germaniae Rex, anno octingentesimo nonagesimo sexto à *Formoso* Papa fuit coronatus Imperator, sed anno octingentesimo nonagesimo nono migravit à vita, & filium *Ludovicum*, puerulum septennem, reliquit, qui patri suo *Arnulpho* successit quidem in Regno Germaniae, sed non in Imperio, utpotè, qui Coronā Imperiāli à nullo Romano Pontifice fuit insignitus, sed solum anno nonagesimo in Comitibus fuit à Proceribus Rex Germaniae salutatus. Hic igitur *Ludovicus* filius *Arnulphi*, quem perperam nonnulli in serie Imperatorum repentes, *Ludovicum IV.* appellant, sicut & *Conradus* huius nominis I. qui *Ludovico* in Regno Germaniae successit anno nonagesimo undecimo, & *Henricus* huius nominis I. dictus *Augeti*, qui *Conrado* in Regno Germaniae successit est anno DCCCCXIX. hi, inquam, tres, *Ludovicus*, *Conradus*, & *Henricus Augeti*, fuerunt quidem Reges Germaniae, sed Imperatores appellari minimè debent, tum quia Coronam Imperialem à nullo Romano Pontifice acceperunt; nullus autem Rex Germaniae jure Imperator appellari potest, nisi à Romano Pontifice fuerit inauguratus Imperator: tum quia etiam eodem tempore, quo *Ludovicus*, Rex Germaniae, filius *Arnulphi* Imperatoris, & *Conradus* inter Reges Germaniae hujus nominis I. & *Henricus* inter Reges Germaniae hujus nominis I. cognomento *Augeti*, Regno Germaniae perfunerunt, *Ludovicus*, filius *Basini*, Regis Arelatenfis, seu Provinciae Comitis, à *Benedicto IV.* Coronam Imperialem, & *Berengarius* à *Joanne X.* Pontifice Maximo coronam eadem Imperialem acceperunt. *Ludovicus* liquidem, filius *Basini*, Regis Arelatenfis, anno nonagesimo coronatus est Imperator à *Benedicto IV.* Summo Pontifice, & *Berengarius*, Dux Forojulienfis, inauguratus est Imperator à Romano Pontifice *Joanne X.* anno DCCCCXVI. tenuitque Imperium usque ad annum DCCCCXXIV. Ex quo patet sequitur, *Ludovicum* filium *Arnulphi* Imperatoris, & *Conradum* inter Reges Germaniae hujus nominis I. & *Henricum* inter Reges Germaniae hujus nominis I. è serie Romanorum Imperatorum jure ac merito expungi debere, cum eodem tempore fuerint dumtaxat Germaniae Reges, quo *Ludovicus*, filius *Basini*, Regis Arelatenfis, & *Berengarius*, Dux Forojulienfis à Romanis Pontificibus *Benedicto IV.* & *Joanne X.* fuerunt coronati Imperatores Occidentis.

24. *Ludovicus*, inter Imperatores hujus nominis III. filius *Basini*, Regis Arelatenfis, seu Provinciae Comitis, in Italiam venit, postquam *Arnulphus*, Rex Germaniae, qui an. DCCCXCVIII. fuerat à *Formoso* Papa co-

ronatus Imperator, occisus est anno sequenti, seu DCCCXCIX. cumque *Ludovicus* vicisset *Berengarium*, Ducem Forojuliensem, qui defuncto *Arnulpho* Imperatore, summam rerum in Italia ad se transtulerat, coronā Imperiāli à *Benedicto IV.* Pontifice Maximo, ut mox diximus, donatus est anno nonagesimo. Nonnulli, post *Baronium*, appellant hunc Imperatorem *Ludovicum IV.* quia exalimant, *Ludovicum Balbum*, Galliarum Regem, tertium hujus *Ludovici* nominis, esse inter Imperatores connumerandum. Ast, sicut superius observavimus, *Ludovicus Balbus*, Gallorum Rex, à *Joanne VIII.* Pontifice Maximo coronam quidem Regiam accepit, sed non Imperialem, ac subinde inter Occidentis Imperatores locum habere non debet. *Ludovicus* itaque, *Basini*, Arelatenfis Regis, filius, qui anno nonagesimo coronam Imperialem à *Benedicto IV.* Pontifice Maximo accepit, nuncupari debet inter Imperatores Occidentis *Ludovicus III.* & non *IV.* Hunc Imperatorem *Ludovicum III.* postquam imperasset annis tribus, utrumque scilicet incompletis, *Berengarius*, Dux Forojulienfis, Veronae cepit & excecavit an. DCCCCH. tuncque *Berengarius* toto Regno Longobardico potius est, se tamen Imperatorem non dixit ante annum DCCCCXVI. quo à *Joanne X.* Pontifice Maximo coronatus est Imperator. Licet ergo *Berengarius*, Dux Forojulienfis, post excecationem *Ludovicum III.* Imperatorem, toto Regno Longobardico pacifice potius fuerit, anni tamen Imperii *Ludovici III.* etiam post ejus excecationem, Romae numerati sunt, usque ad annum DCCCCXVI. quo *Berengarius* diadema, nomenque Imperatoris à *Joanne X.* Pontifice Maximo accepit.

25. *Berengarius*, Dux Forojulienfis, & Rex Italiae, à *Joanne X.* Pontifice Maximo, quem contra Saracenos, & Mauros Italiam infestantes, juverat, coronatus est Imperator, ut mox dictum est, in die Sacro Reliquiae Domini anni DCCCCXVI. Fuit Vir multis, magnisque virtutibus praeditus, cuius animus nec calamitatibus unquam succubuit, nec secundis rebus nimis elatus est. Imperavit octo annis, & occisus est anno DCCCCXXIV. Imperium Occidentis vacavit post mortem *Berengarii*, Imperatoris, per triginta & octo annos, id est, ab anno DCCCCXXIV. usque ad an. DCCCLXII. quo *Otto* hujus nominis I. cognomento *Magnus*, in Italiam veniens, *Berengarium* hujus nominis II. Italiae Regno abdicavit, & à *Joanne XII.* Romano Pontifice unctus consecratus fuit Occidentis Imperator. Hinc Principes illi, seu *Rudolphus*, *Hugo*, Rex Arelatenfis, sive Provinciae Comes, *Lotharius*, & *Berengarius* hujus nominis II. qui se ipsos nomine, & insignibus Imperii decorarunt ab anno nonagesimo vigesimo quarto, quo interfectus est *Berengarius* hujus nominis I. qui à *Joanne X.* Romano Pontifice, Imperator fuit inauguratus, usque ad annum nonagesimum sexagesimum secundum, quo *Otto* hujus nominis I. *Berengarium* hujus nominis II. Italiae Regem produ-

profiggavit, & à *Joanne XI.* Pontifice Maximo consecratus est Occidentis Imperator, omnes, inquam, illi Principes, qui per illud temporis intervallum Imperii Insignia suscepserunt, nec Imperatores dicendi sunt, nec ullum prorsus in serie Imperatorum Occidentis locum habere debent, cum nulli eorum à Romano Pontifice coronam Imperialem acceperint, sed fuerint dumtaxat Italiane Reges. Vacavit igitur Imperium Occidentis ab anno nonagesimo vigesimo quarto, quatuordecim annis Imperator *Berengerius* hujus nominis *I.* usque ad annum nonagesimum sexagesimum secundum, quo *Otto* hujus nominis *I.* Germaniz Rex, coronâ Imperiali à *Joanne XII.* donatus est.

26 *Otto* hujus nominis *I.* dictus *Magnus* anno nonagesimo trigesimo sexto, quo ipsius pater Rex Germaniz, *Henricus*, cognominatus *Ancap*, diem ultimum clausit, Procerum consensu successit patri suo in Regno Germaniz, sed Imperator dictus non est nisi anno nonagesimo sexagesimo secundo, quo, sicut mox diximus, coronam Imperialem à *Johanne XII.* Pontifice Maximo accepit. Res solutas præclare gessit hic Imperator, sed nomine suo haud parvam labem iniecit, dum *Johannem XII.* Romanum Pontificem, à quo fuerat Imperator inauguratus, se de injuriâ deiecit, & in ejus locum Antipapam *Laonem* hujus nominis *III.* intravit. Obiit an. DCCCCLXXXIII. Imperii verò *XI.*

27 *Otto* hujus nominis *II.* successit patri suo *Ottoni I.* anno nonagesimo septuagesimo tertio. A *Joanne XIII.* Pontifice Maximo coronatus est Imperator, cumque Imperium remisit annis decem, obiit anno nonagesimo octogesimo tertio.

28 *Otto* hujus nominis *III.* anno nonagesimo octogesimo tertio patri suo *Ottoni II.* successit in Regno Germaniz, sed non in Imperio, quod solum obtinuit anno nonagesimo nonagesimo sexto, quo coronam Imperialem ei imposuit *Gregorius P.* Pontifex Maximus, cumque imperasset annos sex, mortuus est impolis anno *MII.*

29 *Henricus*, inter Reges Germaniz hujus nominis *II.* sed inter Imperatores hujus nominis *I.* post mortem *Ottonis III.* electus est Rex Germaniz an. *MII.* Sed Imperator dictus est dumtaxat anno *MXIV.* quo à Summo Pontifice *Benedicto VIII.* Imperialem coronam accepit. Mulus præclaris virtutibus, præsertim castitatis amore, præditus fuit *Henricus* inter Imperatores hujus nominis *I.* & sanctitatis fama ubique celebris animam Deo reddidit anno *MXIV.* Imperii sui nono. Sanctarum Fidis ab Ecclesia ascriptus est.

30 *Conradus*, inter Germaniz Reges hujus nominis *II.* sed inter Imperatores hujus nominis *I.* post mortem *Henrici* Imperatoris electus est Rex Germaniz anno *MXXIV.* non tamen Imperator dictus est nisi anno *MXXVII.* quo à *Joanne XIX.* Pontifice Maximo fuit coronatus, cumque à tempore coronationis suæ imperasset annis duodecim, obiit anno *MXXXIX.*

31 *Henricus*, inter Reges Germaniz hujus nominis *III.* post mortem *Conradi* Imperatoris, electus est Rex Germaniz anno *MXXXIX.*

32 *Henricus*, inter Reges Germaniz hujus nominis *IV.* sed inter Imperatores hujus nominis *II.* successit patri suo *Henrico II.* Imperatori an. *MLVI.* Crediderim tamen ipse, hunc *Henricum* locum dumtaxat habere debere inter Reges Germaniz, sed non inter Occidentis Imperatores, quippe qui nunquam à verò & legitimo Pontifice fuit coronatus Imperator, sed anno dumtaxat *MLXXXIV.* à *Guiberto* Episcopo Ravennensi, quem ipsemet *Henricus* Antipapam, dictum *Clementem III.* contra verum Romanum Pontificem *Gregorium VII.* creaverat, coronam non gloriæ, sed confusionis accepit. Fuit Princeps ingenio ferox, superbus, violentus, Summus Pontificibus inobediens, Episcopatum, & Abbasarum venditor, & nequissimus Ecclesiæ persecutor. Quò factum est, ut Proceres Germaniz an. *MCV.* ac illo defecerint, ejusque flumini *Henricum* consensu unanimi elegerint Regem Germaniz, qui patrem suum *Henricum*, omnibus Imperii Insignibus exutus, ad privatam vitam redegit, quam tandem variis curis, & ærumis confectus anno *MCVI.* miseriam clausit, à tribus Romanis Pontificibus excommunicatione percussus, anno verò, postquam à *Guiberto* Antipapa coronam Imperialem suscepit, *XXII.*

33 *Henricus* inter Reges Germaniz hujus nominis *V.* sed inter Imperatores hujus nominis *III.* post abdicationem patris sui *Henrici*, electus fuit Rex Germaniz anno *MCV.* Sed Imperator dictus est tantum anno *MCXI.* quo à *Paschali II.* Pontifice Maximo fuit Romæ coronatus Imperator. Ecclesiam diu exagitavit occasione Controversiæ de Investitura, quæ tandem composita est in Concilio Generali Lateranensi *I.* convocato à *Callisto II.* Pontifice Maximo anno *MCXXIII.* Obiit *Henricus* inter Imperatores hujus nominis *IV.* anno *MCXXV.* & ab accepta Coronâ Imperiali à *Paschali II.* Pontifice Maximo, anno *XIV.*

34 *Lotharius*, hujus nominis *II.* Saxonum Dux, post mortem *Henrici*, inter Imperatores hujus nominis *IV.* abique prole defuncti, electus est, Rex Germaniz anno *MCXXV.* sed Imperator dictus est tantum anno *MCXXXIII.* quo Romam veniens, Coronam Imperialem ab *Anacletio II.* Pontifice Maximo accepit, & è vivis excessit non an. *MCXXXVIII.* ut censet *Barenius*, sed anno *MCXXXVII.* post acceptam verò ab *Anacletio II.* Pontifice Maximo Coronam Imperialem anno quinto.

35 *Conradus* inter Reges Germaniz hujus nominis *III.* Sororis Dux, & Imperatoris *Henrici IV.* ex Sorore nepos, electus est Rex Germaniz anno millelimo centesimo trigesimo

fimo octavo. Vulgo dicitur Imperator, quoniam in sedie Imperatorum Occidentis locum habere non deberet, eò quod coronam Imperialem à Romano Pontifice non accepit ob Bella civilia, quibus tota Italiaque Roma tum temporis ardebat. Mortante S. Bernardo, Claravallensi Abbate, Conradus ad Sacrum expeditionem profectus est, sed, rebus infelicitate gestis, rediit, obitque anno MCLII, Regni sui Germaniz XIV.

- 36 *Fridericus Ambratus, sive Barbarossa*, sic dictus à barba rosa, electus est Rex Germaniz annu MCLII. sed Imperator dictus non est, nisi anno MCLV. quo Coronam Imperialem ab *Hadrino IV.* Pontifice Maximo accepit. Præclarus fuit ornatu naturæ doctus, quas tamen infulsavit violando Ecclesiæ concordiam, & excitando schisma, quod duravit ab initio Pontificatus *Alexandri III.* hoc est, ab anno MCLIX, usque ad annum MCLXVII. quo anno, potentissimè *Friderici* Imperatoris, ejusque *Alexandri III.* Pontificis Maximo, pactito humi obsequio, extinctus est. Dein, *Fridericus* Imperator ad Expeditionem Sacram contra *Saladinum* profectus, exercitum in Orientem duxit, sed apud Seleuciam diem supremum obit anno MCXG.

- 37 *Henricus* inter Reges Germaniz hujus nominis VII. sed inter Imperatores V. eodem anno electus est Rex Germaniz, quo *Fridericus Barbarossa* Imperator migravit à vita, seu anno MCXG. coronam vero Imperialem accepit à *Celestino III.* Pontifice Maximo anno sequenti, seu MCXCI. Totam Campaniam, Apuliam, & Siciliam bello conquestus est, & in Regni Siciliæ Proceres omne genus Iomanitarum exercuit, indeque cognomento dictus *Asper*. Obiit anno MCXCVII.

Post obitum *Henrici* Imperatoris, hoc est, ab anno MCXCVII. usque ad annum millesimum ducentiesimum nonum, nullus fuit certus Occidentis Imperator, *Philippus* siquidem, frater germanus *Henrici* Imperatoris, electus est ab una parte Principum Rex Germaniz; *Otto* verò, Dux Saxoniz, electus eisdem ab altera parte Principum Rex Germaniz, indeque atrox inter utrumque Geroniz Regem electum exarsit bellum, quod protractum est usque ad annum MCXVIII. quo *Philippus* Rex Germaniz, pugione confusus, soli *Ottoni* Regnum Germaniz reliquit.

- 38 *Otto* hujus nominis IV. post necem *Philippi* Regi Germaniz anno MCXVIII. illatam, solos perstrinxit Rex Germaniz, & anno sequenti, seu MCXIX. coronam Imperialem accepit ab *Innocentio III.* Pontifice Maximo. Ecclesiæ perduellis *Otto* Imperator, excommunicatione percussus est, ac tandem à *Philippo Augusto*, Galliarum Rege, ad Bovinas, prope Tornacum in Belgio, ingenti suorum clade devictus est, & Imperio privatus anno millesimo ducentiesimo decimo quarto, obiitque anno millesimo ducentiesimo decimo octavo.

- 39 *Fridericus* hujus nominis II. filius *Henrici* inter Imperatores hujus nominis V. post ex-

autoritatem *Ottonis* Imperatoris factum anno MCCXIV. electus est Rex Germaniz, & ab *Henrico III.* Pontifice Maximo Imperator coronatus est anno MCCXX. Romanos Pontifices diu divexavit, à quibus vicissim ipse, cum esset in sua impietate pertinax, quoniamque fuit aethemate percussus, ac tandem in Concilio primo Generali Lugdunensi, anno MCCXV. sub *Innocentio IV.* Pontifice Maximo celebrato, dejectus est Imperio, excessitque à vivis anno MCCI.

Ab anno MCCXV. quo *Fridericus II.* in Concilio Generali Lugdunensi primo abdicatus est Imperio, usque ad annum millesimum ducentiesimum septuagesimum tertium, quo *Rodolphus*, Comes *Habsburgensis*, electus est Imperator, contigit in Imperio Occidentis Interregnum, & quoniam nonnulli Principes per illud tempora intervallum electi sunt Imperatores, videlicet *Henricus*, Thuringiz & *Hassia* Landgravius; *Gustelmus*, Brabantiz, sive Hollandiz Comes; *Richardus*, Cornubiæ Comes; & *Henricus III.* Angliæ Regis frater, ac deinceps *Alphonfus X. Castellæ* Rex, *Ferdinandus III.* Hispaniarum Regis filius, atamen omnes illi Principes Catalogo Imperatorum Occidentis accesseri minime debent, tum quia nullus eorum fuit à Romano Pontifice Imperator coronatus; tum quia Imperio pacifice potius non sunt, illudque duxerunt, ut ita loquar, degularent.

- 40 *Rodolphus*, Comes *Habsburgensis*, electus est Imperator pridè Kalend. Octobris anni MCCXXIII. ejusque electio approbata fuit à *Gregorio X.* Pontifice Maximo. Fuit Princeps, iustitiz, religionis, & bellicæ virtute Imperio dignus. Obiit anno MCCXXI. ab electione sua anno XLIII.

- 41 *Adolphus*, Nassoviz Comes, electus est Imperator anno MCCXXI. sed, cum esset avaritia, crudelitate, libidine, aliisque vitis infectus, odium Procerum sibi concitavit, & ab eis Imperio abdicatus est anno millesimo ducentiesimo nonagesimo octavo, ab electione sua septimo.

- 42 *Albertus*, Austriæ Dux, *Rodolphi* Imperatoris filius, post abicationem *Adolphi*, electus est Imperator anno MCXXIII. ejusque electionem à Septem- Viris factam approbavit *Bonifacius VIII.* anno millesimo trecentiesimo secundo. Cognominatus est *Monscalvus*, eò quod venenum sibi propinatum, dum acie medicæ emovere conaretur, oculum amiserit. Nefarie pugione ictus trucidatus est anno millesimo trecentiesimo octavo, ab electione sua decimo.

- 43 *Henricus* inter Reges Germaniz hujus nominis VII. inter Imperatores VI. Comitibus *Luxemburgensis*, & *Barbaris*, Hanooniæ Comitibus, filius, electus est Imperator anno MCXXVII. & Romanus anno MCCXXI. veniens à Cardinalibus, quibus Summus Pontifex *Clementis V.* qui tum temporis in Gallia, seu Avinionis, sedem tenebat, hanc provinciam demandaverat, solemniter inauguratus est Imperator. Obiit anno millesimo trecentiesimo decimo tertio, ab electione sua anno quarto, à Romana coronatione

tione anno secundo per mensem unum, & dies viginti quatuor inclinato. Naturali morte occubuit hic Imperator, non verb, ut quidam falso efferunt, veneno ipsi potrecto in patricula Sacro-Sanctæ Eucharistiæ manu *Bernardi Politiani*, Ordinis Prædicatorum, qui huic Imperatori erat in Confessionibus. Post mortem *Henrici* Imperatoris, divitis bifariam Principibus Germaniæ, alii *Ludovicum*, Bavariz Ducem, alii *Fredericum Austriacum*, Imperatorem designabant; & quamvis potior esset *Ludovici* Bavariz Ducis electio, quàm *Frederici Austriaci*, nihilominus hæc inter utrumque electum Imperatorem enata dissensio Germaniam atroci bello ab anno *mcccxcv*. distinxit usque ad annum *mcccxxxii*. quo *Fredericus Austriacus* captus à *Ludovico* Bavariz Duce & per triennium in vinculis detentus, tandem anno *mcccxcv*. liber dimissus est eâ lege, ut Austriâ suâ contentus, omni jure ad Imperium cederet. Cui conditioni cum acquiescisset *Fredericus Austriacus*, ad solum *Ludovicum*, Bavariz Ducem, jus ad Imperium pertransiit. Verùm hanc *Ludovici* Bavariz Ducis electionem factam anno millesimo trecentesimo decimo quarto, Summus Pontifex *Joannes XXI*. quem ibi appellavit *Joannem XXII*, nullo pacto approbare voluit, sed potius *Ludovicum Bavarum*, Sedi Apostolicæ pariter detestantem, & Schismâ in Ecclesiâ exstantem, anathemate percussit, prohibuitque omnibus fidelibus, ne cum illis communicarent, eisque obtemperarent. Haec in *Ludovicum Bavarum* à *Joanne XXI*. Pontifice Maximo latam sententiam renovavit *Clement VII*. Summus Pontifex, qui etiam Principibus Electoribus jussit, ut conventent ad alium creandum Germaniæ Regem, quem Sedes Apostolica in Imperatorem promoveret. Mandatâ Pontificis morem gestissent Principes Electores, & anno millesimo trecentesimo quadragésimo sexto *Carolus IV*. Regem Bohemæ, in Romanorum Regem elegerunt; *Ludovicus* verò Bavariz Dux, obiit anno sequenti seu *mcccxlvi*. Cum igitur *Ludovicus* Bavariz Ducis Electio fuerit à Romano Pontifice reprobata; ipse verò, ob sui concupiscentiam, anathemate percussus, nullum in serie Imperatorum Occidentis locum habere debet, ac subsistit ab anno *mcccxcv*. quo facta est *Ludovici*, Bavariz Ducis, in Regem Germaniæ, seu ut nunc vulgò dicitur, in Romanorum Regem, electio, usque ad annum millesimum trecentésimum quadragésimum sextum, quo, abdicato *Ludovico* Bavariz, in Romanorum Regem electus est *Carolus IV*. Bohemæ Rex, vacavit Imperium Occidentis, sicut optime observet *Henricus Spandanus* Tomo I. Continuationis Annalium Ecclesiasticorum *Bavarum* ab anno *mcccxcv*. ad annum *mcccxlvi*.

44 *Carolus* inter Imperatores hujus nominis *IV*. electus est, in mux diximus, Romanorum Rex annum *mcccxcvi*. & Coram Imperialem annu millesimu trecentesimo quinquagesimo quinto Romæ in die Paschatis accepit ab *Agidio* Cardinali Præmunitario

Jussentii VI. qui tam temporis Avenione sedebat. Vita functus fuit *Carolus IV*. Imperator anno *mcccxxxviii*. post acceptam coronam Imperialem anno *XXIII*.

45 *Wenceslaus*, filius *Caroli IV*. Imperatoris, electus fuit Germaniæ, seu Romanorum Rex, vivente adhuc Patre suo, anno millesimo trecentesimo septuagesimo septimo, sed nunquam à Romano Pontifice coronatus Imperialem accepit, fuitque Princeps corpore, & animo deformis, Hæreticorum Hussitarum sanctor, libidinis, crapulæ, incantationibus, sævitiz, omnibusque vitis deditus, adeo ut mirum sit, ausum fuisse quemdam Hæreticum prolixam fatis in gratiam *Wenceslai*, pessimi Principis, adornare Apologiam in ea, quam nuperitima, seu anno millesimo septuagesimo septimo Amstelodami publicavit, *Hylmius Augustus Romanorum Imperatorum*. Tot pravis corruptisque moribus infectus fuit *Wenceslaus*, ut à Principibus electoribus fuerit Regno Germaniæ privatus anno millesimo quadringentesimo, ab electione vero sua in Regem Germaniæ anno *XXIII*. Post abdicationem *Wenceslai*, electus est Rex Romanorum ac designatus Imperator *Fridericus*, Dux Brunsvicensis, egregius Princeps, & re militari peritissimus. Sed eodem anno, quo electus est, à *Waldeckiam* Comite, jussu, ut fertur, Archiepiscopi Moguntini, occisus est anno millesimo quadringentesimo.

46 *Robertus*, livè *Rupertus*, Bavariz Dux, & Comes Palatinus cognomento *parvus*, occiso *Friderico*, electus est Romanorum Rex, & Imperator designatus anno millesimo quadringentesimo, obiitque annu millesimo quadringentesimo decimo, ab electione vero sua in Germaniæ, seu Romanorum Regem, anno *X*. Post mortem *Rupertii*, Imperator ab Electoribus designatus est *Johannes*, Brandeburgi, & Moraviæ Marchio, sed sexto mense, post suam in Germaniæ, seu Romanorum Regem electionem, obiit inglorius, nunquam coronatus Imperator.

47 *Sigismundus Caroli IV*. Imperatoris filius, & frater *Wenceslai*, in Germaniæ, seu Romanorum Regem, electus est anno millesimo quadringentesimo, & coronam Imperii anno millesimo quadringentesimo trigésimo tertio ab *Engenio IV*. Pontifice Maximo accepit. Fuit optimus Imperator, omni virtute clarus, de Imperio optime meritus, & in concilianda pace Ecclesiæ, diu ac diurno grassante tum temporis Schismate, multum exagitatur, fœgner intentus. Obiit *Sigismundus* Imperator anno millesimo quadringentesimo trigésimo septimo, ab electione sua in Germaniæ, seu Romanorum Regem, anno *xxvii*. post acceptam ab *Engenio IV*. Imperialem coronam, anno *V*.

48 *Albertus* hujus nominis *II*. à Septem-Viris electus est Rex Germaniæ, seu Romanorum, Imperatorque in Comitibus designatus anno millesimo quadringentesimo trigésimo octavo. Optimis artibus tum belli, tum pacis erudit, liberalitate ac justitiâ præstans, magnosque planè futurus Imperator, si longiorem vitam egisset. Sed mortuus est

anno secundo post electionem suam, seu anno millesimo quadringentesimo quadragesimo.

- 49 *Fridericus* huius nominis III. electus est Imperator anno millesimo quadringentesimo quadragesimo, & Cotonum Imperii, una cum *Elesura*, conjugis suæ, à *Nicolas P.* Pontifice Maximo accepit anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo secundo, impetavit pacificè, & obiit anno millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio, ab electione sua in Regem Germaniæ, seu Romanorum, anno LIV. post verò acceptam à *Nicolas P.* Pontifice Maximo Coronam Imperialem anno XLII.

- 50 *Maximilianus* huius nominis I. quem *Fridericus II.* ipse pater iam Imperii confectum fecerat, & Regem Romanorum ab Electoribus anno millesimo quadringentesimo octuagesimo sexto institui curaverat, successit patri suo anno millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio, & ubi anno MDXIX. Regni sui post obitum patris vigesimo sexto,

- 51 *Carolus V.* nepos *Maximiliani* huius nominis I. electus est Imperator anno MDXIX. sed coronam Imperialem à *Clemente VII.* Pontifice Maximo dumtaxat Bononiæ accepit anno MDXXX. Perpetuum ferè Bellum cum *Francisco I.* Galliarum Rege gessit, ac tandem rerum humanarum peritus, se à Imperio abdicavit anno MDLVI. post electionem suam in Imperatorem anno trigesimo septimo, post acceptam verò à *Clemente VII.* Romano Pontifice Coronam Imperialem anno XXVI. atque biennio post abdicationem suam pie obiit anno MDLVIII.

- 52 *Ferdinandus* huius nominis I. Imperatoris *Caroli V.* filius, Hungariæ, & Bohemiæ Rex iam inauguratus anno MDXXVII. & Rex Romanorum anno MDXXX. tandem electus est Imperator anno MDLVIII. Fuit Princeps mitis, affabilis, temperans, & pacis artibus insignis. Intemperantia tamen mansuetudine in causa fuit, cur pestifera *Lutheri* Hæresis longè lateque per Germaniam grassata fuerit. Obiit anno MDLXIV. post electionem verò suam in Imperatorem anno septimo.

- 53 *Maximilianus* huius nominis II. filius *Ferdinandi I.* patri suo successit anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, eique moribus, & ingenio simillimus fuit, sed *Lutheranos* in ordinem redigere non curavit. Obiit anno MDLXXVI. Regni sui post obitum patris anno XII.

- 54 *Rudolphus* huius nominis II. filius *Maximiliani II.* successit patri suo anno millesimo quingentesimo septuagesimo sexto. Fuit pacis ac tranquillitatis amator, quàm ipsius dignitates, & Catholice Religio, tum temporis ab Hæreticis *Lutheranis* acerbè in Germania impetita, postulare videbantur. Obiit anno MDCXII. Regni sui post obitum patris trigesimo sexto.

- 55 *Matthias*, frater *Rudolphi*, huius nominis II. Hungariæ, & Bohemiæ Rex, fuit electus Imperator anno MDCXII. Sedem Imperii, ob gravissimas turbas, quas Hæretici in

Regno Bohemiæ continuò excitabant, transiit Pragæ Viennam Austriæ. Sed cum illæ turbæ in dies crescerent, nec eas compescere posset, morore confectus excedit à vivis, anno MDCXIX. anno verò post electionem suam in Imperatorem sexto, cum mensibus novem.

- 56 *Ferdinandus* huius nominis II. electus est Imperator anno MDCXIX. perdoctus hæreticus Bohemos, aliosque finitimos populos in ordinem redegit, & cum *Gustavo*, Suetiæ Rege, gravissimum Bellum gessit, quod tandem feliciter confect, obiitque anno millesimo sexcentesimo trigesimo septimo, post verò electionem suam ad Imperium, anno decimo nono.

- 57 *Ferdinandus* huius nominis III. successit patri suo *Ferdinando II.* an. MDCXXXVII. Claruit multis virtutibus, præsertim exacta pietate, quæ se contra Hæreticos Catholicæ Religionis propugnationem semper exhibuit. Excessit ex hac vita anno MDCLVII. ab electione verò sua ad Imperiale solium, anno vigesimo. Post *Ferdinandi III.* obitum fuit Interregnum quindecim mensium.

- 58 *Leopoldus Ignatius*, filius *Ferdinandi III.* electus est Imperator anno MDCLVIII. Diuturnum cum Gallis Bellum gessit, & de Turcis anno MDCLXXXIII. Viennam obsidentibus, insignem victoriam reportavit. Mortuus est anno MDCCV. ab electione verò sua ad Imperium, anno XLVIII.

- 59 *Josephus*, filius *Leopoldi Ignatii* Princeps natus, qui jam Augustus anno MDCXC. Rex Romanorum fuerat coronatus, successit patri suo anno MDCCV. Domavit rebelles Hungariæ, & bellum contra Gallos - Hispanos, à patre suo susceptum, continuavit, Gallosque in Italia, & in Belgio, confectis per suos Doctes prælis, vicit ac superavit, ac tandem inter Bellicosum strepitum à vita migravit anno MDCCXI.

- 60 *Carolus* huius nominis VI. in demortui fratris sui locum successit est, & hodie Reipublicæ clavum tenet.

OBSERVATIONES,

Ad illustrandam Tabulam Chronologicam Imperatorum Occidentis, maxime postquam Carolus Magnus, anno octingentesimo Imperium Occidentis renovavit, omnino necessarie.

IN primis observare debes, non rectè à quibusdam Scriptoribus dici, Imperium Occidentale fuisse à *Leone III.* Pontifice Maximo translatum in *Carolam Magnam*, Galliarum Regem. Hæc quippe translatus vox rem gestam non bene explicat, quia quando *Carolus Magnus* coronatus Imperialem à *Leone III.* Romano Pontifice anno octingentesimo accepit, Imperium Occidentale erat jam annis abhinc trecentis, & amplius in *Ashyly Angustale*, ultimo Occidentis Imperatore, extitum, adeoque in aliquem Principem transferri minime poterat, sed tantum renovari, quod

quod & respice præstat *Leo III.* Summus Pontifex, tunc demonstrant Nonnulli *Caroli Magni*; quæ adhuc supersunt, & in quibus legitur: *RENOVATIO IMPERII.* Quocirca, hanc Imperii Occidentalis renovationem rectè explicat Sigonius lib. IV. *De Regno Italia* ad annum octingentesimum primum, ubi hæc habet: *Hanc dignitatis Imperatoris civitatem, cum in Mense Augusto, ultimo Occidentis Imperatore, ante trecentos ferme annos sub Regno Gothorum in Italia desisset, in eodem Occidente Pontifex renovavit, ut haberet Ecclesia Romana adversus infideles, hæreticos, ac schismaticos, Tutorem, cujus officium repudiasset jam pridem Imperator Orientis videtur.*

Præterea, observare debes, quod licet non constet apud omnes, Septem-Virorum, penes quos solus est Imperatoris Occidentis eligendi potestas, institutionem ad *Gregorium V.* Pontificem Maximum esse referendam; certum tamen esse debet, jus eligendi Imperatores Occidentis à Romanis Pontificibus emanasse, postquam *Leo III.* Pontifex Maximus, Imperium Occidentis in *Carolo Magno*, Galliarum Rege, anno octingentesimo renovavit. Id quippe juris Romani Pontificibus diserte asserit ac vindicat *Innocentius III.* in Epistola ad *Bertholdum*, Zaringie Ducem, post *Ottavio IV.* electionem, sub initium sæculi XIII. peractam. Ibi enim capite *Pontificem*, de electione, hæc scribit *Innocentius III.* quæ singulæ observatione perpendi debent: *His Principibus, seu Electoralibus Collegii Septem-Virorum, jus & potestatem eligendi Regem, in Imperatorem possidendum promovendum, recognoscimus, ut debemus, ad quas de jure & antiquæ consuetudine noscitur pertinere, præsertim cum ad eos jus, & potestas hujusmodi ab Apostolica Sede pervenerit, quæ Romanum Imperium in persona magnifici *Caroli à Grecis transiit in Germanos. Sed & principes recognoscere debent, & utique recognoscunt (sicut iidem in nostra recognovere præstulisti) quid sit, & auctoritas examinandi personam electam in Regem, & promovendam ad Imperium, ad nos spectat, qui cum inungimus, & coronamus. Est enim regulariter & generaliter observatum, ut ad eam examinationem persona pertineat, ad quem manus impoñit spectat. Numquidem, si Principes non solum in discordia, sed etiam in concordia, Sacrorum quicumque, vel excommunicatum, tyrannum, fatuum, vel hæreticum elegerint, aut pagannum, nos inungere, consecrare, ac coronare hominem hujusmodi debemus? Assit omnino.* Ex quibus *Innocentius III.* Pontificis verbis constat, Principes, seu Electoralibus Collegii Septem-Virorum, ultra agnovisse, auctoritatem examinandi personam electam, in Regem Germaniæ, eamque ad Imperium promovendi, de jure pertinere ad Romanos Pontifices, à quibus iungi, & coronam Imperialem accipere debent Reges Germaniæ, ut vi illius coronationis possint appellari Imperatores. Quod si verò Coronam Imperialem à Romano Pontifice non acceperint, dicuntur quidem Reges Germaniæ, vel Imperatores electi, sed verè, & propriè Imperatores appellari non poterunt. Hinc est primo, quod in Tabula nostra Chronologica Imperatorum Occidentis, *Ludovicum filium Arnulphi Imperatoris, Conradum* hujus nominis *I. & Henricum* hujus nominis *I.* qui dicebantur *Anceps*, Reges quidem*

Germaniæ appellaverimus, sed non Imperatores, tum quia *Ludovicus*, filius *Arnulphi* Imperatoris, *Conradus I. & Henricus I.* dictus *Anceps*, qui Reges Germaniæ fuerunt, coronam Imperialem à Romano Pontifice nunquam acceperunt, tum quia etiam eodem tempore, quo *Ludovicus*, *Conradus I. & Henricus I.* in Germania regnarant, *Ludovicus* hujus nominis *Tertius*, *Bosonis* Regis Arelatenis, seu Provinciæ Comitis, filius, fuit coronatus Imperator à *Beardillo Quarto*, Pontifice Maximo, & post *Ludovicum Tertium* coronam Imperialem à *Jeanne X.* Summo Pontifice obtinuit *Berengarius*, Dux Forojulienis *Ludovicus* igitur *Tertius* *Bosonis*, Regis Arelatenis, filius, & *Berengarius*, Dux Forojulienis, veri fuerunt Imperatores, utpote qui coronam Imperialem à Romanis Pontificibus acceperunt, non verò *Ludovicus*, filius *Arnulphi* Imperatoris, *Conradus* hujus nominis *Primus* & *Henricus* hujus nominis *Primus* Germaniæ Reges, qui nunquam à Romanis Pontificibus fuerunt coronati Imperatores. Secundo, rectè diximus in Tabula Chronologica Imperatorum Occidentis, ab obitu *Berengarii*, qui à *Jeanne X.* Pontifice Maximo fuit coronatus Imperator; id est, ab anno nongentesimo vigesimo quarto, quo occurrit est Imperator *Berengarius*, usque ad annum nongentesimum sexagesimum secundum, quo *Otto* hujus nominis *Primus* cognomento *Magnus*, Romanus venit, *Berengarius* hujus nominis *II.* Italiæ Regno privavit, & à *Jeanne XII.* inauguratus est Imperator, vacasse Imperium Occidentis, ac subinde *Rudolphum*, *Hugonem*, Regem Arelatensem, seu Provinciæ Comitrem, *Lotharium*, & *Berengarium*, hujus nominis *Secundum*, qui per illud temporis intervallum Reges Italiæ fuerunt, Imperatores appellari haud debere, nec ullum in serie Imperatorum Occidentis locum habere, eo quod à Romanis Pontificibus nunquam fuerint coronati Imperatores. Tertiò, observavimus in Tabula nostra Chronologica Imperatorum Occidentis, postquam *Friedricus* hujus nominis *Secundus* Imperator fuisset in Concilio Generali Lugdunensi I. Dignitate Imperiali abdicatus anno millesimo ducentesimo quadragésimo quinto, usque ad annum millesimum ducentelimum septuagesimum tertium, quo *Rudolphus*, Comes Habsburgensis, jubente, & approbante Summo Pontifice *Gregorio X.* electus est Imperator, fuisse pariter in Imperio Occidentis Interregnum, adeoque *Henricum*, Thuringiæ & Hassiæ Landgravium, *Gustavum*, Brabantiam, sive Hollandiæ Comitrem, *Richardum* Cornubiæ Comitrem, & *Henricum Tertium* Angliæ Regis fratrem, ac denique *Alphonsum*, Castelliæ Regem, *Ferdinandum Tertium* Hispaniarum Regis filium, qui per illud temporis spatium Imperatoris nomen, & insignia susceperunt, Imperatorum Catalogo adscribi non debere, tum quia eorum electio à nullo Romano Pontifice fuit confirmata; tum quia jus, quod ad Coronam Imperialem sibi arrogabant; erat omnino incertum; tum quia etiam nullas illorum ab aliquo Romano Pontifice fuit coronatus Imperator. Denique, jure optimo diximus in Tabula nostra Chronologica Imperatorum Occidentis, *Ludovicum*, Bavariz Ducem, à Catalogo Imperatorum Occidentis esse expungendum, quia ejus electio fuit à Summo Pontifice *Jeanne*

XXI. quem alii appellant XXII. reprobata, nec ipsè unquam à vero, & legitimo Romano Pontifice Coronam Imperialem accepit. Uno verbo, hi omnes, qui, postquam fuerint electi Germanici Reges, seu, ut ajunt modò, Romanorum Reges, Coronam Imperialem à Romano Pontifice acceperunt, verè Imperatores appellari debent, alii verò, qui electi Germanici, seu Romanorum Reges, coronam Imperialem à Romano Pontifice, post renovationem Imperii Occidentalis anno octingentesimo à Leone III. factam, non acceperunt, Imperatores absolute dici non possunt, sed solum electi Imperatores, quia vi electionis suæ in Regem Germanicæ, seu in Regem Romanorum, jus habent ad Imperialem dignitatem, & primum inter Principes Christianos locum obtinendi, idque juris habent à Romanis Pontificibus, qui se ad eos Imperatores confutmandos, & coronandos obnoxierunt, modò nullum occurreret in electione vitium, quod examinandum ad eosdem Romanos Pontifices spectat, ut ipsimet Principes Germanicæ agnoverint, ac palam professi sunt coram Innocentio III. Pontifice Maximo, cujus testimonium, omni exceptione majus, super laudavimus. Quæ cum ita sint, justè improbare ac proferri debet noster quidam Scriptor Hæreticus, qui in *Historia Augusta Romanorum Imperatorum*, quam Amstelodami anno millesimo septingentesimo septimo publica luce donavit, asserit, eos omnes, qui Germanici, seu Romanorum Reges sunt electi, verè esse Imperatores absque ulla confirmatione, inauguratione, seu coronatione, quæ à Romano Pontifice fieri debebat. Sic enim (scribit pag. 180. virulentus ille hæreticus, *Sed scit nemo verè imperat aut regnat, nisi à Pontifice alioque investitus! En tibi profudam Cleri ambitionem! en arcum Sacri Regni Sacerdotalis*, & pag. 210. *Romani*, inquit, *hierophanta* etiam, palam, per fas, & nefas, per dolos, Seraphas, Sophistata Religionis suæ splendens, per hypocrisis, banulitatis simulacrum, & pietatis Christianæ pallo amictum, jam olim ceperunt usum à Hildebrando (seu Gregorio VII. Summo Pontifice) ad Hierosolymitum profectumque grassari, convulsantes, quantum & ubiqueque modo poterant, auctoritatem legitimam Imperatorum, totam vires emittendo, Regionis Italiciæ quasvis specie sibi rapiendo &c. Nonnulla quoque micum videri debet, quod ille hæreticus in sua *Historia Augusta Romanorum Imperatorum* plures in serie Romanorum Imperatorum Occidentis percomit, quos tamen non Imperatores, sed Germanici duxerit, vel Italici Reges fuisse ostendimus in Tabula Chronologica Imperatorum Occidentis.

Postremo observare debes, olim Germanicæ Regnum in eadem familia Regi fuisse successivum, sed non absolute hæreditarium; populi enim Regem eligendi, quem mallet, ex eadem familia Regi jus habebant, solebatque defuncti Regis filium natu majorem cæteris antepone. In hac autem Regis Germanicæ electione Primates, seu Regni Primores, omnia poterant, & popolorum consensum secum trahebant. Quamvis ergo Germanicæ Regnum in eadem familia Regi fuerit olim successivum, non fuit tamen absolute hæreditarium, cum ad Regis Germanicæ electionem necessarius omnino esset Princeps, populi quoque consensus. Duravit au-

tem hac consuetudo ex eadem familia Regia eligendi Germanicæ Reges usque ad Somnum Pontificem Gregorium VII. quo Ecclesiam Romanam regentes, in Comitibus Regni Germanicæ decretum est, ut Regis Germanicæ electio intra Regiam familiam non restringeretur, sed quilibet in Regem eligi posset, adeoque tunc, anno scilicet millesimo septuagesimo septimo, quo Rodolphus, Suevorum antea Dux, in Regem Germanicæ electus est, successio in eadem familia in Regnum Germanicæ antiquata fuit, & consensum omnium comprobatum est, & Romani Pontificis auctoritate corroboratum, ut Regis potestas nulli per hæreditatem (sicut ante fuerat consuetudo) cederet, sed filius Regis (etiam si valde dignus esset) per electionem spontaneam, non per successionem lineam, Rex proveniret si verò non esset dignus Regis fuisse, vel si aliter eum populus, quem Regem facere vellet, haberet in potestate populus. Ita refert Bruno, Germanici Scriptore, in libro *De Belle Saxonicæ*. Anno igitur millesimo septuagesimo septimo facta est insignis in electione Regis Germanicæ mutatio. Hactenus enim Germanicæ Regnum electivum quidem erat, sed non nisi illi, qui erant ex familia regnatrice, ad illud eligi poterant, at in Conventu apud *Ferechheim*, anno millesimo septuagesimo septimo habito, Germanicæ Proceres omne hæreditarium in Germanicæ Regnum jus repudiaverunt, atque decesserunt, ut deinceps omnes ad illam electionem jus haberent, seu Reges Germanicæ eligi possent. Post aliquot tamen annos ad priorem consuetudinem reditum est. Filii liquidem Henrici hujus nominis inter Reges Germanicæ IV. electi sunt Reges Germanicæ, videlicet Conradus anno millesimo nonagesimo octavo, & Henricus anno millesimo centesimo quinto, eoque absque prole defuncto, Conradus illius ex lotario signatus nepos, & deinde ejusdem ex ordine nepotes fuerunt Reges Germanicæ salutari; nec pulchre desierunt, nisi forè semel & iterum, vocati propinqui ad propinquiorum successiones in Regno Germanicæ, ut videre est in Tabula Chronologica Imperatorum Occidentis, quos exhibuimus. Hanc priorem consuetudinem eligendi à sola familia regnatrice Germanicæ, seu, ut modò ajunt, Romanorum Regem, etiamnum reunere quodammodo videmus Elektorali Collegii Principes, qui jam à longa annorum serie filium natu majorem Regnatricis familie Austriacæ Regem Germanicæ, seu Romanorum, elegerunt, atque Imperatores designarunt, quamvis alium Principem, etiam ex familia Austriacæ non oriundum, eligendi Germanicæ, seu Romanorum Regem, pleno jure poterant, ita ut tamen jus examinandæ ac constituendæ Germanicæ, seu Romanorum Regis, electionem, eique Coronam Imperialem imponendi ad Romanum Pontificem pertineret, nec possit Germanicæ, seu Romanorum Rex electus, una perceptum à Romano Pontifice Coronam Imperialem absolute appellari Imperator, sed duntaxat electus Imperator, sicut jam observavimus contra quidam Germanicæ Scriptores, qui pertrahunt, eos, qui Germanicæ, seu Romanorum Reges sunt facti electi, vi electionis suæ Imperatores esse, & ut tales ab omnibus jure appellari, haberi quoque debere, etiam eorum electio à Romano Pont-

Pontifice non sit consecratus, nec ab eo Imperialem Coronam accepit; quod tamen oppidè falsum est, & omnino contrarium antiquissimo juri, quod Romani Pontifices ab anno octingentesimo, quo extinctum Occidentis Imperium, in *Carolo Magno*, Galliarum Rege renovarunt, semper retinuerunt, eoq̃ue potiri sunt, non reclamantibus Proceribus Germaniæ, sed potius eorū *Innocentio III.* Pontifice Maximo ultro presentibus, jus exambandi ac confirmandi electionem factam Regis Germaniæ, eumque per Coronationem promovendi ad Imperium, Romanis Pontificibus ex antiqua consuetudine asserti ac vindicari debere. Sed satis hæcenus dictum sit, de Romanis Imperatoribus, qui summæ rerum in Occidente potiri, sunt ad quorum Tabulam Chronologicam atqueam nosc. successione Consulū Romanorum ab anno primo *Æræ Christianæ*, seu Natalis *Vulgaris Christi*, usque ad quorum ultimum Consulatum in Oriente gessit, anno *Christi* *DXLI*.

SUCCESSIO

Consulū Romanorum,

Ab anno primo Æræ Christianæ, seu Natalis Vulgaris Christi, usque ad Basilium Juniores, qui anno Christi quingentesimo quadragesimo ultimo privatorum Consulatum in Oriente gessit.

CONSULES ROMANI

Consul	Anno
C æsar Cæsar, & L. Æmilius Paulus anno	1
Christi.	
P. Vinctus, & P. Alfenus.	2
L. Ælius Lamia, & M. Servilius.	3
Sex. Ælius Catus, & C. Sertius Saturninus.	4
L. Valerius Messala Vulsianus, & Cn. Cethegus Cethegus.	5
M. Æmilius Lepidus, & L. Accurinus.	6
A. C. Licinius Nerva Silianus, & Q. Cæcilius Metellus Creticus Silanus.	7
Furius Camillus, & Sex. Ninius Quintilianus.	8
Q. Sulpicius Camerinus, & C. Poppæus Sabinius.	9
P. Cornelius Dolabella, & C. Junius Silanus.	10
M. Æmilius Lepidus, & T. Statilius Taurus.	11
Germanicus Cæsar, & C. Fonteius Capito.	12
C. Silius, & Munacius Plancus.	13
Sex. Pompejus & Sextus Apulejus.	14
Drusus Cæsar, & C. Norbanus Flaccus.	15
T. Statilius Sisenna Taurus, & L. Scribonius Libo.	16
C. Cælius Rufus, & L. Pomponius Flaccus.	17
Tiberius Augustus III. & Germanicus II.	18
M. Julius Silanus, & Norbanus Balbus.	19
M. Aurelius Messala, & M. Aurelius Cotta.	20
Tiberius Augustus IV. & Drusus Cæsar II.	21
C. Sulpicius Galba, & D. Haterius Agrippa.	22
C. Asinius Pollio, & C. Asinius Vetus.	23
Cornelius Cethegus, & Visellius Varro.	24
M. Asinius Agrippa, & Cossus Cornelius Lentulus.	25

R. P. Hieronymi Tab. Chronol. P. II.

CONSULES ROMANI

Consul	Anno
Lentulus Creticus, & C. Calpurnius.	26
M. Licinius Crassus, & L. Calpurnius Piso.	27
Ap. Junius Silanus, & P. Silus Nerva.	28
C. Fufius Geminus, & L. Rebilius Geminus.	29
L. Cassius Longinus, & M. Vinicius.	30
Tiberius Aug. V. & L. Ælius Sejanus.	31
Cn. Domitius Ahenobarbus & M. Furius Camillus Scribonianus.	32
Ser. Sulpicius Galba, & L. Solla Felix.	33
Paulus Fabius Persicus, & L. Visellius.	34
C. Cestius Gallus, & M. Servilius Nonianus.	35
Sex. Papinius Albinus, & Q. Plantius.	36
Cn. Acerronius Proculus, & C. Pontius Nigrinus.	37
M. Aquilius Julianus, & P. Nonius Asprenas.	38
Cajus Augustus II. & L. Apronius Cæsius.	39
Cajus Augustus III. solus.	40
Cajus Aug. IV. & Cn. Sertius Saturninus.	41
Claudius Augustus II. & C. Cæcina Largus.	42
Claudius Aug. III. & L. Vitellius II.	43
L. Quinctius Crispinus II. & M. Statilius Taurus.	44
M. Vinicius II. & Taurus Statilius Corvinus.	45
Valerius Asiaticus II. & M. Julius Silanus.	46
Claudius Aug. IV. & L. Vitellius III.	47
A. Paulus Vitellius, & L. Vipsianus.	48
C. Pompejus Gallus, & Q. Vercinarius.	49
C. Aspidius Vetus, & M. Sullius Nervilius.	50
Claudius Augustus V. & Ser. Cornelius Octavius.	51
Faustus Sulla, & Salvius Otho.	52
D. Junius & Q. Haterius.	53
M. Asinius Marcellus, & M. Acilius Aviola.	54
Nero Augustus, & L. Antistius Vetus.	55
Q. Volusius Saturninus, & P. Cornelius Scipio.	56
Nero Aug. II. & L. Piso.	57
Nero Aug. III. & Valerius Messala.	58
Vipsianus Apronianus, & L. Fonteius Capito.	59
Nero Aug. IV. & Cossus Cornelius.	60
Cælonius Pætus, & P. Petronius Tustulianus.	61
P. Marius Celsus, & L. Asinius.	62
C. Memmius Regulus, & L. Verginius Rufus.	63
C. Lecanius Bassus, & M. Licinius Crassus.	64
A. Licinius Nerva Silanus & M. Vestinus Atticus.	65
C. Lucius Telestinus, & C. Suetonius Paulinus.	66
L. Fonteius Capito, & C. Julius Rufus.	67
C. Silius Italicus, & M. Galerius Trachalus.	68
Servius Sulpicius Galba Aug. & T. Vinius Rufinus.	69
Fl. Vespasianus Aug. II. & Titus Cæsar I.	70
Fl. Vespasianus Aug. III. & M. Coccejus Nerva.	71
Vespasianus Augustus IV. & Titus Cæsar II.	72
Domitianus Cæsar II. & M. Valerius Messalinus.	73
Vespasianus Aug. V. & Titus Cæsar III.	74

D

Vespa-

CONSULES ROMANI.		CONSULES ROMANI.	
	Ann.		Ann.
Vespasianus Aug. VI. & Titus Cæsar V.	75	M. Acilius Glabrio, & C. Bellicius Torquatus.	124
Vespasianus Aug. VII. & Cæsar V.	76	Cornelius Asiaticus II. & Vettius Aquilinus.	125
Vespasianus Aug. VIII. & Titus Cæsar VI.	77	M. Annius Verus III. & L. Varius Ambululus.	126
L. Ceionius Commodus, & D. Novius Priscus.	78	Gallicanus, & Cælius Titianus.	127
Vespasianus Aug. IX. & Titus Cæsar VII.	79	Turquatus Asprenas, & Annus Libo.	128
Titus Aug. VIII. & Domitianus Cæsar VII.	80	P. Juventius Celsus II. & Q. Julius Balbus.	129
Sex. Annus Silvanus, & T. Verus Pollio.	81	Q. Fabius Catullinus, & M. Flavius Aper.	130
Domitianus Aug. VIII. & T. Fl. Sabinus.	82	Ser. Octavianus Lenax Pontianus, & M. Antonius Rufinus.	131
Domitianus Augustus IX. & Q. Petilius Rufus II.	83	Sentius Augurinus, & Severianus.	132
Domitianus Aug. X. & Appianus Sabir us.	84	Hiberus & Sifenna.	133
Domitianus Aug. XI. & T. Aurelius Iulvus.	85	C. Julius Servianus III. & E. Vibius Varus.	134
Domitianus Augustus XII. & Ser. Cornelius Dalabella.	86	Pontianus, & Atilianus.	135
Domitianus Augustus XIII. & A. Volusius Sатурinus.	87	L. Ceionius Commodus, & Sex. Veturinus Civica Pompejanus.	136
Domitianus Augustus XIV. & L. Minucius Rufus.	88	L. Aelius Cæsar II. & P. Cælius Balbinus Vilius.	137
T. Aurelius Fulvus II. & A. Sempertius Atratinus.	89	Camerinus, & Magnus.	138
Domitianus Augustus XV. & M. Cocceius Nerva II.	90	Antoninus Pius Augustus II. & Brutus Præfens.	139
M. Ulpianus Trajanus, & M. Acilius Glabrio.	91	Antoninus Pius Aug. III. & M. Aurelius Cæsar.	140
Domitianus Augustus XVI. & Q. Volusius Saturninus.	92	M. Peducaus Syloga Priscinus, & T. Hænius Severus.	141
Pompejus Collega, & Cornelius Priscus.	93	Cuspius Rufinus, & L. Statius Quadratus.	142
L. Nonnius Asprenas, & M. Aretius Clemens.	94	C. Bellicius Torquatus, & Tib. Claudius Atticus Herodes.	143
Domitianus Aug. XVII. & T. Flav. Clemens.	95	Lullianus Avitus, & Claudius Maximus.	144
C. Fulvius Valens, & C. Antistius Verus.	96	Antoninus Pius Aug. IV. & M. Aurelius Cæsar II.	145
Nerva Aug. III. & L. Verginius Rufus III.	97	Sex. Erucius Clarus II. & Cn. Claudius Severus.	146
Nerva Augustus IV. & M. Ulpianus Trajanus Cæsar II.	98	Largus, & Messalinus.	147
C. Sotius Senecio II. & Cornelius Palma.	99	C. Bellicius Torquatus II. & Julianus.	148
Trajanus Aug. III. & M. Julius Fronton.	100	Ser. Scipio Orbis, & Q. Nonius Priscus.	149
Trajanus Augustus IV. & Sex. Articulcius Patrus.	101	Gallicanus, & Vetus.	150
C. Sotius Senecio III. & L. Licinius Sura.	102	Quintilius Condianus, & Quintil. Maximus.	151
Trajanus Aug. V. & L. Appianus Maximus II.	103	Sex. Acilius Glabrio, & C. Valerius Omalus Verianus.	152
L. Licinius Sura II. & Marcellus.	104	C. Bruttius Præfens, & A. Junius Rufinus.	153
Tib. Julius Candidus II. & A. Julius Quadratus.	105	L. Aurelius Commodus, & Titus Sextius Lateranus.	154
L. Ceionius Commodus Verus, & L. Tutius Cerealis.	106	C. Julius Severus, & M. Rufinus Sabinianus.	155
C. Sotius Senecio IV. & L. Licinius Sura III.	107	M. Ceionius Silvanus, & C. Serius Augerinus.	156
App. Annianus Trebonianus Gallus, & M. Aulus Metilius Brada.	108	Barbarus, & Regulus.	157
A. Cornelius Palma II. & C. Calvisius Tullus II.	109	Tertullus, & Claudius Sacerdos.	158
Crispius Priscianus, & Solenus Othrus.	110	Plautius Quinillus, & Statius Priscus.	159
C. Calpurnius Pison, & M. Vettius Bolanus.	111	T. Vibius Bæus, & Annus Brada.	160
Trajanus Aug. VI. & T. Sextius Africanus.	112	M. Aelius Aurelius Verus Cæsar III. & L. Aelius Commodus II.	161
L. Publius Celsus II. & C. Clodius Crispinus.	113	L. Junius Rusticus, & C. Vettius Aquilinus.	162
Q. Ninius Hæsta, & P. Manilius Vopiscus.	114	L. Papirius Aelianus, & Junius Pastor.	163
L. Vipsianus Messala, & Vergilianus Pædo.	115	M. Nannius Macrinus, & Celsus.	164
L. Aelius Lamia, & Aelianus Væter.	116	L. Arcius Pudens, & M. Gavius Orthus.	165
Quintilius Niger & C. Vipsianus Apronianus.	117	Servilius Pudens, & L. Fuscius Pallio.	166
Hadrianus Aug. II. & Fuscus Salinator.	118	L. Aurelius Verus Augustus III. & Quadratus.	167
Hadrianus Aug. III. & Rusticus.	119	L. Vettius Paulus, & T. Junius Montanus.	168
L. Cælius Severus, & T. Aurelius Fulvus.	120	Q. Sotius Priscus, & P. Cælius Apollinaris.	169
M. Annianus Verus II. & L. Angor.	121	M. Coc-	
Acilius Aviola, & Corellius Pansa.	122		
Q. Atrius Pætinus, & Ventidius Apronianus.	123		

CONSULES ROMANI.

Ann.

CONSULES ROMANI.

Ann.

M. Cornelius Cethegus, & C. Erucius Clarus.	170
L. Septimius Severus II. & L. Alfidius Herennianus.	171
Maximus & Orfitus.	172
M. Aurelius Severus II. & T. Claudius Pompejanus.	173
Gallus & Flaccus.	174
Pilo & Julianus.	175
T. Vitravius Pollio II. & M. Flavius Aper. II.	176
L. Aurelius Commodus Aug. & Quintillus.	177
Julianus Rufus, & Gravius Oclius.	178
L. Aurelius Commodus Augustus II. & T. Annius Aurelius Verus II.	179
L. Fulvius Bruttus Præfens II. & Sex. Quintillus Condianus.	180
L. Aurelius Commodus Aug. III. & Anicetus Barchus II.	181
Petronius Mamertinus, & Trabeianus Rufus.	182
L. Aurelius Commodus Aug. IV. & Victorinus II.	183
M. Eggius Marullus, & Cn. Papir. Aelianus.	184
Triarius Maternus, & M. Attilius Metellus Brada.	185
Commodus Aug. V. & M. Acilius Glabrio II.	186
Crispinus & Aelianus.	187
C. Albius Fulcarius II. & Dullius Silanus II.	188
Servilius Silanus, & Dullius Silanus.	189
L. Aurelius Commodus Aug. VI. & Petronius Septimianus.	190
Cassius Apronianus, & Valerius Brada Mauricus.	191
L. Aurelius Commodus Aug. VII. & P. Helvius Pertinax II.	192
Q. Sotius Falco, & Julius Eumenes Clarus.	193
L. Septimius Severus Aug. II. & Claudius Septimius Albinus Cæsar II.	194
Scapula Tertullus, & Tinejus Clemens.	195
Cn. Dominus Dexter II. & L. Valerius Messallia.	196
Claudius Lateranus, & Titius Rufinus.	197
Tib. Satorninus, & C. Gallus.	198
P. Cornelius Anullinus II. & M. Aufidius Fronto.	199
Tib. Claudius Severus III. & C. Aufidius Vibocinus.	200
L. Annius Fabianus, & M. Nonius Mucianus.	201
L. Septimius Severus Aug. III. & Aurelius Antoninus Caracalla Aug.	202
L. Fulvius Plautianus, & P. Septimius Geta.	203
Fabius Cilo, & Annius Libo.	204
M. Aurelius Antoninus Caracalla Aug. II. & P. Septimius Geta Cæsar.	205
Nummius Albinus, & Fulvius Aemilianus.	206
Aper & Maximus.	207
M. Aurelius Antoninus Caracalla Aug. III. & P. Septimius Geta Cæsar II.	208
Claudius Pompejanus, & Avitus.	209
M. Acilius Faustinus, & Triarius Rufinus.	210
Lollianus Gentianus, & Pomponius Bassus.	211
Julius Asper, & Julius Asper.	212
L. P. Hæcynthi Tab. Chronol. P. II.	

Antoninus Caracalla Aug. IV. & D. Cælius Balbion II.	213
Silius Messala & Sabinus.	214
Aemilius Læus II. & Anicinus Cerealis.	215
C. Atius Sabinus II. & Coenelius Anullinus.	216
C. Bruttius Præfens, & T. Messius Extricatus II.	217
M. Opellius Macrinus Aug. II. & Adventus II.	218
M. Aurelius Antoninus Elagabalus Aug. II. & Licinius Sacerdos II.	219
M. Aurelius Antoninus Elagabalus Aug. III. & Eurychianus Comazon II.	220
Gratus Sabianus, & Claudius Seleucus.	221
M. Aurelius Antoninus Elagabalus IV. & M. Aurelius Severus Alexander Cæsar.	222
L. Marius Maximus II. & L. Rufcius Aelianus.	223
Julianus II. & Crispinus.	224
Fuscus II. & Dexter.	225
Alexander Aug. II. & C. Quintilius Marcellus.	226
M. Nomenius Albinus, & Maximus.	227
Mamilius Modestus, & Sergius Calpurnius Probus.	228
Alexander Aug. III. & Cassius Dio II.	229
L. Virius Agricola, & Sex. Catus Clementinus.	230
Pompejanus & Pelignianus.	231
Lupus & Maximus.	232
Maximus, & Paternus.	233
Maximus II. & C. Cælius Urbanus.	234
Severus, & Quinctianus.	235
G. Julius Verus Maximinus Aug. & Julius Africanus.	236
L. Ovinius Cornelianus, & P. Titius Perpetuus.	237
An. Pius & Pontianus Proculus.	238
M. Ant. Gordianus Aug. & M. Acilius Aviola.	239
Sabinus II. & Venustus.	240
M. Ant. Gordianus II. & Pompejanus.	241
C. Vettius Atticus, & C. Albinus Prætextatus.	242
Arrianus, & Papus.	243
Petrigrinus, & Fulvius Aemilianus.	244
M. Julius Philippus Aug. & Fabius Titianus.	245
Bruttius Præfens, & Nomenius Albinus.	246
M. Julius Philippus Aug. II. & M. Julius Philippus Cæsar.	247
M. Julius Philippus Aug. III. & M. Julius Philippus Cæsar II.	248
Fulvius Aemilianus II. & Vettius Aquilinus.	249
C. Messius V. Trajanus Decius Aug. II. & Annius Gratus.	250
C. Trajanus Decius Aug. III. & Q. Herennius Etruscus Decius Cæsar.	251
C. Vibius Trebonianus Gallus Aug. II. & C. Vibius Volusianus Cæsar.	252
C. Vibius Volusianus Aug. II. & M. Valerius Maximus.	253
P. Licinius Valerianus Aug. II. & P. Licinius Gallienus Augustus.	254
P. Licinius Valerianus August. III. & P. Licinius Aug. II.	255
D 2	Valerius

CONSULES ROMANI.	Annus
Valerius Maximus, & M. Aclius Glabrio.	256
P. Licinius Valerianus Aug. IV. & P. Licinius Gallienus Aug. III.	257
M. Aurelius Memmius Tuscianus, & Pomponius Bassus.	258
Fulvius Emilianus, & Pomponius Bassus II.	259
Cornelius Secularis II. & Jolius Donatus.	260
Gallienus Augustus IV. & Petronius Volusianus.	261
P. Licinius Gallienus Augustus V. & Faustianus.	262
M. Nummius Albinus II. & Maximus Dexter.	263
Gallienus Aug. VI. & Saturninus.	264
P. Licinius Valerianus II. & Lucillus Macer Rufinianus.	265
Gallienus Aug. VII. & Sabinius.	266
Patermus, & Arcetilius.	267
Patermus II. & Maximianus.	268
M. Aurelius Claudius Augustus II. & Patermus.	269
Flavius Antiochianus, & Furius Orfitus.	270
L. Domitius Aurelianus Aug. II. & M. Cerejanus Victorius Bassus.	271
Quiricus, & Voldomianus.	272
M. Claudius Tacitus, & Placidianus.	273
Aurelianus Augustus III. & C. Julius Capitolinus.	274
L. Domitius Aurelianus Aug. IV. & T. Avonius Marcellinus.	275
M. Claudius Tacitus Aug. II. & Fulvius Emilianus.	276
M. Aurelius Probus Augustus. & M. Aurelius Paulinus.	277
Probus Aug. II. & Furius Lupus.	278
M. Aurelius Probus Augustus III. & Oritinus Patermus.	279
Meisala, & eratus.	280
M. Aurelius Probus Aug. IV. & C. Junius Tiberianus.	281
M. Aurelius Probus Augustus V. & Pomponius Victorinus.	282
M. Aurelius Cæsar Augustus II. & M. Aurelius Carinus Cæsar.	283
M. Aurelius Carinus Aug. II. & M. Aurelius Numerianus Aug.	284
C. Valerius Diocletianus Aug. II. & Aristobolus.	285
M. Junius Maximus II. & Vettius Aquilinus.	286
C. Valerius Diocletianus Augustus III. & M. Aurelius Valerius Maximianus Hercules Augustus.	287
M. Aurelius Valerius Maximianus Hercules Aug. II. & Pompeius Januarius.	288
Bassus II. & Quinctianus.	289
Diocletianus Aug. IV. & Maximianus Hercules Aug. III.	290
Junius Tiberianus II. & Cassius Dio.	291
Ammbelianus, & Asclepiodotus.	292
Diocletianus Aug. V. & Maximianus Hercules Aug. IV.	293
Fl. Valerius Constantius Cæsar, & Galerius Maximianus Cæsar.	294
Nummius Tuscus, & Annianus Annolinus.	295
Diocletianus Augustus VI. & Constantius Cæsar II.	296

CONSULES ROMANI.	Annus
Maximianus Hercules Aug. V. & Galerius Maximianus Cæsar II.	297
Anicius Faustus II. & Severus Gallus.	298
Diocletianus Aug. VII. & Maximianus Hercules Aug. VI.	299
Constantius Cæsar III. & Galerius Maximianus Cæsar III.	300
Titianus II. & Nepotianus.	301
Constantius Cæsar IV. & Maximianus Hercules Cæsar IV.	302
Diocletianus Aug. VIII. & Maximianus Hercules Aug. VII.	303
Diocletianus Aug. IX. & Maximianus Hercules Aug. VIII.	304
Constantius Cæsar V. & Galerius Maximianus Cæsar V.	305
Galerius Maximianus Aug. VI. & Constantius Aug. VI.	306

Ab anno Christi trecentesimo sexto usque ad annum trecentesium duodecimum, *Festorum Consularium dispositio obfcura est, re quid, ab Imperatorum discordiam, alii in Italia, alii in reliquo Orbe Romano Consules agnoscerentur. Quod saltem est, ut recentes Festorum Consularium Caudiores non sinit in his per hac tempora cacterent, Unde diffinitio attamen Antonius Pagi in sua Critica Baronii exhibet anno Consulatus sui hoc pacto reddi posse probabilius existimat. In Italia, ubi Maxentius imperabat, anno trecentesimo septimo Consules procefferunt Maximianus Hercules IX. & Maximianus Cæsar, sed postquam Maxentius deprehendisset, Maximianum Herculeum infidus ei parare, eum mense Augusto ejusdem anni trecentesimo septimi Consulatu abdicant, justique A. publica hac formula notari: Post sextum Consulatum Constantii & Galerii Maximiani, anno praecedenti, seu trecentesimo sexto gestum. In reliquo Orbe Romano, qui Galerium Maximianum, tanquam suum Augustum venerabat, Consules fuerunt anno trecentesimo septimo Maximianus Hercules IX. & Constantius, in Italia anno trecentesimo octavo Consules fuerunt M. Aurelius Maxentius Aug. & M. Aurelius Romulus, ejus filius. Sed eodem anno trecentesimo octavo, in reliquo Orbe Romano Consules procefferunt, Maximianus Hercules X. & Galerius Maximianus VII. In Italia anno trecentesimo nono Consules fuerunt Maxentius Aug. II. & Romulus Cæsar II. Sed in reliquo Orbe Romano alia publica anni trecentesimo noni hac formula notata sunt: Post Consulatum X. & VII. id est, post Consulatum decimum Maximiani Herculi, & septimum Consulatum Galerii Maximiani, anno praecedenti, seu trecentesimo octavo gestum. Hincque facili colligitur, anno trecentesimo nono nullo extra Italiam, seu in reliquo Orbe Romano, ab Imperatorum discordiam creatas fuisse Consules. In Italia anno trecentesimo decimo Maxentius Aug. III. Consulatum solus gessit. Sed in reliquo Orbe Romano anno trecentesimo decimo hac formula notata sunt anno II. post Consulatum decimum, & septimum, id est, post Consulatum decimum Maximiani Herculi, & septimum Consulatum Galerii Maximiani, anno trecentesimo octavo gestum. Ex quo etiam colligitur, nullo extra Italiam, seu in reliquo Orbe Romano electos fuisse Consules anno trecentesimo decimo. In Italia anno trecentesimo*

CONSULES ROMANI.

Ann

testimo undecimo Consul proferunt Rufinus Volusianus, & Eusebius; extra verò Italiam, seu in reliquis Orbe Romano solus Galerius Maximianus Aug. Fastis nomen dedit, & collatum initio Consulatum annotatrescimo undecimo. Denique anno trecentesimo duodecimo solus Maxentius Aug. in Italia Consul processit, seu IV. Consulatum suscepit. Sed extra Italiam, seu in reliquis Orbe Romano annum trecentesimo duodecimo aperuerunt Consules Constantinus I. & Licinius II. Hoc pacto in tanta Fastorum Consularium obscuritate, quæ ex discordia Imperatorum ab anno trecentesimo septimo usque ad annum trecentesimo duodecimum oborta est, dissimulatus Antonius Papius ex Fastis Idacis, ex Fragmento Consulari, à Bucherino edito, à Fastis Græcis tam Theonis, quàm Heraclii, à Dodwellio in Appendice ad Dissertationes Cyprianicas subiectis Fastis Cæsariis, ac denique ex Antiquæ Annorum de præfectis Urbis à Cypriano primum & Onuphrio tum à Bucherino publica luce donato, cuiuslibet anno suos reddidit Consules, ut videre est in Critica contra thronum, quam edidit Clarissimus iste Scriptor Antonius Papius ab anno trecentesimo septimo usque ad annum trecentesimo duodecimum, per quam auctoram seriem valde obscura est Fastorum Consularium digestio, eà quid, ut maxè diximus, ab Imperatorum discordiam, alii in Italia, alia extra Italiam, seu in reliquis Orbe Romano, Consules agnosceantur.

Constantinus Aug. III. & Licinius Aug. III.	
Consules fuerunt anno	323
Rufinus Volusianus II. & Annianus.	324
Constantinus Aug. IV. & Licinius Aug. IV.	325
Fl. Ceyonius Sabinus, & Rufinus.	326
Ovinus Gallienus, & Septimius Bassus.	327
Licinius Aug. V. & Crispus Cæsar.	328
Constantinus Aug. V. & Licinius Cæsar.	329
Constantinus Aug. VI. & Constantinus Cæsar.	330
Crispus Cæsar II. & Constantinus Cæsar II.	331
Petronius Probianus, & Anicius Julianus.	332
Severus & Rufinus.	333
Crispus Cæsar III. & Constantinus Cæsar III.	334
Anicius Paulina, & Anicius Julianus.	335
Constantinus Aug. VII. & Constantinus Cæsar.	336
Flavius Valerius Constantinus, & Maximus.	337
Januarius, & Iustus.	338
Constantinus Aug. VIII. & Constantinus Cæsar IV.	339
Gallienus & Symmachus.	340
Bassus & Ablavius.	341
Pacatianus & Hilarianus.	342
Fl. Valerius Julius Delmatius, & M. Aurelius Zenophilus.	343
L. Aconius Optatus, & Anicius Paulinus Junior.	344
Julius Constantinus, & Cejonius Rufus Albinus.	345
Nepotianus & Facundus.	346
Tib. Fabius Trianus & Felicianus.	347
Ursus, & Polemius.	348
Constantinus Aug. II. & Constant Aug.	349

CONSULES ROMANI.

Ann

Ancudynus, & Proculus.	340
Marcellinus, & Probinus.	341
Constantinus Augustus III. & Constant Aug.	342
II. M. Maecius Memmius Furius Placidus, & Fl.	343
Pisidius Romulus,	344
Leontius & Salustius.	345
Amantius & Albus.	346
Constantinus Augustus IV. & Constant Aug.	347
III. Eusebius & Rufinus.	348
Fl. Philippus & Fl. Salia.	349
Ulpianus Limenius, & Aco Fabius Catullianus.	350
Sergius & Nigrinianus.	351
Anno 351. nulli in Imperio Romano creati sunt Consules, sed usurpata est hæc formula: Post Consulatum Sergii & Nigriniani. In Gallis attamen, Italia, Africa, & aliis Provinciis, quæ Magnentio Tyranno parerebant, Magnentius & Gaisio Consules processerunt anno	352
Anno 352. Decentius & Paulus in regionibus, quæ Magnentio Tyranno subditi erant, Consules fuerunt, sed in reliquo Orbe Romano Constantinus Augustus V. & Constantinus Gallus Cæsar Consules agniti sunt anno	353
Constantinus Aug. VI. & Constantinus Gallus Cæsar II.	354
Constantinus Aug. VII. & Constantinus Gallus Cæsar III.	355
Arbeticus & Lollianus.	356
Constantinus Augustus VIII. & Julianus Cæsar.	357
Constantinus Augustus IX. & Julianus Cæsar II.	358
Netatius Cerealis, & Dacianus.	359
Flavius Eusebius & Hypatius.	360
Constantinus Augustus X. & Julianus Cæsar III.	361
Taurus & Florentius.	362
Mamestinus & Nevitta.	363
Julianus Aug. IV. & Salustius.	364
Jovianus Aug. & Varronianus Nobilissimus puer.	365
Valentinianus Aug. & Valens Aug.	366
Gratianus Nobilissimus puer, & Dagalaiphus.	367
Lupicinus & Jovinus.	368
Valentinianus Aug. II. & Valens Aug. II.	369
Valentinianus Nobilissimus puer, & Victor.	370
Valentinianus Aug. III. & Valens Augustus III.	371
Gratianus Aug. II. & Sextus Petronius Probus.	372
Modestus & Asintheus.	373
Valentinianus Aug. IV. & Valens Augustus IV.	374
Gratianus Aug. III. & Equitius.	375
Anno 375. nulli Consules in Imperio Romano propter bellorum tumultus creati sunt, sed hic annus 375. hæc formula notatur: Post Consulatum Gratiani Aug. III. & Equitii.	376
Valens Aug. V. & Valentinianus Junior Aug.	377
Gratianus Aug. IV. & Merobandes.	378
Valens Aug. VI. & Valentinianus Junior Aug.	379
II.	380

Tabula

CONSULES ROMANI.		CONSULES ROMANI.	
Aufonius & Q. Clodius Hermogenianus	379	Fl. Anthemius Iudicor. & Senator.	436
Gratianus Aug. V. & Theodosius Aug.	380	Fl. Aëtius & Sigisvultus.	437
Flavius Eucherius & Flavius Syagrius.	381	Theodosius Aug. XVI. & Anicius Acilius Gla-	438
Antonius & Syagrius.	382	brio Faustus.	439
Merobaudes II. & Satorninus.	383	Theodosius Aug. XVII. & Festus.	440
Clearchus & Richomer.	384	Valentinianus Aug. V. & Anasolius.	441
Flavius Arcadius Aug. & Bauto.	385	Cyrus abique Collega.	442
Honorius Nobilissimus puer & Evodius.	386	Eudoxius & Diofcorus.	443
Valentinianus Aug. III. & Eutropius.	387	Flavius Anicius Petronius Maximus II. & Pate-	444
Theodosius Aug. II. & Cynegius.	388	rius.	445
Fl. Timasius & Flavius Promotus.	389	Theodosius Aug. XVIII. & Cæcina Decius	446
Valentinianus Aug. IV. & Neoterius.	390	Albinus.	447
Tatianus & Q. Aurelius Symmachus.	391	Valentinianus Aug. IV. & Nomus.	448
Arcadius Aug. II. & Rufinus.	392	Fl. Aëtius III. & Q. Aurelius Symmachus.	449
Theodosius Aug. III. & Abundantius.	393	Alipius & Ardaburius.	450
Arcadius Aug. III. & Honorius Aug. II.	394	Flavius Zeno, & Rufius Prætextatus Postu-	451
Olybrius & Probinus.	395	rianus.	452
Arcadius Aug. IV. & Honorius Aug. III.	396	Flavius Asturicus, & Flavius Protophages.	453
Cæsarius & Atticus.	397	Valentinianus Aug. VII. & Gennadius Avie-	454
Honorius Aug. IV. & Eutychianus.	398	rius.	455
Fl. Mallius Theodorus & Eutropius.	399	Marcianus Aug. & Flavius Adelphius.	456
Flavius Stilico & Aurelianus.	400	Speratus & Flavius Herculanus.	457
Vincencius & Fravina.	401	Vincemalis & Opilio.	458
Arcadius Aug. V. & Honorius Aug. V.	402	Sindus & Aëtius.	459
Theodosius Junior Aug. & Fl. Rumoridus.	403	Valentinianus Aug. VIII. & Anthemius.	460
Honorius Aug. VI. & Arifianetus.	404	Varanes & Joannes in Oriente, Avitus Imp. in	461
Fl. Stilico II. & Anthemius.	405	Occidente.	462
Arcadius Aug. VI. & Anicius Probinus.	406	Constantius & Rufus.	463
Honorius Aug. VII. & Theodosius Junior Aug.	407	Leo Aug. & Julius Majorinus Aug.	464
Anicius Bassus, & Fl. Philippus.	408	Patricius & Fl. Ricimer.	465
Honorius Aug. VIII. & Theodosius Aug. III.	409	Magnus & Apollonius.	466
F. Varanes & Tertullus.	410	Severinus & Dagalaiphus.	467
Theodosius Aug. IV. abique Collega.	411	Leo Aug. II. & Vibius Severus Aug.	468
Honorius Aug. IX. & Theodosius Aug. V.	412	Flavius Cæcina Bassus & Vivianus.	469
Lucius & Heraclianus.	413	Rufinus & Flavius Anicius Olybrius.	470
Fl. Constantius & Constantia.	414	Fl. Basiliscus & Hermeneticus.	471
Honorius Aug. X. & Theodosius Aug. VI.	415	Leo Aug. III. & Taurus.	472
Theodosius Aug. VII. & Junius Quartus Pal-	416	Pulcent & Joannes.	473
adius.	417	Anthemius Aug. sine Collega.	474
Honorius Aug. XI. & Fl. Constantius II.	418	Zeno & Marcianus.	475
Honorius Aug. XII. & Theodosius Aug. VIII.	419	Severus & Jordanus.	476
Monaxius & Plinta.	420	Leo Aug. IV. & Probinus.	477
Theodosius Aug. IX. & Fl. Constantius III.	421	Marcianus & Festus.	478
Agricola & Eustachius.	422	Leo Aug. V. sine Collega.	479
Honorius Aug. XIII. & Theodosius Aug. X.	423	Leo Junior Aug. sine Collega.	480
Aflepio Jocus & Marinianus.	424	Zeno Aug. II. sine Collega.	481
Castinus & Victor.	425	Basiliscus II. & Armatius.	482
Theodosius Aug. XI. & Valentinianus Cæsar	426	Illus abique Collega.	483
Theodosius Aug. XII. & Valentinianus Aug.	427	Zeno Aug. III. sine Collega.	484
Hierius & Ardaburius.	428	Basilus Junior sine Collega.	485
Felix & Taurus.	429	Placidus sine Collega.	486
Florentius & Dionysius.	430	Trocondus & Severinus Junior.	487
Theodosius Aug. XIII. & Valentinianus Aug.	431	Faustus sine Collega.	488
Anicius Bassus & Flavius Antiochus.	432	Theodoricus & Venantius.	489
Fl. Aëtius & Valerius.	433	Q. Aur. Memmius, & Symmachus Junior.	490
Theodosius Aug. XIV. & Fl. Anicius Petronius	434	Longinus & Decius.	491
Maximus.	435	Boëtius abique Collega.	492
Areobindus & Aspar.	436	Dinamius & Fidisius.	493
Theodosius Aug. XV. & Valentinianus Aug.	437	Eusebius & Probinus.	494
IV.	438	Longinus II. & Flavius Faustus Junior.	495
		Olybrius Junior abique Collega.	496
		Anastatius Aug. & Rufus.	497
		Eusebius II. & Albinus Junior.	498
		Turcius Rufinus Apronianus Asterius, & Pre-	499
		sidius.	500

Anno 477. nullus Consul fuit, sed hic annus ipse
formis notatus est: Post Consulatum Basilisci II.
& Armati.

CONSULES ROMANI

Fl. Viator sine Collega.	493
Paulus sine Collega.	496
Anastasio Aug. II. absque Collega.	497
Joannes Sytha & Paulinus Decius.	498
Joannes Gibbus absque Collega.	499
Fl. Hypatius, & Patricius.	500
Paulus Magnus Fauftus Avienus & Fl. Pompejus.	501
Fl. Avienus Junior, & Probus.	502
Dexicrates, & Volusianus.	503
Cethegus absque Collega.	504
Sabinus, & Theodorus.	505
Areobindus Junior, & Messala.	506
Anastasio Aug. III. & Venantius.	507
Celer & Venantius Junior.	508
Basilus importunus absque Collega.	509
Anicius Manlius Severinus Boetius absque Collega.	510
Secundinus & Felix.	511
Paulus, & Muschianus.	512
Probus, & Clementinus.	513
Senator absque Collega.	514
Anthemus, & Florentius.	515
Petrus absque Collega.	516
Fl. Anastasio, & Agapitus.	517
Magnus absque Collega.	518
Justinus Aug. & Eutharius.	519
Vitalianus, & Rusticus.	520
Justinianus, & Valerius.	521
Symmachus, & Boetius.	522
Flavius Anicius Maximus absque Collega.	523
Justinus Aug. II. & Opilio.	524
Flavius Philoxenus, & Probus Junior.	525
Olybrius absque Collega.	526
Mavortius absque Collega.	527
Justinianus Aug. II. absque Collega.	528
Decius Junior absque Collega.	529
Lampadius, & Orestes.	530
<i>Annis 531. & 532. nulli Consules fuerunt, sed annis 531. hac formula notatus est: Post Consulatum Lampadii & Orestis. Annis vero 532. ista formula notatus est: Iterum post Consulatum Lampadii & Orestis.</i>	
Justinianus Aug. III. absque Collega.	533
Justinianus Aug. IV. & Fl. Decius Theodorus Paulinus Junior ultimus Consulatum Occidentis.	534
Fl. Belisarius absque Collega.	535
<i>Anno quingentesimo trigesimo sexto nulli Consules creati sunt, sed in Oriente hac formula suis usurpata: Post Consulatum Fl. Belisarii; in Occidente vero ista: Post Consulatum Paulini II. id est, anno secundo post Consulatum Paulini. Similiter anno 537. nulli Consules creati sunt, sed in Oriente hac formula usurpata est: Post Consulatum Belisarii II. id est: Anno secundo post Consulatum Belisarii; in Occidente vero ista publica ista formula anno 537. subscripta sunt: Post Consulatum Paulini III. id est, Anno tertio post Consulatum Paulini.</i>	
Fl. Joannes absque Collega.	538
Appio absque Collega.	539
Julianus Junior absque Collega.	540

CONSULES ROMANI.

Basilus Junior ultimus privatorum, qui Consulatum in Oriente gessit.	541
<i>Sequentes anni usque ad annum 566. non signantur nominibus Consulatum, cum nulli id atatus fuerint creati, sed hac formula notantur: Post Consulatum Basilii Junioris. Ex Gr. annus 542. hac formula designatur: Post Consulatum Basilii Junioris. id est,</i>	
Anno primo post Consulatum Basilii Junioris.	
<i>Anno 543. hac formula suis usurpata: Post Consulatum Basilii Junioris II. id est, Anno secundo post Consulatum Basilii Junioris, & sic de ceteris annis usque ad annum quingentesimum sexagesimum sextum, qui hac formula notatur: Post Consulatum Basilii Junioris XXV. id est, Anno vigesimo quinto post Consulatum Basilii Junioris. Eadem formula designandi annos per Consulatum Basilii Junioris adhuc in usu erat anno quingentesimo octogesimo septimo, ut observat Baronius ad hunc annum, idque probat ex Sandia Caesaris Epitaphio, quod fuit Arelatensis Episcopii, & à Francisco Claretto, Arelatensis Ecclesie Archidiacono, ad ipsum transmissum. Sic autem habet hunc Epitaphii subjecta inscriptio: Obiit bonae memoriae Caesaris Medii noctis Die Dominico inlucescente VI. Idus Decembris, quadragesies & sexies post Consulatum Basilii Junioris V. C. Consulatus (hoc est, anno post Consulatum Basilii Junioris quadragesimo sexto, qui incidit in annum Christi quingentesimum octogesium septimum) anno duodecimo Regni Domini Childeberti, Gallicorum Regis, Indictione quinta.</i>	
Habes nunc seriem, seu continuam successione Romanorum Consulatum ab anno primo Aerae Christianae, seu Natalis Vulgaris Christi, usque ad annum quingentesimum quadragesimum primum, quo Basilus Junior ultimus privatorum Consulatum in Oriente gessit. In hac autem Consulatum Romanorum ordinanda successione secutus sum, prae ceteris aliis, doctissimum Cardinalem Noritum, & Clarissimum Antonium Pagium, quorum Prior in Epistola Consulari & in Cenotaphio Pisani; alter vero in sua Dissertatione Hypatica, seu de Consulibus Caesaris, & in sua contra Card. Baronium Critica Historico-Chronologica, Factos Consulares, haud parum antehac luxatos, ac tenebris circumfusus, digesserunt, illustrarunt, atque in praeclearo ordine collocarunt. Quod si scire aveas rationes, seu causas, propter quas olim Caesaris, seu Imperatores Romani, Consulatum ordinarium identidem suscipiebant, consulere poteris jam laudatum Antonium Pagium, qui in secunda Parte suae Dissertationis Hypaticae lex à se ingeniose excogitata praestet, laeque expliat causas, quae olim permoverant Imperatores Romanos, ut Consulatum ordinarium inirent. Harum sex causarum, quas, ad Factos Consulares rectè ordinandos, post incredibile studium adinvenit doctissimus Pagius, quaeque ad certas Regulas ad Caesaris Consulatus dignoscendos constituit, haec prima est: Imperii aevum. Solebant quippe Principes, seu Caesares, post susceptum Imperium, Kalendis Januarii Consulatum ordinarium inire. Altera Causa, seu Regula Caesaris	

etorum

reorum Consulatum, est *Quinquennialium*, *Decennalium*, & id genus *Festorum celebratio*. Tertia Causa seu Regula Cæsareorum Consulatum erat *Cæsarem & Augustum in eadem dignitate Collegam*, seu quando Imperatores aliquem sibi Collegam, seu Imperii consortem ascisciebant, ac Cæsarem declarabant; tunc enim Ordinarium Consulatum simul cum Collega Imperii suscipiebant. Quarta Causa, seu Regula Cæsareorum Consulatum erat, *Expediis militariis*, quam antequam aggrederentur Imperatores, Ordinarium Consulatum inibant. Quinta Causa, seu Regula Cæsareorum Consulatum erat *triumphum Apparatus*, seu quando Imperatores, & Cæsares ex aliqua Expeditione militari victores redibant, vel victorias reportabant; tunc quippe in anno Consulatum fastus inscribebatur, seu Consulatum Ordinarium suscipiebant. Postrema causa, seu Regula Cæsareorum Consulatum erat *celebratio Ludorum secularium, vel aliorum Aliorum, quæ majori pompâ & solemnitate fieri solebant*. Ad hæc sex Causas, seu Regulas, omnes tum Anglorum, seu Imperatorum, tum Cæsarium Consulatus revocat clarissimus *Aurelius Pagius*. Non quod velit doctissimus ille Scriptor, Augustos, seu Imperatores & Cæsares iis annis, quibus mox assignatæ Causæ contingere, semper ordinarium Consulatum suscepisse, sed quia non aliis de causis quàm supra memoratis, juxta receptum in Imperio usum, Augusti, seu Imperatores, ac Cæsares ullum Consulatum ordinarium inveniunt. Porro, sex illarum pro Cæsareis Consulatus Regularum adjumento varios Imperii Romanus usus, lucusque reconditos, variisque Antiquitatis tam Ecclesiasticæ, quàm Prophæticæ arcana referavit *Aurelius Pagius*. Annis liquideus Imperatorum, *Quinquennialibus*, *Decennialibus*, & id genus festis additis, Coloniz ex more institutæ: Provinciæ sacre: Therme, Tempia, Urbesque aut conditæ, aut dedicatæ, aut novis nominibus insignitæ; Novæ consuetudines institutæ: Libri ab Auctoribus publicati: Persecutiones adversus Christianos motæ: Genitium, seu Ethnecorum Religio promota, & postquam Imperatores Christiani Rempublicam Romanam tulerunt, Religio Christianæ consulatum: Edicta adversus Paganos, Judæos, & Hæreticos promulgata, Decorum Delubra sola æquata: celebres de Fide Catholica Collationes habite: Sanctorum Reliquiæ translata, dedicationes Ecclesiarum petactæ. Quæ omnia non solum fiebant annis *Quinquennialibus*, & *Decennialibus* Imperatorum, sed etiam aliis annis, in quibus, ob alias causas supra assignatas, Imperatores Consules procedebant, ut Consulatus illi celeberrimos evaderent. Quapropter, dubium non est, quin ope sex illarum Regularum, quas pro Cæsareis Consulatus suppeditavit doctissimus *Pagius*, plura Historiæ tum Augustæ, quàm Byzantinæ, & Ecclesiasticæ Loci, Chronologia, Geographia, & Nomenclographia lucem hæc modicam accipere possint. Sed de Consulibus Romanis satis hæc-
nus dictum sit,

OCTAVA TABULA CHRONOLOGICA.

*In qua describitur Gallie Regum Series,
seu Successio, ab exordio Monarchiæ
Francorum, usque ad Ludovi-
cum XV. nunc regnan-
tem.*

Priusquam Seriem Regum Francorum describam, tres necessariis præstare debui Observationes, quæ tum exordio Monarchiæ Francorum, de quo inter Scriptores Rerum Francicarum necesse est conveniri, tum etiam Successioni Francorum Regum multam lucem affundere possunt. In primis, observare debet, circa exordium Monarchiæ Francorum concordēs non esse Scriptores, qui Historiam seu Regestas Franciarum scripsi consignarunt. Alii quippe volunt, *Clodoveum*, qui anno quadringentesimo octogesimo primo salutus est Francorum Rex, non solum fuisse primum Francorum Regem Christianum, sed etiam illum in Francorum Regum serie primum esse repositendum, ita ut Francorum Monarchiæ à *Clodoveo*, primo Francorum Rege, initium sumpserit, ejusque origo aliis rependa non sit. Alii ex adverso Rerum Francicarum Scriptores, ante *Clodoveum*, Francorum Regem, alios quatuor in serie Francorum Regum constituunt, videlicet *Pharamundum*, *Cledonem*, *Alericum*, & *Childericum*, quorum initium, finemque Regni sic disponunt, *Pharamundus*, filius *Adaricmiri*, inquit illi Scriptores, cepit regnare in Francia anno Christi quadringentesimo decimo octavo, obiitque anno quadringentesimo vigesimo septimo, regni sui nono. *Pharamunde*, primo, ut ajunt illi Scriptores, Francorum Regi, successit ejus filius *Clodis*, qui ita Francia regnare cepit anno quadringentesimo vigesimo septimo, & mortuus est anno quadringentesimo quadragesimo septimo, Regni sui vigesimo. *Cledonem* in Francia Regno excepit *Alericus*, quem alii dicunt, fuisse juniores *Clodonis* Regis filium, alii verò asserunt, illum *Cledonis*, Francorum Regis, esse dumtaxat affinem. Ut ut sit, *Alericus*, juxta illos Scriptores, regnare cepit in Francia anno quadringentesimo quadragesimo septimo, obiitque anno quadringentesimo quinquagesimo sexto, Regni sui decimo. *Alericus* successit ejus filius *Childericus*, qui tamen libidinè eum dedidissimus esse, & Regno ejectus est, & in ejus locum Rex Francorum electus fuit Comes *Egidius*, Magister militum, à Romana Republica in Franciam missus, At *Vismalus*, fidelissimus exulis *Childerici*, Francorum Regis, amicus, tanta solertia Francorum amicos confectavit, atque emolliivit, ut tandem *Childericus* in Regnum Francorum anno quadringentesimo sexagesimo quarto restitutus fuerit, exili sui anno octavo, & Regni *Egidii*, qui, dejecto *Childerico*, Rex Francorum electus fuerat, anno ipsidem octavo, *Childericus*, Francorum Rex, vitam cum morte commutavit anno quadringentesimo octogesimo primo, postquam à morte patris sui *Alerici* regnasset annis viginti quatuor, reliquitque Regna Francorum hæredem & Successorem filio.

hunc suum *Clodoveum*, quem subinde non prius Francorum Regem, sed tantummodo quiritum in suis Regum Francorum reponunt multi Annalium, seu Historiæ Francorum Scriptores. Hæc sunt dñe circa exordium Monarchiæ Francorum diversæ Scriptorum sententiæ, de quibus antequam quidquam pronunciem, velim præterea observari, Antiquam Franciam, teste doctissimo *Hadriano Valesio* in *Notitia*, quam edidit, *Galliarum*, in voce *Francia*, hunculum habuisse situm, ut ab Oriente Turingiam & Saxoniam haberet, ab Occidente Rhenum, & Oceanum Germanicum vel Septentrionalem, à meridie Alamaniam, & Sueviam, seu amnem Lohan. Hic est situs veteris Franciæ, que dicitur *Transrhenana*, eo quod trans Rhenum sita esset, de qua in Tab. Peutingeriana hæc legitur: *Cheues, Amphra-ri, Chersici, Chamari, qui & Franci Bructeri*: quos nunc & *Chamari* maioribus litteris positum regionis nomen, *Francia*. Hæc est *Francia*, inquit doctissimus *Valesius*, cuius *Emmenius* in Panegyricis suis, *Aulusianus* in *Mosella*, *Avianus* Tabulæ Peutingerianæ, *Seipianus Alexander* apud *Gregorium Turonensem*, *Hieronymus* in vita *Hilarionis*, *Claudianus*, aliique meminerunt. Post hæc, additidem *Valerius Proferus* in *Chronico Imperiali*, dum ait, *Pharamundum, Clodionem, & Meroveum regnasse in Francia*, de *Transrhenana*, seu veteri Francia, que trans Rhenum sita erat, locutum fuisse, non verò de *Cisrhenana* Francia, seu de Francia, que est citra Rhenum, quæque *Gallia* dicitur; cum *Pharamundus* nihil terrarum in Francia *Cisrhenana*, seu *Gallia* habuerit, *Clodius* verò, & *Meroveus* pleraque trans Rhenum, seu in Francia *Transrhenana*, pauca verò cis Rhenum, sive in Francia *Cisrhenana*, que *Gallia* appellatur, obtinuerunt. Hæc cum apud *Hadrianum Valsium* legissem, haud ægrè mihi persuasi, *Pharamundum, Clodionem, Meroveum, & Childericum* fuisse quidem Reges Francorum, qui incolebant veterem Franciam, dictam *Transrhenanam*, quod trans Rhenum sita esset, sed non fuisse Reges Francorum, qui habitabant in Francia *Cisrhenana*, id est, citra Rhenum posita, quæque *Gallia* dicitur, ac subinde Monarchiam Franciæ *Cisrhenanæ*, seu *Galliæ*, non esse altius repetendum, quam à *Clodoveo*, filio *Childerici*, veteris, seu *Transrhenanæ* Franciæ, Regis. Scio quidem, veteris, seu *Transrhenanæ* Franciæ Reges, à Romanis, qui tum temporis *Cisrhenanæ* Franciæ seu *Galliæ*, veri Domini ac legitimi possessores erant, debellatos & expugnatos reliquisse terras, quas in Francia *Cisrhenana*, seu *Gallia*, armis obtinebant, atque inde restituentes fugam, in suam *Transrhenanam* Franciam sese abitarum recipere coactos fuisse, sicut constat exemplo *Clodionis*, veteris, seu *Transrhenanæ* Franciæ, Regis, qui in Franciam *Cisrhenanam*, seu *Galliam* irruptionem cum fecisset, victus ac prostratus fuit ab *Attila*, Romano cæcatus Duce, anno ccccxviii. Consulibus *Petio & Turo*. Sicut testatur *Cassiodorus* in *Chronico* ad annum ccccxviii. quo Consules fue-

rant *Felix & Taurus*, ubi hæc habet: *Attila, natus Franciæ casti, quem occupaverant propinquam Rheno partem recipit Galliarum*. Propter etiam in *Chronico* ad eundem annum scribit: *Pars Galliæ propinqua Rheno, quam Franci possidendam occupaverant, Attili Comiti arma recepta*. Ex quibus liquet, *Clodionem, Meroveum & Childericum*, Veteris seu *Transrhenanæ* Franciæ Reges, sæpius in *Cisrhenanam* Franciam, seu *Galliam* excursus, seu irruptiones fecisse, Urbesque obsedisse, & nonnullas invasisse, videlicet *Atrebatum, Cameracum* &c. non tamen *Cisrhenanæ* Franciæ, seu *Galliæ*, Reges fuisse, cum à Romanis devicti, fuerint ex ea repulsi, & coacti eas deserere terras, quas vi armorum subegerant. Ad hæc momenta accedit altam silentium Scriptorum eorum, præsertim *Proferi* in *Chronico*, *Idatii* in *Chronico*, *Sidonii Apollinaris*, *Gregorii Turonensis*, qui nullibi dicunt, *Pharamundum, Clodionem, Meroveum, & Childericum* regnasse in Francia *Cisrhenana*, seu *Gallia*, sed tantum dicunt, illos veteris Franciæ, seu *Transrhenanæ*, Reges fuisse, qui identidem, ut meliores terras occuparent, trajecto Rheno, in Franciam *Cisrhenanam*, seu *Galliam*, sese, Barbarorum more effundebant, qui tamen à Romanis tum temporis legitime Franciæ *Cisrhenanæ*, seu *Galliæ*, possessores, represso eorum impetu, in ea sedem, antequam *Clodoveum*, *Childerici* filium, figere non potuerunt. His argumentis permotus, dum in *Colloquiis* nostris in *Historiam Ecclesiasticam* Regum Francorum seriem perrexui, *Clodionem* in serie Francorum Regum, qui in Francia *Cisrhenana* seu *Gallia*, regnarunt, primum reposui: *Pharamundum* verò, *Clodionem, Meroveum, & Childericum*, patris *Clodovei*, nullam prorsus mentionem feci, quia illi in Francia *Cisrhenana*, que *Gallia* vocatur, nunquam regnarunt, sed tantum veteris Franciæ, seu *Transrhenanæ*, Regno potiti sunt. Hanc sententiam de Monarchiæ Franciæ *Cisrhenanæ*, que *Gallia* dicitur, exordio, non à *Pharamundo, Clodione, Meroveo, & Childerico*, sed à *Clodoveo*, Regis *Childerici* filio, duntaxat repetendo, multis argumentis confirmatam supercinne inveni in *Præfatione Historiæ*, quam discessit *P. Daniel*, Soc. Jesu, præfixit primo Tomo *Historiæ Francorum*, quam paucis abhinc annis Gallicè adornavit. In ea quippe *Præfatione* primò ostendit ille Historicus, *Clodoveum* esse fundatorem Monarchiæ Franciæ *Cisrhenanæ*, que *Gallia* appellatur, plenissimèque diluit omnes objectiones illorum, qui pertendunt, *Pharamundum, Clodionem, Meroveum, & Childericum* regnasse ante *Clodoveum* in Francia *Cisrhenana*, seu in *Gallia*. Secundò evincit, abdicationem *Childerici* Francorum Regis, patris *Clodovei*, atque electionem Conitis *Agdii*, Romani exercitus Ducis, in Francorum Regem, non adeò evidenter probari ab aliquibus Scriptores. Quia in re huc moderni Franciæ Historiæ Scriptores sententiæ, que mihi semper verior, aut saltem longè probabilior visa est, lubentissimè subscribo.

Postremò, observare debet, tres esse stirpes Regum Francorum. E prima stirpe oriundi Francorum Reges appellabantur *Merovingi*, atque ad illam primam Francorum Regum stirpem pertinebant non solum Rex *Clodoveus*, aliique Francorum Reges usque ad annum septingentesimum quinquagesimum secundum, quo Rex *Childericus*

E

lujus

hujus nominis *III.* postremus hujus primæ Regum Francorum Stirpis, Regno, ob ignaviam, privatus, & in Monasterium detrusus est, sed etiam ad hanc primam Regum Francorum Stirpem *Pharamundus, Clodio, Athero* (qui huc primæ Francorum Regum Stirpis nomen dedit) & *Childericus*, pater *Clodovei*, referri debent, cum hoc tamen discrimine, quod Rex *Clodoveus*, alique Francorum Reges usque *Childericum III.* qui è prima Regum Francorum, qui *Athero* regis dicuntur, stirpe ultimus fuit, regnaverint in Francia Cisterhenana, seu in Gallia, *Pharamundus* vero, *Clodio, Athero*, & *Childericus*, pater *Clodovei*, quamvis ad primam Regum Francorum, qui *Athero* regis nuncupantur, stirpem pertineant, nunquam tamen regnaverint in Francia Cisterhenana, seu in Gallia, sed solum in Francia Transithenana, quæ est vetus Francia trans Rhenum posita, sicut jam observavimus. Secundæ Regum Francorum Stirpis, seu Familis initium quidem fecit *Pipinus*, Caroli Martelli filius, qui anno sepeingentesimo quinquagesimo secundo, post *Childericum III.* è priori Merovingiorum Regum stirpe ultimum, abdicationem Galliarum Rex salutaris ac inauguratus est; hinc tamen Secundæ Regum Francorum Stirpis nomen dedit, non *Pipinus*, sed ejus filius *Catalus Magnus*, Galliarum Rex, ac postea Imperator, à quo Reges Francorum secundæ Stirpis denominati appellatique sunt *Carolingi*. Hæc secunda Regum Francorum stirps, quæ *Carolingiana* dicitur, extincta est in *Lodovico* hujus nominis *P.* Galliarum Rege, *Lotharii* filio, qui obiit anno DCCCCLXXXVII. successit è *Caroli Magni* genere, seu è secunda Regum Francorum Stirpe, dicta *Carolingiana*, posteritatis. Tertia denique Francorum Regum Stirpis, originem habuit ab *Hugone Capeto*, qui anno nongentesimo octagesimo septimo post mortem *Lodovici P.* Galliarum Regis, ad Regiam Francorum dignitatem erectus est, ex cuius stirpe oriundi Francorum Reges *Capetiani* appellantur, ex his suum genus ducit *Lodovicus XI.* quem nunc in Gallia regnantem utinam Deus Optimum Maximus, juxta omnium Galliarum Vota, diu sospitem & incolumem servet. His præmissis Observantibus, seriem Regum Francorum, prætermisiss *Pharamundo, Clodio, Athero, & Childerico*, auspiciator à *Clodoveo*, qui *Childerici* Regis filius fuit, ac primus Francorum Rex, qui in Francia Cisterhenana, seu Gallia regnavit.

Clodoveus, Monarchiæ Franciæ Fundator, coepit regnare in Francia Cisterhenana, seu Gallia, anno quadringentesimo octogesimo primo. Bellum Alemannicum anno quadringentesimo nonagesimo sexto, seu Regni sui decimo quinto, gessit, & postquam eodem anno de Alemannis ad *Tulliacum*, seu in finibus Agrippinensium, insignem Victoriam retulisset, baptizatus est à Sancto Remigio, Episcopi Remensi, in ipso die Natali Christi Domini. Regnavit *Clodoveus* annos triginta, & obiit anno quingentesimo undecimo.

Mortuo *Clodoveo*, quatuor superstites ejus filii, nimirum *Theodericus, Chlodomerus, Childbertus*, & *Clotaricus*, ipsius Regnum sic partiti sunt. *Theodericus* suam Sedem *Ardoris* fixit, & præter Provincias Trans-

ithenanas, & Civitates inter Rhenum & Mosam sitas, obtinuit Remos, Caracatum, Treas, & in Aquitania prima Urbes Arvernorum, Ruthenorum, Cadurcorum, & Albigenium, cum Uectia in Gallia Narbonensi. *Chlodomerus* suam apud Aureliam Sedem posuit, habuitque Senonas, Autiodorum, Aureliam, Turonos, Cenomanum, Andegavum, & Novempopulaniam. *Childbertus* suam sedem constituit Parisius, habuitque in ditione sua Meldas, Parisios, Sylvaneum, Bellovacum, quiddam inde poterat ad Octanum, Provinciam Lugdunensem secundam integram, Civitates Redonum, Nannetum, Venetum, Britanniam, & aliquot urbes Aquitanie. *Clotaricus* suam Sedem in urbe Suellionensi tenuit, habuitque in suo dominio Laudunum, Suellionem, Veromandus, Ambiazum, quiddam ultra Senonem est uxor Mosam & Oceanum, nempe partem Aquitanie. Sic Regnum patris sui *Clodovei* partiti sunt quatuor ejus filii. At, Rex *Chlodomerus* occisus est in bello Burgundico anno DXXXIV. Rex *Theodericus*, ejus frater, obiit anno quingentesimo trigesimo quarto, ejus successu *Theodericus*, ejus filius, eodemque anno quingentesimo trigesimo quarto *Childbertus, Clotaricus, & Theodebertus* Regnum Burgundie occuparunt, & fugato *Audemaro*, Burgundiarum Rege, illius Regnum inter se dividerunt, sicque extinctum est Burgundiarum Regnum. Mortuus est Rex *Theodebertus* anno quingentesimo quadragesimo septimo, ejusque successu *Theobaldus*, qui septimo Regni sui anno seu quingentesimo quinquagesimo tertio absque prole à vita migravit. Quod factum est, ut Rex *Clotaricus* ejus regnum occuparet.

Childbertus, unus è quatuor Regis *Clodovei* filius post obitum patris sui Sedem Regni sui Parisius collocavit, postquam regnasset annos quadraginta septem completos, vel quadraginta octo incompletos, vitæ finitus est anno quingentesimo quinquagesimo octavo, nullamque moerens prolem masculam reliquit.

Clotaricus, filius *Clodovei*, mortuo absque prole mascula fratre suo *Childberto*, universum Francorum Regnum obtinuit. Regnavit annos quinquaginta & unum inchoatum, solus post obitum fratris sui *Childberti*, per duos tantum annos, & aliquot menses Francorum Monarchiam tenuit, obiitque anno quingentesimo sexagesimo primo.

Mortuo *Clotarico*, Francorum Rege, superstitibus regnarunt quatuor ejus filii, *Childbertus, Guntramnus, Chilpericus, & Sigibertus*, qui Regnum patris sui *Clarii* hoc pacto inter se dividuerunt. *Childbertus* Regnum obtinuit *Childberti*, sedemque Regiam habuit Parisius; *Guntramnus* habuit Regnum *Clodovici*, ac Sedem tenuit Aurelianensem; *Chilpericus* accepit Regnum *Clarii*, sedemque Suellionensem occupavit. *Sigibertus* Regnum *Theoderici* fortius est, habuitque Sedem Remensem. Sic iterum quadratarum divilum est Francorum Regnum. Sed anno quingentesimo

septua-

septuagesimo abique penle mascula è vivis sublati Rege *Chariberto*, Francia in tria Regna dividit, *Austrum* nimirum seu *Austrasiam* ad Orientem sitam, *Neustriam* ad Occidentem, & *Burgundiam*. Regis *Sigiberti* duxo Austria seu Austrasia, *Chilperici* Neustria, *Gunttramis* Burgundia nuncupata est. *Chilperici* Rex Neustrie, bellum indixit fratri suo *Sigiberto*, Austria Regi, sed jubente *Fredegundo*, pessimâ femina, & Regis *Chilperici* uxore, *Sigibertus*, Austria, seu Austrasie Rex, à duobus Sicariis occisus est anno DLXXV. *Chilpericus* vero, Rex Neustrie, trucidatus tandem fuit jussu episcopi furentis faminae *Fredegundi*, uxoris suæ, anno quingentesimo octogesimo quarto. *Sigiberto* Austria Regi successit *Childebertus II.* ejus filius; & *Chilperici* Neustrie Regi successit *Clotarius II.* Regni sui Burgundia hæredem *Gunttramum*, Rex eximiam pietate præditus, & inter Sanctos relatus, *Childebertum I.* in Regno Austria *Sigiberti* Successorem instituit, paulo antequam moreretur. Sed *Childebertus II.* Austria Rex, obiit anno quingentesimo nonagesimo sexto, duosque moventes reliquit filios, videlicet *Theodericum*, & *Theodebertum*, quorum prior fratrem suum *Theodebertum*, Austria Regem, anno sexcentesimo duodecimo in prælio vicit, una cum ejus filis interfecit, unusque sequente concitu *Clotarius II.* Neustrie Regem, animo moriens, dysenteria morbo perit.

Clotarius II. qui ab obitu patris sui *Chilperici*, hoc est, ab anno quingentesimo octogesimo quarto regnabat in Neustria, octo annis sexcentesimo decimo tertio demortui Regis *Theoderici* filius, & *Brunchilde*, eorum avia, universam Francie Monarchiam adeptus est, cuiusque postquam tenuisset per sexdecim annos incompletos, mortuus est anno sexcentesimo vigesimo octavo. Quod si anna Regni *Clotarii II.* ab obitu patris sui *Chilperici* inchoati numerentur, computum erit, eum regnasse annos quadraginta quatuor completos, seu, ut alii dicunt, annos quadraginta quinque incompletos.

Dagobertus successit patri suo *Clotario II.* totiusque Francie obtinuit Imperium, exceptâ Aquitanie parte, quam *Chariberto*, fratri suo, cessit. Sed *Chariberto*, ejusque filio *Chilperice*, non diu post è vivis sublati, *Dagobertus* Rex universâ Francie Monarchiâ potitus est; & migravit è vita anno sexcentesimo trigesimo octavo, postquam regnasset sexdecim annis, hoc est, sex annis in Austrasie Regio, vivente adhuc patre suo *Clotario*, & decem annis post obitum patris sui *Clotarii*, per quos universam Francie Monarchiam tenuit. Duos Rex *Dagobertus* mortuus reliquit filios, *Sigibertum* scilicet & *Clodoveum*. Horum prior, seu *Sigibertus* hujus nominis III. quem ejus pater *Dagobertus* anno sexcentesimo trigesimo tertio Regem Austrasie instituit, regnavit in Austrasia, *Pipino* Major Domus Regni Administro. At mor-

R. P. Flacynthi Tab. Chronol. P. II.

tuo *Sigiberto*, Austrasie Rege, anno sexcentesimo quinquagesimo sexto, postquam in Austrasia, seu in Francia Orientali, regnasset annis XXIII. *Grimaldus*, Major Domus Regni Austrasie, pulso *Dagoberto* hujus nominis II. Regis *Sigiberti* filio, ac subinde Austrasie Regis legitimum hæredem, *Childebertum*, filium suum, Regem Austrasie constituit. At *Childebertus*, & *Grimaldus*, ejus patre, evauctoris, ac solio dejecti, *Dagobertus*, filius *Sigiberti*, Austrasie Regno restitutus est anno sexcentesimo septuagesimo quarto, & occisus fuit anno sexcentesimo septuagesimo octavo.

Clodoveus hujus nominis II. frater *Sigiberti*, Austrasie seu Francie Orientalis Regis, & filius *Dagoberti*, hujus nominis I. Francorum Regis, è Regno Austrasie *Childebertum*, Tyrannum, *Grimaldus* filium, ejecit, illudque Regnum duobus aliis Regibus, quæ à patre suo Rege *Dagoberto* acciperat, videlicet Burgundie, & Neustrie, adjunxit anno sexcentesimo quinquagesimo sexto, sicque totam Francie Monarchiam obtinuit, quemadmodum patri ipsius *Dagoberto*, avoque *Clotario II.* jam contigerat. Sed *Clodoveus II.* brevi tribus Francie Regibus, Austrasie, Neustrie, & Burgundie potitus est, quippe qui eodem anno sexcentesimo quinquagesimo sexto vitam cum morte commutavit, postquam in Neustria, seu in Francia Occidentali, & in Burgundia post patris sui *Dagoberti* Regis obitum, qui contigit anno sexcentesimo trigesimo octavo, regnasset annos decem & octo, ac mentes aliquot.

Clotarius hujus nominis III. filius Regis *Clodovei II.* post mortem patris sui solus in Francia regnare cepit, sed anno quarto ejus Regni in finem vergente, id est, sub finem anni sexcentissimi sexagesimi, populis Regni Austrasie, seu Francie Orientalis, tumultuantibus, & Regem, quicquid Austrasie Regno dominaretur, tibi dari deposcerantibus, *Frebilde*, Sanctissima Regina, ut tumultum sedaret, Regno Austrasie præfecit *Childericum*, filium suum secundo genitum, & Regis *Clotarii III.* fratrem. Quod factum est, ut Rex *Clotarius III.* Regni tantum Burgundie, & Neustrie, seu Francie Occidentalis, potitus fuerit. Mortuus est Rex *Clotarius III.* anno sexcentesimo septuagesimo, regni vero decimo quarto, nullosque reliquit liberos.

Theodericus hujus nominis II. filius Regis *Clodovei II.* nam minor, & *Clotarii III.* frater, anno sexcentesimo septuagesimo acclamatus est Rex Burgundie, & Neustrie, seu Francie Occidentalis. At *Childericus II.* ipsius frater natu major, & Austrasie, seu Francie Orientalis Rex, illum eodem anno regno deiecit, & in Monasterio & *Dionysii* propè Parisios reclusit.

Childericus II. Rex Austrasie, seu Francie Orientalis, Regis *Clodovei II.* secundo genitus, & frater natu major *Theoderici*, Regnum Burgundie, & Neustrie obtinuit anno sexcentesimo septuagesimo, & occisus

est

est anno sexcentesimo septuagesimo tertio, postquam regnasset in Austria annos quatuordecim, in Burgundia autem, & in Neustria, post dejectum fratrem suum *Theodericum*, tres annos & aliquot menses. Occiso *Childerico II.* ejus frater *Theodericus* hujus nominis *III.* natus minor, à Monasterio, ad quod à fratre suo *Childerico II.* relegatus fuerat, dimissus, Regnum recuperavit anno sexcentesimo septuagesimo tertio, & post necem *Dagoberti II.* Austris, seu Francie Orientalis, Regi illatam anno sexcentesimo septuagesimo octavo, *Theodericus III.* tribus Francie Regnis, videlicet Austris, Neustriis, & Burgundiis potitus est, & obiit anno sexcentesimo nonagesimo primo, sicut modò convenit inter peritus Historie Francorum Scriptores.

Clodoveus hujus nominis *III.* filius Regis Francorum *Theoderici III.* patri suo in Regnum Francie immediatè successit anno sexcentesimo nonagesimo primo, & regnavit usque ad annum sexcentisimum nonagesimum quintum, quo absque prole è vita migravit.

Childbertus III. filius *Theoderici III.* & frater *Clodovei III.* hereditario jure fratri suo *Clodoveo* successit anno sexcentesimo nonagesimo quinto, & regnavit septemdecim annis, hoc est ad annum usque septingentesimum undecimum, quo mortuus est.

Dagobertus III. filius *Childberti III.* cepit, post mortem patris sui, regnare in Francia anno septingentesimo undecimo, & regnavit usque ad annum septingentesimum decimum quintum, quo immaturè morte sublatu est.

Chilpericus II. filius Regis *Childerici II.* qui anno sexcentesimo septuagesimo tertio occisus est, regnare cepit in Francia anno septingentesimo decimo quinto. Regnavit quinque annis, & obiit absque prole anno septingentesimo vigesimo.

Theodericus hujus nominis *IV.* qui septennis à patre Rege *Dagoberto III.* relictus fuerat, & educatus in Monasterio Cateulsi, indeque *Calensis* cognominatus, post mortem *Chilperici II.* regnare cepit in Francia anno septingentesimo vigesimo, & regnavit septemdecim annis, decessitque anno septingentesimo trigésimo septimo.

Post Regis *Theoderici IV.* mortem, *Carolus Martellus*, Major Domus, Franciam rexit, & publica Instrumenta hac formula notata sunt: *Anno post defunctum Theodericum Regem* primo, secundo, &c. sicut ex variis Chartis liquet.

Porrò, Francia, mortuo Rege *Theoderico IV.* sine Rege fuit, non per annos sex vel septem, ut perperam visum est *Sirmundo* in Notis ad Concilia Gallicana, *Labbes* Tomo VI. Concil. pag. 1449. *Cunzio* Tomo V. Annal. Ecclesiæ Francorum, *Petavio* in Tabulis Chronologicis *Rationarii Temporum*, & passim aliis recentibus Rerum Gallicarum Scriptoribus; Sed Francia, mortuo Rege *Theoderico IV.* absque Rege fuit per

quinque dumtaxat annos, id est, ab anno septingentesimo trigésimo septimo, quo mortuus est Rex *Theodericus IV.* usque ad annum septingentesimum quadragésimum secundum, quo *Childericus* hujus nominis *III.* regnare cepit in Francia, & per istud Interregnum quinquiesimum *Carolus Martellus*, Major Domus, seu Palatii Præfectus, Regis Authoritatem sibi vindicavit, quamvis à Regis nomine abstinuerit.

Childericus III. quem alii Regis *Theoderici IV.* alii Regis *Chilperici II.* filium esse volunt, expleto in Francia Interregno quinquennio, cepit regnare in Francia, ut mox diximus, anno septingentesimo quadragésimo secundo. Sed, cum decimum Regni sui attigisset annum, in Conventu Suellundenli, anno septingentesimo quinquagesimo secundo habito, depositus ac detentus, in Monasterium Sittventis, seu Bertinianum, reclusus fuit. In hoc Rege *Childericus III.* finem habuit prima Dynastia, seu Stirps, vel prosapia Regum Francorum, qui *Astoringii* appellantur, & anno septingentesimo quinquagesimo secundo in Francia Regia dignitas transiit ad secundam Dynastiam, seu Stirpem Regum Francorum, qui *Carolingii* appellantur à *Carolo Magno*, filio *Pipini*, Regis Francorum, quamvis huic Secundæ Dynastie, seu Regum Francorum Familie, initium fecerit *Pipinus*, pater *Caroli Magni*. Porro, Officio Majoris Domus, seu Regii Palatii Præfecti fungebatur *Pipinus*, filius *Caroli Martelli*, quando post depositionem Regis *Childerici III.* ex prima Regum Francie, qui *Astoringii* dicuntur, stirpe postremi, anno septingentesimo quinquagesimo secundo acclamatus est Francorum Rex, seu potius quando ipse *Pipinus* ad Regiam potestatem, quam jampridem obtinebat, Francorum consensu Regis titulum adiecit. Quod quidem ut clarius intelligas, obiter observare debes, post *Dagoberti* hujus nominis *I.* Francorum Regis mortem, quæ concepit anno sexcentesimo trigésimo octavo, Majores Domus, seu Regii Palatii Præfectos, tam in Regno Austris, seu Australis, quæ erat Francia Orientalis, quam in Regno Neustriis, quæ erat Francia Occidentalis, sub specie administrationis Regni Palatii, cui præpositi erant, Regnum ipsam gubernasse, ac modo innamque nomine Regio pœtis Principibus relicto, summam virum, potentiamque Regalem ad se traxisse. Hinc tandem *Pipinus*, *Caroli Martelli* filius, qui, tanquam Major Domus & Palatii Regii Præfectus, Regiam potestatem obtinebat, dum *Childericus III.* Regium dumtaxat nomen, seu magni nominis umbram, retineret, nullo negotio, post depositionem ejusdem Regis *Childerici*, sibi ad Regium Solium viam stravit, & à Francis Rex acclamatus, Secundæ Stirpis, seu Dynastie Regum Francorum, qui *Carolingii* dicuntur, initium dedit.

*Secunda Stirps, seu Dynastia Franco-
rum Regum, qui Carolovingi
dicuntur.*

PIPINUS, filius **Caroli Martelli**, post abdicationem Regis **Childerici III.** Rex Francorum renunciatus est anno septingentesimo quinquagesimo secundo. De Ecclesia Romana optime meritis est. In Italiam quippe cum valido exercitu profectus, non solum **Astolphum**, Longobardorum Regem, Ecclesie Romanæ infestum, vestricibus armis prostravit, sed etiam Romanos Pontifices, à Græcis & Longobardis injustè vexatos, protexit, sese fortissimum Sacrarum Imaginum defensores adversus **Constantinum Copronymum**, Orientis Imperatorem, exhibuit, Ditiones à Saracenis ereptas Ecclesie Romanæ reddidit,isque virtutibus resplenduit, quæ nomen ejus ad æternam memoriam propagarunt. Mortuus est **Pipinus** anno septingentesimo sexagesimo octavo, postquam ab anno septingentesimo quinquagesimo secundo, quo, deposito Rege **Childerico III.** electus est Rex Francorum, regnasset annos sexdecim.

Carolus Magnus successit patri suo **Pipino** anno septingentesimo sexagesimo octavo, & mortuo fratre suo **Carlomanno**, Francie Monarchiam obtinuit anno septingentesimo septuagesimo primo. Paternæ pietatis, non minus quam Regni hæres **Carolus Magnus** cœgit **Desiderium**, Longobardorum Regem, ut bona Ecclesie Romanæ ablata redderet, addiditque ipse Donationi à **Pipino**, Patre suo, Ecclesie Romanæ factæ, Ducatum Spoletanum. Hinc à **Leone III.** Pontifice Maximo, ob multa singularia beneficia, quibus sibi Ecclesiam Romanam devinxerat, anno octingentesimo Augustus, seu Imperator, dictus est. Obiit **Carolus Magnus** anno octingentesimo decimo quarto, postquam ab obitu Patris sui **Pipini** regnasset annis quadraginta quinque. De **Caroli Magni** Sanctitate multa testatur **Berolinus**. Testatur etiam **Bollandus** ad diem XXVIII. mensis Januarii, se complurium Ecclesiarum Breviaria vidisse, in quibus V. Kalend. Februarii, seu die XXVIII. Jan. **Carolus Magnus** Officio novem, vel trium Lectionum colitur.

Ludovicus Pius, filius **Caroli Magni**, paternam Regnum inivit anno octingentesimo decimo quarto, & Coronam Imperialem à **Stephano V.** Pontifice Maximo accepit anno octingentesimo decimo sexto. Ejus filii contra ipsum rebellaverunt, & in Monasterium detruserunt anno octingentesimo trigésimo, sed anno sequenti Regno restitutus est. Indignem ejus pietatem palmam prædicant infinita bona ab eo Ecclesiis & Monasteriis data. Regnavit **Ludovicus Pius** in Galliis ab obitu patris sui annos viginti sex, & obiit anno DCCCXLI.

Carolus II. dictus **Calvus**, post mortem patris sui **Ludovici Pii**, Regnum Franco-

rum inivit anno octingentesimo quadragésimo, & coronam Imperialem, post mortem fratris sui **Lutherii**, accepit à **Joanne VIII.** Pontifice Maximo, anno octingentesimo septuagesimo quinto. Fuit Princeps vestipellus, superbus, & in bellis timidus. Regnavit in Galliis annos triginta septem, & veneno sublatu est anno octingentesimo septuagesimo septimo.

Ludovicus II. **Caroli Calvi** filius, ductus à lingua impedita **Baltus**, successit patri suo in Galliarum Regnum, sed non in Imperium, sicut jam observavimus in septima Tabula Chronologica Imperatorum Occidentis. Regnavit in Galliis ab anno octingentesimo septuagesimo septimo, quo apud patrem mortuus est, usque ad annum octingentesimum septuagesimum nonum, quo ipse è vita migravit.

Ludovicus III. filius **Ludovici Balbi**, successit patri suo anno octingentesimo septuagesimo nono, & regnavit usque ad annum octingentesimum octuagesimum secundum, quo viâ functus est.

Carlomanus, filius **Ludovici Balbi** & frater **Ludovici III.** successit fratri suo in Regno Gallico anno octingentesimo octuagesimo secundo, & regnavit usque ad annum octingentesimum octuagesimum quartum.

Carolus, à corporis habitudine dictus **Craesus**, filius **Ludovici Germanici** Regis, & Imperatorum Occidentis **Lutherii**, & **Caroli Calvi** nepos, qui jam à **Joanne VIII.** Pontifice Maximo, Romæ fuerat Imperator inauguratus anno octingentesimo octuagesimo, Galliarum Regno gubernando adnatus est anno octingentesimo octuagesimo quinto. Sed **Carolus Craesus** cum bellum adversus Normannos, Galliis infestantes, infeliciter gessisset, volens nolens, Imperio, simul & Regno Gallico se abdicate compellens est anno octingentesimo octuagesimo septimo, & mortuus est anno sequenti, seu octingentesimo octuagesimo octavo.

Odo, Comes Parisiensis, & **Robertus**, Andegavorum Comes, filius, patri Francorum consensu & voluntate electus, & à **Walterio**, Archiepiscopo Senontensi, consecratus est Galliarum Rex anno octingentesimo octuagesimo octavo, regnavitque annis decem, & obiit die tertii mensis Jan. anni octingentesimi nonagesimi octavi.

Carolus, dictus **Simplex**, quem Rex **Ludovicus Baltus** in cunis moriens reliquerat, mortuo Rege **Odone** anno octingentesimo nonagesimo octavo, Rex Francorum fuit salutatus. Ab eo tamen plurimi Gallie Proceres anno DCCCXXI. deficientes, **Robertum**, Patientem Comitem, & **Odonem**, quondam Galliarum Regis, fratrem, Regno Francie præfecerunt. At **Robertus**, qui Francorum Rex electus fuerat, in prælio, quod apud Suelliones anno sequenti, seu anno nongentesimo vigesimo secundo, contra Regem **Carolum Simplem** conseruit, lanceis percuttus occubuit, nec Regum Gallie Catalogo accenseri debet, quod vivente adhuc & regnante legitimo Gallie

rum Rege, *Caroli Simplicis*, tyrannidem, potiusquam legitimam exercuerit potestatem. Tandem anno nonagesimo vigesimo tertio *Carolus Simples* Regno dejectus est, & in carcerem trusus, ubi naturæ debitum solvit anno DCCCCXXIX.

Rodolphus, Dux Burgundie, post abdicationem Regis *Caroli Simplicis*, Galliarum regno potitus est anno nonagesimo vigesimo tertio. Contra Normannos, Gallius infestantes, lapida ac feliciter pugnavit. Aquitanos perduelles domuit, Hungaros, in Gallias irrumpentes, repressit, & regnavit usque ad annum nonagesimum trigessimum sextum, quo è vivis excessit.

Lodericus hujus nominis IV. filius Regis *Caroli Simplicis*, dictus *Transmarinus*, ob transmarinam peregrinationem, quæ patre suo è regno deturbato, in Angliam à Matre sua *Edgiva* fuerat abductus, & inde in Gallias ad capellendum regnum revocatus; Laudum ab *Arnoldo*, Remensi Archiepiscopo, Rex Francorum inauguratus est anno nonagesimo trigesimo sexto, regnumque administravit usque ad annum nonagesimum quinquagesimum quartum, quo in vivis esse desuit.

Lutherus, filius *Loderici Transmarini*, patri suo in regnum Franciæ successit, ac Remis ab *Arnoldo*, hujus urbis Archiepiscopo, consecratus est anno nonagesimo quinquagesimo quarto. Regnavit annos duos supra viginti, & ex hac vita migravit anno nonagesimo octuagesimo sexto.

Lodericus, hujus nominis V. filius Regis *Lutheri*, post mortem patris sui in urbe Compensiensi anno nonagesimo octuagesimo sexto Rex Francorum fuit consecratus, sed uno tantum anno regnavit, & mortuus est anno nonagesimo octuagesimo septimo. Nihil memorie dignum gessit, & ideo vulgò dictus *Lodericus heers*, fuitque postremus Rex Secundæ Francorum Stirpis, quæ *Carolingica* appellatur, quæque per ducentos, & triginta quinque annos propagata est, id est, ab anno septingentesimo quinquagesimo secundo, quo *Pipinus*, filius *Caroli Martelli*, Rex Franciæ electus, hanc secundæ Dynastiam, seu prosapiæ Regum Francorum, qui *Carolingi* dicuntur, initium fecit, usque ad annum nonagesimum octuagesimum septimum, quo *Lodericus* hujus nominis V. dictus *heers*, & hujus secundæ Regum Francorum, qui *Carolingi* nuncupantur, Stirpis, seu Familie postremus, diem ultimum clausit.

Tertia Stirps, seu Dynastia Francorum Regum, qui Capetiani appellantur.

Hugo Capet, Regum Francorum è tertia Stirpe, quæ ab eo *Capetiana* denominata est, primus; Regiam dignitatem obtinuit anno nonagesimo octuagesimo septimo. At, quæ annos regnavit, seu quo anno, post adeptam in Francia Re-

giam dignitatem, obierit? non una est Scriptorum sententia. Alii, cum *Oderano* in Chronico, ajunt eum mortuum esse anno nonagesimo nonagesimo octavo. Alii, cum *Sigiberto* in Chronico, & *Mabilonio* lib. 1. tit. 12. *Diplomatica* cap. 26. Num. 25. censent *Hugonem Capetum* migrasse è vita anno nonagesimo nonagesimo sexto. Ab idemque cum *Antonio Pagis* in *in Critica Baroni* ad annum nonagesimum nonagesimum octavum censent, *Hugonem Capetum* uicem supremum obtulisse anno nonagesimo nonagesimo septimo. Rē ipsa accuratius perpensa descendo in sententiam *Mabilonii*, & existimo, *Hugonem Capetum* regnasse novem annis, & vita functum esse anno nonagesimo nonagesimo sexto.

Robertus, post mortem patris sui *Hugonis Capeti*, solus in Gallia regnare cepit anno nonagesimo nonagesimo sexto. Fuit Princeps singulari pietate, mansuetudine morum, prudentiâ & scientiâ haud vulgari præditus. Plures Sacras Aedes, Xenodochia, & Monasteria fundavit. Pauperes ita coluit, ut eis propriâ manû ac flexus genibus inserviret, atque eorum pedes summi modestiâ ablueret. Obiit sanctitate & miraculis clarus *Robertus*, Galliarum Rex, die xxx. mensis Julii anni millesimi trigessimis primis.

Henricus, hujus nominis I. Regis *Roberti* filius primogenitus, qui jam à patre suo Regiæ Coronæ anno millesimo vigesimo septimo particeps ac consors factus fuerat, corpore obtinuit patris sui, hoc est, anno millesimo trigesimo primo, solus regnare in Gallias, & obiit anno millesimo sexagesimo, regni sui XXXI.

Philippus hujus nominis I. filius Regis *Henrici* à patri suo successit anno millesimo sexagesimo. *Paschalem II.* Romanum Pontificem in Gallias anno millesimo centesimo septimo venientem perhonorifice excepit, & anno sequenti, seu millesimo centesimo octavo migravit è vita, cum regnasset annos quadraginta octo.

Lodericus hujus nominis VI. cognomento *Croissus*, qui jam à patre suo *Philippo I.* anno millesimo nonagesimo nono fuerat Rex designatus, demotuo patri suo successit anno millesimo centesimo octavo. Diuturnum Bellum gessit cum *Henrico* hujus nominis I. Angliæ Rege, & postquam regnasset annis viginti novem, obiit anno MCXXXVII.

Lodericus hujus nominis VII. cognomento Junior, qui jam à patre suo *Loderico VI.* consors ac successor regni anno millesimo centesimo trigesimo declaratus, Remis ab *Innocentio II.* Pontifice Maximo inauguratus fuerat, post obtutum patris sui solus scepera Francorum moderari cepit anno MCXXXVII. *Alexandrum Tertium* Pontificem Maximum, Gallias advenientem, summi veneratione excepit. Singularem etiam observantiam ac potestatem suscepit, siveque *Sandium Thomam*, Cantuariensem Archi-

Archiepiscopum, pro defensione Ecclesiastica libertatis exularem. Adhuc tunc *Sando Bernar*do Abbate, sacra militiam contra Turcas ad recuperandam Terram Sanctam suscepit Rex *Ludovicus VII.* cuiusque regnasset annis circiter quadraginta quatuor, carnis onus depoluit anno millesimo octuagesimo.

Philippus hujus nominis *II.* dictus *Augustus*, post obitum patris sui *Ludovici VII.* regnum inivit anno millesimo centesimo octuagesimo. Judæos, multorum scelerum convictos, perpetuo exilio multavit, eosque ex universo Gallie Regno facillime pulsit; Blasphemos gravissimis poenis subiecit; Histriones ac joculariores Audā abegit; Sacram Expeditionem, recuperandæ Palestinæ causa aggressus est, in qua tamen haud prosperam fortunam nactus est. Ecclesiasticam libertatem strenue curavit, cumque regnasset annos quadraginta tres, obiit anno millesimo ducentesimo vigesimo tertio.

Ludovicus hujus nominis *VIII.* cognomento *Leu*, filius *Philippi II.* mortuo patre, Regni sceptrum tractare cepit anno millesimo ducentesimo vigesimo tertio. Diuturnum cum Anglis bellum gessit, eisque Rupellam eripuit. Contra Hæreticos Albigenes, quos Rex Aragonum, et Comes Tolosanus tuebatur, arma movit, eosque secundo Marte debellavit. Ab hac contra Albigenes suscepta expeditione cum Parisios rediret *Ludovicus VIII.* dysenteriae morbo correptus, migravit à vita apud Montempensium in Arvernia anno millesimo ducentesimo vigesimo sexto.

Ludovicus IX. mortuo patre suo *Ludovico VIII.* Regale solium conscendit anno millesimo ducentesimo vigesimo sexto, sub tutela matris suæ *Blanche*, herosi animi & pietatis eximie Regine, Sacrum bellum contra Hæreticos Albigenes, jam à patre suo susceptum, instauravit, feliciterque confecit. Rex *Ludovicus IX.* promovendi publicæ utilitatis, amplificandæ Religionis, condendis sanctissimis legibus pro justitiæ administratione, & pro puniendis blasphemis, publicis meretricibus, aliisque sceleratis hominibus, totum se dedit. Bis in Palestinam, ut Terram Sanctam recuperare posset, haud satis feliciter cum exercitu profectus est, ibidemque in secunda expeditione afflatus peste, quæ per totum exercitum grassabatur, è vivis sublatus est anno millesimo ducentesimo septuagesimo, cum sanctissime regnasset annos quadraginta quatuor. Sanctorum Fatis à *Bonifacio VIII.* Pontifice Maximo, sollemniter ascriptus est.

Philippus hujus nominis *III.* cognomento *Audax*, & *Ludovicus* Regi, patri suo, successit anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Aggravam & diuturnum bellum gessit cum *Petro* Aragonum Rege, eò quod author ac promotor esset *Pisferarum Sicularum*, seu horrendæ, ac post hominum memoriam crudelissimæ conspirationis, quæ omnes ad unum Galli, quæ erant in Regno

Siciliæ, ad signum campanæ ad vesperitum Officium convocantes, nullâ ætatis, sexus, conditionis, & Ordinis habita ratione, inermes, nihilque minus cogitantes, in die Sacro Paschatis, seu die 30. mensis Martiani MCCLXXXII. à Siculis trucidati sunt. Ad hanc vindicandam tam iniquam Gallorum stragem, ac abstergendam toti nationi Gallicæ multum laborem, justum bellum *Philippus III.* Francorum Rex indixit *Petro*, Aragonum Regi, tam Sacrelegæ Traegredior suo societ ac promotori. At, dum ex hac bellica expeditione *Philippus III.* visor in Gallias rediret, morbo correptus Perpiniæ die 6. mensis Octobris anni millesimi ducentissimi octuagesimi quinti diem supremum obiit anno Regni sui decimo quarto.

Philippus hujus nominis *IV.* dictus, ob formæ præstantiam, *Pulcher*, mortuo patre suo *Philippo III.* clavum Regni Franciæ tenere cepit anno millesimo ducentesimo octuagesimo quinto. Assiduus fere cum Anglis, eorumque societatis Belgis, quando vixit, bella suscepit, & accepit Marte confecit. Habuit eidem *Philippus IV.* cum *Bonifacio VIII.* Pontifice Maximo acerrimum disidium, quod in dies inrudescens gravissima hinc inde secum incommoda traxit. *Clementis V.* Pontifici Maximo auctor fuit Rex *Philippus Pulcher*, ut in Concilio Generali Viennensi, in Gallis anno MCCCXI. habito, Equitum Templariorum Ordinem penitus aboleret. Tandem diuturno morbo constitutus à vita excessit Rex *Philippus IV.* anno millesimo trecentesimo decimo quarto, in eunte anno Regni sui trigesimo.

Ludovicus X. cognominatus *Horius*, id est, rixosus & perverax, in patris *Philippi IV.* locum successit anno millesimo trecentesimo decimo quarto, sed postquam regnasset annum unum & aliquot menses, veneno sublatus est anno millesimo trecentesimo decimo sexto.

Philippus hujus nominis *V.* ob stature proceritatem, *Longus* appellatus, fratri suo *Ludovico X.* absque virili prole defuncto successit anno millesimo trecentesimo decimo sexto. Nihil præclari toto sui Regni tempore gessit, & in eunte anno sexto Regni, nulla masculi relicta prole, obiit anno millesimo trecentesimo vigesimo secundo.

Carolus hujus nominis *IV.* ob egregiam formam *Pulcher* nuncupatus, frater Regum *Ludovici X.* *Philippi V.* corpore regnare in Gallis anno millesimo trecentesimo vigesimo secundo. De illo nihil laude ac memoriæ dignum occurrit dicendum, præter bellum Aquitanicum, quod Duce *Carolo* *Paleis*, feliciter confecit. Viri fuscus est anno millesimo trecentesimo vigesimo octavo, seu in eunte anno septimo Regni sui, reliquitque Reginam *Jocandem*, uxorem suam, gravidam, quæ mox filiam enixa est, siquæ per Legem Salicam, quæ sœmnam in Gallis areet à Corona Regia, eamque solis masculis adjudicat, omnino defecit, Jureque ad Regnum Franciæ exiit familia *Philippi IV.* dicti *Pulchri*, cujus tres filii, videlicet *Ludovicus X.* dictus *Horius*.

nus; Philippus V. cognomento Longus; & Carolus IV. dictus Pulcher, qui post obitum patris sui Philippi IV. cognomine Pulchri, in Gallia succellivē regnarunt, sine prole mascula continenter mortui sunt, indeque factum, ut Jus ad coronam Galliarum Regni à familia Regis Philippi IV. transierit ad familiam Valensianam, quæ coronam Galliarum Regni, continuâ Regum serie, per ducentos sexaginta & unum annum retinuit, hoc est, ab anno millesimo trecentesimo vigesimo octavo, quo, mortuo Carolo IV. Rege Francorum postremo è Philippi IV. genere, Philippus hujus nominis VI. è familia Valensiana oriundus, acclamatus est Francorum Rex, usque ad annum millesimum quingentesimum octuagesimum nonum, quo occisus est Henricus III. Galliarum Rex, in cujus morte defecit Paleorum familia Regno idonea, Jusque ad Galliarum Regnum in Borboniorum familiam, quæ etiamnum in Gallia feliciter regnat, devolutum est. Sic Deus Optimus Maximus, ut inquit Scriptura Sacra, mutat tempora & aetates, & transfert Regna atque constituunt.

Philippus hujus nominis VI. ac primus ex Valensiorum Stemmate Francorum Rex omnium Procerum consensu regnare cepit in Gallia anno millesimo trecentesimo vigesimo octavo. Fuit appellatus Rex bene fortunatus, quoniam in difficillimo bello, quod contra Anglos suscepit, infelici Marte pugnaverit, adversarius sepius fortunam sit expertus. In hoc tamen Regem Philippum Paleum dixerim bene fortunatum, quod Princeps Humanior, qui rerum secularium pertæsus, filiusque orbatus, mundo nuncium remisit, & sacro Prædicatorum Ordini nomen dedit, concesserit Regi Philippo Valensio Principatum suum, seu Delphanatum, eâ tamen lege, ut Regum Franciæ majores natu filii nomine sui titulo & insignibus Delphanorum decorarentur. Quæ lex obtinet adhuc & inviolatè in Francia observatur. Obiit Rex Philippus Valensius anno millesimo trecentesimo quinquagesimo, postquam regnasset annos viginti duos.

Joannes, cognomento Bonus, in demortui patris sui Regis Philippi VI. locum successit anno millesimo trecentesimo quinquagesimo. Princeps fuit excelli quidem animi, sed in gerendo cum Anglis bello longè patre suo infelicior. Ab Anglis liquidem in Pictonibus acie superatus, in Angliam captivus unâ cum filio suo natu minimo abductus est, ubi postquam quatuor annis esset diversus, tribus aureis millionibus redemptus, Patrios reversus est. Sed, cum Sacram adversus Turcas Expeditionem, cujus ab Urbano V. Pontifice Maximo fuerat Dux supremus constitutus, & ea de causa in Angliam trajecisset, ut in ejusdem Sacri Belli Societatem Regem pellicere posset, inopinato morbo correptus, Londini die VIII. Aprilis anni millesimi trecentissimi sexagesimi quarti efflavit animam, corpusque in Gallia repositum,

quod in Ecclesia Monasterii San-Dionysiani sepulture mandatum est.

Carolus hujus nominis V. cognomento Sapiens, mortuo patri suo Joanni, Galliarum Regi, successit anno millesimo trecentesimo sexagesimo quarto. Fortunam in bellis nactus lucundus, quam pater, expertus est. Bellum quippe Hispanicum contra Petrum, dictum Crudelem, Castellæ Regem, feliciter confecit. Anglos terrâ matricæ vicin, & Joannem Armericorum, Armericorum, seu Britannicæ minoris, Regulam, qui ad Anglos delecerat, in ordinem redegit. E vivis excessit Rex Carolus V. die XVI. mensis Septembris anni millesimi trecentissimi octuagesimi.

Carolus hujus nominis VI. post mortem patris sui Caroli V. coepit anno millesimo trecentesimo octogesimo regnare in Gallia. Sed cùm duodenis tantum esset, Regni administratio Ludovico, Andegavensi Duci, ejus Patris natu maximo, demandata est. Probitate, mansuetudine, pietate, liberalitate, aliisque Regis dotibus ita perditus fuit Carolus VI. ut Bene Amati cognomen apud Gallos sit consecutus. At, postquam anno millesimo trecentesimo nonagesimo secundum in amentiam incidisset, reliquum ejus Regni tempus domesticis turbis, intestinis, externisque Anglonum bellis, tributorum gravitate, aliisque ad genus ingruentibus malis fuit infestissimum. Tot calamitatibus, quibus per id temporis tantum non oppressum est Galliarum Regnum, occasionem dederunt duo Caroli VI. Patri, Joannes, Dux Bruniacum, & Philippus, Dux Burgundie, quibus, ob penè continuam ejusdem Caroli VI. morbum, totus Regni administratio delata fuerat, excluso Ludovico, Aurelianensi Duce, & Regis Caroli VI. fratre. Inde natum illud Ducem Burgundie inter & Ducem Aurelianensem implacabile odium, quod atrocissima bella, & malorum lerna Galliarum Regno adeo importavit, ut, nisi Deus auxiliarem manum imminenti ejus ruinæ suppulisset, in extremas clades & Anglicam servitutem in tot scissiones distractum Galliarum Regnum contrivisset. Obiit Rex Carolus VI. anno millesimo quadringentesimo vigesimo secundo, Regni sui quadragelimo secundo.

Carolus hujus nominis VII. successit patri suo Carolo VI. anno millesimo quadringentesimo vigesimo secundo, fuitque cognominatus victor, eò quod Franciæ Regnum ferè perditum, & ab Anglis occupatum, recuperavit tum bellicâ virtute, tum præsertim fretus præfœderum auxilio Dei, qui his calamitosis temporibus Joannem Darcum, poellum Aurelianensem, velut alterum Deborah, aut Juditham, suscitavit, quæ Gallorum animos erigere, patriam liberaret, Anglos profligaret, Regemque ac Regnum, in pristinum splendorem statum restitueret. Sic ope Heroïnæ illius Puellæ Aurelianensis adjuvus Carolus VII. Anglos è toto Galliarum Regno expulsi, amplissimas Urbes, & integras Provincias, quæ per ne-

fariam

fariam conjurationem ab ejus obsequio de-
sciverant, partim armis, partim deditione
recepit. Regnavit in Gallia *Carolus VII.*
annos triginta novem, & obiit anno mil-
lesimo quadringentesimo sexagesimo pri-
mo. Pragmatica Sanctio, eo regnante, ab Ep-
iscopis Ecclesiarum Gallicanarum constituta est in
Concilio Bituricensi habito anno millesimo
quadringentesimo trigésimo octavo:

Ludovicus hujus nominis XI. defuncto pa-
tre suo *Carolo VII.* regnare cepit in Gal-
lia anno millesimo quadringentesimo se-
xagesimo primo. Fuit Princeps patri suo lon-
ge diffinitus, ingenio quidem perspicaci, &
acuto, sed callido, versatili, suspicioso, per-
vicaci, vario, & incerto, tantaque erat so-
licitas praeditus, ut conspiciantibus in se Prin-
cipum factiones diffunderet, easque sapienter
naso suspenderet aduoco. Vix nimium
amans, Medicis suo singulis mensibus de-
centi malla numerum concedebat, sed admo-
nitus à Sanctis. *Franciscus de Paula*, quem
ex Calabria in Gallias evocaverat, de pro-
xima, libique imminente morte, eam tran-
quillo animo adspexit, omnibusque Eccle-
siarum unitis Sacramentis naturae debitum
solvit anno millesimo quadringentesimo o-
ctogésimo tertio, postquam regnasset annos
viginti duos.

Carolus VIII. post mortem patris sui *Luo-
dovici XI.* Regale Solum conscendit anno
millesimo quadringentesimo octogésimo
tertio. Princeps fuit insignificus, coctus, pi-
us ac liberalis. Waldenses hereticos in
vallibus partim exterminavit, partim ad Ca-
tholicam Religionem revocavit. Bellum
Africanum contra *Mazimilianum*, Roma-
norum Regem, susceptum, feliciter & ex
animi sensentia profectus. In Italiam cum
valido exercitu profectus, toto Regno
Neapolitano, neque obistente, an-
no millesimo quadringentesimo octogésimo
quarto, potitus est, quod tamen per duos
decim annos retinuit, ob incertam Gal-
lorum, qui ludis & oblationibus dedi-
dit illud Regnum ita administrabant, ut ad id
dissipandum, non occupandum venisse vi-
derentur. Obiit Rex *Carolus VIII.* anno
millesimo quadringentesimo nonagesimo
octavo.

Ludovicus hujus nominis XII. successit
Carolo VIII. anno millesimo quadringentesi-
mo nonagesimo octavo. Rex fuit animi
magnitudine, prudentia, & clementia nulli
secundus, tantaque erga subditos suos cha-
ritate praeditus, ut Patria populi cognomen
promeritus sit. Expeditionem Italicam ag-
gressus, Ducatum Mediolanensem annis
subegit, Venetor pluribus praëliis in ordi-
nem redegit. In hoc anno dnoctat culpam
dus, quod una cum *Mazimiliano* Impera-
tore Conciliabulum Pisianum ad depouen-
dum *Julesm secundum* Pontificem Maxi-
mum, quocum graves similitates gerebat,
convocandum corarint. Culpam tamen
suam agnovit Rex *Ludovicus XII.* &, re-
jecto conciliabulo Pisano, in gratiam *Lennis
decimi* Pontificis Maximi, Successoris *Julii
secundi* fuit receptus in Concilio Generali La-
teranensi V. Regnavit *Ludovicus duodecimus*
R. P. Hincius Tab. Chronol. P. II.

annos septendecim, & obiit à vivis anno
millesimo quingentesimo decimo quinto.

Franciscus hujus nominis I. de mortui
Regis *Ludovici XII.* Confoctui sui locum
succedens est anno millesimo quingentesimo
decimo quinto. Helvetios debellavit, Me-
diolanensem Ducatum recuperavit. Pragma-
ticam Sanctionem abolevit, & cum *Leone X.*
Pontifice Maximo *Concordatum*, quod vo-
cant *Gallicum*, confecti, quo Regibus Gal-
liae facultas conceditur Clericos ad Episco-
patus & Abbatis coomuniandi. Multa bella,
que toti Regno Galliarum funestissima fuerunt,
habuit cum *Carolo quinto* Imperatore, à quo
tandem in Ticinensi, seu Papensi pugna
captus est, & Martirum abductus, nec inde
liber à *Carolo quinto* dimissus, nisi post ac-
ceptas duras conditiones, quibus tamen in
libertatem esset Rex *Franciscus I.* Iure
optimi Rite easque executioni mandare no-
luit. Catholicae Religionis adversus pul-
sulantem in Gallia Calvinistarum haerem
esset ac vindex intrepidus, omniumque
Virocum Literatorum Marcanus munificen-
tissimus fuit Rex *Franciscus I.* Obiit anno
millesimo quingentesimo quadragésimo
tertio.

Henricus hujus nominis II. patri suo *Franci-
scus I.* successit anno millesimo quingentesi-
mo quadragésimo tertio, & in bellis, quae
cum *Carolo V.* Imperatore, & *Philippo II.*
Hispaniarum Rege gessit, fuit patri suo lon-
ge felicior. Gravissimam tamen cladem ad
S. Quirini Oppidum in Veromanduis die
X. mensis Augusti anni millesimi quingen-
tesimi quinquagesimi septimi ab exercitu
Philippi secundi Hispaniarum Regis accepit
in pugna, quae *Sanguinaria*, aut *Saulvarren-
tiana*, à die, quae contingit, dicta est, quam
cladem, captis non multis post munitissimis
Anglorum, & Hispanorum Arcibus, ma-
gno cum sonore rececit Rex *Henri-
cus II.* Haereticos Lutheranos, qui in Gallia-
rum Regno grassabantur, severissimas Edi-
ctis coercuit, multosque ex illis capto igne
ardere iussit. Ad exterminandos Haereticos
Calvinistas, qui pestilentia doctrina Galli-
as infestabant, omnem adhibuit operam.
Filiam suam *Elizabetham* Regi Hispania-
rum *Philippo secundo* in conjugium dedit
Rex *Henricus II.* sed cum nuptiae Parisiis
magna pompa, & ludicris Equitum certa-
minibus atque hastiludis celebrarentur,
volens *Henricus II.* in his itidem decertare,
lethale vulnus in capite accepit, quoque
communem letitiam, cum maxime ferve-
ret, fons viri interitus optem Regis, qui
è vita discessit anno millesimo quingentesi-
mo quinquagesimo nono.

Franciscus hujus nominis II. mortuo pa-
tre suo *Henrico II.* cepit regnare in Gallia
anno millesimo quingentesimo quinquage-
simonono. Eo regnante Haereticis Calviniani
in Gallia sermō & facibus instructi caput
extrulerunt, & summis cladibus totum Gal-
liae Regnum cruentabant, eis praefertim a-
nimos faciente *Ludovicus Barbarus*, Regis Sa-
guinis Principe, qui hac peste infectus,
ut suam, speculo Religionis obcenso,

potestatem auget, Caput illorum ac principum se constituerat. Captus quidem fuit Princeps Condus in Comitibus, seu in trium Ordinum Conventu, quem *Rex Franciscus II.* Mœdis indixerat, atque custodire traditus, & lætæ Majestatis reus convictus, lætæ à Judicibus sententiæ morti addictus est, sed procrastinatum fuit ejus supplicium, ob morbum *Francisci II.* Regis, qui ex apostemate in sinistra aure nato mortuus est in flore suæ juventutis, seu anno ætatis suæ duodevigesimo, anno verò Christi millesimo quingentesimo sexagesimo, postquam regnasset uno tantum anno & sex mensibus.

Carolus hujus nominis *IX.* successit est in locum fratris sui *Francisci II.* cœpique regnare anno millesimo quingentesimo sexagesimo, sed, cum annum ætatis suæ ageret dumtaxat decimum, *Catharina Medicea*, Regina, ejus mater, gubernandi Regni procuratorem mille adhibitis artibus obtinuit, & regnandi cupidine flagrans ambitiosa illa famina plus æquo favit Hæreticis Calvinistis, qui ejus favore elati gravissimas tragedias in toto Galliarum Regno excitaverunt, quatuor tamen præliis Drocensi, San-Dionysiano, Jarnacensi, & Moncontorensi, victi, celi, finis ac dissipati fuere Hæretici Calvinistæ Quin, regnante *Carolo IX.* famosa illa congitur cædes, dicta *San-Bartholomææ*, quia incidit diem *S. Bartholomæi* Apostoli Sacram, in qua innumeri Sæctæ Calvinianæ homines non solum Parisiis, sed & in cæteris Galliarum Urbibus perempti sunt. Non potuit tamen *Rex Carolus IX.* illos hæreticos funditus extirpare, sed, volens nolens, coactus est pacem cum illis inire, illique Arces & Oppida *Rupellam, Montaubanum, & Nemausum* concedere. Obiit *Carolus IX.* anno millesimo quingentesimo septuagesimo quarto, cum regnasset annis quatuordecim.

Henricus hujus nominis *III.* audita morte fratris sui *Caroli IX.* protinus Poloniam reliquit, cujus jam Rex fuerat inauguratus, & in Gallias ad capessendum Regnum, hereditario jure sibi debitum, festinavit. Ductum Belli sopsendi necessitate adactus, in favorem Calvinistarum Edictum promulgavit, Catholicis odiosum, & Ecclesiæ injurium, quod subinde Bella Civilia, variis coitiones, sed præsertim potentissimam confederationem *Guisanæ*, quam *Ligan* vocarunt, in ipsum excitavit, Catholicorum insuper animos magis exasperavit *Rex Henricus III.* dum in Comitibus Blesensibus Ducem, *Henricum Guisam*, ejusque fratrem Cardinalem *Lodericum*, quos, tanquam Fidei Catholicæ invictos assertores ac Pugiles, venerabatur *Guisana* confederatio, per suos satellites confodi ac jugulari jussit. Hinc factum est, ut, dum *Rex Henricus III.* Latentem Parisiorum oppugnatorem ad *Sancti, Cindaldi* Municipium stativa posuisset, immam pericidii anno millesimo quingentesimo octogesimo nono fuerit trucidatus ab uno ex *Guisana* confederatione perditionis fi-

lio, qui sumptu Religiosa veste, & sub ea, insar Lupi sub pelle ovina, latens, ad Regem admissus, cultrum venenatum in ejus ventrem infixit, ex quo vulnere die sequenti è vita magnavit *Henricus III.* Rex sanè meliori sorte dignus, qui pietatis, quam in animo fovebat, sæpè indicia dedit, præsertim dum Sancti Spiritus Ordinem induit, & moriens magnâ cum pietate Sacramenta Ecclesiæ innocens veniam ultro concessit. In ipso *Polestorum* Stirps, Regno idonea, omnino defecit, jusque ad Galliarum Regni Sceptrum transiit in familiam Borbonorum, in Gallis adhuc regnantem.

Henricus hujus nominis *IV.* seu *Henricus Borbonus*, Navaræorum Rex, mortuo *Henrico III.* renuntiatus fuit anno millesimo quingentesimo octuagesimo nono Galliarum Rex. At, cum Calvinianam Hæresim, quam cum lacte suæ matris, nec dum palam ejurasset, *Guisanæ* Factionis Federati Bellum in ipsum intaurerunt, quod feliciter confectus *Rex Henricus IV.* insignem de Federatis referendo victoriam, quæ *Jarnac* dicitur. Nihilominus Bello civili vexatum est Galliarum Regnum usque ad annum millesimum quingentesimum nonagesimum tertium, quo tandem *Rex Henricus IV.* Hæresim palam ejuravit, & Catholicam Fidem solemnè ritu professus est. Tunc enim Regni Proceres & Civitates ad Regis *Henrici IV.* fidem & obsequium redeunt, cum legitimum Galliarum Regem iustis ac festis gratulationibus proclamant, illique omnes fides dixerit Sacramentum. Fuit autem *Henricus IV.* opum Princeps, virtute militari, beneficentia in populo, in profligandis vitiis, abusus & duellis severè disciplinâ, ingento acutis, & ameno, alitque præclaris doctibus exornatus. Volendum tamen, quod hæretici Calviniani, semper ad arma proni, à Rege *Henrico IV.* in vino quidem, sed ad civiles tumultus sedandos compulso, extorcerent anno millesimo quingentesimo nonagesimo octavo Edictum *Nantesense*, ab Urbe, unde proditi, sic dictum, Catholicis perniciosum, & hæreticis utilissimum, quo Rex hæreticis, præter alia privilegia, jus ad honores, dignitates & munera Regii, nec non Synodos celebrandi & cœtus agendi facultatem concedebat. Regnavit *Henricus IV.* annos viginti duos; rebus pace, bellique, manu & consilio gestis, Rex verè *Magnus* appellatus, qui tamen, dum inter plausus & magnificentiam coronandæ conjugis suæ *Mariæ Mediceæ*, Parisiensem urbem lustrat, ab impio Sicario, *Francisco Ravallaco*, nefandissimo parricidio occisus est anno millesimo sexcentisimodécimo.

Lodericus hujus nominis *XIII.* cognomento *Justus*, post mortem patris sui *Henrici IV.* cepit sub tutela matris suæ *Mariæ Mediceæ* regnare in Gallis anno millesimo sexcentesimo decimo. Justitiæ cum esset amantissimus, æquissimas Leges condidit, quibus Duella districtè prohibuit, & gliscientes abusus extirpavit. Coorta in Francia

qua

quandam intestina bella feliciter repressit, Hæreticos Calvinistas novos in dies tumultus cientes, & suis deique omnia miscentes, in ordinem redegit, atque, Duce Cardinali *Risabeta*, *Rupellum*, Urbem terramque inexpugnabilem, unde Hæretici potentiarum insultantes, sua jura, terroremque in vicinas late oras circumferre non desistebant, post duram ac longam obsidionem in dedicationem recepit, perduellesque Hæreticos domuit. Regnavit *Lodovicus XIII* annis triginta tribus, & pietate in Deum, zelo pro Religionis Catholice propagatione, amore in subditos, aliisque eximius virtutibus clarus, obiit anno millesimo sexcentesimo quadragésimo tertio.

Lodovicus XIV. cognomine *Magnus*, successit patri suo *Lodovico XIII.* anno millesimo sexcentesimo quadragésimo tertio sub tutela matris suæ *Anne Austriacæ*, sapientissimæ ac piissimæ Reginx. Sapientiâ, potentia, & felicitate paucos inter Reges Franciæ pares habuit. Terra marique victor Regnum amplificavit, bonas artes ac disciplinas revocavit, Diella extinxit, vicia edocuit, In impios severè animadvertit, divino cultui, qui in Ecclesiis exhibetur, optimis constitutionibus Legibus, consuluit, suæque exemplo ad modèram ac pietatem habendam, maxime dum Sacra ac tremenda Mysteria peraguntur, provocavit. Sed ejus amor & studium in Catholicam fidem potissimum enituit, quando *Edictum Nannetense*, quod *Henricus IV.* iniquis temporibus evasit, concesserat hæreticis Calvinianis conscientie libertatem, peculiare Magistratus, adiutum ad publicas Regni dignitates, municipalque Arces, ipse *Lodovicus XIV.* invictus & verè Christiano animo sanctum illud *Nannetense Edictum* anno millesimo sexcentesimo octuagesimo quinto rescidit, antiquavit, abrogavit, quo abrogato, templa Hæreticorum diruta ac solo æquata sunt, Pseudo-Ministri à Regno abacti, Calviniana Hæresis prostrata, & Catholica Religio in Francia perdidit sola domina ac triumphatrix. Regnavit *Lodovicus XIV.* annis septuaginta tribus, mortem in extortis oculis aspexit, & in solo Devotius spei ac fiducia suæ factam anchoram ponens, inlustravit Herois Christiani & vivit ex cælis diel, mensis Septembris anni millesimi septingentesimi decimi quinti.

Lodovicus XV. mortuo proavo suo *Lodovico XIV.* in Regnum Galliarum successit sub tutela *Philippi Austriacensis*. Utrum, juvenis ille Rex, in cuius incolumitate omnis Galliarum spes inclinata recumbit, semel ex ephebis egressus, seu factus major, vincat spem populorum, subditorum vota transtulit, eis pacem, serenitatem & abundantiam inducat, illisque præsertim Deceffores suos imitetur, quorum præcipui consensu in Ecclesiæ utilitatem incubuerunt, videlicet *Clovisem*, illius in Gallia fundatorem; *Carolum Magnam*, Religionis Catholice in Italia, Hispania, & Germania amplificatorem; *Sed. Lodovicum*, illius in extremo Oriente illustratorem, & alios, in quibus

bus amor pietatis & Sanctimonie visus est dominari. Utinam, inquam, juvenis ille Rex horumce Prædecessorum suorum virtutibus insitit, quo de Ecclesiâ, & de Galliarum Regno bene meretur, postquam nationes (quod præcantur ac vehementer optant omnes ad unum Galli) diu vixerit, immortalis gloriæ æternam vivere possit.

NONA TABULA CHRONOLOGICA.

Representans Successionem Regum, qui in Hispania Summa rerum potiti sunt usque ad Philippum V. nunc regnantem.

Hispania, quæ usque ad initium quinti Ecclesiæ Seculi Romano fuerat subiecta Imperio, tandem in ætate Sæculo quinto transiit in dominium Gothorum, quoniam Gallias sub initium ejusdem seculi, id est, anno quadringentesimo duodecimo, cum irrupissent, & multas Barbarorum more, calamitates in eas intulissent, concessit à Patricio *Cassiano*, viro strenuo, imperiti, atque expugnati, *Narbonem*, Urbem in Gallia, quam occupabant, relinquere, & in Hispaniam sese recipere coacti sunt, ubi supremo potius dominio, Nationis suæ Principes constituerunt Hispaniæ Reges, qui diu in Hispania dominati sunt. At, quia inter illos Reges Gothos Hispaniæ sexdecim priores Sectâ Ariani, alii vero sequentes Catholici fuerunt, incipimus à Successione Gothorum Regum Hispaniæ, qui in ludo Ariani Hæreses hæserunt, usque ad *Reccardum I.* qui primus Gothorum Regum Hispaniæ Catholicam fidem amplexus est. Deinde, aliorum Catholicorum tum Gothiæ, quàm alterius nationis Regum, qui Regno Hispaniæ præfuerunt, à *Reccardo*, primo in Hispania ab eorum Regum Catholico, usque ad *Philippum V.* à Regia Borbonum Familia oriundum, qui nunc feliciter in Hispania regnat, factam ac successionem describemus.

SUCCESSIO

Gothorum Regum Hispaniæ,

Qui Ariani fuerunt usque ad Reccardum I. qui primus Gothorum Regum Hispaniæ Catholicam fidem amplexus est.

A Tanalphus, seu *Adalphus*, frater uxoris *Alarici*, Gothorum Regis. eidem Regi *Alarici*, anno quadringentesimo decimo & vixit sublati, successit in Regnum Gothorum. Irupit enim una cum suis Gothi in Gallias anno quadringentesimo duodecimo fecit, atque miserum in modum devastavit. At, post biennium, seu anno quadringentesimo decimo quarto, à Gallis expulsi à Patricio *Cassiano*, in Hispaniam ingressus est, Regnumque invasit, sed

anno sequenti, seu quadringentesimo decimo quinto apud Barcinonam à quodam Gotho, ejus domestico, *Dubbi* nomine, inter familiares fabulas jocularis est.

Singericus successit Regi *Ataulpho*, sed Regnum dumtaxat degustavit, nam die sepeimo à suscepto regimine interemptus est eodem anno quadringentesimo decimo quinto sicut luculenter ex *Olympodoro* evincit *Cl. Antonius Pagius* in sua *Critica Baronia* ad annum quadringentesimum decimum quintum.

Valia eodem anno quadringentesimo decimo quinto successit ei in locum *Singerici* Regis, utque securus regnaret, pacem inivit cum Romanis. *Atalau*, quem *Alaricus*, Gothorum Rex, Imperatorem creaverat; dum anno quadringentesimo nono Urbem Romanam armis cepit, diripuit, & in pradam dedit; hanc, inquam, *Atalau* Romanorum Imperatori *Honorio* tradidit Rex *Valia*, eidemque reddidit *Galliam Placidiam*, ejus sororem, quam Rex *Ataulphus* in dilectione Urbis Romae abduxerat, sibi quoque conjugio copularat. Adversus *Barbaros* Hispanis incubantes bellum gessit Rex *Valia*. Anno siquidem quadringentesimo nono *Vandali*, *Suevi*, & *Alani* in Hispanias ingressi, forte ad habitandum sibi Provinciarum Regionem, hoc pacto, teste *Idacio* in *Chronico*, diriverunt. *Galliarum* *Vandali* occuparunt & *Suevi*, sitam in extremitate Oceani maris occidua. *Alani* *Lusitaniam*, & *Carthaginenses* Provincias; & *Vandali*, cognomine *Silingi*, *Batiam* obtinuerunt. Rex itaque *Valia* *Vandalos* vicit, *Silingos* *Betia* expulit, & *Alanos* superavit, cumque regnasset annis tredecim, obiit anno quadringentesimo vigesimo octavo.

Theodericus successit Regi *Valia* anno quadringentesimo vigesimo octavo, regnavit annis viginti tribus, & rebus humanis exemptus est anno quadringentesimo quinquagesimo primo.

Theodericus successit ei in locum *Theoderici*, sed postquam uno dumtaxat anno regnasset à fratre suo *Theoderico* jugulatus est anno quadringentesimo quinquagesimo secundo, sicut testantur *Idacius* in *Chronico* & *Isidorus* in *Chronico* Gothorum.

Theodericus hujus nominis II. post patrum fratricidium, Regnum moderari cepit. *Reisuarum*, *Suevorum* Regem, inito certamine debellavit, cumque captum occidit, & Regnum, quod *Suevi* in *Gallacia* obtinebant, occupavit anno quadringentesimo quinquagesimo sexto. Refert *Idacius* in *Chronico*, multa ab exercitu Regis *Theoderici* civitati *Bracarum* in *Gallacia* eodem anno damna fuisse illata, Sanctorum Basilicas effractas, altaria subversa atque confecta, *Virginem Dei* abductas, Clerum usque ad nuditatem pudoris exutum, promiscuum sexum cum parvulis de locis refugii sanctis, populum omnem abstrahum, jumentorum, pecorum, camelorumque horrore locum sacrum repletum &c. Regnavit *Theodericus* II. annis tredecim & aliquot menses, hoc est anno quadringentesimo quin-

quagesimo secundo, quo Regem *Theodericum*, fratrem suum interfecit, usque ad annum quadringentesimum sexagesimum sextum, quo à fratre suo *Eurico* trucidatus est.

Euricus, postquam fratrem suum Regem *Theodericum* occidisset, in ejus locum substitutus est anno quadringentesimo sexagesimo sexto. Catholicus fuit infensibilis, quos aut in vincula conjecit, aut in exilium egit, aut interfecit, & Ecclesiarum aditus spiritibus obsecrati iussit. Regnum in *Hispania* *Wisigothorum* latè protendit, & *Phocensem* Provinciam, seu *Massiliam* & *Arelatensem* prope subdidit ditioni. Regnavit novendecim annis. *Videtur* siquidem *Tamari*, post Consulatum *Theoderici*, anno nempe quadringentesimo octogesimo quinto, scribit: *Hic diebus Euricus Rex moritur, & Alaricus filius pro eo Rex efficitur*. Præterea, *Jornandes*, gente Gothus, in lib. de *Rebus Gestis*, seu de *Historia Gothorum*, cap. 47. asserit, Regem *Euricum* decimo nono Regni sui viti privatum esse. Quapropter, cum Rex *Euricus* sub finem anni quadringentesimi sexagesimi sexti, occiso fratre suo Regi *Theoderico* II. in *Hispania* regnare ceperit, ejus mors illigari debet anno quadringentesimo octogesimo quinto.

Alaricus successit patri suo Regi *Eurico* anno quadringentesimo octogesimo quinto. Instituit anno quingentesimo sexto Romanarum Legum Collectionem, quibus Romani sibi subditi inter se disceptarent. Hæ autem Romanæ Leges potissimum desumptæ sunt ex Codice *Theodosiano*, tum ex *Gregoriano*, *Hermogeniano*, *Pasli* Sententiis, *Capi* Institutis, atque ex *Novellarum* Corpore. Hic Romanarum Legum Codex, qui vulgo *Breviarium Anieni* audit, publicatus est tertio *Nonas Februarii* anno vigesimo secundo. *Tales*, regnavit *Alaricus* Rex, id est, anno Christi quingentesimo sexto. De eo Codice legendus est *Gothofredus* in *Prolegomenis* Codicis *Theodosiani* cap. 5. Bellum contra *Chlodoveum*, Francorum Regem, anno sequenti, seu quingentesimo septimo movit Rex *Alaricus*, qui tamen in pugna eodem anno ad campos *Vogladenses*, à civitate *Pictaviensi* tribus leucis distans, datâ, à Rege *Chlodoveo* victus & occisus est, postquam regnasset annos viginti tres. Eodem anno quingentesimo septimo Rex Francorum *Chlodoveus* *Turonos*, *Pictavum*, *Burdigalam* cepit, & *Theodericus*, ejus filius, *Cadurcos*, *Albigenses*, *Rutenos*, & *Avernos* subegit, & Franciam usque ad Occidentalem *Burgundie* limitem propagavit, Gothis in illa Regione ne Oppido quidem relicto, sicque Regnum Gothorum, seu *Visigothorum*, in *Gallia*, dictum *Tolesanum*, omnino destructum est.

Gisela, seu *Gisela*, post pugnam *Vogladensem*, *Alaricus*, patri suo, successit in Regno Gothorum, seu *Visigothorum*, anno quingentesimo septimo, sed, ut ait & *Isidorus* in *Chronico* Gothorum, cum multo sul dedecore anno sequenti, seu quingentesimo octavo à *Theoderico*, Rege

Italia,

Italiam, fuit Regno privatus, & in Africam profectus Vandalorum suffragia petiturus, quò in Regnum suum posset restitui; sed cum postularum non impetraret auxilium, innox ex Africa rediens, ob metum *Theoderici*, Regis Italiam, Aquitaniam perit, ibique uno anno delinfectus, in Hispaniam reversus est, ubi ab *Ebbare*, Regis *Theoderici* Duce, duodecimo à Barcinone Urbe milliaris, commissis periculis in fugam versus est, caputque stans flumen Ducentium Galliarum interit, sicque prius honorem, postea vitam amisit, anno quingentesimo undecimo, cum regnasset annis quatuor, sicut scribit idem *Sandus Isidorus* in Chronico Gothorum.

Theodericus, Rex Italiam, occisus Rege *Gisulfis*, seu *Gisulfo*, ratulam *Amalarici*, sui ex *Theuderici* filia nepotis, suscepit, & ad illum Hispaniarum Regnum transtulit, quod tamen ipse, seu *Theodericus*, Rex Italiam, quindecim annos administravit, hoc est, ab anno quingentesimo undecimo, quo Rex *Gisulfus* peremptus est, usque ad annum quingentesimum vigesimum sextum, quo ipse Rex *Theodericus* mortalitatem expulvit.

Amalaricus, post mortem avunculi sui *Theoderici*, Hispaniarum Regno potitus est. Maximomum inuit cum *Clotilde*, Regia Francorum *Childeberti* sorore, quæ tamen eum molles à Rege *Amalario*, viro suo, insidias, pempter Fidem Catholicam, quam professus erat, patretrata *Childebertus*, ejus frater, Francorum Rex, exercitum movit in Hispaniam, quod statim ac Rex *Amalaricus* accepisset, concessa navibus, erupit, excessit, evasit, cumque fugeret, occisus est in Septimania, seu in Gallia Narbonensi, anno quingentesimo trigesimo primo, postquam regnasset annos quinque.

Theudis, successit Regi *Amalario* anno quingentesimo trigesimo primo, & quamvis Hæreticus Arianus esset, Catholicos tamen non vexavit, sed Ecclesiæ pacem concessit. Regnavit annos decem & septem, ut ait *Isidorus* in Chronico Gothorum tam editione *Grethii*, quam *Labbei*, & è viris sublatum est anno quingentesimo quadagesimo octavo.

Theudisclus, seu *Theudisclius*, successit Regi *Theudis*, sed postquam uno anno regnasset, inerepulas jugulatus est anno quingentesimo quadagesimo nono.

Agila in locum de mortui Regis *Theudisclii*, seu *Theudisclii* successit anno quingentesimo quadagesimo nono, Catholicæ Religionis fuit infensissimus hostis, eamque ludibrio habuit, sicut in Chronico Gothorum testatur *Isidorus*, qui subdit, Repra *Agilam* annos quinque regnasse, ac subinde fuisse occisum anno quingentesimo quinquagesimo quarto.

Athanagides, occiso Rege *Agila*, Hispaniarum Regno à Gothis, seu Wisigothis præfectus est anno quingentesimo quinquagesimo quarto. Catholicam fidem teste *Isidoro* in Chronico Gothorum, occidit, & Catholicis valde benevolus fuit. Re-

gnavit annis quatuordecim, & obiit anno quingentesimo sexagesimo septimo.

Liaza, hujus nominis 1. Hispaniarum Regnum obtinuit anno quingentesimo sexagesimo septimo, sed anno secundo Regni sui, sicut ait *Isidorus* in Chronico Gothorum, *Leovigildem*, seu *Leovigildam*, fratrem suum, Hispaniarum Regno præfexit; ipse verò diuotione, quas Gothi, seu Wisigothi in Gallia possidebant, videlicet *Septimaniam*, quæ dicitur *Gallia Narbonensis*, sibi reservavit, sicque duobus tantum annis in Hispania regnavit.

Leovigildus, seu *Leovigildus*, anno quingentesimo sexagesimo nono Hispaniæ Regno à suo fratre *Liaza* præfectus, eodem anno regnare coepit. Regnum Suevorum, quod annis quadringentesimo nono in Hispania ceperat, & per centum & septuaginta septem annos permanserat, sicut scribit *Isidorus* in Chronico Gothorum, Rex *Leovigildus* anno Christi quingentesimo octogesimo quinto omnino destruxit, & ad Gothos transtulit, Hæresi Ariana cum esset addiditissimus, *Hermenigildam*, filium suum nato majorem, in carcerem conjecit, ibidemque necari jussit eo solo nomine, quod *Hermenigildus*, Catholicæ Religionis cultor, & manu Episcopi Ariani, ad se à patre *Leovigildo* missi, sacrilegæ confectionis communionem percipere noluisse, sicut scribit *Sandus Gregorius Magnus* Papa lib. 3. Dialog. cap. 31.

Obiit *Leovigildus* Rex anno quingentesimo octogesimo sexto, Regni sui decimo octavo, sicut solidè probat *Antonius Pagius* in sua Critica ad annum DLXXXV. tam contra *Carolus Constantinus* in Angulabæ Francorum ad annum DLXXXVII. & *Belandus* ad diem XIII. Martii in Commentariis Historico ad vitam *Sand. Leandri*, Episcopi Hispaniensis, qui mortem *Leovigildi* Regis ad annum DLXXXVII. referendam esse arbitrantur, quàm contra *Baroniam*, qui ante in suis Annalibus mortem *Leovigildi* Regis cum anno quingentesimo octogesimo quinto conjunxerat, sed postea in Appendice Tomi XII. & in Editione Columnienis mortem ejusdem Regis *Leovigildi* ad annum quingentesimum nonagesimum primum referendam esse monuit, quoniam posteriorem *Baronii* sententiam *Henricus Spandanus*, in Epitome Annalium *Baronii* per Imperatorem *Mauritii* tempora secutus, non parum Chronologiam turbavit. Standum igitur est sententiæ *Antonii Pagii*, asserentis mortem Regis *Leovigildi* incidisse in annum DLXXXVI. non verò in annum DLXXXV. vel in an. DLXXXVII. aut in annum DXCI. sicut laudati Scriptores per errorem obtulerunt. Porro, hic *Leovigildus* ultimus fuit Hispaniæ Regum Gothorum, seu Wisigothorum, qui Ariana Hæresis fuerant infecti; Ceteri verò, qui post *Leovigildum* in Hispania regnarunt Gothi, seu Wisigothi, & quorum continuam seriem hic describemus, Catholicam Religionem professi sunt.

♦♦♦♦♦
SERIES

Regum Hispaniæ Gothorum,

Seu Wisigothorum, qui, post Leovigildum Regem Arianum, Catholicam Fidem professi sunt.

Reccaredus, filius *Leovigildi*, Regum Wisigothorum Arianorum in Hispania ultimi, & *S. Hermenegildi* Martyris, iussu patris sui Regis *Leovigildi*, ob Fidem Catholicam occisus, frater, in Hispaniarum Regnum patri suo *Leovigildus* successit anno quingentesimo octogesimo sexto; Ariam Hæresim, quam antea Gothorum Reges in Hispania longe latius propagaverant, palam ejuravit, primusque fuit Gothorum, seu Wisigothorum in Hispania Rex Catholicus, qui Gothos & Suevos ad fidem Catholicam adduxit anno quarto Regni sui, id est, anno Christi quingentesimo octogesimo nono, sicut facile colligitur ex Concilio Toletano III. quod omnium Conciliorum Nationalium, quousque in Hispania fuerunt, celeberrimum, eodem anno celebratum est, & ex Homilia, quam in eodem Concilio *S. Leander*, Hispaniensis Archiepiscopus, habuit in laudem Ecclesiæ ob conversionem Gothorum gentis. Regnum Gothorum in Hispania florentissimum reddidit *Reccaredus* Rex, & postquam sapientissimè regnasset annos quindecim, mensem unum, & dies decem, obiit anno sexcentesimo primo.

Lioba (qui tamen *Liara* hujus nominis II. dicendus est) in Regnum Hispaniarum successit patri suo *Reccaredo* anno sexcentesimo primo, eique baud impati in Regem moderandis habens fururus fuisset, nisi *Witricius*, arrepta tyrannide, eum innocuum anno ætatis suæ vigesimo secundo Regno deiecisset, atque præcisâ dextra occidisset, ut ait *S. Isidorus* in Chronico Gothorum. Regnavit *Liara* hujus nominis II. annis tantum duobus, teste eodem *S. Isidoro*, & interfectus est anno sexcentesimo tertio.

Witricius, Regis *Liara* patricida, Hispaniarum Regem occupavit anno sexcentesimo tertio. Plurima illicita fecit, sicut ait *S. Isidorus* in Chronico, cumque fama vulgasset, eum velle in Hispaniarum Regnum Asianam evocare Hæresim, conjuratore quorundam inter epulas occisus est anno sexcentesimo decimo, eum regnasset annos septem.

Gandemarus in Hispaniarum Regno *Witricium* exceptit anno sexcentesimo decimo, eodemque anno curavit, ut Concilium Toletanum, numero III. ab eo tempore, quo *Reccaredus* Rex Catholicam Fidem amplexus est, celebraretur, & in eo statueretur, ut *S. Sedes* Toletana Primatus ac Dignitatis Metropolitanæ honore, jurebus ac privilegiis potiretur, non in Carpetanis solum, sed in tota Provincia Carthaginensi. Regnavit *Gandemarus* annis dumtaxat duobus, & obiit, nul-

la relicta prole, anno sexcentesimo duodecimo.

Sisibutus, successit ei in locum *Gandemari* anno sexcentesimo duodecimo. Fidenti Catholicæ latè in in suo Regno propagavit, duasque leges, quæ extant in Gothorum legum volumine, promulgavit, quibus Judæos sibi subditos Fidem Catholicam amplecti jussit. Eo regnante, Synodus Hispaniensis secunda habita est pro Ecclesiasticis negotiis, & contra *Acephalos*, negantes duas in Christo Naturas, in una Divina Persona. De Romanis bis triumphasse Regem *Sisibutum*, & quasdam eorum Urbes pugnando sibi subjecisse, testatur *S. Isidorus* in Chronico Gothorum, ubi etiam ait *Sisibutum* regnasse annis octo, mensibus sex, ac subinde in vivis esse decessisse anno sexcentesimo vigesimo.

Reccaredus hujus nominis II. parvulus filius *Sisibuti* Regis, Patri successit, sed ei paucis mensibus superstes fuit. *Isidorus Patensis* ei tres menses assignat. *Wisa* in Chronico quatuor annos, loco mensium quatuor, à Typographo exactos. *Ederius* in verò Toletano lib. 1. cap. 17. *Hispania Hispanica* ait, Regem *Reccaredum* II. post patris obitum Principem fuisse paucorum dierum, id est, septem mensium, per quos regnavit, & obiit anno sexcentesimo vigesimo primo.

Saintila, à vivis sublato Rege *Reccaredo* II. Procerum suffragis Regnum Hispaniarum adeptus est anno DCXXI. Sed à *Sisefrandis* anno sexcentesimo trigésimo, facta adversus eum conjuratione, omnis Gothorum exercitus (sepe *Sisefrandi*, cui *Desiderius* Fracorum Rex, ducto in Hispaniam exercitu, suppetias tulerat, ditiori & arbitrio subjevit, & anno sequenti, seu sexcentesimo primo, è solio dejectus est, postquam regnasset annos decem.

Sisefrandus, post deurbatum è solio *Saintilam* Regem, Hispaniarum Regno potius est anno sexcentesimo trigésimo primo, & ut Imperium magis confirmaret, curavit anno tertio Regni, ut convocaretur Concilium Nationale Toletanum IV. cui præfuit *Saintila* *Isidorus*. Regnavit *Sisefrandus* non annos quinque, menses undecim, & dies sex, sicut ei *Wisa* in Chronico attribuit, sed regnavit annos tres, menses undecim, & dies undecim, sicut ait *Mariana*, & obiit exstante anno sexcentesimo trigésimo quinto vel incunte anno sexcentesimo trigésimo sexto.

Chindila, sicut legitur in Nummis, non verò *Chirila*, uti à multis perperam appellatur, post mortem *Sisefrandi* Regis suscepit Hispaniarum Regnum, & *Sisefrandi* exemplo, novum Episcoporum Convictum habendum curavit, Concilium scilicet Nationale Toletanum V. Regnavit *Chindila* annos tres, menses octo, & dies novem, ut ait *Wisa* in Chronico, & obiit exstante anno sexcentesimo trigésimo nono, vel incunte anno sexcentesimo quadragésimo.

Tulga in locum patris *Chindila* Regis substitutus est, sed incunte anno tertio Regni sui, id est, anno sexcentesimo quadragésimo

mo secundo obiit, sicut scribunt *Vasani* in Chronico, & *Mariana* lib. 6. *Historia* Hispaniz cap. 8. Non desunt tamen alii Scriptores, qui post Abbatem *Sigebertum* in Chronico, & *Prædgarum* etiam in Chronico, asserunt, Regem *Tulga* propter pueritiz levitatem fuisse Regno privatum, atque ad Ecclesiasticos Ordines relegendum.

Chindasvintus, post mortem, vel depositionem Regis *Tulga*, collectis plurimis Senatoribus, omnique populo, in Regnum Hispaniarum sublimatus est anno sexcentesimo quadragésimo secundo, & ut Regnum in sua familia hæreditarium faceret, filium suum *Flavium Reccesvintum* Regni consortem declaravit anno sexcentesimo quadragésimo nono, ac subinde regnavit solus annos sex, menses octo, dies viginti. Vixit tamen, postquam filium suum *Reccesvintum* Regni consortem declarasset, annos tres, menses quatuor, dies undecim. At illud Tempus in *Reccesvinti* Regno numeratur, eo quod non præcipitem atque affectam patris sui *Chindasvinti* ætatem, solus *Reccesvintus* summis rerum potiretur, & Regnum pro suo arbitrio gubernaret.

Reccesvintus regnare coepit anno sexcentesimo quadragésimo nono, quo à patre suo *Chindasvinto* confusus Regni fuit declaratus. Bello, paceque clarissimus regnavit annis viginti tribus, mensibus septem, diebus undecim, sumptus videlicet Regni ejus exordium ab anno sexcentesimo quadragésimo nono, obiitque anno sexcentesimo septuagesimo secundo, nullamque superstitem prolem reliquit.

Wamba, sicut in Nummis, & Rerum Gothicarum libris vocatur, non *Ramba*, ut à *Roderico*, *Vasas*, aliisque quibusdam Historicis Hispanis appellatur, Procerum suffragio, invitatus tamen, Hispaniarum Regnum post mortem *Reccesvinti* Regis suscepit, & postquam summa cum prudentia annis octo, mense uno, diebus quatuordecim regnasset, anno sexcentesimo octogésimo spoliatus est Regno malis artibus *Herrigii*, qui ei venenum propinavit, quo hæsit, eum animam Rex *Wamba* agere videretur, detonsus, Monachi habitum induit, quem postea, recuperata licet pristina valetudine, dimittere noluit.

Errigius, anno sexcentesimo octogésimo Regi *Wamba*, cui venenum propinaverat, successit, & Hispaniarum Regnum, eisdem malis artibus quæritum, restitutum administravit. *Erigiam*, archi cognatione cum defuncto Rege *Wamba* conjunctum, adoptavit gentem suam, & eique filiam suam *Cixilantem*, conjugem dedit. Regnavit *Errigius* annis septem, diebus viginti quinque, & mortuus est anno sexcentesimo octogésimo septimo.

Agica, post mortem Socii sui Regis *Errigii*, Regnum Hispaniarum adeptus est anno sexcentesimo octogésimo septimo. *Cixilantem*, uxorem suam, & Regis *Errigii* filiam, ex qua *Vitiza* filium suscepit, inodium Regis *Agici* repudiavit, & de Proceribus, quorum consiliis, & opera Rex

Vitiza è solio dejectus fuerat, supplicium sumpsit. Regnavit *Agica* annos quindécim, nempe annos decem follos, & alios quinque annos cum filio suo *Vitiza*, obitque anno septingentesimo primo.

Vitiza, successit patri suo *Agica* anno septingentesimo primo, sed cum esset moribus depravatus, regnum suum omnium turpitudinum maculis, crudelitate & impietate deformavit. E vivis excessit anno septingentesimo decimo, cum regnasset annos decem. Reliquit duos filios *Ekan*, & *Syphuram*, qui tamen à Regno fuerunt exclusi.

Rodericus, sicut in Nummis appellatur, non verò *Rodericus*, motto *Vitiza*, Hispaniz Regnum suscepit anno septingentesimo decimo, sed anno sequenti à *Saracenis*, in Hispanias irumpentibus, victus & occisus est. Hic transiit, seu in Hispanias *Saracenorum* irruptione, quæ contigit anno septingentesimo undecimo, quæque Hispanias miserum in modum funestavit, vastavit, ac dilaceravit, jure optimo adscribitur effreni libidini Regis *Roderici*, qui non solum culpâ suâ Regnum ac vitam perdidit, sed etiam Gothicam Majestatem in Hispaniarum Regno valde habefactam, ætatemque non exiit.

Pelagius, genere Gothus, post irruptionem *Saracenorum*, seu *Maurorum* in Hispanias, in montibus *Asturicis* una cum aliis Gothis degens, contra *Saracenos*, seu *Mauros*, supremum in Hispanias dominum obtinentes, rebellavit anno septingentesimo duodecimo, ætatem *Asturarum* Rex fuit proclamatus anno septingentesimo decimo octavo. Multos Christianos, metu *Saraceno*rum latitantes, ad strenuè pro salute patrie dimicandum adhortatus, adeò sibi obnoxios fecit, ut illorum ope non solum parvum *Asturarum* Regnum ampliaverit, sed etiam illustres de *Saracenis* victorias reportaverit, & *Legiones*, aliasque municillimas Urbes ex totum servitute ac tyrannide eripuerit, dignus subinde, qui appelletur unicuique assidue Hispaniarum solatium. Regnavit *Pelagius* annos octodecim, & obiit anno septingentesimo trigésimo sexto.

Favila, filius Regis *Pelagii*, successit patri suo anno septingentesimo trigésimo sexto. Regnavit duobus tantum annis, nulla re egregiè gestâ clarus obiit absque prole anno septingentesimo trigésimo octavo.

Alphonfus, genitrix Regis *Pelagii*, hujus nominis I. mortuo *Favila*, fuit Rex salutaris anno septingentesimo trigésimo octavo, atque cognominatus *Catholicus*, quòd multis de *Saracenis* reportatis victoriis, Templo *Catholico*rum *Saracenicæ* superstitionis sordibus conspurcata instauravit, repurgavit, locupletavit, sacraque suppellectili exornavit. Regnavit *Alphonfus I.* annos novemdecim, & multis virtutibus toto Orbe celebris, ætâ fundus est anno septingentesimo quinquagesimo septimo.

Favila patri suo *Alphonso I.* successit anno septingentesimo quinquagesimo septimo. *Mauros*, seu *Saracenos*, ingenti prælio supe-

superavit, Vascos domuit, sed gloriam tot inclitis victoriis partem fudavit necesse, quam intulit fratri suo *Dimarino*, in cujus vindictam a fratre suo *Aurelio* ipsemet trucidatus est anno DCCLXX. cum regnasset annis tredecim. Filium reliquit dictum *Alphonsum Castum*. *Aurelius*, post patricidium fratris sui *Freidis*, Regnum adeptus est, eoque regnante, eripit in Hispania Bellum *Serrite*, servus videlicet contra Heros suos armis sumensibus. Quod quidem Bellum prudentia Regis mox sopitum est, ut scribit *Paisius* in Chronico. Regnavit *Aurelius* ab anno septingentesimo septuagesimo usque ad annum septingentesimum septuagesimum quintum, quo è vita migravit.

Silo, gener demortui Regis *Aurelii*, in ejus locum successit anno septingentesimo septuagesimo quinto, sed, cum nullam suspiciendæ prolis spem haberet, otio ac quiesci indulgit, summamque rerum penes *Alphonsum*, cognominatum *Castum*, Regis *Freidis* filium, reliquit, & postquam regnasset octo annis, vitam cum morte commutavit anno septingentesimo octogesimo tertio.

Almagro, filius spurus Regis *Alphonfi primi*, comparatis Saracenis copis, Regnum vi occupavit, & quamdiu regnavit, ignominiosum tributum annum quinquaginta nobilibus virginum, & totidem plebejarum Saracenis solvit, juxta pactum quod, ut Regno potiretur, pepigerat cum ipso. Regnavit autem *Almagro* annos sex, & abijt è vivis anno septingentesimo octogesimo nono, seu incurrente anno septingentesimo nonagesimo.

Fernandus, filius *Dimarini*, qui à Rege *Freidis*, fratre suo, fuerat occisus, mortuo *Almagro*, Tyranno, fuit Rex acclamatus, Regnumque tenuit duobus annis, hoc est, usque ad annum septingentesimum nonagesimum primum, quo è vivitatus est.

Alphonfus hujus nominis II. filius Regis *Freidis*, cognominatus *Castus*, quod à *Bertha*, uxoris suæ, amplexibus perpetuo abstineret, regnare cepit anno septingentesimo nonagesimo primo. Fuit optimus Princeps, suis subditis apprime clarus, exteris formidabilis, de Religione Catholica bene meritis, perperis rerum gestarum felicitate, bellicis artibus, & victoriis, quas de Mauris, seu Saracenis, Hispanias infestantibus, cepit, retulit, celeberrimas. Diu ac feliciter per quinquaginta duos annos regnavit, seu ab anno septingentesimo nonagesimo primo usque ad annum octingentesimum quadragesimum tertium, quo è vita discessit.

Ramirus, filius Regis *Fernandi*, in Procerum Conventu Successor Regni ab *Alphonso II.* Rege, propediem morituro, designatus, Regnum, post illius obitum suscepit anno octingentesimo quadragesimo tertio. Acerissimum Bellum contra Saracenos in Hispania gessit, & conferto cum illis pælio, sexaginta, vel, ut alii dicunt, septuaginta eorum millia interfectione delevis, anno octingentesimo quadragesimo sexto.

Normannos etiam, numero si Classe totam Gallicæ Otam infestantes, navali pugna devicit ac fugavit. Regnavit septem annis, & naturæ debitum solvit anno octingentesimo quinquagesimo.

Ordanius, filius Regis *Ramiri*, patri successit anno octingentesimo quinquagesimo. Princeps fuit suavissimis moribus, miti ac tractabili ingenio præditus, justitæ æqui tenax. Bellum contra Saracenos feliciter, & magna cum sui nominis laude gessit, atque Civitates plurimas, ab eis dirutas instauravit. Obijt anno octingentesimo sexagesimo sexto, cum regnasset annis sexdecim.

Alphonfus hujus nominis III. filius Regis *Ordani*, post obitum patris, Solium conscendit anno octingentesimo sexagesimo sexto, & ob eximias corporis animique dotes, atque præclaros de Mauris, seu Saracenis relictos triumphos, *Almagi* cognomen jure optimo consecutus est. Regnavit *Alphonfus* *Almagro* annos quadragesima quatuor, seu ab anno octingentesimo sexagesimo sexto, usque ad annum nonagesimum decimum, quo sponte Regnum abdicavit, & anno sequenti in vivisse desit.

Garfias, filius Regis *Alphonfi III.* post spontaneam patris sui abdicationem, regnare cepit anno nonagesimo decimo. Militarem Expeditionem contra Mauros in Hispania suscepit, in qua *Alalem*, ipotum Regulum, acie victum cepit. Regnavit tribus annis, & obijt anno nonagesimo decimo tertio, nulla relicta prole.

Ordanius hujus nominis II. frater suo *Garfias* successit anno nonagesimo decimo tertio, qui Mauros in prælio aggressus, eorum exercitum prostravit. Regnavit annis decem, & mortuus est anno nonagesimo vigesimo tertio.

Freidis hujus nominis II. frater defuncti Regis *Ordani II.* Regnum inijt anno nonagesimo vigesimo tertio. Sed nulla domi, militiæ laude clarus, & sola ignavia ac crudelitate notus, uno dumtaxat anno regnavit, & futo sanctus est anno nonagesimo vigesimo quarto.

Alphonfus hujus nominis IV. cognomen- to *Monachus*, & filius Regis *Ordani II.* in locum demortui Regis *Freidis II.* substitutus est, qui nec bellica, nec civilis virtute cum esset illustris, & gerendis Regni negotiis omnino impar, honori simul & oneri cessante anno nonagesimo trigesimo primo, postquam regnasset septem annis, atque post Regni abdicationem Ordini Monastico nomen dedit.

Ramirus hujus nominis II. frater Regis *Alphonfi IV.* Regni habenas moderari cepit anno nonagesimo trigesimo primo, *Alphonsum* hujus nominis IV. fratrem suum, qui Regnum ultro abdicaverat, & abjecto Monachi habitu, quem innata animi levitate susceperat, Regium nomen & insignia resumere volebat, turbasque in Regno exciabat, vinculis constrinxit, atque oculis orbavit. Plures, insignesque Victorias de Mauris reportavit, pieque ex hac vita migravit anno incurrente nonagesimo quin-

quinquagesimo, cum Regno annis oodeviginti sapientissimè administrasset, & multis, dum viveret, extruxisset, docuissetque Comitia.

Ordinarius hujus nominis III. filius Regis Ramiri II. post mortem patris, Regnum suscepit anno nongentesimo quinquagesimo, *Sandium*, fratrem suum, qui eam & Solis deturbare molebatur, in ordinem redegit. Copius *Ferdinandus*, Castiliæ, seu Castellæ Comes, eduxit, nonaginta Saracenos in illa ad *Larem* prostravit, eumque regnasset annos quatuor & menses septem, abiit à vita anno nongentesimo quinquagesimo quinto.

Sandius, frater Regis Ordenu III. & à multo abdomine *Cassus* appellatus, Clavum Regni gubernare cepit anno nongentesimo quinquagesimo quinto, & expulso Ordenu Regni amulo, qui erat filius *Alphonso* IV. cognominati *Astolachi*, & Hispaniarum quoddam Regis, pacificè per duodecim annos Regno potitus est, ac tandem anno octogentesimo sexagesimo septimo veneno subactus est.

Ramirus hujus nominis III. filius Regis *Sandii*, in ejus locum substitutus est, sed, cum esset dumtaxat quinquennis, Regni administratio fuit pendens *Theresiam*, Matrem, & *Elviram*, Amitam, famulos præcedenti singuleti, ac multis præclaris doctibus insignes. Regnavit *Ramirus* III. annos octodecim, id est, ab anno nongentesimo sexagesimo septimo usque ad annum octogentesimo octogesimo quintum, quo, juxta accesorum *Ambrasi Astolus* calculum, finem vivendi fecit, non verò anno nongentesimo octogesimo secundo, sicut ait *Marianus* lib. 2. Hist. Hisp. cap. 18.

Peremundus hujus nominis II. quem illi Regis *Ramiri* III. patrualem, ait hunc fuisse dicant, regnare cepit anno nongentesimo octogesimo quinto. Multa gravissima damna passus est à Mauris, qui munitissimas Christianorum civitates, *Barcinonem*, *Legionem*, *Asturiam*, *Valentiam* occupaverunt, & multa Christianorum milia trucidarunt. At, *Peremundus* Rex confederatus cum *Garsia* III. Navaræ Regi, & cum *Garsia* *Fernando*, Castiliæ, seu Castellæ Comite, insignem de illis Barbaris victoriam reportavit, eamque fecit omnes ad interfectionem usque delevit anno nongentesimo octogesimo octavo, Regni sui decimo tertio. Non diu post hanc victoriam superflus fuit *Peremundus* Rex, quippe qui mortuus est anno sequenti, seu octogentesimo nonagesimo nono, cum regnasset annos quatuordecim.

Alphonso hujus nominis V. filius Regis *Peremundi* II. in Solio Patris sui collocatus est. Sed cum esset tandem quinquennis, matrem ejus etatem rexit *Astolendus*, Gallitiæ Comes. Regnumque eum hinc inde administravit. Bellum contra Saracenos gessit Rex *Alphonso* V. sed anno millesimo vigesimo septimo in prælio, quod cum illis Barbaris conferuit, occisus est.

Peremundus hujus nominis III. successit *R. P. Hicayuthi Tab, Chronol. P. II.*

Patris suo Regi *Alphonso* V. Multis cladibus à *Sandio* *Astori*, Rege Navaræ, affectos, pacem cum eo pepigit, & *Sandium*, Sororem suam, *Ferdinando* *Astori*, filio *Sandii* *Astori*, dedit uxorem. Sed *Ferdinandus* *Astori*, post mortem Patris sui *Sandii* *Astori*, bellum movit contra Regem *Peremundum*, Sororium suum, & cum eo prælium commisit, in quo Rex *Peremundus* III. occisus est anno millesimo trigesimo septimo, eoque interfecto, *Ferdinandus*, Castiliæ, seu Castellæ Rex, victricibus armis Regna *Legionense*, & *Asturiarum* confectis occupavit, illique cum Regno suo Castiliæ, seu Castellæ univit.

SERIES

Regum Castiliæ, seu Castellæ,

Qui à tempore Ferdinandi, Regis Castiliæ, a quo, post occisum Peremundum III. Legionis & Asturiarum Regem, facta est utriusque Regni, seu Legionensis & Asturiarum unio cum Regno Castiliæ, regnarunt in Hispania usque ad Philippum V. qui nunc Hispania Monarchiam feliciter regit.

F*erdinandus* *Astori*, Rex Castellæ hujus nominis I. post occisum in prælio *Peremundum* III. Legionis & Asturiarum Regem, utrumque Regnum, seu *Legionensem*, & *Asturiarum*, univit cum Regno Castiliæ, seu Castellæ. Varias Urbes in Lusitania Saracenis eripuit. *Toletanum*, & *Hispanensem* Saracenos Reges fecit victorales ac tributarios, multique claris victoriis obiit anno millesimo sexagesimo quinto, cum regnasset annos viginti novem. *Moriens* Regnum suum trifariam filiis suis dividit. *Sandius*, natu maximo, dedit Castiliæ, seu Castellæ Regnum; *Alphonso* donavit Regnum Legionis, cum nonnullis Gallitiæ civitatibus; *Garsia*, ultimo filio suo, reliquit Gallitiæ partem, & eas Lusitanie Divisiones, quas Mauris eriperat, assignavit.

Sandius, Castellæ seu Castiliæ Rex, hujus nominis II. filius natu maximus Regis *Ferdinandi*, cepit post obitum Patris sue regnare anno millesimo sexagesimo quinto, *Ferdus* cum fratre suo *Alphonso*, Legionis Rege, initit, simulque ambo omni *Garsia*, fratrem suum, Gallitiæ & Lusitanie Regem, Divisionibus spoliarent, easque inter se partiti sunt. Nec hæc præda contentus *Sandius*, Castiliæ Rex, fratrem suum *Alphonsum*, Regem Legionis, bello aggressus est, ibi in prælio divitit, capivimus in carcerem coniecit. Regnavit *Sandius*, Castiliæ Rex, annos septem, & in obsidione Urbis *Zamora* à milite per insidias interfectus est anno MLXXII.

Alphonſus hujus nominis VI. mortuo fratre suo *Sanctio*, Castiliæ Rege, utrumque Regnum, seu Legionis, & Castiliæ, obtinuit. Sed dominandi libidine abreptus, *Gorsem*, fratrem suum, qui in suum Gallitiæ Regum reſtitutus fuerat, dolo captum, deſuſo in carcerem detrulit, ubi mortuus est anno millesimo nonagesimo; *Alphonſus* vero, apud fratrem, Castiliæ & Legionis Rex, post devictos Mauros, qui Hispanias multis cladibus funestabant, migravit à vita anno millesimo centesimo nono, cum regnasset ab obitu fratris sui *Sanctii*, Castiliæ Regis, annos triginta septem.

Urraca, filia Regis *Alphonſi* VI. mortuo Patre regnare cepit anno millesimo centesimo nono, sed postquam regnasset annis tridecim, in Legionis Arce obſeſſa, Regnum *Alphonſo*, filio suo, quem ex prioris mariti, dicto *Raimondo*, Duce Burgundiz, ſuſceperat, cedere coacta est anno millesimo centesimo vigesimo secundo.

Alphonſus hujus nominis VII. filius Regis *Urracæ*, post maris sine Regno amotionem, ab omnibus Proceribus ac Magnatibus Rex Legionis & Castiliæ, seu Castiliæ, ſalutatus est anno millesimo centesimo vigesimo secundo. Varias militares Expeditiones contra Mauros ſuſcepit, atque plures et reges nobiles ac munitas civitates in suam poteſtatem redegit. Mortuus est Rex *Alphonſus* VIII. reſtans ex militari Expeditione contra Mauros anno millesimo centesimo quinquagesimo ſextimo. Mortuæ dedit filio suo *Sanctio*, natu majori, Castiliæ Regnum, & *Fernando*, ſuo *Ferdinando*, alteri filio suo, Regnum Legionis donavit.

Sanctus hujus nominis III. filius Regis *Alphonſi* VII. post obitum Patris sui, Regnum Castiliæ gubernare cepit anno millesimo centesimo quinquagesimo ſextimo. Sed, cum regnasset uno dumtaxat anno, obit anno millesimo centesimo quinquagesimo octavo, dum ſa accingeret ad bellum, quod in Mauros, Briticam infeſtantes, parabat. *Ferdinandus* vero, ejus frater, Legionis Rex hujus nominis II. postquam unum & triginta annos regnasset, migravit à vita anno millesimo centesimo octogesimo octavo.

Alphonſus VIII. quem alii perperam appellant IX. in Castiliæ Regnum Patris sui *Sanctii* III. ſucceſſit anno millesimo centesimo quinquagesimo octavo. Mauros, seu Saracenos, ſapiſſe debellavit, & ſuſcitatus cum Regibus Aragoniæ, Luſitaniæ, & Navaræ, illos Barbaros tantæ ſtipe proſtigavit, ut ducenta eorum millia cecidiſſe dicantur. Regnavit *Alphonſus* VIII. in Castiliæ Regno annos quinquaginta quinque, & obit anno inſequenti millesimo ducentesimo decimo quarto. In Regno autem Legionis, post mortem *Ferdinandi* II. Legionis Regis, qui, ut mox diximus, mortuus est anno millesimo centesimo octogesimo octavo, regnare cepit *Alphonſus* IX. filius *Ferdinandi* II. Legionis Regis,

Fuit *Alphonſus* IX. Legionis Rex, pius ac ſtrenuus, ſicut teſtatur *Federicus* Toletanus Archiepiſcopus. *Therapham*, filiam *Sanctii*, Luſitanæ Regis, ſibi connubio junxerat, quam tamen ſoli *Innoſcentii* III. Summi Pontificis, ob conſanguinitatis impedimentum, repudiavit, & nuptias inſit cum *Berengaria*, *Alphonſi* VIII. Castiliæ Regis, filia, ex qua filium inſcepit, dictum *Ferdinandum*. Regnavit *Alphonſus* IX. Rex Legionis annos quadraginta tres, & à vita diſceſſit anno millesimo ducentesimo trigesimo primo.

Henricus hujus nominis Primus, filius *Alphonſi* VIII. Castiliæ, seu Castiliæ Regis, Patri ſuo in Regnum Castiliæ ſucceſſit anno millesimo ducentesimo decimo quarto, sed cum eſſet annorum tantum undecim, regnavit ſub tutela & inſtitutione Sororis ſue *Berengariæ*, conjugis *Alphonſi* IX. Legionis Regis. At dum Palæſtiæ in arduis Epileopiſpinderet, coſtularis vulnus accepit in capite, & ex eo à vita migravit, die post acceptum vulnus decimo, anno inſequenti tertio Regni ſui, seu anno millesimo ducentesimo decimo ſextimo.

Ferdinandus hujus nominis III. filius *Alphonſi* IX. Legionis Regis, & *Berengariæ*, apud Conjugem, ſiſſectus eſt in locum demortui *Henrici* Primi, Castiliæ Regis, anno millesimo ducentesimo decimo ſextimo, Utrique Regno, Castiliæ videlicet & Legionis, potitus eſt, & omnibus Hispaniæ ſubus Mauros, seu Saracenos procul abegit, preter *Granatam*, cujus tamen Regem tributarium fecit, magnâ obique Barbarorum edniâ ſtipe. *Ferdinandus* III. Regnum Castiliæ per annos triginta quinque gubernavit, id eſt, ab anno millesimo ducentesimo decimo ſextimo, quo Rex *Henricus* Primus Castiliæ Rex mortuus eſt, usque ad annum millesimum ducentesium quinquagesimum ſecundum, quo ipſe in vivis eſſe deſiit. Regno autem Legionis perſiſtente *Ferdinandus* III. annis viginti duobus, ſent ab anno millesimo ducentesimo primo, quo, ut ſuperius diximus, ipſius pater *Alphonſus* IX. Legionis Rex devinctus eſt, usque ad annum millesimum ducentesium quinquagesimum ſecundum, quo *Ferdinandus* III. utriusque Regni, Castiliæ, & Legionis Rex, ſineem vivendi fecit.

Alphonſus X. Regis *Ferdinandi* III. filius, ſucceſſit Patri ſuo anno millesimo ducentesimo quinquagesimo ſecundo. Cognominatus fuit *Sapiens*, eo quod in Aſtronomia, seu Syderum ſcienciâ adeo excelluit, ut Tabulæ Aſtronomiæ, quæ etiamnum exant, ab ipſo dictæ ſint *Alphonſine*. Variantibus in electione Imperatoris Occidentis ſuffragiis, Imperium Regi *Alphonſo* delatum fuerat, ſed nonquam inauguratus eſt Imperator, immo, ſub *Gregorio* X. Pontifice Maximo, omni ad Imperium jure cedere coactus eſt. Regnavit annis triginta duobus, & per ſummam perſidiam à filio ſuo *Sanctio* fuit à Regno deſectua anno millesimo ducentesimo octogesimo quarto.

Sanctus

Sandius hujus nominis IV. eodem anno, quo Regem *Alphonsem X.* Patrem suum, Regno spoliavit, Hispaniarum Rex fuit felicitus. Eum egregie callidum, legacem ac crudellem extitisse, testatur *Mariana*. Certe, illum infamem nunquam delenda notam incurrisse, dum patrem suum *Alphonsem X.* Regno privavit, nullus inficias ut potest. Regnavit *Sandius* annos undecim, hoc est, ab anno millesimo ducentesimo octogesimo quarto, quo patrem suum Regno abdicavit, usque ad annum millesimum ducentessimum nonagesimum quintum, quo ipse inter vivos esse desit.

Ferdinandes hujus nominis IV. filius Regis *Sandii IV.* Patri suo successit anno millesimo ducentesimo nonagesimo quinto, sed illius junior etas (erat quippe aenior dumtaxat novem annos) multatam civilibus, quam exteriori bellis locum dedit. Consilium tenens de prudentia matris suae *Mariae* adiutus omnes turbas, et Regni Principibus excitatas, composuit, solium suum firmavit, & per octosdecim circiter annos regnavit, id est, ab anno millesimo ducentesimo nonagesimo quinto, usque ad annum millesimum trecentessimum duodecesimum.

Alphonser hujus nominis XI. filius Regis *Ferdinandi IV.* anno millesimo trecentesimo duodecimo successit Patri suo adhuc puerulus, utpote natus annum dumtaxat unum & dies sex. Regni administrationem anno decimo quinto aetatis suae suscepit *Alphonser XI.* Mauris saepius expugnavit, sed precipue victoriam insignem de illis reportavit anno millesimo trecentesimo quadragesimo. Regnavit *Alphonser* Vicesimus annos triginta octo, & postea corragione afflatus occubuit anno millesimo trecentesimo quinquagesimo.

Petrus, filius *Alphonxi XI.* ex *Maria*, Lusitanie Regis filia, legitima *Alphonxi XI.* conjuge, procreatus, Patri sui Regnum obtinuit anno millesimo trecentesimo quinquagesimo. Fuit iure optimo *Crudelis* appellatus, non solum quia *Blancam*, filiam *Joannis Ducis Barboni*, quam sibi legitimo matrimonio copulaverat, veneno sustulit & medio, pluresque viros Principes ferro peremit, sed etiam, quia per summam inhumanitatem trucidati iussit tres fratres suos, *Fridericum* videlicet, *Petrum*, & *Didacum*, quos Rex *Alphonser XI.* ipse pater, susceperat ex *Leonor Gufmania*, quam idem Rex *Petrus*, dictus *Crudelis*, initio Regni sui occidit. Hinc tres alii adhuc superstites *Leonor Gufmaniae* filii, videlicet *Henricus*, *Sandius*, & *Tellier*, mortem matris suae, fratriusque ulturi, bellum contra Regem *Petrum Crudellem* moverunt, quorum primus, seu *Henricus*, commisso praelio, Regem *Petrum*, dictum *Crudellem*, vicit, cepit, captumque stictico gladio confodit anno millesimo trecentesimo sexagesimo nono. Regni vero *Petri Crudeli* decimo nono.

Henricus hujus nominis II. filius Regis *R. P. Hieronymi Tak, Chronol. P. II.*

Alphonxi XI. & *Leonor Gufmaniae* (de cuius prolapso Hispaniarum Regum fecit illi) genus suum duxit Sanctissimus Patriarcha noster DOMINICUS) occiso Rege *Petro Crudeli*, Hispaniarum Regno, nomine reclamante, positus est, illudque sapienter rexit ab anno millesimo trecentesimo sexagesimo nono, quo Regem *Petrum Crudellem* interfecit, usque ad annum millesimum trecentessimum sepuagesimum nonum, quo è vivis excessit.

Joannes hujus nominis I. filius Regis *Henrici II.* so Regnum Hispaniae Patri suo successit anno millesimo trecentesimo sepuagesimo nono. Bellum cum *Castro*, & Anglis gessit, ac tandem feliciter composuit. Comitibus totius Hispaniarum Regni ad extirpandos complures abusus, qui iamdudum in eo serpebant, convocavit anno millesimo trecentesimo nonagesimo, cumque, post celebrata illa Comitia venisset Complutum, & equum, quo vehebatur, calcitans neminem iucitasse, ex equo precipitatus, coefferum efflavit animam eodem anno, seu millesimo trecentesimo nonagesimo, postquam rexisset annos duodecim.

Henricus hujus nominis III. post obitum Regis *Joannis I.* Patri sui, Hispaniarum Rex fuit acclamatus, sed, cum esset annorum dumtaxat undecim, ei, donec adolefceret, ad procurandam Regni administrationem dati sunt Tutores, qui tamen, ob eorum inter ipsos emulationem, res in Hispaniis in minori Regis aetate haud parum turbaverunt, Regnumque in maximum discrimen adducerunt. Dissensionibus tandem compositis, Rex *Henricus III.* annos quatuordecim uxor, Regis Hispaniarum administrationem suscepit. Sed cum sepius adversa valetudine ureretur, & eam ob rem *Valerianus* vulgo appellatur, mortuus est anno millesimo quadringentesimo septimo, cum regnasset annos septemdecim.

Joannes hujus nominis II. mortuo Patre suo Rege *Henrico III.* acclamatus est Hispaniae Rex anno millesimo quadringentesimo septimo, sed cum esset tantum bimulus, & gerendus Regis negotiis impar, administrationem Regni *Catharina*, ejus mater, & *Ferdinandes*, Rex *Aragonis*, ipsius pater, susceperunt. Anno aetatis suae decimo quarto sui juris factus Rex *Joannes II.* Regis gubernacula tenere cepit, fuitque religiosus & optimus Princeps. Literarum cultor & amator, Maximas Virorum eruditorum, erga suos subditos beneficis, cumque regnasset annos quadraginta octo, mortuus est anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo quarto.

Henricus hujus nominis IV. successit in Regem Hispaniarum Patri suo *Joanni II.* anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo quarto. Multis vitiis obnoxius fuit, ardenti quidem praeditus animo, sed pusillo, etque omnibus turpitudinum maculis deformi. Hinc, quandiu vixit Rex *Henricus IV.* Hispaniarum Regnum exiret

turbulentum, Bellorum Civilium tumultibus, totque graves in Disciplinam Ecclesiae irrepserant ebullus, ut pauci Hispaniae Sacerdotes, sicut testatur *Mariana*, Latè scirent, & ventri, golæ, atque Simoniæ fervirent. Regnavit *Henricus IV.* annos viginti, & obiit anno millesimo quadringentesimo septuagesimo quarto.

Ferdinandus hujus nominis *V.* Aragoniae Rex, qui nuptias iulerat cum *Isabella*, sorore *Henrici IV.* Hispaniarum Regis, mortuo eodem Rege *Henrico IV.* eoque mascula prole, fuit anno millesimo quadringentesimo septuagesimo quarto Hispaniarum Rex proclamatus uod cum conjugis *Isabella*, honestissimis moribus, singulari proderit, & eximia animi magnitudine præditâ, ad quam jure hereditario Castellæ, seu Castellæ Regnum pertinebat, siquæ Castellæ, & Aragoniæ Regna, quæ antehic erant omnino divisa, in unam Monarchiam coalescerent, Catholicam Religionem in Hispaniarum Regno laudè propagavit Rex *Ferdinandus V.* Sacram Inquisitionem instituit, damnavit. Maorum, seu Sarracenorum Imperium, quod septuaginta & amplius annis in Hispania reterat, stirpibus eradicevit, extirpsit, ac premis delevis, culomque illius reliquit vestigium. Bellum quoque Africanum feliciter & ex animi lententia confecit. Judæos è toto Hispaniarum Regno expulit. *America*, quam *Novum Orlem* dicunt, quamque *Christophorus Columbus* felici navigatione primus detexit, supremum Dominium ab *Alexandro VI.* Pontifice Maximo impetravit. Denique, Rex *Ferdinandus*, qui inter Hispaniæ Reges paucos pares, nullum meritis superiorem habuit, è vita migravit anno millesimo quingentesimo decimo sexto.

Mortuo Rege *Ferdinando*, hujus nominis *V.* Regnum Hispaniarum transit ad stirpem, seu Progeniem Austriacam. *Philippus* siquidem Austriacus oupsit *Joannæ*, filie Hispaniarum Regis *Ferdinandi V.* & ejus conjugis *Isabella*, cumque Rex *Ferdinandus* nullum prolem masculam haberet, Hispaniarum Regni legitimus Hæres designatus est *Philippus* Austriacus, ideoque dictus *Philippus* hujus nominis *Primus*, qui tamen nunquam fuit Hispaniarum Rex, sed tantum Dux Brabantie, & mortuus est anno millesimo quingentesimo sexto, et subinde per decem annos ei supetibus fuit *Ferdinandus V.* Hispaniarum Rex, ipsius Socer, qui, ut mox diximus, vitam protraxit usque ad annum millesimum quingentesimum decimum sextum.

Carolus inter Reges Hispaniæ hujusmodi *I.* sed inter Imperatores *V.* filius *Philippi* Austriaci ex *Joanna*, Hispaniarum Regis *Ferdinandi* & *Isabella* filia, mortuo Avo suo *Ferdinando V.* Regnum Hispaniarum obtinuit anno millesimo quingentesimo decimo sexto, & Francordie anno millesimo quingentesimo decimo nono electus est Occidentis Imperator. Bellum contra *Solimannum*, Turcarum Imperatorem,

gessit, & contra Hæreticos Luthetanos in Germania, quos in Bello, quod dictum est *Smalcaldicum*, in ordinem redegit, sed illis Hæreticis potest plus æquo fuit, dum promulgavit funellum Edictum, *Mitram* appellatum, quod ab Ecclesia fuit confectum reprobatum. *Clementi VII.* Pontifici Maximo, qui sacus cum Gallis pepigerat, haud parvam successit negotium, & cum *Francisco I.* Galliarum Rege, perpetua alur simulctes, totoque semet Regni sui tempore cruentum cum ipso bellum fovit, & universa Europa cum gravissimo Ecclesiæ Catholice damno accendit. Tandem, sub finem vite suæ, seu anno millesimo quingentesimo quingentesimo quinto, Hispaniarum Regnum filio suo *Philippo* hujus nominis *II.* admostrandum reliquit, postquam ipse in Hispania regnasset annos triginta novem, atque elapso triennio post suam Hispaniarum Regni abdicacionem, rebus divinis unice vacans, ac bonis operibus intentus, pò ex hac vita discessit anno millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo.

Philippus hujus nominis *II.* filius *Caroli*, inter Reges Hispaniæ hujus nominis *Primus*, inter Imperatores verò *Quintus*, post liberam Hispaniarum Regni cessionem, sub à patre suo *Carolo* anno millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto factam, regnare cepit. Gravissimum ac diuturnum bellum in Belgio contra Hæreticos aggressus est, quod tamén feliciter oco confecit, & aliis bellis, maxime contra *Henricum III.* Galliarum Regem, implicitus, in causâ fuit, cor statui, excusso Hispanico Dominio, in Rempublicam coeluctus, quæ viemum, exciso Religiosis Catholicis cultu, Fœderatorum Ordinum authoritate gubernetur. Regni sui amplificandi percupidus Rex *Philippus II.* Regnum Lusitanie occupavit, sed ingentem Classem, quem ad invadendum Angliæ Regnum milerat, partim ab Anglis dissipetam, partim tempestatibus & naufragiis quassatam, in Hispanias redeuntem, dedecoris & ignominie plenam conspexit. *Carolus*, filium suum Primogenitum, in carcerem conjecit, ibique enim & Regno & vitâ privavit. Per annos quadraginta tredecim minus feliciter, quàm sapienter regnavit *Philippus II.* & obiit anno millesimo quingentesimo nonagesimo octavo.

Philippus III. post obitum Patris sui Regis *Philippi II.* Regnum Hispaniarum anno millesimo quingentesimo nonagesimo octavo, guberoere cepit, & ut illud à continnie Maorum, seu Saracenorum machinationibus liberet, Edictum promulgavit, quo omnes Mauros è toto Hispaniarum Regno expulit, expulorumque numerus fuisse dicitur novies centenorum millium. Regnavit *Philippus III.* annos viginti tres, & vitam noviter carois ingressus est anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo.

Philippus IV. successit Patri suo Regi *Philippo III.* anno millesimo sexcentesimo vigesimo primo. Multa Bella cum *Lad-*

Vice XIII. & Ludovici XV. Galliarum Regibus, gessit, eoque regnante, Lusitani ab Hispanico Domino recesserunt, sibi que Regem *Joannem*, Braganzæ Ducem, elegerunt. Cæcili quoque, Castellarum Imperium agitantes in apertam rebellionem eruperunt, parumque abfuit, quin Rex *Philippus IV.* Regnum Neapolitanum cum inter occasio seditionis, quæ Neapoli excitata est à villi quodam homuncione, hujus Urbis *Pisferis*, qui *Thomas Arctus*, vulgò *Arcasius* appellabatur. Regnavit *Philippus IV.* annos quadraginta quatuor, & mortuus est anno millesimo sexcentesimo sexagesimo quinto.

Carolus hujus nominis *II.* mortuo patre *Philippo IV.* fuit Hispaniarum Rex acclamatus, sed cum ob ætatem (erat enim tantum quatuordecim) tractando Scæpero Imperedit, Regni Hispaniarum administratio Regine, ejus Matræ, *Mariæ*, ex Testamento *Philippi IV.* demandata ac concedita est. Plura cum *Ludovico XV.* Bella gessit *Carolus II.* eoque regnante contigit rebellio Messanenſium, qui à fide, seu obsequio, & Dominio Hispaniarum Regis deficientes, sese Christianissimo Regi *Ludovico XV.* dediderunt, quos tamen idem Christianissimus Rex, pertusus tot dispendiorum, quæ in Messanenſibus eleodis ac protegendis sustinere cogebatur, illos tandem deseruit, & proptis facti reliquit. Nullam prolem suscepit Rex *Carolus II.* & in Testamento, quod antemortem condidit, Succesorem suum in Regnum Hispaniæ instituit ac designavit *Philippum Barboneum*, Ducem Andegavensem, ex tribus *Ludovici*, Galliarum Delphini, filius secundum, Regnavit *Carolus II.* annis prædictis, annos triginta quinque, & obijt die primæ mensis Novembris anni millesimi septingentesimi.

Philippus hujus nominis *P.* antè Dux Andegavensis, à Rege Botconiorum proſapie oriundus, festivo gratulationibus, etque omnium Ordinum conspirante consensu, fuit Hispaniarum Rex acclamatus, salusens & inauguratus anno millesimo septingentesimo, & adhuc feliciter regnat.

ram Hispaniæ Disſertatione XV. Excursu tertio, tacens fuisse olim Catholicorum Hispaniæ Regum pietatem in Deum, & in Ecclesiæ religionem ac cultum, ut onè cum Optimis, seu Illustrationibus Viris ad Concilia admitterentur, initio tamen illorum tantum, atque ibi in terram cum summa humilitate prostrati, commendarent se enixè precibus Patrum, qui & pro illis plures orationes fundebant, quibus absolutis, Regibus humo se erigentes, ac flantes, hortabantur Episcopos ipsos, ut ritè ac sanctè in Synodo sese gererent, & ea, quæ sunt divini obsequii, ac Discipline Ecclesiæ, præ oculis haberent ac definirent. Hanc Catholicorum Hispaniæ Regum pietatem ac modestiam postquam descripsit *Cardinalis De Aguirre*, hæc subdit, digna profectò quæ leguntur: *Nescis verò*, inquit, *an facili juvenis tale ac tantum humilitatis exemplum in Regibus posterorum Sæculorum, nisi ferè de scelere aliquo poenitentiam acciperent ab Episcopis in Synodo congregatis, qualiter Ludovico Pio postea accidisse legitur, & paucis quiddam alius. Reges verò Hispaniæ, etiam iunioribus, aut nullis sceleris notati, in terram se prostrabant pedibus Episcoporum, salus pietatis & insignis devotionis causâ. Nec minus laudæ digna sunt ea, quæ scripsit idem doctissimus *Cardinalis* Excursu III. ejusdem Disſertationis XV. ubi, postquam in medium protulit Exhortationem Episcoporum Hispaniæ ad Principem, quæ dicitur *Via Regis*, quorquæ sic incipit: *DEUS* amplexus, & *Clarissime Rex*, hæc verba verè antea profert: *Expendant, quæsi, DD. Episcopi, & Ministri, ac Consilarii præcipui, Exhortationem eandem, ut fiant qualiter, & circa quæ debent admonere Principes suos. Noverint ita ipsi obsequium & consilia exhibere, ut præ amplexibus habeatur ubi oculis fidele servitium Regis Regum, à quo ipsi Stæperum, seu Dominum acceptæ temporalem; adepturi aut amissuri æternam Regnum pro ratione bene aut male facturum. . . .* Apagè vocet illos *Aulicorum, ac Consiliariorum, vel etiam Scriptarum, adulatione plenas, impias, & viles eorum amici testes; Rex* sordis init, quoniam sic voluit; Bellum hoc iustum est, quæ suscepit. Excremur viles illorum amicos, qui Principi, nihil non audienti, dicunt: *SI LUBET, LI. ET.* Non ita *Episcopi Hispaniæ*, qui tam serio, tam graviter Reges Hispaniæ officiis suis admo-*

Denique, observare debet cum eodem *Cardinali De Aguirre* loco mox à me laudato, Reges Hispaniæ, præsertim à tempore Regis *Reccardi*, qui primus Gothorum Hispaniæ Regum Actinam Hæresim ejctavit, & Catholicam Fidem anno quatuor Regni sui, seu anno quingentesimo octingentesimo nono, amplexus est, accepisse in Coronatione sue ab Episcopis unctionem, non qualemcumque, sed solummodo se Regiam, eoque primos fuisse inter omnes Christianos Reges, qui unctionem Regiam ceceperint, quia, inquit eruditus ille *Cardinalis*, nonnulli usque ad hunc & gravi seculi, qui scribere auctor ad finem Sæculi septimi, quidquam simile refert de aliquo Christiano Rege. Legitur quidem, *Cledereum* Regem Galliarum (procul dubio *Reccardus* Hispaniarum Rege antiquiorem) Christum de Carlo missi ordinationem, sacrum, vel consecratum fuisse, ut scilicet.

OBSERVATIONES

In Tabulam decimam Chronologicam Regum Hispaniæ.

IN primis observare debes, *Cardinalem Josephum de Aguirre* pag. XV. Tom. I. *Collectionis Consiliorum Hispaniæ* exhibere Gothorum Hispaniæ Regum *Chronologicam*, quæ tertius quam antehæc, ut testatur idem *Cardinalis*, constituta ex pluribus Codicibus Concilioque MSS. & *S. Isidori* lib. De Gothis etque *Wysa Chroico*, nondum impressis, cum verè maiorum nomina orthographiâ ex Numismatis fuit restituta.

Secundò, observare debes cum eodem *Cardinali De Aguirre* Tom. I. *Collectionis Consiliorum*

ut scribit *Hermifile* Summus Pontifex in Epistola ad *S. Remigium*, Remensem Episcopum, ut hæc Regis *Clodovei* Unctio non fuit Regia, sive ad Coronationem Regis spectans, sed fuit Unctio Sacramentalis, seu ad Baptismum pertinens, sicut *Hermifile* Pontifex declarat in eadem Epistola his verbis: *Quem Sacri dote Baptismi consecristi*. Præterquam quod, hanc *Hermifile* Pape ad *S. Remigium*, Remensem Antistitem, Epistolam esse genuinam, non convenit inter Viros eruditos, ut videre est apud *Clarissimum Antonium Pagium* Tomo 6. *Critices in Annales Baroniæ* ed. annu DXIV. ubi ait, perdoctum *Sirmondum* Socletatis JESU, nullam prædictæ Epistolæ rationem habuisse, eamque ab illa, quam edidit, Conciliorum Ecclesiæ Gallicanæ Collectio- ne rejectisse. Sed, ut ut sit, certum est, *Hermifile* Papatu in ea Epistola unctiorem duntaxat sacramentalem, quæ fit in Baptismo, non verò Regiam ac solemnem designate voluisse. Quod quidem confirmari potest testimonio *S. Gregorii*, Episcopi Turonensis, qui sexto inclu- nante Seculo floruit, quique, dum agit lib. 2. *Historia Francorum* cap. 31. de Baptismo Regis *Clodovei*, inquit: *Deliktatusq. Sacre Chrismatis eum Signaculo Crucis Christi*. Nec verò, ut ipse *Gregorius*, Turonensis Episcopus, aut quispiam alius Scriptorum Gallie, qui vixerunt tempore Rurpis Merovingiorum, aut paulo post ipsum, meminit unctiōis Regie, sicut faten- tur ipsius Galli, qui Franciæ Historiam scri- pserunt, quos inter *Galvriel Daniel*, Societatis JESU, qui nuper Franciæ Historiam Gallico idi- omate concinnavit, Tomo I. agendo de Rege *Pippino*, constanter asserit, unctiōnem Regiam cœpisse duntaxat in Gallis in Rege *Pippino*, id est, Seculo Ecclesiæ octavo. Videns quippe *Pippinus*, seu Galliarum Regnum jure Successionis heredi- tatis carere, hunc defectum supplere voluit, Regem unctiōnem his accipiendi. Primam un- ctiōnem Regiam accepit *Pippinus* à Sancto *Beni- facio*, Archiepiscopo Moguntino & Sedis Apo- stolice Legato, anno septingentesimo quinquage- simo secundo. Alteram unctiōnem Regiam ac- cepit *Pippinus* à *Stephano*, Papa anno septingen- tesimo quinquagesimo quarto, sicut testantur *Annaliste* *Baronius*, *Loferianus*, *Metensis*, *Tilienus*, *Eginhardus*, *Regino*, & alii. Ceterum, hæc unctio Regie, seu coronatio nullum jus ad Regnum Galliarum in *Pippino* confirmavit, quia, ut optime *Antonius Pagi* us ad annum DCCLIV. observat, Coronatio tam Summorum Pontificum, quam Regum, mera ceremonia est, quæ supponit jus, quod habet ille, qui inauguratur, ad Coronam vel Pontificiam, vel Regiam, sive per liberam, sive per hereditariam successio- nem equitum.

TABULA DECIMA.

In qua exhibetur Series Regum Angliæ.

Britanniæ Insula, quæ nunc Anglia epelle- tur, fuit, post Saxonum in Britannia Insi- lam Seculo Ecclesiæ quinto ingressum, in septem Reges ed octavum usque Ecclesiæ Seculum di-

visa, quorum primum erat Regnum Cantii, iterum Regnum Australium Saxonum, quod idem dicebatur *Sud - Saxia*; tertium, Regnum Orientalium Anglorum, idcirco dictum, *Est - Anglia*; quartum, Regnum Saxonum Orientalium, appellatum subinde *Est - Saxia*; quintum, *Ald- dierrensem* Saxonum, sive *Aldriciorum* Regnum; sextum *Northumbriarum* Regnum; septimum, Occidentalium Saxonum, seu *West - Saxie* Re- gum. Hæc septem Insulæ Britannicæ, seu Angliæ Regna, quæ sub finem sexti Ecclesiæ Se- culi, promovere *S. Gregorius Magnus*, Papæ, sed præsertim Seculo septimo Christianæ lumina Fi- dei fuerunt illustrata, suos peculiare, planè & distinctos habuerunt Reges usque ad annum Christi octingentesimum, quo *Egbertus West- Saxie*, seu Regni Occidentalium Saxonum Rex, debellavit *Bernapthum*, Mercuriorum Regem, & *Baltredum*, Cantiorum Regem, eorumque Re- gna, aliisque, in quæ tum temporis Britanniæ Insulæ, seu Angliæ, erat divisa, suo *West-Saxie*, seu Occidentalium Saxonum Regno adjunctæ, adeo ut septem illa Insulæ Britannicæ Regna, quæ hætenus inter se fuerant omnino distan- da, tandem in unam Monarchiam, sub Regis *Egberti*, anno Christi octingentesimo coale- scerent. Non est certè animus describere hic se- riem singulorum Regum, qui septem illis Bri- tannicæ Insulæ, seu Angliæ, Regis præfuerunt usque ad annum Christi octingentesimum, quo, regnante *Egberti*, septem ille Regna in unum Regnum confluerunt. Series siquidem illo- rum Regum adeo implexa ac perturbata est, re- quæ ab illis gestæ, ita obscure & ignotæ, ut su- perfluum planè esset eos enumerare, seu nomi- num duntaxat producere sylvam. Consistit itaque seriem Regum Insulæ Britannicæ, seu Angliæ ordiæ à Rege *Egberti*, qui, ut mox dicit, septem illa Regna, in quæ Britannicæ Insulæ erat antehæc divisa, in unum Angliæ Regnum anno Christi octingentesimo reduxit, & superiorem in eo obtinuit dominium. Obiter tamen hic ob- servabo cum doctissimo *Antonie Pagi* in *Critica Baroni* ad annum octingentesimum vigesimum septimum, nuper in Angliæ tenebris eductum fuisse Chronographum Saxonum, qui ad eam- dem Christi annum ait, *Egbertum*, quem *Egghyrbum* vocat, octavum fuisse Regem, quæ toti Britannicæ imperevit, primum vero existisse *Aethel*; secundum, *Cædricum*, Occidentali- um Saxonum Regem; tertium, *Aethelbrythum*, Cantuariorum Regem; quartum, *Radvaldum*, Orientalium Anglorum Regem; quintum, *Edmundum*, Northumbriæ Regem; sextum, *Oswaldum*, ejus Successorem; septimum *Osf- rycum*, fratrem *Oswaldi*; octavum, *Egghyrbum*, seu *Egbertum*, Occidentalium Saxonum Regem. Sed missis Regibus, qui regnarunt, ante *Egber- tum*, ipsæ seriem Regum Angliæ ducam à Rege *Egberti*, qui totius Angliæ supremus Monarcha fuit,

Egbertus anno Christi octingentesimo Regnum *West-Saxie*, seu Saxonum Occi- dentium, moderari cepit. Fuit abne- pos *Ans*, Occidentalium Saxonum in An- glia Regis, qui primus omnium Regum octavo Ecclesiæ Seculo *Dynastium* ex sin- gulis domibus Regni sui *B. Petto*, ejusque Succe-

Successoribus Rumanis Pontificibus, concessit, qui dicitur ab Anglis ROMESCOT, Latine vero DENARIUS PETRI appellabatur. Hujus Regis *Ans*, de Ecclesia tam bene meriti, abnepos fuit *Egbertus*, qui cetera Insulae Britanniae Reges suos Occidentalem Saxorum Regno adiecit, factusque Supremus Monarcha, lege lata edixit, ut Insula, quae olim à Britannis, *Britannia*, & nuper à Saxonibus, *Saxonia* dicebatur, appellaretur deinceps *Anglia*, et aeternis Britanniae, Saxonique dilectimen. Regnavit *Egbertus*, totius Angliae Monarche, annos triginta septem & menses septem, hoc est, ab anno Christi octingentesimo, usque ad annum octingentesimum trigessimum septimum.

Aethelwulfus, seu *Atolphus*, Patri suo Regi *Egbertus* in regnum Occidentalem Saxonum in Anglia successit anno octingentesimo septimo, & ea, quae Pater suus *Egbertus* subjugaverat, filio suo *Ethelbaldus* reliquit. *Denarium* singulis annis à suis subditis Rumanae Ecclesiae solvi statuit. Romam venit, ubi plura pietatis, & liberalitatis suae dedit argumenta. Regnavit annos circiter viginti duos, id est, ab anno octingentesimo trigesimo septimo, usque ad annum octingentesimum quinquagesimum octavum, quo viâ functus est.

Ethelbaldus successit Patri suo Regi *Aethelwulfus*, seu *Atolphus*, anno octingentesimo quinquagesimo octavo. Propter suam Novercam, *Juditham* videlicet, *Catali Calvi*, Francorum Regis, filiam, quam ipsius pater *Aethelwulfus* sibi legitimum matrimonium copulaverat, duxit uxorem cum omnium lubidinum suorum, tam grave scelus, quod nec totae gentes audirent, & detestantium, stupore. Regnavit *Ethelbaldus* post obitum patris sui annis tantum duobus, & è vivis excessit anno octingentesimo sexagesimo.

Ethelbertus, filius *Aethelwulphi*, seu *Atulphi*, & frater *Ethelbaldi*, Regno Angliae positus est anno octingentesimo sexagesimo, quod postquam strenuè ac sapienter per quinquaginta & aliquot menses moderatus fuisset, mortuus est anno octingentesimo sexagesimo sexto.

Ethelredus, filius *Aethelwulphi*, seu *Atulphi*, & frater *Ethelbaldi*, & *Ethelberti*, Regno Angliae obitum anno octingentesimo sexagesimo. Eo regnante, Anglia à Normannis miserè devastata fuit, quam tamen Rex *Ethelredus* maximè animi fortitudine contra illorum impetus egregiè defendit, & oe laboretur, sustinuit, atque innumeris evitavit periculis. Tam insigni praedicti sui pietate, ut ejus nomen, post obitum, inscriptum sit Martyrologio Anglicano. Quo anno mortuus sit Rex *Ethelredus*, non certò constat. Multi scribunt, eum mortuum fuisse an. octingentesimo septuagesimo secundo. Sed *Affers*, Auditor coetus, & vixit *Affers*, frater ac successores *Ethelredi*, Scripserunt, ait Regem *Ethelredum* obisse anno octingentesimo septuagesimo primo, cum regnasset quinque annis.

Affers, filius *Aethelwulphi*, seu *Atulphi*, & frater *Ethelbaldi*, *Ethelberti*, & *Ethelredi*, Regnum Angliae, post mortem fratris sui *Ethelredi*, anno octingentesimo septuagesimo primo adeptus est, fuerat autem à Patre suo *Aethelwulphi*, seu *Atulphi*, Angliae Regis, Romam missus, ubi Summo Pontifice *Lem IV*. Rex inauguratus est anno octingentesimo quinquagesimo tertio. Ad Regnum Angliae tandem lubitibus *Affers*, Danos, qui variis & finibus irruptionibus Angliam vexabant, cuncto praelio aggressus, incredibili celeritate, & eos, qui ex hac ingenti clade superstiti fuerant, in ordinem redegit, atque ad Christianam fidem amplectendam compulit. Pietatem illius Angliae Regis, in Ecclesiis & pauperes liberalitatem, ceteros extimas ac verè regis dotes accuratè describit *Affers*, Auditor coetus, & ejus vix Scripserunt. Obiit *Affers*, religiosissimus Anglorum Rex, anno nongentesimo, Regni sui trigesimo.

Edwardus, filius *Affers* Regis Angliae, demortuo Patri suo successit anno nongentesimo, ejusque virtutem ac pietatem accumulatus, Danos, Marcos, Orientales & Occidentales Anglos, Scotos, & Benones suae ditioni subiecit, omnesque suos subditos summè cum modestià, & singulari justitià laudè rexit per annos viginti quatuor, id est, ab anno nongentesimo usque ad annum nongentesimum vigesimum quartum, quo diem extremum clausit.

Ethelstanus, filius *Edwardi* Regis Angliae, Patri suo demortuo successit est anno nongentesimo vigesimo quarto. Rebeldes Northumbros, Scotos, Cumbros, & Aquilonares Britones domuit, & insignem de Danis victoriam reportavit. Ejus pietatem praedicant sanctissimae Leges, quas condidit, nova Monachiae, quae extitit, & veterè collabens, quae rediviva, praeclara, vniuersae ornamentis locupletavit. Mirum est puer ille, ac bello, pacèque clarissimus Rex, anno nongentesimo quadragesimo, postquam regnasset annos sexdecim.

Edmundus, seu *Edmundus*, filius Regis *Edwardi*, & frater Regis *Ethelstani*, Regnum Angliae init anno nongentesimo quadragesimo, Patrique suo ac Patri in Regni Angliae administratione sapientià, animi fortitudine, & singulari in Deum pietate impati non fuit, adjunctus praeclarissimis consilis, & ministerio *S. Dunstani*, quem postea praefecit Abbatem Monasterii *Gloucestriensis*, quod ipse à fundamentis extrui iussit, etque per illum Sanctum Abbatem non tantum Monasticam Disciplinam, sed etiam rem literariam in Anglia testitit. Sed pro dolo, puer ille, & de Religione, Angliaeque Regno bene meritus Rex ab impio, & sacrilegio sicario trucidatus est anno nongentesimo quadragesimo sexto, cum annos quinquaginta, & menses septem Regnum Angliae sanctè ac strenuè moderatus fuisset.

Edredus, frater Regis *Edmundi*, seu *Edmundi*, fuit Angliae Rex salutaris anno nongentesimo quadragesimo sexto. Pie-

tatis & iustitie cultor fuit eximius. S. Abbatem *Dunstanum* maximo in honore habuit, ejusque consilia in Regni administratione libenti animo calculavit, & executioni mandare iudavit. Northumbrie, & Scotos, qui contra ipsum rebellarent, subegit atque in obsequium revocavit, eumque regnasset annos novem, obiit anno millesimo quinquagesimo quinto.

Edmundus, Regis *Edmundi*, seu *Edmundi* filius, qui propter ætatis defectum, Patri suo succedere non potuerat, mortuo suo petruo *Edredo*, regnare cepit in Anglia anno nongentesimo quinquagesimo quinto. Fuit Princeps petulans, & effrensæ libidinis adeo deditus, ut S. Abbatem *Dunstanum*, qui eum eb illicitis diarum impudicorum mulierum emplexibus ebberet, in exitum ablegaverit, bonisque omnibus spoliaverit. Regnavit *Edmundus* quatuor tantum annis, & vitæ decessit anno nongentesimo quinquagesimo nono.

Edgarus, frater Regis *Edmundi*, Monarchiam Angliæ gubernare cepit anno nongentesimo quinquagesimo nono. Pacifici nomen, ob administratam summè cum tranquillitate, iustitiæ, fortitudinis, & prudentiæ Rempublicæ, promeruit est. S. Abbatem *Dunstanum* non solum ab exilio revocavit, sed illum etiam ad Sedem Metropolitanam Cantuariensem promovit, curavitque, ut Episcopi Concilia celebrarent ad instaurandam disciplinam in Anglia Ecclesiæ Disciplinam. Regnavit *Edgarus* annos sexdecim, & vitæ cunctis mortecommatevit anno DCCCLXXV.

S. *Edmundus*, hujus nominis II. filius Regis *Edgari*, mortuo Patri suo, Anglorum Rex inauguratus fuit, sed iusto *Elfreda*, uxore suæ, anno nongentesimo septuagesimo octavo trucidatus est, Martyrque appellatus. Eum post mortem mulierum miraculorum gloria fuisse à Deo sublimatum, ejusque Corpus magnâ cum pompâ in Gloucestriensi Monasterio translatum, necnon Rerum Anglicarum Scriptores.

Ethelredus hujus nominis II. *Edgari* Regis, & *Elfredæ* filius, atque *Edwardi* II. Anglorum Regis frater, iniuste casu fratre suo, solium conscendit anno nongentesimo septuagesimo octavo, Angliæque Regnum per triginta septem annos pessimè administravit. Fuit lævus in principio, miser in medio, turpis in exitu. A Canute quippe *Særenus*, Daniæ Regis, filio victæ ac superetis, post magnos extendatos labores, & toleratas gravissimas vitæ molestias, quæ iusto Dei Iudicio, ob necem, quem unâ cum matre sua *Elfreda* intuleret fratri suo Regi *Edwardo* II. petitus est, sicut et antea prædixeret Sanctus Abbas *Dunstanus*, ac tandem multis undique ingruentibus malis confectus & oppressus occubuit anno MXYI.

Edmundus hujus nominis II. Patri suo Regi *Ethelredo* II. successit anno millesimo decimo sexto, sed à Canute, filio *Særeni*, Regis Daniæ, devictus ac debellatus, pacem cum illo eâ conditione pepigit, ut inter se

Angliæ Regnum ex æquo partirentur, ipsa vero Rex *Edmundus* II. uno dumtaxat anno regnavit, & obiit anno millesimo decimo septimo.

Canutus, filius *Særeni*, Regis Daniæ, mortuo *Edmundo* II. universi Angliæ Monarchiæ potius est anno millesimo decimo septimo, fuitque optimus Princeps, pupillorum, & viduarum defensor, orphanorum & advenarum patronus munificentissimus, erga Clericos & Monachos optimè affectus, æquatis cultor, & pacis studiosissimus, omnium subditorum sibi benevolentiam conciliavit, regnavitque ab anno millesimo decimo septimo, quo in universa Angliæ Rex agnitus ac salutus est, usque ad annum millesimum trigessimum quintum, quo excedit è vitæ.

Haraldus, seu *Haraldus*, quem Rex *Canutus* ex concubine *Alfira* genuerat, Petrus in Regnum Angliæ successit anno millesimo trigesimo quinto, cumque regnasset annos quinque, mortuus est anno millesimo quadagesimo.

Hardicanutus, filius Regis *Canuti*, & *Emme*, legitime conjugis, post obitum Regis *Haraldi*, seu *Haraldi*, communi civium, & Procerum sæcè omnium consensu Rex Angliæ fuit acclamatus anno millesimo quadagesimo. Initio Regni sui ulcisci volens injurias sibi & *Emma* metri suæ à Decessore suo *Haraldo*, seu *Haroldo* interpositas, iussit corpus illius effodi, & in flumen *Tamesim* prope, gravissimoque suis subditis impostum tributo, illorum in se concitavit odium, Regnavit *Hardicanutus* annis dumtaxat duobus, & discessit è vitæ anno millesimo quadagesimo secundo.

S. *Edwardus* hujus nominis III. filius Regis *Canuti*, & frater *Hardicanuti*, cognomen *Confessor*, in locum demortui fratris sui Regis *Hardicanuti*, successit eâ anno millesimo quadagesimo secundo. Cessè cum sue Uxoræ, *Goderici* Comitissæ filii, vixit, præclari fuit virtutibus, sanctissimas Leges promulgavit, & postquam per viginti quatuor annos Angliæ Regnum gubernasset, migrevit ad Dominum anno millesimo sexagesimo sexto. Post mortem multis miraculis, ejus virtutum testibus, fuit à Deo illustratus, quibus permixtus *Alexander* III. Pontifex Maximus, illum Sanctorem Falsi solemnè ritu edictis suis millesimo centesimo sexagesimo primo.

Haraldus, seu *Haraldus* hujus nominis II. filius *Goderici* Comitissæ fuit, post mortem S. *Edwardi*, Angliæ Rex acclamatus anno millesimo sexagesimo sexto, sed eodem anno *Williamus*, Normanniæ Dux, iusto bello illum aggressus, commisso prælio ejus exercitum prodigavit, & in eo Rex *Haraldus*, seu *Haraldus*, fortiter pugnans mortem oppetit anno millesimo sexagesimo sexto.

Williamus, Normanniæ Dux, mortuo Rege *Haraldo*, seu *Haraldo*, hujus nominis II. cum festinis Procerum, populiq; ecclesiarum laudibus inauguratus est Angliæ Rex, dictus.

diditque *Wilhelmus* hujus nominis *Primus* *Conqueror*. Leges optimas senex, & eas, quæ à *S. Eduardo III.* Rege fuerant promulgatæ, sedulo observari inque executioni mandari præcepit. *Robertum* filium suum primogenituræ, ac subinde ad Regnum successoris jure sibi debui privavit, eò quod *Philippum* hujus nominis *I.* Galliarum Regem edversus illum exaltasset, eum tamen Normanniæ Ducatu donavit. Mortuus est *Wilhelmus* Angliæ Rex anno millesimo octogesimo septimo, cum regnasset annos viginti & unum.

Wilhelmus hujus nominis *II.* filius Regis *Wilhelmi I.* mortuo Patri suo in Regnum Angliæ successit anno millesimo octogesimo septimo. Fuit, ob flavam Cæsariem cognominatus *Rufus*, & in Regni administratione Patri suo Regi *Wilhelmo I.* longe dissimilis se præbuit. Populum squidem, nimis & insolitis vestigalibus impositis, oppressit, pecuniam ex Episcopis & Abbatibus injustis exactionibus extorxit. *S. Anselmum*, Cantuariensem Archiepiscopum, jura Ecclesiæ infrecto animo vindicantem, hand parùm vexavit, obsequens prævix consiliis Aulicorum, qui, assentandi palpanique studio, voluntati Regum magis obtemperare, quàm Ecclesiæ bonum promovere satagunt. Regnavit *Wilhelmus* hujus nominis *II.* annos tredecim, & occisus est anno centesimo supra millesimum.

Henricus hujus nominis *I.* filius Regis *Wilhelmi I.* mortuo, eoque prole, Regi *Wilhelmo II.* fratri suo successit anno centesimo supra millesimum. Fuit optimus Princeps, qui leges à Sancto *Eduardo III.* letas accurate servari iussit. Fortis, Rupre, severissimus pennis coarctavit. Multe Monasteria in Angliæ & Normanniæ excoicavit, Sanctum *Anselmum*, Cantuariensem Archiepiscopum, in maximo honore habuit, equos in refrimanda Clericorum incontinentia, & in castiganda Ecclesiæ disciplina adjuvare fuit. Subditos suos his tributis, quæ Rex *Wilhelmus II.* ipsius frater, imposeret, liberavit, & Acta injusta, ab eodem Rege, fratre suo, edita & promulgata, rescidit & antiquavit. Nullam prolem masculam suscepit Rex *Henricus I.* sed solum filiam, dictam *Matildem*, reliquit, cumque regnasset annis triginta quinque, pater, ut viveret, obiit anno millesimo centesimo trigésimo quinto.

Stephanus, Regis Angliæ *Henrici I.* ex Sorore nepos, Blesensis, & Bononiensis Comes, mortuo *Henrico I.* Regnum Angliæ eodem anno millesimo centesimo trigésimo quinto invasit, contra juramentum, quo fidem suam obtinuerat *Adalboldo*, Regis *Henrici I.* filii, eò quem successit ad Regnum Angliæ de jure spectabat. Pessime in administratione Regni se gessit *Stephanus* Rex, Ecclesiarum thesauros diripuit, Abbatias, & alia Beneficia Ecclesiastica Laicis, virisque plene indigne pro suo arbitrio contulit, Episcopo

R. P. Hinc jure Tab. Chronol. P. II.

pos vexavit, totumque Angliæ Regnum domesticis, exterisque motibus exagnavit. Per annos undeviginti regnavit, & è vita discessit anno millesimo centesimo quinquagesimo quarto.

Henricus hujus nominis *II.* filius *Gustavi* de Andegavensi Comitibus, & *Matildis*, filiz *Henrici I.* Regis Angliæ, mortuo *Stephano*, Regi Angliæ, successit anno millesimo centesimo quinquagesimo quarto. Eo regnante *S. Thomas*, Cantuariensis Archiepiscopus, & Ecclesiasticæ libertatis vindex, occisus est, ejusque sacrilega neci Rex *Henricus II.* impudentibus verbis, acerbis querimoniis, & impotentis iræ significatione, occasionem quidem dedit, eam tamen nec imperavit, nec consilio, auxilio, vel assensu unquam voluit, ac approbavit, sed potius de ea vehementer indolebat. Parmis tamen Deus, ut Rex *Henricus*, qui neci *S. Thomæ*, Cantuariensis Archiepiscopo, à sacrilegis satellitibus illere, occasionem dederat, graviter usque eò mortem vexaretur à suis filiis, *Henrico*, *Richardo*, & *Joanne*, qui, unum cum *Eleonora* matre, adversus ipsum conjurerent. Obiit eucum *Henricus II.* Angliæ Rex, anno millesimo centesimo octuagesimo nono.

Richardus hujus nominis *I.* cognomine *Coe Leonis*, mortuo Patri suo *Henrico II.* Angliæ Regi successit anno millesimo centesimo octuagesimo nono, cum jam ejus frater *Henricus*, qui *Henricus II.* Angliæ Regis filius erat primogenitus, mortuus esset prope Lemovicum anno millesimo centesimo octuagesimo sexto. Patrem solum potius *Richardus*, in Orientem Bellum Saccentis illaturus profectus est, sed ex hac falcepta Expeditione rediens, multas devoravit molestias, amissimque libertatem numerato pretio idem se coactus est, ut tandem anno ducentarum millesimo centesimo nonagesimo quarto in Angliam rediret. Bellum movit contra *Philippum Augustum*, Galliarum Regem, quod per quinquentiam fuit prorogatum, hoc est, usque ad annum millesimum centesimum nonagesimum nonum, quo *Richardus*, Rex Angliæ, in obsidione *Calaci*, quod Castrum est in Lemovicis, sagitta in brachio percussus, occubuit.

Joannes, vulgo dictus *sanctus terra*, quod nihil ei à Patre suo *Henrico II.* Angliæ Rege relictum fuisset, mortuo fratri suo *Richardo I.* Angliæ Regi, successit anno millesimo centesimo nonagesimo nono, & statim *Arthurum*, haporem suum, qui de jure ad Coronam Angliæ cum ipso contendebat, captum trucidari iussit, indeque gravè ac duraturnum exarsit Bellum inter *Joannem* Angliæ Regem, mortuū *Arthurum* iussit illatæ Authorem, & *Ludovicum VIII.* Galliarum Regem, qui *Arthurum* jure contra *Joannem*, Angliæ Regem protegebat. Acerimum quoque dissidium *Joannes*, Anglorum Rex, habuit cum *Innocentio III.* Pontifice Maximo, quod reditus Ecclesiasticos in Angliā impunitè sacrilega invaderet.

H Pcedit

Pacem tamen inquit cum eodem Summo Pontifice, cuius, & aliorum ejus Successorum Pontificum Dominio Regna sua Angliæ, & Hiberniæ subiecit. Obiit *Joannes*, Anglorum Rex, anno millesimo ducentesimo decimo sexto, cum regnasset annos septemdecim.

Henricus hujus nominis III. filius *Joannis*, Angliæ Regis, post obitum Patris sui proclamatus ac inauguratus fuit Angliæ Rex anno millesimo ducentesimo decimo sexto. Ejus pietas à Scriptoribus Angliæ maxime commendatur, cum quia de Regnis Angliæ & Hiberniæ, quæ pater ipse Rex *Joannes* Dominio Ecclesiæ Romanæ subjecerat, hominibus, præsertim Sedis Apostolicæ Legato, fecerit quia etiam sollicitus erat tres missas solemnes quotidie audire, pluribus etiam privatis interesse, atque Sacerdotis, Corpus Christi Domini annuotant, dextera deoscolari. Regnavit *Henricus* III. Angliæ Rex, quinquaginta septem circiter annis, & è vita migravit anno millesimo ducentesimo septuagesimo secundo.

Edwardus hujus nominis IV. filius Regis *Henrici* III. mortuo Patri suo in Regnum Angliæ successit anno millesimo ducentesimo septuagesimo secundo. Cum Scotiæ prælium conferret, in quo sexaginta Scottorum milia cecidisse ferret, indeque factum, ut Scottorum Rex se, suumque Scotiæ Regnum voluntati Regis *Edwardi* permitteret. Quo tamen Scotiæ Regno, novis identidem emergentibus Bellis ac dissensionibus, *Edwardus*, Rex Angliæ, quando vixit, pacifice potiri non potuit. Regnavit *Edwardus* IV. Rex Angliæ annos triginta quinque, & abiit è vivis anno millesimo trecentesimo septimo.

Henricus hujus nominis V. filius *Edwardi* IV. Angliæ Regis, in locum demortui Patris sui successit aë, eoque regnante, tot motibus Anglia fuit agitata, & funestis Bellis civilibus adeo dilacerata, octavo demum Rex *Edwardus* V. in Regni Comitibus, Procerum Regni potentia fuerit è solio dejectus, in carcerem conjectus, ubi insaudito crudelitatis genere à suis custodibus necatus est anno millesimo trecentesimo vigesimo sexto, Regni vero sui decimo octavo.

Edwardus hujus nominis VI. filius Regis *Edwardi* V. post obitum Patris sui Regnum Angliæ adeptus est anno millesimo trecentesimo vigesimo sexto, Gallis magnis claudibus affectu, eorumque Regno, dictum *Joannem*, Londinum duxit captivum. Turpem cum Scotis pacem inivit, eosque declaravit omnino immunes à jure, quod Angli in eorum Regnum sibi vendicabant. Sed longè turpius macula sese fudit obscuris amoribus, quibus cum *Alicia* Persæ, pellice impudentissima, implicatus fuit, & in cujus complexu, nullis Ecclesiæ munus Sacramentis, mortuus est anno millesimo trecentesimo septuagesimo septimo, cum regnasset annos quinquaginta & novem.

Richardus hujus nominis II. successit Pa-

tri suo Regi *Edwardo* VI. anno millesimo trecentesimo septuagesimo septimo, sed cum esset annorum dumtaxat undecim, Regi Angliæ procuratorum, seu publicæ administrationem suscepit. Lancastræ Dux, & *Edmundus* Cantabrigie Comes, *Richardus*, Regis Angliæ, patruus. Eo regnante, *Joannes* Pictaviensis, Hæretarcha, nomine Angliæ, Hæreticum suum longè latè per Angliam imponere protulit. Ipse vero Rex *Richardus* illam gravi tyrannide omnes Regi Angliæ Ordines à se alienavit, ut anno millesimo trecentesimo nonagesimo nono concessus fuerit renovare Angliæ Regno, postquam regnasset annos viginti duos. Quam extortum renuntiationem non solum omnes Regni Ordines ratam habuerunt, sed etiam ut Regem ipsum *Richardus* II. Sententiam tulerunt, quæ ipsum Regem omnino inepum, & jure optimo exautoratum declarare ausi sunt. Tandem *Richardus* II. Regno Angliæ à suis subditiis inobediē abdicatur, & in Turri Londinensi à suo lo Regum Successore *Henrico* IV. captivus detentus, confectum illius iusto obruncatus est.

Henricus hujus nominis IV. filius *Joannis* Ducis Lancastriæ, & patruus Angliæ Regis *Richardus* II. anno millesimo trecentesimo nonagesimo nono, post Regis *Richardus* exautorationem, Regnum Angliæ aditum occupavit, libique ejusdem Regis *Richardus* II. quem in Turri Londinensi captivum detinebat, particidio firmavit. Ejus Regum viril mores, & conspirationes Principum, nec non Bella civilia, & turbæ hæreticis Wicklesitis excitata, turbulentum & inquietum reddiderunt, Ecclesiæ jura, libertatem, Fidemque Catholicam, quam totis viribus in Regno Angliæ oppugnavit hæretici Wicklesitis, nemine defendit ac servavit Rex *Henricus* IV. & Ecclesiæ perosiles Leges tulit ac promulgavit. Obiit, dum Expeditionem Hierosolymitam cogitaret, anno millesimo quadringentesimo decimo tertio, cum regnasset annos quatuordecim.

Henricus hujus nominis V. filius Regis *Henrici* IV. in Regnum Angliæ mortuo Patri successit anno millesimo quadringentesimo decimo tertio. Proderunt, fortitudo, sciennâ militari, aliisque virtutibus inter omnes sui Sæculi Principes excelluit, sed suo non contentus Angliæ Regno, æstuque ambitionis abreptus, Galliarum Regnum invadendi consilium suscepit, illudque ad optatum exitum perduxit. Gallorum quippe exercitum profligavit, Normanniam cepit, alias Provincias occupavit, et tandem Partibus versans, Regni Galliarum hæres fuit renunciatus anno millesimo quadringentesimo vigesimo. Verum, hic Iseidor citò evanuit, post biennium siquidem mortuus est *Henricus* V. Angliæ Rex in Castro Salvo Vincennes anno millesimo quadringentesimo vigesimo secundo.

Henricus hujus nominis VI. Regis Angliæ *Henrici* V. filius ex *Catharina*, Gal-

liarum

harum Regis *Caroli VI.* filie, procreatus, post obitum Patris, licet pater dumvixit an-
nulus esset, Anglie Rex fuit acceptissimus.
Pacibus, cum anno statutu fuit duodeci-
mum attingit, cum valido exercitu venit,
et Francis Rex fuit innotuit, Indignus
Regis Francie titulum, sed sine re, haerens
retinebant Anglie Reges. Adversa fortu-
na toto Regni sui tempore exagitatus est
Henricus VI. Nam, praeterquam quod anno
millesimo quadringentesimo quinquagesi-
mo tertio, pulsus est de Gallia omnibus An-
glis, perdidit omnia, quae ipsius pater in Gallia
occupaverat, ortu etiam in Anglia fa-
bione Principum, avito Anglie Regno pri-
vatus est ab *Edwardo*, Ducis Eboracensis
Richardi filio, qui, ut nec uno ejus filio *Edar-
do*, Wallie Principi, vitam et Regnum
et ipse anno millesimo quadringentesimo
sexagesimo primo, cum regnasset annos tri-
giota novem.

Edwards hujus aemuli *Vil.occis* *Rege* *Henrici* *Pr.* ejusque filio *Edwards*, *Wallie* *Principi*, *Regum* *Angliz* occupavit anno millesimo quadringentesimo sexagesimo primo, illudque per viginti et duos annos gubernavit, et extindit est anno millesimo quadringentesimo octogesimo tertio. Duo moriens filios reliquit, scilicet *Edwardum*, *Wallie* *Principem*, auncos tredecim natum, et *Richardum*, ducem *Elboracensem*, biennio minore, sub tutela *Richardi* fratris filii, qui tamen, ut mox dicemus, duos filios papillos et nepotes, ipsius curæ concredidit, crudeliter occidit, et *Angliz* *Regnum* invavit.

Edwardus bujus nominis VIII^lisus Regis *Edwardi* VII^lianus trademur natus, sub tutela patris sui *Richardi* regnare coepit, post obitum Patris sui, anno millesimo quadringentesimo octagesimo tertio, sed *Richards* ejus Tutor, regnandi cupidus, Regem *Edwardum*, & junctus fratrem *Richardum*, filios spurcos esse, & sororem matrem Regiam *Eizabetham* adulteram, impudestissime effertens, utrumque fratrem, Regem videlicet *Edwardum*, & *Richardum*, Ducem *Exetereensem*, per somnum & a Scellis inauditis immanitatis trucidari jussit; quo gemitu illo periculis ad Coenam Regni Anglie viam libi aravit anno millesimo quadringentesimo octagesimo tertio.

Richardus hujusmodiis III. post patrum crudalem Regis *Edwardi* VII. a jusque fratris *Richardi*, Ducis *Essex*is, parricidium, Regiam dignitatem in Anglia obtinuit, quo tamen per biennium dumtaxat potius est Proceres quidam Anglie Regni, ad excutendum illius Tyranni jugum, *Henricum*, *Richemundie* Comitem, in Angliam invitant, qui protulit accepto 3 *Carolo* VIII. Galliarum Rege auxilii in Angliam festinavit, & commisit praelio, *Richardum*, hujusmodiis III. Anglie Tyrannum fudit & occidit anno millesimo quadringentesimo octavesimo octavo.

R. P. Hacyuthi Tab, Chronol. P. 11.

Henricus, huius nominis *Filantes* Richemundie Comes, postquam à Proceribus Angliæ, ut mox diximus, levitatus, *Richardus III.* Angliæ Tyrannum profligasset, Regium Solum confectum anno millesimo quodringentesimo octuagesimo quinto. Jus autem ad Coronam Angliæ non habebat *Henricus*, Richemundie Comes, ex parte Patris sui *Edmundo*, Richemundie Comitis, sed solum ex parte Avie sue, *Regis Catharinæ*, filie Caroli *VI.* Galliarum Regis, quæque conjux fuerat *Henrici V.* Angliæ Regis. *Catharinæ* liquidem, mortuo marito suo *Henrico V.* Angliæ Regis, matrimonio clandestinum inivit cum *Owino*, quem alii dicunt à Nobili Genere ortum, alii verò volent fulvis plebeum; ut ut sit, ex eo matrimonio, quæ *Catharinæ*, olim conjux *Henrici V.* Angliæ Regis, & mater *Henrici VI.* Angliæ eidem Regis, contraxit cum prædicto *Owino*, nati sunt tres filii, quorum primogenitus fuit *Edmundus*, qui subinde ex parte matris sue *Catharinæ* erat frater uterinus *Henrici VI.* Angliæ Regis & ejusdem *Catharinæ* filii, qui fratre locum uterinum *Edmundus* tenuit Richemundie Comitum. Non potuit igitur *Henricus VII.* Angliæ Rex, jus ad coronam Regni Angliæ sibi accipere ex parte patris sui *Edmundo*, Richemundie Comitum, & fratris dumtaxat uterini Regis *Henrici VI.* sed tantum ex parte Avie sue *Catharinæ*, quæ ex priori matrimonio, quodcum Rege *Henrico V.* inerat, mater erat *Henrici VI.* Angliæ Regis, & ex secundo matrimonio, quod post mortem *Henrici V.* Angliæ Regis contraxit cum *Owino*, mater fuit *Edmundo*, Comitum Richemundie, patris *Henrici VII.* Angliæ Regis. Magnis ac præclaris animi decibus præditus fuit *Henricus VII.* Angliæ Rex, quas inter *Histories* Angliæ potissimum commendat, singulari aju pietatem, Religiosis cultum, insignem prudentiam, anorem erga pauperes, justitiæ unicuique reddendæ jugem sollicitudinem, & summam in Regni Angliæ administratione vigilantiam. Regnavit etiam *Henricus VII.* totida linguarum, Hebraicæ & Græcæ, nec non Artes liberales, quorum studium diù neglectum fuerat, redolere ac capere, multisque viri doctissimi in Angliâ prodierunt. Obiit *Henricus VII.* Angliæ Rex anno millesimo quingentesimo uno, postquam regnavit ætatis vixit quatuor,

Henricus hujus nominis VIII. filius *Henrici VII.* Angliæ Regis, mortuus Pace suo, ed. Solium fuit sublimatus. Egregium Fidei Catholicæ sub initium Regni sui se prodidit defensorum, & *Henricus* *Lutheri* errores, de quo libro, confutavit, iudicæ gloriose *Defensoris Fidei* nomen Pontifici *Leo* XI. Diplomate promeritis est. At, postquam, contra Romanorum Pontificum Decreta, *Catharicos*, legitimæ conjugis suæ, repudiasset, & *Ana* *Bolus* suppellet, uos *Scolæ* erant homo plane ætarius, & villa *Scord* mancipio (ad festas quippe auspicias eum impo-

tenti libidine flagrantem convolvat non potuit) sed etiam nefandi Schismatis, ebrietas avaritiae, crudelitatis & effrenatissimae libidinis infamia, vitam suam turpissimè fundavit. Haec enim in suum Regnum introduxit, caput Ecclesiae Anglicanae constituit, Romanum Pontificem probris omnibus affecit, & in omnes Catholicos, gravissima mora persecutione, dabachatus est. Frustra Regem *Henricum VIII.* consilium, adhortationibus ad poenitentiam invitavit Romani Pontifices, sed furdo & in Schismate obfirmato ceciderunt, indeque factum est ut Rex *Henricus VIII.* postquam novis Sacriligiis, horrendisque flagitiis mensuram facinorum suorum evasularet, à vivis caecaserit anno millesimo quingentesimo quadragésimo octavo.

Eduardus hujus nominis IX. filius *Henrici VIII.* & *Janae Semrae*, mortuo Patre, regnare cepit in Anglia anno millesimo quingentesimo quadragésimo septimo, sed eum novennis duntaxat esset, sub leodecim Tutoribus ac Curatoribus, quos ei assignaverat Pater, antequam noceret, Regnum gubernavit. Inter illos *Eduardi Tutoris Eduardus Semerus*, Herfordiae Comes, & postea Sumerlei Dux; Regisque *Eduardi* Avunculus, totam ad se rapuit auctoritatem, coramque ut Juvenis Rea Zuinglianae Haereticos peste inficeretur. Sub hoc Rege *Eduardo* luctuosa planè fuit Religio Catholicae facies, Haereticum triumphant; Orthodoxi verò pro Religione Catholica, pro legibus, pro patria, causam, bonorum expoliationem & carceres pari, gloriosamque mortem oppetere maluerunt, quam in hoc sine squalore, laetum degere, in hac servitute, in hac Ecclesiae tyrannide, in hoc Dei, Sanctorumque contemptu, in hoc cunctorum scelus salo, & in haec lena malorum omnium turpissimè vivere. Obiit Rea *Eduardus* anno millesimo quingentesimo quinquagesimo tertio, postquam regnasset annis septem.

Maria, Regis *Henrici VIII.* & *Carbarinae* filia, post mortem fratris sui *Eduardi*, Angliae Regno, juxta supremam Patris sui voluntatem, posita est anno millesimo quingentesimo quinquagesimo tertio, nihilque secundum Deum prius & antiquos habuit, quam ut in Regno Angliae Catholicam Religionem restitueret. Hoc Sanctorum propositum, quod interat haec pia Regina, ad optatum exitum, sanctissimi Cardinalis *Reginaldi Poli* adjuto consilio, perdoxit, Catholicam Religionem pristinum splendorem restituit, Angliae Regnum, omnium penè Haereticorum colloviscedatum, ab Haereticis repurgavit, & supra triginta Haereticorum milia ex Anglia Regno abire ac solum vetere coegit. Verum, diuturna non fuit haec Catholicorum felicitas, quia Regina *Maria*, quae, ad facilius in Regno Angliae promovere Catholicam Religionis reformationem, nupsit *Philippe II.* Hispaniarum Regi, & *Caroli V.* Imperatoris filio, nullam ex eo matrimonio prolem suscepit, & per-

matura morte anno quatuor Regni migravit à vita anno millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo.

Elizabetha, ex illicitis nuptiis Regis Angliae *Henrici VIII.* cum *Ana Bolina* procreata, post mortem *Mariae*, salutata est Angliae Regina, ejusque Regnum Catholica Religioni in Anglia infusum maximè ac periculosum fuit. Innovavit quippe haec impia Regina Scissima Anglicanum, novam Religionis formam instituit, omnia penè Catholicae Religionis monumenta ac signa delevit. Supremi Ecclesiae Anglicanae caput rituum, omnemque potestatem spirituales sibi per summam temeritatem vendicavit, in omnes Catholicos crudellem carnificem exercuit, & *Mariam Stuartam*, in Fide Catholica constantissimam, in custodiam dedit, in postea oppressit, & ultimo supplicio, innocentissimam licet, addidit iussu. Tandem Catholicorum sanguine, quem toto diutius sui Regni tempore crudeliter effuderat, satiat *Elizabetha* obiit anno millesimo sexcentesimo tertio.

Jacobus, à Regia Stuartorum familia oriundus, Scotiae Rea hujus nominis I. Angliae verò Rea hujus nominis I. mortua *Elizabetha*, regnare cepit in Anglia anno millesimo sexcentesimo tertio, eoque cegante, Anglia & Scotiae Regna, quae divests antea Regibus parebant, unus Regis potestati fuerunt haec tunc subiecta. Haec enim professus est Rea *Jacobus*, licet Catholicus tot, procurantia piissima matre sua *Maria Stuarta*, Scotiae Regina, frendentibus Haereticis, fuisset baptizatus, eumque esset litterarum cultor, nonnulla contra Ecclesiam Romanam scriptis Opuscula, quae ab Orthodoxis Polenis praesertim *Calcephas*, Episcopo Massiliensi, Ordinis Praedicatorum, fuerunt egregie confutata. Tribus conjurationibus, quae tamen felicitet detexit, à suis subditis Haereticis impetrata est Rea *Jacobus*, qui tamen erat adeo pacis amans & ab armis alienus, ut ad aspectum nudati gladii acturum examinaretur. In Catholicos, quibus aliqui non erat infensus, indignitibus Haereticis, persecutionem movit. Regnavit annis viginti duos, & excessit à vita anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto.

Carolus hujus nominis I. filius *Jacobi I.* Magnae Britanniae Regia, mortuo Patre, regnare cepit anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto. Severissima dicta contra Catholicos Regi sui promulgavit, easque gravibus persecutionibus exagavit. Sed ipse tandem vicissim perpetuas cum suis subditis Haereticis Angliae dissensiones habuit, actandem à *Cromwellio*, homine sceleratissimo & perfido Tyranno, captus, & per sumam injustitiam à suis subditis tanquam proditor ac publicus Angliae hostis damnatus, abscondito in publico supplicii loco capite, prodens ac funesta morte peritus anno millesimo sexcentesimo quadragésimo octavo, cum regnasset annis viginti tribus.

Crom-

Cromwellius, occiso Rege Angliæ *Carolo I.* tyrannidem arripuit, titulo tamen Regis insigniri noluit, quod Regium nomen jam populo inivisum reddidisset, sed Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ Regnorum *Præstular* appellari voluit. Per decem annos Tyrannus *Cromwellius*, sub hoc minis ambitioso, & exoso *Præstularis* titulo, Regnum Angliæ majori potestate, quam ipsi Reges, gubernavit, & usque ad obitum, qui contigit anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo, fortunatus vivit. Evita functo, *Richardus*, filius primogenitus *Cromwelli*, Angliæ *Præstular* acclamatus est, sed patri suo indultis & ingento longe dissimilis, & tanto ocri ferandis impar, statim contemptus ac ludibrio fuit, atque ab Angliis abdicatus anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono.

Carolus, hujus nominis II. Magnæ Britannici Regis *Caroli I.* filius, qui, post innotam Patri suo à Parlamentariis Angliæ illatam necem, & acceptam à perfido *Cromwelli* tyrannidam, sine in Galliarum Regnum seceperat, per boosorifici legatione ab Angliis missa invitatus ad Angliæ Regnum anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono venit Londinum, ubi magnifico apparatu, festivisque omnium gratulationibus fuit Rex acclamatus atque inauguratus, & atreitis rebellibus, ac eam etiā penitus tyrannide, paternum solum cooscendit. In Catholicorum gratiam promulgavit libertatis conscientie Decretum, quod tamen, eogente Parlamento, seu supremo Angliæ Senatu, rescindere coactus est, undeque heretici audaces, & ad coitandas turbas petulantiores facti, lepidis toiplum eoconjuravit, atque Regi Catholicos Regni sui inivos redderant; clandestinis illis conjurationibus salo in Catholicos refundebant, à quibus tamen illos penitus alienos fuisse evaneus certissimè comprobavit. Bellum contra *Bartholomæum* Rex *Carolus II.* cum *Ludovico XIV.* Galliarum Rege, fœderatus, feliciter tetramisque gessit. Catholicam Religionem secretò coluit *Carolus II.* Angliæ Rex, eam propediem moriturus professus est, & ab Heresi absolutus, sacroque Viatico refectus fuit à Patre *Jeanne Hadolphon*, Monacho Benedictino Anglo, sicut ea multis certissimis Actis ac Monumentis constat. Obiit *Carolus II.* Angliæ Rex an. millesimo sexcentesimo octogesimo quinto, cum triginta annis triginta sex, si anni ipsius Regni numerantur, sicut numerari debent, ab anno millesimo sexcentesimo quadragésimo octavo, quo Patri suo *Carolo I.* inipit ab Angliis occiso in Regnum Angliæ, sibi hereditario jure debitum, successit, quemvis à nece patris sui, ob arripit à *Cromwelli*, ejusque filio *Richardo*, in Angliā tyrannidem, per undecim annos Regno vixerit exul, & solio fuerit domesticat relictus anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono, à quo anno usque ad obitum, qui, ut mox distimus, contigit anno MDCLXXXV. regnavit XXV. annis.

Jacobus, Rex Angliæ hujus nominis II. & Scotiæ Regni hujus nominis VI. fratri suo *Carolo II.* loccessit an. millesimo sexcentesimo octogesimo quinto. Conspirationem motam à *Montmaurice*, qui erat Regis *Caroli II.* filius spurus, quique Regnum affectabat, repressit ac dissipavit. Catholicam Religionem aperte professus est, & Catholicis Regi sui, à tot annis crudeli jugo depressi, conscientie libertatem concessit. Id ægrè edmodum iulerunt Heretici Angli, conceptumque in Regem odium auxit ortus Principis *Wallæ*, quem Rex *Jacobus II.* *Maria Eleonora*, conjugis sui, suscepit, & Catholicæ Fidei Mythenis iniciere voluit. Tum Heretici Angli furore perciti ad *Gustavum*, Principem Aufusticam, Regis *Jacobi II.* generum, Batavorum Classe in Angliam vedum, defererunt, & deserto vero ipso Rege *David*, novum *Abfolventem* sunt secuti. Quo factum est, ut Rex *Jacobus II.* postquam Reginam, ac Walliæ Principem ea tam iofiliis & saviis fluctibus eripisset, & in Galliarum Regnum transiisset, ipse eadem ex Angliā discessit, ac nevim cooscendens in Gallias vela fecit, ubi à Christianissimo Rege *Ludovico XIV.* per boosorificè receptus est, & multis edicis eximie pietatis, & hereticæ patientiæ exemplis, omnium Galliarum amorem & admirationem sibi ædurum concitavit. Phe, sicut vixerat, obiit *Jacobus II.* Rex Angliæ, in Regio *S. Germain* prope Parisius Palatio die xvi. mensis Septembris anni millesimi septingentesimi primi, ac filium reliquit Principem *FPallio*, qui in jura Patris sui hæcendans, dictus est *Jacobus III.* verus ac legitimus Angliæ Rex, qui tamen hæcenus Regno ino, ob perfidam Hereticorum Anglorum, potius non posuit, & etiamnum uni cum lectissima conjuge *Maria Clementia Solburk*, pūissima Regine, Romæ vivit, pro cujus salute omnes, qui sunt verè pii & Catholici, vota Deo jugiter occupant, & paternum solum, atque omnia fausta & sinceris amantè apprecantur.

Gustavus, Princeps Arancicus, Hæreticus, & genet Regis *Jacobi II.* (nuptat quippè *Maria*, filia ejusdem Regis *Jacobi II.*) inipit è Regno Angliæ pulso Socero suo, verò ac legitimo Rege *Jacobo II.* in solium Regium: e rebellibus fuit iofros, dictusque *Gustavus III.* qui totos veros Angliæ Reges locum habere non debet, eo quod, contra omne jus, Angliæ Regum, iofque rebellum Hæreticorum Anglorum machinationibus, & clandestinis conspirationibus, in valit, & accepta tyrannide, illud Socero suo *Jacobo II.* verò ac legitimo Rege, eripuit. Supremo in Angliā dominio, post possum è Regno *Jacobum II.* potius est *Gustavus* dictus III. usque ad annum millesimum septingentesimum secundum, quo è vivis sublatus est.

Anna, filie Regis *Jacobi II.* & conjux *Georgi*, Daniæ Principis, mortuo *Jacobo II.*

leimo III. in Regio Angliæ sæculo anno millesimo septingentesimo secundo collocata est, cumque esset Hæretica, eam Hæretici Angli anteposuerunt ejus fratri Jacobo, Walliæ Principi, & Regis Jacobo II. filio, quem eo solo nomine, ab Angliæ corona excluderunt, quod Catholicam Religionem profiteretur. Cùm igitur Anna, vivente fratre suo Jacobo, vero ac legitimo Regni Angliæ hærede, in solium Regium irreperit, intrusa potius quam Regine censei debet. Summo tamen rectori in Angliæ potius est usque ad annum millesimum septingentesimum decimum quartum, quo à vitia migravit.

Georgius, Dux Hannoveranus, hæreticus, mortuus Anna, ad coronam Angliæ hæreticis addictus est, qui subinde non tantum verus Angliæ Rex, sed et insulæ & insulæ po sessor haberi debet, cùm violatis divinis & humanis legibus Angliæ coronam usurpaverit, quæ de jure non debeuit Jacobo III. Regis Jacobo II. filio, qui Regni Angliæ verus et hæres, ac legitimus Rex. Nihilominus Georgius, Dux Hannoveranus, arrepta tyrannide, etiam in Angliæ dominatur.

Hæc est series Angliæ Regum, de quibus, & plura scite avas, legis ea, quæ de his singulatim, juxta Sæculorum ordinem, diximus in nostris Colloquiis in Historiam Ecclesiasticam. Consultare etiam poteris Historiam Angliæ, Sæculi & Hybernici, quem Gallico idiomate scriptam nuper edidit, seu anno millesimo septingentesimo septimo, Rotædam in lucem edidit De L'Arg.

OBSERVATIONES

Circa statum Religionis Christianæ, & Ecclesiæ Catholicæ in Regno Angliæ sub Regibus ante Schisma Anglicanum, cui initium dedit Henricus VII. Angliæ Rex, & sub Regibus ejusdem Regni post obitum Schismi Anglicani.

IN primis observare debes, quod licet cetero non cunctis, quo tempore tota Britannia Insula, quæ nunc Angliæ dicitur, Fidem Christianam susceperit, etiam tunc quàm similimum videtur, plures Britannicæ Insulæ loca jam secundo Ecclesiæ sæculo Evangelii luce fuisse illustrata. At enim, Tertullianus, qui temporibus Apostolorum vicinus fuit, (sæcunt quippè circa annum Christi ducentissimum) in libro, quem edidit adversus Judæos, sic scribit: *In quædam universas gentes crediderunt, nisi in Christum, quoniam unus? Cui enim? & alia gentes, Parthi, Medii, &c. ut jam Gentium varietates, Maurorum multæ sint, Hispanarum omnes termini, Galharum diversæ nationes, & Britannorum inaccessa*

Romanis loca, Christo verè subdita. Quibus videri Tertullianus aperte innuit, plura saltem Britannicæ Insulæ loca Christo prius quàm Imperio Romano subdita, hisque locis prius Christianam Fidem illuxisse, quàm ee fuerint Romanoorum eranis pervia. Porro certum est, *patrum Cæsarem* annis ante Christum plusquam quinquaginta Britanniam fuisse ingressum, aliosque post illum Imperatores Romanos fines suos in eadem Britannia paulatim dilatare tentasse, ac tandem totam Britanniam Insulam jugum Romanoorum suscepisse sub finem Imperii Severi, qui tota Insula Britannica in Romanoorum potestatem rediit, brevi post tempore ibidem prope Eboracum mortuus ac sepultus est anno, post Christum natum, ducentesimo decimo sexto. Cum igitur Tertullianus suum contra Judæos librum ante annum, post Christum natum, ducentissimum decimum sexum scripserit, necesse est, ut aliquo tempore, antequàm Tertullianus hæc de suscepta in Britannia Insula Fide Christiana scripserit, fuerint plura saltem Britannicæ loca, in quibus jam Christiana Fides fuisse prædicata etque suscepta. Præterea, Nicæporthi Callixt. lib. 9. *Historia Ecclesiastica* cap. 42. refert Epistolam S. Athanasii, qui quarto Ecclesiæ Sæculo florebat, scriptam ad Jovianum, Imperatorem, in qua S. ille Doctor asserit, Fidem de Consubstantialitate verbi Divini cum Patre æternam in Concilio Generali Nicæno contra Arianum hæreticum, ab Ecclesiis, quæ erant in Insula Britannica, fuisse approbatam; *Modesto*, inquit S. Athanasius, *Christiani nunc in Angliæ, à Sæculo hunc prædictam Fidem, & hanc ipsam professi sunt, qui Nicæa convenerunt Patres, ac etiam cum suffraganeis suis tam comprobare omnes, quæ passim sunt Ecclesiis, in Hispania, Britannia, Gallia & Germania. Omnis enim eorum, quæ recensimus, comperta nobis est sententia, quod ab eis Episcopi habeamus; ex quibus liquet patet, Christianam Fidem jam Sæculo Ecclesiæ secundo fuisse in Britannia susceptam. At Sæculo Ecclesiæ quinto, postquàm Saxones, qui erant Ethnicæ, in Britanniam irrupissent, eamque ardens occupatam in septem Regna, in quibus totidem Reges Saxones domoiebantur, divisissent, extincta est in septem illis Regnis Christiana fides, & Idololatria in tota Britannia Insula longè latius propagata. Ad illorum itaque septem Insulæ Britannicæ Regnorum conversionem S. Gregorius Ab. Papa, exiit Sæculo Ecclesiæ sexto, b. n. ann. MDCVI. missus S. Augustinum Abbatem cum Sociis, qui illis gentibus tam ardenti zelo, animique fervore Evangelium prædicarent, ut hæc septem Insulæ Britannicæ Regna, ac Saxonici Reges, qui eis præerant, expulsi Idololatriæ tenebris, Christianam Fidem septimo Ecclesiæ Sæculo suscepissent.*

Præterea observare debes, Anglo-Saxones, postquàm septimo Ecclesiæ Sæculo Fidem Christianam suscepissent, usque ad Anglicanum Schisma, cujus Sæculo XVI. ambox fuit Henricus VIII. Angliæ Rex, nihil tam curæ ac cordi habuisse, quam ut Christianam Fidem, quæ imbuti fuerant, puram & illibatam servarent, & evitum Ecclesiasticæ Disciplinæ vigorem retinerent. Tanta erat tunc temporis Angliæ Regum erga Summos Pontifices reverentia, ut sue Regni Angliæ,

Angliæ, Scotiz, & Hiberniæ Sedis Apostolicæ domoio demissis eniis subicerent, & in perenne subiectionis testimonium, singulis annis collectum ex omnibus suorum solidiorum domibus subsidium, quod *Dinararius S. Petri* dicebatur, Romanis Pontificibus persolverent, eos sæpius per litteras consulerent, eorum menderis obtemperare maximo sibi honoris loco ducerent, Pontificios Legatos in Angliam missos per honorifice exciperent, Ecclesias erigerent, Monasteria excitarent, Episcoporum & Abbatum eucharistiam ac jurisdictionem tutarentur, & Clericorum jure ac privilegio ferre recte custodirent, sicut certissime constat ex bene multis monumentis, quæ extant in pluribus Tomis, qui nuperimè Londini prodierunt in locum, & quorum bictitulus est: *Fœdera, seu Conventiones, Litteræ, & injunctæque generis Alie publicæ inter Reges Angliæ & alios quorundam Imperatores, Reges, Principes, Præcepta, vel Communitates, ex Autographis intra secretiores Archiverum Regiorum Thesauris per multa Sæcula reconditis, fideliter excerptæ, & in lucem emissæ de mandato Regis, Accurrante Roberto Spaldersio.* Nec minor fuit ante Schisma Anglicanum in custodiendo Fidei Depositum & sanctioe Ecclesiæ Discipline, Episcoporum Angliæ, quæ Regem, zelus ac vigilantiæ. Tot quippè celebrata Anglicana Concilia, quæ in nostris Colloquiis in Historiam Ecclesiasticam retulimus, manifestè probant, quantà corâ & sollicitudine sequebatur his temporibus Anglicanæ Ecclesiæ Episcopi, ut puritati Fidei consulere, & Ecclesiasticam Disciplinam sanctissimè legibus communirent. Hoc nulli Hæretici ante Anglicanum Schisma pedem in Angliâ figere potuerunt, & si qui in eo Regno fuerint aliquando raperti ptevos disseminantes errores, confectum ab Episcopis proscripti, & jussu Regum pennis effecti, e toto Regno expulsi sunt. Regante Henrico II. circa enoum Christi millesimum censelimum trigesimum, venerunt in Angliam viri circiter triginti, multæ doctores contra Sacramente Bepismi, Eucharistiæ, & Matrimonii, qui tameo in universo Angliæ Regno tam dumtaxat seduxerunt mulierculam, quæ etiam facti pœnites respuit, & ad meliorem frugem sese recepit; hi verò homines, à quibus seduxit fuerat hæc muliercula, virga cæsi, & cauterio frontibus inuisti, è toto Regno absque more exire coacti sunt. Venerunt etiam paulo post in Angliam Weldenfes, dicti vulgò *Pauperes de Lagdano*, multæ contra Ecclesiam & Romanos Pontifices impia efflorentes dogmate, sed bi capti, Oxoniæ ad examen ducti, & præsentente Rege, Regique Proceribus, & penè omnibus Episcopis, Hærescos convicti & damnati, à totius Regni Angliæ finibus absque confectione secedere jussit sunt. Deoique, *Jeanes PP. Iustus*, Hæresicæ virulentissimos, sub finem Sæculi decemiquarti suozio Regno Angliæ errores disseminare cepit, sed statim ipse, ejusque sequaces euctoritate publica & Religionis & Regni desolati sunt hoïes, & propter conjunctionem in

Regem suspensio, propter verò pœfidatū in Deum vivicombario digni judicati sunt. Ex his & aliis id genus exemplis, quæ passim leguntur in Anothus Anglorum, facili negotio colligere potes, Catholicam Religionem, eote Schisma Anglicanum, meritis fluxuissa in universo Angliæ Regno, quæ Reges & Episcopi certatim in bene eam toti incumbere, ut omnis ad Regem Angliæ præcluderetur editus hæreticis, qui inconfutilem Christi tunicam dilacerare, ac suis Sedis profundere & conspurcare moluuntur, ut sapientiæ etiam calebreteatur Concilio, quæ ad restituentem tum Ecclesiasticam, tum Moosificam Disciplinam, ad extirpandos gliscientes ebolos, & ad corrigendos fidelium mores, etque in eorum unitas verem elendam Fidem, & genuinam pietatem fovendam sunt necessaria. Cùm igitur Res Ecclesiæ ante Angliæ Schisma optimo loco esset in Angliæ Regno, mirum videti non debet, quod ex eo tam temporis religiosissimo & Romanis Pontificibus addictissimo Regno immemori penè vni illustatam Sæculis, quàm Regularis Clerici prodierit, qui doctores & pietatē Ecclesiæ Catholicæ mirum in modum illustrarunt, & quorum plures Sanctiorum Falsis factis adscripsi. Postremò, obfervare debes, post Anglicanum Schisma, quod Sæculo decimo sexto eoque Ecclesiæ Romanæ confavit Henricus VIII. Angliæ Rex, deploratissimum fuisse & etiamnum esse in Angliæ Regno Ecclesiæ Catholicæ iterum, omnibus Hæresibus ptefatum esse editum, Fidem enique, veram, sinceram, Catholicam, Apostolicam, Romanam ex toto Angliæ Regno vel extirpatam esse, vel cerè veliter oppressam, & vix aliquos, citri evidenti vix discrimen, nacti sit apertos professores. Vix quidem fuit Catholica Religio respicere, & quæsi postliminò revocare instaurari cepit sub Maria, Regina Angliæ Catholica, Regis Henrici VIII. Auditoris Schismatis filia, sed hæc diuturna non fuit Catholicorum læticia, quæ mortuæ Mariæ Reginz Catholice successit in Regnum Angliæ Elizabetha, ejusdem Regis Henrici VIII. filia spurie & hæretica, quæ Anglicano Schismati novum robur eddidit, Hæreticos indeciore reddidit, & furia in Catholicos ioveit, ut eos penitus extermineret, nihil intentatum reliquit. A tempore autem insausi Regis Elizabethæ quidquid obivis gentium spuma erroris ex universo Hæresum Oceano confatur, in Angliæ Regnum advehitur, illic fovetur & occurrunt, immo augentur & multiplicentur Hæreses, exolat dumtaxat Catholice Religionis liberum exercitium, & sub immani persecutione vera Christi Ecclesia ingemiscit in Angliâ, & oppressa sinceritudo ingemiscit, donec Deus Optimus Maximus dignetur Anglorum oculos aperire, ut videat & decellerent errores suos, ad finem Ecclesiæ Romanæ, cui antea devotissimi erant, revertantur, suamque verum Regem faciant.

Itandem aliquando discipiant, & in patetum Angliæ solium pœstuant.

TABULA UNDECIMA CHRONOLOGICA.

In qua, juxta Seculorum seriem, referuntur omnes Hæreses, Controversie, & Schismata, quæ à primordiis Ecclesiæ ad hæc usque tempora in Ecclesiâ emerferunt.

UT omnes Hæreses, Controversie, & Schismata, quæ ab exordio Ecclesiæ ab hac usque ætate emerperunt, possit, sublata omni confusione, facilius lectos memorie mandare, consultius esse duxi, per singule quæque Ecclesiæ Sæculi Hæreses, Controversias, & Schismata, quæ in his originem habuerunt, in hac Tabula Chronologica percensere, quod lector, si plura de Hæresibus, Controversiis, & Schismatibus scire desideret, possit à vestigio recurrere ad nostra Colloquia in Historiam Ecclesiasticam, quæ juxta Ecclesiæ Sæculorum seriem, à nobis disposita, plenior ei de Hæresibus, Controversiis & Schismatibus, quibus hæc ætas exagitata fuit Ecclesiâ, notitiam instillabit. Incipiam igitur ab Hæresibus, quæ primum Ecclesiæ Sæculum infestantur.

De Hæresibus enatis primo Ecclesiæ Sæculo.

Prima Hæresis est *Simonis Magi*, qui Cithibis, Samarie Vico, oriundus, & ad Chirikianam Fidem conversus, potestatem dandi per impositionem manuum Spiritum Sanctam Sacrilega nundinatione emi posse putavit. Hinc ab Apostolis reiectus, præstigiis & eremagiciæ, quam apprimè callebat, plures delusus. Jactabat, se Deum esse cælo delapsam, ad Judæos quidem ut Filium Dei, ad Samaritanos, ut Patrem & ad Gentem, ut Spiritum Sanctum. Legem non à Deo, sed à sinistra quadam Intelligentis conditam esse effusiebat. Carnalis resurrectionem, liberum arbitrium, & necessitatem bonorum operum inficiabatur. *Helenam* quarternariam & publicam meretricem, sibi sociam adiecit, Romanique veniens, ecclisæ præstigiis populo Romano illudere volens, à malis genitrix in altum vertue volare per aëra visus est, sed, orante *S. Petro*, prostratus in terram corruit, & fractis cruribus, totoque debilitato corpore miserè perlit.

Alterâ Hæresis est *Menendri*, Discipuli *Simonis Magi*, qui pariter Samaritanus, & hisdem præstigiis deditus, dicebat, se esse Salvatorem ad omnium salutem calidus demissum, suisque discipulis pollicebatur perpetuum in hac via immunitatem à somno, & à morte, quem illis per sacrilegum Baptisma, quo eos initiabat, confecti, impitæ asseribat.

Tertiâ Hæresis est *Cerinthi*, qui docebat, Deum non esse conditorem mundi; Jesum Christum esse parum hominem ex carnali *Josephi* cum *Maria* consortio pro-

creatum; Legem Moysæ observantiam esse ad salutem necessariam; & cum Evangelio conjungendam. Denique, commemorat est millennium quoddam Christi post resurrectionem justorum in terris Regnum, in quo nisi per mille annos ante Judicium universale obsecutus illecebris & illicitis carnis cupiditatibus indulgere debebat, inde hæc fluxit error *Chelassarum*, seu *Abdennatorum*.

Quarta Hæresis est *Ebionis*, qui petendebat, Circumcisionem aliosque legis Moysæ ritus esse retinendos & cum Evangelio observandos; Christum esse vulgarem hominem, & ante *Mariam* non exivisse. Volebat insuper ille Hæresiarcha, ut sui Sectarii Pascha cum pane azymo & mera aqua petagerent, atque, præter Sabbatum, Dominicam diem celebrarent.

Quinta Hæresis est *Nazaræorum*, qui censabant cum Hæreticis Ebionitis, ceremonias Legis Moysæ in Lege Evangelica retinendas & observandas esse; sed ab illis Hæreticis in hoc discrepant Nazaræi, quod Christum Jesum esse verum Dei Filium constiterunt, quod negabant Hæretici Ebionitæ.

Sextâ Hæresis est *Nicolaitarum*, cujus nonnulli Authorem fuisse existimant *Nicolæum*, unum è septem nascentis Ecclesiæ Diaconis. Sed *Nicolæus* Diaconum plures Sancti Patres ab hac Hæresi vindicant, Hanc tamen *Nicolaitarum* Hæresim temporibus Apostolorum coævam fuisse, aperte colligitur ex Apocalypsi *S. Joannis* cap. 2. vers. 14. ubi etiam *S. Joannes* non obicere iniquæ videtur, antiquorum illorum *Nicolaitarum* errores non tam fidem, quam mores spectasse, eosque in hoc potissimum errasse, quod promiscuum libidinem permittebant.

Hæreses Secundi Ecclesiæ Sæculi.

Prima est *Gnosticarum*, qui dicebant, Deum non esse conditorem hujus mundi, nec Judæis dedisse legem, nec Prophetis adspirasse. Negabant præterea carnem resurrectionem, & Christum Dominum ex *Maria* Virgine accepisse carnem. Obsecris voluptatis dedit, nulla libidinum monstra illis esse putabant, & promiscuum mollicium usum, omnesque libidinum furias in sexus & in corpora permittebant, indeque, ob nimiam, quam in suis abominandis Mythesis turpitudinem exercebant, dicti sunt *Barbæntes*, seu *Gnostæ*.

Alterâ Hæresis est *Adamitarum*, qui ita appellabantur, quod in suis conventibus & impuris Mythesis nudi unum cum feminis, omni deposito pudore, prostrarent, sicut primam Adam in hortu voluptatis conditionem turpet representabant. Promiscuo concubitu & uxorum communione, Belluarum instar, inveterandè utebantur.

Tertiâ Hæresis est *Cainitarum*, qui ita dicti sunt, quod *Cainem*, primogenitum *Adam* filium, singulati veneratione colebant.

lerent. Carnis resurrectionem, & Baptismi ad consequendam salutem necessitatem negabant. *Esfen, Caro, Dathan, Abiron*, & *Sodomitas* laudibus efferebant, *Judas* verò, proditorem Christi Domini, adorabant, ac tandem in omnem libidinem effusi, vitam nefandis sceleribus conspurcatis ducebant.

Quarta Hæresis est *Ophitæarum*, qui sic cognominabatur a voce Græca *ὄφις*, idem significante, quod Latine *Serpens*. Adorabant quippe isti Hæretici serpentem, cujus tactus panes in Eucharistiam oblatos sanctificari arbitrabantur, eum deosculabantur, ac plaris quam Christum Dominum faciebant.

Quinta Hæresis est *Serbianorum*, qui se nuncupati sunt, quod sibi persuaderent, *Sethum*, filium *Adami*, esse Christum, duosque esse genera hominum, quorum unum parentem haberet *Cainum*, alterum à *Setho* originem dedoceret.

Sexta Hæresis est *Carpeocratæarum*, qui suum traxere nomen à quodam *Carpo* Alexandrino, qui docuit, mundum non à DEO, sed ab Angelis conditum fuisse; Christum esse purum hominem; Animas de uno corpore in aliud migrare; nihil naturæ malum esse, sed tantum, juxta arbitrium & opinionem hominum, quædam bona, quædam mala vocari. Præterea, carnis resurrectionem negabat, & ad omnia turpitudinis, & flagitiorum genera Discipulorum sapientiam animos informabat.

Septima Hæresis est *Elesæitarum*, quæ ita à suo Authore *Elesæ*, Arabe, dicta est. Legi Mosaicæ caeremoniis observantia Hæretici *Elesæitæ*, Christum in oculis creaturarum cogebant, & Spiritum Sanctum sexu feminam, & Christi sororem esse delirabant.

Octava Hæresis est *Saturnianorum*, quibus nomen dedit *Saturninus*, seu *Saturnus*, genere Antiochenus, & Hæresiararchæ *Astrucii* Discipulus. Mundum non à Deo, sed à septem Angelis conditum fuisse gartiebant isti Hæretici, *Saturniani* dicti. Christum Dominum umbratilius, & specie tenus dumtaxat incarnatum & passum esse asseriebant, eumque in terras venisse, ut destrueret Judæorum DEUM, quem unus è septem Angelis Mundi fabricatoribus esse putabant. Nuptias etiam & generationem, tanquam ex doctrina Diaboli profectas exercebantur.

Nona Hæresis est *Basilidianorum*, cui nomen imposuit *Basilides*, genere Alexandrinus. Mundum non à Deo, sed ab Angelis creatum fuisse affirmabant Hæretici Basilidiani, Angelosque idem trecentorum sexaginta quinque Cælorum fabricatores esse sultè somniabant. Aquavis spiritus nihil labis contrahi dicebant. Animarum transmigrationem Pythagoræo sensu defendebant. Christum non veram carnem suscepisse, & mortem pro Crucifixo non esse tolerandam obprobriabant, & alios id genus errores obtrudebant.

R. P. Hieronymi Toh. Chronol. P. II.

Decima Hæresis est *Cerdoniana*, quæ ortum habuit à *Cerdone*, Hæresiararchæ *Sæterni* Discipulo. Duos Deos admittebant Hæretici Cerdoniani, bonum unum inconcunctum & Patrem JESU Christi, & alterum malum, qui hunc mundum aspestabilem creavit, ac Judæis legem dedit. Hinc vetus Testamentum, tanquam à malo Deo datum ac promulgatum, repudiabant, à nuptiis abhorrebant, ciborum delectum præcipiebant, & carnis reformationem negabant.

Undecima Hæresis est *Marcionitarum*, quorum Anteliganus fuit *Marcion*, patriæ Ponticus, & *Cerdonis* discipulus, qui mox memoratus Magistri sui errores acriter defendit, & insuper docuit, *Cainum*, *Dathanem*, *Abironem*, *Sodomitas*, atque Nationes omnes, quibus Judæorum DEUS ignotus fuit, per illapsum Christum ad misericordiam salutem obtinuisse; *Abironem* verò, *Abrahamum*, aliosque Patriarchas, & Prophetas, quibus innoxii Judæorum DEUS, salutem non fuisse consecutus.

Dodecima Hæresis est *Appelliarum*, quibus nomen imposuit *Appelles*, Discipulus *Marcionis*. Horumce Hæreticorum Appelliarum præcipuus error in hoc fuit, quod dicerent, Corpus Christi ex Sederum substantia & Elementorum qualitate coaluisse, itisque tandem in ea, unde accepta erant, resolutis, Christum in Cælum, unde venerat, absque corpore ascendisse.

Decima tertia Hæresis est *Valentinianorum*, quæ ita dicta est à *Valentino*, Hæresiararchæ Aegyptio, qui mentem habens pasticheimæris, sinit trīginta *Æones*, seu Deos, qui totam Divinitatis potentiam consistuebant, & ex impuris Gnosticatorum lacrimis, ex Platone, & Poëtarum Græcorum, *Hesiodi* præsertim, fabulis, Hæresim contraxit, quæ nulli unquam fuit figmentis feracior. Ex hoc consilio Hæresiararchæ *Valentini* gurgite plures prodierunt Sæctæ, videlicet *Secundarianorum*, quorum Princeps *Secundus*, Discipulus *Valentini*; *Prolamatarum*, quibus nomen fecit *Prolamens*, discipulus *Valentini*; *Marcesorum*, quorum primipulus fuit *Marces*, *Valentini* discipulus, qui magicas artes edoctus, phileris utebatur, ut libi mulierum amorem conciliaret. Ex Schola etiam Hæresiararchæ *Valentini* eruperunt Sæcta *Colobariana*, sic dicta à *Colobaris*; Sæcta *Heracleonitarum*, seu *Barbarianorum*, Sæcta *Archonticorum*, & Sæcta *Bardesianis*, qui, postquam lingulari eruditione laudas ac potendas Hæresiararchæ *Valentini* fabulas, editis lubricationibus consutasset, eas tandem, investigabili Dei judicio, exceptis, suoque calculo approbavit.

Decima quarta Hæresis est *Tatianæ*, qui licet de Catholica Religione antea bene meritis esset, suam tamen scientiæ plus æquo elatus, inpegit in hæresim, factusque est author Sæctæ *Encratitarum*, seu *Continentiarum*, qui nuptias, seu illicitas, exercebantur, & carnis, viniq; usum prohibebant, inde etiam dicti sunt *Hydrepa-*

rasa seu *Aquarii*, quod in facris petagendis Myſteris ſola aqua uterentur, & à vi- no penitus abſtinerent. Præter illos erro- res, *Tatiani*, ejusque Sectarii perindeba- rent, *Adamum*, totius generis humani pa- rentem, non eſſe ſalvatum. E *Tatiani* Sec- ta propagatæ ſunt alie Sectæ, ſeu Secta *Severianorum*, qui ita dicti ſunt à *Severo*, diſcipulo *Tatiani*, Secta *Apollinarum*, qui etiam appellati ſunt *Apollinici*, *Sac- caphori*, eò quod ſacro induti incederent, & nihil in mundo poſſidere licitum eſſe di- citarent.

Decima quinta Hæreſis eſt *Montani*, qui ſibi, velut Prophetæ, eximium Spiritus Sancti donum arrogabat, Nuptias prola- bebant, & tanquam infames ſolvebat; tres Quadrageſimas obſervare præcipiebat, & omnibus penè delictis, poſt Baptiſmum commiſſis, veniam ac indulgentiam dene- gabat. Huic *Montani* Hæreſi ad hæſit *Ter- tullianus*, egregius antiehc Catholica Fidei deſenſor. *Montani* diſcipuli dicti ſunt *Cata- pyrgæ*, & *Pepuziani*, & ex illius Secta alie pullulârunt, nimirum Secta *Quintil- lianorum*, qui etiam appellati ſunt *Arrety- riæ*, quod pami Eucharistico caſeum admi- ſcerent; & Secta *Paſſalorynctarum*, ſeu *Aſcadrogitarum*, qui inter otandum nari digi- tum uſungebant.

Decima ſexta Hæreſis eſt *Theodoti*, æte Cociarii, qui Chriſtum eſſe parum homi- nem blaſphemabat. Hujus Sectæ Diſci- poli vocabantur *Theodotiani*, vel *Alegi*, id eſt *ſine verbis*, quia Evangelium & Apocalypſin & *Joannis* rejiciebant. In eandem *Theodoti* Hæreſim lapſus eſt *Ar- menus*, qui indein Divinitatem Chriſti uſicui- auſus eſt.

Decima ſeptima Hæreſis eſt *Melchifede- chianorum*, quæ origineos habuit à *Theo- doro Trapezia*, qui ætrotibus Magiſtri ſui *Theodoti Coriarii*, addidit, *Melchifede- chum* eſſe virtutem meliorem Chriſto, in- deinde ejus diſcipuli dicti ſunt *Melchifede- chiani*.

Decima octava Hæreſis eſt *Hermogenis*, qui eò deſupit, ut diceret materiam non fuiſſe à Deo creatam, ſed eſſe Deo coæter- nam.

Decima nona Hæreſis eſt *Florini*, qui in Marcionitarum Hæreſim lapſus, duo ſu- prema Numina, bonum ſcilicet unum, & malum alterum admittit.

Præter iſtas Hæreſes, quæ ſeculo Ec- cleſiæ ſecundo prodierunt, recenſetur Schiſma Aſianorum, qui ritum celebrandi Paſcha ſumà decimâ quartâ, in quacum- que diem incideret, juxta Judæorum morem, obſervabant. Hujus Aſianorum Schiſmatis cùm Romæ, ſenſcente ſecundo Ec- cleſiæ ſeculo, *Riſtus* reus convic- tuſſet, à *Pallare*, Romano Pontifice, damnatus eſt.

Hæreſes, & Schiſmata Tertii Ecclæſiæ ſeculi.

Prima Hæreſis, quæ tertio Ecclæſiæ ſe- culo emerſit, Authorem habet *Nepotianum*,

Romane Ecclæſiæ Diaconum, qui primò contra *S. Cornelium*, verum ac legimum Romanum Pontificem, Schiſma in Ecclæſia excitavit, ſequæ Antipapam conſtituit, ac novam Schiſmatis Hæreſim adjuvat, ad- ſerendo, Ecclæſiam *jus* & authoritatem non habere lapſis in perfectione veniam indul- gendi, & his hominibus, qui, poſt ſuſce- ptum Baptiſmum, in aliquod peccatum pro- lapſi ſunt, omnem penitus ad veniam & re- conciliationem aditum eſſe præcludendum. Hinc originem habuit Secta *Novatianorum*, qui hoc nomen ſortiti ſunt non à *Nova- to*, Carthaginienſi Presbytero, ſed à *Novatiano*, Ecclæſiæ Romane Diacono; dicti ſunt etiam *Novatiani* Sectarii *Cathari*, ſeu *Mundi*, quod ſe ſolos labis puris, Phar- iſeorum more, autuarent.

Altera Hæreſis eſt *Nestii*, qui *Praxeas* Hæreſim recoxit, aſſerendo, Patrem æter- num eſſe paſſum pro nobis. Hinc tam *Praxeas*, quam *Nestii* diſcipuli dicti ſunt *Patropiſiani*.

Tertia Hæreſis eſt *Sabelii*, qui *Praxeas*, & *Nestii* Hæreſim poſtliminò revocavit, ac vehementius propugnare, aſſerendo, in divinis *Patrem*, *Filium*, & *Spiritum San- ctum* non eſſe tres perſonas diſtinctas, ſed unam duntaxat, eamque trînomînem, eſſe perſonam, quæ prout ingenerata eſt, dicitur *Pater*, prout incarnata, *Filius*, prout ſan- ctificans creaturas, *Spiritus Sanctus* vocatur.

Quarta Hæreſis eſt *Origenis*, qui licet excellenti ingenio præditus, & præclaris doctibus exornatus, magnâ nominis cele- britate olim clauſerit, in multos tamen prorupit errores, eoque de causâ Ecclæſia in quinta Synodo Generali anno quingentiſimo quinquageſimo tertio congregata, ipſum *Origenem*, ejus Opera, acque diſ- cipulos illius doctrinæ ſequaces, jure opti- mo damnavit. Conſundi tamen non debent celebres iſtius *Origenis* diſcipuli cum qui- buſdam ſæculi tertii Hæreticis, qui *Orige- niſta* dicebantur, quiſque ex infamî Gnoſticorum cloaca egreſſi, nuptias dam- nabant, ſequæ oblectus voluptatibus conſuecabant.

Quinta Hæreſis eſt *Rebaptizantium*, qui videlicet baptizatos ab Hæreticis iterum ba- ptizabant. Hæc tamen doctrina de rebap- tizandis hæreticis tertio Ecclæſiæ ſæculo non- dum hæretica cenſebatur, ac ſubinde nec *S. Cy- prianus*, Carthaginienſis Epîſcopus, nec alii Epîſcopi Aſiatici, hujus doctrinæ de rebap- tizandis hæreticis licet patrocinari fuerint, hæreſeos inſinulari debent, quia Ecclæſiæ Romane communionem nunquam relique- runt. At *Donatiſta*, & *Anabaptiſta*, qui poſt decretorium Ecclæſiæ judicium, hanc de rebaptizandis Hæreticis doctrinam obſti- natis animis defendebant, jure merito hæ- retici habui ſunt.

Sexta Hæreſis eſt *Pauli Samſatani*, qui docuit, Chriſtum non eſſe ille ante *Marium*, ejus matrem, ac ſubinde etiam non eſſe Deum, ſed parum hominem. *Pauli Samſatani* Diſcipuli dicti ſunt *Paulianiſta*.

Septima

ginis, tanquam per tubum & canalem, transiit. Unicum in Christo admittebant naturam, scilicet Divinam, indeque appellati sunt *Synphase*. Denique, præter alios errores, nonnulli Appollinaristæ, Virginitatem *Mariæ*, post partum Christi, negabant, eamque liberos genuisse blaterabant.

Septima Hæresis est *Priscillianistarum*, quæ ex Gnosticorum, Manichæorum, aliorumque Hæreticorum erroribus conflata Parentem habet *Priscillianum*, natione Hispanum. Admangebant illi Hæretici duo principia, bonum unum, & alterum malum. Triumphantem personam in Deo negabant. Christum esse Deum, veramque carnem suscepisse infestabantur. Nuptus exhorrebant. Carnis resurrectionem explodebant, denique, ut ceteros eorum errores prætermittam, in suis nocturnis Convitiis, quos cum turpibus sœmentis agebant, nudi ore solebant, & ad suas turpitudines occultandas, licitum sibi esse putabant mendacia ac perjuria proferre.

Octava Hæresis est *Andianorum*, seu *Anthropomorphitarum*, cujus Author fuit *Andas*, Syrus à Mesopotamia oriundus, qui crassiori & imperitiori modo hæc Scriptura sacre verba: *Faciemus hominem ad imaginem & similitudinem nostram* interpretatus, Deo membra & formam humanam affinxit.

Nona Hæresis est *Antidicomarianitarum*, qui sic appellati sunt quod docerent, *Mariam*, postquam peperisset Christum Dominum, virginitatis suæ jacturam fecisse, eamque ex carnali cum *Joseph* congressu liberos genuisse.

Decima Hæresis est *Collyridiorum*, qui sic cognominati sunt, quod B. Virginem Deiparam coherent tanquam Deam, & in ipsius honorem collyridem panis per mulieres offerrent.

Undecima Hæresis est *Mezialianorum*, qui etiam dicti sunt *Eucheta*, & *Enthysia*. Hi Hæretici, dimissis omnibus suis facultatibus, & neglecto labore manuum, soli orationi vacabant, asserentes, eum, qui semel per Orationem recepit Spiritum Sanctum, nec jejuniis, nec corporis mortificatione opus habere, quia per adventum Spiritus Sancti fugatur diabolus, corpus à perturbationum motibus, & anima ab omni ad deteriora propensione aditum liberatur. Hinc illi Hæretici somno sese dedentes, somniorum imagines divinum asslatum vocitabant.

Præter istas Hæreses, quæ Sæculo quarto caput in Ecclesia extulerunt, quedam etiam oborta sunt Schismata, quæ breviter hic indicabo.

Primum Schisma circa annum trecentessimum undecimum Donatistæ in Africa excitaverunt. Postquam enim *Aduarius*, Episcopus Carthaginensis, à vita migrasset, *Cæcilianus* in ejus locum successit, quod arde ferentes Donatistæ, convocato Concilio, *Cæcilianum* damnarunt, & *Majorinum* ordinaverunt Episcopum Carthaginensem. Ab hac itaque *Majorini* ordi-

natione exordium habuit funestum illud Schisma in Ecclesia Africana à Donatistis excitatum, quod etiam sub finem sexti Ecclesiæ Sæculi, trecentis videlicet fere annis à *Majorini* Ordinatione, adhuc per Africam vivebat, sicut testatur in pluribus suis Epistolis *S. Gregorius M.* Pontifex Maximus.

Alterum Schisma, sub initium Sæculi quarti exortum, auctorem habuit *Adelephium*, Episcopum Lycopolitanum, qui multiplicis sceleris convictus, à *Petro*, Patriarcha Alexandrino, in Synodo Episcoporum à sua Sede dejectus est. Huic Sententiæ morem non gessit *Adelephus*, sed excusio planè obediens jago, in *Ferrum*, Patriarcham Alexandrinum, aperto Marte insurrexit, seque novum in Ægypto Patriarcham obstantem, ac varios consecravit Episcopos. Verùm, istud *Adelephii* Schisma anno trecentesimo vigesimo quinto fuit omnino extindum in Concilio Generali Nicæno, in quo Patres canone sexto sanxerunt, solum Patriarcham Alexandrinum per Ægyptum, Lybiam, & Pentapolum iustibus ac privilegiis Patriarchatus pœiri debere, eoque soli jus ordinandi Episcopos assertum esse.

Tertium Schisma quarto jam adulto Sæculo in Ecclesia Antiochena conflavit *Lucifer*, Calaritanæ Ecclesiæ in Sardinia Episcopus, Fides Nicænæ, & *S. Athanasii* accerrimus læti defensor. Imperante tunc *deus Juliano*, Apostata, à suo exilio redux *Lucifer Calaritanus* venit Antiochiam, ubi reperit Catholicos duas in partes distractos. Alii quippe adhaerebant *Adelephio*, Episcopo Antiocheno, alii Catholici à *Adelephii* communione erant divulsi, eo solo nomine, quod *Adelephus*, etsi Fidem Catholicam profiteretur, fuerat tamen ab Ariani electus & ordinatus Episcopus Antiochenus. Volem itaque *Lucifer Calaritanus* Catholicos Ecclesiæ Antiochene, in duas factiones scissos, conciliare, Presbyterum *Paulinum* in parte Catholica consecravit Episcopum Antiochenum, & sicque in parte Catholica Ecclesiæ Antiochene duo fuerant Episcopi, *Adelephus* videlicet, & *Paulinus*, indeque inter Catholicos ejusdem Ecclesiæ luctuosum emanatum Schisma, quod prorogatum est usque ad finem quarti Sæculi, seu usque ad annum trecentessimum nonagesimum octavum, quo *Flavianus* in parte Catholica solus remansit Episcopus Antiochenus, & in communionem Romani Pontificis, & Episcoporum Occidentaliū receptus est.

Quartum Schisma quarto Ecclesiæ Sæculo inivit *Ursicinus* S. R. E. Diaconus, qui anno trecentesimo octogesimo quarto contra *Damasum*, legitimum Romanum Pontificem ordinatum, tumultus excitavit, Sedem Pontificiam invasit, ac multos à Clero, Populoque Romano in suas partes traxit. Sed Romæ expulsi Antipapa *Ursicinus* cum novis turbis meditaretur, & invadendæ denique Romanæ Sedis consilia iniret, Imperator *Gratianus*, rogatus ab Episcopo-

Episcopis tam Synodi Romanæ, quàm Synodi Aquilejensis, ut suâ auctoritate huic Schismati finem imponeret, & tumultum-tem Pseudo-Pontificem *Ursinum* in ordinem coeget, *Gratianus*, inquam, Imperator, tot Orthodoxorum Antistitem voris annuens, intrusum *Ursinum* perpetuo exilio multavit, & *Damasum*, legitimum Pontificem, Romanæ Sedis pacificum possessorem reddidit.

Hæreses, & Schismata quinti Ecclesiæ Seculi.

Prima Hæresis est *Pelagianorum*, qui ita dicti sunt à *Prælogo*, Monacho à Britannia oriundo, qui peccatum Originale, ejusque propagationem ad posterum Adami pernegabat, indeque inferebat, parvulos decedentes absque Baptismo æternæ damnationi non esse obnoxios. Gratiam intuitu meritorum dari, & ad quodcumque bonum opus eliciendum sui superque, absque divinæ gratiæ præsidio, sufficere congenitas liberi arbitrii vires perindebat. Denique docebat, hominem solas liberi arbitrii viribus ad eum perfectionis statum proveli posse, in quo impeccabilis esset. Duos in his contra Divinam Gratiam disseminandis erroribus præcipuos discipulos, *Celestinum* videlicet & *Julianum*, habuit Hæretiartha *Pelagius*.

Alterâ Hæresis est *Semipelagianorum*, quæ in Africa in Monasterio Adrumetino enata Pelagianæ Hæreseos Appendix & insaufus furculus fuit. Adherebant Hæretici Semipelagiani, Gratiam ad initium Fidei & bonorum Operum non esse necessariam; Deum non magis velle Electorum, quàm Reprehendorum salutem; Perseverantiam non esse singulare Dei donum, & Electorum prædestinationem non fieri secundum propolium Dei, sed ex eorum prævisis meritis, etiam in parvulis, qui post susceptum Baptismum statim moriuntur, pendere volebant. Denique, Doctrinam Sancti *Augustini de Gratia & libero arbitrio*, tanquam novam, ac nimis duram repudiabant.

Tertiâ Hæresis est *Nestoria*, Episcopi Constantinopolitani, qui verbi Divini unionem hypostaticam negavit, ac subinde Deum verè natum, crucifixum ac mortuum esse. Docuit insuper, *S. Mariam* non esse Matrem Dei, sed duntaxat Matrem Christi, duosque in Christo distinctos Filios, quorum unus esset Filius Dei ab æterno genitus, & consubstantialis æterno Patri; alter verò Filius ex *Maria* natus, qui tantum gratiæ & adoptione Filius Dei esset.

Quarta Hæresis est *Eutychetis*, Prophyteri Archimandrite, seu Abbatis cupedam Monasterii Constantinopolitani. Hic in oppugnanda Nestoriana Hæresi nimio æstu arreptus, an aliam è diametro oppositam Hæresim iniegit, & Divinam, humanamque naturam in Christo post incarnationem pronuncians confundens, unam in

Christo admisit naturam, videlicet *Divinam*, à qua ejusque fuisse abscisum quicquid in Christo apparebat humanum.

Quinta Hæresis est *Helvidi*, qui *S. Maria* Virginitatem post partum negavit, eamque ex carnali cum *Josippo* congressu filios præcæssit blaterabat. Nuptias etiam plus aequo extollebat, & continentiam atque Virginitatem aversebat.

Sextâ Hæresis est *Joviniani*, Monachi, qui, non secus ac *Helvidus*, virginitatis ac continentie Bellum indixit. Meritorum in hac vita, sicut & premiorum quæ Deus in altera vita iustus retribuitur est, inæqualitatem negavit. Peccata paria idem esse docuit, & ad crapulam atque libidinem, teste *S. Hieronymo*, hocum nec provocavit.

Septimâ Hæresis est *Paglantii*, qui Sacrarum Reliquiarum cultum, Sanctorum invocationem, eorumque miracula impugnavit. Vigiliis & pernoctationes in Basilicis Martyrum à Fidelibus olim celebrari solitas supplantavit. *Jejanii* ab Ecclesiâ indicta, Clericorum cælibatam, Virginitatem, & Monasticum Institutum improbat.

His Hæresibus, quæ quinto Ecclesiæ Sæculo protuberant, addunt nonnulli aliam Hæresim, seu *Prædestinationem*, qui, sublato libero hominis arbitrio, omnia præpotenti gratiæ Divinæ tribuebant. At licet verosimile sit, existisse in quinto Ecclesiæ Sæculo quosdam obsecros, & crassiores Minervæ viros, qui, extincto libero hominis arbitrio, omnia Gratie accepta referebant, & perverfas de Electorum Prædestinatione, & de morte Christi pro salute hominum opiniones imbibebant, & idcirco *Prædestinationem* appellabantur, hi tamen rudioris intelligentiæ homines, pauci admodum fuerunt, nec unquam in Sæctam coalescerunt.

Præter istas Hæreses, quæ quinto Sæculo sinum Ecclesiæ viperino dente perfuderunt, duo eodem Sæculo enata sunt Schismata, quæ hic subjicio.

Primum Schisma, quod quinto Ecclesiæ Sæculo erupit, Authorem habuit *Euladium*, S. R. E. Archidiaconum, qui contra *Benifacium* hujus nominis I. legitime electum & ordinatum Pontificem Romanum, irrepsit in Sedem Pontificem, eamque, ut Antipapa, occupavit. At, Imperator *Honorius*, suspecti Cleri Romani libello de *Benifacii* legitimâ Electione certior factus, intrusum Pontificem *Euladium* Româ expelli jussit, & ad *Symmachum*, Urbis Præfectum, scripsit, ut *Benifacius* in Urbem restitueretur, & tanquam Romanus Pontifex legitime electus, ab omnibus susciperetur.

Alterum Schisma eodem quinto Ecclesiæ Sæculo excitavit *Callixtus Laurentius*, S. Prædicti Archipresbyter, qui, procurante *Felle*, Senatore Romano, effusus pecuniis, in Antipapam electus est contra *Symmachum*, qui anno quadringentesimo nonagesimo

perlimo octavo legitime electus & ordinatus est Pontifex Romanus. Litem quidem *Symmacho* adjudicavit *Theodoricus*, Rex Italiae, Secta licet Arianus, sed *Celsus Laurentius*, Antipapa, Ecclesiam turbare non desit, & tunc cum aliquibus à Clero, ac Senatu Romano, *Symmachum*, verum Pontificem Romanum, multorum criminum accusavit, à quibus tamen *Symmachus*, Pontifex Maximus, in Concilio *Palmarum* anno quingentesimo tertio plenè purgatus, innocens & verus Pontifex Romanus declaratus est. *Celsus* verò *Laurentius*, tanquam Pseudo-Pontifex, & Schismaticus auctor ac fautor, reiectus & damnatus fuit.

Hereses, Controversiae & Schismata, quae sexto Ecclesiae Saeculo jungebantur.

Prima Haeresis est *Intertripticolarum*, cui initium dedit *Julianus*, Halicarnassensis Episcopus, & Haereticus Eutychnianus. Adhererant illi Haeretici (qui etiam *Phantasista*, & *Aphehardetta*, appellati) corpus Christi à momento Conceptionis incorruptibile fuisse, & non verò, sed tantum specie tenus, huiusmodi, aliisque id genus affectiones in terris passum esse.

Alteri Haeresis est *Agnostorum*, qui, praeter Eutychnianam Haereticam, quae erant infecti, docebant, Christum ignorasse diem supremi iudicii. Haec Haeresis Authorem habuit *Thersitium*, Ecclesiae Alexandrinae Diaconum.

Tertia Haeresis est *Joannis Philoponi*, qui, cum Eutychnianis unicam in Christo naturam, seu Divinam, admisit, & cum Arianis tres in Patre, Filio, & Spiritu Sancto voluit esse naturas, indeque ejus Sectarii dicti sunt *Trithemisti*, qui etiam negabant resurrectionem corporum.

Quarta Haeresis est *Acemetarum* Monachorum, qui in *Nestorii* Haereticam lapsi sunt, negantes, num de *Trinitate incarnatum & in carne passum* esse, atque *Deitatem Marianam* Virginem verò & propriè Dei Genitricem esse.

Praeter illas Haereses, quae sexto Ecclesiae Saeculo prodierunt, tres eodem Saeculo obortae sunt Controversiae, quae graves in Ecclesia tumultus excitaverunt, quasque hic breviter referamus.

Prima Controversia spectat Doctrinam *Origenis*, quam multi ab omni errore vindicare satagebant, alii verò pluribus erroribus Opera *Origenis* scelerate clamitabant. Huic Controversiae, quae haud parum afflixit Ecclesiam, sine tamen impediret quintam Synodum Generalem anno DLIII. habita, in qua damnatus est *Origenes*, ejusque Opera proscripita.

Alteri Controversia versabatur circa hanc Propositionem: *Unus à Trinitate in carne passus est*, quam propositionem per acris ac foci tutabantur Monachi Scythiae contra Monachos dictos *Acemetas*, à quibus in suspensionem Eutychnianae Haereseos vocabantur. Sed hanc Controversiam

solam diremit *Joannes II. Summus Pontifex*, qui praedictam Propositionem, à Monachis Scythiae assertam, approbavit, & Catholicam declaravit, atque Monachos *Acemetas*, qui Eutychnianae Haereseos notam Monachis Scythiae perpetuam affligebant, damnavit, quam Summi Pontificis definitionem confirmaverunt postea Synodus quinta Generalis Canone X. & Concilium Lateranense sub *Adriano I.* Canone II.

Tertio Controversia, eaque gravissima, fuit erat in Disputatione *Trium Capitularum*, videlicet an damnari deberent persona & Scripta *Theodori Mopsuesteni*, Scripta *Theodori* contra *S. Cyrillum*, Episcopum Alexandrinum, & Epistola *Iba* ad *Mariam Persam*. Hanc de tribus Capitulis Controversiam, quae graves in Ecclesia excitavit tragédias, sedulo excussurunt Patres quinta Synodi Generales, ac tandem, post maturum ac diuturnum examen damnaverunt *Tria Capitula*, seu personam, & Scripta *Theodori Mopsuesteni*, Scripta *Theodori* contra *S. Cyrillum*, & Epistolam *Iba* ad *Mariam Persam*. Occasione istius Controversiae de *Tribus Capitulis* constitutum est eodem Saeculo sexto Schisma, cujus praecipui Authores fuerunt Venetiarum & Illiriae Episcopi, qui *Trium Capitularum* defensionem acriter susceperunt, eo potissimum nomine, quod sibi persuaderent, quamvis Synodum Generalem, in qua Scripta *Theodori*, & *Iba* proscripita fuerant, esse contrariam Oecumenico Concilio Chalcedonensi, in quo *Theodoretus*, & *Iba*, post damnatum *Nestorium*, tanquam Orthodoxi fuerant à Patribus recepti. Verum postquam illi Episcopi, istius Schismatis Authores, compertum ac exploratum habuerant, Synodum quintam Generalem in damnatione *Trium Capitularum* non esse contrariam Oecumenico Concilio Chalcedonensi, avulsi, inquam, illo dubio, quod ipsorum animis alio indebat, extincto Schismate, ad unitatem Catholicam, seu Romanam Ecclesiam, redierunt.

Denique, sexto Ecclesiae Saeculo duo alia procuperunt Schismata, quorum primi auctor fuit *Dioscorus*, Diaconus, qui contra *Papianum II.* legitimam Pontificem Romanum, se Anti-Papam constituit. Sed, eo post aliquot hebdomadas morte praevento, Schisma extinctum est. Alterum Schisma induxit *Pygrius*, qui ambitione abreptus, vivente adhuc *S. Silvestro*, legitimo Pontifice Romano, sedem Pontificiam invasit. Mortuo autem in exilio *S. Silvestro*, vero Pontifice, Clerus Romanus, Ecclesiasticæ pacis & unitatis studio permotus, *Pygrius* Pontificatus consensu, & illum, quem antehac, velut Pseudo-Pontificem execrabatur, legitimis habitus Comitibus, verum ac supremum totius Ecclesiae Pastorem declaravit.

Hereses, quae Saeculo Ecclesiae septimo originem habuerunt.

Prima Haeresis est *Panticonorum*, qui admittebant cum Manichaeis duo Principia, bonum

bonum unum, & alterum malum, Divinam Mariæ Virginis Maternitatem, & præsentiam realem corporis, & sanguinis Christi in augustissimo Eucharistiae Sacramento negabant, omnem Cruci Christi Domini venerationem adimebant, mendacium, & Religionis simulationem licitam esse affirmabant, & in omne spurcitia genus effusi, sese nefandis libidinum monstros turpiter fœdabant.

Altera Hæresis est *Monothelitarum*, qui, tanquam mali furculi, ex infecta Eutychnorum stirpe pullularent. Dicitur autem sunt *Monothelita*, quod exclusâ operatione & voluntate humanâ, unicam duntaxat in Christo esse voluntatem, & operationem, seu Divinam, profiterentur. Huic Monothelitarum Hæresi impendissimè faverant duo Imperatores, *Heraclius* videlicet & *Constantinus*, qui, promulgatis Edictis, novum hunc Hæresi robur addiderunt, ejusque in Oriente propagationi fœnestram occasionem dederunt.

Prodiit eodem Sæculo septimo impia Secta *Mahometana*, qui liberum publicavit dictam *Alcoranum*, complectentem Sectæ Mahometanæ Legem, & à capite ad calcem narrans, fabulis, anecdotis & erroribus scatentem. Quidquid verò rectum & rationis consonum habet prædictus liber, id totum *Mahometus* hausit à veteris ac Novi Testamenti Historia, quam tamen multis Rabbincorum, seu Talmudistarum, & Medrashitarum nugis, ex impuris Gnostico-rum Evangelis, & ex pestilenti doctrina Ariano-rum, Sabelliano-rum, Manichæo-rum, alio-cum-que ejusdem furfuris Hæreticorum crassius excerptis erroribus turpissimè fœdavit, cunctique ejus *Mahometus* insignis impostor, & effreni admodum libidinis deditus, Sectæ suis polygamiam licitam reddidit, ejusque post hanc vitam promittit beatitudinem omnibus carnalibus deliciis affluentem, & positam in expletione libidinis & gula, & in obscenis sensuum voluptatibus, quibus assatim potientur.

Hæreses, quæ ex orco prodierunt Sæculo Ecclesiæ octavo.

Prima Hæresis est *Iconoclastarum*, qui ita dicti sunt, quod Christi & Sanctorum Imagines nullo cultu, nullâ veneratione dignas impie assererent, eas dilacerarent, conculcarent, comburerent, atque in eos, qui sacris illis Imaginibus aliquem cultum exhibebant, atrociter saevirent. Hanc *Iconoclastarum* Hæresim lætè in Oriente Sæculo octavo propagarunt duo ecclesiastici Imperatores, eademque peste infecti, videlicet *Leo Isaurus*, ejusque filius *Constantinus Copronymus*. Eadem etiam Iconoclastarum Hæresis Sæculo Ecclesiæ nono sub Orientis Imperatoribus *Leone Armeno*, *Michaelis Balbo*, & *Theophilo* graves iterum turbas & persecutiones in Catholicos, Sacrarum Imaginum cultores, excitavit.

Altera Hæresis procusa est à *Felice*, Ur-gellitano Episcopo, & *Elipando*, Toletano

Antistite, qui docuerunt, Christum, secundum humanam naturam assumptam, non esse Filium Dei naturalem, sed adoptivum, id est, Christum, quâ parte homo est, esse duntaxat Filium Dei adoptione, non naturâ, sicque tenuerant Hæresum *Nestorii*, duas in Christo personas constituentes, seu duos in Christo distinguentis Filios, quorum unus ab æterno genitus, naturâ esset Filius Dei, alter verò in tempore ex *Maria* genitus, adoptione tantum & gratiâ esset Filius Dei. Hanc Hæresim duo illi Antistites, *Felix*, & *Elipandus* epurârunt, cum hoc tamen discrimine, quod certum sit, *Elipandum*, Toletanum Episcopum, ad gremium Catholicæ Ecclesiæ reversum, pœ mortuum fuisse; *Felicem* verò, Utigelitanum Antistitem, post istius Hæresis palinodiam decantatam, denudò, instigantis, ad vomitum rediisse, & in eadem Hæresi mortuum fuisse, testetur *Ado* in suo Chronico.

Denique, Sæculo octavo duo exorti sunt Hæretici, *Adalbertus*, natione Gallus, & *Ciriacus*, genere Scotus, qui populum diversis erroribus seducebant. Prior, seu *Adalbertus*, se Apostolum esse prætendebat, capillos, atque ungulas suis populo, seu Sacras Reliquias, exhibebat, & sub obtentu Angelorum, demones invocabat. Alter vero, seu *Ciriacus*, Sanctorum Patrum Scripta respuebat, Conciliorum Acta ac Decreta parvi faciebat, & insuper docebat, Christum Dominum ad Inferos descendentem, pios & impios simul inde abstrahere.

Hæreses, Controversiæ, & Schismata, quæ nono Ecclesiæ Sæculo eruperunt.

Prima Hæresis est *Clodii*, Taurinensis Episcopi, qui extinctam *Pygmalionis* Hæresim innovavit, negando videlicet Crucis Christi Domini, & Sacrarum Reliquiarum venerationem, Sancto-rum cultum, & invocationem. Docuit etiam, sacras ad limina Apostolorum peregrinationes esse plane inutiles.

Altera Hæresis est *Joannis Scoti Erigenæ*, qui circa necessitatem Gratia, & Electo-rum prædestinationem, quam juxta Pelagianorum Hæresim explicabat, varios protulit errores, & præluens Hæresi *Berengarii* (qui Sæculo Ecclesiæ undecimo *Sacramentorum* parens fuit) docuit, Sacro-Sanctam Eucharistiam non continere verè & realiter Corpus, & Sanguinem Christi, sed eam esse duntaxat memoriam & figuram Corporis & Sanguinis Christi. Eodem nono Ecclesiæ Sæculo quatuor obortæ sunt controversiæ, quas hic singularem referam.

Prima Controversia fuit circa modum existendi Corporis Christi in augustissimo Eucharistiae Sacramento. *Paschasius Radbertus* assererebat, Corpus Christi in Eucharistiae Sacramento esse illud idem, quod ex *Maria* Virgine natum, & in cruce passum est,

est. Id autem ex adverso negabant *Ratramnus*, *Rabanus*, & alii. Verum, hæc controversia in pugna tantum verborum sita erat, & concors omnium in doctrina de reali præsentia Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistiæ Sacramento sententia. At enim, *Paschasius Radbertus* hoc unum duntaxat volebat, quod Corpus Christi in Eucharistiæ Sacramento esset illud idem, quod ex Maria Virgine natum, & in Cruce passum est, quantum ad substantiam, & vere naturæ proprietatem, idque ultra fitebantur *Rabanus*, *Ratramnus*, & alii, qui solum negabant, Corpus Christi in Eucharistia esse illud idem, quod ex *Avia* Virgine natum, & in Cruce passum est, quantum ad aliquas affectiones merè accidentales, puta extensionem & motum localem, visibilitatem, tangibilitatem, divisibilitatem, mensurabilitatem, & impenetrabilitatem, quæ omnia non conveniunt Corpori Christi in Eucharistiæ Sacramento, & tamen conveniunt Corpori Christi, quatenus ex Maria Virgine natum, & in Cruce passum est, indeque inferebant, Corpus Christi in Eucharistiæ Sacramento non esse illud idem, quod ex Maria Virgine natum, & in Cruce passum est. Hæc igitur Controversia non in aliqua Dogmatis de reali præsentia Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistiæ Sacramento divergentia, sicut effusunt moderni Hæretici, sita erat, sed tantum in diverso loquendi modo, quem circa modum existendi Corporis Christi in Eucharistiæ Sacramento usurpaverunt Catholici noni Seculi Scriptores.

Altera Controversia spectat *Gotteschalchum*, Monachum, cuius doctrinam circa Gratiæ, Prædestinationem, liberum hominis arbitrium, & mortem, quam Christus passus est pro salute hominum, tanquam Hæreticam, perstrinxit *Hincmarus*, Remensis Archiepiscopus, & ut talem in quibusdam Conciliis damnandam curavit. Sed doctrinam *Gotteschalchi* multi Scriptores Catholici non solum noni Seculi, sed etiam posteriorum temporum ad hanc usque ætatem ab hæresi vindicarunt. Quò fit, ut in hac controversia de doctrina *Gotteschalchi* nihil certi hinc inde pronuntiare audeam, sed Historici partes agens, causam intactam relinquam.

Tertia Controversia in hoc sita erat, an dicenda esse *trina Deitas*? Repugnabat *Hincmarus*, Remensis Archiepiscopus, qui hæc verba: *Te trina Deitas*, ex Hymno Martyrum expungi iussit. Sed *Trinam Deitatem* dici posse asserunt *Gotteschalchus*, & *Ratramnus*, quorum causam meliorem fuisse, quam *Hincmari*, patet ex iudicio Ecclesiæ, quæ in Hymno Fidei Corporis Christi, qui incipit: *Sacris Solemnibus*, ubique canit: *Te Trina Deitas, unaque personæ* &c.

Quarta Controversia mota est circa modum, quo Corpus Christi prodit ex Virgine, *Maria*, communione viâ, an singulari? *Ratramnus*, Monachus, aiebat Christum nascendo vulvam *B. Mariæ* Virginis aperuisse, citra tamen illius virgin-

tatis jacturam. At, *Paschasius Radbertus* hanc male sibi coherentem *Ratramni* doctrinam confutavit, & ostendit, Corpus Christi viâ quidem communem ex utero *B. Mariæ* Virginis proditisse in lucem, sed non communem modo, i. e. apertendo vulvam, cum semper clausum in Maria manserit Virginalis sigillum.

Præter has Hæreses & Controversias, quæ Seculo nono Ecclesiæ vexarunt, funestum Schisma *Photius*, Patriarcha Constantinopolitanus, excitavit, eoque Ecclesiæ Græcam, seu Orientalem, à communione Ecclesiæ Latine, seu Occidentalis, divisit.

Saculum Ecclesiæ decimum, quod sui avaritate ac boni sterilitate ferreum, mali obsequio exundantis deformitate plumbeum, atque Scripturam inopie obsecrum appelles *Barenus*, *Saculum*, inquam, *decimum* vultis (quod *secundus* erga suam Ecclesiæ beneficium fuit) *Hæresum*, & schismatum & errorum mensuris suis sedatum, atque in eo citra, peragunt Ecclesiæ Catholica Fides in maxima licet morum Cleri ac populi corruptela, tanquam litum inter spino, thibosa & intermetata permansit.

Hæreses & Schismata quæ Seculo undecimo Ecclesiæ vexarunt.

Prima Hæresis, quæ Seculo Ecclesiæ undecimo graves tumultus excitavit, parentem habuit *Berengerium*, Archidiaconum Andegavensem, qui inter ceteros, quos profudit errores, passim inficiatus est realem Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistiæ Sacramento præsentiam, & conversionem substantiæ panis & vini in substantiam ejusdem Corporis & Sanguinis Christi Domini. Docuit insuper, parvulos non esse baptizandos, sed tantum adultos, & licitam cum omnibus feminis fornicationem esse putavi. Ab his tamen erroribus *Berengerius*, post varios casus ac lapsus, tandem aliquando resipuit, & ad meliorem frugem ac sinceram penitentiam conversus, Catholicam Fidem constanter usque ad mortem professus est, & in sinu Catholica, seu Romane Ecclesiæ, ubi.

Altera Hæresis est recentiorum quorundam Manichæorum, quæ in Galliarum Regno detecta est, & cupis Sæclitii docebat, Christum de Virgine Maria non esse natum, neque pro hominibus passum, neque à mortuis resurrexisse. Negabant insuper cultum Sanctorum, necessitatem bonorum operum, Baptismum delere peccata, & consecrationem Corporis & Sanguinis Christi fieri per Consecrationem Sacerdotis. Postremo, nocturna Conventicula agebant, in quibus promiscuam libidinem, extinctis luminaribus, exercebant, & occurrentem matrem aut sacrosancti indiscriminatus consueperant, & infantes ex illis spurcissimis concubitus procreatos comburebant, eorumque cineribus ad nefanda sive Sæclis peragenda Mythesa utebantur.

Tertia Hæresis est *Rogandorum*, qui, Duce quidam

quodam *Basilio*, Medico, multos in Oriente disseminarunt errores. Vetus Testamentum, tanquam à malo principio conditum cum Manichæis rejiciebant, unam dumtaxat in Deo personam cum Sabællianis admittiebant, DEO humanam formam tribuebant. Christum non verè, sed simulatè mortuum fuisse garriebant, Crucem despiciabant, Imaginem cultum Idololatriam appellabant, dæmones invocabant & celebrabant, Missæ Sacrificium execrabantur, & alia id genus errorum monstra proferebant, quæ *Alexius Comnenus*, Orientis Imperator, statim ac comperta habuisset, non solum *Basilium*, hujus Sæctæ Principem, sed etiam multos illius discipulos, in Hæresi per vicaces, vivos exuri jussit.

Quarta Hæresis auctorem nata est *Roscelinum*, natione Britonem, seu Aremoricum, Canonicum Compendiensem, & præceptorem *Abelardi*. Præcipuus illius error fuit circa Mysterium Sanctissimæ Trinitatis, Adhærebat quippè, tres personas esse tres res ab invicem separatas, sicut sunt tres Angeli, aut tres animæ, tresque Deos verè dici posse, si usus admitteret.

Præter illas Hæreses, quæ Sæculo undecimo enasæ sunt, *Abbael Cerularius*, Patriarcha Constantinopolitanus, Photianum Schisma eodem Sæculo, seu anno millesimo quinquagesimo tertio, innovavit, in Ecclesiam Latinam graves calumnias congestit, plura accusationis Capita commentatus est, & Ecclesiam Græcam, seu Orientalem, à Communione Ecclesiæ Latine separavit, Græcosque omnes induxit, ut illos errores, quibus etiamnum adherent, videlicet de Processione Spiritus Sancti à solo Patre, de Missæ Sacrificio non celebrando in pane azymo, sed fermentato, de dilutione Beatusdinis usque ad septemum judicii diem, contra Purgatorium, & Primum Romanum Pontificem, aliorum ejusmodi errores apertè, magnæque animorum æstu propugnarent.

Denique, Sæculo undecimo occasione motæ Controversiæ De Iurgitatis, quas, per Annali, & Baculi Pastoralis traditionem, sibi in electione Episcoporum & Abbatum, remouentibus Romanis Pontificibus, Imperatores, & Principes Laici arrogabant, *Henricus*, Rex Germaniæ, hujus nominis IV, inter Imperatores verò III, Schismate dividit Ecclesiam, & *Gisbertum*, Ravennatem Archiepiscopum, creavit Antipapam dictum *Clementem Tertium*, eoque contra *Gregorium VII*, verum ac legitimum Romanum Pontificem, in Sedem Pontificiam intravit.

Hæreses, Controversiæ & Schismata, quæ Sæculo Ecclesiæ duodecimo emerferunt.

Prima Hæresis auctores habuit *Petrum de Breis*, à quo ejus Sæctarii dicti sunt *Petrusiani*, & *Henricum*, à quo ejus discipuli *Henriciani* fuerunt cognominati. Ambo Hæresiarchæ suos in Gallo-Provincia errores disseminarunt, quorum præcipua Ca:

pita hæc erant: Parvulos esse baptizandos negabant. Tempia solo æquanda esse asseriebant, quoniam Deus æquè in tabernis ac in Templis, ante altare, vel ante stabulum invocari potest. Sacras Cruces confringebant, igneque succendebant. Realem præsentiam Corporis, & Sanguinis Christi in Eucharistiæ Sacramento non admittiebant. Sacrificia, orationes, elemosynas, & alia id genus bona opera pro fidelibus defunctis in Ecclesiâ fieri solita, fugillabant, nec his mortuos juvari posse pertendebant. Denique, Traditionem, & Sanctorum Patrum doctrinam explodebant. Horumce duorum Hæresiarcharum *Petri de Breis*, & *Henrici*, discipuli iidem fuerant alii ejusdem Sæculi duodecimi hæretici, dicti *Petrusianenses*.

Altera Hæresis est *Petri Abalardi*, qui inter plures errores, quorum fuit accularus, docuit, Deum Patrem pleam esse potentiam, Filium quandam potentiam, Spiritum Sanctum nullam potentiam. Processionem Spiritus Sancti à Patre, Filioque admittit quidem, sed eum de Patris & Filii substantia procedere pernegabat. Filium Dei carnem induisse, ut homines à iugo Diaboli liberaret, tanquam signum tantum rejiciebat. Spiritum Sanctum esse animam mundi affirmabat, & homines per liberum arbitrium, sine adjuvante gratia, bene posse, & velle & agere censibat. Ab Adam non trahi Originalis peccati culpam, sed poenam dumtaxat, existimabat, & alios ejusmodi errores docuit, à quibus tamen resipuit, & post sinceram eorum emendationem, pie in gremio Ecclesiæ Catholice obiit.

Tertia Hæresis est *Gilberti Porretani*, Episcopi Pictavenfis, qui realem distinctionem inter essentiam divinam & Attributa constituens dicebat, divinam Essentiam non esse Deum, proprietates personarum non esse ipsas personas, & divinam naturam non esse incarnatam. Verùm *Gilbertus Porretanus* istos & alios, quos docuerat, errores, sincero animo ejuravit, & Catholicam Fidem ad suum usque obitum constantè retinuit.

Quarta Hæresis est cujusdam *Eusebii*, seu *Louis*, dicti *De Stella*, Gallicè *En de l'étoile*, qui insulè adhærebat, se Filium Dei esse unigenitum, venturumque ad judicandum vivos & mortuos.

Quinta Hæresis est *Waldensium*, qui etiam dicti sunt *Pauperes de Lugduno*. Hi sub specioso summe paupertatis, quam assecebant, obtentu, bene multos sparserunt errores. In primis, adhærebant, veram Ecclesiam penes se solos existere, & Ecclesiam Romanam, errorum omnium Magistram & vitiorum sentinam appellabant. Præterea, nec Romano Pontifici, nec aliis Episcopis parendum esse asebant, & Excommunicacionem, aliasque censuras ab his latas deridebant. Statuta Ecclesiæ contemnebant; Tempia, Altaria, eorumque consecraciones, Sacerdotalia indumenta, Indulgencias, Jejunia, Sacros ritus ac caeremonias,

K Con-

Councila, Synodos, Monachorum institutum, & Officia, quaecumque Ecclesiastica reprobabant. Multiculis Verbum DEI predicandi, & Scripturas Sacras in linguam vulgarem translatas legendi aique interpretandi facultatem tribuebant, & traditiones, atque Sanctorum Patrum Expositiones repudiabant. Omnem potestatem sive Ecclesiasticam, sive Laicalem, solo peccato mortali deperdi prædicabant, denique, ut ceteros illorum errores missos faciam, Sanctorum cultum & invocationem impugnabant, Reliquias, vigilias, Canonizationes, miracula, & Festivitates Sanctorum spernebant, eorum Imagines execrabantur, Purgatorium negabant, & alios nefandos eorumque errores. Ex hac VValdensium Secta alie promanarunt Sectæ, videlicet *Catharorum* in Italia, *Cotartiorum* in Gallia, & *Sabbatariorum*, vel *Infabularum* in Hispania.

Sexta Hæresis est *Tanquelinæ*, qui eo dementie prorupit, ut se Filium Dei esse diceret, & filias, in conspectu matris, necnon Sponsas, oerocentibus matris, de florari, ac corumpi juberet, atque confugia promissa esse veller.

Septima Hæresis est *Arnaldi Briviacensis*, qui, ut Laici Principibus adularetur, docuit, nec Clericos proprietatem, nec Episcopos Regalia, nec Monachos possessiones habentes aliqua ratione posse salvari, cunctaque hæc Principis esse, ab ejusque beneficentia in usum Laicorum eedere oportere.

Octava Hæresis est *Abbatis Joachimi*, qui inter Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum admitteret in essentia divina unitatem non veram & propriam, sed quali collectivam & similitudinariam, non secus ac multi humines dicuntur unus Populus, & multi Fideles una Ecclesia. At, cum Abbas Joachimus suamque obitum Scripta Sedis Apostolicæ judicio subiecit, districte vocit *Honorius III.* Pontifex Maximus, ne Abbas Joachimus hæreses nomine infamaretur.

Nonæ Hæresis est *Albigensium*, qui, præter errores, quos cum Hæreticis Waldensibus communes habebant, duo insuper cum Manichæis admitterebant æternæ principia, bonum unum & alterum malum.

Præter istas Hæreses, quæ Sæculo Ecclesiæ duodecimo pullularunt, duæ etiam Controversiæ fuerunt eodem Sæculo ventilatæ, quarum prima spectabat validitatem Baptismi, quem Laici in Gallia, absente Sacerdote, administrabant, hæc tantum verba pronuntiantes: *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, oculus illis, quæ permittit solent: Ego te baptizo.* Sed hanc Controversiam diremit eodem Sæculo duodecimo *Alexander III.* definitivæque, invalidum esse Baptismum, si Minister prætermiserit hæc verba: *Ego te baptizo.* Quam Summi Pontificis definitionem denum publicavit *Alexander VIII.* Pontifex Maximus, anno millesimo sexcentesimo nonagesimo.

Altera Controversia Sæculo Ecclesiæ

duodecimo mota est circa conversionem aquæ, quæ Calici ante Consecrationem infunditur, an nimirum aqua, non secus ac vinum, immediatè per verba Consecrationis convertatur in Sanguinem Christi? vel potius aqua immediatè convertatur in Vinum? Verùm in hac Controversia Theologi tanquam probabiliores sectantur doctrinam *S. Thome*, afferentis, aquam, quæ ante Consecrationem infunditur Calici, immediatè converti in vinum, & mediante vino, quod est solum à Christo Domino præscripta consecrandi calicis materia, transire in Sanguinem Christi.

Denique, Sæculo Ecclesiæ duodecimo contra veros ac legitimos Pontifices Romanos, præteritum in *Paschali II. Gelasio II. Innocentio II. & Alexandro III.* multi insurrexerunt Antipapæ, qui in Sedem Pontificiam vi, vel auctoritate Imperatorum Occidentis intrusi, variorum in Ecclesiæ Schismatum autores fuerunt.

Hæreses, quæ oborta sunt decimo tertio Ecclesiæ Sæculo.

Prima Hæresis est *Almarici*, ejusque Discipulorum, qui, præter multos, quos disseminabant, errores, dicebant, potestatem Patris duralem, quandò, viget lex Moysæ: Legem novam à Christo conditam ad sua usque tempora vim habuisse; sed eam deinceps cum omnibus suis Sacramentis abrogatam locum dedisse Spiritui Sancti Regno usque ad finem mundi duraturn, in quod Baptismus, Cœlestis, Eucharistia, aliaque Sacramenta jam non essent necessaria, sed solè interiori Spiritui Sancti gratiæ, exclusis bonis operibus, quælibet salvari posse docebant, indeque charitatis donum adeo extollebant, ut mulierculus, quibus cum carnali commercio commiscebantur, persuaderent, flagitia, Rupra, adulteria, aliaque id genus turpissima peccata per virtutem charitatis licita & innoxia reddi, atque hoc pacto promitterent omnium peccatorum impunitatem.

Altera Hæresis est *Flagellantium*, qui docebant, non posse salvari eos, qui illorum Sectæ nomen non dedissent, sedque non baptizarent in proprio sanguine, nodosa funibus sese flagellantes. Sacramenta Ecclesiæ contemnebant, Romanum Pontificem, & Episcopos omni auctoritate, ac jurisdictione privabant. Purgatorium post hanc vitam negabant, Jejunia ab Ecclesiæ indicta de medio tollebant, aliosque perniciosos erroribus erant infecti.

Tertia Hæresis est *Stradingerum* in Germania, qui in suis propudialis Conventibus promiscuum libidinem exercebant, in Clericos ac Religiosos viros crudeliter grassabantur, & Corpus Christi Domini, quod singulis annis in Paschate de manu Sacerdotis recipiebant, in are de industria servantes, illud postea in latrinas expuebant.

Quarta Hæresis procul a ceteris fuit in Germania à quibusdam, quæ *Friderico II. Imperatori & Conrado*, ejus filio, Catho-

lice Ecclesie percellibus, favere volentes, prava Dogmata, in Hæreticis Donatistis ab Ecclesia jam proscrip̃ta, innovarunt, asserentes, Romanum Pontificem esse Hæreticum, omnesque Episcopos, & Praelatos, hæresi totidem & Simonâ infectos, nec ligandi & solvendi, nec consociendi Corpus Christi potestatem habere, quod mortalibus peccatis essent insetiti.

Quinta Hæresis est *Guillelmi à S. Amari*, quod iudicemus in Religiosos, quos *Mendicantes* appellamus, libellum scripsit, qui titulus est: *De periculo Novissimorum temporum*, multis contra Religiosam paupertatem erroribus satentem, quem idcirco *Alexander IV.* Pontifex Maximus, tanquam perniciosum, & detestabilem confixit.

Sexta Hæresis est *Davidis Dinanti*, seu *De Dinando*, discipuli Hæretici *Almarici*, qui eo deliquit, ut non dubitaret asserere, Deum esse Materiam primam.

Præter illas Hæreses, qui Saeculm decimum tertium conspuerunt, non paucos errores invexerunt quidam ejusdem Saeculi in Galliarum novarum cupidi Theologi, qui in varios lapsi sunt errores, quos *Guillelmus à Stephanus le Temple*, Archiepiscopi Parisienses, jure overto damnavit. Nee prætermitti debet mole consociatus liber à nescio quo Authore ejusdem Saeculi decimo tertio editus, & *Evangelium æternum* inscriptus, qui, ob insulsa & blasphemata dogmata, quibus refertus est, ab *Alexandro IV.* Pontifice Maximo fuit proscrip̃tus.

Hæreses, & Schismata, quæ Saeculum Ecclesie decimum quartum infestaverunt.

Prima Hæresis, Saeculo Ecclesie decimo quarto in Oriente exorta, Authorem habet *Gregorium Palamam*, Monachum Græcum, & postea Theissalicensem Episcopum, qui nomen suum hunc *Palamitarum* Sæcæ dedit. Perindebatur autem illi Hæretici *Palamita*, lumen in monte Thabor, Corpori Christi circumfusum, inextingitum ac æternum Dei lumen fuisse, illud tamen non Dei substantiam esse, sed ejus tantum operationem. Præterea, asseruunt, essentiam Dei, ab ejus Attributis esse resolute distinctam, Divinaque Attributa essentia DEI esse minora, ipsi tamen coeterna. Postremo negabant, naturam, seu essentiam Dei, qualis in se est, à quocumque intellectu creato, etiam Beati, videri posse, totamque Sanctorum Beatitudinem in sola visione cujusdam lucis inextingitæ, sed ab essentia Dei resolute distinctæ, sitam esse docebant. Non solum *Palamita* à suo Authore dicti sunt isti Hæretici, sed etiam fuerunt appellati *Hesychisti*, *Enthura*, & *Atessini*, quod inter orandum imitarentur infames Hæreticos Medialinos, caput ad umbilicum deprimentes, & in ea orationis quiete mirabilem se locum inveni, & incredibili voluptate affecti delitarent.

Altera Hæresis est *Fratricellorum*, seu quod *R. P. Hieronymi Tab. Chronol. P. 4.*

eundam pseudo-Minoritarum, qui ab Ordine *S. Francisci* secegerunt, & paupertatis Evangelicæ speciem sibi arrogantes, veri hypocritæ erant, & inter multos, quos sparserunt, errores agebant, penes se solos esse veram Christi Ecclesiam, Ecclesiam verb Romanam *Carnalem* nuncupabant, *Babylinem*, & *magnam meretricem*. Omnes Romanos Pontifices à tempore *S. Sylvestri Papa*, excepto solo *Celestino V.* prævicatorum esse dicebant, eisque subinde, & aliis Prælatibus obediendum non esse prædicabant. Interim, isti Hæretici *Fratricelli*, se orationi & contemplationi addictissimos, atque à terrestrium honorum amore penitus alienos esse mentientes, perpetuo otio indulgebant, & mendicitate, quæ ipsis non indecora videbatur, vitam sustentabant.

Tertia Hæresis est *Beguardorum* & *Beguinorum*. *Beguardi* erant Apostatae Ordinis *S. Francisci*, & *Begine* erant puellæ, quæ sub finem Saeculi duodecimi à quodam *S. Presbytero Lambertino* societatem ad carnè vivendum, absque tamen vocis, fuerant congregatae. Hægitur puellæ, dictæ *Begine*, pravis dogmatibus cujusdam fanaticæ mulieris *Margareta Porreta* penitus infectæ, societatem inierunt cum Hæreticis *Beguardis*, & simul cum ipsis docere coeperunt, hominem in ista vita mortali ad huic adeo sublimem perfectionis statum alligere posse, ut omnino impeccabilis evadat, & non teneatur amplius jejunare, virtutes exercere, leges Ecclesiasticas, vel civiles observare, de adoratione Christi in Eucharistiæ Sacramento, vel de ejus vita aut passione tantisper cogitare. Docebant insuper *Beguardi* & *Begine*, hominem in præsentis vitæ potiri felicitate, quæ nulla major in cælo futura sit, & ad videndum Deum, ut in se est, nullo proæris opus esse lumine gloriæ infuso. Denique, quod horret calamus scribere, eorum cum muliere inculpabilem esse asserunt, quoniam ad illum naturæ libido propensione sic fertur, mulieris verò oscula esse peccata mortalis, quia ad illa non pellicit natura.

Quarta Hæresis est *Martini de Andradina*, Patavini, & *Jacobi Janduni*, Petusini, qui stantes à partibus *Ludovici Bavari* Imperatoris contra *Joannem XXIII.* Romanum Pontificem, petisterunt librum de jurisdictione Imperiali & Pontificia ediderunt, pluribus erroribus repletum, quoniam una cum eo, quod Christus *S. Petrus* omnino inextingit Caput Ecclesie, quod ad Imperatores spectet creare Romanos Pontifices, deprecere ac punire, atque, Sede vacante, Ecclesiam regere, Ecclesiastica Beneficia conferre, Ordines Religiosos approbare, & in contrahendis matrimoniis dispoſcere, &c.

Quinta Hæresis est *Lollardorum*, qui ita dicti sunt à *Lollardo Waltero*, eorum Capite. Docebant illi Hæretici, Luciferum iniquum à Deo fuisse Cælo pulsam, & aliquando reſtitutum, *S. Mariæ* post partum Virginitatem, & Corporis Christi in Eucharistiæ

Sacramento Realem presentiam, Sancto-
rum merita & invocationem negabant. Sa-
cramenti Pœnitentiæ administrationem Lai-
cis committebant. Matrimonium, tan-
quàm juratum meretricium, damnabant,
& promiscuos coitus in speluncis & locis
subterraneis exercebant, dicentes, Deum
nescire, aut certe non punire ea, quæ sub
terra fiunt.

Septima Hæresis est *Wicleffitarum*, cu-
jus author fuit *Joannes Wicleffus*, natione
Anglus, qui Ecclesiam Romanam esse Sa-
tanæ Synagoga blaterabat. Conversionem
substantiæ panis & vini in substantiam
Corporis & Sanguinis Christi negabat, In-
dulgentias terrebatur, Clericos possessiones
habentes, velut hæreticos, infamabat, Re-
ligiosum Institutum cane pejus & angue
odio prosequeretur. Liberum arbitrium
tollebat, & omnia necessitate absolutâ eve-
nire asserbat, Episcopum & Sacerdotem
in peccato existentem nec baptizare, nec
ordinare, nec consecrare affirmabat, & alios
pestiferos ore & calamo profudit errores,
quos numero quadraginta quinque damna-
vit Concilium Generale Constantiense.

Præter istas Hæresi, quæ decimo
quarto Ecclesiæ Sæculo floruerunt, aliz
spuriissimæ eodem Sæculo prodierunt. Sa-
cæ *Dulcinianorum*, *Turlapinorum*, & alio-
rum, qui Epicureorum more viventes, no-
cturna agebant Coenacula, & in eis pro-
miscuâ libidine utebatur, quin, quod
dictu horrendum est, eos palam, cautum
indar, & jumentorum more, coire non
podebat. Non defuerunt etiam Sæculo
decimo quarto Theologi, quos inter *Raymun-
dus Lullus*, *Joannes de Montefono*, *Egidius*,
Joannes de Parisiis, *Joannes de Mercuria*, &
alii, qui à regia Theologorum viâ desle-
dentes, in aliquot errores prolapsi sunt,
quæ vel ab Episcopis, vel à Fidei Quæsitio-
ribus, vel à Sacra Facultate Parisiensî fue-
runt damnati.

Denique, Sæculo decimo quarto dud
Schismata pacem Ecclesiæ perturbant.
Primi Schismatis Author fuit *Ladavicus Ba-
barnus*, Imperator, qui contra *Joannem vi-
gesimum secundum*, verum ac legitimum
Romanorum Pontificem, à quo fuerat ante
thematè percussus, creavit Antipapam *Pe-
trum de Corbaria*, Franciscanum, dictum
Nicolaum P., qui tamen postea insignia Pon-
tificatus deposuit, & Avenione in Palatio
Pontificis inclusus obit. Alteri Schismati
occasionem dederunt Cardinales, quæ anno
millesimo trecentesimo septuagesimo octa-
vo, post obitum *Gregorii XI.* qui Sedem
Pontificiam Avenione Romanæ rediit, ele-
gerunt in Romanorum Pontificem *Troba-
nem XI.* qui Romæ suam Sedem fixit. At, mul-
ti Cardinales ab obedientia *Urbanæ VI.* re-
cedentes, alium elegerunt Pontificem, dictum
Clementem VII. qui Avenione in Gallis suam
sedem tenuit. Hoc Schisma omnium alio-
rum, quæ unquam in Occidente contige-
runt, fuit calamitosissimum & funestissi-
mum, illudque quinquaginta ferme annis

inexplicabili Catholice Ecclesiæ, & Reli-
gionis Christianæ damno prorogatum est.

Hæreses, Controversiæ, & Schismata quibus Ecclesia Sæculo decimo quinto vexata fuit.

Prima Hæresis est *Hussitarum*, qui ita
dicti sunt à *Joanne Hus*, Presbytero, &
Academiz Pragenis in Bohemia Rectore,
qui Hæresim ex pestilentissimis *Joannis Wic-
leffi* libris hausit, eique alios addidit er-
rores, quos damnavit Synodus Generalis
Constantiensis. *Joannes Hus* in suis erro-
ribus pertinax, unâ cum *Hieronymo Pra-
gensî*, ejus Socio, ad rogam damnatus, vi-
vus exultus est. Hussitarum Hæresis di-
visa est in varias Sectas; alii quippe dicun-
tur *Orebite*, alii *Orphanæ*, alii *Thaboritæ*,
alii *Calixtini*, alii *Fratres bohemi*.

Altera Hæresis est *Adamitarum*, quæ
in secundo Ecclesiæ Sæculo exortam, reno-
vavit Sæculo decimo quinto quidam *Piket-
us* nomine, qui se Filium Dei dixit, seque
Adamum appellavit. Suci Sectarios nudos
incedere, & promiscua habere concubia jus-
sit, eoque ad omnia hbidinum monstra pro-
vocabat his verbis: *exstete, & multiplicati-
mini, & replete terram.*

Tertia Hæresis inventa est ab *Hermanno
Augustin*, natione Batavo, qui inter blas-
phemias, quos disseminabat, errores, asse-
rebat, Animam simul cum corpore interire;
Christum fuisse stultum & simplicem,
phantasticum, ac seductorem hominum; Fi-
dem nostram fabulosam esse, fatum Scrip-
turam, ficta Biblia, delitum Evangelium.

Quarta Hæresis est *Jesuariorum*, qui ita
fuerunt nuncupati, quod in fossis & spelun-
cis nocta convenirent, & promiscuâ li-
bidine, more bestiarum, sese commiscerent,
Ecclesiam Dei, ejusque Ministros contem-
nebant. Sacramentâ utrebant, & alios exor-
tandos proferebant errores.

Præter illas Hæreses, quæ decimo quinto
Sæculo gravia Ecclesiæ damna intulerunt,
in nonnullis errores quidam ejusdem Sæ-
culi Theologi proruperunt, qui tamen ita-
tim fuerunt proscripti. Concilium Generale
Constantiense damnavit errores *Matthæi
Grabonis*, *Joannis Parvi*, & *Augustini de
Roma*. *Sixtus IV.* Pontifex Maximus er-
rores *Petri de Osha*, Academiz Solvanti-
ensis Professoris, reprobat, & Sacra Fa-
cultas Parisiensis nova & prava Dogmata
quorundam Theologorum, præsertim *Joan-
nis Alarchand*, & *Joannis Lallier*, censurâ
stigmatizavit.

His Hæresibus, & erroribus, decimo
quinto Ecclesiæ Sæculo enatis, addam tres
Controversias, quæ eodem Sæculo fuerunt
magnâ animorum contentione agitate. Prima
Controversia existit Parochos, seu Pres-
byteros Sæculares, inter & Religiosos Men-
dicantes, Parochi siquidem Religiosos Men-
dicantibus negotium faciebant, omnem-
que movebant lapidem, ut hi non
truerentur privilegis, quæ à Romanis Pon-
tificibus

discibus fuerunt ipsi concessa. Versi vice, Religiosi Mendicantes pro defensione iurium ac privilegiorum suorum proavis ac fœdis decetabant, & Patrocinium iurisdictionem pro viribus elevare ac deprimere molebantur. Hinc in cœnscripti dentati libelli, qui ob erroneas, quas complectebantur, propositiones, à Romanis Pontificibus, Concilio Basileensi, & Sacra Facultate Parisiensi fuerunt damnati. Iura tamen ac Privilegia Religiosorum Mendicantium, præsertim excipiente tempore Paschali Secularium Confessiones, facta recta semper conservantur Romani Pontifices, multisque promulgatis Diplomatum comprobantur.

Altera Controversia mota est Franciscanos inter & Dominicanos. Franciscani contendebant Sanguinem Christi in triduo mortis effusum non fuisse personæ Divinæ unitum, ac subinde cului latræ non fuisse adorandum. Contrariam sententiam strenuè propugnabant Dominicani. Fuit hæc Controversia eorum *Pio II.* Pontifice Maximo ventilata, sed ejus definitio in aliud tempus procrastinata est. Nunc autem omnibus fœrmè Theologis præbatur Dominicanorum sententia.

Tertia Controversia spectabat Sacra Stigmata, quibus à Deo *S. Catharinæ* Senensis insignitum fuisse assererebatur Dominicani, negabant verò Franciscani. Sed huic Controversiæ finem imposuerunt Summi Pontifices *Pius II. & Urbanus VIII.* qui in Officio, quod præcatur in Festo *S. Catharinæ Senensis*, diserte declarant, Christum Dominum sua Sacra Stigmata huic Sanctæ Virginis affixisse.

Denique, Seculo decimo quinto, præter illud Schisma, quod in superiori Seculo, seu anno millesimo trecentesimo septuagesimo octavo, post obitum *Gregorii XI.* exortum est inter *Urbanum VI. & Clementem VII.* quodque domitaxat anno millesimo quadringentesimo decimo septimo extinctum est in Concilio Generali Constantiensi, in quo, depositis pseudo-Pontificibus, *Martinus V.* electus est Pontifex Maximus; præter, inquam, illud Schisma, aliud excitant Patres jam dissoluti Concilii Basileensis, qui contra *Enrychium IV.* verum ac legitimum Romanum Pontificem, iustitulerunt Antipapam *Amodeum*, Sabaudæ Ducem, sub nomine *Felicii V.* qui tamen suum umbratilem Pontificatum ad pedes *Nicolaï V.* Pontificis Maximi ultro abiecit, & cum Deo vacans sanctè obit, atque multis post obitum miraculis fuit.

Hereses & Controversiæ, quæ prodierunt Seculo Ecclesiæ decimo sexto,

Prima Hæresis est *Lutheranorum*, cujus Auctor fuit *Martinus Lutherus*, natione Germanus, qui ineunte Seculo decimo sexto inter plures, quos propagavit errores, præcipuè docuit, hominem solâ Fide & sine bonis operibus justificari liberum ab utroque

per primigenium Adami culpam omnino petiisse: Pontificem Romanum esse Antichristum: in Eucharistia remanere substantiam panis cum Corpore Christi, & Corpus Christi non semper esse in Eucharistia; sed in solo usu, seu in actuali commestione: Confessionem auricularem esse purum putumque inventum humanum: Indulgentias nihil prodesse: Missam nec à Christo institutam, nec Sacrificium esse: Vota Monastica esse mera hominum commenta, & ad Celibatum Sacerdotes non teneri non esse post hanc vitam Purgatorium: Sacramenta novæ legis non conferre gratiam, & peccata, cum remittuntur, non deleri, sed tantum tegi, & non imputari, atque id genus ab Ecclesiâ sæpius damnata venerunt Hæresiarum infesta recoxit dogmata.

Altera Hæresis *Sacramentaria*, cui initium dederunt *Caristadii*, *Uldrici Zuinglii*, & *Jeanes Oecolampadii*, eamque per Helvetiam latè propagarunt. *Lutheri* errores propugnabant isti Hæretici, & in hoc tantum ab eo discrepabant, quod dicerent, Imagines Christi & Sanctorum esse confringendas, quod nolebat *Lutherus*, & negarent realem Corporis Christi in Eucharistia Sacramento præsentiam, quam adinstituit *Lutherus*.

Tertia Hæresis est *Anabaptistarum*, qui ita dicti sunt, quod docerent, parvulos non esse baptizandos, & si baptizati fuerint, denudè esse baptizandos, quando adulti erant. Negabant insuper Anabaptistæ realem Corporis Christi in Eucharistia Sacramento præsentiam, Imagines execrabantur, & alia virulenta dogmata propugnabant.

Quarta Hæresis est *Concessionistarum*, qui ita appellati sunt, quod *Concessionem Augustinam*, editam à *Philippo Melanchrone* sectarentur, dicti sunt etiam *Lutherani molles*. Communionem sub utraque specie præcipiebant, Sacerdotum celibatum improbabant, Traditiones explodebant, Monastica vota damnabant & alios turbabant errores.

Secunda Hæresis est *Matthæi Flacci Myrici*, Magdeburgensis pseudo-Manicæi, & *Rigorum Lutheranorum* Sectæ Præcipilli, qui ausus est asserere, peccatum Originale esse ipsam hominis substantiam.

Septima Hæresis aurorem habuit *Ereptivum*, qui docuit, humanitatem Christi ad ipsam Incarnationem fuisse semper ubique, indeque ejus discipuli dicti sunt *Ubiquistæ*.

Octava Hæresis iudicata est ab *Arminio Olandro*, qui asseruit, hominem non Fide, aut Gratia justificari, sed eodem edentiali iustitiâ, quâ Deus iustus est, & quærit ipse Deus, adeo ut Christianus non Fide, aut Gratia, sed ipsi naturâ iustus sit.

Nona Hæresis est *Calvinistarum*, cujus patens fuit *Jeanes Calvinus*, natione Gallus, qui petrisiâ fronte realem Corporis, & Sanguinis Christi in Eucharistia Sacramento præsentiam, necnon Transubstantiationis dogma negavit. Hominem solâ fide sine operibus justificari, eamque Fidem iustificanti

nullo, quantumvis gravi delicto, excepto solo inidelitatis peccato, amitti posse docuit. Liberum arbitrium & indulgentias, cultum & imagines Sanctorum, Clericorum celibatum, vota Monastica, Traditiones, Conciliorum Decreta, Purgatorium, & Primatum Romani Pontificis penitus de medio subulit, & pestilentem Calvinistarum condidit Sectam, ex qua alii plures profecerunt. Alia quippe est Secta *Reformatorum*, alia *Anglo-Calvinistarum*, alia *Piscatoriarum*, alia *Puritanorum*, alia *Presbyterianorum* & *Independientium*, alia *Arminianorum*, seu *Remonstratarum*, alia *Gomaristarum*, seu *Contra-Remonstratarum*, &c.

Decima Hæresis est *Antitrinitariorum*, qui *Pauli Semperiani*, *Arii*, & *Macedonii*, divinitatem Filii & Spiritus Sancti negantibus, impetantes & blasphemus Sæculo decimo sexto reovarunt. Hujus pestilentissimæ Antitrinitariorum Hæresis principes fuerunt *Michael Servetus*, *Valentinus Gentilis*, *Georgius Blaudatus*, *Alciatus*, *Bernardus Ochinus*, *Griobaldus* & *Franciscus David*, sed præcipue *Laſius Scrinus*, & *Faustus Socinus*, qui præter alios errores, quos cum Lutheranus, Sacramentalis, & Calvinistic communes habuerunt, hanc Antitrinitariorum Sectam tam latè propagarunt, ut hæc detestabilis Secta non aliter solet nunc appellari, quam Secta *Socinianorum*.

Undecima Hæresis est *Libertinarum*, quam Sæculo XVI in Gallis susceperunt *Quiniſmus*, & *Antonius Perquinus*, qui docebant, Diabolum & peccatum esse imagines inanes & frivolas: Deo esse impura peccata: libertatem Christianam in eo sitam esse, ut omnia homini sine exceptione licita sint, & propriam cujuscumque ad malum propensionem, esse vocationem, in qua, secundum Apostoli mandatum, permanere debeat: Falsè simulare Religionem, aliaque his non minus flagitiosa tuebantur Dogmata.

Duodecima Hæresis Authorem habuit *Davidem Georgium*, Delphis in Batavia natum, qui impiè assererat, se esse ultimum Prophetam, & Christo Jesu majorem.

Decima tertia Hæresis est *Antinomorum*, cujus patres sunt *Joannes Agricola*, qui legem Mosaicam, tanquam prorsus inutilem, damnavit.

Mitto duos ejusdem Sæculi XVI. Hæreticos, videlicet *Gasparem Scriverfeldum*, qui assererat, humanam Christi naturam, post Ascensionem in Cælum, mutatam esse in Devinam; & *Franciscum Stancaram*, qui docebat, Christum non quæ Deus, sed quæ homo est, Mediatorem ac Redemptorem esse hominum, eum tamen juxta Fidem Catholicam teneant credere, Christum quæ Deus & homo est, totius generis humani esse Salvatorem, & Mediatorem DEI & hominum. Mitto etiam duos ejusdem Sæculi XVI. Theologos *Michaelëm Bayum*, & *Gaſſelium Poffellum*, quorum prout aliquot errores circa Gratiam & liberum arbitrium, concupiscentiam, &c. septuaginta

novem propositionibus comprehensus, & à S. Pio P. damnatus, docuit, sed statim summa alicui demissione palinodiam decantavit *Michael Bajus*, Facultatis Lovaniensis Doctor ac Cancellarius. Alter verò, seu *Gaſſelium Poffellum*, ex nimia Rabbinarum lectione, & Astrarum contemplatione in absurdos errores lapsus est, à quibus tamen reliquit, & post multa, quæ exhibuit, sicutæ penitentia signa, in Fide & pace Catholica Ecclesie migravit à vita.

Ad has Hæreses, quæ Sæculo XVI. summæ Ecclesie crudelissimè dilacerarunt, accedunt duæ Controversiæ, quæ eodem Sæculo turbas excitarunt.

Prima Controversia enata est in Hispania anno MDLXXVIII. quo *Ludericus Alafus* novam liberi Arbitrii cum Divina Gratia Concordiam vulgare cepit. In hanc *Alafus* Concordiam statim insurrexerunt Dominicani, accesserunt Sanctum *Augustini* & *Thoma* doctrinæ defensores, & in Congregationibus de Auxiliis Divinis, coram *Clemente VIII.* Pontifice Maximo habitis, avitum SS. *Augustini* & *Thoma* de Gratia se ipsa efficaci, & de Prædeterminatione gratuita doctrinam totis viribus, & maxima gloria propugnarunt, & novam Molinæ doctrinam omni argumentorum genere oppugnarunt, sed propter inopiam *Clementis VIII.* obitum nihil defuit ut.

Alteræ Controversia in Germania exstitit inter *Joannem Renckelmum*, vulgò dictum *Capnium*, & Monachos, necnon Theologos Scholasticos. *Renckelmus*, qui variarum linguarum peritissimus erat, edidit *Epistolæ Obſervatæ veterum*, in quibus Theologorum Scholasticorum ac Monachorum barbaræ Latini linguæ icribentium, stylum expoluit, ut eos traduceret. Eo Satyrico Epistolarum libro exasperati Monachi, & Theologi Scholastici accusarunt *Renckelmum*, quòd Cabbalæ & Judæismo plus æquo sateret. Tandem Academia Coloniae contra *Joannem Renckelmum* Sententiam tulit, quam approbarunt Facultates *Paderburiensis*, *Lovaniensis*, *Erfordensis*, & *Moguntina*. Librum Satyricum *Epistolarum Obſervatæ veterum* districte prohibuit ac natalitium suæ tenebris damnavit *Leo Decimus* Pontifex Maximus.

Hæreses, Errores & Controversiæ, quæ vel Ecclesie Catholice Fides impetita, vel ejus pax fuit Sæculis XVII. & XVIII. perturbata.

Prodierunt Sæculo Ecclesie decimo septimo multi Novatores, quorum alii errores, in quos impegerant, ejutarunt, alii verò suis erroribus usque ad obitum obstinatis animis adhæserunt. Incipiam igitur ab his Novatoribus, qui divinæ asfulgentis gratiæ, à suis tandem erroribus reſiderunt.

Primus novator Sæculi XVII. fuit *Hannes Pteryus*, qui commentus est *Pseudonymitarum* Systema, quò probare contendit, ante

ante Adamum existisse homines à Deo creatos, quos idem *Præadamitas* appellavit. Verum, *Peregrinus*, qui erat natione Gallus, & Hæreticus Calvinista, coram *Alexandro VII.* Pontifice Maximo Sectam *Calvini* ejuravit, & finem de chimericis *Præadamitis* Systema damnavit.

Alter Sæculi XVII. Novator fuit *Marcus Antonius de Damiani*, Archiepiscopus Spalatensis, qui in Apostasiam & Hæresim lapsus, vitulentum librum de *Repubblica Christiana* contra Catholicam Fidem, & Primatum Romani Pontificis scripserat, à suis tamen erroribus resipiscit, ac propediem mortuus Sacramentis Ecclesie munus, edis penitentia signis, & vana discessit.

Tertius Novator est *Edmundus Richerius*, Sacre Facultatis Parisiensis Doctor, qui librum edidit de *Ecclesiastica, & Politica Potestate*, in quo auctoritatem Ecclesie & Romani Pontificis nimium deponebat, & Politicam potestatem plus solito excollebat. Sed ad sanctorum mentem, melioremque frugem sese postea recepit *Richerius*, librum, errorisque suos palam detectus est, & ultro falsus est, Ecclesiam Romanam esse Matrem, & Magistram omnium Ecclesiarum, & infallibilem veritatis judicem, atque in ea Fidei professione constanter ad obitum usque perseveravit.

Quartus Novator fuit *Josephus Franciscus Burri*, qui impie iudeiz, se esse Christum, qui totum Orbem suis legibus subdere debebat, novam Fidem, novos ritus, ac novam instituit Ecclesiam. Captus autem, solenni execratione omnia sua delicta Romæ ejuravit, & in carcerem detrusus, plura veteris penitentia ac sinceræ conversionis præbuit argumenta. Inter Novatores, qui Sæculo XVII. suos errores novam ejurare voluerunt, duo sceleratissimi post homines natos viri recensentur *Lucius Panini*, patriæ Neapolitanus, & *Benedictus Spinoza*, patriæ Amstelodamensis, quorum prior aperte Atheismum professus, & in impietate sua perverax, Toleræ in Galliis vivus exultus est: Alter verò, seu *Benedictus Spinoza*, primùm Religione Judæus, dein, Judæismum desertor, tandem omnis Religionis jugum exculsit, de purum potumque Atheismum in suo Tractatu *Theologico-Politico*, aliisque posthumis suis Operibus aperte docuit, & nunquam à fecunda illa impietate emeruit.

Ahorum Sæculi XVII. & Sæculi XVIII. Novatorum Hæreses aut errores damnaverunt Romani Pontifices, *Innocentius X.* & *Alexander VII.* tanquam hæreticas proscripserunt quinque famulos *Cornelius Jansenius* propositiones, quæ tot ac tantis in Ecclesie excitarent tragædias. Quadraginta quinque erroneas, & in doctrina Morali perniciosissimas quorundam laxorum Casuistarum propositiones confixit eisdem *Alexander VII.* Pontifex Maximus, Spuriissimam *Michælis Adami* Hæresim proscripavit *Innocentius XI.* Pontifex Sanctissimus, qui etiam moderorum laxorum Casuistarum propositiones sexaginta quinque, tendentes ad per-

niciem morum, & à quibus abhorroissent pagani non omnino flagitiosi, gravi censure inussit. *Alexander VIII.* duas propositiones laxorum Casuistarum, quarum una Peccatum Philosophicum adtribuebat, altera homines per totum vitæ spatium à necessitate amoris DEI liberabat, damnavit, & censurâ acriter perstringit XXXI. Propositiones quorundam rigidiorum Casuistarum, *Clementis XII.* Pontifex Maximus, sub initium Sæculi XVII. Ritum, quibus Sineses Cælem, Philosophum *Confucium*, & parentes defunctos colant, quosque nonnulli Missionarii Christianis licitis esse affirmabant, tanquam supersticiosos & idololatrias prohibuit, & ut tales solemnem Constitutione datâ anno millesimo septingentesimo decimo quinto damnavit. Librum *Considerationum Christianarum* in Novum Testamentum, nec non centum & unam propositiones ex eodem libro excerptas variis Censuris affectis idem Summus Pontifex in sua Constitutione, quæ incipit, *Unigenitus*, quæque promulgata est die VIII. mensis Septembris anni millesimi septingentesimi decimi tertii.

Denique, sæculo decimo septimo quatuor fuerunt agitate Controversie, quarum prima, quæ FF. Prædicatores inter & Patres Societatis Jesu, occasione doctrinæ *Actuum* (sub finem Sæculi XVI. in Congregationibus de Auxiliis coram *Clemente VIII.* habitis, jam ventilata fuerat, demum ad incudem, novamque examen sub exordium sæculi decimi septimi vocata est, & in sexdecim Congregationibus, sub *Paulo V.* Pontifice Maximo celebratis, dithgeusimè discussa. At, Pontifex ille Maximus, propter dissidium, quod ipsum inter & Rempublicam Venetam inauso rerum concursu id temporis contigit, sanctum judicium, seu jam delineatum Pontificium Diploma, non promulgare consulas duxit.

Alterâ Controversia exorta est Clerum Anglicanum Catholicum inter & quosdam Regulares. Clerus Anglicanus Catholicos jura & auctoritatem *Richardi Smirke*, Episcopi Chalcædonensis, qui in Angliam, instructus Ordinarii potestate, ab *Urbano VIII.* Pontifice Maximo missus fuerat, acerrimè defendebat. Ex adverso nonnulli Regulares sub specioso obsecro sua tuendi ac iacta testis conservandi privilegia, *Richardi Smirke* Episcopi jurisdictioni subesse, eique parere detestabatur. Hæc Controversia, quæ in Angliæ Clerum Anglicanum inter & quosdam Regulares originem habuit, graves postea in Galliis excitavit tumultus, ad quos compendendos Archiepiscopus Parisiensis, & Sacra Facultas Parisiensis damnaverunt plures libellos, quos ad depimendam Auctoritatem Episcopalem susceperant, & in vulgus temerè spererant, velut qui Authores.

Tertia Controversia exarlit Theologum Parisiensem, dictum *Petrum Aurelium*, inter & *Jacobum Sirmondum*, circa germanam lectionem & sensum Canonis secundi Concilii Arenticani primi. *Jacobus Sirmondus* huic

hunc errorem cum particula, *Nō*, sic legendum esse contendebat. *Ut non necessaria habeatur repetita Christum.* At verò, *Petrus Aurelius* prædictum Canonem absque particula, *Nō*, hoc pacto legendum esse asserbat: *Ut necessaria habeatur repetita Christum.* Hæc lectio & expositio, quam *Petrus Aurelius* dedit, Canonis secundi Concilii Arausiaci primi, nunc magis probari videtur, quoniam altera ejusdem Canonis lectio, vel interpretatio, quæ *Jacobi Serrardi* nuncur coniecturæ.

Quarta Controversia in hoc potissimum sita erat, utrum illi, qui, eo solo ducti motivo, quod timeant, ne cibi Quadragesimales eorum saluti efficiant, petunt & obviunt ab Episcopis facultatem comedendi carnes tempore Quadragesimæ, vel quibus Episcopi, gravi urgente necessitate, si vè quando occurrat extrema edulorum Quadragesimalium penuria, concedant facultatem comedendi carnes tempore Quadragesimæ, otrum, inquam, illi, obtentâ ab Episcopis hac dispensatione, exempti censentur à lege jejunii, binamque in dissectionem suerere possint? Quidam Theologi statim affirmant, ejusmodi homines, vi dispensationis comedendi carnes tempore Quadragesimæ ab Episcopis obtinere, solutos esse lege jejunii. Alii verò Theologi, & numero plures, & in Disciplinæ Ecclesiasticæ studio magis versati, in oppositam descendunt sententiam, eamque ex oîso & antiqua Ecclesiæ praxi, & doctrina Sanctorum Patrum, & ex Decretis Romanorum Pontificum invictè probant.

OBSERVATIONES,

In Hæreses & Schismata, quæ Ecclesiam infestant.

Observa primò, omnes ferè Hæreses, quæ in Ecclesia obortæ sunt, vel ex ambitione, vel ex effreni libidine suam originem traxisse. Scula quippe ambitio genuit Simoëem magum, Montanum, Sabellium, Arium, Nestorium, Eutychem, Pelagium, Donatistas, & innumeros alios. Jam verò, quis non inhorrescat, si vel legat turpitudinem *Opbatarum*, qui Serpentem pro Christo venerabant? *Cainitarum*, qui Cainum patriciam, & Judam proditorem inter præcipuos habebant Sanctos? *Gnosticarum*, qui in suis Conventiculis oîso, post decantatas DEI laudes, extinctis lucernis, promiscuè Venere cum seminis miscebantur? *Nicelaitarum*, quibus uxores erant communes? *Adamitarum*, qui nudi cum nudis ad sacra conveniebant? Quæ Dogmatum portentosa, quæ monstra turpitudinum peragebantur in Conventiculis Basilidianorum, Valentinianorum, Carpocratianorum, Marcionitarum, Priscillianistarum? Manicheorum fœda Mythesia quæ pollet absque nausea, vel legete, vel recosere? Verbo dicam, si quis omnium Hæresum cum veterum, cum recentiorum, seu Beguardorum & Beguinarum, Waldensium, Albi-

gensium, Lutheranorum, Calvinistarum, Socinianorum, Quietistarum, ac aliarum id genus pestium, exordia evolvere non gravetur, compertiet, eas ex ambitione, & effrenatissima libidine, velut è duobus virulentissimis fontibus promanasse.

Observa secundò, à Philosophis multas quidem profectas esse Hæreses, sicut testantur Sancti Patres, sed non idèò damnandam esse Philosophiæ suberitiam cognitionem, cum per Philosophos etiam hujusmodi Hæreses fuerint indè oppressæ. *Valerius* siquidem Philosophus oppugnavit Ecclesiam, sed *Justinus* Philosophus & *Irenæus* Philosophus eam egregiè tutati sunt. *Martianus* Philosophus impetit veritatem, sed *Tertullianus* Philosophus confect & profligavit hunc. *Celsus* Philosophus blasphemias evomit in Christum, sed *Origenes*, melior Philosophus, ex illis blasphemis illustavit Christi gloriam. *Libanius* Sophista magno antoniæ defudit Idolatriam, sed hoc scindior *Chrysostomus* allestit verum DEI cultum. Denique, oîso singulis persequendis inutiliter in prolixus, Orator *Symmachus* idem fecit, quod *Libanius*, sed hunc confudit potentior Orator *Prudentius*. Absit ergò, ut Philosophiæ, cæterarumque humanarum Disciplinarum, quæ, cum Ancillæ, assurgunt, faciesque suboriunt Regiæ Theologiæ, improbetur studium, quod potius hand parùm utilitatis atque præsidii Ecclesiæ ad frangendas intumescens huiusmodi vires conferre ac suppeditare possit.

Observa terciò, quòd, sicut Christus Dominus per summam ignominiam consequutus est æternam gloriam, patiendo devicit hostes, & morte promeruit immortalitatem, ita Ecclesiam Sponsam suam, variis jactatam procellis, & à multis hostibus impericiis, alienissimis à mundi ratione præsidis conservavit, provexit, ac longè latèque propagavit. Per imperitos piscatores Apostolos constitutavit mundi sapientiam, per paucos subegit omnes mundi nationes, per impercillies prostravit omnemmunitionem attollentem sese adversùs Deum, per ignotos & humiles obsecutavit universam mundi gloriam, per oves domuit leones, per columbas abegit serpentes. Passus quidem est Christus Dominus, ut Satanas & mundus totis artibus ac viribus suis in Ecclesiam insurgerent, sed arcibus suis consiliis oîso mala vetiti in gloriam suam & Ecclesiæ salutem. Infremuit adversùs paucos & bonos Christi Discipulos zelus Judæorum, supercilium Phariseorum, auctoritas Sacerdotum, tum Regum legibus decopiis armata potentia, magorum perfligia, Philosophorum eruditio, Hæreticorum, & Schismaticorum seditio. Tot machinis infernus oppugnavit Ecclesiam Christi. Verùm, Domino temperante conatus & actiones hominum, supplicis, persecutionibus, ac mortibus crevit & invaluit Ecclesia, impiorum Philosophorum oblationibus confirmata est doctrina Evangelica, prædixit Magorum illustravit Christi divinam virtutem in discipulis operantem, Schismaticorum molimina piorum concordiam acutis junxerunt, Hæreticorum execranda dogmata ad scrutandum arcanas litteras compulerunt, indeque factum est, ut, dum Judæi zelo Legis, sed non secundùm scientiam, pugnarent adversùs Evangelium, certius cogeremur antiquatas esse

Regis umbræ, & illustrata sic Evangelii gloria. Rursus, dum Tyranni persecutores ignominia, cruciatibus ac mortibus conati sunt fidem in Christum extinguere, Fidem auxerunt, ipsem reddiderunt firmiorem, charitatem accenderunt, & piorum tolerantiam, dum esset eorum, illustrarunt. Demum, dum Hæretici, suos disseminando errores, doctrinæ Evangelicæ tenebras offundere tentarunt, confirmata est impugnata veritas, sequæ vetam Christi Sponsam prodidit Ecclesia Romana, adversus quam porte inferi nunquam prevalebunt.

Observe denique, circa pœnas, quibus perversæ hæreticæ militari debent, Sacram Facultatem Patiensiam in Censura, quam tulit contra benè multas *Desiderii Erasmi* Propositiones, ex variis ejus Operibus excerptas, tres potissimum Propositiones, quæ Hæreticorum pœnam spectant, censorio signante conscripsit. Prima *Erasmi* circa Hæreticorum pœnam Propositio, quæ in Censura Academiæ Patiensis est ordine septuagesima quinta, his verbis concepta est: Ego *Franciscus* ad tractandos Hæreticos nec heretico nec debitor. Quod Sacre Censuræ sit officium demonstrare. Hanc *Erasmi* Propositionem sequentibus verbis prosecutus Sacra Patiensis Facultas: Si Ecclesiasticis hœc iuxta juris dispositionem inducere bella, aut ad vindicandæ per temporales Magistratus inducere ad veritas Tyræ & Iudæ, non minus utique illis id licebit in notatis Hæreticis. In cuius rei exemplum cum *Præfatis* adfuit beatus Dominicus in belli, quod contra Albigenses Hæreticos gestum est. Et ubi *Principes* Seculares graves, delinquentes non exterminando Hæreticos in perniciem Republicæ Christianæ conspirantes, & in suam hæresim plurimos perturbantes, reverentur omnibus modis illis inducere Ordoque Episcopi ad id faciendum, aliquos ipsi peccarent. Quare hæc Propositio, quatenus præcedit nullam Sacre Facultatis aut Episcopalis esse officii, Principes incurrere ad extirpationem Hæreticorum, imple nec minus præfatis consilium Christianorum, vera servandam vult in adversarios fides emervans. Altera *Erasmi* Propositio, quæ in Censura Academiæ Patiensis est ordine septuagesima sexta, ista est: Qui nunquam auditis orthodoxos Episcopos contra Reges ad tractandos Hæreticos, qui nihil aliud essent quam Hæretici, huc *Erasmi* Propositioni Censuram inulit Sacra Patiensis Facultas his verbis expressam: Hæc Propositio præsumens non licere orthodoxis Episcopis & Sacerdotibus consilio & exhortatione generali inducere ad extirpationem Hæreticorum, qui nihil aliud sunt quam Hæretici, hoc est in fide pertinaciter & contumaciter errantes, nullas excutientes seditiones aut tumultus, contra dispositionem juris naturalis, divini, & humani promittitur. Nam si pro nomine suo debent Episcopi & Sacerdotes alii adhaerere Principes, ut iuxta Divinam ordinationem & suum officium iustitiam exerceant de aliis malefactoribus, (nec omnes sine causa gladium portant) multo certò magis idem facere debent de Hæreticis, qui nihil aliud sunt quam Hæretici, quatenus hæresis gravissimè peccatum & Republica Christiana plus nocet. Prævidè sit, qui peccatum corrumpunt & suffocant, per quam vota temporali subvertunt, iussu mori traduntur, valentius ratione Hæretici vita privantur, qui si fieri corrumpunt, qui fundamentum ipsi vota Spirituales, quæ illibata pro temporum

R.P. Hieronymus Tab. Chronol. P. II.

mutata servari non potest, nisi morte placentur Hæretici. Non videntes plerique multo modo de teras agi cum eis, qui hæresim proficiunt, quod cum alius, facile profecti omni timore summo Hæresis adhererent, atque indid miseranda sequeretur in Republica Christiana calamitas, dum populi, qui prius erant Catholici Fide Christiana, postmodum brevi temporis decursu nihil aliud essent quam Hæretici, id quod (proh dolor) hodie videmus. Atalia siquidem illustres evitatas, quæ nuper verè Christiana fuerant, & Christiana pietate insignes, modo à verè Christianismo deservierunt, nec alina sunt quam fœda calliditas, aut festina peridia impiorum Hæreticorum, quod nunc minime contingit, si, ubi primum ea pestis suborta est, saltem legum severitate in Hæreticos, licet nihil aliud essent quam Hæretici, animadversum fuisset. Hinc sancti patres, quàm prudenter Ecclesia huiusmodi Hæreticos, si legibus furcis convellit, iustitia brachia secularia decernat uti in quodam. Nunc tamen par est inter vivos Ecclesiasticos immixtos esse sui officii, Enim enim debent exhortando, consulendo, docendo, corrigendo, obsecrando, & alius viis debitis saltem consulere talium miserabilium hominum, ut ab impietate revocentur. Tertia denique *Erasmi* Propositio, quæ in Censura Sacre Facultatis Patiensis est ordine octogesima, hæc habet: *Petrus Episcopus* (in primis Hæreticis) ultima pœna erat anathema. Quam Propositionem hæc Censura percellit Sacra Facultas Patiensis: Propter infestissimum Tyrannum in primis Ecclesia non poterat Hæretici severiori pœna multari quam excommunicationis, postea tamen quàm *Principes* Sacre Ecclesiæ submersa colla, perpessa contumacia atque impietate Hæreticorum, necessariam fuit, neque conveniens, in illis gladio temporalis animadversio. Præcedentes autem Propositiones erroris suffragantur Hæreticorum negativam licere, & expellere Hæreticos contumaces extremis supplicis ceteris, etiam quando nulla indè se querant perturbatio Republicæ, & hoc expressè satis monstrum. Hæc Censura Sacre Facultatis Patiensis contra phares *Erasmi* Propositiones data 17. mensis Decemb. anni MDXXXVII. extat Tomo nono ejusdem *Erasmi* Operum postremæ Editionis Lugduni Batavorum anno MDCCVI. pag. 815. usque ad pag. 954.

TABULA DUODECIMA CHRONOLOGICA.

In qua juxta Sæculorum ordinem, referuntur omnia Concilia cum Oecumenica, tum Nationalia, seu Provincialia, quæ sive ad profligandas Hæreses, sive ad sanctiandam, vel restaurandam Ecclesiæ Disciplinam variis in locis fuerunt celebrata.

NE promiscuè confundamus Concilia, quæ ab eordio Ecclesiæ ad hæc usque nostra tempora fuerunt convocata, ea, juxta seriem Sæculorum, in quibus habita sunt, indiguitare, sed poels verbis perstringere, in rem Historiæ Ecclesiæ studiorum, necesse est duxi.

L

Ead.

Concilia, quæ primo Ecclesie Sæculo celebrata sunt.

Trium Conciliorum, quæ Hierosolymis in primo Ecclesie Sæculo ab Apostolis habita sunt, discretam mentionem facit Scriptura Sacra, quæ hic ordine refertur.

Primum Concilium *Hierosolymitanum* indixerunt Apostoli, ut aliquem in locum Apostolatus, à quo exiderat proditor Judas, fuisset. Duo autem, seu *Jesephus*, qui vocabatur *Barsabas*, & *Matthias* propoluerunt, *Et dederunt eis fortis, Et cecidit Ierisapher Matthias, Et annumeratus est cum ceteris Apostolis*, sicut legitur cap. I. Actuum Apostolorum.

Alterum Concilium *Hierosolymitanum* convocavit Apostoli, & in eo elegerunt septem Diaconos, plenos sapientia & Spiritu Sancto, qui Sacra Ordinatione munirent, non solum prophetæ (quod erat antehac Viduarum officium) sed etiam Sacerdotum mensæ essent Ministri, sicut refert S. Lucas cap. VI. Actuum Apostolorum.

Tertium denique Concilium *Hierosolymitanum* indixerunt Apostoli, & in eo statuerunt, Fideles esse immunes à jugo Circumcisionis, & ab observantia Legis Mosaicæ, idque domesticæ oneris illis imposuerunt, ne abstinerent ab immolatis Simulachrorum, à sanguine, à suffocatis animalibus, & à fornicatione, sicut sunt descriptis cap. XV. lib. Actuum Apostolorum.

Concilia quæ Secundo Ecclesie Sæculo habita sunt.

Nonnulla Concilia exeunte secundo Ecclesie Sæculo fuerunt celebrata occasione controversiæ, quæ circa diei Paschalis observationem inter Ecclesiam Romanam & Ecclesiam Asiaticam erat. Ecclesia Romana Pascha prægebat Dominicæ die, quæ post Equinoctium Vernalis proxime sequitur Lunam XIV. Mensis Martii. Ecclesie autem Asiæ more Judæorum Pascha celebrabant Lunâ XIV. Mensis Martii in quamcumque hebdomada diem incideret. Ad hanc dicendam Controversiam quandam indicta sunt Concilia, quæ hic breviter recensentur.

Primum est Concilium *Romanum*, à S. *Vulso* Papa hujus nominis I. convocatum, cujus mentionem facit *Eusebius* lib. V. *Historie Ecclesiasticæ* cap. XXII. & in hoc Concilio definitum est, Pascha non more Judæorum, seu Lunâ XIV. sed die Dominica, Lunam XIV. post vernale Equinoctium immediate sequente, celebrandum esse.

Alterum Concilium est *Palestinum*, seu *Cæsariense*, cui præfuit *Theophilus*, Cæsariensis Metropolitani Episcopus, & in eo constitutum est, nequaquam licere Christianis Pascha more Judæorum celebrare Lunâ XIV. mensis Martii.

Tertium Concilium est *Lugdunense* in Gallis, cui præfuit *Silvanus*, Lugdunensis Episcopus, & in eo, circa diei Paschæ

his observationem, idem iunctum est, quod in duobus precedentibus Conciliis fuerat jam statutum. Hujus Concilii Lugdunensis Epistolæ Synodice fragmenta refert *Eusebius* lib. V. *Historie Ecclesiasticæ* cap. XXIV. ibidemque meminit trium aliorum Conciliorum, seu *Pautici*, *Oxyrii*, & *Corinthiaci*, quæ eidem de eadem convocata Romanæ Ecclesie disciplinam circa diei Paschatis observationem approbaverunt.

Denique, adversus Ecclesie Romanæ disciplinam circa diei Paschatis observationem *Polycrates*, Episcopus Ephesinus, convocavit Concilium *Asiaticum*, ita dictum, quod in Asia Proconsulatus habitum sit. In hoc autem Concilio Episcopi Asiatici contra *Pellæram*, Pontificem Maximum, decreverunt, Pascha Lunâ XIV. in quamcumque hebdomada diem incurreret, esse celebrandum, non sicut ac Judæi facit solent. *Viderit* tamen Pape Decreto acquieverunt tandem Episcopi Asiatici, qui vero obtemperare renuerunt, dicti sunt Hæretici *Quadragesimarii*, eo quod Lunâ decimâ quartâ primi mensis Paschale Festum celebrandum esse modicis contendere.

Concilia tertio Ecclesie Sæculo habita.

Carthaginiense I. circa annum Christi cccv. sub *Agrippino*, Episcopo Carthaginensi, ab Africa Proconsulatis & Numidie Episcopis habitum, in quo definitum est, Hæreticos esse rebaptizandos. Hinc illud Concilium ab Ecclesia reprobatum.

Alexandrinum, circa annum cccx. sub *Demetrio*, Alexandrini Episcopo, in causa *Origenis* congregatum, & in eo *Origenes* Sacerdotii honore exutus est, eo quod, dum adolescens esset, seipsum mutilasset, seu evirasset.

Lambethanum, in Lambetiana Africa Colonia, circa annum ccc. coactum, in quo *Privatus* Hæreticus ob multa & gravia delicta damnatus est.

Berytanum, Bostre in Arabia circa annum cccvi. indictum, in quo *Beryllus*, Bostorum Episcopus, qui in hæresin lapsus erat, damnatus est, eumque *Origenes*, qui hinc Concilio interfuit, ab errore revocavit.

Concilium *Carthaginense* II. seu *S. Cypriani* primum, in causa lapsorum tempore persecutionis Imperatoris *Decii*, & adversus *Felicissimum*, Schismaticum, congregatum est ann. ducentesimo quinquagesimo primo.

Concilium Antiochenum primum anno ducentesimo quinquagesimo secundo à *Fabio* Episcopo convocatum, sed eo interit mortuo, sub *Demetris*, ejus successore, celebratum est. In hoc Concilio damnatus est *Arius*, cuius, ut videtur est apud *Eusebium* lib. 6. *Hist. Eccl.* cap. 46.

Concilium Romanum primum eodem anno ducentesimo quinquagesimo secundo sub *Cornelio* Papa habitum est. & in eo confirmatum est Concilii Carthaginensis Decretum, nimirum, ut lapsi in persecutione Deciana ad penitentiam admitterentur, sed non

non ad communionem, nisi impleto satisfactionis tempore. Aliud Concilium convocavit *Cerealis* Papa contra *Novatianum*, *Haereticum*, & Antipapam.

Concilium *Carthagenense III.* seu *S. Cypriani* secundum, eodem anno ducentesimo quinquagesimo secundo habitum est, & in eo decretum fuit pacem his, qui leviores in Christianos persecutionis in Idololatriam lapsi erant, & quorum alii *Sacrificari*, alii *Thurificari*, alii *Idololatri*, alii *Libellarii*, alii *Traditores* dicebantur, mox dandam esse, si gravia urgeret necessitas.

Concilium *Carthagenense IV.* seu *S. Cypriani* tertium, anno ducentesimo quinquagesimo tertio habitum est, & in eo præceptum de Baptismo parvulorum actum fuit, ut videre est in Epistola LXLV. *S. Cypriani* ad *Fidum*.

Concilium *Cyrtagenense V.* seu *S. Cypriani* quartum, anno ducentesimo quinquagesimo quarto habitum est, & in eo *S. Cypriani*, aliique Africanæ Ecclesiæ Præfules declaratione, ab Episcopis Hispaniæ iuxta de causa depositis fuisse *Basilidem*, *Legionensem* Episcopum, & *Martianum*, *Asturicensem* Episcopum, qui, grassante persecutione, sacrorum libellos emerant, & privatum fidem abnegaverant, atque jure merito in eorum locum ab Episcopis Hispaniæ suspectos fuisse & tunc ordinatos *Sabinum* & *Felicem*.

Concilium *Carthagenense VI.* seu *S. Cypriani* quintum, anno circiter ducentesimo quinquagesimo quarto convocatum est, & in eo *Cyprianus*, aliqui Africanæ Ecclesiæ Præfules, faciente jam de Hæreticorum Baptismo Controversia, decreverunt, ne quem extra Ecclesiam baptizari posse, ac sobrius ab Hæreticis baptizatos, rebaptizandos esse. Hoc Concilio, in quo contra Apostolorum traditionem, & erroris de rebaptizandis Hæreticis dogma stabilitum est, Catholicæ reprobata Ecclesiæ. Reprobata etiam Catholica Ecclesiæ, quatuor alia Concilia, in quibus idem dogma de iterando Hæreticorum Baptismo fuit confirmatum, videlicet *Leontense*, *Synagense*, *Carthagenense septimum*, seu *S. Cypriani* sextum, *Carthagenense octavum*, seu *S. Cypriani* septimum, quæ quæque Concilia circa annum ducentessimum quinquagesimum octavum fuerunt celebrata, & à *S. Stephano I.* Pontifice Maximo in Concilio Romæ convocata, quod est Romanum secundum, reprobata sunt.

Concilium *Romanum III.* circa annum ducentessimum sexagesimum tertium à *Dionysio*, Romano Pontifice, habitum est. & in eo *Dionysius*, Patriarcha Alaudrinus, qui Sabellianæ hæresis iostimulator fuerat, purgatus & absolutus est.

Concilium *Antiochenum II.* quod anno CCLXIV, vel CCLXV. habitum est contra *Paulum Samosatenum*, Antiochenæ Ecclesiæ Episcopum Hæreticum, qui Christi divinitatem incubator. Verum videri ille Hæreticus hæc secretum animi sui virtus in hoc Concilio dissimulavit, & in tot formas in Theoprotei, & venit, ut Patribus *R. P. Hecyathus Tab. Cerealis P. II.*

fucum fecerit, ut videre est apud *Eusebium* lib. VI. Hist. Eccl. cap. 28.

Concilium *Antiochenum III.* anno CCXX, vel ut alii volunt, CCXXI. congregatum est, & in eo *Paulus Samosatenus*, Episcopus Antiochenus, falsis coloribus nudatus, Hæretice manifestissime convictus, tanquam Hæreticus damnatus, à Sede Antiochena depositus est, & in ejus locum *Dionysius* fuit omnium Patrum consensu subrogatus.

Concilia celebrata quarto Ecclesiæ Sæculo.

Concilium *Cirtense* anno trecentesimo quicquid in Numidia habitum est, et præfuit *Secundus*, Episcopus Tigisitanus, & in illo omnes Episcopi, qui, faciente persecutione Diocletiani, Sacrorum Codicum traditores fuerant, absoluti sunt, & eorum causæ judicium soli Deo relictum.

Concilium *Alexandrinum* anno trecentesimo quinto coegit *Petrus*, Patriarcha Alexandrinus, & in eo *Atletius*, Episcopus Neapolitanus, Sede sua depositus est, quod gratulante *Maximus* Imperatoris persecutione, Idola sacrificasset.

Concilium *Albiterianum*, seu *Elbiterianum*, eodem circiter anno trecentesimo quinto convocatum est in Hispania, seu in Regno Granatensi, & in eo coditi sunt octoginta canones, Disciplina Ecclesiasticam spectantes, in quibus nihil est, quod sanctum & religiosum non sit.

Concilium *Carthagenense* ab Episcopis Donatistis anno trecentesimo undecimo habitum est, & in eo militante *Lucilla*, potentissima fortuna, *Cæcilianus*, Carthagenensis Episcopus, ab eis licet, damnatus tanquam Sacrorum Codicum traditor, Sede sua depositus est, & in ejus locum suspectus est *Agrippinus*, qui à Donatistarum partibus stabat, indeque originem habuit Donatistarum Schisma.

Concilium *Romanum I.* anno trecentesimo decimo tertio à *Melchior*, Pœt. Max. inditum est, in quo *Dionysius*, tanquam Schismaticus Donatistarum reus, damnatus est, & *Cæcilianus*, Episcopus Carthagenensis, à Donatistarum accusationibus judicio Synodali fuit absolutus.

Concilium *Arelatense I.* anno trecentesimo decimo quarto coactum est, & in eo *Cæcilianus*, Episcopus Carthagenensis, causæ iterum examinata, ejusque innocentia vindicata fuit. Viginti duo etiam canones, ad Ecclesiæ mores & Disciplinam spectantes, in hoc Concilio Arelatensi conditi sunt.

Concilium *Ancyranum* eodem anno trecentesimo decimo quarto habitum est, & in eo, ut Ecclesiastica Disciplina reficeretur, & lapsi in tempore persecutionis ad penitentiam rectius adirentur, constituti sunt viginti quatuor canones. Huic Concilio præfuit *Paulus*, Episcopus Antiochenus.

Concilium *Nicaenense* eodem anno trecentesimo decimo quarto inditum est, & in eo ad faciendam Ecclesiæ disciplinam quatuordecim conditi sunt canones. Huic

Concilio praefuit etiam *Fialis*, Episcopus Antiochenus.

Concilium *Alexandrinum* II. anno trecentesimo vigesimo primo congregavit *Alexander*, Episcopus Alexandrinus, & in eo damnavit *Arium*, haereticum suum recent evocementem. Aliud Concilium *Alexandrinum* seu III. eodem anno centesimo vigesimo primo celebravit *Alexander*, Episcopus Alexandrinus, in quo pessilentem *Arii* Haereticum deponit profligavit.

Concilium *Oecumenicum* Nicaenum primum anno trecentesimo vigesimo quinto convocatum est. Ei interfuerunt trecenti & octodecim Patres, praefuit vero, nomine *Silvestri*, Romani Pontificis, *Osius*, Cordubensis Episcopus. Impia *Arii* Haereticus proscripta est. Consubstantialitas Verbi Divini cum Patre Aeterno stabilita, contraversae de die, qua Pascha celebranda est, definita sunt, & viginti conditi sunt canones ad servandam Ecclesiae disciplinam.

Concilium *Romanum* II. eodem anno trecentesimo vigesimo quinto habuit *Silvester*, Pontifex Maximus, & in eo Haereticum *Arii* damnavit, pluresque Sanctiones edidit ad restaurandam Ecclesiae disciplinam apprimit utiles.

Conciliabulum *Antiocheum* I. celebravit *Arianus* anno cccxxviii. vel, ut alii volunt anno cccxli. in quo *Eusebium*, Episcopum Antiocheum, & egregium Fidei Nicenae defensorem, Sede sua deposuerunt.

Alterum Conciliabulum *Caesariense* in *Palaestina* anno trecentesimo trigesimo tertio contra *S. Anathasium*, Patriarcham Alexandrinum, convocavit *Arianus*. Tertium Conciliabulum, seu *Tyrium*, anno trecentesimo trigesimo quinto contra eundem *S. Anathasium* indixerunt, in quo eum Sede Alexandria dejecterunt. Quartum Conciliabulum, seu *Constantinopolitanum* I. anno trecentesimo trigesimo sexto habuerunt *Arianus*, in quo *Marcellum*, Ancyrannum Episcopum, damnaverunt. Quintum Conciliabulum, seu *Constantinopolitanum* II. anno trecentesimo trigesimo octavo coegetur, in quo *Paulum*, orthodoxum Episcopum Constantinopolitanum, Sede abdicarunt, & in ejus locum *Eusebium*, Nicomediensem, Episcopum *Arianum*, intraserunt. Sextum Conciliabulum, seu *Antiocheum* II. anno trecentesimo quadregesimo primo habuerunt *Arianus*, in quo *S. Athanasium*, Patriarcham Alexandrinum, iterum à Sede Patriarchali extorbarunt, & *Gregorium*, Arianum, in ejus locum subrogarunt. Haec *Arianorum* Pseudo-Synodos, quas Catholica Ecclesia, tanquam Synagoga Satanae reprobavit, juxta ordi nem Chronologicum indicasse sufficit.

Concilium *Romanum* III. anno trecentesimo quadregesimo secundo celebravit *Julius* Pontifex Maximus, & in eo *Athanasius*, Patriarcha Alexandrinus, qui in Concilio Alexandrino anno ccccxx. habito à calumniosis Haereticorum fuerat plenissime vindicatus, innocens & liber ab omni crimine agnitus est.

Conciliabulum *Antiocheum* III. anno trecentesimo quadregesimo quinto convocavit *Arianus*. In quo prolisam Fidei Formulam *Arianam* promulgavit.

Concilium *Medulanense* I. habitum est anno cccxvi. & in eo Nicena Fides de consubstantialitate Verbi Divini cum Patre aeterno fuit confirmata.

Concilium *Agrippinense* eodem anno trecentesimo quadregesimo sexto indictum est, & in eo *Euphrasius*, Coloniae Agrippinae Episcopus, damnatus atque exauctoratus est, quod Christi divinitatem negaret.

Concilium *Sardicense* anno trecentesimo quadregesimo septimo convocatum est, in quo Nicena Fides fuit approbata. Eodem anno Episcopi *Ariani* Philopopolim convenerunt, ibique conventiculum habuerunt, quod, si locum faceret, falsò *Sardicense* Concilii nomine nuncuparent.

Concilium *Carthaginense* I. anno trecentesimo quadregesimo octavo indictum *Gratus*, Episcopus Carthaginensis. In eo & pro reformatione morum, & disciplinae Ecclesiasticae reformatione, quatuordecim conditi sunt canones.

Concilium *Sirmianse* I. habitum est anno trecentesimo quinquagesimo primo, & in eo damnatus est *Phetius*, Episcopus Sirmianensis, qui negabat divinitatem Christi.

Conciliabula nonnulla *Arianus* ad suam propagandam Haereticam celebravit, videlicet *Arelanense*, anno trecentesimo quinquagesimo tertio; *Medulanense* II. anno trecentesimo quinquagesimo quinto; *Burrianense*, anno trecentesimo quinquagesimo sexto; *Antiocheum* IV. eodem anno; *Sirmianse* II. anno trecentesimo quinquagesimo septimo; *Sirmianse* III. anno trecentesimo quinquagesimo octavo. Quin, quod magis deplorandum est, *Arianus*, *Constantinus* Imperatoris auctoritate freti, Episcopos Occidentales, anno trecentesimo quinquagesimo nono in Concilio *Arminense* congregatos, compellerunt quâ vi, quâ dolis & malis artibus, ut Fidei Formulæ *Arianæ* subscriberent. Sed eum idem *Arianus* Episcopos Orientales, qui eodem anno trecentesimo quinquagesimo nono in Concilio *Seleuciensi* erant adunati, inducere non potuerunt ad recipiendam Fidei Formulam plane *Arianam*, obtinuerunt tandem illi Haeretici ab Imperatore *Constantino*, qui inter & in cunctis *Arianis* erat, ut Conciliabulum *Constantinopolitani* anno trecentesimo sexagesimo convocarent, in quo novam Fidei Formulam, sed omnino *Arianam*, considerunt. Adversus ista Haereticorum *Arianorum* Conciliabula, Episcopi Catholici eduxerunt avitam Nicenae Synodi Fidem aliquot Concilia celebravit. Synodus *Parisiensi*, anno cccc. vel, ut alii volunt, cccxli. convocata, damnavit *Arianos*. Synodus *Alexandrina* à *S. Athanasio*, imperante *Joviano*, anno trecentesimo sexagesimo tertio habita, & Synodus *Antiochea* eodem anno congregata, *Aria-*

nos anathemate perculerunt. *Damasus* Papa anno trecentesimo sexagesimo secundo Synodum Rami indixit, in qua damnatos Episcopos Arianos dictis devovit, & aliam Synodum Rami anno trecentesimo septuagesimo secundo habuit, in qua *Alexandrum*, Episcopum Mediolanensem, Ariamum confixit. Denique, Episcopi, Semi-Ariani, qui tandem Fidem Nicenam amplexi sunt, plura Concilia ad jugulandum Ariamum Hæresim celebrarunt, videlicet *Concilium Ancyranum*, cui *Basilus*, Ancyranus Episcopus, præfuit anno CCCLV. In quo secunda Sirmioensis formula, quæ ab Ariano edita fuerat, damnota est; *Concilium Lausiacum* anno CCCLXIV. Concilium *Siculum*, & *Tyrense* anno CCCLXV. Concilium *Alvianense* anno CCCLXVI. In his, inquam, Conciliis Episcopi Semi-Ariani Fidem Nicenam de Constantinitate Verbi Divini cum Patre æterni approbarunt, & Ariam perfidiam condemnarunt.

Concilium *Gangrense* habitum est anno CCCLVII. & in eo *Eustathius*, Episcopus Sebastianus, qui jam, propter hæresim, sedes sua fuerat depositus in Synodo Cæsariensi, ante Concilium Gangrense anno incerto habitum, fuit tanquam Hæreticus damnatus. In eodem Concilio Gangrensi præscripti sunt viginti Canones, quos Catholica recipit Ecclesia.

Concilium *Laodiceum* indictum est anno trecentesimo sexagesimo tertio, & in eo conditi sunt sexaginta Canones, qui ad componendam Christianorum moram, & ad faciendam Ecclesie Disciplinam percutiles sunt, & à Catholica Ecclesia approbati.

Concilium Secundum Oecumenicum, seu *Constantinopolitanum I.* habitum est anno trecentesimo octogesimo primo, contra *Adacemum*, Episcopum Constantinopolitanum, qui negabat Divinitatem Spiritus Sancti.

Concilium *Aquilense* eodem anno trecentesimo octogesimo primo indictum est, & in eo duo Episcopi *Palladius*, & *Secundus*, Ariani, damnati sunt.

Concilium *Cyprianum* anno trecentesimo octogesimo nono habitum est, & in eo errores *Dionysii*, Sardicenis Episcopi, fuerunt præscripti.

Concilium *Carthagenense secundum* anno trecentesimo nonagesimo convocavit *Gracianus*, Carthagenensis Episcopus, & in eo pro reficienda Ecclesie Disciplina tredecim conditi sunt Canones.

Concilium *Carthagenense tertium* anno trecentesimo nonagesimo septimo congregavit *Aurelius*, Carthagenensis Episcopus, & in eo, quinquaginta editi Canonibus, sancitæ est Ecclesie Disciplina.

Concilium *Carthagenense quartum*, cui præfuit *Aurelius*, Carthagenensis Episcopus, celebratum est anno trecentesimo nonagesimo octavo, & in eo quatuor septuaginta Canones, pro reformatione morum & Ecclesiastica Disciplina conditi sunt.

Concilium *Tolitanum primum* anno quodringentesimo habitum est, & in eo sym-

phasius, & *Dulcinius*, Episcopi, Priscillianum Hæresim ejurarunt, atque viginti Canones pro Disciplina Ecclesiastica fuerunt promulgati.

Missa facta tria pseudo-Concilia, quæ Hæretici Donatistæ quarto Ecclesie Sæculo celebrarunt, quorum duo prima, seu *Carthagenense*, & *Cabarijussianum*, habita sunt anno octavo, & in his *Primitianus*, Sedis Donatistarum Episcopus Carthagenensis, damnatus, ac sede depositus est, & *Maximianus*, Donatista, in ejus locum substitutus est. Tertium verò Concilium Donatistæ anno ccccvi. indixerunt, in quo *Primianus*, qui sedes sua dejectus fuerat, in eam restitutus est, *Maximianus* verò damnatus fuit, & à Sede Carthagenensi, quam occupaverat, expulsus.

Concilia, quæ quinto Ecclesie Sæculo habitata sunt.

Concilium *Taurinense* celebratum fuit anno quodringentesimo primo, & in eo agitata est controversia da *Primitian* inter Episcopos Aralensem & Viennensem.

Concilium *Cyprianum I.* *S. Epiphanius*, Salaminæ Episcopus, & *Alexandrianum I.* *Theophylus*, Patriarcha Alexandrinus, ad damnandos Origenistæ errores eodem anno quodringentesimo primo fuerunt convocati.

Concilium *Carthagenense I.* eodem anno quodringentesimo primo indictum est, & in eo Episcopi, expositis Ecclesie Africane necessitate, petierunt à Romano Pontifice, ut ad se Italici Presbyteri mitterentur.

Concilium *Carthagenense II.* eodem anno quodringentesimo primo habitum est, ætiamque de recipiendis Donatistis.

Concilium *Abelitanum I.* anno quodringentesimo secundo coactum fuit, & in eo variorum Africæ Episcoporum causæ discussæ ac judicatæ sunt.

Concilium ad *Quædam* in suburbio Chalcedoniz à *Theophilo* Alexandrino anno quodringentesimo tertio celebratum est, & in eo innotuit damnatus ac depositus est *S. Chrysostomus*, Episcopus Constantinopolitanus.

Concilium *Carthagenense III.* habitum est anno quodringentesimo tertio, ætiamque in eo de recipiendis, seu reconciliandis Donatistis.

Concilium *Carthagenense IV.* anno quodringentesimo quarto indictum est, decretumque, ut ad *Honorium* Imperatorem dirigeretur Epistola adversus Donatistas, qui rejecta omni concordia spe, in Catholicos armis grassabantur.

Carthagenense V. anno quodringentesimo quinto habitum est, & in an Episcopi Imperatorem de Donatistis ad Ecclesiam Catholicam revertis cœterum fecerunt.

Concilium Carthagenense VI. & VII. habitæ sunt anno quodringentesimo septimo, & Concilium *Carthagenense VIII.* anno quodringentesimo octavo celebratum est, atque in his tribus Conciliis Carthagenensibus Le-

gatio ad Imperatorem decreta est adversus *Donatistas* & *Ebriacos*, qui Ecclesie bona temporalia usurpabant.

Concilium *Carthagenense IX.* anno quadringentesimo nono coactum est, & in eo de variis Episcoporum causis actum.

Concilium *Carthagenense X.* anno quadringentesimo decimo Legatos ad Imperatorem misit adversus *Donatistas*.

Concilium *Pisemaidense* in Lybia anno quadringentesimo nodedimo congregatum est, & in eo *Præfatus Andronicus*, ob nefanda crimina, Excommunicationis Sententia percussus est.

Celsus Carthagenensis celeberrima Catholicos inter & *Donatistas* eodem anno quadringentesimo undecimo habitus est, in qua vicerunt Catholici.

Concilium *Carthagenense XII.* anno quadringentesimo duodecimo convocatum est, & in eo damnatus fuit *Celestius*, discipulus *Pelagii*.

Concilium *Hierosolymitanum* in causa *Pelagii* habitum est an. quadringentesimo decimo quinto.

Concilium *Disiplinatum* in causa *Idem* Hæretici *Pelagi* eodem an. quadringentesimo decimo quinto coactum fuit.

Concilium *Carthagenense XIII.* indictum est anno quadringentesimo decimo sexto, & in eo *Pelagus*, & *Celestius* Hæretici fuit damnata.

Concilium *Milevitianum II.* celebratum est eodem anno quadringentesimo decimo sexto, & in eo *Pelagus*, & *Celestius* errores iterum fuerunt damnati.

Concilium *Carthagenense XIV.* anno quadringentesimo decimo octavo habitum est, & in eo vitulenta *Pelagus*, & *Celestius* damnata confessa sunt.

Concilium *Carthagenense XV.* coactum est eodem anno quadringentesimo decimo octavo, & in eo quæstio de Appellationibus ad Sedem Apostolicam fuit agitata.

Concilium *Romanum I.* *Celestianus* Pontifex Maximus anno quadringentesimo trigésimo convocavit, & in eo *Nestorius* Hæreticus damnatus.

Concilium *Alexandrinum* eodem anno quadringentesimo trigésimo in causa *Nestoris* celebravit *S. Cyrillus*, Patriarcha Alexandrinus, & *Celestius I.* Romani Pontificis Legatus.

Concilium *Romanum II.* an. quadringentesimo trigésimo primo indicit *Celestianus I.* Pontifex Maximus, & in eo Impietas *Nestoris* iterum damnata.

Concilium tertium Oecumenicum, seu *Epheusum*, habitum est anno quadringentesimo trigésimo primo, & in eo damnata est *Nestoris* Hæresis, & iterum proscripti errores *Pelagii*.

Concilium eodem anno quadringentesimo trigésimo primo Epheci coegit *Joannes*, Patriarcha Antiochenus, in quo *Nestoris* patrocinium suscepit. Sed hoc Concilium ab Ecclesia reprobatur.

Concilium *Armenum* ab Armenis Episcopis anno quadringentesimo trigésimo

quinto fuit congregatum. & in eo *Nestoris* libri, utpote erronei & heretici, confusi fuerunt.

Concilium *Reimsense*, seu *Rigense*, Gallicæ *Ruræ*, anno quadringentesimo trigésimo nono habitum est, & in eo abrogata, seu nulla declarata fuit *Armeniarum*, Ebredu-nensis Episcopi Ordinatio, & aliquot canones, Disciplina Ecclesiastica spectantes, conditi sunt.

Concilium *Africanum* in Gallia Narbonensi anno quadringentesimo quadringentesimo primo celebratum est, in quo plurima ad jura & Disciplinam Ecclesie spectantia sancita sunt, ætérnæ conditi canones.

Concilium *Vasense* in Gallia Narbonensi anno quadringentesimo quadringentesimo secundo habitum est, & in eo de Disciplina Ecclesiastica conditi sunt canones decem.

Concilium *Romanum III.* anno quadringentesimo quadringentesimo quarto convocatum est contra *Manichæos*.

Concilium *Asturicense* in Gallia an. quadringentesimo quadringentesimo sexto coactum est, & in eo *Manichæi* quidam lateviter detecti ac damnati fuerunt.

Concilium *Hispanicum* anno quadringentesimo quadringentesimo septimo, sed incerto loco, celebratum est contra *Nicilianis*rum Hæresim.

Concilium *Constantinopolitanum* habitum est à *Flaviano*, Patriarcha Constantinopolitano, anno quadringentesimo quadringentesimo octavo, & in eo *Eusebius* Hæreticus damnatus est.

Concilium eodem anno quadringentesimo quadringentesimo nono, & in eo *Manichæi* *Eusebius* absolvunt, & *Flavianum*, orthodoxorum Episcopum, damnant, Sede deposuerunt, multisque plagis immaniter affecerunt. Sed istud Concilium fuit ab Ecclesia Catholica reprobatum, tum in Concilio quod Romæ anno quadringentesimo quadringentesimo nono habuit *S. Leo Magnus*, Rom. Pont. quàm in Concilio, quod anno quadringentesimo quinqueagesimo Constantinopoli convocavit *Anatolius*, hujus urbis Episcopus, & in Concilio Mediolanensi, quod *Eusebius*, Mediolanensis Episcopus, indicit an. quadringentesimo quinqueagesimo primo. In his inquam, tribus Conciliis, *Romano*, *Constantinopolitano*, & *Mediolanensi*, relictum ac damnatum est istud *Eusebianorum* Concilium, dictum *Læteranense Epheusum*, proscripta *Eusebii* Hæresis, & Epistola *S. Leonis* Papæ de Verbi Divini incarnatione ad *Flavianum* scripta, fuit approbata.

Concilium *Hibernicum* habitum est antequam quadringentesimo quinqueagesimo. Ei præfuit *S. Patricius*, & triginta quinque canones ad faciendam Ecclesie Disciplinam in hoc Concilio conditi, tantum apud *Sylvestrum* Tomo I. Concilium *Britannicum*.

Concilium IV. Oecumenicum, seu *Chalcedonense*, anno quadringentesimo quinquagesimo primo convocatum est, & in eo *Eutyches* Hæresis fuit proscripta.

Concilium *Arlesense* II. habitum est anno quadringentesimo quinquagesimo secundo, extantque canonès quinquaginta sex, in eo editi de diversis legibus & consuetudinibus Ecclesiasticis, cum Notis *Sirmondii*, *Bini*, & *Abbaspinæ*, Tomo IV. conc.

Concilium *Audoverse* in Gallis celebratum est anno quadringentesimo quinquagesimo tertio, & in eo ad restaurandam collapsam Ecclesiæ Disciplinam conditi sunt canonès XII. qui extant Tomo IV. Conciliorum.

Concilium *Arlesense* III. in causa *Faulsi* Abbatis Lerinensis, & Episcoporum, collectum est anno quadringentesimo quinquagesimo quinto.

Concilium *Turonense* I. in Gallis habitum est anno quadringentesimo sexagesimo primo, & in eo, ad restaurandam Ecclesiæ Disciplinam, quam Barbarorum incursionès hæc parum labefactarant, tredecim conditi sunt canonès, qui extant Tomo IV. conciliorum.

Concilium *Ponticum* in Armenia, seu Britannia Minor, circa annum quadringentesimum sexagesimum quintum, ad faciendam eisdem Ecclesiæ Disciplinam fuit convocatum.

Concilium *Combricense* collectum est anno quadringentesimo sexagesimo quinto, magis fuit Pollicium, quam Ecclesiasticum.

Concilia *Arlesense* IV. & *Lugdunense*, ad proscriptibendos quorundam circa Gratiæ & Predestinationem errores, Anno ccccxi. vel ccccxi. celebrata fuisse scribit *Faustus*, Rejus, seu Rhegiensis Episcopus. Sed multi Viri pergi hæc duo Concilia à *Fausto*, Semipelagiano, conficta ac supposita esse contendunt.

Denique, Duo Concilia Romæ celebravit *Gelasius*, Pontifex Maximus, unum videlicet anno quadringentesimo nonagesimo quarto, in quo libros Sacros, & scripta Ecclesiastica authentica & genuina ab apocryphis, spurcis & suppositis accuratissimo critério discrevit. Extat istud *Gelasii* Papæ Decretum Tomo IV. Conciliorum, illudque sincerum esse, & non ex *Isidori Aleraniensis* Officina prodisse (sicut obtruncant Hæretici, præsertim *Pearsepius* in *Pudicis Ignat.* cap. 3. & *Guilelmus Coss* part. 1. Hist. Litet. Sac. V. pag. 264.) multis momentis avincit doctissimus Abbas *Justus Fontaninus* in Appendice Libri, quem edidit *De antiquitate Hæresis Colone Hæreticorum*. Alterum Concilium *Gelasius* Papa convocavit anno quadringentesimo nonagesimo quinto, in quo *Adrianus*, Pontificis Legatus, qui à *Felice III.* Pontifice Maximo in Concilio Romæ celebrato anno quadringentesimo septuagesimo quinto damnatus fuerat, quod cum *Acacii* Constantinopolitano Episcopo, & *Petro Monacho*, communicasset, peracta penitentia absolutus est, & ad communionem admittitur.

Concilia quæ fuerunt convocata Sæculo Ecclesiæ Sexto.

Concilium *Romanum* I. anno quingentesimo primo habitum est in causa *Symmachii* Papæ, qui apud *Theodericum* Regem falsò accusatus in hoc Concilio purgatus est.

Concilium *Romanum* II. dictum *Palmarum*, indictum est anno quingentesimo secundo, & in eo *Symmachii* Papæ electio, à Schismaticis & populi imperitis, confirmata fuit.

Concilium *Romanum* III. eadem de causa, seu ad confirmandam electionem *Symmachii* Papæ, anno quingentesimo tertio congregatum est.

Concilium *Romanum* IV. celebratum est anno quingentesimo quarto, & in eo bonorum Ecclesiasticorum invaluens Anathemate perculum fuit.

Concilium *Agathense* in Provincia Narbonensi ad Disciplinam Ecclesiasticam pristino vigori restituendum anno quingentesimo sexto habitum est.

Concilium *Byzantinum* I. in Provincia Africa anno quingentesimo septimo contra Regem *Thrasamundum*, Catholicæ Religionis hostem, & Episcopos tollere conantem, fuit celebratum.

Concilium *Arlesense* I. in Gallis anno quingentesimo undecimo habitum est, & in eo XXXI. conditi sunt canonès ad Mores, Ritus, Consuetudines, & Disciplinam Ecclesiæ spectantes.

Concilium *Tarraconense* in Hispania anno quingentesimo decimo sexto indictum est, & in eo sancita sunt tredecim de Disciplinæ Ecclesiæ Capitula.

Concilium *Gerundense* in Catalognia anno quingentesimo decimo septimo habitum est, & in eo decem statuta sunt Capitula, quæ Disciplinam Ecclesiasticam præcipue spectant.

Concilium *Epaenense* in Gallia Narbonensi anno quingentesimo decimo septimo celebratum est, & in eo ad restituendam Disciplinam Ecclesiasticam præscripti sunt canonès undecim.

Concilium *Lugdunense* I. anno quingentesimo decimo septimo convocatum est adversus quendam *Stephanum*, in cellas crimine pollutum, & in eo sex conditi sunt canonès.

Concilium *Constantinopolitanum* I. anno quingentesimo decimo octavo fuit congregatum, & in eo Concilio Chalcedonensi, *S. Leonis* Papæ, *Ephesii*, & *Macedonii*, Episcoporum Constantinopolitanorum, nomina Sacri Diptychis restituta sunt. Hæreticus *Serapion*, & alii Concilio Chalcedonensi adversarii damnati. Idem statum est in Concilio *Hereshymense* & *Tyrio*, eodem anno celebratis.

Concilium *Romanum* V. anno quingentesimo decimo octavo convocavit *Hormisdas*, Pontifex Maximus, & in eo sancita est cum Ecclesiæ Constantinopolitana concordia, ea conditione, ut *Acacii*, Episcopi Constantinopolitani, & Schismatici Authoris, nomine Sacri Diptychis expungeretur.

Concilium *Constantinopolitanum* II. ab *Ephraïm*, Patriarcha Constantinopolitano, collectum est an. quingentesimo vigesimo.

Concilium *Sardinense* ab Episcopis Africanis in Sardinia exolibus, tempore persecutionis *Thrasamundi*, Vandalorum Regis, anno circiter quingentesimo vigesimo primo, ad dirimendam Controversiam de Gratia DEI, & Libero Arbitrio, celebratum est.

Concilium *Illyricense* in Hispania Tarracoenis anno quingentesimo vigesimo quarto habitum est, & in eo editi sunt de Disciplina Ecclesiastica canones sexdecim.

Concilium *Valentinum* in Hispania anno quingentesimo vigesimo quarto coactum est, & in eo sex circa Disciplinam Ecclesiasticam constituta sunt Capitula.

Concilium *Arelatense* anno quingentesimo vigesimo quarto habitum est, & in eo quatuor conditi sunt canones ad prescribendam disciplinam, quæ in Ordinatione Clericorum præcipue observari debet.

Concilium *Carpenorallense* anno quingentesimo vigesimo septimo celebratum est, & in eo damnatus & à suis Episcopali bus munitibus suspensus est *Aegreus*, eo quod illegitimas, seu contra canones Ecclesie, ordinationes fecisset.

Concilium *Arascanum* II. anno quingentesimo vigesimo nono habitum est contra Semipelagianos, & in eo de Gratia & Libero Arbitrio condita sunt viginti quinque capitula.

Concilium *Favense*, anno quingentesimo vigesimo nono celebratum est, & in eo de Disciplina Ecclesiastica quinque conditi sunt canones.

Concilium *Toletanum* II. anno quingentesimo trigésimo primo indictum est, & in eo quinque de Disciplina Ecclesiastica condita sunt Capitula. Cardinalis *Iosephus de Acuña* Tomo 2. *Consil. Hispania*, hujus Concilii *Toletani* I celebrationem rejicit ad annum quingentesimum vigesimum septimum.

Concilium *Arelatense* II. anno quingentesimo trigésimo tertio coactum est, & in eo canones XXI. conditi sunt, ad morem & Disciplinam Ecclesie spectantes.

Concilium *Arvernense* I. in Aquitania habitum est anno quingentesimo trigésimo quinto, & in eo sexdecim constituti sunt canones de variis Ecclesie rebus & consuetudinibus, atque ad Disciplinam.

Concilium *Constantinopolitanum* anno quingentesimo trigésimo sexto convocavit *Mennas*, Patriarcha Constantinopolitanus, in quo *Severus*, *Archiepiscopus*, alique Acephalorum principales, novas quocidie turbas excitantes, damnati sunt.

Concilium *Arelatense* III. anno quingentesimo trigésimo octavo habitum est, & in eo ad reformandam Ecclesie Disciplinam conditi sunt canones XXX.

Concilium *Byzantinense* I. anno quingentesimo quadragésimo fuit convocatum, & in eo decem edictis canonibus, sacra est Ecclesiastica Disciplina.

Concilium *Byzantinense* II. anno quingentesimo quadragésimo primo habitum est, & in eo Legatio ad Imperatorem *Justinianum* missa fuit.

Concilium *Arelatense* IV. anno quingentesimo quadragésimo primo habitum est, & in eo plurima de Ribus, & negotiis Ecclesiasticis sancta sunt.

Concilium *Constantinopolitanum* anno quingentesimo quadragésimo septimo congregavit *Papianus* Papa, & in eo decretum est, ut Sententia de Trion Capitolorum damnatione usque ad Concilium Oecumenicum suspenderetur.

Concilium *Arelatense* V. anno quingentesimo quadragésimo nono habitum est, & in eo fuit ad reprobanda *Nestorii* & *Eutychei* dogmata, sive ad restaurandam Ecclesie Disciplinam conditi sunt viginti quatuor canones.

Concilium *Arvernense* II. eodem anno, seu quingentesimo quadragésimo nono, celebratum est, & in eo sancta fuit Ecclesie Disciplina.

Concilium *Tulense* in Lotharingia habitum est anno circiter quingentesimo quinquagesimo ad sedandos quorundam seditionis motus, qui ob incestuosas nuptias, à *Nicene*, Treverensi Episcopo, fuerant excommunicati.

Concilium *Moguntinense* anno quingentesimo quinquagesimo ad dammandam memoriam *Tiberii*, Moguntienis Episcopi, convocatum est.

Concilium *Parisiense* I. anno quingentesimo quinquagesimo primo habitum est, & in eo *Suffraganeus*, Episcopus Parisiensis, gravissimi criminis convictus, depositus est.

Concilium V. Oecumenicum, seu *Constantinopolitanum* II. ad discutiendam *Trion Capitolorum* causam, anno quingentesimo quinquagesimo tertio indictum est, & in eo Episcopi damnaverunt *Trion Capitula*, sive personam & Scripta *Theodori Mopsuesteni*, Scripta *Theodori adversus S. Cyrillum*, & Epistolam *Abbas ad Marim Periam*. Quæ Concilii definitio recepta & approbata fuit in Concilio Hierosolymitano, quod eodem anno habitum est.

Concilium *Aquilense* anno quingentesimo quinquagesimo tertio à Trion Capitolorum defensoribus convocatum est, & in eo quintum Generale Concilium, seu *Constantinopolitanum* II. repudiarunt, eo quod Concilio Generali Chalcedonensi contrarium ipsis videretur. Sed hoc Concilium Aquilense, quod diuturno in Ecclesia Schismati occasionem præbuit, ab Ecclesia reprobatur.

Concilium *Arelatense* anno quingentesimo quinquagesimo quarto habitum est, & octo de Disciplina Ecclesiastica canones conditi sunt.

Concilium *Parisiense* II. anno quingentesimo quinquagesimo septimo celebratum est, & in eo ad consulendam Ecclesiam, post Bellum civile, utilitatibus, canones decem conditi sunt.

Concilium Bracarense I. in Hispania Taccenensis anno quingentesimo sexagesimo tertio habitum est, in quo adversus Hæresim Priscillianistarum septemdecim condita sunt capitula, & de *Disciplina Ecclesiastica* viginti duo.

Concilium Lugdunense II. anno quingentesimo sexagesimo septimo congregatum est, editumque de pace & libertate Ecclesiæ, lites canones sex.

Concilium Tarraconense II. anno quingentesimo sexagesimo septimo in causa Discipline Ecclesiasticæ reformandæ coactum edidit canones viginti septem.

Concilium Bracarense II. anno quingentesimo septuagesimo secundo habitum est, & in eo de Discipline Ecclesiasticæ condita sunt capitula decem.

Concilium Parisiense anno quingentesimo septuagesimo secundo inditum est, & in eo *Præteritus*, Rothomagensis Episcopus, à *Chilperico*, Galliarum Rege, accusatus, causam suam egit, sed tandem convictus, relegatus est.

Concilium Antifodorense eisdem annum quingentesimum septuagesimum octavum habitum est, & in eo conditi sunt quadraginta quinque de Discipline Ecclesiastica canones.

Concilium Cabilanense anno quingentesimo septuagesimo nono celebratum est, & in eo *Salminus* Ebrodenensis, & *Sagittarius*, Vapleensis, Antistites, laici Majestatis criminis infamulati, in carcerem detracti sunt.

Concilium Matisiense I. anno quingentesimo octuagesimo primo congregatum, ad mores Ecclesiæ reformandos, & refræandos Judæos, duodeviginti edidit canones.

Concilium Lugdunense III. habitum est anno quingentesimo octogesimo tertio, & in eo editi sunt sex canones Discipline Ecclesiasticæ spectantes.

Concilium Matisiense II. ad collapsos Christianorum mores reformandos anno quingentesimo octuagesimo secundo celebratum est, & in eo conditi sunt hunc in finem canones viginti.

Concilium Tolosanum III. inditum est anno quingentesimo octogesimo nono, & in eo Gechas in Hispania, ejurata Hæresi Ariana, Fidem Orthodoxam professi sunt, atque Discipline Ecclesiasticæ viginti tria condita sunt capitula.

Concilium Narbonense anno quingentesimo octogesimo nono habitum est, & ad faciendam Ecclesiasticam Disciplinam in eo conditi sunt canones quindecim.

Concilium Hispanense anno quingentesimo nonagesimo à *Leandro*, Hispani Archiepiscopo, convocatum est, & in eo de Discipline Ecclesiasticæ condita sunt capitula tria.

Concilium Casar-Augustanum anno quingentesimo nonagesimo secundo habitum est, & in eo trescenti sunt canones de Sacerdotibus, & Episcopis ab Ariana Hæresi redeuntibus.

Concilium Tolosanum coactum est anno

quingentesimo nonagesimo septimo, duosque edidit canones de castitate & quoribus Episcoporum.

Concilium Oserense in Aragoia anno quingentesimo nonagesimo octavo habitum est, & in eo duo editi sunt canones de munere Episcopali, & de vita casta ac pudica Clericorum.

Concilium Barcinonense II. celebratum est anno quingentesimo nonagesimo nono, & in eo adversus Simoniacas promotiones conditi sunt quatuor canones.

Concilia, quæ fuerunt celebrata Seculo Ecclesiæ septimo.

Concilium Romanum I. anno sexcentesimo primo habitum est, & in eo de Monachorum privilegiis præcipue actum est.

Concilium Wigornienſe à S. Augustino, Anglorum Apostolo, convocatum est anno sexcentesimo primo.

Concilium Byzantinum in Africa anno sexcentesimo secundo inditum est ad causam *Clementis*, live *Clementini*, Provincia Byzacenæ Primatis, mulierum criminum accusati, pertractandum.

Concilium Cabilanense I. an. sexcentesimo tertio habitum est, & in eo *S. Desiderius*, Viennensis Archiepiscopus, iustigante *Brachilde* Regio, Sede sua dejectus est.

Concilium Cantuariense an. sexcentesimo tertio celebravit *S. Augustinus*, Anglorum Apostolus, & in eo Monasterium *S. Petri & Pauli*, rectus ab eodem *Augustino*, Cantuariensis Archiepiscopo, fundatum, confirmatum est.

Concilium Romanum II. anno sexcentesimo sexto habitum est, & decretum sunt, quod de eligendo Pontificis Successore non prius ageretur, quam defunctus triduo sepultus fuisset.

Concilium Romanum III. in causa Ecclesiæ Anglicanæ anno sexcentesimo decimo celebratum est, in eo etiam de vita & quiete Monachorum actum est.

Concilium Egarenſe, in Provincia Taccenensis convocatum est anno sexcentesimo decimo quarto, & in eo præcipue de disciplina Clericorum actum est.

Concilium Parisiense anno sexcentesimo decimo quinto habitum est, & in eo XV. canones conditi sunt.

Concilium Carlsruum de Discipline Ecclesiasticæ celebratum est anno sexcentesimo decimo septimo.

Concilium Hispanense ad peragenda negotia Ecclesiasticæ, & adversus *Acaphalam* Hæresim congregatum est anno sexcentesimo decimo septimo.

Concilium, vulgò dictum *Tolosanum II.* habitum est anno sexcentesimo vigesimo quarto, & in eo septuaginta quinque constituti sunt canones, pro Fide, & Ecclesiæ Discipline utilissimi.

Concilium Remense anno circiter quingentesimo vigesimo quinto inditum est, & in eo de Discipline Ecclesiasticæ canones XXV. editi sunt.

Concilium Marisicensis, an. sexcentesimo vigesimo septimo habitum est, & in eo Regula S. Columbanii egregie defensa ac vindicata est à calumniis capuldam *Agrestini*.

Concilium Hierosolymitanum anno sexcentesimo trigesimo tertio convocavit *Sophronius*, Patriarcha Hierosolymitanus, eo contra Monothelitas definitum est, duas in Christo esse voluntates.

Concilium Toletanum V. an. sexcentesimo trigesimo sexto indixit *Eugenius*, Archiepiscopus Toletanus, & in eo de rebus Ecclesiasticis novem edicti sunt Canones.

Concilium Toletanum VI. habitum est an. sexcentesimo trigesimo octavo, & in eo circa Ecclesiasticam Disciplinam novemdecim constituti sunt canones.

Concilium Romanum IV. ad damnandam *Exheresim* Imperatoris *Heracii*, & Monothelitarum Hæresim, celebratum est an. sexcentesimo quadragesimo.

Concilium Arelanense an. sexcentesimo quadragesimo quinto coactum fuit, & in eo Hæreticus Monothelita à *Salvio* Episcopo superatus fuit.

Concilium Toletanum VII. an. sexcentesimo quadragesimo septimo habitum est, & in eo sex de Disciplina Ecclesiastica Capitula promulgata sunt.

Concilium Romanum V. an. sexcentesimo quadragesimo octavo congregavit *Theodorus* Papa, & in eo *Pyrrobus*, Hæreticus Monothelita, anathemate percussus est.

Concilium Lateranense Romæ anno sexcentesimo quadragesimo nono ad damnandam Monothelitarum Hæresim convocavit *Martinus I.* Pontifex Maximus.

Concilium Cabillonense II. anno sexcentesimo quinquagesimo habitum est, & in eo plurima ad mores & Disciplinam Ecclesiæ sanctam sectam conservandam utiliter sancita sunt.

Concilium Toletanum VIII. anno sexcentesimo quinquagesimo tertio paratum est, & in eo non pauca constituta sunt ad Fidem & Disciplinam Ecclesiasticam spectantia.

Concilium Toletanum IX. an. sexcentesimo quinquagesimo quinto fuit convocatum, & in eo, septemdecim conditi canones, sancita est Ecclesiæ Disciplina.

Concilium Toletanum X. habitum est an. sexcentesimo quinquagesimo sexto, & in eo septem condita sunt de Disciplina Ecclesiastica Capitula.

Concilia Senonense an. DCVII. *Nannetense* anno DCVIII. *Angvofodunense* ann. DCXIII. in Gallis pro negotiis Disciplinam tum Ecclesiasticam, tum Monasticam spectantibus, fuerunt celebrata.

Concilium Emeritense apud Lusitanos circa annum DCXIII. habitum est, & in eo præscriptæ sunt xxiii. Regule Ecclesiasticæ.

Concilium Romanum VI. an. DCXVII. fuit celebratum in gratiam *Joannis Lappensis*, in Creta Episcopi, qui ad Sedem Apostolicam appellaverat.

Concilium Herefordense in Anglia an.

DCXXIII. convocavit *Theodorus*, Cantuariensis Archiepiscopus, & in eo decem de Disciplina Ecclesiæ condita sunt Capitula.

Concilium Toletanum XI. indictum est an. DCXXV. & in eo conditi sunt sexdecim de re Ecclesiastica Canones.

Concilium Bracarense I. vulgò *IV.* in Lusitania, an. DCXXV. habitum est, & in eo de Fide & Disciplina novem editi sunt Canones.

Concilia Mediolanense an. DCXXXII. *Hedfeldense* in Anglia anno DCXXXI. & *Romanum* an. DCXXXI. ad damnandam Monothelitarum Hæresim fuerunt celebrata.

Concilium Oecumenicum sextum, seu *Constantinopolitanum III.* an. DCXXXI. convocavit *Agarbo*, Pontifex Maximus, & in eo præscripta est Monothelitarum Hæresis.

Concilium Toletanum XII. anno DCXXXI. *Toletanum XIII.* anno DCXXXIII. *Concilium Toletanum XIV.* anno DCXXXIV. ad restaurandam Ecclesiæ Disciplinam habitum sunt. *Concilium verò Toletanum XV.* celebratum est anno DCXXXVIII.

Concilium Caesar-Augustinum an. circiter DCVI. habitum est, & in eo quinque de Disciplina Ecclesiastica editæ sunt Sanctiones.

Concilium Constantinopolitanum, dictum *Quinisextum*, à Græcis anno DCXCI. congregatum est, sed ab Ecclesiâ Romanâ reprobatur.

Concilia denique *Rebomagensis* anno DCXIII. *Toletanum XVI.* an. DCXIII. *Toletanum XVII.* an. DCXIV. *Antifederense* anno DCXV. *Trajectense* anno DCXVII. & *Bergambfledense* in Anglia ad negotia, quæ Disciplinam vel Immunitates Ecclesiæ, vel Fidei prædicationem spectant, peragenda, fuerunt convocata.

Concilia, quæ fuerunt celebrata octavo Ecclesiæ Sæculo.

Concilium Toletanum XVIII. habitum est anno septingentesimo primo, sed ejus Acta desiderantur, & ad nos usque non pervenerunt.

Concilium Romanum I. anno septingentesimo quinto convocavit *Joannes VII.* Pontifex Maximus, & in eo Imperator *Iustinianus*, petenti ut Sexti Concilii Generalis Acta & Canones examinarentur, anno ere noluit Pontifex.

Concilium Niddense in Anglia anno septingentesimo quinto habitum est, & in eo *Wulfstredus* in Sedem Eboracensem, quæ dejectus fuerat, restitutus est.

Concilium Alnense in Anglia anno septingentesimo nono coactum est, & in eo Donationes, Monasterio Eveshamiensis collatæ, fuerunt confirmatæ.

Conciliabulum Constantinopolitanum anno septimo

sepeptingentesimo duodecimo habuerunt benedicti Monachelue, in quo damnarunt Concilium sextum Generale, quod Monachelitarum Hæresim proscripsit.

Concilium Romanum II. anno sepeptingentesimo vigesimo primo adversus illicita conjugia convocavit Gregorius II. Pontifex Maximus.

Concilium Romanum III. in causa Ceriniani, Frisingensis Episcopi, habitum est anno sepeptingentesimo vigesimo quarto.

Concilium Romanum IV. an. DCCXXXVI. Romanum V. an. DCCXXXVI. Romanum VI. an. DCCXXXVII. adversus Iconoclastas habita sunt, & in his actum est de cultu Sacramentum Imaginum.

Concilium Cleeberienſe in Anglia indictum est anno sepeptingentesimo quadragesimo secundo, & in eo actum est de libertate Ecclesiarum.

Concilium Germanicum celebravit S. Bonifacius, Archiepiscopus, & Germanus Apollus, an. sepeptingentesimo quadragesimo secundo, & in eo, ad restituendum collapsam Religioſis Christianis Disciplinam, novemdecim conditi sunt canones.

Concilium Liptinenſe, prope Cameracum, habuit idem S. Bonifacius, Archiepiscopus, & in eo duo Hæretici, Aldebertus, Gallus, & Clemens, Scotus, damnati sunt an. sepeptingentesimo quadragesimo secundo.

Concilium Romanum VII. celebravit Zacharias Papa anno sepeptingentesimo quadragesimo tertio, & in eo de Ecclesiastica Disciplina condita sunt capitula quindecim.

Concilium Suesſonenſe anno sepeptingentesimo quadragesimo quarto habitum est, & in eo decem de Disciplina Ecclesiastica constituti sunt canones.

Concilium Germanicum II. an. sepeptingentesimo quadragesimo quinto S. Bonifacius Archiepiscopus celebravit, in quo Aldebertus, & Clemens Hæretici, fuerunt damnati. Gerſilie, Episcopus Moguntinus, ob homicidium, depositus est, & S. Bonifacius factus est primus Archiepiscopus Moguntinus.

Concilium Romanum VIII. Zacharias Papa celebravit an. sepeptingentesimo quadragesimo quinto, & in eo sententia à S. Bonifacio in Aldebertum, & Clementem, Hæreticos, lata prolixè fuit confirmata.

Concilium Cleeberienſe II. in Anglia ad corrigendos Anglorum mores an. sepeptingentesimo quadragesimo septimo habitum est, & in eo de Disciplina Ecclesiastica condita sunt triginta capitula.

Concilium Pernerſenſe in Diocesi Sueſſonenſi an. sepeptingentesimo quinquagesimo secundo coactum est, & in eo contra Inceſtum, Fornicationem, & Adulterium statuti sunt canones XXI.

Concilium Constantiopolitanum ab Hæretico Iconoclasta an. sepeptingentesimo quinquagesimo quarto convocatum est.

Concilium Pernerſenſe an. DCCLV. habitum est, & in eo viginti quinque canones de Disciplina Ecclesiastica conditi sunt.

Concilium Compendienſe an. DCCLVI. R. P. Hincjacob Tab. Chronol. P. II.

celebratum est, & in eo de Gradibus Conſanguinitatis, Conjugio, Fornicatione & octodecim constituti sunt canones.

Plura Concilia circa hæc tempora in Gallia & Germania, oſſius ſerè momenti, fuerunt convocata, nempe Germanicum in caſſis Ordmar, Abbat. S. Galli; an. DCCLXI. Nivernenſe an. DCCLXIV. Atiniacenſe an. DCCLXV. Aurelianenſe an. DCCLXVI.

Concilium Genadienſe in agro Parisienſi habitum est an. sepeptingentesimo sexagesimo ſeptimo, & in eo de proceſſione Spiritus Sancti, & de Sanctarum Imaginum veneratione actum est.

Concilium Romanum IX. coactum fuit an. sepeptingentesimo sexagesimo nono, & in eo de poſuiſtis eſt Conſtantinus, Aotipapa, & ſtabiles Sacramentum Imaginum cultus.

Nonnulla Concilia, ſed parvi momenti, circa hæc tempora fuerunt congregata, videlicet Wermatiſenſe anno DCCLXXII. Dingſerſenſe in Bavaria an. DCCLXXI. Genereſenſe an. DCCLXXIII. Paderbornenſe I. an. DCCLXXVII. Durienſe an. DCCLXXIX. Lippienſe an. DCCLXXX. Paderbornenſe II. an. DCCLXXX & Cakhenſe in Anglia an. DCCLXXXVII.

Concilium ſeptimum Generale, ſeu Aſtanum II. convocatum est an. sepeptingentesimo octuagesimo ſeptimo, & in eo cultus Sacramentum Imaginum adversus Hæreticos Iconoclaſtas fuit conſtitutus.

Concilium Aquisgranenſe I. an. sepeptingentesimo octuagesimo nono habitum est, & in eo de Disciplina & regimine Eccleſie condita sunt capitula LXXXII.

Concilium Narbonenſe ad conſtituendos Sedis Narbonenſis limites anno sepeptingentesimo nonagesimo primo habitum est.

Concilia, Forſyulſenſe an. DCCXCI. & Ratipenſe an. DC. XCII. convocata sunt, & in his Felici & Elipandi Hæreſide Chriſti, Filii Dei aduſtero, damnata est.

Concilia Verolanenſe I. an. DCCXCIII. & Perolanenſe II. an. DCCXCIV. in Anglia pro fundatione cuſpidam Monasterii fuerunt celebrata.

Concilium Francofordienſe adversus Hæreſim Felici & Elipandi fuit convocatum an. sepeptingentesimo nonagesimo quarto.

Concilium Aquisgranenſe II. an. sepeptingentesimo nonagesimo ſeptimo indictum conditiſt Capitula de rebus Regni & Eccleſie, quod undecim capitula complectitur.

Concilia Fochallenſe an. sepeptingentesimo nonagesimo octavo, & Bocancidenſe eodem anno, in Anglia habita sunt, in quorum primo de Paſchate; in altero de immunitatibus Eccleſiarum actum est.

Concilia Romanum X. an. sepeptingentesimo nonagesimo nono, Aquisgranenſe III. eodem anno, & Urgellianum eodem anno, ad damnandam Hæreſim Felici, Urgelliani Episcopi, habita sunt.

Concilium Romanum XI. an. octingentesimo indictum est, & in eo Leo III. Pontifex Maximus à criminibus ſibi objectis publicè & ſolenner ſe purgavit.

*Concilia, quæ non Ecclesiæ Saculo
habita sunt.*

Concilium *Altinense*, in Provincia Aquilejensi ad implorandum *Caroli* *Ad.* auxilium adversus *Joannem*, Venetorum Ducem, & necis *Joannis* Patriarchæ Gradenſis Auctorem, anno DCCCII fuit convocatum.

Concilium *Aquisgranense I.* ad stabilendam Disciplinam tam Clericorum, quam Monachorum indictum est an. DCCCII.

Concilium *Closterburiense I.* pro libertate Ecclesiarum habitum est an. DCCCIII.

Concilium *Salzburgense* pro solvenda decimis celebratum est anno DCCCVII. & Concilium *Aquisgranense II.* de processione Spiritus Sancti an. DCCCIX.

Concilia *Arelatense* anno DCCCXIII. *Maguntinæ I.* eodem anno, *Remense* eodem anno, *Turmenſe* eodem anno, *Coloniense* eodem anno, ad restituendam collapsam Clericorum ac Monachorum Disciplinam celebrata fuerunt.

Conciliabulum *Constantinopolitanum* ab Hæreticis Iconomachis habitum est anno DCCCXIV.

Conciliabulum *Noviemenſe* ad constituendos lionites Decemum *Noviomenſis* & *Suessoniensis* coactum est an. DCCCXIV.

Concilia *Aquisgranense III.* anno DCCCXVI. *Clithyense* in Anglia anno DCCCXVI. *Therodis - Pillare I.* anno DCCCXXII. *Closterburiense II.* eodem anno, & *Arminiense* eodem anno, ad consulendum negotiis, quæ Disciplinam Ecclesiasticam & Monasticam spectant, habitata sunt.

Concilium *Parisiense I.* pro caluſa Sacra Imaginibus exhibenda congregatum est an. DCCCXXIV.

Concilium *Ingelmenſe* contra usurpatorem honorum Ecclesiæ habitum est anno DCCCXXVI.

Concilia *Romanæ I.* an. DCCCXXVI. *Aquisgranense IV.* an. DCCCXXVIII. *Parisiense II.* an. DCCCXXIX. *Wormatiense I.* an. DCCCXXIX. & *Lingunense I.* anno DCCCXXX. habitata sunt ad stabilendam nonnulla capita, quæ Ecclesiasticam & Monasticam attinebat Disciplinam.

Concilium *Noviomagenſe* coactum est an. DCCCXXXI. & in eo *Jesse*, Ambianensis Episcopus, Læſæ Majestatis reus, depolitus est.

Concilia *Parisiense III.* an. DCCCXXXII. *Wormatiense II.* an. DCCCXXXIII. *Londinense* an. DCCCXXXIII. fuerunt convocata, & in his de privilegiis quorundam Cœnobiorum, & de Ordine Monastico actum est.

Concilium *Compendienſe* habitum est an. DCCCXXXIII. & in eo *Lodovicus Pius* Imperator fuit abdicatus, qui tamen Imperii ornamenta postea recepit in Concilio *Parisiensi* anno DCCCXXXIV. *Athenſe* anno DCCCXXXV. & *Therodis-Pillari II.* anno DCCCXXXV. celebratis.

Concilium *Aquisgranense V.* ad faciendam Ecclesiasticam, & Monasticam Disciplinam anno DCCCXXXVI. fuit congregatum.

Concilium *Constantinopolitanum* adversus Iconoclastas, secundum restituendum Sacram Imaginum cultum, habitum est anno DCCCXLII.

Concilium *Bellavacense* habitum est anno DCCCXLIII. & in eo *Hincmarus* in locum *Ebbonis* depositus, electus est Archiepiscopus Remensis.

Concilia *Meldense* anno DCCCXLV. *Parisiense V.* an. DCCCXLVII. & *Maguntinæ II.* eodem anno, pro Juribus & Immunitatibus Ecclesiæ & privilegiis Cœnobiorum fuerunt convocata.

Concilia *Maguntinæ tertium* anno DCCCXLVIII. & *Carisiense I.* anno DCCCXLIX. contra *Gereſalchum*, Monachum Corbejenſem, indicta fuerunt.

Concilium *Thiense I.* ad reformandos Ecclesiæ mores habitum est an. DCCCL.

Concilium *Suessoniense* an. DCCCLIII. coactum est, & in eo Ordinationes ab *Ebbone*, antea Archiepiscopo Remensi, factæ, irritæ ac nullæ fuerunt declarata.

Concilium *Romanum* an. DCCCLIII. habitum est, & in eo *Anastasius*, Presbyter Cardinalis, damnatus & Sacerdotali honore depositus est.

Concilium *Constantinopolitanum* contra *Gregorium*, Episcopum Syracusanum, & infensum *S. Ignatii*, Patriarchæ Constantinopolitani, hostem, celebratum est anno DCCCLIV.

Concilium *Ticorenſe II.* pro negotiis ad Regni & Ecclesiæ orationem spectantibus habitum est an. DCCCLV.

Concilium *Valentinum I.* in causa *Gereſalchi* Monachi, & pro reformatione morum an. DCCCLV. fuit convocatum.

Concilia *Carisiense II.* & *Maguntinæ* an. DCCCLVII. ad reformandos corruptos Christianorum mores, & ad stabilendam Ecclesiasticam jura fuerunt convocata.

Concilia *Tullenſe* Lapud Saponarias ano, DCCCLIX. in causa *Gereſalchi* Monachi, & *Tullenſe II.* ad puniendos Rerum Ecclesiasticarum perverſores anno DCCCLX. indicta sunt.

Concilium *Romanum* anno DCCCLXI. habitum est, & in eo *Joannes*, Ravennatis Episcopus, depositus est, quod gravem in nos tyrannidem exerceret.

Concilium *Suessoniense* anno DCCCLXI. convocavit *Hincmarus*, Remensis Archiepiscopus, & in eo depositus est *Rebodus*, *Suessoniensis* Episcopus, quam depositionis Sententiam confirmavit Concilium *Sitrundenſe* an. DCCCLXIII. habitum. At *Niclaus I.* Pontifex Maximus in Concilio Romæ celebrato an. DCCCLXIII. & in altero Romæ eodem anno DCCCLXV. *Rebodus* Sedi suæ *Suessoniensi* reſtitutus fuit.

Concilium *Athenſe* anno DCCCLXIII. habitum est, & in eo legati Summi Pontificis cum Episcopis approbaverunt Regis *Lotharii*, & *Theoberti* divorcium, & ejuſdem Regis *Lotharii* cum *Valdrada* concubina matrimonium confirmarent. Sed *Niclaus I.* Pontifex Maximus hanc Concilii Me-

Metensis sententiam demnavit in Concilio, quod an. DCCCLXIII. Romæ convocavit, & in altero Concilio, quod Romæ pariter habuit anno DCCCLXIV. Legatos suos, qui in Concilio Metensi legatione sua male functi fuerant, damnavit ac deposuit.

Concilia *Saragossense* anno DCCCLXVI. & *Tricapitanum* I. anno DCCCLXVI. habitata sunt, & in his *Wladus*, episcopus Socii ab *Elbene*, Remensis Archiepiscopo, post depositionem ordinati, gradibus suis restituti sunt.

Concilium *Remanum Hadrianus II.* Pontifex Maximus anno DCCCLXVIII. habuit, & in eo *mathema Pheris* tetrum dictum est.

Concilium *Wormatiense* ad faciendam Ecclesiæ Disciplinam anno DCCCLXVIII. habitum est.

Concilium Octavum Oecumenicum, seu *Constantinopolitanum IV.* anno DCCCLXIX. celebratum est, & in eo *Photius* damnatus est, S. verò *synodus* in sua Patriarchali Sede Constantinopolitana fuit restituta.

Concilia *Ferrariense* anno DCCCLXIX. *Arminiacense* anno odtingentesimo septuagesimo, & *Duraciense* I. anno odtingentesimo septuagesimo primo habitata sunt contra *Heptumaram*, Laudensem Episcopum, qui Episcopali gradu dejectus, & durissime habitus est, sed cum *Hincmaro* ad Sedem Apostolicam appellasset, restitutus est à *Joanne VIII.* Pontifice Maximo in Concilio *Thiacino*, seu *Treacensi II.* quod celebratum est anno DCCCLXXVIII.

Concilium *Coloniense* in causa Discipline Ecclesiæ coactum est an. DCCCLXXX.

Concilia, quæ potius Politici Conventus censeri debent, circa hæc tempora fuerunt convocata, nimirum *Ticinese*, in quo *Carolus*, filius *Ludovici*, Imperator, inauguratus est anno DCCCLXXVI. *Pavienense*, in quo *Caroli* electio in Imperatorem fuit confirmata anno DCCCLXXVI. *Nagrieburgen*, quod anno DCCCLXXVII. adversus *Hugonem*, Regis *Lutherii* filium spiritum, fuit celebratum, & *Remanum*, quod anno DCCCLXXIX. indictum est, & in eo de electione novæ Imperatoris, post obitum *Ludovici Batbi* Imperatoris actum est.

Concilia octo, quæ sequuntur, pro reformatione Discipline cum Ecclesiæ, tum Monachicæ fuerunt celebrata, videlicet *Ostensi* in Hispaniam. DCCCLXXIII. *Calitonen* eodem anno, *Coloniense* eodem anno, *Silvanicenses II.* eodem anno, *Talesanum* eodem anno, *Duraciense II.* anno DCCCLXXIV. *Calitonen* alterum anno DCCCLXXV. & *Remanense* anno DCCCLXXVII.

Concilium *Constantinopolitanum* anno DCCCLXXIX. habitum est, in quo *Photius* Sedi Patriarchali Constantinopolitanae fuit restitutus.

Concilium *Remanum* an. DCCCLXXXI. convocavit *Joannes VIII.* Pontifex Maximus, & in eo *Anastasi*, seu *Athanasius*, Episcopus Neapolitanus, ob sedes cum Saracenis initum, excommunicatus est.

Concilium *Coloniense* contra usurpatores bonorum Ecclesiæ anno DCCCLXXVII. habitum est.

Concilia *Absconitum* & *Metense* ad faciendam Ecclesiæ Disciplinam anno DCCCLXXXVIII. indicta sunt.

Concilia *Pavien* anno DCCCLXXII. & *Triburien* anno DCCCLXXV. de Discipline & moribus Ecclesiæ multa statuerunt.

Concilium *Compostellanum* anno DCCC. congregatum est, & in eo *Casarius* Abbas, electus ac consecratus fuit Archiepiscopus Tarracoenensis.

Concilia, quæ habitata sunt Seculo Ecclesiæ decimo.

Concilium *Ostense* in Hispania de Rebus ad Disciplinam Ecclesiasticam spectantibus habitum fuisse anno DCCCCL. assentunt nonnulli, sed istud Concilium suppositum est.

Concilium *Anglicanum* fuit convocatum anno DCCCCLV. & in eo de Discipline Ecclesiastica actum est.

Concilium *Remanum* anno DCCCCLV. congregatum Imperatoris *Lamberti* electionem & inaugurationem confirmavit.

Concilium *Revennatense* an. DCCCCLV. indictum *Joannes IX.* Pontifex Maximus, & in eo *Fernesi* Papæ Ordinatio confirmata est, & Synodus, quam adversus ipsum anno DCCCXCVII. habuerat *Stephanus* Papa, damnata & combusta est.

Concilium *Troisjanum I.* in Diocesi Suevisiensi habitum est anno DCCCCLIX. & in eo de Discipline Ecclesiastica statuti sunt *Canones*, seu prolixa Capitula quindecim fuerunt promulgata.

Concilium *Narbonense* anno DCCCCLIX. congregatum est, & in eo de limitibus quarundam Diocesium actum est.

Conc. *Constantinopolitanum* anno DCCCCLXXII. celebratum est, & in eo statuta sunt quedam de Discipline Ecclesiastica capitula.

Concilium *Troisjanum* alterum in favorem Ecclesiæ Cameracensis convocatum est anno DCCCCLXXIV.

Conc. *Uisibergense* an. DCCCCLXXVII. collectum, damnavit & excommunicavit illos, qui *Bennonen* Episcopum exercebant.

Concilium *Exfordiense* an. DCCCCLXXII. *Macrense* anno DCCCCLXXV. & *Remense* anno DCCCCLXXVI. habitata, aliquot de Discipline Ecclesiastica canones condiderunt.

Concilium *Saragossense* an. DCCCCLXXII. habitum est, & in eo, dejecto *Artaldo*, Hugo, *Hariberti* Comitis filius, Remensis Archiepiscopus consecratus est.

Conc. *Londonense*, anno DCCCCLXXIV. coactum, haud paucas leges Ecclesiasticas, & Civiles condidit ac consulendum commonimatum salutis.

Concilium *Virdunense* celebratum est anno DCCCCLXXVII. in quo, contententibus *Artaldo* & *Hugene* de Episcopatu Remensi, *Artaldo* Sedes Remensis adjudicata fuit. Idemque in favorem *Artaldi*, legitimi Archiepiscopi Remensis, pronuntiatum ac definitum.

finitum est in Concilio *Ingenensi* anno DCCCCLXVIII. & *Treuerensi* eodem anno, & *Romano* anno DCCCCLXIX. habitis, in quibus Comes *Hugo*, qui *Arsaldum* & Sede Remensi vi deiecerat, Anathemate percussus est.

Concilium *Augustanum*, an. DCCCCLII, habitum, condidit capitula XI, quæ Episcoporum, Clericorum, &c. munera moreque spectant.

Concilium *Ravennatense II.* in causa Discipline Ecclesiasticæ habitum est anno DCCCCLXVII.

Conc. *Anglicanum* anno DCCCCLXIX. convocavit *S. Dunstanus*, Cantuariensis Archiepiscopus, & in eo damnati sunt Clerici conjugati.

Conc. *Aduriense* anno DCCCCLXXIII. habitum est ad componendam pacem inter *Petrum* & *Lambertum* Germaniae Proceres.

Concilium *Constantinopolitanum* anno DCCCCLXXV, fuit celebratum, & in eo *Basilus*, Pseudo-Patriarcha Constantinopolitanus, depositus est, & in ejus locum subrogatus *Antoninus Strudius*.

Concilium *Wintoniense* an. DCCCCLXXV, *Kirlingtonense*, anno DCCCCLXXVII. & *Calvertonense* anno DCCCCLXXVIII. in Anglia convocavit *S. Dunstanus*, Archiepiscopus Cantuariensis, & in his, facta acerrima Monachos inter & Clericos Uxoratos conventionem, his in Monachorum gratiam direpta est.

Concil. *Romanum*, an. DCCCCLXXXIII. convocatum, causam examinavit *Gisleri*, Magdeburgensis Episcopi.

Conc. *Landavensis*, DCCCCLXXXVIII. coactum est contra Regem *Arthumailum*, fratris sui homicidam, qui idcirco anathemate percussus est.

Conc. *Romanum* an. DCCCCLXXXVIII, indictum est, & in eo *Adalbertus*, Pragensis Episcopus, qui, ob pravorum populi sui mores, Episcopatum deleverat, ad Ecclesiam propriam remissus est.

Concil. *Remense* anno DCCCCLXXXIX. habitum est, & in eo *Anniphus* electus fuit Archiepiscopus Remensis.

Concilium *Narbonense*, anno circiter DCCCXC. contra bonorum Ecclesiasticorum invasores fuit celebratum.

Concilium *Sitvaventense* an. DCCCXC. congregatum est adversus quosdam proditores, qui Remensem Civitatem inimicis tradiderant.

Concilium *Remense* anno DCCCXCI. indictum est, & in eo *Arsulphus*, Archiepiscopus Remensis, proditoris filio accusatus, depositus est, & *Gerbertus* Remorum Archiepiscopus fuit consecratus.

Concilium *Romanum* an. DCCCXCIII. habitum est, & in eo *S. Valerius*, Episcopus Augustanus, in Sanctorum numerum relatus est.

Concilia *Astensis*, & *Remense*, anno DCCCXCIV. indicta sunt, & in his, deposito *Gerberto*, Ecclesie Remensi *Arsulphus*, in iussu depositus, restitui jubetur.

Conc. *Ravennatense*, an. DCCCXCVII.

habitum, multa, quæ Disciplinam Ecclesiasticam spectant, decrevit.

Concil. *Ticinense* anno DCCCXCVII. excommunicationis Sententiam tulit in *Crescentium*, qui *Gregorium P.* Pontificem Maximum Roma expulerat.

Conc. *Sandiasphannum*, DCCCXCVII, & *Philariense* anno millesimo habita sunt, & de restituendis Ecclesie decimis actum est.

Concilia celebrata Saeculo Ecclesie XI.

Concilium *Tremenium* in Westphalia anno millesimo quinto in causa Discipline Ecclesiasticæ habitum est.

Concilium *Francfordiense* anno MVL ad erigendum Bambergensium Episcopatum.

Concilia *Ashtantense* in Anglia anno MVIII. *Bambergense* in Franconia anno MXI. *Legionense* in Hispania anno MXII. *Habermense* in Anglia anno MXII. *Ravennatense* anno MXIV. habita sunt ad Christianam Religionem & Ecclesie policam promovendam, nec non ad componendas erasas inter Episcopos discordias.

Concilium *Ardianense* anno MXVII. contra recentes Manichæos in Gallia fuit convocatum.

Concilia, *Ticinense* anno MXX. & *Salsburgiense* anno MXXII. in causa Ecclesiasticæ Discipline fuerunt celebrata.

Concilium *Aquisgranense* habitum anno MXXII. diremit controversiam inter *Philgrinum*, Coloniensem Episcopum, & *Darandam*, Leodiensem Episcopum, de subjectione Monasterii Burciani.

Concilia *Lemovicense I.* anno MXXXIX. *Bitaricense* anno MXXXI. *Lemovicense II.* anno MXXXI. celebrata sunt, & in his *S. Martialis* titulus *Apollini* delatus est.

Concilia *Triberitense* anno MXXXI. *Philariense* anno MXXXII. *Landavense* anno MXXXIX. *Casteriense* an. MXLII. ad restituendam Ecclesie Disciplinam, & reformatores Clericorum mores fuerunt convocata.

Concilium *Sarrinum I.* anno MXLVI. indictum est, & in eo *Gregorius VI.* Pontificatum abdicavit.

Concilia *Romanum* anno MXLIX, contra Simoniacos, *Remense* eodem anno, *Adeganthinum* eodem anno, & *Rothomagense* anno ML. habita, multa sanxerunt contra Simoniam, & conjugia Clericorum, pluresque condiderunt Canones Ecclesiasticam Disciplinam spectantes.

Concilia *Romanum* sub *Leone IX.* Pontifice Maximo anno ML. *Briunense* eodem anno, *Perrethense* eodem anno, & *Parisiensi* eodem anno habita sunt, & in his damnatus est *Hartstacha Berengarius*.

Concilium *Cayacenense* in Hispania in causa Discipline Ecclesiasticæ anno ML. fuit convocatum, & anno sequenti *Leo IX.* Pontifex Maximus Romæ Concilium habuit, in quo *Gregorius*, Episcopus Vercellensis, adulterit accusatus ac depositus fuit.

Concilium alterum *Romanum* an. MLIII. coactum est, in quo *Gerrardus*, Leucorum Episcopus, factis Sanctorum fuit adscriptus.

Concilia *Narbonense* anno MLIV. ad sanctandam Ecclesie Disciplinam, *Flaventinum* contra alienatores Rerum Ecclesiasticarum anno MLV. & Concilium *Lugdunense* contra Simoniacos eodem anno fuerunt congregata.

Concilium *Therouense* anno MLV. habitum est, & in eo *Berengerius* suam eiecit Hæresim.

Concilium *Coloniense*, in quo *Baldauus*, & *Godefridus*, Flandrie Comes, cum *Henrico*, Germanie Rege adhuc pæno, amicitias fecerunt interire, anno MLVI. indictum est.

Concilia *Narbonense* II. anno MLVI. & *Tolosanum* eodem anno, *Compestellanum* eodem anno ad reformandam Ecclesiasticam Disciplinam, & conservandam libertatem Ecclesiarum ac Monasteriorum habita sunt.

Concilium *Satrinum* II. coactum est anno MLIX. & in eo *Benedictus*, Pseudo-Papa cognomento *Adrianus*, depositus, omnique Sacerdotali officio privatus est.

Concilium *Romanum* anno MLIX. celebravit *Nicolaus* II. Pontifex Maximus, & in eo *Berengerius* Hæresim suam tertio vice eiecit.

Concilia *Therouense* II. ad sanctandam Ecclesie Disciplinam, & *farctianum* in Aragonia, ad abrogandum Gothicum precanditum, & Romanum introducendum, anno MLX. habita sunt.

Concilium *Osbarense* in Germania anno MLXII. habitum est, & in eo *Cadaleus*, Pseudo-Papa, communi suffragio damnatus est, & electio *Alexandri* II. Pontificis, Max. confirmata, idemque statutum est in Concilio *Manuano* anno MLXIV. celebrato.

Concilia *Pisanense* in Aragonia de Disciplina Ecclesiastica anno MLXII. *Romanum* adversus Simoniacos anno MLXIII. *Cabilenense* adversus *Dragem*, Episcopum Matiscensem, anno MLXIV. *Narbonense* ad Leges Gothicas abrogandas anno MLXIV. *Hilwenense* pro Ecclesiarum immunitatibus, privilegiis, & Clericorum libertatibus anno MLXV. fuerunt celebrata.

Concilium *Romanum* anno MLXV. *Alexander* II. Pontifex Maximus convocavit, & in eo nova *Incessuforam* Hæresis fuit damnata.

Concilia *Wironiense* anno MLXX. *Strigandum*, Archiepiscopum Ecclesie Cantuariensis, deposuit, *Moguntinum* an. MLXXI. *Henricus* IV. Regem Germanie, dissuase à repudianda *Berta* uxore sua; *Moguntinum* alterum anno MLXXI. *Carolus*, Constantiensis Ecclesie Episcopum electum, sed Simonie & Sacrilegii accusatum, deposuit; *Anglicanum* anno MLXXII. Primum Sedi Cantuariensi, præ Eboracensi, adteruit ac confirmavit; *Esfordense* anno MLXXII. Causam iudicavit de Decimis Munsteriorum Thoringie.

Concilium *Romanum* anno MLXXIV. pro reformando Ecclesie statu indictum *Gregorius* VII. Pontifex Maximus, & in eo damnati ac repressi sunt Sacerdotes concubinari. Huiusmodi Decretum in Clericis concubi-

narios latum, fuit confirmatum in Conciliis *Esfordensi* II. anno MLXXIV. & *Moguntino* anno MLXXV.

Concilium *Anglicanum*, seu *Londinense* pro reformandis Ecclesie moribus coactum est anno MLXXV.

Concilium *Romanum* anno MLXXVI. *Henricus* IV. Imperatorem excommunicavit: *Pallavianse* anno MLXXVIII. multa ad Disciplinam Ecclesiasticam pertinencia statuit. Concilium *Londinense* II. eodem anno pro Disciplina itidem Ecclesiastica restauranda, & reformandis Clericorum moribus fuit convocatum.

Concilium *Romanum* anno MLXXVIII. celebravit *Gregorius* VII. Pontifex Maximus, in quo *Guibertus*, Episcopus Ravennas, & *Tedaldus*, Mediolanensis Antistes, alique plures Episcopi, qui ab *Henrico* IV. Imperatoris partibus stabant, fuerunt excommunicati. Alterum Concilium *Romanum* contra Simoniacos, Clericos concubinos, & bonorum Ecclesiasticorum prædones, anno MLXXVIII. habuit idem Summus Pontifex. Tertium Concilium *Romanum* *Gregorius* VII. anno MLXXX. celebravit, in quo Hæresiarcha *Berengerius* suum virulentum dogma solemnibus formulis ahnegavit.

Concilia, *Armericanum* in Britannia minori anno MLXXX. falsas præscriptas potentias; *Romanum* à *Gregorio* VII. Pontifice Maximo congregatum anno MLXXX. Imperium adeunt *Henrico*, illudque in *Radaphum* transiit; *Lugdunense* eodem anno habuit, *Manassem*, qui Sædem Remensem solum virulentum dogma solemnibus formulis ahnegavit.

Concilia, *Romanum*, sub *Gregorio* VII. Papa habitum anno MLXXXI. alterum Concilium *Romanum* sub eodem Pontifice anno MLXXXIV. *Quintiliniense* in Saxonia anno MLXXXV. *Beneventanum* anno MLXXXVII. & *Romanum* sub *Urbanus* II. anno MLXXXIX. damnarunt & excommunicarunt *Guibertum* Antipapam, *Henricum* Imperatorem, & omnes illi adherentes Episcopos, atque Hæresim *Henricianam*, seu illorum, qui partes *Henrici* Imperatoris tutabantur, protulerunt.

Concilium *Melfitanum* in Apulia anno MLXXXIX. condidit sexdecim Discipline Ecclesiastice canones.

Concilium *Tolosanum* ad peragenda Rituum & Discipline Ecclesiastice negotia celebratum est anno MX.

Concilium *Saracenense* contra Hæreticum *Rafaelum*, Magistrum *Petri Abailardi*, habitum est anno MXII.

Concilium *Trajanum* in Apulia indictum est anno MXCIII. & in eo de gradibus consanguinitatis, seu de nuptiis consanguineorum dissolvendis, actum est.

Concilia *Remense* anno MXCIV. *Anglusdanense* eodem anno, *Placentinum* anno MXCV. *Claremontanum* eodem anno habita sunt, & in his dictum est anathema *Philippo*, Galliarum Regi, qui, repudiata *Berta*, legitima uxore sua, cum *Betrada*, pellice, matrimonium iuxerat, sed factus verè punitus.

Phi-

Philippus, Galliarum Rex, ab excommunicatione fuit abfolutus in Concilio *Nemaufensi* anno MCVI.

Concilium *Barenfe* in Apulia ad Græcos cum Latinis. præfertim in Dogmate de Processione Spiritus Sancti, conciliandos, habitum est anno MCVII.

Concilium *Hierofolymitanum* an. MCVIX. celebravit Latini, qui tum temporis Turram Sanctam occupabant, & in eo, à Patriarchatu Hierofolymitano pulso *Arnulpho*, in ejus locum fuffecerunt *Daybertum*, seu *Daybertum*, Pifanum, & in Expeditione Hierofolymitana Summi Pontif. Legatum.

Concilia habita Sæculo Ecclesiæ duodecimo.

Complura Sæculo Ecclesiæ duodecimo coacta sunt Concilia occasione *Investiturarum Ecclesiasticarum*, quas Laici Principes sibi arrogabant; quæ quidem Concilia, utpote ad idem argumentum attinentia, hic simul collata breviter indicabo.

Concilium *Lateranense* I. anno MCII. in *Henricum IV.* Imperatorem, non semel antehac excommunicatum, quod jus Ecclesiasticarum *Investiturarum* sibi vendicaret, Sententiam excommunicationis tollit. Concilium *Lateranense* II. anno MCIV. *Investiturarum* in Anglia fautores anathemate percutit. Concilium *Lateranense* III. anno MCX. contra *Investiturarum* Laicosum fuit convocatum. Concilium *Lateranense* IV. Anno MCXII. in *Henricum V.* Imperatorem, jus in collatione Beneficiorum *Investiturarum* Ecclesiasticarum perfricere tenere volentem, anathematis Sententiam tulit. Concilium *Hierofolymitanum* anno superiori, seu MCXI. *Henricum V.* Imperatorem eadem de causa excommunicavit. Concilium *Pisanense* in Gallis anno MCXII. omnem Beneficii Ecclesiastici *Investituram*, à Laica manu factam, declaravit hæreticam esse, & *Henricum V.* Imperatorem Synodali Decreto excommunicavit. Concilium *Anfauum*, prope Lugdunum in Gallia eodem anno, seu MCXII. habitum, Laicorum *Investiturarum* damnavit. Concilium *Bethenense* anno MCXIV. *Henricum V.* Imperatorem, ob *Investiturarum* Ecclesiasticarum, iterum anathemati subiecit. Concilium *Coloniense* anno MCXVI. *Henricum V.* Imperatorem, propter usurpatas *Investiturarum* Ecclesiasticarum, iterum excommunicationis fulmine percussit. Concilium *Lateranense* V. anno MCXVI. Ecclesiasticas *Investiturarum* damnavit. Concilium *Remeritanum* anno MCXVII. in *Mauritium Bardinum*, Episcopum Bracarensem, quem sub nomine *Gregorii VIII.* Antipapam creavit *Henricus V.* Imperator, excommunicationis Sententiam tulit. Concilia *Capanum* anno MCXVIII. *Coloniense* eodem anno, & *Remense* anno MCXIX. *Bardinum* Antipapam, dictum *Gregorium VIII.* & *Henricum V.* Imperatorem communionem Ecclesiæ privavit. Denique, huic vetatissime illius Sæculi de Laicorum *Investiturarum* Controversiæ finem imposuit Con-

cilium *Wormianse* anno MCXXII. habitum, in quo exoptatissima pax & concordia inter *Henricum V.* Imperatorem, & Pontificem Romanum circa *Investiturarum* Laicorum sancta est, cujus pacis conditiones approbatæ & confirmatæ fuerunt in Concilio nono Generali, quod est *Lateranense* I. sub Calisto II. Pontifice Maximo, habito anno MCXXIII.

Hæc sunt Concilia, quæ Sæculo Ecclesiæ duodecimo, ob illam de *Investiturarum* Laicorum dirimendam Controversiam, fuerunt celebrata. Nunc cætera alia Concilia, quæ eodem Sæculo coacta sunt, juxta ordinem Chronologicum, annotabo.

Concilium *Lindense* anno MCII. ad reformatandam Ecclesiasticam Disciplinam habitum est, & in eo quidam Clerici Simoniz vel aliis vitis delicti, damnati ac depositi sunt.

Concilium *Trecense* indictum est anno MCIV. & in eo *Hubertus*, Sylvanectensis Episcopus, à Simoniz labe sese purgavit.

Concilium *Florentinum* anno MCV. contra *Haereticum*, hujus Urbis Episcopum, asserentem, jam tum natum esse Antichristum, fuit congregatum.

Concilium *Quintilimburchense* pro reformatandis moribus anno MCV. habitum est.

Concilium *Quasibarsense* ad quosdam Schismaticos ad Ecclesiæ unionem recipiendos anno MCVI. fuit convocatum.

Concilia, *Hierofolymitanum* anno MCVII. contra *Eheremum*, Sedis Hierofolymitanæ invasorem, qui depositus est; *Trecense* eodem anno adversus *Simulacrum*; *Lindense* eodem anno contra *Investiturarum* à Laicis factas; *Remense* anno MCXIX. in Monachos, Episcopalem jurisdictionem detrectantes; Concilia *Compellunum* anno MCXIV. & *Oryense* ad restituerandam Ecclesiæ Disciplinam anno MCXV. fuerunt celebrata.

Concilium *Romanum* anno MCXVI. titulum *Abbatis Abbatum* concessit *Abbate* *Monsalterii* *Montis Cassini*.

Concilium Generale IX, seu *Lateranense* I. anno MCXXIII. in quo, ut superius observavimus, composita tandem fuit celebris illa de Ecclesiasticis *Investiturarum* à Laicis factis diu agitata controversia.

Concilia, *Lindense* anno MCXXV. *Narbonense* anno MCXXVII. *Lindense* alterum eodem anno pro corrigendis Ecclesiæ moribus habita sunt.

Concilium *Trecense* anno MCXXVIII. dedit Ordini militum Templariorum Regulam & habitum album, Concilium *Ravennate* eodem anno coactum est contra Patriarchas Aquilejensem & Venetiarum, qui in eo à Sede Patriarchali fuerunt dejecti.

Concilia, *Herdense*, & *Patentium* in Hispania Tarraconensi in causâ Discipline Ecclesiæ fœderunt convocata an. MCXXIX.

Concilia, *Anicense*, seu *Fodiense*, anno MCXXX. *Remense* an. MCXXXI. *Lindense* eodem an. *Placentinum*, anno MCXXXII. & *Pisanum* anno MCXXXIV. habita sunt, & in his *Petrus Lesius*, fidei *Anacleti II.* Antipapa, damnatus atque excommunicatus fuit.

Con-

Concilia, *Londinense* de Disciplina Ecclesiastica anno MCXXXV. *Il.* & *Northamptonense* de distributione Beneficiorum eodem anno in Anglia fuerunt celebrata.

Concilium Generale decimum, quod est *Lateranense II.* sub Innocentio II. Pontifice Maximo an. MCXXXIX. damnavit Hæreses *Arnaldi Brivensis*, *Petri de Brania*, & aliorum Hæreticorum, atque omnia *Fetris Leonis*, seu *Anacleti II.* Antipapæ Acta rescidit.

Concilia *Wintoniense I.* pro asserenda ac vindicanda unitate Ecclesiastica anno MCXXXIX. *Senonesse* contra malefina *Petri Abalardi* dogmata an. MCXL. *Wintoniense II.* an. MCXLIII. *Hierosolymitanum* in errores Armenorum an. MCXLIII. *Londinense* adversus recum & personarum Ecclesiasticarum violatores an. MCXLIII. *Parisiense* in Burgundia pro nova expeditione in Terram Sanctam adversus Saracenos an. MCXLVI. habita sunt.

Concilia, *Parisiense* an. millesimo centesimo quadragelimo septimo, & *Remensis* an. millesimo centesimo quadragelimo octavo ad procribendos *Gilberti Porretani*, Episcopi Pictaviensis, errores coacta sunt.

Concilium *Trevirense* an. MCXLVIII. convocavit *Eugenius III.* Pontifex Maximus, & in eo permissa *S. Hildegardi* Abbatissæ, ut suas revelationes scriptis mandaret ac publici juris faceret.

Concilium *Aliphanense* in Diocesi Aurelianensi an. MCCLI. irritum declaravit matrimonium *Ludovici*, Galliarum Regis, cum *Eleanora*, Ducis Aquitanæ filia, propter utriusque consanguinitatem.

Concilium *Oxoniense* in Anglia anno millesimo centesimo sexagesimo Waldesum Hæreticorum dogmata proscripsit.

Concilium *Londinense* an. millesimo centesimo sexagesimo secundo congregatum est, & in eo *S. Thomas*, dictus *Becketus*, Cancellarius *Henrici II.* Angliæ Regis, comparantibus omnium votis, in Archiepiscopum Cantuariensem electus est, qui tamen post eam (ob non servatas iniquas leges sanctas in Conciliabulo *Gloucestrensi*, habito in Anglia an. MCLXIV.) injustè damnatus est in Concilio *Northamptonensi*, eodem anno in Anglia celebrato.

Concilium *Lateranense* an. millesimo centesimo sexagesimo octavo coactum est, & in eo *Fridericus* Imperator, ob interitum in Sedem Apostolicam *Otharannum*, Antipapam, dictum *Victorem IV.* damnatus & Imperio privatus est.

Concilium *Abrincense* in Normannia an. millesimo centesimo septuagesimo secundo *Henricum II.* Angliæ Regem, à cede *S. Thome*, Cancellarii Archiepiscopi, absolvit.

Concilia *Cepherse* in Hibernia anno MCLXXII. & *Londinense* an. MCLXXV. in causa Discipline Eccl. fuerunt celebrata.

Concilium *Londinense* in Gallia Narbonensi an. millesimo centesimo septuagesimo quinto Hæreticos Albigenses damnavit.

Concilium *Fenerum* an. millesimo centesimo septuagesimo septimo celebratum est, *R. P. Eliagabali Tab. Chronol. P. II.*

& in eo *Alexander III.* Pont. Max. & *Fridericus*, Imperator, pacis foedus interunt.

Concilium undecimum Generale, quod est *Lateranense III.* an. millesimo centesimo septuagesimo nono convocavit *Alexander III.* Pont. Max. contra Hæreticos *Waldenses* & *Albigenses*, nec non Schismaticos ab Antipapa *Victore III.* ordinatos.

Concilia, *Parisiense* anno MCLXXXVI. *Anglicanum* an. MCLXXXVIII. & *Aliphanense* an. MCXC. Bellum in Saracenis creverunt.

Concilia, *Eboracense*, in Anglia an. millesimo centesimo nonagesimo quinto, & *Dalmaticum*, an. millesimo centesimo nonagesimo nono, ad reformandam Ecclesiæ Disciplinam habita sunt.

Concilium *Divionense* in Gallia anno millesimo centesimo nonagesimo nono coactum est in *Philippum Augustum*, Galliarum Regem, qui repudiata legitima conjuge sua *Ingeburga*, sorore *Canthi*, Danorum Regis, illicitas nuptias contraxerat cum *Maria*, Bohemæ & Moraviæ Ducis filia.

Concilia habita Decimo tertio Ecclesiæ Seculo.

Concilia quædam Provincialia ineunte Seculo XIII. contra *Raymundum*, Comitem Tolosanum, Hæreticorum Albigensium fautorem ac protectorem, fuerunt celebrata, videlicet *Narbonense I.* an. MCCVII. *Montisense* in Provincia Narbonensi anno MCCIX. *Arvianense I.* eodem anno, *Arvianense II.* anno MCCX. *Tolosanum I.* eodem anno, *Arletense I.* eodem anno, *Avarense* in Provinciâ Occitanicâ an. MCCXIII. *Avarense* in Provinciâ Occitanicâ eodem anno, & Concilium *Montisense* an. MCCXIV. in quo ultimo *Raymundus*, Comes Tolosani, & Hæreticorum Albigensium defensor, dicto adjudicatus est *Sancti Marci Foris*, in vico Albigensium debellatori.

Concilia, *Parisiense* ad damnandos errores *Almarici*, anno MCCIX. *Favennense* anno MCCX. contra *Ottone IV.* Imperitorem, quem *Innocentius III.* Pont. Max. Imperio privavit, & *Londinense* anno MCCXIV. ad *Joannem*, Regem Angliæ, absolvendum ab Interdicti, & depositionis Sententia, quam in ipsum *Innocentius III.* tulerat, habita sunt.

Concilium Generale duodecimum, quod est *Lateranense IV.* ab *Innocentio III.* Pont. Max. contra Hæresim Albigensium an. millesimo ducentesimo decimo quinto tunc convocatum.

Concilia, *Oxoniense*, an. MCCXXII. *Saraburgense* eodem anno, *Germanicum* anno MCCXXV. ad faciendam Ecclesiæ Disciplinam, & contra Simoniacos atque concubinatores Clericos fuerunt celebrata.

Concilia in Gallia *Narbonense II.* anno MCCXXVII. *Tolosanum II.* anno MCCXXIX. *Gonservense I.* an. MCCXXXI. *Biterrense I.* an. MCCXXXIII. *Arletense II.* anno MCCXXXIV. *Narbonense III.* anno MCCXXXV. *Tarionense I.* an. MCCXXXVI. *Compiègnense I.* an. MCCXXXVIII. *Tarionense II.* an. MCCXXXIX. *Guidanense* anno MCCXLII.

MCCXLII. *Biterrense II.* an. MCCXLVI. *Valentinum* an. MCCXLVIII. *Insulanum* an. MCCLII. *Salurnienſe* an. MCCLIII. *Albiniſe* an. MCCLIV. *Burdegaleſe I.* anno MCCLV. *Reſiacaſe* in Duc. Piſtavenſi an. MCCLVII. *Montpelienſe I.* an. MCCLVIII. *Arelatenſe III.* an. MCCLX. *Coprinacum*, ſeu *Compſiacaſe II.* an. MCCLX. *Compſiacaſe III.* an. MCCLXII. *Burdegaleſe II.* an. MCCLXIII. *Nannetenſe* an. MCCLXIV. *Conſerrienſe II.* anno MCCLXVIII. *Andegaſenſe* & *Senonenſe* an. MCCLXIX. *Compendienſe* & *Arenomenſe* an. MCCLXX. *Rotomagenſe* anno MCCLXXIII. *Arelatenſe IV.* *Salurnienſe II.* & *Biterrenſe* anno MCCLXXVI. *Langſenſe* eodem anno, *Rotomagenſe* anno MCCLXXIX. *Arenomenſe* eodem anno, & alteram *Arenomenſe* anno MCCLXXXII. *Andegaſenſe*, *Turonenſe* eodem anno, *Biterrenſe* anno MCCLXXXVI. *Arelatenſe* eodem anno, *Rotomagenſe* anno MCCXCIX. & *Auſitanum* an. MCCC. Hæc memorata Concilia Provincialia Sæculo Eccleſiæ XIII. ad reſtituendum Eccleſiæ Diſciplinam habita ſunt in Galliis. At præter iſta Concilia Provincialia, Diſciplinam Eccleſiaſticam ſpectantia, duo Concilia Generalia in Galliis eodem Sæculo fuerunt celebrata, videlicet Concil. *Lugdunenſis*, quod eſt Generale XIII. a. MCCXLV. contra *Fredericum* Imperatorem, & ad ſuſcipiendam, pro recuperatione Terræ Sanctæ, Expeditionem in Saracenos ab *Innocentio IV.* Pontifice Maximo convocatum eſt. Alterum verò Concilium, ſeu *Lugdunenſe II.* quod eſt Generale decimum quartum, an. milleſimo ducentefimo ſeptuageliſimo quarto celebratum eſt ſub *Gregorio X.* Pontifice Maximo, & in eo facta eſt unio Eccleſiæ Græcæ cum Latina.

Cætera Concilia Provincialia, quæ ad reformandam Eccleſiæ Diſciplinam variis in locis Sæc. III. fuerunt celebrata, ſuo quæque ordine perſcribendo.

Concilium *Germanicum* an. MCCXXX. habitum eſt, & in eo quatuordecim de Diſciplinâ Eccleſiaſtica condita ſunt capitula.

Concilium *Wigornienſe* in Anglia anno milleſimo ducentefimo quadrageliſimo conſtitutiones ſive capitula LIX. de Diſciplinâ & moribus Eccleſiæ promulgavit.

Concilium *Lambethenſe* in Anglia an. milleſimo ducentefimo ſexageſimo primo fuit convocatum, & in eo de iuriſdictione, libertate & immunitate Eccleſiaſtica actum eſt.

Concilia *Pſonnenſe* in Aſtria an. milleſimo ducentefimo ſexageſimo ſextimo, *Londinenſe* an. milleſimo ducentefimo ſexageſimo octavo ſanctiſſimas Sanctiones de Diſciplinâ tam Eccleſiaſtica, quam Monachicâ conſiderunt.

Concilia *Salzburgenſe* an. MCCLXXIV. *Budenſe* anno MCCLXXIX. *Coloniſe* an. MCCLXXX. *Lambethenſe* in Anglia anno MCCLXXXI. *Salzburgenſe* alterum anno MCCLXXXI. *Rayennatenſe* anno MCCLXXXVII. *Herkipolenſe* anno MCCLXXXVII. *Adriolatenſe* eodem anno, & *Adriolatenſe* alterum an. MCCXCI. fuerunt celebrata, & in his multa ſancta

fuerunt capitula, quæ ad Diſciplinam cum Eccleſiaſticâ, tum Monachicâ reformationem attinent.

Præter iſta à me laudata Concilia, quæ Sæculo decimo tertio coacta ſunt, plura Concilia Tarraconenſia eodem Sæculo in Hiſpania habita ſunt, quorum tamen memoria vix ſuperet, & in quibus nihil, quod ſit alicujus momenti, occurrit, ut videre eſt apud doctiſſimum Cardinalem *Joſephum de Aguirre* Tomo 3. *Conſiderum Hiſpania* pag. 495. 496. 498. 504. 505. & 523. His ergo prætermiſſis Conciliis, ad alia nunc progrediamur Concilia, quæ Sæculo Eccleſiæ decimo quarto variis in locis fuerunt convocata, & ut clarij in methodo ea diſponere poſſim, primò referam juxta ordinem Chronologicum illa Concilia, quæ in Galliis Sæculo Eccleſiæ decimo quarto indiſta ſunt. Secundò, ea Concilia quali digito monſtrabo, quæ in Hiſpania; tertio, quæ in Italia, quarto, quæ in Anglia, & poſtrechè, quæ in Germania eodem Eccleſiæ Sæculo fuerunt celebrata.

Concilia, quæ Sæculo Eccleſiæ decimo quarto variis in locis habita ſunt.

Concilia Nationalia, ſeu Provincialia quæſumptima Sæculo Eccleſiæ XIV. in Galliis habita ſunt, quæ hic, juxta ſeriem Chronologicam, breviter indicare ſat ſuperque ſufficiet.

Concilium *Compendienſe I.* indiſtum eſt an. milleſimo trecentefimo primo, & in eo ſeptem edita ſunt capitula, quæ ſpectant Diſciplinam Eccleſiaſticam, & Clericorum Immunitates.

Concilium *Nugarienſe I.* habitum eſt an. milleſimo trecentefimo tertio, & in eo excommunicati fuerunt Clerici peregrini, abſque Litteris commendatitiis ſuorum Episcoporum Sacra facientes, Judices, ſeſe cauſis Eccleſiæ admiſcentes, Perjuri, Decimarum detentores, Concubinarii, Uſurarii, Adulteri maniſeſti &c.

Concilium *Compendienſe II.* coactum eſt an. milleſimo trecentefimo quarto, & in eo pro reformatione Eccleſiaſticæ Diſciplinæ condita ſunt quinque capitula.

Concilium *Auſitanum*, an. milleſimo trecentefimo octavo congregatum, ſex edidit canones, morum reformationem ſpectantes.

Concil. *Parienſe*, an. MCCCXII. habitum, tria ſunt capitula ad vigorem Diſciplinæ Eccleſiaſticæ reſolvendum, & ſepentes quorſdam abuſus extirpandos.

Concilium *Salurnienſe I.* an. MCCCXV. quatuor condidit canones contra juriſdictionis Eccleſiaſticæ perturbatores.

Concilium *Nugarienſe II.* convocatum an. milleſimo trecentefimo decimo quinto, quinque ſtatuit Decreta, ad Eccleſiæ Diſciplinam, Jura, & Immunitates ſpectantia.

Concilia, *Silvanenſe I.* an. MCCCXV. habitum eſt, & in eo *Ferris*, Catalaunenſis Episcopus in ſuam Sedem reſtitutus eſt. *Silvanenſe II.* an. MCCCXVII. coactum eſt, & in eo contra invaſores Eccleſiæ bona actum eſt.

Conci-

Concilia, *Senonensis* anno MCCGXX. & *Parisiensis* anno MCCGXXII. quatuor promulgarunt Decreta, ad Ecclesie Disciplinam, præsertim ad vitam & honestatem Clericorum spectantia.

Concilium *Avenionense* an. MCCGXXVI. celebratum quinquaginta novem addidit capitula de morum & Discipline reformatione, Clericorum privilegis & Immunitatibus.

Concilia, *Marsacense* I. anno Christi MCCGXXVI. indictum, quinquaginta sex addidit capitula ad variæ Ecclesiasticæ Discipline capitula ætenua. *Marsacense* II. anno MCCGXXIX. convocatum est, & in eo licarii, qui *Ausaniensis*, Episcopum Aduensem occiderant, ab Ecclesiæ communione fuerunt separati.

Concilia, *Silvanensium* III. anno Christi MCCGXXVI. septem edidit de Discipline Ecclesiasticæ canones. *Crespiendense* anno MCCGXXIX. septem item præscripsit canones pro iuribus, Immunitatibus, privilegiis, & bonis Ecclesiæ suendis. *Ravennense* anno MCCGXXX. tredicim publicavit constitutiones, ad variæ Ecclesiasticæ Discipline capita spectantes. *Gusterense*, anno MCCGXXXVI. duodecim constituit Decreta pro libertate & Immunitate Ecclesiastica. *Biterrense* eodem anno duodecim pariter canones ad restaurandam Ecclesiasticam Disciplinam condidit. Concilium *Avenionense* II. anno MCCGXXXVII. pro bono Ecclesiæ regimine, ac morum reformatione sexaginta novem promulgavit canones. Concilium *Nivernense* an. millesimo trecentesimo quadragésimo quarto septemdecim canones, moras, Disciplinam, Jurisdictionem, & Ecclesiæ Immunitates spectantes, condidit. Concil. *Senonense* II. an. millesimo trecentesimo quadragésimo sexto, tredicim præscripsit canones de Immunitatibus & habent Clericorum, nec non de aliis capitulis ad Disciplinam Ecclesiasticam spectantibus. Concilium *Biterrense* anno millesimo trecentesimo quinquagesimo primo octo edidit Decreta circa quedam Ecclesiasticæ Discipline capita. Concilium *Andagense* anno millesimo trecentesimo sexagesimo quinto, triginta quatuor condidit canones de collatione Beneficiorum, de vita, honestate, & habitu Clericorum ac Monachorum &c. Concilium *Vatense* an. millesimo trecentesimo sexagesimo octavo, centum & triginta tria sanxit Decreta ad Disciplinam Ecclesiasticam pertinentia. Concilium *Narbonense* an. MCCCLXXIV. viginti octo de Discipline Ecclesiasticæ condidit capitula.

Præter hæc Concilia Nationalia, seu Provincialia, quæ in Galliis Sæc. Ecclesiæ XIV. pro restauranda tum Ecclesiastica, tum Monastica Discipline fuerunt celebrata, Concilium insuper Generale decimum quintum, quod æt *Viennense*, an. MCCGXI. sub Clemente V. Pontifice Maximo habitum est, & in eo Templariorum Ordo abolutus fuit, damnata Fratricellorum, Dulcinætorum, Beguadorum & Beguinarum Hæresis, actumque de recuperanda Terra Sancta.

R. P. Hieronymi Tab. Chronol. P. II.

Concilia, quæ Sæculo XIV. pro reformatione Ecclesiasticæ, vel Monasticæ Discipline in Hispania habita sunt, nunc breviter subnectam.

Concilium *Pennafidelense*, an. MCCGII. ad corrigendos Clericorum mores edidit quindecim constitutiones Ecclesiasticas, quas refert Cardinalis de Aguirre Tomo 3. Concil. Hisp. pag. 518.

Concilia *Tarraconense* & *Salamancaense* an. MCCGXII. fuëra celebrata, eorumque Actuum Card. Aguirre inseruit Tomo mox prædato pag. 546 & 547.

Concil. *Valisoletanum*, anno MCCGXII. habitum, viginti quinque de Discipline Ecclesiasticæ condidit canones, quos in lucem præfert Cardinalis de Aguirre Tomo. III. Concil. Hisp. pag. 556.

Concilia duo *Toletana*, unum videlicet an. MCCGXXIII. & alterum MCCGXXIV. aliquot constitutiones Ecclesiasticas sanxerunt ad Disciplinam Ecclesiasticam, & Clericorum mores spectantes, quæ legi possunt apud Card. de Aguirre Tomo 3. Concil. Hisp. pag. 576.

Concilia *Complutense* anno MCCGXXV. *Toletanum* anno MCCGXXIX. & aliud *Complutense* anno MCCGXLVII. canones ediderunt de vita & honestate Clericorum, de extirpatione abusu, & de aliis capitulis ad Ecclesiæ disciplinam ætinentibus.

Quatuor Concilia Nationalia, seu Provincialia in Italia Sæculo Ecclesiæ decimo quarto à *Rinaldo* Ravennæ Archiepiscopo, ad sancandam Ecclesiasticam Disciplinam fuerunt convocata, quorum primum habitum est anno MCCGVII. Alterum anno MCCGXI. Tertium, an. MCCGXIV. Ultimum an. MCCGXXVII.

Aliquot Concilia Nationalia, seu Provincialia pro Discipline Ecclesiasticæ ac morum reformatione Sæculo decimo quarto in Anglia habita sunt, quæ hic, juxta ordinem Chronologicum, breviter annotabo.

Concilium *Wismersherienſe* anno Christi MCCGXI. convocavit *Walterus*, Archiepiscopus Cantuariensis. Concilium *Landinense* I. an. MCCGIX. habuit *Robertus de Winchelsi*, Archiepiscopus Cantuariensis. Concilium *Landinense* II. anno MCCGXI. indictum *Walterus* Archiepiscopus Cantuariensis. Concilium *Landinense* III. anno MCCGXXVIII. congregavit *Simon Mephem*, Archiepiscopus Cantuariensis. Concilium *Lamberghense* I. anno MCCGXXX. habuit idem *Simon Mephem*, Cantuariensis Archiepiscopus, qui etiam Concilium *Maghfeldense* I. a. MCCGXXXII. celebravit. Concilia *Landinense* IV. an. MCCGXXII. *Landinense* V. an. MCCGXXII. & *Landinense* VI. an. MCCGXXIII. congregavit *Joannes Strajord*, Archiepiscopus Cantuariensis. Concilia *Lamberghense* II. anno MCCGLI. *Maghfeldense* II. anno MCCCLXII. & *Lamberghense* III. anno MCCCLXII. convocavit *Simon filius*, Archiepiscopus Cantuariensis.

Præter hæc Concilia, quæ Sæculo decimo quarto circa Disciplinam Ecclesiasticam in

N 2 Anglia

Anglia habita sunt, duo alia ad damnandam Wicklesianam Hæresim indicta fuerunt, unum videlicet Londini an. millesimo trecentesimo octagesimo secundo, cui præfuit *Guillelmus de Cantuaria*, Archiepiscopus Cantuariensis, & alterum Lond. quidem habitum an. MCCCXCVI. cui præfuit *Thomas Arundel*, Archiepiscopus Cantuariensis.

Denique in Germania Sac. Ecclesiæ XIV. ad restaurandam tam Ecclesiasticam, quam Monasticam Disciplinam, duo fuerunt celebrata Concilia, *Coloniense* videlicet an. millesimo trecentesimo decimo sub *Henrico*, Archiepiscopo Coloniensi; & *Saltzburghense* an. millesimo trecentesimo octagesimo sexto sub *Petrino*, Archiepiscopo Saltzburghensi, & Sedis Apostolicæ Legati.

Concilia, quæ Seculo Ecclesiæ decimo quinto habita sunt.

Concilia quinque Generalia Sac. Ecclesiæ XV. fuerunt celebrata, quorum primum est *Pisanum*, an. millesimo quadringentesimo nono habitum, & in eo depositus duobus dubiis Pontificibus, qui simul Sedem Romanam ambiebant, in eorum locum substitutus *Alexander V.* Illud Concilium *Pisanum* inter Concilia Generalia est XVI.

Concilium *Confluentense*, quod inter Oecumenica Concilia est XVII. coactum est an. millesimo quadringentesimo decimo quarto, & in eo extincto Schismate, depositisque tribus dubiis Pontificibus, *Martino V.* electus est Pontifex Maximus, & *Hæreses Wicklesii & Joannis Hus* proscripserunt.

Concilium *Strenense*, quod inter Concilia Generalia est XVIII. congregatum est anno millesimo quadringentesimo vigesimo tertio, & in eo damnatio Hæresim Wicklesianæ, & Hussitarum, jam facta in Concilio Constantiensi, fuit approbata, actumque de concilianda Ecclesia Græca cum Latina.

Concilium *Basileense*, quod fuit Oecumenicum, donec à Summo Pontifice *Eugenio IV.* fuerit dissolutum, quodque inter Concilia Generalia est XIX. convocatum est anno millesimo quadringentesimo trigésimo primo, & in eo damnati iterum fuerunt Wicklesii & Hussitæ; Bohemi verò, qui Hussitarum Hæresi infecti erant, ad sinum Ecclesiæ Catholicæ redierunt.

Concilium *Florentinum*, quod inter Concilia Oecumenica est XX. Ferrariæ ab *Eugenio IV.* an. millesimo quadringentesimo trigésimo octavo inceptum est, Florentiæ verò conclusum an. millesimo quadringentesimo trigésimo nono, & in eo facta est unio Ecclesiæ Græcæ cum Latina.

Præter hæc quinque Concilia Generalia, quæ Sæculo Ecclesiæ XV. fuerunt celebrata, varia Concilia Nationalia, seu Provincialia sive ad damnandas Hæreses, sive ad abolitionem Schismatis, sive tandem ad collapsam Ecclesiæ restaurandam Disciplinam eodem Sæculo habita sunt, quæ hæc, juxta ordinem Chronologicum exhibebo.

Concilium *Osnabrugense* anno millesimo quadringentesimo octavo coegit *Thomas Arundel*,

Archiepiscopus Cantuariensis, in quo Hæresitæ *Joannis Wicklesii* Sectarii fuerunt proscripsi.

Concilia, *Remense* anno millesimo quadringentesimo octavo habitum est, & in eo de reformatione Discipline tam Ecclesiasticæ, quam Monasticæ, nec non de abolitione Schismatis, quod *Gregorius XII.* & *Benedictus XIII.* Summo Pontificatui inbantes pertinacissime forebant, actum est. *Landneese* an. millesimo quadringentesimo decimo tertio *Joannem Oldicoffel*, Wicklesianæ Hæresicos convictum, nec tamen palinodiam canere volentem, Sæculari judicio reliquit. *Romanum*, à *Joanne XIII.* convocatum, *Joannis Wicklesii* virulenta dogmata confixit anno millesimo quadringentesimo decimo tertio.

Concilium *Saltzburghense* an. millesimo quadringentesimo vigesimo statuit viginti quatuor Decreta instaurandæ Ecclesiasticæ Discipline appetitæ utilia.

Concilium *Colebærese I.* an. millesimo quadringentesimo vigesimo tertio ad sancendam Ecclesiasticam Disciplinam fuit celebratum.

Concilium *Sensense I.* anno millesimo quadringentesimo, vigesimo anno constituit quadraginta Decreta, quorum alia ad reformationem Divini Officii, alia ad mores Prælatorum, alia ad Clericorum vitæ honestatem, & Sæcularium ordinem ordinantur.

Concilium *Derresanum* apud urbem, quæ nunc *Tortosa* dicitur, an. millesimo quadringentesimo vigesimo nono habitum est, & in ea funesti in Hispania Schismatis reliquæ extinctæ sunt, & Ecclesiastica Disciplina, quæ tempore Schismatis fœdè erat prolapsa, viginti Decretis fuit restaurata.

Concilium *Bituricense* an. millesimo quadringentesimo trigésimo octavo publicavit *Pragmaticam Sanctionem* in collatione Beneficiorum observandam in Galliarum Regno.

Concilium *Frisingense* an. MCCCXXI. congregatum sanxit viginti sex canones ad Disciplinam Ecclesiasticam spectantes.

Concilia *Katisingense* an. millesimo quadringentesimo quadragésimo quinto, & *Turense* an. MCCCXLVIII. variis corrigendis Clericorum mores, & ad Disciplinæ instauratorem ordinaverunt Decreta.

Concilia, *Calviense II.* an. MCCCCLII. *Serfusenense* an. MCCCCLV. *Svevianse II.* an. MCCCCLXI. *Cantuariense* an. millesimo quadringentesimo sexagesimo tertio, & *Eberacense* an. millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto, pro Ecclesiasticæ Discipline reformatione habita sunt.

Concilium *Mactinense* in Hispania anno millesimo quadringentesimo septuagesimo tertio coactum est, & in eo contra ignorantiam, avaritiam & luxuriam Clericorum actum est, hisque gliscientibus vitiiis tempestivè adhibita sunt remedia.

Concilium *Arundense* in Diocesi Toletana an. millesimo quadringentesimo septuagesimo tertio pro resarcienda Ecclesiastica Disciplina viginti novem promulgavit Decreta.

Concl-

Concilium *Senonenſe Tertium* anno MCCCCLXXXV. pro reformatione ſi-
dem morum & Eccleſiaſtica Diſciplinæ fuit
convocatum.

Conſultò prætermiſi tria Conciliabula,
quorum duo, videlicet *Perpinianum* anno
MCCCXVIII. & *Salmantinenſe* anno
MCCCXX, habuit *Petrus de Luna*, dictus
Benedictus XIII. qui Schiſma fovebat, &
Pontificatus cedere volebat. Tertium Con-
ciliabulum, ſeu *Utinum*, in Dioceſi Agri-
lejenſi congregavit anno MCCCXX. *An-
gelus Cararius* dictus *Gregorius XII.* qui Schi-
ſma idem nutrebat, & Pontificatum abdi-
care decreverat.

*Concilia, quæ Sæculo Eccleſiæ decimo
ſexto fuerunt convocata.*

Concilie duo Genetivæ Sæculo Eccleſiæ
decimo ſexto habita ſunt, quorum primum
eſt *Lateranenſe V.* Inter Concilia Generalia
vigintiſimum primum, quod à *Julio II.* Pon-
tificæ Maximo, an. MDXII. incaptum, à
Leone X. ſucceſſore *Julii II.* ſuit poſtea con-
tinuarum. In hoc Concilio Lateranenſi V.
reſcriptum ac reprobatum eſt Conciliabulum
Piſanum, quod contra *Julium II.* Roma-
num Pontificem, aliqui Cardinales ei in-
ſenſi anno MDXI. congregaverant; Eccle-
ſiaſtica inſuper Diſciplinæ variis Canonibus
ſancta eſt, & publicata abſolutio *Pragmati-
cæ Sædiſſimæ*, cujus in locum pacta hono-
ris concordata inter *Leonem X.* Pontificem
Maximum, & *Frantiſcum I.* Galliarum Re-
gem ſubſtituta ſunt, quæ modo in colla-
tione Beneficiorum viam obtinent in Galli-
arum Regno.

Concilium elterum Generale eſt *Triden-
tinum*, quod iter Conciliaſ Oecumenice
ultimum eſt, & anno MDXLV. ſuit indi-
ctum. In eo proſcriptæ ſunt Hæreſes *Lu-
theri, Zwinglii, Calvini*, & aliorum hujus
ſæculi Novatorum, multisque conditi
Canonibus, & ſaluberrimis Decretis, re-
ſtaurata eſt collecta Eccleſiæ Diſciplinæ.

Ante & poſt Concilium Generale Triden-
tinum complura Concilia Nationalia, ſeu
Provincialia, Sæculo Eccleſiæ decimo ſexto,
ſive ad proſigandas graſſantes Hæreſes, ſive
ad Eccleſiaſticam Diſciplinam, jam in
Concilio Tridentino ſancitam, recipiendam
& approbandam, variis in locis fuerunt
convocata, quæ, juxta ſeriem Chronologi-
cæ, hic paucis verbis indicabo.

Concilium *Bituricenſe* anno MDXXVIII.
habitum eſt, & in eo edita ſunt Decreta
viginti duo, quorum primo *Lutheri*, aor-
umque ſequacium dogmata ac libri da-
mmantur. Alia varò, quæ ſequuntur, De-
creta pertinent ad Diſciplinam & juridi-
ctionem Eccleſiaſticam.

Concil. *Senonenſe* an. ſiſdem MDXXVIII.
Paſiſia celebratum eſt, & iò eo *Lutheri*
Hæreſis, ſexdecim Decretis de Fide editis,
jugulata eſt, aliisque quadraginta Decreta
ad reſarciendam Eccleſiæ Diſciplinam fue-
runt promulgata.

Concilia *Coleſienſi I.* anno MDXXVI.
& *Coleſienſi II.* anno MDXLIX. habita,
conſiderant ad reformandos mores & reſti-
tuendam maxime tum temporis deprava-
tam Eccleſiæ Diſciplinam præclare & uti-
liſſime Decreta.

Concilium *Aligentium* anno MDXLIX.
ad reſtaurandam Eccleſiæ Diſciplinam, &
proſigandam Lutheranam Hæreſim, plures
edidit Canones.

Concilium *Trevirenſi* eodem anno, ſeu
MDXLIX. contra Hæreticos Lutheranos,
& pro reformatione Eccleſiaſtica Diſciplinæ
multa ſaluberrime atque laudatiſſima publi-
cavit Decreta.

Concilium *Narbonenſe*, an. MDLI. con-
ſtitutum, Catholicam Fidem contra novæ ſer-
pentes Hæreſes explicuit, ac damnavit,
tanquam Hæreticos, eos, qui aliud doc-
cent, quam Romane credit et prodicitur
Eccleſiæ, & Canones ſexaginta quatuor
de morum emendatione, & ſancienda Eccle-
ſiæ Diſcipline promulgavit.

Concilium *Remenſi* anno MDLXIV. ep-
probavit omnia, quæ in Concilio Generali
Tridentino fuerant ſtatuta, & viginti Ca-
pitula pro Eccleſiaſtica Diſciplinæ refor-
matione vulgavit.

Concilium *Cambracenſe* anno MDLXV.
omnia, quæ in Generali Concilio Triden-
tino ſinita fuerant, paſſim recepta, & vi-
ginti duo edidit Decreta ad Eccleſiaſtica
Diſciplinæ emendationem ſpectantia.

Concilia *Mediolanenſia*, à *S. Carolo Bar-
ramæ*, Cardinali, & Archiepiſcopo Me-
diolanenſi, primum videlicet an. MDLXV.
Alterum anno MDLXIX. Tertium anno
MDLXXIII. Quartum anno MDLXXVL
Quintum anno MDLXXIX. Sextum anno
MDLXXXII. habita ſunt, & in his reſtan-
rata eſt ſinchiſſimale Decretis Eccleſiaſtica
Diſciplinæ. Præter ſax illa Concilia Pro-
vincialia, *S. Carolus Borromeus* undecim Syn-
odos Dioceſanas coëgit, quibus, juxta
normam Concilii Tridentini, perfectiſſimam
regiminis Eccleſiaſtica formam tradidit,
& corruptos Cleri populiſque mores emen-
davit.

Concil. *Barthagenſe* anno MDLXXXI.
indictum eſt, & in eo Epifcopi, adhaeren-
tes Decretis Concilii Tridentini, aliquot
de Diſcipline Eccleſiaſtica Decreta conſti-
tuerunt, & Hæreticos illos declarârunt,
qui aliter quam Catholica, Apoſtolica &
Romana credit ac prædicat Eccleſiæ, cre-
dere ac pertinaciter aſſerere attentant.

Concilium *Remenſi II.* celebratum eſt
anno MDLXXXIII. & in eo de Catholice
Fidei profeſſione, juxta definitiones Con-
cilii Tridentini actum eſt, & de Vita, mo-
ribus, habitu, conſuetudinibus & Officiis Cle-
ricorum edita ſunt viginti ſeptem De-
creta.

Concil. *Burgigenſe* anno MDLXXXIII.
triginta ſex, quæ condidit, Decretis, quæ-
que ſunt omnia à Sanctionibus Concilii
Tridentini deprompta, Diſciplinæ Eccle-
ſiaſtica reformationi optime conſultavit.

Concilium *Turonenſi* anno MDLXXXIII.
N 3 Diſci-

Disciplinam Ecclesiasticam circa Episcopos, Clericos, Monachos, & Laicos ex Concilio Tridentini Decretis emendavit.

Concil. *Hispanicum II.* an. MDLXXXIV. variis Decretis, à Synodo Tridentina maximam partem defumptis, Disciplinam Ecclesiasticam reftauravit.

Concilium *Agricense* anno MDLXXXV. Disciplinam Ecclesiasticam quadraginta Constitutionum Capitulis, juxta Concilii Tridentini Decreta, reparavit.

Concilium *Tolosanum* anno MDXC. *Avinionense* anno MDXCVI. *Aquilejense* anno MDXCVI. multa Decreta de emendatione morum, de vita & honestate Episcoporum, & Clericorum condiderunt, Statutis Concilii Tridentini omnino consentanea.

Præter hæc Concilia Provincialia, quæ Sæculo XVI. habita sunt, *B. Taribus, Agrovæxus*, Archiepiscopus Limeofis in Peruvia, quæ *Nova Oris* appellatur, aliquot Concilia Provincialia & Diocesana eodem Sæculo decimo sexto ad cultum DEI, propagationem Fidei, & Disciplinæ Ecclesiasticæ, omnimodæ reformationem convocavit. Quæ Concilia, dicta *Limenfis*, inferuit Doctissimus Cardinalis *Jesephus de Aguirre* Tomo IV. *Collectiois omnium Conciliorum Hispaniæ & novi Orbis*. Concilium etiam *Mexicanum* in America Septentrionali anno MDLXXXV. celebravit *Petrus Moya de Contreras*, Mexicane Ecclesiæ Archiepiscopus, & in eo Synodi Tridentinæ Decreta, tam Fidem, quam Ecclesiæ Disciplinam, morumque emendationem spectantia, suscepit atque executioni mandari jussit. Postremo, ad imperandam in Hispania, & in Belgio Decretorum Concilii Tridentini tam circa Fidem, quam circa Ecclesiæ Disciplinam, observationem, aliquot habita sunt Concilia Provincialia, videlicet *Toletanum* anno MDLXV. *Vallentinum*, *Compestellanum*, *Granatenfis*, *Bracarenfis*, *Casertanum* & *Elorenfis*, quæ eodem anno indicta sunt, quibus addi debent Concilium Provinciale *Mechliniense* anno MDLXX. in Belgio, & alterum *Toletanum* in Hispania anno MDLXXXII. celebrata.

Prætermittit plures Conventus, seu Comitæ Generales, quæ, instar Conciliorum Nationalium, Clerus Gallicanus decimo sexto Ecclesiæ Sæculo singulis quinquennis (quem morem etiam nunc observat Doctissimus ille Clerus) celebravit, in quibus de recipiendis Concilii Tridentini Decretis, ac restitueranda Ecclesiæ Discipline, de tollendis abusus, de tuenda et conservanda contra molliores, seu laxiores Casuistas, puritate morali Christianæ, & de aliis id genus cum Fidei, quam Discipline Ecclesiasticæ capitulis actum est, inter illos Conventus, quos nunc vocant *Comitia Generalia*, Cleri Gallicani, unus est, qui præ cæteris aliis, Sæculo Ecclesiæ decimo sexto habitis, potissimum commendatur, videlicet Conventus Cleri Gallicani, qui anno MDLXXIX. in urbe Meliodunensi coactus est, idemque dictus *Conventus Arelodunensis*,

qui, quique completitur totam Disciplinam Ecclesiæ Gallicanæ, & quadraginta constitutiones ad Disciplinam Ecclesiasticam, omnimodæ reformationem appropinquat necessarias, & extat Tomo I. *Collectiois Alorum, Tolosæ, & Documentorum Cleri Gallicani perbellantium*, à pag. 336. usque ad p. 475.

Concilia, quæ habita sunt decimo septimo Ecclesiæ Sæculo.

Cum nullum Concilium Generale Sæculo Ecclesiæ XVII. fuerit congregatum, et hæc primò referam Concilia Nationalia aut Diocesana, quæ in Galliis, dein quæ in Italia, tertio, quæ in Hispania habita sunt, et denique aliquot inferam Concilia quæ eodem Sæculo decimo septimo in Ecclesiâ Græcâ, à communione Ecclesiæ Romanæ ditto licet Schismate separati, contra Hæreticos Lutheranos & Calvinistas fuerunt celebrata.

Concilium *Narbonense* anno MDCIX. indixit *Ludovicus de Ferraris*, Ord. Præd. & Archiepiscopus ac Primas Narbonensis, in quo multa àstricta ac decreta sunt, quæ si nunc executioni mandarentur, propèdum vagos Disciplinæ Ecclesiasticæ, quæ injuriâ temporum collapsa est, facili negotio restitui posset.

Concilium dictum *Senonense*, quamvis fuerit Parisiis anno MDCXII. à *Jacobo Davio Perronis*, Cardinali & Archiepiscopo Senonensi, congregatum, damnavit libellum de *Ecclesiastica & Politica Potestate* ab *Edmundo Richerio*, Sacre Facultatis Parisiensis Doctore Theologo, lucubratus.

Concilium *Aquense*, an. idem MDCXII. celebratum, eundem *Edmundum Richerum* libellum proscriptit.

Concilium *Bardigalense* an. MDCXXIV. convocavit *Franciscus Sardis*, & in eo de Discipline et jurisdictione Ecclesiasticæ, omnimodæ reformatione actum.

Præter ista Concilia Provincialia, quæ in Galliis Sæculo Ecclesiæ decimo septimo fuerunt celebrata, Episcopi Gallicani, sive ad corrigendos emergentes errores, sive ad Disciplinam, auctoritatem ac jurisdictionem Ecclesiasticam vindicandam, sive ad Moralem Christianæ doctrinæ puritatem contra molliores, seu laxiores Casuistas asserendam, sive denique ad institutandam rerum temporalium Cleri Gallicani rectam administrationem, Comitæ Generalia, quæ vulgò *Conventus Cleri Gallicani* dicuntur, singulis quinquennis collegerunt, inter quos Generales Cleri Gallicani Conventus, ille præsertim celebratus, qui anno millesimo septingentesimo in Palatio Regio S. Germani prope Parisios habitus est, & in quo centum viginti septem Propositiones, quarum bene multæ à laxioribus Casuistis, ad excusandas excusationes in peccatis, excogitæ, aliæ à justissimis proculse fuerent, censorio signato confixæ sunt, atque ad conservandum salutare Ecclesiasticæ Discipline vigorem, præcipuè in administratione Sacramentorum Eucharistiæ & Penitentiarum, Leges Sanctissimæ præscriptæ fuerunt.

Con -

Concilia, five Provincialia, five Diocesana in Italia Seculo Ecclesie decimo septimo quā plurima habita sunt, quorum præcipua hic iudicare abunde sufficet. In primis triginta quatuor Concilia, five Provincialia, five Diocesana Beneventana jam celebravit Eminentiſſimus *Piscatus Adriæ Ursini*, Ord. Prædicatorum, S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopus Beneventanus, qui etiamnum vivit, & verè Pastoralis zelo succensus, amplissimam Diocesim suam singulis annis perſuſtrat, & Synodum ad faciendam Ecclesiasticam Discipulam, ejus studiosissimam eſt, cogit. Præter hæc triginta quatuor Beneventana Concilia, alia in Italia pro Discipline Ecclesiasticæ, morumque reformatione fuerunt convocata, inter quæ potissimum numerantur *Athelæſenſe ſeptimum*, à *Federico Borromeo* Cardinali, & *Caroli Borromei* nepote, congregatum: *Seneſe* à *Francisco Maria Taurinſio* Cardinali habitum: duo *Neapolitana* tria *Sanctæ Severinæ*: *Ravennateſe*: *Florentinum*: *Urbinateſe*: *Torſtanum* in *Sardinia*: duo *Aſina* sub *Matthæo Patricio*, Episcopo *Aſino*: *Albiganenſe*: *Amerinum* sub *Antonio Maria Gratiæ* Episcopo: *Aſſanenſe* sub Cardinali *Nerſio*: *Averſanum*, *Bononiense* sub Cardinali *Jacobe Bencampagno*: *Casertanenſe* sub Cardinali *Deneſſo*: *Lanenſe* & *Sorſanenſe* sub Cardinali *Beſſidſſo Lanſino*: *Auximannum* sub Cardinali *Antonio Maria Gallo*: *Aduriſ Falſis* sub Cardinali *Marco Antonio Barbado*: *Notantulanum* sub Cardinali *de Angelis*: *Sabinenſe* sub Cardinali *Pisſoneo Gallo*: *Sutrinum* sub Cardinali *Juſto Spinoſa*; quibus addi poſſunt Concilia *Enguſtanum*, *Genueſe*, *Aſculanum*, *Raffanenſe*, *Præſennum*, *Faſanenſe* & alia ejusmodi Concilia cum Provincialia, cum Diocesana, quæ in variis Italiæ locis Seculo Ecclesie decimo ſeptimo celebrata, maximum Discipline Ecclesiasticæ ſplendorem conciliaverunt, & Sanctoris morum Discipline regulas tradiderunt.

Concilium unum duntaxat, *Oriſtanum* videlicet, in *Hiſpania*, ſeu in Regno *Valentiæ* anno MDC. celebratum eſt, & in eo condita ſunt ſepuaginta capita, Discipline Ecclesiasticæ ſpectantia. Triavero Concilia in novo Orbe, ſeu in civitate *Lima*, B. *Torſibus Atagrevæ*, ineunte Seculo XVII. ſeu annis MDCL. MDCII. & MDCIV. habuit, & in hiſ peculiariorumque Decreta & Documenta conſtituit, quibus Peruvianos, adhuc in Chriſtianismo neophyſos, ad religionem & pietatem informavit.

Concilia quæ in Eccleſia Græca, à communione Eccleſiæ Romane ſineſto licet ſchiſmate ſeparata, fuerunt Seculo decimo ſeptimo contra Hæreticos Calviniſtas, & *Cyriillum Lucærem*, Patriarcham Conſtantinopolitanam, convocata, ſunt iſta: Primum, ſeu *Conſtantinopolitanum*, anno MDCXXXVIII. coegit *Cyriſtus Berrobenſis*, Patriarcha Conſtantinopolitanus, & in eo *Cyriſto Lucari*, è Sede Conſtantinopolitana deſecto, dictum eſt anathema, et quod

contra Orientalis Eccleſiæ Fidem publiciſſet Confeſſionem Fidei, Calviniana Hæretica doctrina omnino conſentaneam, quæ in eodem Concilio omnium Græcorum conſenſu proſcripta ac proſtigata fuit. Alterum Concilium anno MDCXLII. Jaſi apud Moldaviam celebravit *Parthenius*, Patriarcha Conſtantinopolitanus, & in eo Calviniana Fidei Confeſſio, à *Cyriſto Lucære* edita, damnata ſuit, tanquam Orthodoxæ Græcorum Fidei penitus contraria. Tertium Concilium, ſeu *Conſtantinopolitanum*, anno MDCCLXXII. habuit *Dionyſius*, Patriarcha Conſtantinopolitanus, & in eo Hæretica Calviniana doctrina in omnibus ſuis capitibus reſecta ac damnata eſt. Quartum denique Concilium, dictum *Bethlemiæſem*, vel *Hierofolymitanum*, eodem anno MDCCLXXII. congregavit *Deſiderius*, Patriarcha Hierofolymitanus, & in eo, ex pluriſ Hæreticorum Calvinistarum erroribus, editum eſt *Exſchiriſm Fidei neceſſarium ad conſervandæ calcedoniæ Calvinistarum, qui Eccleſiam Orientalem de Deo, reliquis divinis cum iſſis idem ſentire mentiantur.*

Multas lubens facio varias Pſeudo-Synodos, quas Hæretici, præſertim Calviniani, Seculo XVII. coegerunt, in quibus, nunquam ſibi in Fide conſtantes, variarunt linguas, & ſententiis, oſtantes quadrata rotundis, & rotunda quadratis, ac tandem in ſanſa Synodo *Dordrechtæ* anno MDCXIX. in Belgio habitæ, tanquam dogma Fidei definiſerunt, ſolam Fidem in Chriſtum Mediatoſum abſque ſeoms operibus juſtificare, eamque Fidem juſtificantem nullo quantumvis graviffimo delicto, excepto ſola infidelitatis, ſeu Apoſtaſiæ à Fide peccato, amitti poſſe, ita ut hi, qui per Fidem in Chriſtum ſunt juſtificati, credere Fide diviniſ mereantur, ſe plenos & omnimodam habere de ſua ſalutē certitudinem. Ex quo impio Calvinistarum dogmate ſequitur plane totum Chriſtianæ Moraliſ doctrinæ exterminium.

OBSERVATIONES

In Concilia, quæ in Eccleſia fuerunt celebrata.

Obſerva primò, triplicis generis eſſe Concilia, videlicet *Oecumenica*, ſeu Generalia, *Nationalia*, ſeu Provincialia, & *Diocesana*. Convocare Concilia Generalia ex officio incumbit Romano Pontifici, qui per ſe, vel per ſuos Legatos, eis, ratione ſui Præſentis, præſſe debet, ut conſtat ex perenni & antiqua Eccleſiæ conſuetudine, quæ ſemper Romani Pontifices, ſicut oſtendimus in noſtris Colloquiis in Hiſtoriam Ecclesiasticam, omnibus Conciliis Generalibus, quæ ſive in Oriente, ſive in Occidente indicta ſunt, vel per ſe, vel per Legatos præſuerunt, adeo ut Concilia, quæ præter Romanorum Pontificum Sententiā habita ſunt, nulla & irrita, juxta Regulam Ecclesiasticam, fuerint declarata. Ad proſtigandas emergentes Hæreſes

ses, seu ad dirimendas Fidei Controversias, condenda Dogmata Fidei, & faciendos Ecclesiasticæ Disciplinæ Canones, congregantur Concilia Generalia, easque semel à Romano Pontifice approbata irrefragabili pollent auctoritate. Ut autem ea, quæ in ejusmodi Synodis Generalibus acta ac statuta sunt, promptius ab omnibus executioni mandentur, seu facilius ab exitum perducantur, cum potestate Ecclesiæ concutere, & amice conjurare debet Civilis potestas. Quò fit, ut Canonum de rebus ad publicam pertinenentibus Ecclesiæ Disciplinam promulgatorum receptionemque tuitio Principibus Christianis incumbat, quorum in manu corporalis, pecuniarieque paræ interrogatio est, quæ inobedientes ac perveracitates compescere, collibere & in ordinem redigere possunt. In definiendis tamen his, quæ ad Fidem, Doctrinam & Ecclesiæ Disciplinam spectant, Principes Christiani parces suas interponere nec debent, nec possunt, idque ultro ipsi Principes Christiani professi sunt, *Constantinus Magnus*, in Nicæna Synodo Libellos sibi oblatos contra Episcopos comburens; *Theodosius* ad Synodum Ephesiam scribens; *Marcianus*, Patres Concilii Chalcedonenis alloquens; & *Valentinianus* in Epistola ad Orientales Episcopos, quam refert *Sacrosanctus* lib. 6. Historiæ Ecclesiæ. cap. 7. De modo & ratione celebrandi Concilia Generalia, de ordine sedendi & subscribendi, de his, qui vel necessarii, vel ex consuetudine, vel ex privilegio ad Concilium Generale vocandi sunt; de loco & tempore, quo congregari debent Concilia Generalia, & de aliis id genus questionibus, auctoritatem ac jurisdictionem Conciliorum Generalium spectantibus, Auctores complures datâ operâ scripserunt. Consulendus in primis, *Gustavus Durandus*, Episcopus Munitensis, qui peculiarem ex de re Tractatum, jubente *Clemente P.* Pontifice Maximo lucubravit. Legendi sunt etiam varii Tractatus, quos de eodem argumento ediderunt *Dominicus Jacobatus*, Cardinalis, *Jeanes Antonius Delphinus* & *Marcus Bonetus*, qui in unum Volumen collecti habentur, sub Apparatu ad Sacra Concilia nomine, in Parisiensi Conciliorum Editione, quam anno MDCLXXII. adornarunt *Philippus Labbeus* & *Gabriel Cossartius*, Scriptores Societatis Jesu.

Observa secundò, plures tam in Ecclesiâ Græcâ, quàm Latina, Sacrosanctum Canonum, qui in variis Conciliis conditi sunt, Collectiones, vel Summas, seu Epitomes, fuisse connotatas. In Ecclesiâ Græcâ *Theodoretus*, Episcopus Cyri, edidit Collectionem Canonum. *Jeanes*, cognomen Scholasticus, Presbyter primùm Antiochenus, & postea Patriarcha Constantinopolitanus, conrexit pariter Collectionem Canonum. *Phocas*, Schismaticus Patriarcha Constantinopolitanus, consecravit *Novæ Canonem*, seu novam collectionem Canonum, quam *Theodorus Balsamon*, tunc tunc Patriarcha Antiochenus, & *Jeanes Zonaras*, Monachus & *Basilis*, suus Commentariis illustrarunt. *Simeon Metaphrastes* & *Lazarus* conscripserunt Epitomen Canonum, *Micahel Psellus* edidit Synopsem Canonum. *Constantinus Harmenopulus* composuit Epitomen Divinorum, Sacrorumque Canonum. *Arsenius*, primùm Monachus, postea Patriarcha Constantinopolitanus, auctor est Synopsis Canonum. Denique, *Marthas Blasphæus* Canonum Volumen satis amplum compo-

suit. In Ecclesiâ verò Latina Collectiones, vel Breviaria Canonum ediderunt, *Dionysius*, cognomen *Exiguus*, Monachus, ac deinde Abbas, notione quidem Scythæ, sed moribus & duntaxat Romano; *Fulgentius Ferrandus*, Ecclesiæ Carthagenensis in Africa Diaconus; *Marianus*, ex Pannonia oriundus, & Episcopus Bracarensis; *Crescens*, Africanus Episcopus; *Isidorus*, Episcopus Hispalensis; *Isidorus Mercator*; *Borehardus*, Wormauensis Episcopus; *Anselmus*, Lucentis Episcopus; *Hildebertus*, Cernomandensis Episcopus; *Deus-dedit*, Presbyter Cardinalis tituli SS. Apostolorum in Euduxia; *Ivo*, Camotensis in Gallia Episcopus; & *Gratianus*, Monachus Benedictinus. Præter istas in Ecclesiâ Latina à variis Auctoribus conscriptas Collectiones, vel Epitomes Sacrorum Canonum, due adhuc supersunt in Ecclesiâ Latina vetustissimæ Canonum Collectiones, quarum prior ex Bibliotheca Vaticana, & præcipue ex *Christophori Jusseli* Bibliotheca paucis abhinc annis ab *Henrico*, epus filio, in lucem edita est, & constat Canonibus Conciliorum Nicænæ, Aucyrani, Neocesariensis, Sardicenis, Gangrensis, Amoscheni, Laodicensi, Constantinopolitani, & Chalcedonenfis. Alteram verò Collectionem, seu *Codecem Canonum Ecclesiasticorum*, & *Constitutionum Sæclis Apostolica*, ex Manuscriptis Codicibus Thuanæ & Ozonienti Patris anno MDCLXXV. edidit *Paschalis Quenellus* sub titulo *Appendicis ad Opera S. Leonis Magni*, quam vetustissimam & amplissimam omnium ejusmodi Codecem, qui hæc usque prodierunt, atque in usu fuisse putat in Ecclesiâ Romano *Innocentius I. Zephirus*, &c. ac *Leone I.* Pontificibus. De his Collectionibus tam Græcis, quàm Latinis, & de Collectionibus Canonum, præter *Antonium Augustinum*, Tarracensem Episcopum, in libris de emendatione *Gratiani*, & in Præfatione ad antiquas Collectiones *Decretalium*, præter etiam *Antonium Augustinum* Jesuitam, in peculiari Tractatu præfixo secundæ Parti *Epitomes Juris Canonici antiqui*, legendi sunt *Notarius Epus de Jure Sacro*; *Franciscus Florens* in Præfationibus suis; *Petrus de Marca*, cum lib. 3. de Concordia Sacerdotii & Imperii, tam in speciali de his Opusculo; *Stephanus Baluzius* in Præfatione ad *Regimen*, & *Jeanes Douglasius* lib. 3. *Franciscus Canoniarum*, Editionis Venetæ anno MDCCXVII. à pag. 283. usque ad pag. 363.

Observa tertio, Canones Penitentiales, qui in Conciliis ad normam agenda penitentiarum præscripti sunt, à plurimis tam in Ecclesiâ Græcâ, quàm in Ecclesiâ Latina fuisse collectos, easque Collectiones vulgò vocari *Libros Penitentiales*, vel *Penitentiales*, eo quod quantitatem modamque penitentiarum unicuique criminis ac peccatorum generi imponunt. Inter Græcos eminet in hoc genere *S. Basilis*, Cæsareæ Cappadocum Episcopus, qui de variorum delictorum penitentiarum Epistolas Canonicas scripsit ad *Ambrosium*, Iconiensem Episcopum. *S. Basilis* addi debent hi, qui in Ecclesiâ Græcâ ante & post ipsum in eodem argumento versati sunt, seu qui, ad inducendum pro variis delictis penitentiarum, Epistolas Canonicas, vel Responsa Canonica scripserunt: *Dionysius* nimirum, *Petrus*, *Athanasius*, *Timothæus*, & *Cyrillus*, Patriarchæ Alexandrini, *Gregorius* etiam *Thaumaturgus*, & *Gregorius Nyssenus*.

Huc

Hæc etiam pertinent *Rescripta Canonica* posteriorum Patriarcharum, quæ referuntur à *Joanne Lennetio* libris quinto & sexto *Juris Græco-Romani*. Prætermitti haud debet Libellus *Penitentialis*, editus à *Joanne*, Patriarcha Constantinopolitano, qui ob miram abinentiam dictus est *penitentiarius*. In Ecclesia verò Latina Collectiones Canonum Pœnitentialium, seu libros Pœnitentiales ediderunt *S. Cyprianus*, Episcopus Carthagenensis, *Theodorus* Archiepiscopus Cantuariensis, *Venerabilis Beda*, *Rabanus Maurus*, Archiepiscopus Moguntinus, & *Halitgarus*, Archiepiscopus Cameracensis. Erant etiam *Penitentialia Romanum*, quod ab *Antonio Agnifino* ad calcem *Juris Pontificii* ante alia exscriptum est, in titulos novem divisum, in quibus varia criminum genera, & indicenda cuique peccato salutare penitentia, ex Conciliis, Pontificum Decretis, Patrumque Sententiis percensentur. Plures ejusmodi libros Pœnitentiales undecunque collegit, & illos sub hoc voluminis sui de *Penitentia* edidit *Joannes Adrianus*, congregationis Oratorii Presbyter, æque totam illorum rationem & utilitatem accuratè pertractat lib. 4. ejusdem voluminis *De Penitentia* cap. 17. & lib. 6. cap. 5. de administratione Sacramenti *Penitentia*, ac præsertim in *Præfatione de Libellorum Penitentialium antiquitate, & varietate*, ubi causas indicat, cur necessarii fuerint hujusmodi Libri Pœnitentiales.

Observa denique, Plures Conciliorum à variis Authoribus Editiones fuisse adnotatas. *Jacobus Merlino*, natione Gallus, patria Lemovicensis, Theologus Parisiensis, & insignis Ecclesiæ Parisiensis Pœnitentiarius, Conciliorum Collectionem, in duo Volumina distribuit, anno MDXXIV. in lucem dedit, quam postea recognovit, ac pluribus auctam & locupletatam, æque in tria Volumina partitam, anno MDXXXV. Parisiis iterum edidit. *Petrus Crabbé*, Ordinis *S. Francisci*, novam Conciliorum Collectionem, in duo Volumina digessit, anno MDXXXVIII. Colonia publicavit, eamque deinde secundis curis exornatam, multo auctiorem, & tribus magno molis Voluminibus comprehensam, Parisiis excudit anno MDLI. *Franciscus Joverius*, Valentinus, an. MDLV. *Sandaeus Ecclesiasticus*, in tres classes majoris claritatis ergo distinctas, edidit; quorum prima Universales Synodos, altera Particulares Synodos, Tertia Summorum Pontificum Decreta complectitur. *Laurentius Surin*, Carthusianus, natione Germanus, ampliolem Conciliorum Collectionem, in quinque Volumina divisam, publicè luce donavit Colonia anno MDLXVII. *Gaspar Laysa*, Hispanus, Tolentane Ecclesiæ Archiepiscopus, omnia Hispaniarum Ecclesiæ Concilia in unum collecta corpus, variisque illustrata Notis, vulgavit anno MDXC. Ac maximam, amplissimamque omnium Hispaniarum & novi Orbis Conciliorum Collectionem, quatuor in Tomos distributam, paucis abhinc annis publicam in lucem emisit doctissimus Cardinalis *Josephus de Azavedo*, Benedicinus, natione Hispanus. *Serenus Binius*, Ecclesiæ Colonienfis Canonicus, novam publicavit Conciliorum Collectionem, quæ in Parisiensi editione an. MDCCXXXVIII. novem complectitur Volumina,

P. F. Jacquin Tab. Chronol. P. 11

quorum septimum dedit in partem et divitum. Prodit etiam Romæ, auctoritate atque auspiciis *Pauli P. Pontificis* Maximi, ex typographia Vaticana anno MDCVIII. Conciliorum Generalium Collectio Græco-Latina. In omnibus Conciliorum Collectionibus longe uberiorem tam Notis anno MDCLXXII. Parisiis dederunt duo eruditi Societatis *Jesu* Presbyteri, *Philippus Labbeus*, & *Gabriel Cossartius*. Novissimè verò, seu anno MDCCXV. prodit Parisiis à Typographo Regis omnium Conciliorum Editio adornata à *Joanne Harduino*, ejusdem Societatis *Jesu* Presbytero. Præter istas ampliores Conciliorum Collectiones, extant alie minores, quarum prima est *Barthelemy Caranza*, Ord. Præd. natione Navarri, patriâ Mirandensis, & Archiepiscopi Tolentani. Altera est *Francisci Longi à Carleto*, Ordinis Iustorum Minorum Capueinorum. Tertia est *Fructu Sirumandi*, Societatis *Jesu*, qui edidit Concilia Gallicana. Quarta est *Flavio Spinosa*, qui omnia Concilia Provinciæ, & Diocesis Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ duobus Tomis comprehensit. Londini anno MDCLXIV. typis excudi curavit. Quinta est *Stephani Baluzii*, qui anno MDCLXXVIII. Concilia Ecclesiæ Narbonensis publicè joci fecit, & anno MDCLXXXV. dedit novam Conciliorum Collectionem. Sexta est *Ludovici Bail*, Doctoris Theologi, ac Propagandarij Ecclesiæ Parisiensis, qui Concilia cum Generalia, cum Provincialia, duobus Tomis in Folio complexus est. Denique, ne quid desit eorum, quæ à Rudio Conciliorum Lectores desiderari possint, duas hæc proferam viros eruditos, qui in Canonibus plurimorum Conciliorum sive Synodorum Dissertationes, Scholia, & Notas scripserunt. Primus est *Christianus Lupus*, Ordinis Ercmitarum *Sancti Augustini*, qui, pluribus Tomis anno MDCLXV. Lovanii edidit, Sacros Conciliorum Canones illustravit. Alter est *Joannes Calesinus*, Aquitanensis in Gallo-Provincia, Presbyter Congregationis Oratorii Domini *Jesu*, qui edidit *notitiam Ecclesiasticam*. Hiberniarum Conciliorum, & Canonum, cujus altera Editio Lugduni anno MDCLXXX. prodit.

TABULA DECIMA TERTIA CHRONOLOGICA.

Que Seriem exhibet Virorum Illustrium, seu Scriptorum Ecclesiasticorum, qui à primo Ecclesiæ Sæculo ad hæc usque nostra tempora doctrinam & pietatem floruerunt.

UT Scriptores Ecclesiasticos, eo, quo florent, Sæculo ordinatè disponere possim, incipiam ab his, qui primum Ecclesiæ Sæculum illustraverunt, quique in magno numero essent, si omnia illius aures Sæculi illustraverunt hominum pietatis Mucronem ad nos pervenissent. At, pro dolor! paucissimi Patrum pietatis Sæculi nunc reliqua sunt Opera, cætera

verò

verò esse, temporis rerum omnium edacis injuriâ, perierunt, si tamen excipias ea, quæ à Sacris Scriptis fuerint exarata, videlicet quatuor Evangelia, à *Matthæo, Joanne, Marco, & Luca* conscripta, quatuordecim *S. Pauli* Epistolæ, tres *S. Joannis*, duas *S. Petri*, unam *S. Jude* Apostoli, unam *S. Jacobi* Apostoli, liberum Actuum Apostolorum, & liberum Apocalypsis *B. Joannis* Apostoli. quæ quidem omnia singulari Divinæ Providentiæ beneficio etiamnum integre, illæse, ac illibate conserventur.

Scriptores Ecclesiastici primi Sæculi.

- S. Dionysius* Areopagita, patriâ Atheniensis, *Paulo* Apostolo Asiæ prædicante, Christianam Fidem amplexus est, & floruit circa annum Christi quinquagesimum.
- S. Clemens* Papa hujus nominis I. floruit circa annum Christi sexagesimum quintum.
- Hermas*, dictus *Pastor*, floruit circa annum Christi sexagesimum quintum.
- S. Martialis*, Lemovicum in Gallia Episcopus & Apostolus, floruit circa annum Christi septuagesimum.
- S. Polycarpus*, Smyrnenis Episcopus & Martyr, sub finem primi Ecclesiæ Sæculi floruit.
- S. Ignatius*, Episcopus Antiochenus, & Martyr, floruit quidem exarante primo Ecclesiæ Sæculo, sed Martyrium passus est in fine secundo Ecclesiæ Sæculi.
- Papias*, Hierapolitanus Episcopus, floruit in primo Ecclesiæ Sæculo, sed obiit in secundo Ecclesiæ Sæculo.

Scriptores Ecclesiastici secundi Ecclesiæ Sæculi.

- Quadratus*, patriâ Atheniensis, & Senator Romanus, floruit circa annum CHRISTI CXXIII.
- Aristides*, patriâ eadem Atheniensis, & Philosophus eloquentissimus, floruit circa annum CXXIII.
- S. Justinus* Martyr, Nespoli Palæstinæ natus, floruit circa annum CXL.
- S. Irenæus*, gente Asianus, & Episcopus Lugdunensis in Gallia, floruit circa annum CLXVII.
- S. Theophilus*, Antiochenus, floruit circa annum CLXVIII.
- Adetus*, Asianus, floruit circa an. CLXX.
- Hegesippus*, floruit circa annum CLXX.
- Philippus*, Gortynensis Episcopus, floruit circa annum CLXXII.
- Tarcentus*, genere Syrus, floruit circa annum CLXXIII.
- Abas*, floruit circa annum CLXXVI.
- Abdellus*, floruit circa annum centesimum septuagesimum sextum.
- Athenagoras*, non minus Christianus, quam Gentilium scientiâ celebris Philosophus Græcus, claruit circa annum centesimum septuagesimum secundum.
- Athanasius*, Rhetor, floruit circa annum CLXXX.
- Rhodes*, ex Asia oriundus, floruit circa annum CLXXXIX.

Scapion, Episcopus Antiochenus, floruit circa annum CX.

Apollonius, cujus neque genus, neque patriam prodiderunt veteres, floruit circa annum CXCII.

Theophilus, Cæsareæ in Palæstina Episcopus, floruit circa annum CXCII.

S. Clemens Alexandrinus, celebris *Pantani*, Stoici Philosophi, Discipulus, & Origenis Praceptor, floruit circa annum centesimum nonagesimum secundum.

Tertullianus, natione Afer, patriâ Cathaginensis, floruit circa annum centesimum nonagesimum secundum.

Polygatus, Ecclesiæ Ephesinæ Episcopus, floruit circa annum CXCVI.

Scriptores Ecclesiastici Sæculi tertii.

Cejas, vel *Cajus*, vir discretissimus, & Romanæ Ecclesiæ Presbyter, floruit circa annum CCX.

Minutius Felix, doctrinâ & pietate Christianâ nobilis Scriptor, floruit circa annum CCXX.

S. Hippolytus, Pontusensis Episcopus, floruit circa annum CCXX.

Ammonius, Christianus Philosophus Alexandrinus, floruit circa an. CCXX.

Julius Africanus, floruit circa an. CCXX.

Origenes, dictus *Adamantius*, Alexandrinus verus, floruit circa annum CCXXX.

S. Cyprianus, Episcopus Cathaginensis, floruit circa an. CCXLIV.

Petrus, *S. Cypriani* individui Comes, floruit circa an. ducentiesimum quinquagesimum primum.

S. Gregorius, Neo-Cæsariensis Episcopus, à miraculorum dono, quo pollebat, *Thaumaturgus* appellatus, floruit circa annum ducentiesimum quinquagesimum quartum.

Pierius, Alexandrinus, floruit circa annum ducentiesimum octogesima tertium.

S. Valerianus, Petavionensis, in Pannonia superiore, non verò Pictaviensis, ut vulgo creditur, in Aquitanis Episcopus, floruit circa an. ducentiesimum nonagesimum.

S. Merbodus, primùm Olympi Lycii, postea Tyri Episcopus, floruit circa an. CCXC.

Denique, tertio Ecclesiæ Sæculo doctrinâ & pietate claruerunt *Firmilianus*, Cæsareæ Cappadociæ Episcopus, circa annum CCXXXIII. *Dionysius*, Episcopus Alexandrinus, circa annum CCLIV. & *Angeles*, Laodicæ Episcopus, circa annum CCLXX.

Scriptores Ecclesiastici quarti Ecclesiæ Sæculi.

Petrus, Patriarchæ Alexandrinus, floruit circa annum CCCI.

Arnobius, gente Afer, & Rhetor discretissimus, floruit circa annum CCCII.

Lactantius Firmianus, Christianorum omnium Scriptotum sine controversis secundissimus, floruit circa annum CCCIII.

Rheticus, Augustodunensis in Gallia Episcopus, clauit circa annum CCCXIII.

Enghien,

- Eusebius*, Cæsariensis Episcopus, Histories Ecclesiasticæ Scriptor, floruit circa annum trecentellimum decimum quiescentem.
- Hesius*, gente Hispanus, & Cordubensis Episcopus, floruit circa annum trecentellimum decimum sextum.
- Eusebius*, Acothobensis Episcopus, floruit circa an. CCCXXV.
- Jacobus*, Urbis Nîssis in Perside Episcopus, pietate & doctrinâ conspicuus, floruit circa an. CCCXXV.
- S. Athanasius*, Episcopus Alexandrinus, & Fidei Catholicæ contra Hæresias Chama.rianæ ecclesiasticas propagandas, claruit circa an. trecentellimum vigesimum sextum.
- Juvencus*, natione Hispanus, & Poëta nobilis, floruit circa annum trecentellimum trigessimum.
- Julius Firmicus Maternus*, vir clarissimus, floruit circa an. trecentellimum trigessimum septimum.
- Eusebius*, Emisenus in Phœnicia Episcopus, claruit circa an. trecentellimum quadregesimum.
- S. Cyrillus*, Hierosolymorum Episcopus, floruit circa an. CCCL.
- S. Hilarius*, natione Gallus, patet & Episcopus Pictaviensis, floruit circa annum CCCLIV.
- Eusebius*, Episcopus Vercellensis, floruit circa an. CCCLIV.
- Lucifer*, Episcopus Caleritanus in Sardinia, claruit circa an. trecentellimum quinquagesimum quartum.
- Titus*, Bostanum civitatis in Phœnicia Episcopus, floruit circa an. trecentellimum sexagesimum primum.
- Fabius Arianus Villianus*, natione Afer, professione Rhetor, claruit circa annum CCCLXII.
- S. Optatus*, natione Afer, Urbis Milevitane in Numidia Episcopus, & invictus Donatistarum oppugnator, claruit circa an. CCCLXVIII.
- S. Epiphanius*, natione Palæstinus, & Constantie, seu Salamæ, Urbis in Cypro Insule, Episcopus, magni nominis celebritate claruit circa an. trecentellimum sexagesimum octavum.
- S. Paulinus*, origine Hispanus, & Barcinonensis Episcopus, claruit circa annum trecentellimum septagesimum.
- S. Ephraem*, nationis Syrus, floruit circa annum CCCLXX.
- S. Basilus*, jure optimo dictus *Magnus*, Cæsareæ in Cappadocia Episcopus, floruit circa an. CCCLXX.
- S. Gregorius Nazianzenus*, cognomento Theologus, floruit circa annum trecentellimum septagesimum.
- Ambrosius*, natione Cappadox, & Iconii, Lycæoniæ Metropolis, Episcopus, claruit circa annum trecentellimum septagesimum.
- S. Didymus*, genere Alexandrinus, & à primæ ætate oculis orbatos, claruit præcipue circa annum CCCLXX.
- S. Ambrosius*, Mediolanensis Episcopus, claruit circa an. CCCLXXIV.
- R. P. J. Jacynthus Tab. Chronol. P. II.*

- Diadorus*, Tactensis Episcopus, floruit circa an. CCCLXXVIII.
- S. Hieronymus*, natione Dalmata, floruit circa an. CCCLXXVIII.
- Erasmus*, Ponticus, floruit circa an. trecentellimum octogessimum.
- S. Philastrius*, Braxensis Episcopus, floruit circa annum trecentellimum octogessimum.
- Theophilus*, Episcopus Alexandrinus, floruit circa annum trecentellimum octogessimum quiescentem.
- S. Gaudensius*, Episcopus Briziois, floruit circa annum trecentellimum octogessimum septimum.
- Vigilius*, Episcopus Tridentinus, claruit circa annum CCCXC.
- Rufinus* Taurianus, Presbyter Aquilejensis, contra quem scriptus *S. Hieronymus*, claruit circa an. CCCXC.
- S. Augustinus*, natione Afer, Tagasta in Numidia natus, claruit circa annum CCCXCVI. Fuit Episcopus Hipponeosis.
- S. Iacobi*, ab insignem, quod pollebat, facundiam, dictus *Chrysostomus*, Episcopus Constantinopolitanus, claruit circa annum CCCXCVIII.
- Denique, quarto Ecclesiæ Seculo circa annum CCCXCIII. floruit *Paulinus Paulinus*, Episcopus Nolæ in Campania, origine Romanus, sed in Galliis Burgundia natus, qui præcipuum habuit Decem *Ausonium*, vetustioris Gallum, & patriæ Burgundiosum, insignem Poëtam, qui elegantissimas Poëses scripsit, & Falsos Consules à principio Urbis conditæ ad suum usque Consulatum, hoc est, usque ad annum Christi trecentellimum septagesimum nonum, perduxit.

Scriptores Ecclesiastici quinti Ecclesiæ Seculi.

- Asterius*, Amaseus (quæ Ponti est civitas) Episcopus, floruit circa an. CCCCI.
- Seyerus Sulpitius*, natione Gallus, patriâ Aquitanius, & Phecadii, Aginensis Episcopi, discipulus, floruit circa annum CCCCI.
- Palladius*, Episcopus Heliopolitanus, natione Galatæ, floruit circa annum quadringentesimum primum.
- Seyerianus*, nationis Syrus, Gabalotum in Syria Episcopus, claruit circa an. CCCCI.
- Chromatius*, Episcopus Aquilejensis, floruit circa annum CCCCI.
- Aurichus*, nationis Syrus, & Ptolemaidis in Phœnicia Episcopus, claruit anno quadringentesimo secundo.
- Aurelius Prudentius*, natione Hispanus, Poëta clarissimus, floruit circa an. quadringentesimum quintum.
- Synclus*, nationis Egyptius, patriâ Cyrenæus, & Ptolemaidis Episcopus, floruit circa an. CCCCX.
- Isidorus*, nationis Egyptius, dictus *Pelagius*, Monachicæ vitæ cultor, floruit circa annum CCCCX.
- Cyrillus*, Patriarcha Alexandrinus, qui *Nestorius* Hæresis suæ vitæ avocanti, arenavit.

- Arenet** sese opposuit, floruit circa annum CCCCXII.
- Paulus Orosius**, natione Hispanus, Presbyter Tarracensis, claruit circa annum CCCCXVI.
- Adrianus Mercator**, quem Campenon, vel Apulum fuisse consicit *Garnerius* Soc. Jesu, qui ejus Opere doctissimi Noctis illustrata edidit in lucem, claruit circa annum CCCCXVIII.
- Theodoras**, Cyri, Provinciae Ephastensis urbis in Syria, Episcopus, floruit circa annum quadingentesimum vigesimum tertium.
- Joannes Cassianus**, natione non Romanus, non Scythia, sicut nonnulli asserunt, sed Gallo-Provincialis, ac Monachus, claruit circa annum quadingentesimum vigesimum quartum.
- Philosophus**, Historiae Ecclesiasticae Scriptor, nationa Cappadox, floruit circa annum quadingentesimum vigesimum quintum.
- Joannes**, Antiochenus Episcopus, qui Hæresiaz Nestorii personæ plus æquo favit, nonquam tamen ejus errori adscriptus est, claruit circa annum CCCCXXVII.
- Possidius**, live *Possidinius*, natione Afer, & *S. Augustini* discipulus familiaris, claruit circa annum CCCCXXX.
- Hilarius**, Arelatensis Episcopus, natione Gallus, floruit circa annum quadingentesimum trigessimum. Confundi non debet hic *Hilarius* cum altero *Hilario* Laico, qui duas ad *S. Augustinum* scripsit Epistolas, ut illum de Massiliensium, seu Semipelagianorum Hæresi certiores faceret.
- Petrus Chrysologus**, natione Italus, Ravennæ Episcopus, claruit circa annum quadingentesimum trigessimum tertium.
- Eucherius**, Episcopus Lugdunensis, natione Gallus, floruit circa an. CCCCXXXIV. Floruerunt etiam in Gallis circa eundem annum *Honoratus*, Abbas Monasterii Leripensis, *Flourentius Leripensis*, elegantissimus Scriptor, ejusque frater *Lupus*, Episcopus Trecentis.
- Valerianus**, natione Gallus, Cimeliensis, trans Varum apud Alpes Maritimas, Episcopus, floruit circa an. quadingentesimum trigessimum nonum.
- Socratus**, patriæ Constantinopolitanae, & *Sozomenus*, ortu Palæstinus, ambo Historiae Ecclesiasticae Scriptores, clarescerunt circa annum quadingentesimum quadragessimum.
- S. Nilus**, patriæ Constantinopolitanae, & Monachus, floruit circa annum quadingentesimum quadragessimum.
- S. Leo I. Papa**, cognomento *Magnus*, patriæ Romanus, claruit circa an. quadingentesimum quadragessimum.
- Salvianus**, natione Gallus, & Presbyter Massiliensis, floruit circa an. quadingentesimum quadragessimum.
- Tiro Prosper**, laicum, generis Aquitanus, & doctrinæ *S. Augustini* eximius defensor, claruit circa an. quadingentesimum quadragessimum quartum.
- Vilfridus**, live *Wiffridus*, natione Aquitanus, & in calculis Mathematicis exercitatus, claruit circa an. quadingentesimum quinquagesimum septimum.
- Claudius Mamertus**, nationa Gallus, & Presbyter Viennensis, floruit circa an. CCCCLXII.
- S. Remigius**, natione Gallus, & Remensis Episcopus, claruit circa an. quadingentesimum sexagesimum primum.
- Faulus**, natione Gallus, & Rejensis Episcopus, floruit circa an. quadingentesimum sexagesimum secundum.
- Gelazius**, à patria dictus *Cyzicus*, & Cæsareæ in Palæstina Episcopus, claruit circa annum CCCCXXVI. Circa idem tempus floruit *Sidenius Apollinarius*, natione Gallus, & Arvernorum Episcopus.
- Vigilius**, natione Afer, & Tapensis in Provincia Bracena Episcopus, claruit circa annum quadingentesimum octogessimum quartum.
- Viter Viensis**, natione Afer, in Provincia Bracena Episcopus, floruit circa annum CCCCXXXIV.
- Altimus Avitus**, natione Gallus, & Archiepiscopus Viennensis, floruit circa annum CCCCXC.
- Genadius**, natione Gallus, Presbyter Massiliensis, floruit circa annum quadingentesimum nonagesimum quintum.
- Julianus Pomerius**, natione Maurus, claruit in Gallis, circa annum quadingentesimum nonagesimum octavum.

Scriptores Ecclesiastici sexti Seculi.

- Basilus**, natione Cilix, Presbyter Ecclesiae Antiochenae, Scriptor Historicus, floruit circa initium sexti Ecclesiae Seculi.
- S. Celsus**, natione Gallus, & Archiepiscopus Arelatensis, floruit circa annum DII. Doctrinæ *S. Augustini* defensor.
- S. Fulgentius**, natione Afer, Episcopus Ruspensis, Doctrinæ Sancti Augustini addictissimus, claruit circa annum DVIII.
- Epiphanius Scholasticus**, natione Italus, qui Ecclesiasticas Historias *Secrariis*, *Sozomeni*, & *Theodoretis*, à Græco Latine reddidit, floruit circa annum DX.
- Evagrius**, generis Romanus, & ex illustrissima familia ortus, claruit circa annum DX.
- Ennodius**, natione Italus, & Episcopus Ticinensis, floruit circa annum DXI.
- Marcus Aurelius Cassiodorus**, natione Italus, floruit circa annum DXIV.
- Orentius**, natione Hispanus, Episcopus Elibertanus, claruit circa annum DXVI.
- Theodorus**, Ecclesiae Constantinopolitanae Lector, & Historiae tripartitæ, ex *Secrariis*, *Sozomenis*, & *Theodore* collectæ, Autor floruit circa annum DXVIII.
- Procopius Gazæus**, Scriptor Græcus, floruit circa annum DXX.
- Ephraemius**, generis Syrens, & Episcopus Antiochenus, floruit circa annum quingentesimum vigesimum sextum.
- Procopius**, natione Palæstinus, & Senator Constantinopolitanae, claruit circa annum DXXVII.

Darius, Mediolanensis Ecclesiæ Archiepiscopus, claruit circa annum DXXVII.

Iustinianus, natione Hispanus, & Ecclesiæ Valentiniæ Episcopus, floruit circa annum DXXIX.

Iustus, frater *Iustiniani*, & Urgellitanus in Catalonia Episcopus, circa annum DXXIX, floruit.

Jubius, Monachus Græcus, claruit circa annum DXXX.

Dionysius Exiguus, natione Scythæ, professione Monachus, & Abbas Romanus, claruit circa annum DXXXIII.

Fulgentius Ferrandus, natione Afer, & Ecclesiæ Cartaginensis Diaconus, floruit circa annum DXXXIII.

Arctas, Cæsareæ Cappadociæ Archiepiscopus, claruit circa annum DXL.

Facundus, natione Afer, & Hermlancus in Africa Episcopus, fuit triam Capitaliarum defensor Illeवास, & floruit circa annum DXL.

Aprigius, Ecclesiæ Pacensis in Hispania Episcopus, floruit circa annum DXL.

Pisler, Episcopus Capuanus, claruit circa annum DXLV.

Cyprianus, natione Gallus, & *S. Cæsarii*, Arelatensis Archiepiscopi, Discipulus, & Episcopus Tolonenis, floruit circa annum DXLVI.

Rufinus, patriâ Romanus, *Arater*, natione Ligur, & *Primasius*, gentis Afer, & Adrameni, Urbis in Byzacena Provincia, Episcopus, claruerunt circa annum DXLVIII.

Iustinus, Episcopus Africanus, *Juanes*, sive *Jordanus*, Gothorum Episcopus, & *Egyptius*, Presbyter, & Abbas Africanus, floruerunt circa annum DLII.

Libertinus, Ecclesiæ Carthagenensis Archidiaconus, & Trium Capitaliarum a cœstibus defensor, claruit circa annum DLIII.

Vidor, natione Afer, Tununensis in Africa Episcopus, claruit circa annum DLV.

Agnellus, natione Italus, Ravennæ Archiepiscopus, floruit circa annum DLV.

Anastasi, dictus *Sinaita* à vita Monastica, quem in monte Singi egit, ad Patriarchatum Antiochenum promotus, floruit circa annum DLXI.

S. Joannes, Monachus, à libro, quem *de Scala Paradisi* scripsit, dictus *Climacus*, claruit circa annum DLXIV.

Juanes Biclariensis, natione Hispanus, & Monachus, floruit circa annum DLXVI.

Gregorius, natione Gallus, patriâ Arvernus, Archiepiscopus Turonensis, claruit circa annum DLXXXIII.

Theophanes, patriâ Byzantinus, Historiæ Byzantinæ Scriptor, & *Eulogius*, Ecclesiæ Antiochenæ Episcopus, floruerunt circa annum DLXXXI.

Juanes, natione Cappadox, dictus *Jejanator*, Episcopus Constantinopolitanus, flor. circa annum DLXXXV.

Leander, natione Hispanus, Archiepiscopus Hispalensis, *Licinianus*, Carthagina Spartari in Hispania Episcopus, & *Servus*, Malactianus in Hispania Episcopus, claruerunt circa annum DLXXXVI.

Leontius, Byzantinus, Eremita Palestinæ incolæ, qui de *Sedit* scripsit, floruit circa annum DXC.

S. Gregorius hujus nominis I, Pontifex Maximus, patriâ Romanus, claruit circa annum DXC.

Isidorus, dictus *Junior*, Episcopus Hispalensis, natione Hispanus, floruit circa annum DXCV.

S. Augustinus, Monachus, patriâ Romanus, & Anglorum Apostolus, floruit circa annum DXCVI.

Anastasi Sinaita, dictus *Junior*, Episcopus Antiochenus, claruit circa annum DXCIX.

Hic Seculi Sexti Scriptores addi debent, *Petrus* Diaconus, gentis Græcus, qui circa annum DXX. floruit, *Juanes Alexandrinus*, natione Scythæ, Monachus, qui eodem anno celebris fuit, *Juanes Scythopolitanus*, & *Cyrillus Scythopolitanus*, qui sexto Sæculo floruerunt, nec non *Evagrius Scholasticus*, qui circa annum DXCIV. claruit & libros sex de Historia Ecclesiastica scripsit, ac tandem *S. Columbanus*, Abbas, qui floruit circa annum DLXXXIX.

Scriptores Ecclesiastici Septimi Sæculi.

Juanes Malela, patriâ Antiochanus, claruit iuvante Sæculo septimo circa annum DCL.

Hefychius, sive *lychius*, Patriarcha Hierosolymitanus, floruit circa annum DCL.

Dorotheus, Archimandrita Palæstinus, *Paterius*, Summi Pontificis Gregarii Magni Discipulus, & *Eusebius*, Episcopus Thessalonicensis, claruerunt circa annum DCL.

Corn. Theodorus, Monachus, *Themiſtius*, *Theodorus* Monachus, & *Nicetas* Monachus, qui contra *Juanem Philoponum*, Hæresis Trithetarum Authorem scripserunt, eodem circiter tempore, videlicet DCL. claruerunt.

Theophylactus Simacata dictus, gentis Egyptius, qui *Mauritii* Imperatoris res gestas scripsit, floruit circa annum DCXI.

Antichus, Monachus Palæstinus, in celeberrimo S. Sabæ Monasterio, *Leontius* dicto, vitam egit, clarulque circa annum DCXIV.

Adelfus, Patriarcha Hierosolymitanus, floruit circa annum DCXX.

Georgius, qui *S. Joanni Elemensarius* in Sede Alexandrina successit, claruit circa annum DCXX.

Brasilius, natione Hispanus, & Episcopus Cæsareogustanus, floruit circa annum DCXXVII.

Sophronius, Patriarcha Hierosolymitanus, & indefessus contra Hæreticos Monothelitas Orthodoxæ veritatis assertor, ac Violer, floruit circa annum DCXXXIX.

Juanes Moschus, Monachus, cognomento *Exerates*, non verò, ut alii dicunt, *Eviratus*, claruit circa annum DCXXX.

Andreas, Damasco oriundus, & Archiepiscopus Centensis, floruit circa ann. DCXXXV.

Georgius Pisides, Ecclesiæ Constantinopolitanæ Diaconus, & Chabrophylax, claruit circa annum DCXL.

S. Eligius, natione Gallus, Episcopus Noviomensis, claruit circa annum DCXL.

S. Maximus, Abbat patris Constantinopolitani, & egregius contra Hæreticos Monothelitas Fidei Catholice propagator, floruit circa annum DCXLV.

Theodorus, *S. Maximi* Synchronus & familiaris, claruit circa annum DCXLVI.

Eugenius, natione Hispanus, Episcopus Toletanus, & *Tajo*, sive *Tage*, natione isdem Hispanus, Episcopus Celsarogustanus, claruerunt circa annum DCXLVI.

Anastasius, *S. Maximi* Abbatis Discipulus & individuus Comes, floruit circa annum DCLV.

S. Theophylactus, natione Hispanus, & Archiepiscopus Toletanus, claruit circa annum DCLVII.

Marculphus, Monachus, natione Gallus, clare compit circa annum DCLX.

Theodorus, natione Cilix, sed in Angliis Archiepiscopus Caotariensis, & insignis Operis, quod *Penitentialis* inscribitur, Auctor, floruit circa annum DCLXVIII.

Ademarus, & *Abelmar*, natione Angli, professione Monachi, & Abbates, floruerunt circa annum DCLXXX.

Julianus, dictus etiam *Pomerius*, natione Hispanus, & Archiepiscopus Toletanus, claruit circa annum DCLXXX.

Crescensius, civitatis cujusdam in Africa Episcopus, floruit circa annum DCXC.

Denique, inter istos celebres Seculi septimi Scriptores locum habere debet *S. Gallus*, natione Hibernus, qui postquam, sub *S. Abbat Calaniano*, natione isdem Hiberno, vitam Monasticam fuisse amplexus, insignis Monasterium in finibus Helveticorum & Vindelicorum extruxit, quod nunc dicitur Monasterium *S. Galli*, & cujus Abbat inter Principes Imperii locum obtinet: floruit *S. Gallus* circa annum DCXXX.

Scriptores Ecclesiastici Octavi Seculi.

Beda, dictus Venerabilis, natione Anglus, professione Monachus Ordinis *S. Benedicti*, floruit circa annum DCCL.

S. Bonifacius, natione Anglus, Sacerdos Apostolicæ Legatus, & totius Germaniæ Apostolus, floruit circa annum DCCXXIII.

Cesmas, Hierosolymitanus, & *S. Joannis Damasceni* Præceptor, claruit circa annum DCCXXX.

S. Joannes, à patria dictus *Damascenus*, egregius Sacrarum Imaginum cultus contra Hæreses Iconoclastas propagator, floruit circa annum DCCXXXII.

Egbertus, natione Anglus, *Alcuni* Præceptor, Eboracensis Archiepiscopus, claruit circa annum DCCXXII.

Fredegarius Scholasticus, natione Gallus, floruit circa annum DCCXI.

Carthartus, natione Anglus, Mooschus, & Venerabilis *Bede* Discipulus, claruit circa annum DCCXI.

Anastasius, Monasterii *S. Euthymii* in Palæstina Abbas, claruit circa annum DCCXII.

Wilibaldus, natione Anglus, Episcopus Eistrensis, *S. Bonifacii*, Germaniæ Apostoli, Discipulus, floruit circa annum DCCXIII.

Ambrosius Autpertus, natione Gallus, Monachus Ordinis *S. Benedicti*, floruit circa annum DCCLX.

Paulus, gente Longobardus, Diaconus Aquilejensis, & postea Monachus Cassinese, floruit circa annum DCCLXXIV.

Paschius, Patriarcha Aquilejensis, *Carolo Magno* Imperatori gratissimus, floruit circa annum DCCLXXVI.

Flaccus Alcuinus, natione Anglus, & *Caroli Magni* Imperatoris Præceptor, claruit circa annum DCCLXXX.

Etherius Axamenus in Hispania Episcopus, & *Beatus*, in Asturia Provincia Presbyter, claruerunt circa annum DCCLXXXV.

Georgius, Monachus Constantinopolitanus, *Tarsus*, Patriarcha Constantinopolitanus, Synellus, Scriptor Chronographus, floruit circa annum DCCXCII. Hic *Georgius*, Synellus, perperam à quibusdam confunditur cum *Georgio Hamartole*, quem alii octavo, alii melius octavo Ecclesiæ Sæculo floruisse arbitrantur.

Theophanes, Constantinopoli ex illustissima prosapia oriundus, Scriptor Chronographus, & cultus Sacrarum Imaginum contra Iconomachos intrepidus defensor, claruit circa annum DCCXCII.

Theodolphus, cujus patria incerta est, à *Carolo Magno* Imperatore in Gallias vocatus, & ad Sedem Aurelianensem promotus, floruit circa annum DCCXCV.

Hic octavi Seculi Scriptorum Classi accenseri jure merito debent *S. Germanus*, Patriarcha Constantinopolitanus, qui circa annum DCCXV. floruit, totiusque in oppugnanda Iconomachorum Hæresi incubuit, & *Carolus M.* Imperator, *Pipini*, Galliarum Regis, filius, qui circa annum DCCXLVIII. clarescere cepit, multa scriptis, ac omnium virosum eruditorem sui Seculi *Mæcenæ* munificentissimus, de Literis optimè meritus est.

Scriptores Ecclesiastici Noni Seculi.

S. Benedictus, à Monasterio Aniano, quod ipse extruxerat, & cujus Abbas fuit, dictus *Anianus*, natione Gallus, ac Monasticæ Disciplinæ studiosus observator, ac propagator, floruit circa annum DCCCI.

Nicephorus, patriâ Constantinopolitanus, & Patriarcha Constantinopolitanus, Sacrarum Imaginum intrepidus Assessor, ac Vindex, claruit circa annum DCCCVI. acque de Historia & Chronologia multa scripsit.

Ignatius, Ecclesiæ Constantinopolitane Diaconus, claruit circa annum DCCCX.

Amalarius, dictus *Fortunatus*, Archiepiscopus Treverensis, floruit circa annum DCCCX.

Amalarius, Metensis Ecclesiæ Diaconus, vel Chorepiscopus, plura de Divinis, sive Ecclesiasticis Officiis scripsit, claruitque circa annum DCCCXII.

Theodorus, à Monasterio, cui præfuit, dictus *Studites*, patriâ Constantinopolitanus, floruit circa annum DCCCXIII.

Agobardus, natione Gallus, Archiepiscopus Lugdunensis, claruit circa annum DCCCXII.

Hildmarus, Monasterii San-Dionysiani propè Parisios Abbas, floruit circa annum octingentesimum decimum quartum.

Eginhardus, Abbas, natione Germanus Imperatoris *Caroli M.* à Secretis, eiusque clarissimus, floruit circa an. DCCCXIV.

Hiligerius, Episcopus Cameracensis, & Atrabatenus, floruit circa an. DCCCXVI.

Dungalus, Cœnobii San-Dionysiani propè Parisios Monachus, & *Jonas*, Aurelianensis Episcopus, claruerunt circa annum octingentesimum vigesimum primum, & præclaris editis lucubrationibus, confuturunt *Claudianum*, Taurinensem Episcopum, qui nonn Ecclesiæ Sæculi Sacram Imaginem cultum apertè Marte impugnare ausus est.

Adalardus, natione Gallus, Abbas Monasterii Corbejanis, & *Frensisus*, ex Monacho Fuldenis factus Episc. Lexoviensis, claruerunt circa an. octingentesimum vigesimum primum.

Aufesius, Abbas, natione Gallus, floruit circa an. octingentesimum vigesimum octavum.

Lopus, cognomento *Servatus*, natione Gallus, & Abbas Ferratensis, claruit circa annum octingentesimum trigessimum.

Hidarus Altracur, cuius patria ignoratur, qui fuit Decretalium Epistolarum quorundam Romanorum Pontificum confarcinator, vitæ illæ videtur circa an. DCCCXXX.

Fernus, dictus *Magister*, natione Gallus, & Ecclesiæ Lugdunensis Diaconus, claruit circa an. octingentesimum trigessimum septimum.

Theganus, natione Gallus, Ecclesiæ Trevirensis Choræpiscopus & Suffraganeus, floruit circa an. octingentesimum trigessimum septimum.

Gerephobæus, natione Gallus, & Cœnobii Orbæensis Ordinis *S. Benedicti* Monachus, floruit circa annum DCCCXLI.

Berramus, seu *Ratramnus*, natione Gallus, Ordinis *S. Benedicti* Monachus, claruit circa an. octingentesimum quadagesimum.

Hayne, sive *Almo*, discipulus *Alvini*, & Episcopus Halberstadensis, floruit circa an. octingentesimum quadagesimum.

Anno, natione Gallus, & Ecclesiæ Lugdunensis Archiepiscopus, floruit circa annum octingentesimum quadagesimum primum.

Joannes, Patriarcha Hierosolymitanus, Vitz *S. Damasceni* Scriptor, & *Georgius*, dictus *Hemartellus*, natione Græcus, & Scriptor Historicus, claruerunt circa an. octingentesimum quadagesimum secundum.

Asterbodus, Patriarcha Constantinopolitanus, & eulæ Sacramentum Imaginem indefectus propugnans, claruit circa annum octingentesimum quadagesimum secundum.

Walafridus Strabo, gentis Germanus, & Monachus Ordinis *S. Benedicti*, floruit circa annum DCCCXLII.

Paschasius Radbertus, natione Gallus, Cœnobii Corbejanis, Ordinis *S. Benedicti* Monachus, qui vitam ac perpetuam Sanctorum Patrum doctrinam de veritate Corporis & Sanguinis CHRISTI Domini in Eucharistiæ Sacramento clarè ac copiosè exposuit, magni celebritatis fæmæ floruit circa annum octingentesimum quadagesimum quartum.

Hincmarus, Cœnobii San-Dionysiani propè Parisios, Ordinis *S. Benedicti* Monachus, &

postea Romenis Archiepiscopus, claruit circa annum DCCCXLV.

Prudentius, Trecentis in Gallia Episc. eximie doctrinæ *S. Augustini* de Gratia & Prædestinatione defensor, claruit circa an. octingentesimum quadagesimum sextum.

Rabanus Maurus, natione Gallus, & Monasterii Fuldenis Abbas, claruit circa an. octingentesimum quadagesimum septimum.

Eulogius, natione Hispanus, & Archiepiscopus Tuletanus, floruit circa annum octingentesimum quadagesimum septimum.

Alvarus, gente Hispanus, & *S. Eulogii* vite Scriptor, claruit circa an. DCCCXLVII.

Sigmarus, Patriarcha Constantinopolitanus, Michaelis Cœropalæ, *Rangabii* dicti, Imperatoris, filius, claruit circa an. octingentesimum quadagesimum septimum.

Wendelbertus, Monachus Cœnobii Promiensis, Ordinis *S. Benedicti*, & *Leuticus*, natione Gallus, Archiepiscopus Parisiensis, floruerunt circa annum DCCCXLIV.

Herardus, Archiepiscopus Turonensis, & *Remigius*, Archiepiscopus Lugdunensis, ambo natione Galli, claruerunt circa an. octingentesimum quinquagesimum quintum.

Hincmarus, natione Gallus, & *Hincmarus*, Romenis Archiepiscopus, ex sorore nepos, floruit circa annum DCCCCLV.

Bertharius, natione Gallus, ex Regio Francorum genere ortus, & Cœnobii Callinenis Abbas, claruit circa an. DCCCCLVII.

Photius, patrii Constantinopolitani, genere & doctrinæ conspicuus, sed sancti Schismatis Auctor, & dæpote *S. Ignatii*, legissimo Patriarcha Constantinopolitano, Sedis Constantinopolitane invasor, claruit circa annum DCCCCLVIII.

Ado, natione Gallus, & Archiepiscopus Viennensis, floruit circa annum DCCCCLIX.

Theodorus, *Abbas* dictus, Cæsar Archiepiscopus, floruit in Ecclesiâ Græca circa an. octingentesimum sexagesimum septimum.

Michael Pselus, vir doctissimus, floruit in Ecclesiâ Græca circa annum DCCCCLXX.

Anastasius, Abbas Romanus, & Ecclesiæ Romanæ Bibliothecarius, claruit circa an. octingentesimum septuagesimum.

Alfredus, Angliæ Rex, Grammaticus, Philosophus, Rhetor, Historicus, Musicus, & Poëta non ignobilis, claruit circa an. octingentesimum septuagesimum primum.

Ammius, natione Gallus, Cœnobii Parisiensis, (quod nunc *S. Germani à Pratis*), Ordinis *S. Benedicti* dicti Monachus, claruit circa annum DCCCCLXXII.

Joannes, Ecclesiæ Romanæ Diaconus, & *Pita* *S. Gregorii M.* Romani Pontificis Scriptor, claruit circa annum DCCCCLXXV.

Ulfardus, natione Gallus, & Ord. *S. Benedicti* Monac. floruit circa an. DCCCCLXXVI.

Abbo, natione Gallus, & Cœnobii Parisiensis Sancti Germani à Pratis Monachus, floruit circa annum DCCCCLXXX.

Leo, Imperator Orientis, dictus *Philosophus*, & *Sapienter*, patrii Constantinopolitanus, Philosophus, Historicus, Jurisprudens, & Astronomie peritissimus, floruit circa annum DCCCCLXXXVI.

Agerus, natione Anglus, & Episcopus Schirebornensis, claruit circa annum DCCCXC.

Gualterius, Ecclesie Romanæ Bibliothecarius, qui post *Augustinum*, Ecclesie itidem Romanæ Bibliothecarius, Vitas Romanorum Pontificum descriptis, floruit circa annum DCCCXC.

Regius, natione Germanus, & Abbas Monasterii Promensis, claruit circa annum DCCCXCII.

Anselmus, cuius patria ignoratur, quique scripsit de *Ordinationibus Formosi Papa*, floruit circa annum DCCCXCIV.

Denique, Scriptoribus Ecclesiasticis Seculi uouit adli merito debent *Smargatus*, Abbas *S. Michaelis* ad Mosam in Diocesi Vledunensi, qui floruit circa annum DCCCX.

Atto natione Germanus, Episcopus Basileensis, qui floruit circa annum DCCCXI.

Anshelmus, natione Germanus, Archiepiscopus Hamburgensis, qui claruit circa annum DCCCXXX.

Audo, dictus *Smargatus*, Canobii Anianensis Ordinis *S. Benedicti* Monachus, qui floruit circa annum DCCCXXXVI.

Christianus Draughtmarus, cognomento *Grammaticus*, natione Gallus, & Canobii Corbejensis Ordinis *S. Benedicti* Monachus, qui claruit circa annum DCCCXL.

Nichardus, Abbas Camulensis, qui floruit circa annum DCCCXLIV. & *Remigius*, Canobii *S. Germani* Antiodorensis in Gallia Monachus Ordinis *S. Benedicti*, qui floruit circa annum DCCCXXX.

Consulto in recensendis Viris illustribus nomen Ecclesie Seculi nullam de *Claudio*, natione Hispano, Episcopo Taurinensi, & de *Joanne Scoto Erigena*, cuius patria ignoratur, mentionem feci, eo quod prior *Iconomachorum* Hæresim ex orco reuocauit, & oblitato animo propugnauit; alter uero in suis Scriptis Hæresim *Berengerii*, & Sacramentaliorum nostri temporis præfuit.

Scriptores Ecclesiastici Decimi Ecclesie Seculi.

Simon, dictus *Adelaphastes*, quod Vites Sanctorum continuè phasi, eodemque tenore descripsit, patri fuit Constantinopolitanus, nobili & illustri genere ortus, claruitque circa annum DCCCCI.

Joannes, cognomento dictus *Canemata*, patri Theulonicensis, floruit circa annum DCCCCIV.

Constantinus Porphyrogeneta, Imperatoris *Ortensis Leonis*, cognomine *Sapientis*, filius, ejusque in Imperio Orientali successores, patri fuit Constantinopolitanus, & in omni scientiarum genere versatissimus, claruitque circa annum DCCCCXI.

S. Odo, natione Gallus, & secundus Cluniacensis Abbas, floruit circa annum DCCCCXXVI. eique in Abbatia Cluniacensi successerunt eodem Seculo decimo doctissimi ac religiosissimi Abbates *S. Aymardus*, *S. Majolus*, & *S. Odilo*, quorum eloquia Historica tunc Cl. *Adalricanus*, Seculo V. Benedictino.

Katherinus, Monachus Laubienfis, postea Episcopus Veronensis, vir fuit doctissimus, sed uariis, dum viveret, iactatis procellis, floruit circa annum DCCCCXXVIII.

Hippolytus, patri Thebanus, claruit in Ecclesia Græca circa annum nongentesimum trigésimum tertium.

Euerghius natione Ægyptius, Patriarcha Alexandrinus, floruit in Ecclesia Græca circa annum DCCCCXXXIII.

Flodoardus, natione Gallus, Ecclesie Remensis Canonici, Scriptor Historicus ac Chronographus, floruit circa annum nongentesimum quadragésimum.

Witkindus, natione Saxo, Monachus Ordinis *S. Benedicti*, claruit circa annum DCCCCXL.

Atto, Episcopus Vercellensis in Italia, claruit circa annum DCCCCXL.

Lautprandus, natione Italus, patri Papiensis seu Ticinensis, Scriptor Historicus, claruit circa annum DCCCCXVI.

Fridericus, natione Anglus, & Vitarum *S. Wulfredi*, & *Andonis* Scriptor, floruit circa annum DCCCCXL.

S. Denstanus, natione Anglus, patri Somersetensis, & Archiepiscopus Cantuariensis; floruit circa annum DCCCCXLI.

Nico, genere Armenus, claruit circa annum DCCCCLI.

Falkmarus, Monasterii Laubienfis Abbas, floruit circa annum DCCCCXLV.

Abbo, natione Gallus, patri Autelianensis, & Canobii Floriacensis Abbas, claruit circa annum DCCCCLXX.

Notgerus, seu *Nortgerus*, natione Germanus, & Episcopus Leodiensis floruit circa annum DCCCCXXI.

Ethevoldus, natione Anglus, & Episcopus Wintoniensis, floruit circa annum DCCCCXXX.

Seidas, ante Grammaticus, claruit circa eundem annum DCCCCXXX.

Alfricus, seu *Africus*, natione Anglus, & Archiepiscopus Cantuariensis, floruit circa annum DCCCCXXX.

Mergerus, Abbas Monasterii Laubienfis, claruit circa annum DCCCCXC.

Abbas Barcepha, natione Syrus, & Episcopus Urbis Beth-Raman, labente Seculo decimo seu circa annum nongentesimum uonagesimum floruit.

Olympiodorus, & *Oecumenicus*, Scriptores Græci, Seculo decimo claruisse videntur, quatinus tunc certo affirmare non auiam, cum de eorum ætate laborent uiri eruditi.

Burhardus, natione Germanus, Episcopus Wormatiensis floruit circa annum nongentesimum nonagesimum sextum.

Orbilo, Monachus Canobii Fuldenfis, & *Gerardus*, Presbyter Augustanus, Germaniam Seculo decimo illustrarunt; Sanctus uero *Orrwaldus*, natione Anglus, & Episcopus Vigornensis, sanctitate & doctrina eodem Seculo magnum quoque splendorem Ecclesie Anglicanæ contulit.

Est

Scriptores Ecclesiastici undecimi
Seculi.

Ammonius, Monachus Cornobii Florentinus Ordinis S. Benedicti, floruit circa annum millesimum primum.

Fabertus, Episcopus Carnotensis in Gallia, claruit circa annum millesimum septimum.

Leo, dictus *Grammaticus*, Scriptor Graecus, qui Chronographiam ab anno octingentesimo decimo tertio, quo delit *Theophanes*, usque ad annum millesimum decimum tertium continuavit, floruit circa annum millesimum decimum tertium.

Bernardus, natione Germanus, Monachus S. Galli, deinde Abbas Monasterii Aurigae devotus prope Constantiam ad Rhenum, floruit circa annum millesimum decimum quartum.

Ademarus, natione Gallus, Monachus, qui scripsit Chronicon à principio Monarchiae Francorum, claruit circa annum millesimum trigésimum.

Flago, natione Gallus, Episcopus Lingonensis, qui contra Hæresiam *Beregarium* scripsit librum de *Corpore & Sanguine Domini*, floruit circa annum MXXXIII.

Hermanus, natione Germanus, Monachus, dictus *Contrastus*, ob membra, quæ habuit, paralyti contracta, floruit circa an. MXL & scripsit *Chronica de sex mundi ætatibus* à principio mundi usque ad annum MLIV.

Theophanes, cognomento *Ceramæus*, Tauromenus in Sicilia Archiepiscopus, claruisse videtur circa an. millesimum quadragésimum.

Nilus, cognomento *Drapatrius*, Ecclesiæ Græcæ Archimandrita, floruit circa annum millesimum quadragésimum tertium.

Glaber Radulphus, Monachus Cluniacensis, natione Gallus, & Scriptor Historicus, claruit circa annum MXLV.

Deodatus, seu *Theotimus*, Episcopus Leodiensis, scripsit contra Hæresiam *Beregarium*, & floruit circa annum millesimum quadragésimum quintum.

Adelmannus, Brixiensis Episcopus, scripsit idem contra Hæresiam *Beregarium*, & floruit circa annum millesimum quadragésimum octavum.

Hugo, natione Gallus, & Abbas Monasterii Cluniacensis, floruit circa annum millesimum quadragésimum octavum.

Anselmus, Leodiensis Canonicus, qui scripsit *Historiam Episcoporum Leodiensium* ab anno sexcentesimo sexagesimo sexto usque ad annum millesimum quadragésimum octavum, & claruit circa annum millesimum quadragésimum nonum.

Nicetas Pectoratus, seu *Sterbatus* dictus, Monachus Constantinopolitanus Cœnobii Sordensis, & Latinorum hostis infensissimus, floruit circa annum millesimum quinquagesimum.

Adrianus Pselius, patrî Constantinopolitanus, Scriptor undecimque doctissimus, sed Latinis infestus, claruit circa annum ML.

Michael Cerularius, Patriarcha Constantinopolitanus, Schismatis Photiani innovator, & *Leo* Archiepiscopus Acridæ, Bulgaria Metropolitani, ambo Latinorum, R. P. Hyacinth. Tab. Chronol. P. 16

ac Pontificum Romanorum Capiteles hostes, multa contra Ecclesiam Romanam scripturæ ceperunt circa annum MLI.

Simon, dictus *junior*, ut à *Simeone Metaphraste* distinguatur, Presbyter fuit Constantinopolitanus, plura scripsit Opera Alectica, & floruit circa annum millesimum quinquagesimum primum.

Hamberus, Monachus Tullensis, Ordinis S. Benedicti, & postea Cardinalis, & Episcopus Sylvæ Candidæ à Leone IX. Pontifice Max. renuntiatus, perdoctus edidit Locutiones ad confirmandas Schismaticorum *Michaelis Cerularii*, *Leonis Acridæ*, & *Nicetae Pectorati* adversus Latinos calumnias, floruitque circa annum millesimum quinquagesimum quartum.

S. Petrus Damianus, primùm Abbas, deinde S. R. Ecclesiæ Cardinalis & Episcopus Ostensis creatus, claruit circa annum millesimum quinquagesimum septimum.

Georgius Cedrenus, Monachus Græcus & Scriptor Historicus, floruit circa annum millesimum quinquagesimum septimum.

Marianus, dictus *Scotus*, natione Hibernicus, professione Monachus, ut Scriptor Chronographus, floruit circa annum millesimum quinquagesimum nonum.

Bertholdus, natione Germanus, patrî Constantinensis, & Scriptor Historicus, floruit circa annum millesimum sexagesimum sextum.

Gurmundus, primùm Ordinis Benedictini in Cœnobio *Sant. Lexfredi* in Normannia Monachus, deinde, *Averlanus* in Italia Episcopus constitutus, scripsit contra Hæresiam *Beregarium*, de veritate Corporis & Sanguinis Christi Domini in Eucharistia Sacramento, floruitque circa annum millesimum sexagesimum sextum.

Johannes Xiphilinus, Patriarcha Constantinopolitanus, floruit circa annum millesimum sexagesimum septimum. Confundi tamen non debet hic *Juan. Xiphilinus*, Patriarcha Constantinopolitanus, cum ipsius nepote *Juan. Xiphilino*, qui *Dionisii Cassii* Historiam in Epigramma redegit.

Leofrancus, primùm Monachus in Cœnobio Beccensis in Normannia, deinde Archiepiscopus Cantuariensis in Anglia, claruit circa annum millesimum septuagesimum.

Dorandus, Cœnobii Troarnensis Primus Abbas, scripsit contra *Beregarium* *Tractatus de Corpore & Sanguine Domini*, & floruit circa annum millesimum septuagesimum.

Samuel, natione Afer, patrî Marochianus, à Judæo factus Christianus, librum de adventu Messie scripsit contra Judæos, & claruit circa annum millesimum septuagesimum.

Anselmus, natione Italianus, Episcopus Lucensis, *Gelhardus*, Salisburgensis Episcopus, *Stephanus*, Halberstadensis, *Paulus Burcardensis*, & *Gerardus*, Reichenpergensis in Bavaria Praepositus, natione Germani, scripserunt contra *Guerterium* Antipapam pro defensione *Gregorii VII.* Pont. Max. & floruerunt circa annum millesimum septuagesimum tertium.

Lambertus, dictus à Patria *Schaffsburgensis*, natione Germanus, Scriptor Historicus, floruit

circa annum millesimum septuagesimum septimum.

Theophylactus, patriâ Constantinopolitanus, Archiepiscopus, primatiz Bulgarorum Ecclesiæ, floruit circa annum millesimum septuagesimum septimum.

Nicetas, cognomento *Serrus*, Archiepiscopus Heracleensis, claruit circa annum millesimum septuagesimum septimum.

Guido Aretinus, Abbas, natione Italus, edidit Opus musicum, quod *Micrologum* inscripsit, & in quo novam cantandi methodum, quam *Submificationem*, seu *Gammum*, vocant, excogitavit, sed author non est *Micrologi*, seu libri de *Divinis Officiis*, qui prodit Saeculo undecimo, & cujus Author plane ignoratur.

Adamus, natione Germanus, dictus *Bremenfis*, quod Ecclesiæ Bremenfis esset Canonicus, fuit sincerissimus scriptor Historicus, & floruit circa an. millesimum octogesimum.

Joannes Sylvestrus, Scriptor Græcus Historicus, floruit circa annum millesimum octogesimum primum.

S. Brane, natione Germanus, patriâ Colonienfis, & Ordinis Cathusianorum Institutor, floruit circa annum millesimum octogesimum sextum.

S. Tyt, gens Gallus, Episcopus Carnotensis, floruit circa annum millesimum nonagesimum secundum.

S. Anselmus, patriâ Burgundus, primum Abbas Monasterii Becensis, postea in Angliâ Archiepiscopus Cantuariensis, claruit circa an. millesimum nonagesimum tertium.

Pertinet istos, quos hæc ætas enumeravimus, illustres Sæculi undecimi viros, claruerunt etiam in Galliis *Olibertus*, qui fuit Magister *Burchardi*, Episcopi Wormatiensis, & *Angelranus*, Prædictus, Cænobii Cenabensis doctissimus Monachus, in Angliâ *Othbertus*, Ecclesiæ Cantuariensis prætor, & *Hemingus*, Monachus Vigornienfis, in Ecclesiâ Græca *Nicetas*, Metropoli Methoneosis, qui adversus Latinos tres edidit Tractatus de *Processione Spiritûs S.* & alii plures Scriptores, qui vel Vitas Sanctorum descripserunt, vel Monasteriorum Chronica condiderunt, cujusmodi sunt, *Chronicum Sumpsi*, natione Hispani, & Episcopi Aruicensis, quod postea continuavit *Pelagius*. Ovetenfis Episcopus; *Chronicum* Molomenfis Monasterii Diocesis Remensis in Galliâ; *Chronicum* Abbatiz Fontanellenfis Diocesis Rotomagenfis in Galliâ; *Chronicum* Monasterii Asilegemenfis in Brabantia; *Chronicum* Abbatiz Centulenfis; *Chronicum* Andrenfis, seu Adermenfis Monasterii, Diocesis Bolognenfis &c. Consilio autem in recensendis Scriptores Ecclesiasticis Sæculi undecimi nullam præfatus mentionem feci *Berengerii*, & *Benneti*, qui eodem Saeculo vixerunt, quæ primus, seu *Berengerius*, natione Gallicus, patriâ Toronenfis, Archiepiscopus Ecclesiæ Andegavenfis, Hæresim docuit contra veritatem Corporis & Sanguinis Christi Domini in Eucharistia Sacramento, à qua tamen Hæresi ante obitum vetè respuit,

& in finem Ecclesiæ Catholice diem ultimum clausit. Alter verò seu *Benus*, natione Germanus, & à *Guiberto* Antipapa, dicto *Clemente III.* Cardinalis creatus, ejus partibus constantissimè adhesit, & *Gregorii VII.* veri ac legitimi Romæ Pontificis fuit infensissimus hostis.

Scriptores Ecclesiastici Duodecimi Seculi.

Gilbertus, sive *Gislebertus*, cognomento *Crispinus*, Monasterii Becensis in Normania Monachus, & postea Westmonasteriensis in Angliâ Abbas, floruit circa annum millesimum centesimum primum.

Leo, dictus *Masfianus*, primum Monachus Cassinensis, deinde S. R. Ecclesiæ Cardinalis, scripsit *Chronicon* Monasterii Cassinensis tribus libris comprehensum, & floruit circa annum millesimum centesimum primum. *Consuetudini* hæc debet *Leo iste Masfianus* cum altero *Leone*, qui eodem circiter tempore claruit, fuisseque inde primum Monachus Cassinensis, & postea Cardinalis, atque *Urbanus II.* Pontificis Maximi *Epistolæ* *Registru* contextit.

Guibertus, seu *Gilbertus*, natione Gellus, primum Monachus Flaviacensis, dein Abbas Monasterii S. Mariæ Novingenti in pago Londonesi, claruit circa annum millesimum centesimum primum.

Hugo, ex Monacho Virdunensi, Flaviacensis in Ducatu Burgundiz Abbas, & *Theodericus*, Cænobii S. Trudonis in Episcopatu Leodiensi Abbas, claruerunt circa annum millesimum centesimum primum.

Sigebertus, patriâ Gallo Brabantus, Monachus Gemblacensis, *Chronici*, & libri de *Scriptoribus Ecclesiasticis* scriptor, floruit circa annum millesimum centesimum primum.

Anselmus, natione Gallus, Ecclesiæ Laudunensis Decanus, ac Pæceptor *Petri Abelardi*, floruit circa eorum millesimum centesimum tertium.

Philippus, dictus *Solitarus*, natione Græcus, scripsit *Dropram*, seu Regulam rei Christianæ, & floruit circa annum millesimum centesimum quintum.

Odo, primum Abbas S. Martini Tornacensis, dein Archiepiscopus Cameracensis, floruit circa annum millesimum centesimum quintum.

Petrus Grestanus, seu *Chrysolanus* dictus, natione Græcus, & Mediolanensis Archiepiscopus, doctissimam Latinorum adversus Græcos egregie defendit, floruitque circa annum millesimum centesimum decimum. Contra hunc *Petrus Chrysolanus*, Librum scripsit *Enfratrius*, Metropoli Nicæensis, Latini infensus, qui eodem circiter tempore claruit.

Nicetas Seidas, Scriptor Græcus, contra Latinos, quibus maxime adversabatur, librum conscripsit circa annum millesimum centesimum decimum.

Godefridus, natione Gallus, patriâ Andegavenfis, Cænobii Vindocinensis Abbas, & postea S. R. E. Cardinalis ab *Urbanus II.* creatus, floruit circa annum MCX.

Rupr-

Rupertus, Tuitiensis Canobii Abbas, floruit circa annum millesimum centesimum undecimum.

Baldricus, natione Gallus, patriâ Aurelianensis, primò Monachus, deinde Abbas, ac postmodò Archiepiscopus Dolensis in Aremorica factus, scripsit *Historiam Hierosolymitanam*, & alia Opera, floruitque circa annum millesimum centesimum decimum quartum.

S. Bernardus, gente Gallus, & in Fontanensi Castro propè Divisionem in Burgundia natus, Primò Cisterciensis Monachus, postè Monasterii Clare Vallis in territorio Lingonenis Abbas fuit. Multa eruditè scripsit Opera, & de Ecclesiæ ac de Monastica Disciplina optime meritus, floruit circa annum millesimum centesimum decimum quintum.

Euthymius Zigabenus, Monachus Græcus, & Alexie Comnenæ, Græcorum Imperatori, gratissimus, claruit circa annum millesimum centesimum decimum sextum.

Nicophorus Bryennius, natione Macedo, ex illastrissimis Protophæ ontus, scripsit *Reserâ Byzantinorum Historiam*, ejusque uxor Anna Comnena, filia Imperatoris Alexii Comneni, scripsit elegantissimè *Historiarum Libros XV. de rebus ab Alexio Patre gestis*, quos, *Alexandæ* appellavit. Floruerunt Nicophorus Bryennius, uxorque uxor *Anna Comnena* circa annum millesimum centesimum decimum octavum.

Joannes Zonaras, Monachus Græcus. Scriptor Historicus, claruit circa annum millesimum centesimum decimum octavum.

Florentinus, dictus *Braccianus*, natione Anglus, Monachus Wigorniensis, Scriptor Chronographus, floruit circa annum millesimum centesimum decimum octavum.

Abaelardus, natione Gallus, Heliois, lectissimæ & doctissimæ puella, amoribus capto, varietate in fama & doctriâ subitè fortunam, tandem facti penitus, in Monasterio S. Dionysiano propè Parisios factus est Monachus Benedictinus, floruitque circa annum MCXX, & obiit non sine magna Sanctitatis laude anno MCXLII.

Guigo, seu *Guido*, natione Gallus, Catholicæ Majoris Generalis Prior quintus, edidit Opera Ascetica, & floruit circa annum MCXX.

Radulphus, S. Trudonis propè Leodium Abbas, *Chronicon Monasterii Trudonensis* condidit, claruitque circa annum MCXX.

Albertus, natione Gallus, & Aquisi Ecclesiæ Canonicus, *Historiam Hierosolymitanam Expeditionis sub Godefrido Babilonis descripsit*, floruitque circa annum MCXX. Eodem circè tempore claruit *Raymundus de Agellis*, natione pariter Gallus, & Canonicus Podliensis, qui *Historiam Expeditionis Hierosolymitanæ* concinnavit.

Gauterius, sive *Galterius*, natione Gallus, Scriptor Historicus, floruit circa an. MCXX.

Michail Glicus, Scriptor Græcus Historicus, & *Nicetas*, patriâ Byzantinus, claruerunt circa annum millesimum centesimum vigesimum.

Flugo de S. Pictore, Canobii Parisiensis Canon. *P. Hicynthi Tab. Chronol. P. II.*

necorum Regularium Ordinis *S. Augustini* Abbas, floruit circa annum millesimum centesimum vigesimum.

Edwinus, natione Anglus, Monachus Cantuariensis Ordinis *S. Benedicti*, & *S. Anselm*, Archiepiscopi Cantuariensis discipulus, ejusque vix scriptor, claruit circè an. millesimum centesimum vigesimum primum.

Petrus Maurinus, natione Gallus, in Arvernia à nobis genee prognatus, Cluniacensis Abbas, & ob sanctitatem morum vulgò *Venerabilis* dictus, floruit circa annum millesimum centesimum vigesimum tertium.

S. Norbertus, Archiepiscopus Magdeburgensis, & Præmonstratensis Ordinis Institutur, floruit circa annum millesimum centesimum vigesimum septimum.

Drego, natione Gallus, Abbas Laudunensis, & ab *Innocentio II.* Pont. Max. Cardinalis Ostiensis creatus, *Hericus*, gentis Gallus, patriâ Cenomaniensis, Ordinis Benedictini Monachus Dolensis, & *Henricus* natione eadem Gallus, Augustodunensis Ecclesiæ Presbyter, floruerunt circa annum millesimum centesimum trigessimum.

Simon, natione Anglus, Ordinis *S. Benedicti* Monachus Dunelmensis, Scriptor Historicus, floruit circa annum millesimum centesimum trigessimum.

Algerus, Monachus Canobii Cluniacensis, scripsit de *Sacramento Corporis*, & *Sanguinis Domini*, libros tres adversus *Barangerum*, floruitque circa annum millesimum centesimum trigessimum.

Wilhelmus, natione Anglus, Canobii Malmsburiensis Ordinis *S. Benedicti* Monachus, Scriptor Historicus, claruit circa annum millesimum centesimum trigessimum.

Wespinus, cognomento *Atmalus*, S. Laurentii apud Leodenses, floruit circa annum millesimum centesimum trigessimum.

Gratianus, natione Tufus Monachus Ordinis *S. Benedicti*, doctissimus juris Ecclesiastici Interpret, indeque *Magister* appellatus, claruit circa annum millesimum centesimum trigessimum primum.

Petrus, patriâ Romanus, & Monachus Cassinensis, scripsit librum de *Viciis illustribus Monasterii Cassinensis*, & alia Opera, claruitque circa annum millesimum centesimum trigessimum sextum.

Guilhelmus, Abbas Monasterii *S. Theoderici* propè Remos, & *Guericus*, Abbas Monasterii Igneensis, in Diocesi Remensi Ordinis Cisterciensis, floruerunt circa annum millesimum centesimum quadregessimum.

Antonius, dictus *Abelisa*, ob ejus sermonum suavitatem, Monachus Græcus, & *Ordarius Vitalis*, natione Anglus, professione Monachus & Scriptor Historicus, claruerunt circa annum MCXL.

Petrus, dictus à natione *Lombardus*, patriâ Novimilis, vulgò *Magister Sententiarum* nuncupatus, Episcopus Parisiensis, floruit circa annum MCXLI.

Robertus Pullus, omni literarum scienciâ excellentissimus, natione Anglus, & Cardinalis ab *Innocentio II.* creatus, floruit circa annum MCXLIV.

Gilbertus Porretanus, natione Gallus, patriâ Pictaviensis, ejusdemque Urbis postea Episcopus, claruit circa annum millesimum centesimum quadagesimum quintum.

Joannes, ex Monachio Oxia Insula, Patriarcha Antiochenus, *Constantinus Manassis*, natione Græcus, & *Constantinus Harmenopolus*, natione Sebakus, claruerunt circa annum millesimum centesimum quinquagesimum.

Abredas, natione Anglus, Ordinis Cisterciensis Monachus, & *Richardus de S. Pictore*, natione Scotus, & Canonicus Regularis Conventus *S. Pictoris* prope muros Parisienses, floruerunt circa annum millesimum centesimum quinquagesimum.

Alanus de Insulis, patriâ Gallo-Flander, civitate Insulanus, & Cisterciensis Monachus, claruit circa annum millesimum centesimum quinquagesimum primum.

Eckbertus, natione Germanus, Ordinis Benedictini Monachus, ejusque Soror *Elizabetha*, ejusque Ordinis, Revelationibus insignis, floruerunt circa annum millesimum centesimum quinquagesimum quantum.

Lucas, cognomento dictus *Chrysostomus*, Patriarcha Constantinopolitanus, *Basilias Acridenus*, Metropolitâ Thessalonicensis, & *Antonius Comestrus*, Scriptores Græci, floruerunt circa annum millesimum centesimum quinquagesimum quintum.

Petrus, à loco ubi natus est, dictus *Blesensis*, natione Gallus, floruit circa annum millesimum centesimum sexagesimum.

Joannes Beletus, Parisiensis Doctor, & *Sand. Thomas*, Archiepiscopus Cantuariensis, ac Martyr, claruerunt circa annum millesimum centesimum sexagesimum quantum.

Alexius Aristinus, Ecclesiâ Constantinopolitane Oeconomus, *Theobertus Ensbathus*, Archiepiscopus Thessalonicensis, & *Simone*, Magister ac Logotheta, Scriptores Græci, floruerunt circa annum millesimum centesimum septuagesimum.

Godefridus, seu *Geseffridus*, dictus à patria *Piterbicensis*, natione Italus: Saxo, natione Danus, ob Styl, quo usus est, venustatem, appellatus *Grammaticus*, & *Hildegardis*, Abbatissa, natione Germana, patriâ Spanhemensis, revelationibus & Prophetiis divinitus concessis ubique clarissima, floruerunt circa annum millesimum centesimum septuagesimum.

Joannes Serisburiensis, natione Anglus, Vir etatis suæ eloquentissimus, & reconditiolis cujusvis scientiæ genere instructissimus, floruit circa annum millesimum centesimum septuagesimum secundum.

Gualterus, cujus patria ignoratur, Tyri in Oriente Archiepiscopus, scripsit Historiam Expeditionis Palæstinæ à Principibus Christianis Sæculis XI. & XII. susceptæ, floruitque circa annum millesimum centesimum septuagesimum quantum.

Hugo Eberhardus, natione Tuscus, & egregius doctrinæ Ecclesiæ Romanæ contra Græcos defensor, claruit circa annum millesimum centesimum septuagesimum septimum.

Theodorus Balsamon, Scriptor Græcus, Jure Orientalis, Canonumque Ecclesiasticorum facile omnium Græcorum sui temporis Princeps, ac longè doctissimus, floruit circa annum millesimum centesimum octogesium.

Petrus, natione Gallus, primum Monasterii Cellensis Abbas, dein Episcopus Carnutensis, claruit circa annum millesimum centesimum octogesium secundum.

Georgius Xiphilinus, Patriarcha Constantinopolitanus, & *Demetrius Tornicius*, natione Græcus, floruerunt circa annum millesimum centesimum nonagesimum tertium.

Gualterus, dictus cognomento *parys*, *Robolpus de Diceto*, *Joannes Brompton*, Ordinis Cisterciensis, & *Regerius de Horridis*, omnes natione Angli, & Scriptores Historici, claruerunt circa annum millesimum centesimum nonagesimum septimum.

Joannes Camerinus, Scriptor Græcus, & Patriarcha Constantinopolitanus, floruit circa annum millesimum centesimum nonagesimum nonam.

Præter illos Sæculi duodecimi Scriptores, quos hæcenus percensui, floruerunt eodem Sæculo, *Georgius*, Metropolitâ Cœcyrensis, de cujus libris latè dissetit *Leq. Albinus* in Diatriba de *Georgio* & eorum Scriptis *Joannes*, cognomento *Cinnamus*, Scriptor Græcus Historicus, *Falcherius*, natione Gallus, patriâ Carnutensis, Scriptor Historicus, *Henricus Huntingdonensis*, natione Anglus, Scriptor item Historicus, *Arnoldus*, natione Gallus, Abbas Bonæ Vallis, Ordinis Benedictini, & alii plures, tam Monachi, qui illustrium Virorum vias scripserunt, quàm Theologi Scholastici, qui in quatuor libros Sententiarum *Petri Lombardi* commentarios adornarent, quos hic, ne longior sim, peremptoriè consultius esse duxi.

Scriptores Ecclesiastici Sæculi decimi tertii.

Cum plures, tam in Ecclesiâ Græca, quàm Latinâ, & in statu sive Monastico, sive Regulari Scriptores Sæculum decimum tertium, perdoctis suis locubrationibus illustrarint, necesse esse duxi in recensendis deinceps Scriptores Ecclesiasticos, hanc, majoris claritatis ergo, inire methodum, ut in prima Classe reponam Scriptores Græcos, deinde, in diversâ Classes Scriptores Latinos cujusque Nationis, & statim cum Monastici, tum Regularis, distribuiam, & continuâ serie referam, sicque Lector uno quasi obtutu perspicere possit omnes Scriptores, qui in Ecclesiâ Græca & Latina, atque in quacunque Natione, vel statu sive Monastico sive Regulari, floruerunt.

Scriptores Græci Sæculi decimi tertii.

Nicolas, patriâ Hydruntinus, verius Tractatus contra Latinos Græci scripsit, floruitque circa

circa eorum millesimum ducentiesimum primum.

Nicetas, Archiepiscopus Theſſalonicenſis, ſavit Latinis, claruit circa annum millesimum ducentiesimum primum.

Michail Acominatus, natione Phryx, *Nicea* frater natu major, claruit circa annum millesimum ducentiesimum quartum.

Nicetas Acominatus, dictus à patre *Chonietes*, floruit circa annum millesimum ducentiesimum quartum.

Josil, Chronographus Græcus, floruit circa annum millesimum ducentiesimum quartum.

Germanus II. primùm Monachus, poſtea Patriarchæ Conſtantinopolitanus, floruit circa annum millesimum ducentiesimum vigesimum ſecundum.

Manuel Charitopolus, Patriarcha Conſtantinopolitanus, floruit circa eorum millesimum ducentiesimum quadregesimum.

Theodorus Laſcaris edidit contra Latinos *Tractatum de Proceſſione Spiritus Sancti*, & floruit circa annum millesimum ducentiesimum quinquageſimum quartum.

Nicophorus Blennida, inſignis pietate & doctri-
næ Monachus, claruit circa annum millesimum ducentiesimum quinquageſimum quintum.

Arsenius, dictus *Anterianus*, Patriarcha Conſtantinopolitanus, claruit circa annum millesimum ducentiesimum quinquageſimum quintum.

Georgius, dictus *Acropolita*, Hiſtoriz Byzantinæ Scriptor, floruit circa annum millesimum ducentiesimum ſexageſimum primum.

Joannes Bessas, ſive *Veccus*, Patriarcha Conſtantinopolitanus, ejusque Socii *Georgius Melitenſis*, & *Conſtantinus Melitenſis*, pro Latinis adverſus Græcos luctantib. fuerunt, & floruerunt circa annum millesimum ducentiesimum ſeptuageſimum ſextum.

Georgius, Cyprius, *Georgius Aſchabaz*, & *Conſtantinus Acropolita*, contra *Joannem Vecam*, & Latinos ſcripſerunt circa annum millesimum ducentiesimum ſeptuageſimum ſextum.

Georgius Pachimeris, Hiſtoriz Byzantinæ Scriptor elegans & accuratus, claruit circa annum millesimum ducentiesimum octogelimum.

Gregorius Anſipharajus, Scriptor Hiſtoricus, floruit circa annum millesimum ducentiesimum octogelimum quartum.

Scriptores Galli ſæculi XIII, qui Monasticam, vel Regularem vitam non ſunt profeſſi.

Gualterus de Seligniac, Episcopus Andegor-
enſis, dein ad Sedem Parisienſem translatus, floruit circa annum millesimum ducentiesimum ſextum.

Rigardus, Scriptor Hiſtoricus, & Regi *Philippi Auguſti* Medicus & Chronographus, claruit circa annum millesimum ducentiesimum ſeptimum.

Jacobus de Vitriaco, Cardinalis & Episcopus Tuſculanus, Scriptor Hiſtoricus, floruit circa eorum millesimum ducentiesimum vigesimum.

Guillelmus, dictus à patre *Arvernas*, & Episcopus Perſienſis, claruit circa annum millesimum ducentiesimum vigesimum octavum.

Robertus de Sorbona à Vico nati dictus, celeberrimi Collegii Sorbonici Parisiis conditor & Scriptor Aſtericus, floruit circa eorum millesimum ducentiesimum quinquageſimum ſecundum.

Henricus de Sreſſio, Episcopus Ebrudenſis, & poſtea Cardinalis & Episcopus Oſienſis, floruit circa annum millesimum ducentiesimum ſexageſimum ſecundum, fuitque peritiſſimus utriusque Juris Doctor.

Floruerunt eodem ſæculo in Galliis plures à Clero ſeculari Doctores Sacre Facultatis Parisienſis, inter quos eminent *Henricus Benicollis*, qui totius Academiæ Parisienſis ſuffragio *Doctorem ſolemne* meruit nuncupari. Huic Claſſi illuſtrium Scriptorum, qui à Clero ſeculari in Galliis ſæculo Eccleſiæ XIII. floruerunt, accenſeri non debent *Guillelmus de Sancto Amore*, & *Joannes de Pollace*, Sac. Fac. Parisienſis Doctores, quia eorum Opera contra Regulares, quos vocant *Atendantes*, dentata ſtylo ſcripſit, & erroribus ſcandalis, fuerunt à Summis Pont. proſcripta, etque natalibus tenebris damnata.

Scriptores Itali ſæculi XIII. qui nec Monastica, nec Regulari vita fuerunt additi.

Inter Italiæ Scriptores, qui ſæculo decimo tertio à Clero ſeculari prodierunt, locum duntaxat habere debent doctiſſimi Romani Pontifices. *Innocentius III.*, *Honorius III.*, *Gregorius IX.*, *Innocentius IV.*, *Alexander IV.*, & *Bonifacius VIII.* Caeteri verò Scriptores, qui Italiam ſæculo XIII. nobilitarunt, Monachice vel Regularis Diſcipline cultores fuerunt, quos infra commodius referemus, dum illuſtrium Scriptorum ſive Monachorum, ſive Regularium, qui ſæculo XIII. aliquam eruditionis laudem claruerunt, ſeriem ſummis exhibuerim.

Scriptores Hiſpani, qui à Clero ſeculari floruerunt ſæculo Eccleſiæ decimo tertio.

Rodericus Ximenes, Archiepiſcopus Toletanus, & Scriptor Hiſtoricus, floruit circa annum millesimum ducentiesimum octavum.

Lucas, Tudenſis Eccleſiæ Episcopus, ſcripſit contra Hæreticos Albigenſes libros tres, & floruit circa annum millesimum ducentiesimum trigelimum ſextum.

Alii Scriptores Hiſpani, qui eodem ſæculo floruerunt, Monachicam, vel Regularem vitam profeſſi ſunt, eosque infra referemus.

Scriptores Angli, qui in Clero ſeculari floruerunt decimo tertio Eccleſiæ ſæculo.

Gervafius Tilberienſis, ex illuſtriſſima proſapia oriundus, & Scriptor Hiſtoricus, floruit
P 3
cit.

circa annum millesimum ducentesium decimum.

Edmundus Rich, Archiepiscopus Cantuariensis, claruit circa annum millesimum ducentesium trigagesimum quartum, & à Caliste III. Pont. Max. Sanctorum Falsis adscriptus est anno MCCCCLVI.

Robertus Grossthead, Gallie Grassei, Episcopus Lincolnienfis, floruit circa annum millesimum ducentesium trigagesimum quintum.

Ceteri Scriptores Angli, qui eodem Saeculo celebres fuerant, Monasticam, vel Regularem vitam colebant, eosque infra percrebimus.

Scriptores Monachi, qui Saeculo XIII. floruerunt.

Dedekindus, natione Germanus, & Canonicus S. Dysseldi, Abbas. Scriptor Historicus, floruit circa annum millesimum ducentesium primum.

Philandrus, natione Gallus, Monachus Ordinis Cisterciensis in Canobio Montis Frigidi in Diocesi Bellovacensi, Scriptor Chronographus, floruit circa annum millesimum ducentesium duodecesimum.

Petrus, natione Gallus, Monachus Palis Cernui, Ordinis Cisterciensis Scriptor Historicus, floruit circa annum millesimum ducentesium decimum tertium.

Gumbertus, Monachus Cisterciensis, Scriptor Historicus, floruit circa annum millesimum ducentesium decimum tertium.

Arnoldus, Abbas Lubecensis, Scriptor Chronographus, floruit circa annum millesimum ducentesium decimum quartum.

Robertus de Monte, seu **Robertus de Turrenys**, natione Gallus, & Abbas S. Michaelis de Ashure in Diocesi Abiniensi, Scriptor Chronographus, claruit circa annum millesimum ducentesium decimum quartum.

Ottus à Sancto Blasio, Monachus Ord. S. Benedicti, in Diocesi Constantensi, Scriptor Chronographus, claruit circa annum millesimum ducentesium decimum quartum.

Casarius, natione Germanus, Ordinis Cisterciensis Monachus, Scriptor Asceticus, floruit circa annum millesimum ducentesium vigesimum quintum.

Matthaeus Paris, natione Anglus, Monachus Ordinis Benedictini, Scriptor Historicus, floruit circa annum millesimum ducentesium vigesimum quartum.

Guillelmus de Nangiac, seu de **Nangis**, natione Gallus, Ordinis S. Benedicti in Canobio Parisiensis, Dionysianus, Scriptor Historicus, circa annum millesimum trecentesium.

Scriptores Ordinis Praedicatorum, qui decimo tertio Ecclesiae Saeculo, floruerunt.

S. Dominicus, Ordinis Praedicatorum Fundator, natione Hispanus, floruit circa annum millesimum ducentesium nonum.

Bartholomaeus, gente Saxo, & secundus totius Ordinis Praedicatorum Generalis Magi-

ster, floruit circa annum millesimum ducentesium vigesimum tertium.

S. Raymundus de Pennafort, natione Catalaunus, patriae Barcinonensis, & utriusque Iuris peritissimus, floruit circa annum millesimum ducentesium vigesimum octavum.

Vincentius, vulgo dictus **Belvacensis**, natione Gallus, Scriptor Historicus, floruit circa annum millesimum ducentesium quadragagesimum quartum.

Hugo de S. Caro, natione Gallus, & S. R. E. Cardinalis, Scriptor Exegeticus, floruit circa annum millesimum ducentesium quadragagesimum quintum.

S. Thomas Aquinas, Doctor Angelicus, & omnium Theologorum facili Princeps, natione Italus, claruit circa annum millesimum ducentesium quinquagesimum quartum.

Reynerius Sachensis, natione Italus, & Scriptor Polemicus, contra Hetericos Waldenses scriptis & claruit circa annum millesimum ducentesium quinquagesimum quartum.

Joannes Calixtus, patriae Romanus, floruit circa annum millesimum ducentesium quinquagesimum quintum.

Albertus Magnus, natione Germanus, summus sui Saeculi Theologus, & S. Thome Aquinatis Praceptor, ab **Alexandro IV.** Pontifice Maximo Rationis Episcopus fuit renunciatus anno millesimo ducentesimo sexagesimo.

Thomas dictus Centipratenfis, natione Brabancus, S. Thome condiscipulus, floruit circa annum millesimum ducentesium quinquagesimum quintum.

Joannes Teutonicus, natione Germanus, & totius Ordinis Praedicatorum Generalis Magister, floruit ante **Thomam Centipratensem**, circa annum videlicet millesimum ducentesium quadragagesimum.

Guillelmus Perardus, natione Gallus, Scriptor Asceticus, claruit circa annum millesimum ducentesium septagesimum secundum.

Martinus, natione Polonus, & Archiepiscopus Gnesensis Scriptor Chronographus, floruit circa annum millesimum ducentesium septuagesimum septimum.

Raymundus Martini, Auctor *Pugnae Fidei*, natione Catalaunus, conventus Barcinonensis, Linguarum peritissimus, floruit circa annum millesimum ducentesium septuagesimum octavum.

Udalricus de Argentina, natione Germanus, patriae Argentinenfis, claruit circa annum millesimum ducentesium octuagesimum.

Theodericus de Apeldia, patriae Thuringus, Scriptor Asceticus, claruit circa annum MCCCXXIX.

Joannes, vulgo dictus *pungens spinam*, clarissimus Sacrae Facultatis Parisiensis Theologus, natione Gallus, floruit circa annum millesimum ducentesium nonagesimum.

Joannes de Peragine, natione Italus, & Archiepiscopus Genuensis, claruit circa annum millesimum ducentesium nonagesimum.

Conradus, natione Germanus, scriptor Asceticus, floruit circa annum MCCCX.

H. Flemicus Suse, nationis Suevici, insignis Theologus & Scriptor Asceticus, claruit sub finem Saeculi

Sæculi XIII. & obitūeunte sæculo decimo quarto.

Prosimus Lucensis, gente Italus, in Civitate Luca natus, & postea Episcopus Torcellensis, Scriptor Historicus, floruit sub finem Sæculi XIII. & obit anno millesimo trecentesimo vigesimo primo.

His illustribus Sacri Prædicatorum Ordinis Scriptores addi merito debet *Bonaventura Brachardus*, qui eodem Sæculo XIII. circa annum millesimum ducentessimum sexagesimum accuratissimum edidit *Terra Sanctæ descriptionem*.

Scriptores Ordinis S. Francisci, qui Sæculo XIII. floruerunt.

S. Franciscus, gente Italus, Assisi in Umbria natus, & Ordinis FF. Minorum Fundator, claruit circa annum millesimum ducentessimum octavum.

Alexander de Hales, natione Anglus, patriâ Gloucesteriensis, vulgò dictus *Doctor Irrefragabilis*, floruit circa annum millesimum ducentessimum trigessimum.

Albertus, natione Germanus, primùm Canonici Studæolis Monachus Benedictinus, postea Franciscanus, & Minister Generalis Ordinis Minorum, Scriptor Chronographus, claruit circa annum millesimum ducentessimum quinquagesimum sextum.

Joannes Pickens, natione Anglus, claruit circa annum millesimum ducentessimum septuagesimum octavum.

Rogerus Baconus, gente Anglus, vulgò dictus *Doctor Mirabilis*, natione Anglus, floruit circa annum millesimum ducentessimum septuagesimum octavum.

S. Bonaventura, S. R. E. Cardinalis, natione Italus, vulgò appellatus *Doctor Seraphicus*, floruit post Magistrum suum *Alexandrum Halensem*, circa annum millesimum ducentessimum quinquagesimum quintum.

Richardus de Mediavilla, natione Anglus, dictus *Doctor fundatissimus*, claruit circa annum millesimum ducentessimum nonagesimum.

Guillelmus Lamarenfis, qui primus contra doctrinam *S. Thomæ* scripsit, floruit sub finem Sæculi XIII. Floruit etiam eodem Sæculo circa annum millesimum ducentessimum vigesimum, *S. Antonius*, dictus de *Padua*, Concinator, & Scriptor Asceticus.

In Ordine Eremitarum *S. Augustini*, bene multi Sæculi XIII. floruerunt doctissimi Theologi Scholastici, quos inter primum locum obtinere debet *Agilinus de Ciconia*, patriâ Romanus, dictus *Doctor fundatissimus*, & doctrinæ *S. Thomæ Aquinatis* acerrimus contra *Guillelmum Lamarensem*, Minoritæ, defensor, floruitque circa annum millesimum ducentessimum nonagesimum sextum.

In Ordine Carmelitarum, plures idem Sæculo XIII. Theologi Scholastici doctrinâ & pietate præfulserunt, ut videre est apud *Trithemium*, qui de eorum origine & laudibus scripsit. Denique, inter Sæculi XIII. Juris Canonici, seu Pontificii peritos ceptus *Bernardus*, dictus *Compellendus*,

quod Ecclesiæ Græco-Catholice in Hispania Presbyter esset; *Henricus Hostiensis*, Segusitanus in Diocesi Taurinensi natus, ab *Alexandro IV.* Pontifice Maximo Cardinalis Hostiensis creatus; *Guillelmus Durandus Speculator*, sive *Durandus*, natione Gallus; *Bartholomæus Briciensis*, natione Italus, & *Garphas*, natione Hispanus.

Scriptores Ecclesiastici, qui decimo quarto Ecclesiæ Sæculo floruerunt.

Scriptores, qui Sæculo Ecclesiæ decimo quarto illustiores fuerunt, in tot Classes distribui, in quos Sæculi XIII. Scriptores mox disposui & ordinavi, incipiamque à Scriptotibus Græcis.

Scriptores Græci, qui decimo quarto Ecclesiæ Sæculo claruerunt.

Gregorius Palamas circa annum millesimum trecentessimum quinquagesimum quartum Hæresim invenit, quam non solum ipse multis Scriptis propugnavit, sed etiam ejus Sectarii dicti *Palamites*, multis editis lucubrationibus defendendam susceperunt, quos inter numerantur *Isidorus*, & *Philothheus*, Patriarchæ Constantinopolitani; Eidem Hæresi favit *Isaïas Cantacruzenus*, Græcorum Imperator, Juligis alioqui Scriptor Historicus. Sed hanc Palamitarum Hæresim egregiè confutavit alii Scriptores Græci, videlicet *Barlaamus*, *Gregorius Akindynus*, *Nicophorus Gregorius*, qui etiam auctor est *Historia Byzantina*, *Isaïas Cyparissius*, *Georgius Lecapenus*, alique.

Præter illos Scriptores Græcos, qui occasione illius enatæ Palamitarum Hæreseos, ultro citroque liberos ediderunt, alii celebres Sæculo XIV. extiterunt Scriptores Græci, quos hic, juxta ordinem Chronologicum, persequar.

Nicophorus Callixtus, Monachus, Historiam Ecclesiasticam ex *Eusebio*, *Socratis*, *Socrati*, *Theodoretis*, *Eragris*, aliorumque Ecclesiasticorum Scriptorum monumentis concinnare cepit circa annum millesimum trecentessimum trigessimum tertium.

Matthæus Blastaris, Monachus, Jurispræficus, floruit circa annum millesimum trecentessimum trigessimum quintum.

Maximus Planudes, Monachus, omnifaciens doctus & exultans, sed Latine infidelis, claruit circa annum millesimum trecentessimum quadagesimum.

Nihilus Cabasilas, Archiepiscopus Thessalonicensis, & Latinis infensissimus, floruit circa annum millesimum trecentessimum quadagesimum.

Nicolaus Cabasilas, nepos *Nihilus Cabasilæ*, Archiepiscopi Thessalonicensis, & Latinorum hostis acerrimus, claruit circa annum millesimum trecentessimum quinquagesimum.

Nihilus, Metropolitæ Rhodius, & capitalis Latinorum hostis, contra eos calumnias acriter cepit circa annum millesimum trecentessimum sexagesimum.

totiusque celebritas, floruit circa annum MCCCXLVII.

Postremo, Seculo XIV. floruerunt in Ordine Predicatorum tres insignes Theologi, scilicet *Joannes de Neapoli*, natione Italus, patriâ Neapolitanus, Sacre Facultatis Parisiensis Doctor, vulgò dictus *Solenis*; Alius *Joannes*, nuncupatus *Parisiensis*, quem nonnulli perpetuum confundunt cum altero *Joanne*, ejusdem Ordinis Theologo, qui vixit Seculo XIII. & cognominabatur *Pinguis Alpinus*. Tertius est *Hervens Natalis*, natione Gallus, & Facultatis Parisiensis Doctor Theologus.

Scriptores Ordinis S. Francisci Seculi XIV.

Joannes Duns, cognomento *Scotus*, Doctor Subtilis dictus, floruit circa annum MCCC.

Raymundus Lullus, in Insula Majorica apud Balearum, claruit circa ann. MCCC.

Antonius Andreatas, natione Atagonius, dictus *Dofter Delicifinus*, claruit circa annum MCCCVIII.

Franciscus Mayrinus, natione Gallus, dictus *Dofter Illuminatus & Aures*, floruit circa annum MCCCXV.

Astefanus live *Astensis*, natione Italus, *Somma de casibus Conscientie* Author, floruit circa annum MCCCXVII.

Petrus Aureolus, gente Gallus, *Dofter Facundus* appellatus, claruit circa annum MCCCXXI.

Joannes Bassilius, *Dofter Ordinatissimus* nuncupatus, floruit circa annum MCCCXXII.

Gerardus Odouus, natione Gallus, & Minister Generalis Ordinis Minorum, floruit circa annum MCCCXXX.

Gualterus Otham, discipulus *Duns Scoti*, & Secte *Nominacionis* Reftitutor, claruit circa annum MCCCXXX.

Alfarnus Pelagius, Silvenfius Lusitania Episcopus, floruit circa ann. MCCCXL.

Denique, Seculo XIV, circa annum millesimum trecentefimum vigefimum, claruit in Ordine FF. Minorum *Nicolaus de Lyra* in Normannia, Gallie Provincia, nec non, Facultatis Parisiensis Doctor, & petitus Scripturæ Sacre Interpreter.

Scriptores Ordinis Eremitarum S. Augustini sæculi XV.

Angelus Triumphus, patriâ Anconitanus, Scriptor Affectus, & Scripturæ Sacre Interpreter, floruit incunte sæculo Ecclesiæ XIV.

Richardus Hampelus, natione Anglus, & Scriptor Affectus, floruit circa ann. MCCCXL.

Gregorius Ariminensis, natione Italus, patriâ Ariminensis, Doctor Facultatis Parisiensis, Ordinis Eremitarum S. Augustini Prior Generalis, Theologus insignis, claruit circa annum MCCCCLVII. Eo antequam fuit *Thomas de Argentina*, natione Germanus, patriâ Argentoratensis, unde nomen traxit, Facultatis Parisiensis Doctor Theologus, & ejusdem Ordinis Eremitarum Sanâ. *A. R. P. Haysubi Tab. Chronol. P. II.*

gustini Prior Generalis, qui floruit circa annum MCCCXLV.

Alphonsus Fargas, gente Hispamus, & Archiepiscopus Hulpaleus, floruit circa annum MCCCXLVIII.

Iner clarissimos etiam sui Sæculi Scriptores nomen tulit *Bartholomæus de Urbino*, ejusdem Ordinis Eremitarum S. Augustini Alumnus, natione Italus, patriâ Urbinas, qui floruit circa annum MCCCXLIII.

Scriptores Ordinis Carmelitarum Sæculi XV.

Joannes Racinus, natione Anglus, dictus *Dofter Refolutor*, petitus Theologus, & Scripturæ Sacre Interpreter, floruit circa annum MCCCXXIX.

Guido de Perpiniano, gente Catalamus, Sacre Facult. Parisiensis Doctor, & postea Episcopus Eboensis, Scriptor Pulemicus, & Scripturæ Sacre Interpreter, floruit circa annum MCCCXXX.

Scriptores utriusque Juris Canonici & Civiles, peritissimi, qui Sæculo XV. floruerunt.

Guido Bassius, alius de Bayse, Patritius Regentis, & Ecclesiæ Bononiensis Archidiaconus, inde à Jurispræditi sub nomine Archidiaconi citari solet.

Joannes Andreas, in Agro Florentino natus.

Joannes Calderinus, patriâ Bononiensis.

Joannes Monachus, Ordinis Cisterciensis, postea S. R. E. Cardinalis, natione Gallus, patriâ Ambianensis.

Joannes Bouchet, seu *Acermorius*, de Diocesi Leonensi. *Linnus*, cognomine *Argellanus*, à *Argella*, Agri Florentini oppido.

Joannes Anguifola, Cæsar in Flaminia natus.

Joannes Lignanus, à *Lignano*, Agri Mediclanensis Oppido.

Bartolus de Saxiferrato, inde cognominatus à *Saxiferrato*, Umbrie in Italia Urbe, quæ olim *Sentinum* dicebatur. *Baldus de Ubaldis*, Perusinus Italianus, & Jurispræditi sui temporis facile Princeps.

Scriptores Ecclesiastici, qui Sæculum XV. illustrarunt.

Cum in utraque Ecclesiâ, Græci scilicet & Latini, plures Sæculo XV. floruerint Scriptores, auspiciâ Scriptoris Græcis, deinde, Scriptores Latini, live Clerici, sive Monachi, ut Regularis, quo factus discipulus quærit, in diversis Classibus collocabo.

Scriptores Græci Sæculi XV

Simoes, ex Monacho Archiepiscopus Thessalonicensis, Latinis maxime infensus, claruit circa annum MCCCXX.

Jesephus, Patriarcha Constantinopolitanus, qui in Concilio Generali Florentino subscripsit

Q

Lut.

Latinarum Dogmatibus, claruit circa ann.

MCCCXVI.

Iosephus Bryennius, Monachus, patriâ Constantinopolitana, multa scripsit adversus Latinos circa annum MCCCXX.

Macarius Maccus, Monachus Atho Hieromonachus, Latinorum acerrimus hostis, floruit circa annum MCCCXX.

Joannes Comarus, Historicus Byzantinus, claruit circa annum MCCCXXII.

Demetrius Chrysolaras, Thessalonicensis, summus Philosophus & Astronomus, sed Latinis infensus, claruit circa annum milleimum quodringentesimum trigelimum. Circa eundem annum floruerunt *Atacarius* Metropolitâ Ancyranus, qui in Latinis acriter invehit est; *Isaias* patriâ Cyprius, Latinorum antiquus; & *Joannes Anagnina* Thessalonicensis, qui scripsit *Narrationem de extremo Excidio Thessalonicensi*.

Marcus Eugenius, Metropolitâ Ephesinus, Latinorum infensissimus hostis, & strenuus erga Ecclesiæ Græcæ dignitatem zelo ductus, multa contra Latinos moliri cepit, circa annum MCCCXXX.

Bessarion, patriâ Trapezuntinus, Ordinis S. Basilii Monachus, & postea S. R. E. Cardinalis, floruit circa ann. MCCCXXX.

Georgius Scholaris, dictus etiam *Gennadius*, Patriarcha Constantinopolitanus, post celebratum Concilium Florentinum, Græcorum Schismasolvit, & Latinos carne & angue pejus detestatus est circa annum MCCCXXXIX.

Joannes Eugenius, frater germanus Marci, Metropolitæ Ephesini, adversus Concilium Florentinum scripsit an. MCCCXXXIX.

Isidorus, à patria dictus *Anthemus*, & S. R. E. Cardinalis, pro Latinis adversus Græcos in Concilio Florentino eruditè disputavit, floruitque circa annum MCCCXXXIX.

Georgius Gennadius Pletho, doctissimus Philosophus Platonicus, scripsit contra Latinos circa annum MCCCXXXIX.

Sylvestre Syropalus, summus Latinorum hostis, scripsit circa annum MCCCXXXIX.

Georgius, Trapezuntinus, Latinis favit, & floruit circa annum MCCCXX.

Iosephus, Episcopus Methonenis, & Ecclesiæ Latinæ Dogmatum egregius defensor, floruit circa annum MCCCXX.

Gregorius Melissenus, dictus etiam *Adamus*, Patriarcha Constantinopolitanus, partes Latinorum strenuè tuitus est, floruitque circa annum MCCCXX.

Joannes, cognomento *Pinphodorus*, & *Joannes Argyropulus*, claruerunt circa annum MCCCXX.

Mattheus Camarina, & *Ducas*, à Græcorum Imperatorum *Ducas* familia oriundi, claruerunt circa annum milleimum quodringentesimum quinquagesimum tertium.

Georgius Codinus, floruit circa annum milleimum quodringentesimum sexagesimum.

Lucas Chalcondyles, patriâ Atheniensis, scripsit Historiam Torcarum, & *Nicolas Secundus* compendiosam Torcarum concinnavit Historiam, florueruntque circa annum MCCCXXXII.

Scriptores Galli Sæculi XV.

Petrus de Alliaco, Sacre Facultatis Parisiensis Doctor ac Cancellarius, postea Archiepiscopus Cameracensis, & S. R. E. Cardinalis, floruit sub initium Sæculi XV.

Joannes Gersenius, dictus etiam *Charlierus*, Sac. Fac. Parisiensis Doctor & Cancellarius, floruit circa annum MCCCXX.

Nicolas de Clemangis, Sacre Facultatis Parisiensis Doctor, circa annum MCCCXX.

Robertus Gaguinus, Ordinis SS. Trinitatis de Redemptione Captivorum Generalis Minister, & *Philippus Comiens*, Annales Gallorum accurate descripserunt, exstante Sæculo XV.

Pæter istos Scriptores, numerantur à Clero Sæculari plures in sacra Facultate Parisiensis insignes Doctores Theologi, qui eodem Sæculo in Gallis floruerunt, quos inter præcipui sunt, *Joannes Brevis Cæca*, Gallicæ *Courte Cuisse*, Episcopus Gebennensis; *Gerardus Machetus*, Episcopus Caltrensis; *Aegidius Carterius*, qui Concilio Basiliensi interfuit, & ad gentium Ecclesiæ revocandos Hæreticos iussibus obtuens inducitur & operam posuit.

Scriptores Itali, qui nec Monasticam, nec Regularem vitam proficisci, Sæculo XV. floruerunt.

In Italiâ Sæculo Ecclesiæ decimo quinto innumeris penè claruerunt Oratores & Grammatici utriusque Lingue, Latinæ videlicet & Græcæ, prætissimi, inter quos illustiores fuerunt *Laurentius Vallâ*, Patriarcha Romanus, & Canonicus Ecclesiæ Lateranensis; *Franciscus Philoponus*, patriâ Anconitanus; *Nicolas Perinus*, Saxoferrati in Umbria natus; *Nicolas Leonianus*, patriâ Vincennesis; *Hermelanus Barbarus*, patriâ Venetus; *Julius Pomponius Latus*, aliâ *Calaber* dictus; *Joannes Jovianus Pontanus*, Cereæ, Umbriæ oppido, natus; *Marcus Antonius Coccia Sabellius*, Fabii Ferrarii filius; & *Angelus*, dictus *Politanus*, à *Monte Politano*; Hetruræ oppido, ubi natus est.

Inter Historicos Italiæ Sæculi XV. principem locum obtinere debent *Theodericus Niemas*, Clericus Locensis; *Franciscus Proggus*, dictus etiam *Brandianus*, vel *Braccianus*, patriâ Florentinus; *Leonardus Bruni*, dictus vulgò *Aretinus* ab *Aretie* Tusciæ oppido, ubi in lucem prodidit; *Bartholomæus Scala*, patriâ Florentinus; *Bernardinus Cernus*, patriâ Mediolanensis; *Joannes Simeonis*, patriâ Calaber; *Blondus Florinus*, Forliviensis; *Ancas Sylvius*, patriâ Senensis, qui fuit postea Summus Pontifex, dictus *Pius II.* quibus addi debet *Platina*, quem alii *Bartholomæum*, alii *Baptistam* appellant, patriâ Cremonensis.

Denique, Italiam Sæculo Ecclesiæ XV. illustrarunt quatuor extimii Scriptores, quorum primus est *Martinius Siccius*, patriâ Flo-

Flotentinus, Græcæ & Latine peritissimus, & in omni Philosophiæ genere versatissimus; Alter Scriptor est *Joannes Picas*, *Mirandula* Dominus, & *Cardia* Comes, in omnium Artium, scientiarum & Linguarum varietate exarantissimus, dictulque ingeniorum sui Seculi *Phœnix*. Tertius Scriptor est *Franciscus de Ruvere*, patriæ Savonensis, qui ex Ordine FF. Minorum assumptus est ad Summum Pontificatum, dictusque *Sixtus IV.* Postremus Scriptor, est *Antonius Bonfinius*, qui Rerum Hungaricarum Historiam descripsit, & floruit circa annum MCCCCXCIV.

Scriptores Hispani, qui nec Monastica nec Regulari vitæ addidit, Sæculo XV. claruerunt.

Hieronymus à S. Fide, ex Judæo Christianus, scripsit contra Judæos, & floruit circa anno. MCCCCXII.

Paulus à S. Maria, è Judaismo ad fidem Christianam lectione Operum Sancti *Thomæ Aquinatis* conversus, & postea Episcopus Burgenfis creatus, indeque vulgò *Burgenfis* nuncupatus, Scripturam Sacram interpretatus est, floruitque circa an. MCCCCXV. Tres filios ante susceptam fidem Christianam genuit *Paulus Burgenfis*, videlicet *Alphonsum*, qui patri suo in Episcopatu Burgenfi successit, & Author est *Anacephalæsis Regum Hispania*. Alterum dictum *Constatum*, qui fuit Episcopus Placentinus, & *Abraham Gaspar*, qui de rebus, à *Joanne II.* Castellæ Rege gestis, Commentarios scripsit.

Alphonfus Tostatus, Episcopus Abalenfis, de Scripturæ Sacre peritissimus Interpres, de quo dictum est: *hic super est mundi, qui scribit elapsit omni. magna nominis celebritate elaruit* circa an. MCCCCXXXIV.

In Angliâ Sæculo Ecclesiæ XV. multi fuerunt celebres Scriptores, qui magnam Literis dedere incrementum, & Wiclefianam Hæresim doctissimis Lucubracionibus confutabant. Sed inter illos doctrina & pietate inclytos Angliæ Scriptores, duos præsertim referam, quorum primus, est *Thomas Arundellius*, Archiepiscopus Cantuariensis; alter est *Joannes Coletus*, Ecclesiæ S. Pauli, Civitatis Londinensis Decanus, vir mentis virtute & vitæ integritate adeo ornatus, ut apud Anglos alter Apostolus *Paulus* haberetur. Alii Scriptores Anglos, qui Monachi, vel Regulares fuerunt, mox in Classibus Scriptorum Monachorum, vel Regularium, qui Sæculo XV. floruerunt, commodiùs referemus.

Scriptores Germani, qui Sæculo XV. nec Monasticam, nec Regularem vitam præfessi sunt.

Theodericus Engelshius, Ecclesiæ Hildeshemensis Canonicus, Scriptor Chronographus, claruit circa annum MCCCCXX.

R. P. Hieronymi Tab. Chronol. P. II.

Nicolaus Casanus, S. R. E. Cardinalis, doctrina & pietate eximius, floruit circa annum MCCCXXLVIII.

Petrus de Filschder, scripsit librum contra Sædæ Waldensium, & floruit circa annum MCCCCXLVIII.

Joannes Reuchlinus, doctus *Copius*, Linguarum Hebraicæ, Græcæ, & Latine callentissimus, floruit circa annum MCCCCXIV.

Joannes Nanclerus, Scriptor Chronographus, & in Academia Tubingensi Doctor, elaruit circa annum MCCCCXCIX.

Floruit etiam in Germania eodem Sæculo XV. circa annum MCCCCXLIII. *Aleffretus*, Ecclesiæ Miltenis Presbyter, & Scriptor Alceus.

Scriptores Monachi, qui Sæculo XV. floruerunt.

Joannes Brando, natione Belga, Monachus Cisterciensis, Scriptor Historicus, floruit sub initium Sæculi XV.

Godefridus Persena, natione Germanus, Scriptor Chronographus, floruit circa annum MCCCCVIII.

Henricus de Hasfia, natione Germanus, Ordinis Carthusiani Monachus, & Scriptor Aestheticus, floruit circa an. MCCCCXVIII.

Thomas Walsinghamus, natione Anglus, Ordinis S. Benedicti Monachus, Scriptor Historicus, floruit circa annum MCCCCXLI.

Joannes Rantius, patriâ Tullensis, Monachus Cluniacensis, & Scriptor Aestheticus, floruit circa annum MCCCCLXXIX.

Joannes Tschernius, natione Germanus, & Comitis Witschburgensis, Ordinis Sancti Benedicti Abbas, floruit circa annum MCCCCLXXXIII.

Bonifacius Simonta, natione Italus, Ordinis Cisterciensis, Scriptor Historicus, floruit circa annum MCCCCXCIV.

Pericetus Salvaticus, patriâ Gennensis, Monachus Carthusianus, & Author Operis, quod adversus Judæos edidit, & cui *Pistoria* titulum dedit, floruisse videtur sub initium Sæculi XV. Hæc tamen Scriptorem incerte admodum ætatis esse fatetur viri periti. *Dionysius*, Carthusianus, Theologus & Scripturæ Sacre interpres doctissimus, floruit circa annum MCCCC.

Scriptores Ordinis Prædicatorum, qui Sæculo Ecclesiæ XV. doctrina & pietate claruerunt.

S. Vincentius Ferrerius, natione Hispanus, & Concionator sui ævi celeberrimus, floruit circa annum MCCCCXIV.

Hermannus de Lerbeck, natione Germanus, Scriptor Historicus, floruit circa annum MCCCCXIV.

Joannes Capreolus, natione Gallus, *Thomistarum* Principes appellatus, floruit circa annum MCCCCXV.

Joannes Nider, natione Germanus, insignis Theologus, claruit circa annum milleimum quadringentesimum trigellesimum.

Joannes de Monte Nigro, gente Italos, Linguarum peritissimus, & Theologus nulli secundus, floruit circa annum *mcccxcix*.

Andreas, Archiepiscopus Rhodius, Linguae Graecae callentissimus, floruit circa annum *mcccxcix*.

Bartholomaeus Lupacius, natione Italus, patriâ Florentinus, Linguarum Graecae & Latinae peritia apprime excultus, floruit circa annum *mcccxcix*.

Joannes Ragozani, natione Dalmata, Ordinis Praedicatorum Procurator Generalis, floruit circa annum *mcccxcix*. Hunc *Joannem Ragozani* nonnulli cum *Joanne Dominici*, Cardinali & Archiepiscopo Ragosino, ejusdem Praedicatorum Ordinis alomno, qui floruit tempore Concilii Constantiensis, incidere confundunt.

Leonardus Matthaï, vulgo de *Urino* cognominatus, Concionator in Italia peritissimus, floruit circa annum *mcccxcix*.

Henricus de Kaltrisen, natione Germanus, Theologus eximius, Nidrosensis, & Cæsariensis in Norvegia Archiepiscopus, floruit circa annum *mcccxcix*.

Joannes de Tarrecomata, natione Hispanus, & S. R. E. Cardinalis, Juris utriusque peritissimus, claruit circa ann. *mcccxcix*.

S. Antoninus, natione Italus, Archiepiscopus Florentinus, Scriptor Historicus, & in Sacrorum Canonum, & Morum doctrina exercitissimus, floruit circa annum *mcccxcix*.

Gabriel Barleta, gente Italus, celebris Concionator & Scriptor Asceticus, claruit circa annum *mcccxcix*.

Petrus Ranzani, Panormitanus, Episcopus Lacerinus, Historicus & Theologiae peritia excellentissimus, floruit circa annum *mcccxcix*.

Joannes Annus, natione Italus, patriâ Viterbiensis, claruit circa an. *mcccxcix*.

Jacobus Sprengers & *Henricus Insuper*, natione Germani, floruerunt circa annum *mcccxcix*.

Denique Saeculo XV. claruerunt in Ordine Praedicatorum plures Concionatores & Scriptores Ascetici, inter quos censentur *Petrus Anatus*, natione Gallus, *Alanus de Rupe*, natione indein Gallus, *Michaël Franciscus*, patriâ Insuleosis in Belgio, nec praeterniti debet *Thomas Anglicus*, patriâ Galensis, qui in Scripturam plures edidit Commentarios, quos nonnulli, ut observat noster *Sixtus Senensis*, inconsiderate tribuerunt *Thoma Anglico*, & ex *Thoma Anglicofecernit Thomam Anglicum*.

Scriptores Ordinis Minorum Saeculi XV.

S. Bernardinus, dictus à patriâ *Senensis*, Scriptor Asceticus, floruit circa annum millesimum quadringentesimum vigesimum sextum.

S. Catharina, dicta à patriâ *Romenensis*, Revelationes sibi divinitus factas Scripto consignavit, & floruit circa ann. *mcccxcix* ut.

Joannes Capistranus, natione Italus, Theologus, Concionator & Scriptor Asceticus, claruit circa annum *mcccxcix*.

Nicolaus Auximanns, gente Italus, de Doctrina Morali plura Opuscula edidit, floruitque circa annum *mcccxcix*.

Harphius, seu *Hierphius*, ex pago de *Ery* in Brabantia oriundus, Scriptor Asceticus, floruit circa annum *mcccxcix*.

Baptista Salvus live de *Salsis*, natione Italus, patriâ Ligor, scriptis *Summam Casuum Conscientiae*, quae ab ipso *Baptistiana* dicta est, floruitque circa annum *mcccxcix*.

Claruerunt quoque circa eundem annum ejusdem Ordinis FF. Minorum Scriptores, videlicet *Pacificus*, natione Italus, patriâ Ligor, Author *Summa Casuum Conscientiae*, quae ab ipso *Pacificus* nuncupatur: *Angelus de Clavasio*, natione Italus, patriâ Ligor, Author *Summa Casuum Conscientiae*, quae *Angelica* dicitur: *Baptista Trevenale*, patriâ itidem Ligor, Author *Summa Casuum Conscientiae*, quae *Rosella* appellatur: *Bernardinus Aquilensis*, natione Italus, *Antonius de Balto*, natione indein Italus, *Bernardinus Tomitanus*, natione Italus, *Bernardinus de Bassis*, natione Italus, *Rodericus Caraculus*, natione Italus, *Michaël de Mediolano*, patriâ Mediolanensis, iniquos Concionatores, & Scriptores Ascetici.

Claruit etiam sub initium Saeculi XV. *Franciscus Ximenius*, natione Hispanus, quem *Petrus de Luna*, dictus in sua Obedientia *Benedictus XIII.* creavit Patriarcham Hierosolymitanum,

Scriptores Ordinis Eremitarum, & Canonicorum Regularium S. Augustini Saeculi XV.

Jacobus Magni, gente Hispanus, patriâ Tolitanus, insigni S. Scripturae peritiâ, & assidua veterum Theologorum lectione, egregium sibi nomen tulit circa annum *mcccxi*.

Augustinus de Roma, patriâ Romanus, & Nazarenus in Diocesi Neapolitana Archiepiscopus, floruit circa ann. *mcccxi*.

Antonius Rampelagus, qui in Concilio Basileensi contra Haeticos Hostias egregie disputavit, claruit circa annum millesimum quadringentesimum trigessimum primum.

Joannes Caprarius, gente Anglus, Scriptor Historicus, & Scripturae Sacrae Interpres, claruit circa annum *mcccxi*.

Henricus Knighen, natione Anglus, Canonicus Regularis Monasterii Leicestrensis, Scriptor Historicus, floruit circa annum *mcccxi*.

S. Laurentius Justmannus, patriâ Venerus, Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini, & postea Venetiarum Episcopus, Scriptor Asceticus, claruit circa annum millesimum quadringentesimum trigessimum primum.

Thomas à Kempis, Diocesis Colonienensis Canonicus Regularis Ordinis S. Augustini, Scriptor Asceticus, claruit circa an. *mcccxi*.

Gabriel Biel, in Academia Tubingensi Professor publicus, & Canonicus Regularis S. Augustini, floruit circa an. *mcccxcix*.

Scriptores Ordinis Carmelitarum Seculi XV.

Plores in Ordine Carmelitarum Sæculo XV. floruerunt Scriptores, quos inter emicuit **Thomas Nitterus**, natione Anglus, *Waldensis* à natali loco *Walden* in agro Eusebensi appellatus. Edidit *Doctrinale Antiquitatum Fidei Ecclesie Catholice*, adversus Hæreticos *Wickleffitas*, & *Husitas*, aliaque erodita Opera.

Scriptores utriusque Juris periti Sæculi XV.

Franciscus de Zabarellis, natione Italus, Patavii natus, Archiepiscopus Florentinus, & postea S. R. E. Cardinalis, floruit sub initium Sæc. XV. seu anno millesimo quadringentesimo primo.

Antonius de Butrio, gente Italus, patria Bononiensis, claruit circa annum MCCCCII.

Petrus Autheramus, live de *Ancharanus*, natione Italus, patria Bononiensis, claruit circa annum MCCCCX.

Nicolaus Tudeskus, gente Siculus, *Panormitanus* vulgo dictus, patria Catamenfis, Ordinis Benedictini Monachus, Cœnobii S. Agathe Abbas, & postea Archiepiscopus Panormitanus, claruit circa annum MCCCCXXVIII.

Joannes ab Anula floruit circa annum millesimum quadringentesimum vigesimum.

Andreas Barbarius, seu *Barbarius*, gente Siculus, claruit circa annum MCCCCXL.

Joannes Antonius à S. Georgio, patria Placentinus, Alexandrinus in Longobardia Episcopus, ac postea ab *Innocentio VIII.* Pontifice Maximo, Presbyter Cardinalis renuntiatus anno millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio.

Denique Sæc. XV. floruerunt quatuor peritissimi Jurisconsulti, videlicet **Franciscus Perinus**, civis, & Cimonius Patavinus, **Philippus Francus**, patria Persinus, **Radolphus**, patria Florentinus, & **Nicolasus Voldermus**, patria Mechliniensis.

Scriptores Sæculi XVI.

Capta à Turcis anno MCCCCLIII. Urbe Constantinopoli, & extincto penitus Græcorum Imperio, nulli, aut saltem paucissimi Sæculo XVI. floruerunt periti in Ecclesia Græca Scriptores, quos ideo impræsentiarum prætermittimus, eosque tantum in medium producimus, qui Ecclesiam Latinam eodem Sæculo illustrarunt, quorum ingens copia cum aliquam consulationem ingenerare posset, varias in classes illos partiemur.

Scriptores Grammaticæ & Criticæ periti Sæculi XVI.

Actius Sincerus, live **Jacobus Sannazarus**, patria Neapolitanus, Poëta eximius, claruit circa annum MD.

Celso Rhodiginus, natione Italus, omnigenæ

doctrinæ, & infinitæ Lectionis Scriptor, floruit ineunte Sæculo decimo sexto, & obiit anno MDXX.

Petrus Bembo, patria Venetus, oblingularem doctrinam, miram facundiam, & summam vitæ integritatem creatus Cardinalis, floruit circa annum MDXX.

Thomas Morus, patria Londinensis, Regni Angliæ Cancellarius, & pro Fide Catholica Martyr, floruit circa annum MDXXV.

Gulielmus Budæus, natione Gallus, patria Parisinus, floruit circa annum MDXXX.

Petrus Viderius, patria Florentinus, claruit circa annum MDL.

Adrianus Turnebus, Noemanniz in Galliz Provincia natus, & singulari sui sæculi decus, floruit circa annum MDLIII.

Dionysius Lambinus, natione Gallus, claruit circa annum MDLX.

Paulus Manutius, patria Venetus, floruit circa annum MDLX.

Latinus Latinius, natione Italus, patria Viterbiensis, vir magna eruditione præditus, & in veterum Authorum Criticæ veritissimus, floruit circa annum MDLXV.

Marcus Antonius Muretus, natione Gallus, patria Lemovicensis, Græcæ ac Latine doctissimus & elegantissimus Scriptor, claruit circa annum MDLXXV.

Justus Lipsius, natione Belga, multiplici lectione admirandus, floruit circa annum MDXC.

Denique Sæculo XVI. de Literis humanioribus, de Chronologia, & Criticis Disciplina optime meriti sunt duo insignes Scriptores, quorum primus est **Julius Cæsar Scaligerus**, qui floruit circa an. MDXXXV. & ex Italia, ubi natus erat, Agrippinam, Urbem in Aquitania, Galliz Provincia, secessit. Alter Scriptor est **Josephus Justus Scaligerus**, filius **Juli Cæsaris Scaligeri**, natione Gallus, patria Agrippinensis, qui plura Opera, præsertim de emendatione temporum scripsit.

Scriptores Galli, qui in Statu Laicali, vel Clericali Sæculo decimo sexto floruerunt.

Jacobus Faber, vulgè dictus *Stapinensis*, Sacre Facultatis Parisiensis Doctor, humanæ, diviniq; litteris excelsissimus, floruit circa annum MDIII.

Jacobus Almainus, Facultatis Parisiensis Doctor Theologus, magni inter Scholasticos nominis, floruit circa annum MDIV.

Claudius Espenceus, **Claudius Seneficus**, Episcopus Ebroicensis, **Robertus Crenalis**, Episcopus Abrincensis, **Jacobus Chabreus**, **Jacobus Aterlinus**, & **Hermannus Lethmatius**, Sacre Facultatis Parisiensis Doctores Theologi, adulti jam Sæculo Ecclesiæ decimo sexto claruerunt, ac perdocta Opera ad præligandam grassantem in Gallia Calvinianam Hæresim ediderunt. Fuerunt etiam Sæculo XVI. tres insignes Linguz Hebraicæ Professores in Academia Parisiensi, atque in Sacris Literis exercitatissimi: videlicet **Franciscus Patribus**, **Joannes Atererus**, & **Gilbertus Gendrarus**, Aqueusis

in Gallo-Provincia Archiepiscopus. His
Scriptoribus Gallis qui Sæculo XVI. in
Clero Seculari floruerunt, unum duma-
taxat è statu laicali lubens adjungam, nimi-
rum *Florimundum Raymundum*, Senatorem
Bordigalensem, inter cujus Opera maximè
commendatur illud, quod edidit de *ortu,
progressu & ruina Hæresum nostri ævi*.

**Scriptores Itali, qui in Clero Seculari,
vel in statu laicali Sæculo XVI.
claruerunt.**

Raffaël Masius, dictus *Volaterranus*, quia
Volaterris, Hetruriz, in Italia Urbe, natus
est, Linguz Græcæ peritissimus fuit, flo-
ruitque circa annum MDV.

Franciscus Guicciardinus, patria Florentinus,
Scriptor Historicus, claruit circa annum
MDXX.

Jacobus Sadoletus, natus Mutinz, Italiz urbe,
Episcopus Carpentracensis in Gallia, &
S. R. E. Cardinalis, elegantissimus Scrip-
tuz Sæcæ Interpres, floruit circa annum
MDXXX.

Gaspar Contarenius, patria Venetus, Græcè &
Latine admodum doctus, floruit circa annum
MDXXXV.

Polydorus Virgilius, seu *Virgilius*, patria Urbi-
nas, & Historic Anglicanæ Scriptor, claruit
circa annum MDXL.

Paulus Jovius, patria Novocemensis, Episcopus
Nucerinus, floruit circa annum MDXL.
Fuit Scriptor Historicus.

Carolus Sigonius, patria Motinensis, Scriptor
idem Historicus, floruit circa annum
MDLXX.

Flaminius Nobilius, patria Lucensis, Græcè ac
Latine doctissimus, claruit circa annum
MDLXXV.

S. Carolus Borromeus, Episcopus Mediolanensis,
& S. R. E. Cardinalis, floruit circa annum
MDLX.

Cæsar Baronius, Soræ in Regno Neapolitano
natus, Congregationis Italicæ Oratorii
Jesu alumnus, & Annalium Ecclesiasti-
corum conditor, floruit circa annum
MDXC.

Floruerunt etiam eodem Sæculo in Italia
Pandolphus Colletanus, & *Michaël Ritius*,
ambo Patria Neapolitani, & Scriptores Hi-
storici, nec non *Albertus Furti*, Corporum
in Italia Princeps, qui Concentrationes Lite-
rarias cum *Desiderio Erasmo* habuit. His
Italiz Scriptoribus adjungam *Claudianum Sey-
ssium*, natione Sabaudum, & Taurinensem
Archiepiscopum, qui sui Scriptor Histori-
cus & Polemicus; *Joannem etiam Lippema-
num*, patria Venetum, Episcopum Veronen-
sem, qui multa Volumina de *Vitiis Sanctorum*
scripsit, aliaque erudita Opera.

**Scriptores Hispania & Belgii, qui in
statu Clericali, vel Laicali, Sæculo
XVI. floruerunt.**

Complures in Hispania & Belgio Sæc. XVI.
floruerunt Scriptores, Linguarum exoticarum
peritissimi, & Scripturæ Sæcæ In-

terpretes, Historici, Theologi & Afce-
dei, quorum nomina hic indicare abundè
sufficiet. Inter Linguarum peritos & Scrip-
turæ Sæcæ Interpretes, præcipui sunt
Andreas Masius, natione Brabantus in Bel-
gio, qui floruit circa annum MDLV. *Bene-
dictus Arias Montanus*, qui floruit circa an.
MDLXXV. quibus addi possunt *Petrus Ser-
ranus*, patria Cordubensis, *Paulus Palacios*,
patria Granatensis, *Leo Caltrius* in Acade-
mia Salmanticensi Doctor Theologus, qui
Commentarios in Scripturam Sæcæ adorna-
verunt.

Inter Historicos Scriptores, qui Sæculo XVI.
in Hispania & in Belgio aliqua nominis co-
lebritate claruerunt, hi possissimum consen-
tus, *Hieronymus Saxia*, in Regno Atagor-
niz natus; *Joannes Alagarinus*, Gerunden-
sis Episcopus; *Stephanus Gariborius*, Catho-
lici Regis Historiographus; & *Joannes Pasa-
us*, natione Belga, patria Brugensis. Præ-
termittit *Joannem Stradaum*, natione Bel-
gam, Historicum quidem elegantem, sed
Hæreticum Lutheranum.

Inter Theologos Hispaniz jure optimo nu-
merari debent *Joannes Medina*, Theologus
Complutensis, & *Jacobus de Payra de An-
drada*, qui interfuit Concilio Tridentino.
In Belgio autem præstantissimi Theologi
fuerunt, videlicet *Jacobus Latomus*, *Tho-
mas Stapletonus*, *Joannes Driedo*, *Jansenius
Gandavensis*, *Guilielmus Effius*, *Henricus
Gravius*, *Christianus Adricomius*, *Alber-
tus Fighini*, *Joannes Melanus*, & *Guiliel-
mus Lundanus*. Prætermitti etiam non de-
bent *Hadrianus*, Doctor Levanensis, Præ-
ceptor *Caroli V.* Imperatoris, postea Pon-
tifex Maximus, dictus *Hadrianus VI.* &
Joannes Ladericus Fives, Græcis Latinisque
Literis excultus. Sub finem Sæculi XVI.
floruerunt in Hispania *Gaspar de Loaysa*,
Archiepiscopus Toletanus, & *Ferdinandus
de Mendoza*, quorum prior antiqua totius
Hispaniz Concilia collegit, ac doctissimis
Notis illustravit. Alter tres libros edidit
de Concilio Illiberitano, aliaque perdocta
Opera. Denique, omnibus Sæculi XVI.
Scriptoribus Hispaniz Asceticis palmam
præcipuit Magister *Joannes Avila*, cujus
vitam tribus libris conscripsit *Ludovicus
Granatensis*.

**Scriptores, qui in Clero Seculari in
Anglia floruerunt Sæculo Ecclesiæ
decimo sexto.**

Clerum Sæcularem Angliz doctrina & pie-
tate Sæculo XVI. maximè illustrarunt
Rogaldus Polus, Cantuariensis Archiepiscopus,
& S. R. E. Cardinalis, *Joannes Fische-
rus* S. R. E. Cardinalis & Rossensis Episcopus,
& pro Fidei Catholicæ defensionem
Martyr; *Nicolaus Harpsfeldius*, Archidia-
conus Ecclesiæ Cantuariensis, Scriptor Hi-
storicus; *Nicolaus Major*, Sæcæ Fac. Paci-
fensis Doctor; *Guilielmus Alanus*, Doctor
Academiz Duacensis, postea S. R. E.
Cardinalis; *Nicolaus Sanderus*, qui An-
glicani Schismatis Historiam scripsit, &

& Ser-

Stephanus Gardinerius, Wintonienſis Epico-
pus, egregius Fidei Catholice defenſor. Pre-
terniti etiam non debent *Joannes Balani*,
& *Joannes Fitzens*, qui Scriptotum Angliæ
Catalogum ediderunt.

*Scriptores, qui è Clero Seculari tam in
Germania, quam in aliis Nationibus
Seculo XVI. claruerunt.*

In debellandis Hæreſibus, quæ Sæc. XVI. in
Gecmania, Dania, Suecia, Polonia, aliſ-
que vicinis regionibus latè graſſabantur,
præclarum ſibi pepererunt nomen *Joannes
Eckius*, natione Suecus; *Stanislaus Hoſius*,
Cracoviensis Epicoſopus, & S. R. E. Cardi-
nalis; *Joannes Cochleus*, patria Norimber-
genſis *Joannes Groppeus*, natione Germa-
nus; *Fredericus Nauſea*, natione Germa-
nus, & Viennensis in Aſtria Epicoſopus;
Jacobus Noguera, Viennensis Eccleſiæ in
Aſtria Decanus; & *Jacobus Pamelus*, na-
tione Belga, Audomaropolitanus in Aſtea
Epicoſopus, qui etiam caſtigatiſſimas *Tir-
tadiani*, & *S. Cypriani* Operum Editiones
adornavit. In deſcribendis Hiſtoriis Sæ-
culo decimo ſexto excelluerunt *Joannes Du-
bravius*, Olmuncenſis in Moravia Epicoſopus,
Joannes Magnus, natione Gothus, Archi-
epicoſopus Upſalæ, Sueciæ & Wandalæ
Primas, *Wolfgangus Læzius*, Hiſtoricus
Ferdinandus I. Imperatoris; & *Albertus Krau-
tzius*, patris Hamaburgienſis, qui plura
Opera Hiſtorica ſcripſit.

*Scriptores Monachi Seculi decimi
ſexti.*

È Sanctiſſimo Monachorum Carthuſianorum
Ordine quatuor Sæculo XVI. celebres pro-
dierunt Scriptores, nimirum *Joannes Picus*,
natione Gallus, & Carthuſiæ Divionenſis
in Galliis Prior, ſuitque Scriptor Exegeti-
cus, ſeu Scripturæ Sæcræ Interpres; *Gode-
fridus Tilmannus*, Carthuſianus Pariſienſis,
qui aliquot Patrum Græcorum Opera in
linguam Latinam vertit, ac Sacram Scrip-
turam expoſuit; *Laurentius Surius*, na-
tione Germanus, qui Conſultorum Colle-
ctionem emendavit, Hiſtoriam Eccleſia-
ſticam concinnavit, & Sanctorum vitas
collegit ac deſcripſit; quartus denique
Scriptor Carthuſianus, eſt *Petrus Sator*,
natione Gallus, qui plura Opera Critica,
Polemica, & Alceia edidit. Ordo ſ.
Benedicti Sæculo XVI. dedit Eccleſiæ ſex di-
luſtres Scriptores Eccleſiaſticos, quorum
optimus eſt *Gregorius Corſepius*, natione Ita-
lus, patria Mutinenſis, primum Abbas Caſ-
ſinenſis, poſtea S. R. E. Cardinalis, Theolo-
giæ & utriusque Juris peritiſſimus. Alter
Scriptor Benedicinus, eſt *Jacobus Nil-
lus Brannus*, natione Belga, & Abbas S.
Atthæus in Eremo, Monachus Geræ ac
Latine doctiſſimus, qui multa Patrum
Græcorum Opera Latine reddidit. Tertius
Scriptor Monachus Benedicinus, eſt *Orthon-
ius Luſcinus*, patria Argentoratensis, qui
Aſterica Opera locubravit. Quartus Scri-

ptor Monachus Benedicinus, eſt *Lodovicus
Bleſus*, natione Belga, qui libros itidem
Aſtericos publicavit. *Joannes Ducas*, na-
tione Gallus, & ex Monacho Benedicino
Epicoſopus Laudunensis in Galliis, Opera
Theologica & Aſterica evulgarit. Deum-
que *ſidernus Clarus*, natione Italus, patria
Brixientis, Monachus Caſſinenſis, & poſtea
Epicoſopus Fulginas, itaſcè *Fulgino*, trium
Linguarum peritus, Sacrorum Bibliorum
novam versionem adornavit, aliæque perdo-
cta ſcripſit Opera, & elegantes Orationes.
His illuſtrioribus Ordinis Monachi Scripto-
ribus unum alium danteſtat Cisterciensem
Monachum, natione Hiſpanum, addam, vi-
delicet *Cyprianum*, appellatum *Pharicem
Hiſpaniæ*, qui multarum linguarum peritiſ-
ſimus, perdoctus in Sacram Scripturam edi-
dit Commentarios.

*Scriptores Seculi XVI. Ordinis Pre-
dicatorum.*

Inter Scriptores Ordinis Prædicatorum, qui
Sæculo XVI. Cardinalia, vel Epicoſpali
dignitate inſigniti, illuſtiores fuerunt,
ſunt iſti, videlicet *Thomas de Via*, natione
Italus, patria Cajetanus, unde illi *Cajetani*
nomen ad hæſit. Fuit ſublimiſſimus Theo-
logus, Scripturæ Sæcræ Interpret, totius
Ordinis Prædicatorum Magiſter Generalis,
& poſtea S. R. E. Cardinalis, *Angelus
Juſſinienſis*, patria Genoensis, & Nemi-
ſis in Corſica Epicoſopus, Sacrarum Lite-
rarum & Linguarum Orientalium peritiſ-
ſimus. *Diderus Daza*, Doctior Salma-
nticensis, Archiepicoſopus Viſpalenſis, &
poſtea Toletanus, clariſſimus ſui Theo-
logus, & Scripturæ Sæcræ Interpres. *Jacobus
Nactantus*, patria Florentinus, & Epi-
ſcopus Clodiensis, ſeu Clogienſis in Patri-
archatu Veneto, plura Philoſophica, Theo-
logica edidit Opera, & Commentarios in
Scripturam Sacram. *Joannes Faber*, Epicoſus,
Viennensis, natione Germanus, multa con-
tra Hæreſeos polemica ſcripſit Opera, *Atthæus
Censis*, natione Hiſpanus, & Epicoſus
Canariensis, inſignis fuit Theolo-
gus, & elegantiffimus Scriptor. *Andreas
Catherinus*, natione Italus, patria Senenſis,
primum Minorienſis Epicoſus, deſu Com-
pſandini Regno Neapolitano Archiepicoſus,
omni Diſciplinarum genere ſuit excul-
tus. *Gualterus Parri*, Theologus Paſien-
ſis, natione Gallus, Epicoſus Trecentis, &
poſtea Sylvanectensis, eximius Theologus,
& in doctrina SS. Patrum verſatiſſimus
fuit. *Bartholomæus Cavanza*, patria Mira-
denſis in Regno Navaræ, Archiepicoſopus
Toletanus, Theologiæ & utriusque Juris
peritiſſimus fuit. *Bartholomæus à Mera-
rytho*, natione Loſitanus, & Archiepicoſus
Bragaenſis, doctrina & vitæ ſanctimo-
niam parem non habuit.

Inter Scriptores ejuſdem Ordinis Prædica-
torum, qui Sæculo XVI. nulla Eccleſiaſtica
dignitate exornati, doctum ac pietate
floruerunt, principem locum obtinere
debent *Franciſcus à Poſteria*, *Dominicus
Sore*,

Soto, Petrus Soto, Franciscus Ferrariensis, Ordinis Prædicatorum Magister Generalis, Franciscus Ferrinus, Bartholomæus Alceda, Dominicus Banner, Sixtus Senensis, Silvester Prietas, Sacri Palatii Apostolici Magister, Bartholomæus de Spina, Vincentius Bandellus à Castro Novo, Ordinis Prædicatorum Generalis Magister, Cyriacus Benetus, Joannes Branderius, Chrysostomus Javelles, Ambrosius Pelagus, Joannes Ludovicus Pysidas, Joannes Viguierius, & Arnoldus Balesius, qui omnes fuerunt doctissimi & omnibus numeris absoluti Theologi.

Interpretis Ordinis Prædicatorum Sæculi XVI. Scripturæ Sacre interpretes primas tenent *Santes Paginus*, natione Italus, patriâ Lucensis, titum Linguarum, sed Hebrææ potissimum, longè peritissimus; & *Hieronymus Oleaster*, natione Lusitanus, quibus addi possunt, *Jacobus Magdalenus*, natione Batavus, Hebrææ & Græcæ doctus, *Damianus Craffius*, Ripalensis, *Dominicus Bruchius*, Cathacenſis, *Joannes Udaticus*, Basileensis, & *Flacidus Parmensis*, natione Italus, qui Commentarios in Scripturam Sacram admodum.

Inter celeberrimos Scriptores Historicos, qui Sæculo XVI. in Ordine Prædicatorum claruerunt, tres potissimum numerantur, videlicet *Leander Alerius*, patriâ Bononiensis, *Bernardus*, dictus *Luxemburgius*, à natali loco in Belgio, ubi natus est, & *Thomas Fazellus*, natione Sæculus.

Denique, ex innumeris propemodum Scriptoribus Asceticis, seu Concionatoribus, quos Sæculo XVI. protulit Ordo Prædicatorum, duos præsertim omni exceptione majores, & *Ludovicum Bartramium*, & *Ludovicum Granatensem*, natione Hispanos, quibus addi potest *Joannes Taberna*, gente Italus, qui Auctores suorum Casuum Conscientiæ, quæ dicitur *Tabiena*.

Scriptores Ordinis FF. Minorum Sæculi XVI.

Scriptores Ordinis FF. Minorum, qui Sæculo XVI. Linguarum Orientalium notitiam prædixit, novas Scripturæ Sacre versiones, vel Commentatus in Scripturam Sacram adnotarunt, maxime celebrantur *Franciscus Ximenius Cyfuerus*, natione Hispanus, Archiepiscopus Toleranus, & S. R. E. Cardinalis, *Franciscus Tiedmannus Levidiensis*, *Henricus Regius*, Padebornensis, *Joannes Fernus*, natione Germanus, *Nicolaus Grandis*, Sacre Facult. Parisiensis Doctor; *Seraphinus Camiranus*, patriâ Feltrinus.

Concilio Generali Tridentino magnâ cum nominis laude in re versuerunt doctissimi Ord. Minorum Theologi, *Cornelius Musius*, natione Italus, & Episcopus Bituntinus, *Andreas Vega*, natione Hispanus, & *Michael de Medius*, gente iidem Hispanus. Alios eximios Theologos eodem Sæculo XVI. protulit Ordo FF. Minorum, quos inter potissimum censentur *Marcus Viguierius*, natione Italus, *Franciscus Lachetius*, Briti-

ensis, *Conradus Cligius*, natione Germanus, *Clement Dalcra*, natione Italus, *Didacus Stella*, natione Lusitanus, *Petrus Crabbius*, *Alphonſus à Castro*, *Petrus Galatinus*, & alii penè innumeri Theologi Scholastici, qui de Formalitatibus Sæculi scripserunt, ac sublimissimos Tractatus Scholasticos ediderunt.

Scriptores Canoniconum Regularium & Eremitarum Ordinis S. Augustini Sæculi XVI.

Ægidius, Viterbiensis, natione Italus, & S. R. E. Cardinalis, Sacrarum Litterarum scientiâ & Historiarum noticiâ cumulatifsimè fuit instructus. *Felix Pratensis*, natione Errufcus, Scripturæ Sacre Interpreter. *Hieronymus Serpandus*, S. R. E. Cardinalis, eximiam eruditionem cum prudentia & pietate conjunxit. *Joannes Gertius*, patriâ Lovaniensis, doctissimus fuit Scriptor Polemicus. *S. Thomas à Villa Nova*, natione Hispanus, in agro Toletano natus, fervidus Concionator, & Scriptor fuit Asceticus, *Josephus Pauphiles*, patriâ Veronensis & Signinus Episcopus, condidit Chronica Ordinis sui, seu Eremitarum S. Augustini. *Philippus Bergomas*, natione Italus, antiquitatis studiosissimus, & Scriptor Chronographus. *Quaprius Pavinus*, patriâ Veronensis, eruditus Scriptor Historicus.

Inter Clericos, seu Canonicos Regulares Ordinis S. Augustini tres præsertim Sæculo XVI. illustres Scriptores numerantur, videlicet *Martinus Asplenera*, vulgò dictus *Navarus*, quod à Navarra Regno oriundus esset, vir toto Orbe celeberrimus, & in utraque Juris scientiâ versatissimus, *Augustinus Strachus*, patriâ Eugubinus, & *Basilius Zanchinus*, Congregationis Lateranensis Canonicus Regularis, & Vaticanæ Bibliothecæ Custos.

Scriptores Ordinis Carmelitarum Sæculi Decimi sexti.

Ordinem Carmelitarum Sæculo XVI. doctrina & pietate illustrarunt benè nudi peritissimi Theologi, qui egregios Commentarios in Summam S. Thomæ Aquinatis lucubrarunt, eisque illibatam doctrinam pro aris ac fucis defenderunt, latèque propagarunt, maxime in Ordine Carmelitarum Excalceatorum, quorum Mater est *S. Theresia*, Abbatissa in Hispania Sæculo XVI. nata, quæ, ob præclarâ & solidam spirantia pietatem ab illa edita Opera, verè dici potest *Doctrina disciplina Dei*, & *Electrix operum illius*. Claruerunt quoque Sæculo XVI. in Ordine Carmelitarum *Evarardus Billechius*, Colonienſis, Scriptor Polemicus, & *Baptista Mantuanus*, cognomen dictus *Spanolus*, seu *Hispaniolus*, gentile Italus, patriâ Marturanus, Ordinis Carmelitarum Generalis Praefectus, Linguarum Latinæ & Hebrææ notitiâ excultus, Theologus, & Poëta optimus.

Scij.

Scriptores Societatis Iesu saeculi XVI.

S. Ignatius de Loyola, natione Hispanus, Ordinis Jesuitarum, seu Societatis Jesu, Patrem ac Conditor, floruit Saeculo XVI, & admirabilem composuit *Exercitiorum spiritualium* librum. In hoc clarissimo Societatis Jesu Ordine, cujus fundamento jecit *S. Ignatius de Loyola*, plures Saeculo XVI doctrinâ & pietate emulantes Scriptores, quorum nomina dumtaxat & patriam, ut brevitati consulam, hic indigitarè sufficiat, maxime cum omnibus nonnullis flet. Est enim opus supervacaneæ, & inanis prostrâs laboris, ea, quæ omnibus nota sunt & per se clara, grandioribus verbis illustrare. *Jacobus Laynes* natione Hispanus, post *S. Ignatium*, Societatis Jesu Præpositus Generalis, præclara reliquit ingenii & eruditionis monumenta. *S. Franciscus Xavierius*, natione Hispanus, pro salute animarum zelo Apolliticò succensus, complures Epistolas, & quendam Aſicena edidit Opuscula. *Martinus Olerius*, natione Hispanus, insignis fuit Theologus. *Petrus Caspius*, natione Belgæ, doctrinâ sepræstantis ingenii monumentis Societatem Jesu illustravit. *Henricus Cavissus*, natione Belgæ, in Jus Canonicum & Civile erudita edidit Opera. *Franciscus Ribera*, natione Hispanus, Linguarum Latine, Græcæ, & Hebræicæ peritus fuit, & in Sandorum Patrum Operibus versatus. *Joannes Ferdinandus*, natione Hispanus, Scripturæ fuit Aſicenus, & Scripturæ Sacræ Interpreter. *Alphonſus Salmeron* natione Hispanus, insignis Theologus, Scriptor Polemicus, & Scripturæ Sacræ Interpres. *Hieronymus Pradus*, natione Hispanus, Scriptor fuit energeticus, seu Scripturæ Sacræ interpres, *Franciscus Talaris*, natione Hispanus, & *S. R. E. Cardinalis*, Scriptores fuit Aſicenus, & Scripturæ Sacræ Interpres. *Blasius Vegas*, natione Lusitanus, Commentarios edidit in *Apocalypsin*. *Joannes Maldonatus*, natione Hispanus, doctissimus Commentarius Sacram Scripturam interpretatus est. *Emmanuel Sâ*, natione Lusitanus, in exponendis iisdem Sacris Litteris magnam apud Viros eruditos exclamationem consecutus est. Denique, prætermitti non debent res Societatis Jesu Scriptores Theologi, *Ludovicus Molina*, natione Hispanus, *Joannes Hamelinus*, & *Leonardus Lessius*.

*Scriptores, qui in utroque Jure Canonico
& Civile periti, Saeculo Decimo
sexto floruerunt.*

In Gallis Saeculo XVI. floruerunt celeberrimos
Iuriconsulti, Petrus Relufus, Raymundus
Rufus, Andreas Tirapueus, Iohannes
Quintinus, Iohannes Stephanus Durantius,
Bernardus Briffolius, Bertrandus Argentanus,
Iacobus Cujacius, Nicolaus Boetius,
Remus Choppinus, & Petrus Gregorius.
Consulit praeterea Carolus Molinaum,
ad Classen Haereticorum prius Classis in
Indice Romano ablegatus.

R.P. Jha *Yashwantrao Chavan, P.M.*

In Italia Sec. XVI. *Ilustre Jurisconsulti ac*
Jurisprudentie periti fuerunt Hugo Be-
compagni, qui pœna summus Pontifex
fuit, dictus Gregorius XIII. Cardines Lau-
rentius Compagni, Petrus Paulus Parisius
Andreas Alciati, Augustinus Beronius, Jo-
hannes Paulus Lucellertius, Joannes Franciscus
Soma-Larius, Prosper Sanda-ctarius, & Guido
Paracelsus.

Hispāniam Saeculo XVI. octo potissimum doctissimi Jurisconsulti illustrarunt, videlicet *Lodovicus Gomizius, Didacus Covarruvias, Antonius Covarruvias, Antonius Augustinus, Joannes Bernardus Dias, Franciscus Vargas, Garcus Loaysa, & Martinus de Azpilcueta*, de quibus *Doctus Navarrus*, cujus jam superius mentionem fecimus.

Denique Sæculo XVI. de Jure tam Canonico, quàm Civili primè metiti sunt *Sebastianus Bract*, natione Germanus, *Danielus Gontierius*, natione Iudæus Germanus, *Guillelmus Epa*, natione Frisius, *Joannes Lantaclevius*, à *Wetpbalia* oriundus, & *Franciscus Baldacius*, gente Gallus, omnium Sæculi XVI. Jurisconsultorum facile Princeps.

Scriptores Saeculi XVII.

Innumeros pene Scriptores, qui Saeculo Eccle-
siae decimo septimo prodierunt, varias in-
classes distributos hic recensere pergam, ut
quilibet contentum percipere possit nationem
de summo cupisset Authoris istius Saeculi,
nec non Artes, Scientias, ac Disciplinas, in
quibus potissimum quaeque excelluit.
A Gallis aeterni Scriptoris exordium
ducimus.

*Scriptores, qui in Clero Seculari, vel
in statu Laicali Saeculo XVII.
floruerunt.*

Jacobus David Perrenius, Archiepiscopus Senonensis, & S. R. E. Cardinalis, doctissima, cedoque digna adversus Hæreticos editi Opera, *Arnoldus Plessius, Lucienensis* Episcopus, & S. R. E. Cardinalis, in confutandis pariter Hæreticorum erroribus strenuam operam adhibuit. His duobus doctissimis Gallis Cardinalibus adjungam novem clarissimos Episcopos, qui in Gallia Saeculo XVII. præluxerunt. Qui autem fuit *Petrus de Marca, Archiepiscopus* Parisiensis, *Gabriel Abbatissius, Episcopus* Aurelianensis, *Arnaldus Poiracius, Episcopus* Vafensis, *Henricus Spondanus, Appamienis* Episcopus, *Daniel Hueterus, Episcopus* Abincensis, *Jacobus Besugus Rogier, Meldensis* Episcopus, *Franciscus Gueuter, Valoniensis* Episcopus, *Franciscus Besugus, Episcopus* Moispeliensis, & *Josephus Maria Suardus, Episcopus* Valoniensis. Hi novem Galliarum Episcopi celeberrimi, totius Antiquitatis, Sacrae, Ecclesiasticae, ac prophanae peritissimos, Opera Theologica, Polemica, Historica, Critica, Exegetica & Ascetica lucubraverunt.

R

In Sa-

In Sacra Facultate Parisiensi Sæc. XVII claruerunt Theologi, quos inter, Clero Seculari addictis, celeberrimos fuerunt *Andreas du Vallin*, *Nicolaus Lambertus*, *Philippus Gamachans*, *Joannes Lamoignon*, *Petrus Aurelius*, *Petrus Nicolius*, *Ludovicus Elias Dupin*, *Antonius Arnaldi*, *Jacobus Sanhevius*, *Benus Merlehus*, *Joannes Grancelus*, *Joannes Gerbesus*, *Jacobus Beileau*, *Joannes Baptista Thiers*, *Franciscus Feu*, *Joannes Baptista du Hamel*, *Mortimus Grandin*, *Carolus du Pleſſu Dargentre*, *Nicolaus f. Hermier*, & *Ludovicus Habert*.

In Sacris Scripturis interpretandis, vel in earum aduandis versionibus, studium operamque in Gallia posuerunt *Isaacus le Maître De Sacy*, *Antonius Godeau*, Episcopus Vendiensis, *Micbael de Marolles*, *Franciscus Petron*, *Dionysius Anselmet*, *Carolus Hare*, *Joannes Boubertus*, *Guido Micbael le Jay*, qui magnis sumptibus Biblia *Heptaglotta*, seu Polyglotta, Parisiis excudi curavit; *Valerianus de Flaigny*, *Nicolaus Joinardus*, *Ludovicus Ferrandus*, *Philippus Cedure* &c.

Inter Gallos Scriptores Historicos, qui Sæculo XVII. floruerunt, è Clero Seculari Viri *Ludovicus Sebastianus le Nais de Tillmont*, *Henricus Valsius*, qui *Eusebii*, *Socratus*, *Sozomeni*, *Theodoret*, *Evagrii*, *Plinius*, *Gregorii*, & *Theodori Laſſori* Historiam Ecclesiasticam cum Notis ac Dissertationibus Græco-Latinam publicavit, *Claudius Fleuri*, & *Franciscus de Choisy* Historiam Ecclesiasticam Gallico Idiomate concinnarunt, *Petrus Faidit* aliqua Historico-Critica Opuscula Gallicè edidit, *Jacobus Angellus Thuanus* scripsit Historiam Concilii Tridentini, necnon Historiam sui temporis. Historiam Byzantinam descripsit *Carolus Dufresneus Du Cangeus*. Scriptores Historiarum Rerum Francicarum & Rerum Normannicarum vulgavit *Andreas Duchesnius*. Francorum Historiam Gallicè literis consignarunt *Hedricus Valsius*, *Alexander Dupleixius*, *Petrus Matthæus Varileſius*, & *Ludovicus Gerardus de Cordemoy*. De Antiquitatibus Vesontinis scripsit *Joannes Jacobus Chiffletus*. In Re Antiquaria, seu Numismatum notitia excellunt *Vallantius*, cujus veltigia preſſit *Ignatius Amat de Graveſon*. In Gallicis vel Latinis versionibus Operum Scriptorum Græcorum palmam ceteris præcipue uerunt *Joannes Baptista Cotelierus*, & *Arnaldus Andillous*, fratres *Antonii Arnaldi*, Doctoris Sorbonici. Inter Scriptores Gallos Sacre Antiquitatis studiosos locum jure merito obtinere debent *Stephanus Baluzeus*, *Eusebii Renaudotus*, *Ludovicus Du Four de Lenguesus*. In colligendis ac Gallico Idiomate describendis Gestis seu Vitis Sanctorum insudarunt *Hadrianus Bailletus*, & *Godefridus Hermantius*.

Inter Aſceticos Scriptores, seu Concionatores Gallos, qui Sæculo XVII. claruerunt, principem locum tenere debent *Julius Mascaron*, Episcopus Aginensis, *Spiritus Flexerius*, Episcopus Nemausiensis, *P. Maſſieu*, nunc Episcopus, Claramontanus

Claudius Joli, *Nicolaus le Turneus*, quibus addi debet *Andreas de Saugſy*, in Ritibus Ecclesiasticis versatissimus.

In Jure Canonico & Civili maximam laudem in Gallia promeriti sunt *Talonius*, *Hieronymus Bignonius*, *Antonius Arnaldus*, pater *Antonii Arnaldi*, Doctoris Sorbonici, *Favretus*, *Antonius Dadoius Altaſſerra*, *Franciscus de Roys*, *Joannes Doujatius*, *Franciscus Pungſonius*, *Emericus Bigotus*, *Joannes Dartin*, *Franciscus Florentius*, *Nicolaus Rigaltius*, *Olivarius Patru*, *Franciscus le Maître* &c.

Denique, lo perpelienda lingua Gallica egregiam operam Sæculo XVII. navarunt, *Fangelafus*, *Petrus*, *Sarracenus*, *Balfacius*, *Alexander*, *Favretus*, *Rochetius*, &c. alii.

Conſultor inter illuſtres Gallos Sæculi XVII. Scriptores non retuli *Philippum Aſternæum Pleſſæum*, *Isaacum Caſaubonem*, *Samuelem Becharium*, *Joannem Clericum*, *Samuelem Baſſogium*, *Davidem Blendeſium*, *Joannem Dallæum*, *Albertinum Lerrogium*, *Claudum Salmoſium*, & *Petrum Alciatum*. His, inquam, Scriptores, quamvis, si unum aut alterum excipias, ratione Gallos, ideo non percentui, quia Calvinianæ Hæreſeos labe fuerunt infecti. At, prætermittere haud debet duos inſignes Scriptores Gallos, *Rafaum Paſſallium*, qui XVII. Sæcula in Mathematicis Diſciplinis ſecundum non habuit, & *Pantem Peſſon Fontainer*, qui elegantissimam Academiam Franciæ ſcripſit Historiam.

Scriptores Itali, qui è Clero Seculari floruerunt XVII. Sæculo.

Antiquitatem Sacram, Ecclesiasticam, & Prophetam multi è Clero Seculari Scriptores Itali doctissimos suis lucubrationibus Sæc. XVII. illustrarunt, inter quos præcipue numerari debent *Petrus Marcellinus Corradinus*, S. R. E. Cardinalis, quicquam vivit, *Joannes Clampus*, Apostolicorum Brevarium Magister, *Franciscus Maria Florentinus*, *Ludovicus Antonius Muratorius*, Doctor Collegii Ambrosiani, *Laurentius Alexander Zacagnius*, Bibliothecæ Vaticanæ Custos, *Olivarius Ferrarius*, Mediolanensis, *Franciscus Cellius*, Doctor Collegii Ambrosiani, *Laurentius Pignorus*, Patavinus, *Philippus à Torre*, Episcopus Adrenſis, *Augustinus Invenſis*, Siculus, *Annalium Urbis Panormitanæ* Scriptor, *Antonius Mongiar Siculus*, & Bibliothecæ Siculæ Author, *Rochus Pittus*, Siculus, qui Chronologiam Regum Siciliæ edidit, *Leonardus Adamus*, Wolſinenſis, lingue Græcæ peritissimus, quinoperrime in ſua juvenatâ flore magnò Reipubl. litterariz damno Romæ è vivis sublatus est. Quatuor Itali Scriptores, videlicet *Franciscus Bianchini*, *Justus Fontaninus*, *Joannes Pignorus*, Bibliothecæ Vaticanæ Custos, & *Blafius Garſeto* Romæ adhuc vivunt, & Rempubl. Litterarum ſuis lucubrationibus illustrare ac locupletare petunt. Prætermittere haud debet duos Italice clarissimos Viros, qui Sæc. XVII. Sacram

& Eo-

* Ecclesiæ Antiquitatis studiosissimi fuerunt, videlicet *Hieronymus Casanovi*, S. R. E. Cardinalis, & *Antonius Magliabecus*, quorum prior de toto FF. Predicatorum Ordine bene meritus, & *Santi*, Thoma Aquinatis doctrinæ addiditissimus, Romæ in Conventu Minerviano exegit monumentum ære perennius, & ut verbis utar Authoris libri II. Machab. cap. 4. *Construens Bibliothecam, congregavit de regionibus libros*. Alter verò, seu *Magliabecus*, Magni Etruriæ Ducis Bibliothecæ Praefectus, Florentiæ claruit, quem viri eruditi plurimis laudibus celebrant, eumque, dum viveret, tanquam Musæum inambulant, & vivam Bibliothecam suspexerunt.

His illustrioribus Italiæ Sæculi XVII. Scriptoribus quinque etiam, Antiquitatis iidem Ecclesiæ cultores extimor, adjungam, qui, licet natione Itali non fuerint, sedem tamen suam in Italia fixerunt, ibique Sacre, & Ecclesiæ Antiquitati illustrandæ egregiam operam navarunt. Hi autem sunt: *Petrus Arcudius*, Græcus Insule Corcyre, *Lucas Heisterius*, patriâ Hamburgensis, & Vaticanæ Bibliothecæ Custos, *Leo Allatius*, Græcus Insule Chios, *Emmanuel Schelstranus*, natione Belge, patriâ Antverpiensis, & Vaticanæ Bibliothecæ Custos, *Abrahamus Echellenius*, natione Maronite, quorum Opere à viris eruditissimis plurimum commendantur.

In Canonici, Civilesque Juris notitie, excelluerunt in Italia Sæc. XVII. *Prosser Fagnanus*, *Joannes Paulus Lancelottus*, & *Augustinus Berbesa*, qui etsi Lusitanus natione fuerit, floruit tamen in Italia.

Scriptores Germaniæ, Belgii, & Bataviæ, qui nec Monasticam, nec Regularem vitam amplexi Sæculo decimo sep timosi floruerunt.

In Germaniæ Sæculo XVII. clamerunt plures Scriptores Linguarum Orientalium peritissimi Grammatici; Historici, Antiquarii, Philologi, & in Mazbemonis Disciplinis versatissimi, quos inter illustriores sunt isti: *Lambertus*, *Marquardus Preberus*, *Philippus Cluverius*, *Ezechiel Spanhemius*, *Gaspard Rarinius*, *Gaspard Scippius*, *Joannes Waltheus*, *Christianus Ptaßius*, *Joannes Fridericus Gemovius*, *Fridericus Spanhemius*, *Joannes Rastorius*, *Joannes Albertus Fabricius*, & alii.

In Belgio illustres Theologi floruerunt *Franciscus Sylvius*, *Joannes Opsitatus*, *Gunnarus Hugenius*, *Martinus Freytag*, *Zegerius* utriusque Jous callentissimus, *Antierius Astrucius*, Antiquitatis & Historiæ Ecclesiæ studiosissimus. Claruerunt quoque in Belgio egregii Scriptores Philologi, & Critices Disciplinæ patri, *Gerardus Joannes Vossius*, *Isaacus Vossius*, *Joannes Græverius*, *Daniel Heinsius*, *Andreas Valerius*, quæ editit Bibliothecam Belgicam, & *Antoniæ Sanderus*, qui Bibliothecam manuscriptam Belgii publicavit.

R. P. Hieronymi Tab. Chronol. P. II.

Pestremò in Batavia prodierunt hæc pauci Scriptores Philologi, Critici, Antiquarii, & Historici, quorum præcipui sunt *Jacobus Gronovius*, *Joannes Georgius Gravii*, *Joannes Henricus Hottingerus*, *Samuel Pitiscus*, *Paulus Baudri*, *Joannes Vorstius*, *Christophorus Brervernus*, & *Christianus Ursinus*. Prætermittere non debeo *Joannem Niercastel*, Catholicorum in Batavia Episcopum Castoriensem, qui Latine edidit tres eruditos Tractatus.

Scriptores Hispani, qui nec Monastica, nec Regulari Vita addidit Sæculo XVII. claruerunt.

Hieronymus Gonzalez, utriusque Juris peritissimus fuit. *Emmanuel Gonzalez Telles*, edidit Commentaria in quinque libros *Decretalium Gregorii IX*, *Joannes Palafox*, Episcopus Angelopolitanus in nova Hispania Americæ, præter plures Epistulas, & aliquot Ascetica Opuscula, scripsit Epistolam lectu dignissimam ad Innocentium X. Pontificem Maximum. *Josephus Stephanus*, vulgò *Espeve*, Episcopus Oriolensis, illustrandis Patrum Operibus serio adiecit animam, & quædam ingenii sui edidit monumenta, quæ omnibus viris eruditissimis maxime probantur. *Franciscus Pegna*, Aragonensis, plures libros de rebus Theologicis, Canonicis, Historicis & Asceticis scripsit, & Dierum Congregationum de Divinis Auxiliis, quæ sub Summis Pontific. *Clemente VIII.* & *Paulo V.* habitæ sunt, & in quibus ipse partes hebuit plurimas, adornavit. Denique, *Nicolaus Antonius Bibliothecam Hispanam*, in quægentia suæ illustrum Scriptorum eologia textit, duobus voluminibus comprehensam, publicè luce donavit.

Scriptores Angli Sæculi XVII.

Midis Hæreticis Angli Scriptoribus, qui Sæculo XVII. datâ Operâ Ecclesiæ Romane Dogmata afflati spiritus hæretico impugnarunt, eos hic demetexar præferam, qui Antiquitati, seu Historiæ & doctrinæ Temporum illustrandæ utilem operam impenderunt. In primis, Doctores Catholici plurimum commendant *Biblia Polyglotta*, quæ *Anglicana*, vel *Londinensis*, appellantur. Dein, Chronologia, seu doctrinam Temporum, illustrarunt *Joannes Seldenus*, *Jacobus Ofevius*, *Severicus Dodyrellus*, *Vindicius Epistolarius* S. Ignatii Martyris scripsit *Joannes Pearsonus*. Opera S. *Joannis Chrysostomi* Græcè edidit *Henricus Savilius*. Britannicæ Concilia collegit *Henricus Spelmanus*. Codicem Canonum Ecclesiæ primitivæ vindicavit *Gualterus Beveregius*. Scriptorum Ecclesiasticorum Historiam Litterariam contexuit *Gualterus Cave*. Historiam Britannicam, & *Elizabethæ* Reginæ Angliæ, scripsit *Gualterus Camdenus*. Censuram celeberrimam Authorum publicavit *Thomas Pope Blount*. Agmen Scriptorum Angliæ Sæculi XVII. claudet *Henricus Helden*, Sac. Fac. Parisiensis Doctor Theologus, qui scripsit librum de *Analyti Fidei*.

R. 2

Sci-

Scriptores Monachi Seculi XVII,

Scriptores Ordinis Prædicatorum sæculi XVII.

In Gallis Sæculo XVII. complures clarissimi Scriptores Monachi Ordinis S. Benedicti, Congregationis S. Mauri, floruerunt, & Antiquitatis Sacre, Ecclesiæ & Profane perdoctis suis Operibus maximum splendorem conciliant. Hos inter præcipui, & illustrissimi censeantur *Hugo Menardus*, *Lucas Daiberius*, *Joannes Mabillonius*, *Theodoricus Ruinartius*, *Petrus Cossartus*, *Franciscus Lamy*, *Edmundus Martene*, *Hugo Mabillonius*, *Joannes Martineus*, *Dionysius Sammartianus*, qui etiamnum vivit, *Nicolas le Nourri*, qui adhuc vivit, *Bernardus de Montfaucon*, qui eruditissimis libris Rempublicam Litterariam hæntius illustravit, & nunc etiam præclaris ingenii sui monumentis illustrare & læuipletare pergit. His Scriptoris Gallis Monachis Benedictinis lubens adjungatur *Jacobus Besugium*, Gallicè *le Bèssé*, origine Parisium, Doctorem Sorbonicum, qui unè cum *Ludovico de Creil*, Doctore eidem Sorbonico, Congregationibus de Divinis Auxiliis sub *Clemente VII.* & *Paulo V.* habitis Doctrinam Thomistarum de Gratia seipia efficaciter pro arctis focis propagavit.

In Italia duo celebres Scriptores Monachi Benedictini Sæculo XVII. floruerunt, videlicet *Constantinus Capetanus*, Abbas, & *Benedictus Bachini*, Monachus Cassinensis. In Hispania Sæculo XVII. doctrinæ & pietate præfulsit *Jesephus de Aguirre*, Hispaniarum Congregationis Benedictinæ Præfectus Generalis, & postea, ob summam, quod pollebat, eruditionem creatus S. R. E. Cardinalis. In Belgio florent adhuc duo insignes Scriptores Monachi Benedictini, toti Orbi Litterario notissimi, *Mathæus Petit-Didier*, & *Augustinus Cadrin*.

Inter Scriptores Monachos Cistercienses Sæc. XVII. laudantur præsertim *Joannes Bona*, natione Italus, Monachorum Cisterciensium, qui *Falensis* dicuntur, Abbas in Italia Generalis, & postea S. R. E. Cardinalis, pius juxta hoc doctus, *Ferdinandus Ughellus*, natione Italus, qui novem publicavit *Tomos d. Italia Sacra*, *Paulus Pezron*, Abbas, natione Gallus, Facultatis Parisiensis Doctor, & tam sacræ, tum profanæ eruditionis laude clarissimus, & *Armandus Joannes Battillierius Ronsant*, natione Gallicus, Abbas Monasterii *Domus Dei de Triappa* Cisterciensis Ordinis rector, qui multa Ascetica, eaque doctissima Opera publicam in lucem emisit.

Ex Scriptoris Monachis Carthusianis Sæc. XVII. num infar omnium proferam *Nicolaum Dargonne*, natione Gallum, in doctrina SS. Patrum exercitissimum, qui librum Gallicè editæ de methodo legendi Opera Sanctorum Patrum. Denique, à Monachorum Camaldulensium Ordine, unum dumtaxat mihi notum, laudabo Scriptorem *Guidonem Grandi*, natione Italum, qui paucis abhinc annis doctissimas *Dissertationes Camaldulenses* publicavit, & adhuc vivit.

In Ordine Prædicatorum floruerunt Sæc. Ecclesiæ XVII. quinque doctrinæ & pietate præstantissimi Cardinales, omnium *Vincencius Maculanus*, natione Italus, *Raymundus Capisuchus*, natione Italus, *Thomas Howardus*, natione Anglus, *Thomas Maria Ferrari*, natione Italus, & *Vincencius Maria Ursinus*, ex illustrissima Ducum familia in Italia oriundus, qui adhuc vivit, & Ecclesiæ Beneventanæ, cujus Archiepiscopus est, sanctissimè regit. Hos Prædicatorum Ordinis Cardinales, toto Orbe celeberrimos nominasse, laudasse est.

Doctissimos Episcopos Sæc. XVII. dedit Ecclesiæ Sacre Prædicatorum Ordo, & ex uno solo Cornubio Romano S. Maria super Anagninam, prodierunt quinque illustres Dominici, qui Episcopatus Insulis fuerunt in Gallis insigniti, videlicet *Micbaël Atzerius*, Archiepiscopus Aquisgranensis, & postea S. R. E. Cardinalis, *Hyacinthus Seriani*, Archiepiscopus Aibimilis, *Sepphanus Dulcius*, *Dominicus de Marais*, & *Hyacinthus Libelli*, qui sibi in Archiepiscopatu Avenionensi successerunt. Floruerunt etiam in Gallis duo alii Episcopi singulari doctrinæ, & eximia pietate præditi, *Nicolas Griserius*, Episcopus Massiliensis, egregius hæreticum debellator, & *Ludovicus de Vervins*, Archiepiscopus Narbonensis. In Italia *Jesephus Giantes*, Marchensis Episcopus, *Dominicus Maria Marchesus*, Episcopus Puteolanus, & *Raphael Maria Ibulamundus*, Bibliothecarius Cusanensis, & postea Episcopus Sinuellanus, præclaris edux lucubrationibus, eruditissimam laudem claverunt. In Hispania verò *Petrus Herrera*, Episcopus Canariensis, *Petrus Godei*, Episcopus Oxoniensis, *Petrus de Tappia*, Episcopus Seguntinus, *Hieronymus Baptista de La Naza*, Episcopus Albalatensis, maximam apud omnes doctrinæ & Sanctitatis famam sibi comparant.

Vix numerari possunt Scriptores Ordinis Prædicatorum, qui Sæc. XVII. de rebus Theologicis, Historicis, Polemicis, Moralibus, & Alicois doctissima opera vulgârunt. Inter Scriptores Theologos Ordinis Prædicatorum, reponi jure merito debent *Thomas de Lemo*, *Didacus Alvarez*, qui ad Archiepiscopatum Traensem postea provocatus est, *Joannes à S. Thoma*, *Franciscus Arano*, ad Episcopatum Segoviensem assumptus, *Gonzales de Albedra*, *Petrus Ladefma*, *Didacus Ninos*, *Martius Serra*, *Vincencius Ferre*, *Joannes Gonzalez de Leen*, & alii natione Hispani. In Gallia præstantissimi Ord. Prædicatorum Theologi fuerunt *Joannes Baptista Gonetus*, *Vincencius Contensius*, *Joannes Nicolai*, *Bernardus Guyard*, *Petrus Labat*, *Vincencius Casalas*, *Ludovicus Bancelles*, & *P. Rabaudi*, Regius in Academia Tolosana Theologiae Professor, qui adhuc vivit. His Gallis Theologis duos ejusdem nationis addam doctrinæ & pietate conspicuos, videlicet *Antoniæ Reginaldum*, & *Antoniæ*.

et Antonium Misentia, Inter Theologos Italiae Ordinis Praedicatorum censentur Thomas Campanella, Josephus à Vista, Joannes Paulus Naxerus, Paulus Maria Carpinus, & alii.

In Classe Scriptorum Historicorum Ordinis Praedicatorum Saeculi XVII. locum jure optimo habere debent Abrahamus Brevius, natione Polonus, Alphonsus Ciacinus, natione Hispanus, Natalis Alexander, natione Gallus, Hyacinthus Serry, natione Gallus, qui praeter alia Opera Theologica, Historiam Congregationis de Divinis Auxiliis continnavit; Thomas Melvenda, natione Hispanus, qui praeter alia Opera, Annales Familiae Dominicanae contexuit, P. Percin, natione Gallus, qui scripsit Historiam Albigenisim, & Monumenta Tolosana.

Ad hanc Scriptorum Historicorum Ordinis Praedicatorum classem revocari debent nonnulli alii ejusdem Ordinis Scriptores, qui Saeculo XVII. in colligendis Vitis Vitearum illustrum Ordinis Praedicatorum, eorumque illustrandis Operibus insudaverunt, inter quos praecipui sunt Petrus Mallet, natione Gallus, Sacrae Fac. Parisiensis Doctor, Jacobus Queris, natione Gallus, Thomas Seneges, Gallus, Ambrosius Altamura Vincenzii Maria Fontana, Joannes Michael Cavallieri, natione Itali, & Jacobus Echardest, gentis Gallus.

In Theologiae Polemicae excellosunt Dominicus Gravina, natione Italus, P. Bouquin, Gallus, & Ludovicus Vincenzius Gotri, Italus.

De Theologia Morali scripserunt Franciscus Gherius, Julius Mercator, natione Itali, Jacobus à S. Dominico, Vincentius Barenier, P. Mayet, & P. La Four, natione Galli, Franciscus Chamfemer, natione Gallus, Sacrae Facult. Parisiensis Doctor, & Christianissimo Regi Ludovico XIV. à Concionibus, aliquot Moralium, seu Aestheticarum edidit Opuscula.

Cursum Philosophicum Thomisticum publicaverunt, P. Malibet, Antonius Goudin, Alexander Piny, Nicolas Aron, P. Guirinoir, nationi Galli. Seraphinus quoque Picinatelli, natione Italus, praeter alia, quae scripsit Opera, edidit Dogmaticam Philosophiam.

In scientia Juris Canonici, & Civilis claruit Petrus Maria Passerius, natione Italus, & Ordinis Praedicatorum Procurator Generalis.

Postremo, in illustrandis, & latine vertendis Scriptorum Graecorum Operibus egregiam operam impenderunt, quatuor celebres Dominicani, lingua Graeca peritissimi, videlicet Franciscus Combessius, Jacobus Geor, Michael Wastebius, Linguarum Orientalium notitia appetit excolit, & Michael le Quen, natione Galli, quibus eodem Judaeorum Aleret, Bercinoce natum, quae in Convento Avenionensi Moralium S. Praxedis, Ordinis Praedicatorum, omnium seu Linguarum, Hebraicae, Chaldaicae, Syriacae, Graecae, Latinae, Gallicae, Hispanicae, & Italicae perit Saeculo XVII. resplenduit.

Scriptores Ordinis S. Francisci Saeculi Decimi septimi.

Inter Scriptores Theologos Ordinis S. Francisci, qui Saeculo XVII. floruerunt, illustiores sunt, Laurentius Brancatus de Lanza, natione Italus, & S. R. E. Cardinalis, Franciscus Macedo, natione Italus, Claudius Frassin, natione Gallus, Gabriel Eyrin, Bartholomaeus Durandus, natione Galli, Antonius Capellus, natione Italus, & Franciscus Maria Affrmet, gentis Gallus.

Scriptoribus Polemicis Ordinis S. Francisci Saeculi XVII. jure merito accenseri debent Franciscus Ferardentius, gentis Gallus, & Franciscus Porterus, natione Hibernus.

Vicentius Maria Coronellus, natione Italus, inter FF. Minores, qui Conventuales appellantur, celestius fuit Geographus, & plura Cosmographica edidit Opera. Joannes de la Hays, natione Gallus, edidit Biblia Magna, & alia Opera. Franciscus Fanigera, natione Italus, & Franciscus Maria Caffin, gentis etiam Italus, & S. R. E. Cardinalis, plura reliquerunt Concinnum Volumina. Denique, inter Scriptores Historicos Ordinis S. Francisci Saeculi XVII. primas tenere debent Lucas Waddingus, natione Hibernus, Zacharius Beverius, natione Italus, Antonius Pagus & Franciscus Pagus, natione Galli.

Scriptores Eremitarum, & Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini, qui floruerunt Saeculo XVII.

In Ordine Eremitarum S. Augustini claruerunt Saeculo XVII. eximii Theologi, & Antiquitatis cum Sacrae, tum Ecclesiasticae ac Prophanae studiosissimi cultores, quorum praecipui sunt Gregorius Novus Coronellus, natione Lusitanus, Theologus Doctor celebris, & Congregationum de Divinis Auxiliis, Secretarius & Consultor. Angelus Roca, natione Italus, Episcopus Tegallensis, Theologiae, ac Linguarum Graecae & Latinae peritissimus fuit. Henricus Norfius, natione Italus, & S. R. E. Cardinalis, omni Disciplinarum genere fuit instructus, Theologus, Criticus, Chronographus, & Historicus, Guilelmus Bonjeur, natione Gallus, Sacrae Antiquitatis, & Chronologiae cultor fuit & Linguarum Orientalium peritus. Christianus Lupus, natione Belgae, ad illustrandam Historiam ac Disciplinam Ecclesiasticam plures libros locubravit. Augustinus Labrous, natione Gallus, patria Parisinus, multa scripsit Opera Geographica, Petrus Lambertus le Dren, natione Belgae, & Episcopus Porphyriensis, Fridericus Nicolaus Garardus, & Fulgentius Bellin, de rebus Theologicis perdocti scripserunt.

Ex clarissimo Canonicorum Regularium Ordine S. Augustini, prodierunt Saeculo XVII. aliquot illustres Scriptores, videlicet Petrus F. Altemant, natione Gallus, Canonicus Re-

Regularis Sanctæ Genesæ, & Universitatis Parisiensis Cancellarius, Scripser Alcecticus; *Joannes Fronteau*, natione Gallus, ejusdem Congregationis S. Genesæ Canonici Regularis, & Universitatis Parisiensis Cancellarius, Linguarum peritus, & in Historia Sacra, Ecclesiastica, & Prophana vetustissimus fuit. *Jacobus Marsilius* in Vita Sanctorum, & illustrium virorum Gallicè describendis excellit.

Casimirus Ondinus, natione Belgæ, Canonicus Regularis Ordinis Præmonstratensis, editit Supplementum ad librum Cardinalis *Belarmii* de Scripseribus Ecclesiasticis, & *P. Hugo* natione tridem Belgæ, & ejusdem Præmonstratensis Ordinis Canonicus Regularis, aliquot Opuscula Critica & Dogmatica publica luce donavit.

Scriptores Ordinis Carmelitarum Sæculi XVII.

In Ordine Carmelitarum, quos vulgè Calceatores vocant, sub finem Sæculi XVII. & initium Sæculi XVIII. duo insignes fuerunt Scriptores, seu *Henricus à S. Ignatio*, natione Belgæ, & *Ambrosius Gardeles*, natione Gallus, quorum prior, grande Opus de Doctrina Morali, in tres Tomos in Folio tributum, publici joris fecit, cui titulus est: *Ethica amoris, &c.* Alter vero, seu *Ambrosius Gardeles*, Historiam Ecclesiasticam describendam incepit, sed inopinata morte abreptus, duorum dumtaxat priorum Ecclesiæ Sæculorum Historiam absolvit.

In Ordine Carmelitarum, quos Discalceatos, vel Theresianos, vocant, Sæculo XVII. præter Salmanticenses ejusdem Familie Theresianæ Theologos, præter *Philippum à S. Trinitate*, *Dominicum à S. Trinitate*, *Joannem à Cruce*, *Joannem à Jesu Maria*, *Ludovicum à S. Theresia*, *P. Liberium*, aliosque Scriptores, qui de Theologia Scholastica, Thetica, Polemica, Mystica, seu Ascetica, ingentia non minus mole, quam eruditione Volumina publicaverunt, duo insuper ejusdem Familie Theresianæ periti Critici Scriptores, natione Galli, qui etiamnum vivunt, suum nomen longe lateque celebrarunt, quorum prior, seu *Cherubin à Sancto Josepho*, Immensum Opus aggressus est, cui titulus est: *Bibliotheca Critica Sacra, &c.* Alter vero, seu *Honoratus à S. Maria*, nuper librum Gallicè scripti de Regulis & nro Critice Dispositionis, &c.

Scriptores Societatis Jesu Sæculi XVII.

Plures Scriptores, eruditione insignes, Scripturæ Sacræ Interpretes, Theologos, Polemicos, Criticos, Chronographos, Historicos, & aliis Disciplinis cum Divinis, tum humanis exercitissimos, Ecclesiæ Sæculo XVII. dedisse Societas Jesu, seu Jesuitarum Ordo. Inter Scripturæ Sacræ Interpretes principem locum tenent *Jacobus Salicrus*, *Joannes Baptista Vilalpandus*, *Benedictus Justinianus*, *Joannes Marckus*, *Jo-*

nes Latinus, *Jacobus Tirinus*, *Cornelius à Lapide*, *Joannes Pineta*, *Jacobus Bonferrus*, *Joannes Stephanus Menchini*, *Jacobus Gerdon*, *Benedictus Petrius*, *Joannes Philippus*, *Nicolas Setarius*, & *Martinus Antonius Delrin*.

E Theologia Societatis Jesu alii Commentarios, vel de rebus Theologicis, Disputationes intulerunt, videlicet Cardinalis de Lugo, *Franciscus Suarez*, *Gabriel Vasquez*, *Gregorius de Valentia*, *Fonsca*, *Herrica*, *Granado*, *Typhanius*, alii ad suscitandum Molinismum de scientia media Systema liberos publicaverunt, nimirum *Ferdinandus de Passida*, *Petrus Arrabal*, *Christophorus obet*, *Leonardus Sotellus*, *Gabriel Henas*, *Jacobus Plattini*, *Eugenius Philadelphus*, *Christophorus Ortega*, *Franciscus Perrius*, &c. Alii contra doctrinam *Michælis Baji*, & *Cornelii Jansenii*, Episcopi Ipenis, calumniam acceperunt, scilicet *Franciscus Amatus*, *Joannes Martinus Ripalda*, *Stephanus Deschamps*, & *Joannes Martignus*, seu, per Anagramma porum, *Joannes Meliores*; Alii denique contra Probabilismum & inde enatas in Disciplina morum laxitates equaliter libros ediderunt, *Paulus Cunitius Tyrus Gonzales*, Societatis Jesu Præpositus Generalis, *Franciscus Malatra*, & *P. Gierlino*. Ceteros Societatis Jesu, qui de morum doctrina scripserunt, *Tamburium*, *Banarium*, *Eschbarium*, *Filiandum*, *Sanchem*, *Asprium*, *Sandium*, *Tannerum*, *Reginaldum*, *Mascherham*, *Busemham*, &c. Hos, inquam, & alios bene multos modernos Societatis Jesu Scriptores, qui de doctrina Morali libros vulgaverunt, ne longior sim, lubens prætermitto.

Ex Scripseribus Polemicis Societatis Jesu, tres postillimum Sæculo XVII. clauerunt, *Robertus Belarminus*, S. R. E. Cardinalis, *Jacobus Gretserus*, & *Martinus Becanus*. Inter Scripseres vero ejusdem Societatis, qui in Antiquitate Ecclesiastica, Critices, ac Chronologicæ Disciplinis versatissimi fuerunt, ceteris antecesserunt *Dionysius Petrius*, *Jacobus Simondus*, *Philippus Labbæus*, *Gabriel Cossartius*, *Petrus Possinus*, *Antonius Possinus*, *Fronto Ducaus*, *Andreas Schævus*, *Petrus Franciscus Chiffetius*, *Joannes Garnetius*, *Theophilus Raynaudus*, *Joannes Harduinus*, & *Bartholomæus Germanus*. Inter Asceticos ejusdem Societatis Jesu Sæculi XVII. Scriptores ceteris eloquentiæ palmam præcipue Petrus Ribadeneira, *Redregues*, & *Sagueri*.

Denique inter Societatis Jesu Sæculi XVII. Scriptores Historicos reponi jure merito debent *Maffæus*, *Orlandinus*, *Sachinus*, & *Josephus Jouvenci*, qui Historiam Societatis Jesu elegantè calamo scripserunt; Cardinalis *Palercinus*, qui Historiam Concilii Tridentini concinnavit; *Horatius Turfelinus*, *Famianus Strada*, *Philippus Brietius*, *Eufester*, & *Gabriel Daniel*.

Ad hanc Scripserum Historicorum classem refertur quoque debent non solum illi, qui Bibliothecam Scripserum Societ. Jesu adornaverunt, videlicet *Philippus Alegambe*, & *Nathanaël Settelus*, sed etiam hi ejusdem Societatis

Societatis Scriptores, qui insens Opus in plura volumina distributum de *Piris*, & *Altis Sacerdotum* aggregati sunt, *Heribertus Rosvoldus*, *Joannes Balandus*, *Godefridus Henrichsenius*, *Daniel Pappebrachius*, *Cardanus*, *Conradus Janning*, *Franciscus Baer*, *Nicolaus Reyl*, & *Joannes Baptista Solerius*.

Scriptores Congregationis Oratorii Jesu Sæculi Decimi septimi.

Petrus Berruas, natione Gallus, Congregationis Gallicanæ Oratorii Jesu Institutor, & S. R. E. Cardinalis, varios Tractatus Polemicos, & quorundam Opera Ascetica composuit. *Claudius Coudrea*, gente Gallus, & Congregationis Oratorii Jesu Præpositus Generalis, diversos scriptos Tractatus Asceticos, Polemicos & Morales. Attem concionandi in Gallis perpolivit, & non minus doctus, quam elegantibus editis Asceticis Operibus illustravit R. P. *Sennaut*, natione Gallus. Inter Theologos Congregationis Gallicanæ Oratorii Jesu Sæc. XVII. locum habere debent *Guillelmus Gahinus*, *Guillelmus Camerarius*, & *Gasper Juennius*. In Sacrarum Scripturarum, & Linguarum Orientalium peritia excelluerunt Sæc. XVII. quinque insignes Gallicanæ Congregationis Oratorii Jesu, Scriptores, videlicet *Joannes Merinus*, *Bernardus Lamy*, *Richardus Simonius*, *Michael Mandair*, & *Jacobi de Lang*. Historiam & Disciplinam Ecclesiasticam præclaris, & nunquam interitoris Operibus illustravit quatuor eximii ejusdem Gallicanæ Congregationis Oratorii Jesu Scriptores, scilicet *Carolus Cajetius*, *Gerardus de Bois*, *Ludovicus Thomassinus*, & *Joannes Cabessinus*.

In Congregatione Italica Oratorii Jesu, cujus Institutor ac Conditor fuit S. *Philippus Neri*, tres floruerunt periti Scriptores, nimirum *Odericus Raynaldus*, qui *Annales Ecclesiasticos*, à Cardinali *Borruo* ad an. usque MCXCVIII. perductos, indefesso labore continuavit; *Antonius Gallinus*, Scriptor antiquitatis Ecclesiasticæ studiosissimus, ut videre est in perdoctis Operibus, quæ editi; & *Jacobus Laderchini*, Scriptor Historicus, qui etiamnum Romæ vivit, & Continuationem Historiæ Ecclesiasticæ, ab *Oderico Raynaldo* continuatæ, ad hæc usque nostra tempora persequitur.

Scriptores quorundam Ordinum Regularium, qui Decimo septimo Sæculo floruerunt.

In Ordine S. *Maria de Assidue* claruit *Franciscus Zuzel*, ejusdem Ordinis Præpositus Generalis, Theologus undecumque doctissimus, & doctrinæ Sanctorum *Augustini*, & *Thomas de Gestis* ipsa efficacia, & depredestinatione gratuita ad gloriam, defensor intrepidus.

In Ordine Clericorum Regularium, qui vulgò *Benedicti* appellantur, floruit Sæculo XVII. *Augustinus Tarnibus*, qui *Annales*

Sæcæ Historiæ à Creatione Mundi usque ad Christum incredibili labore & diligentia primus digessit.

In Ordine Clericorum Regularium, qui *Theatini* nuncupantur, toto Orbe Sæc. XVII. celeberrimus fuit *Josephus Maria Thomasius*, à *Clemente XI.* Cardinalis creatus, qui generis nobilitate, viræ sanctitatem, Antiquitatis Ecclesiasticæ, & Linguarum Latinæ, Græcæ & Hebrææ, peritia, multisque doctissimis editis Operibus, nomen suum reddidit immortale.

In Congregatione Doctrinæ Christianæ, quæ à venerabili Servo Dei *Caspar de Sæc* in Gallis sub Pontificatu S. *Pii V.* instituta est, celebres Scriptores fuerunt *Arnaldus Mithetius* & *Petrus Annatus*, ejusdem Congregationis Præpositi Generales.

Postremo, Ordo Minimorum, seu S. *Francisci de Paula*, protulit Sæculo XVII. plures insignes Philosophos, *Emmanuellem Magnanum*, *Mariam Merisennum*, *Joannem Faldemander*, *Joannem Seguerum*, natione Gallos, *Franciscum Polancum*, gente Hispanum, qui etiam præter Opera Philosophica, de rebus Theologicis scripserunt. Theologum Patrum *Loganicum*, *Scholasticum*, *Postumum* nuperimè aggressus est R. P. *Aaronius Bonet*, ejusdem Ordinis S. *Francisci de Paula* Professor, natione Gallus, jamque Tomus primus in Fulso in lucem prodit. Inter omnes Scriptores Asceticos ejusdem Ordinis, qui penè innumeri sunt, eminet *Franciscus Givi*, natione Gallus, qui Tomum in Folio de *Plis Sacerdotum* Gallicè scripsit. *Petrus Jacobus Triglan* concepit *Chronicon Illustratum* *Scriptorum Ordinis Minimorum*. In tertium Ordinem S. *Francisci de Paula* polyscriptus est S. *Franciscus Salisius*, gente Allobrox, postea Episcopus Gebennensis, qui plures libros Asceticos publicæ luci dedit.

TABULA CHRONOLOGICA DECIMA QUARTA, ET ULTIMA.

In qua exhibentur omnes Ordines cum
Monastici, tum Regulares, nec non
varie Congregationes, & Ordines
Equesires, ac Militares.

ET in tribus prioribus Ecclesiæ Sæculis fuerint Anachoretæ, seu Eremitæ Incole, qui vitam asceticam in solitudine religionis ducerent, non alius tamen, quam à quarto Ecclesiæ Sæc. imperante *Constantino Magno*, repetam institutionem Monachorum, qui in eodem Cœnobio communibus bonis utuntur, & sub uno Praefecto Abbate eandem Regulam simul profitentur. Ut autem omnes Ordines cum Monasticos, tum Regulares. nec non Ordines Equesres & Militares, qui à quarto Ecclesiæ Sæculo ad nostram usque ætatem fuerint instituti, distinguat & accuratè percipere valeamus, eos omnes, juxta ordinem Sæculorum, in quibus originem

habuerunt, hic inferere opportunitas esse duximur: Non negantes tamen in prioribus Ecclesiis Saeculis fuisse Monasticum Institutum.

Ordines Monastici, qui Saeculo IV. fuerunt in Ecclesia instituti.

Ordo Monachorum *Sancti Antonii* ab eodem *S. Antonio*, Aegyptio Abbate, circa annum CCCX. in Thebade, Aegypti Provincia, institutos est.

Ordo Monachorum *Tabenniarum* in eadem Thebade, Tabennis, qui locus in Nili fluminis Insula situs est, institutus fuit à *S. Pachomio* Abbate circa annum CCCXX.

Ordo Monachorum *Basilianorum* circa annum CCCLXIII. *Matthae* in Ponto institutus est à *S. Basilio*, postea Caesarea in Cappadocia Episcopo, cujus Regulam Monachi sequuntur, & per totam Græciam magnonumero degunt.

Ordines Monastici Saeculo Ecclesiae quinto instituti.

Flures Saeculi quinti viti pietate illustres Statum Monasticum longè latèque, præsertim in Gallis, propagarunt. *Cassianus* Abbas duo Monachorum *Comobis* Massiliæ excitavit, eisque specialem Regulam dedit. *S. Honoratus*, Episcopus Arelatensis, fundavit *Monasterium Lerinense*, in quo doctrinæ & pietate floruerunt celeberrimi Monachi, qui *S. Honorati* Regulam observabant, sed postea Regulam à *Benedicti* Abbatis susceperunt. Monachi *Comobii* Agamenensis, quod nunc vulgò appellatur *Comobium* à *Mauritio* in Vallesio, peculiarem servabant Regulam à *S. Severino*, ejusdem Monasterii Agamenensis Abbate, editam. *S. Martinus*, Turonensis Episcopus, insignis Monasterium, duobus fere millibus extra civitatem Turonensem distant, quodque hactenus *Majus Monasterium* appellatur, construxit. Multa etiam in Gallis quinto Ecclesiae saeculo fuerunt celeberrima Comobia, in quibus Monachi sanctissime vivebant, præsertim *Monasteria Juvensis*, duo videlicet virorum, & unum puellarum in Diocesi Lugdunensi fundata: *Monasteria Gruniatensis*, Vienne in Gallia: *Remensis* Monasterium in Diocesi Lingonensi; & *Monasterium Lugdunense* apud Insulam, *Barbaram* dictam, erectum.

In Ecclesia Orientali clarissimi Ordinis Monachorum, qui dicti sunt *Acemeti*, fundator exivit quinto Saeculo *S. Alexander*, cujus vitam ab Auctore Monacho Acemero, ejus Discipulo, scriptam, edidit *Belandus* ad diem XV. mensis Januarii.

Ordines Monastici Sexto Ecclesiae Saeculo instituti.

Statui Monastico in Occidente maximum splendorem & incrementum dederunt sexto Ecclesiae Saeculo Viri sanctissima vitae conspicui. *S. Cassianus*, Arelatensis Episcopus, duas scripsit Regulam, unam pro Sanctimo-

nialibus, Alteram pro Monachis. *S. Pseudo* *Monachorum* per Occidentem patens, Ordinem Monachorum *Benedictinorum* instituit, eisque peculiarem Regulam tradidit. *Sanctus Columbanus* Abbas Hibernicus, multa in Gallia & in Italia fundavit Comobia Monachorum, & Regulam, quam sequerentur, condidit. *S. Aurelianus*, Episcopus Arelatensis, duplicem scripsit Regulam, unam Monachis, alteram Sanctis Virginitibus inscriptam. *S. Ferreolus*, Uctia in Gallia Episcopus, Monasterium in ea Urbe excitavit, quod de suo nomine *Ferreolensi* nuncupavit, scripsitque pro Monachis Regulam. *S. Donatus*, Episcopus Vefuntienfis, Monasterium sub Regula *S. Columbani* Abbatis extruxit, & Regulam pro Sanctimonialibus scripsit. *S. Isidorus*, Hispalensis Episcopus, Regulam, ex plurimam Patrum Regulis concinnatam, Monachis Hispaniæ tradidit, & *S. Fructuosus*, Episcopus Bracarenfis, duplicem pro Monachis edidit Regulam, & Monasticum Institutum in Hispania maxime propagavit. Has omnes Regulam, tam pro Monachis, quam pro Sanctimonialibus conditas, collegit, easque exhibet in *Codice Regularum* Cl. *Hofstenius*, Bibliothecæ Vaticanæ Curator.

De Propagatione Status Monastici VII. Ecclesiae Saeculo.

Nullus Ordo Monasticus Saeculo Ecclesiae septimo fuit institutus, quædam tamen Monasteria non solum Viatorum, sed etiam Monachorum, quæ à Monachis regerantur, construxit in Belgio *S. Admandus*, videlicet *Nivellense*, *Athledunense*, *Castricense*, *Marcianense*, & alia. Nunc autem hæc Belgii Monasteria, in quibus erant Sanctimonialia, occupant Canonici, Nobili genere progeniti, quæ nullo obstringuntur voto, sed ad nuptias, sivoluerint, transire possunt. In Comobia vero Monachorum, quibus eura, seu regimen Sanctimonialium olim in Belgio incomberebat, successerunt Canonici, qui Canonice Sacramenta administrant.

De Propagatione Status Monastici Saeculo Ecclesiae Octavo.

Regula *S. Benedicti* octavo Ecclesiae Saeculo in Germania, Gallia & Anglia primas tenere cepit, indeque factum, ut omnes in Occidente Monachi, qui antehac sequebantur Regulam, à Sanctis *Cassio*, *Honorato*, *Aureliano*, *Martino*, *Columbano*, *Cassiano*, & aliis conditis, relicta hæc Regulam, unam *S. Benedicti* Regulam facerent amplecti, hujusque Sanctissimi Patriarchæ alumni haberentur. Multa etiam in Germania octavo Ecclesiae Saeculo à Monachis Benedictinis extructa sunt Comobia, tam Virorum, quam Sacramen Virginitum, quæ erant Seminaria & Scholæ, in quibus pueri ad Sacramen Literarum studia instituebantur.

At. in Gallia, Seculo octavo instaurabilis plane fuit omnium Monasteriorum status, quorum Abbatibus sub *Carolo Martello*, Majora Domus Regis, per detestabilem abusum famulas in Beneficium tradebantur. Hunc autem abusum, quem in Galliis extirpare non potuerunt Reges *Carolus Magnus*, *Lodovicus Pius*, & *Carolus Calvus*, tandem *Hugo Capetus*, totius stirpis Regis in Galliis caput, datâ Monasteriis eligendorum Abbatum Regularium liberâ libertate, penitus sustulit, sicque deformatum Ordinem Monasticum ad primum splendorem restituit.

De Propagatione Status Monastici Noni Ecclesiæ Sæculi.

Nullus Ordo Monasticus Sæculo nono fuit institutus, sed Ordo Monachorum Benedictinorum ubique floruit, Discipline Regularis institutionem, & Literarum studia in pluribus Monasteriis magno zelo promovenſe. *S. Benedictus*, Abbat Anienſis, inter præcipuos Monachorum Benedictinorum Cœnobii, quæ Sæculo nono studiis Literarum insigniora fuerant, numerantur, illi: *Fuldens*, *Sanigabens*, *Angienſ*, *Hersfeldens*, *Hirsungens*, *S. Alvari*, *Abrogantens*, *Corbejens*, *Prümienſ*, *Mediolanens*, *Sandianhanenſ*, *Parisiens*, *S. Maximi Trevirens*, *Stralens*, & *Wissenbergens*, *Remens*, *Antisiodorens*, *Turanens*, quibus adiunguntur *Anianens*, *Florianens*, *San-Germansenſ*, *Ferrariens*, *Gorziens*, *Insula Barbara*, *Sancti Michaelis Piradunens*, *Fuentanens*, *Sitibens*, denique, apud Italos Cœnobii *Casertens*, *Ticinens*, & alia quidam plurima, in quibus Monachi Benedictini omnigenâ eruditionis præditi, & extrema pietate conspicui, claruerunt: varias docuerunt scientias, eisque magnam splendorem conciliârunt.

De Propagatione Status Monastici X. Ecclesiæ Sæculi.

Sicut Res Ecclesiastica, ita & Monastica Disciplina Sæculo decimo, quod fuit perditissimum, pessimo loco erat, in deteriusque abiisset, nisi labenti ac penitus decedenti manum suppulisset adjutricem, subindèque restituerat longè latèque propagasset novæ Ordinis *S. Benedicti* instituta in Sæculo X. Congregatio, dictæ *Cluniacensis*, à *Willmo Pio*, Comite Arvernensi, & Aquitanie Duce, in fundo proprio in Burgundie sito, seu in Villa *Cluniata*, Diocesis Marniconensis, extructæ circa annum mongentesimum decimum. Huic Abbatiæ Cluniacens præfuerunt Sancti Abbates, & Monastice Discipline Ordinis *S. Benedicti* restauratores, seu reformatores, videlicet *Berno*, *Odo*, *Aymardus*, *Maynar*, & *Odilo*, quorum Elogia Historica textu doctissimos *P. Joannes Mabillonius* Sæculo V. Benedictino. Porro, quantum ornamenti Ecclesiæ, quamvis ad excitandam in sæculo & obſcuro Sæculo decimo religionem &

R. P. Hicynth. Tab. Chronol. P. II.

pietatem contulerit hæc celeberrima Cluniacensis Congregatio, quot Cœnobii Ordinis *S. Benedicti* ubique gentium reformaverit, quot denique viros sanctimonii, & doctrinæ celebres protulerit, enarrare nimis longum esset.

De propagatione Status Monastici, & de Ordinibus, seu Congregationibus Sæculo XI. in Ecclesiâ institutis.

Multa Congregationibus & Ordinibus Monachorum initium dedit Sæculum undecimum. In primis Congregatio Monachorum Camaldulensium Auctorem habet *S. Romualdum*, Revennæ ex illustissima progenie ortum. Hæc Congregatio sub Regula *S. Benedicti* instituta, *Camaldulensis* dicta est, à *Camaldoli*, seu Campi *Maldoli* Eremitio, ubi *S. Romualdus*, illius fundamenta jecit, & plura postea tam Cœnobitatum, quàm Eremitarum ejusdem Camaldulensis Congregationis, quibus habitum coloris elbi dedit, pluribus in locis Monasteria excitavit. In hanc Camaldulensem Congregationem, quæ à Romanis Pontificibus Leone IX. *Nicolaus II.* & *Alexandrus II.* fuit confirmata, coadjuvit alia Eremitarum Congregatio Fontis *Avellani*, quæ eodem Sæculo XI. originem habuit, maximèque inclaruit per *S. Petrum Damiani*, qui de ejus Instituti scriptis.

Congregationem Monachorum *Psilandroſanam*, ita dictam à *Valle Umbra* quæ vicinè dimidii diei est ab Urbe Florentia distat, instituit sub Sancti *Benedicti* Regula *S. Joannes Gualbertus*, patrii Florentinus. Fuit hæc Monachorum *Valis Umbra* Congregatio approbata à Summis Pontificibus *Alexandro II.* *Gregorio VII.* & *Urbano II.*

Ordinem Monachorum *Grandimontensem* *S. Stephanus de Muret*, Nobilis Arvernus, instituit in nemoroso monte, qui tribus leucis à Lemovicatum Urbe in Gallie distat, & *Marettum* dicitur. Sed quia hujus Ordinis Monachi montem *Marettum*, relinquere coacti, ad *Grandem Marettum* postea migrârunt, inde dicti sunt Monachi *Grandimontenses*. Propriam ac peculiarem Regulam suis Monachis dedit *S. Stephanus*, *Grandimontensis* Ordinis Fundator, eamque Pontifices Metini *Urbanus III.* & *Clementis III.* confirmârunt.

Ordo Monachorum *Carthusianorum* fuit circa annum MLXXXIV. à *S. Bruno*, patrii Colonienſi, institutus in Galliis, videlicet in Carthusie solitudine, Diocesis Gratiacopolitane, ab *Flavio*, Episcopo Gratiacopolitano, concessâ *S. Brunoni*, ipsiusque Sociis, ad solitariam vitam anheliantibus. Ab hoc solitarie vitæ cum perpetuo ciliis, silentiis, jejuniis, à carnibus abſtinentie observatione, cœterisque Disciplinæ conjunctis Sanctissimo Instituto hæc inde nō iam quidem unguenti recesserunt Monachi Carthusiani, nec ullâ proinde reformatione indigentur.

Ordinem Monachorum Cisterciensem sub finem Saeculi XI. in Diocesi Cabilonensi & Burgundiae Ducem instituit *S. Robertus*, Abbas Carnobii Molinensis, accepti prius licentia ab *Hugone*, Archiepiscopo Lugdunensi, Legato Apostolico, & à *Waltere*, Cabilonensi Episcopo, atque ope *Odonis*, Burgundiae Ducis. Hunc Monachorum Cisterciensem Ordinem doctrinæ & pietatis Saeculo Ecclesiae duodecimo maxime promovit & illustravit *S. Bernardus*, Abbas Claravallensis.

Ordini Hospitalarium S. Antonii Abbatis sub finem Saeculi undecimi initium dedit in Gallia *Gaste*, Vir Nobilis Provinciae Viennensis. Hic quippe cum *Gerino*, filio suo, adiunctis octo Sodalibus, sese addidit ministerio infirmorum, qui praesertim Sacro igne (morbo id ætatis frequentiori) ardebant. Verum, hac pia Societas in Religiosum dumtaxat Ordinem transit Saeculo decimo tertio, seu anno millesimo ducentesimo decimo octavo, quo *Felix*, qui huic pie Saculari Societati praeerat, se, suosque solemnitibus Religionis votis, approbante *Honorio III.* Pontifice Maximo obstrinxit. Tandem *Bonifacius VIII.* Summus Pontifex anno MCCXCII. Religiosos prædicti Antoniani Ordinis declaravit Canonicos Regulares sub Regula *S. Augustini*, servato signo *Ton*, seu Cruce Cærulea, quam suis vestibus intextam semper gerunt.

Ordines cum Monastici, tum Religiosi Equestres, ac Militares, qui fuerunt instituti duodecimo Ecclesiae Saeculo.

Ordo Monachorum & Monialium Fontibralensis, Gallicè de Fontevraud, fuit in Gallia sub initium Saeculi XII. à *Roberto de Arbrisselo*, Theologo Parisiensi, institutus apud hujus nominis locum in Diocesi Pictaviensi, non procul à Taronum, & Andegavorum finibus, sub Regula *S. Benedicti*. Huic Ordini, præest Abbatissæ Generalis, quæ non solum Moniales, sed etiam Monachos tegit, exemplo scilicet *B. Mariae Virginis*, cui tanquam matri, *S. Joannes*, Evangelista, in filium adoptatus, paruit.

Inter perantiquos Ordinis *S. Benedicti* Congregationes locum jure optima sibi vindicat *Virginiana* Monachorum Congregatio, cui initium dedit *S. Guilielmus Fircellius*, è nobilissima familia in Insulæta natus, vitæ probitate & miraculorum famâ celebris, morumque suavitatē omnibus, etiam Regibus ac Principibus apprime charus. Hujus Congregationis Saeculo inueunte duodecimo fundamenta jecit laudatus *S. Guilielmus*, in cacumine montis asperi & inaccessi, olim in Regno Neapolitano *Virginiani* nuncupati, qui postea, ab eodem istius Congregationis Institutore *B. Adria* Vicini dicitur, *Adria Virginis*, dictus est, indeque Monachorum Congregatio, *Adrianae Virginis*, seu *Virginiana*, fuit appellata, quæ multis per Italiam extructis Cononibus latè propagata, plures Monachos eruditione & pietate eximia præditos dedit Ecclesiae,

Canonicorum Regularium *S. Augustini* Ordinem Saeculo Ecclesiae duodecimo latè propagavit *S. Ivo*, qui Monasterii Bellovacensis *S. Quintini* primus Abbas fuit, & postea Episcopus Carnotensis. Produciunt etiam Saeculo XII. celebres Canonicorum Regularium Ordinis *S. Augustini* congregationes, videlicet in Gallia *Congregatio S. Vidoris*, & *S. Genesefa*, *Congregatio S. Rufiani*, sic dicta ab Abbatia *S. Rufi* exa muris Avenionensis, quæ hujus Congregationis *San. Rufiani* clivus erat; *Congregatio B. Petri de Honsfisi* Congregatio *S. Salvatoris* apud Bononiam; *Congregatio Lateranensis*, & alix quædam. Novum quoque Canonicorum Regularium Ordinem Saeculo XII. instituit in Gallia *S. Norbertus* in Diocesi Laudanensis loco, qui *Fransstrates* dicitur, indeque Canonici Regulares Ordines *S. Norberti* appellantur *Fransstratesenses*.

Ordo Sandissimæ Trinitatis ad redemptionem Captivorum sub finem Saeculi XII. institutus est à *S. Joanne de Marha*, in Gallo-Provincia nato, qui Theologus Parisiensis fuit, & à *S. Felice Palestino*, in loco Diocesis Meldensis, qui *Cervus Frigidus* dicitur, & est adhuc totius Ordinis Caput.

Ordo Beguinarum in Belgio à *Lamberto*, Sacerdote Leodiensi, Gallicè cognominato & *Beggar*, qui balbus erat, Saeculo XII. fuit institutus, indeque Virgines, quæ religiosum istud vitæ genus amplexe sunt, dicuntur *Begaina*, quæ suis operibus vacant, Divina Officia intersunt, & communi habitatione utuntur, sed nullis votorum Regularium vinculis adstringuntur, longèque diversæ sunt ab illis *Beguinis*, quæ cum *Begardinis* in Concilio Generali Viennensi, an. MCCXLI. in Gallia habito, barbae nomine fuerant damnatae.

Plures Equestres Ordines Religiosi ac Militares Saeculo Ecclesiae XII. fuerunt instituti, quorum primas, utque ceteris illustrior, est *Ordo Hospitalarium S. Joannis Hierosolymitani*, quævis multo originem hujus Equestris Ordinis alius haud improbabiler accersiant. Hujus Ordinis Hospitalarium *S. Joannis Hierosolymitani* Religiosi Equites sub Regula *S. Augustini* Sacram militiam cum hospitalitate, atque infirmorum curâ proficiunt. Post crepescam Christianis Palaestina, dicti sunt *Equites Rhodii*, nunc amissa *Rhoda*, *Equites Aditerenses* vocantur. Alter *Ordo Equester* est *Ordo Templariorum*, seu *Prætorum Aditria Templi*, quibus ex officio incumbere, Christianos ad Sacra Palaestinae loca peregrinantes, à Christiani nominis hostium insidiis defendere, ac tueri. Verum hic militaris Templariorum *Ordo*, cum ab Instituto sui fine penitus degenerasset, extinctus & abolitus est à *Clemente V.* Pontifice Maximo, in Concilio Viennensi eo. MCCXLI. Tertius *Ordo Equester*, ac Militaris, est *Ordo Equitum Teutonicorum* in Germania, qui solemni voto, sub patrocinio *B. Mariae Virginis*, se militie obstringebant, indeque dictus illicum *Ordo Equitum B. Mariae Teutonicorum*, cui unicus postea

postea fuit alter Ordo Equitum Militarium, videlicet *Gladiiferorum*, qui in Livonie anno MCLXXXVI. ad debellandos Crucianis, quos fuerat inhiens. Denique, in Hispania Seculo XII. ad defensionem Christianorum adversus Saracenos, instituti sunt tres Ordines Equitum Militarium, seu Ordo Militum *Calatrava*, Institutus Cisterciensis; Ordo militum *S. Iuliani de Peñero*, & Ordo Militum *S. Jacobi*. Consulit praeemissi Ordines Humiliterum, qui ab *Innocentio III.* circa annum MCC. fuit constitutus. Hic quippe Ordo fuit abolitus à *S. Pio P.* Pontifice Maximo, propter infidias Sancto Cardinali *Cervolo Berramos* paratas anno MDLXX. sed praeemittere non debet Ordinem *Hospitalariorum S. Spiritus*, apud Montem Pessulanum in Gallia institutum, & ab *Innocentio III.* Pontifice Maximo, circa annum MCXCVIII. confirmatum. Hic quippe Ordo Equitum *Hospitalariorum S. Spiritus* adhuc viger, praefectum Romae.

**Ordines Monastici, Regulares, & Eques-
tres, seu Militares, decimo tertio
Ecclesiae Seculo instituti.**

Clarissimus Fratrum *Predicatorum* Ordo, ex quo innamari doctrina ac vitae sanctimoniam conspicitur, atque de Ecclesia optime meriti prodierunt Viri Religiosi, Institutus est à *S. Dominico*, natione Hispano, ex illustrissima *Gastanerum* prosapia oriundo, & Ecclesiae Oxoniensis Canonico Regulari Ordinis *S. Augustini*. Egreptam contra Haereticos Albigenses loca Galina operam navavit Saeculissimae illi Patriarchae, primasque fuit Sacri Palatii Apostolici Magister. Hunc *S. Dominici* Ordinem anno MCCXVI. confirmavit *Honorius III.* Pontifex Maximus, eiusque Sacrae in Haereticos Inquisitionis communiis est officium, quo ejusdem Ordinis alumni, sicut & Magister Sacri Palatii Apostolici, nec non Secretarii Congregationis *Audientiae* munera summa cum laude, & indefessa sollicitudine ac vigilantia etiamnum personantur.

Ordo *FF. Minorum* institui habuit à *S. Francisco*, Alisino, qui via arduissimam vivendi normam, & strictioris paupertatis professionem iungoem, praescripsit. Instituit etiam idem *S. Franciscus*, una cum *Seneca Clara*, Virgine Alisinate, in Ecclesia *S. Damiani* Sorores Moniales, quarum illae, quae primae Ordinis asperitatem inhaeruerunt, vocantur *Claustrae*, & *Damianae*, seu *Damianisticae*, illae vero, quae mitigatorem Regulam ab *Urbano P.* Pontifice Maximo factam sequuntur, & praedia possident, eppellantur *Urbanisticae*.

Ordo *Eremitarum S. Augustini* originem quidam accercent ad tempore *S. Augustini*, quem hujus Ordinis institutorem esse petunt. Alii vero asserunt, *Alexandrum IV.* Seculo XIII. diversis Eremitarum Congregationes, quae sub diversis Regulis, titulis, ac vestibus hac illac erant dispersae in unum Eremitarum Ordinem à Regula *S. Augustini* observantiam, atque uniformem vivendi ac vestiendi modum redelegisse, atque

A. P. Hicronymi Tah. Chronol. P. II.

hunc Ordinem *Eremitarum S. Augustini* praefecisse primum Priorem Generalem *Laurentium Septimanum*, Mediolanensem.

Carmelita, qui socii ipsarum in Monte Carmelitae Eremitarum egebant, Saeculo XII. simul convenisse dicuntur. Regulam, quam *B. Albertus*, Patriarchae Hierosolymitanus, eis praescripsit, confirmavit *Honorius III.* qui tamen ab *Innocentio IV.* fuit postea mitigata. Antiqui Carmelitarum habitus formam mutavit *Honorius IV.* quam mutationem approbavit *Benedictus VIII.* anno primo sui Pontificatus. Montia Carmeli incolae ex Oriente secum in Gallias deduxit *S. Ludovicus* Francie Rex, & in eo Regno Carmelitarum sedem fixam cepit circa an. MCCLXV.

Quatuor isti Ordines, quos Saeculo XIII. instituta percensui, seu *FF. Predicatorum*, *FF. Minorum*, *Eremitarum S. Augustini*, & *Carmelitarum*, vulgo appellantur Ordines *Fr. Regularium Mendicantium*.

Ordo *S. Mariae de Mercede*, ad redimendos et infidelium manibus captivos Christianos, à *Jacobo I.* Aragonie Rege, consilio *Raimundi de Pennafort*, Ordinis *Predicatorum*, & operis *S. Petri de Nolasse*, Nobilis Occitani, fuit Baecione institutus, & à *Gregorio IX.* Pontifice Maximo, sub Regula *S. Augustini* anno MCCLXXV. approbatus.

Ordo *Servorum B. Mariae Virginis* à septem Viris Nobilibus Florentinis sub Regula *S. Augustini* fuit institutus, & promovere *S. Petrus Martyr*, Ordinis *Predicatorum*, confirmatus est ab *Innocentio IV.* Pontifice Maximo.

Congregationem *Silvestrinorum* instituit *B. Silvester* *Gualinensis*, Canonicus Auximus, deinde Eremita, eamque confirmavit *Innocentius IV.* anno MCCLVII.

Congregatio *Calistinarum* fundata est à *Petro de Alerne* Eremita, qui postea fuit Summus Pontifex dictus *Calixtus P.* indeque huius Congregationis inditum nomen *Calistinarum*, qui sequuntur Regulam *S. Benedicti*.

Ordo *Valis-Scholarum* in Diocesi Lingonenfi, juxta *S. Augustini* Regulam, à *Guilielmo*, Sacrae Facult. Parisiensis Doct. fuit institutus, & confirmatus ab *Honorio III.* an. MCCLXVIII. In eadem quoque Diocesi Lingonenfi aherum Ordinem, qui dicitur *Valis-Cantuum*, sub districtiori Cisterciensium Instituto fundavit quidam nomine *Piandus*.

Ordo *Eremitarum S. Pauli* Budae in Hungaria, ex Instituto nimirum *S. Pauli*, primi Anachoretae, Amhar *B. Eusebii*, Strigoniensis Archiepiscopi, institui habuit circa annum MCCLV. sed fuit diutius confirmatus à Joanne XXII. anno MCCLXXVIII.

Praeter istos Regulares Ordines saeculo XIII. institutos, duos Equitres ac Militares Ordines eodem Saeculo conditos, Romani Pontifices approbaverunt. *Alexander IV.* anno MCCLIV. confirmavit Ordinem *Fraternitatis Militum Hospitalis Leprosorum S. Lazari Hierosolymitani* sub Regula *S. Augustini*.

S. A.

Urbis.

Urbanus IV. in MCCLXI. confirmavit Ordinem Equitum *S. Mariae Gloriosa* sub Regula *S. Augustini*, conditum à *F. Bartholomaeo*, petrià Vicentino, Ordinis Praedicatorum, ad pacem & concordiam fovendam in his praefectis Italiae Civitatibus, quae cruentis Gibelinorum & Guelphorum factionibus, interstiniis odiis, bellisque conflagrarent.

**Ordines Monastici, Regulares, & Eque-
stres, seu Militares decimo quarto
Ecclesiae Saeculo instituti.**

Congregatio *Montis Oliveti* anno MCCCXIII. instituta est à *Bernardo Ptolomaeo*, Nobili Sequensi, qui in montem nominis *Oliveti* in Aretina Diocesi cum Sociis fecerit, asperam vivendirationem sub Regula *S. Benedicti* professus. Haec *Montis Oliveti* Congregatio confirmata fuit à *Clemente IV.* Pontifice Maximo anno MCCCXLI.

Ordo *Brigidarum*, sive *Sancti Salvatoris*, tam feminarum, quam Virorum (qui tamen Abbatissa subiecti sunt) à *S. Brigida*, vel *Birgitta*, revelationibus & peregrinationibus clarus, institutus est apud Westhomen in Suecia. Regula, quam Christo, ut ferunt, discens haec Sancta Vidua suis praescripsit, confirmata est ab *Urbano V.* an. MCCCXXX.

Ordo *Hieronymianorum*, seu Monachorum *S. Hieronymi*, à *Petro Ferdinando*, Hispano, institutus est, approbatus à *Gregorio XI.* circa eundem MCCCXXXIV.

Alii *Eremita Sancti Hieronymi* circa eundem MCCCXXX. à *Petro Gambacria*, Nobili Pisano, fuerunt instituti, qui nullis initio votis erant addicti, sed *S. Pii V.* auctoritate Solemniter Religionis vota emplexi, Literis incumbente & concionibus operam dare ceperunt.

Ordo *S. Ambrosii* dudum institutus, sed absque certa Regula à Sede Apostolica approbatus, fuit confirmatus sub Regula *S. Augustini* à *Gregorio IX.* anno MCCCXXXV. Caput huius *Ambrosiani* Ordinis est Monasterium Mediolanense *S. Ambrosii* ad *Nemus*.

De industria praeteristi Ordinem *Jesuatarum*, sic appellatum, quod ejus alumni Sanctissimi nomen *JESU* frequenter in ore haberent: quia licet hic Ordo à *S. Joanne Calumbano* Senis in Erroris fuerit institutus, & ab *Urbano V.* anno MCCCXLVII. confirmatus, postea tamen extinctus est à *Clemente IX.* anno MDCLXVIII.

Praeter istos Monasticos & Regulares Ordines, qui Saeculo XIV. originem habuerunt, quidem Equestris & Militares Ordines fuerunt instituti. Duos Equestris Ordines, ad propulsandos Maurorum & Saracenorum incurtus destinatos, approbavit Saeculo XIV. *Joannes XXII.* unus videlicet in Aegonia, dictum Ordinem *Manessa*, ab Urbe Regni Aragonia, in quo bujas Ordinis Equestris Sedes praecipue constituta est. Hunc autem Ordinem confirmavit *Joannes XXII.* anno MCCCXVII. & post biennium approbavit idem Summus Pontifex alterum Ordinem Militarem in Lusitania institutum, dictum

Militiam, seu Ordinem *Christi*. In Sicilia *Carolus* Dirrachinus, Rex, an. MCCC LXXXII. Ordinem Militarem Equitum *Navalium* instituit. Ordinem *Perisulidis*, suo in Anglia Regno circa annum MCCC L. instituit *Eduardus VI.* sive ut alii dicunt, III. cum hac Inscriptione: *Hic sit qui mal y pensit*. Hic *Perisulidis* in Anglia Ordo Equestris quidem est, sed non Militaris, non secus ac Ordo dictus *Sella*, quem *Jacques*, Galliarum Rex, circa annum MCCC LI. instituit cum hoc Symbolo: *Monstrant Regibus Astra Fiam*. Denique, *Amadeus VI.* Comes Sabaudiae instituit Saeculo XIV. Torquetorum Equitum Ordinem in memoriam Annunciationis *B. Mariae Virginis*, ob navalem Victoriam, quem die Annunciationis *Mariae Virginis* Secra reportavit.

**Ordines Monastici, Regulares, Eque-
stres ac Militares Saeculo Decimo
quinto instituti.**

Ad reformandos Ordines sive Monasticos, sive Regulares, aliquot Congregationes Saeculo XV. fuerunt institutae. Congregatio *S. Justinae*, sic dicta ab ejus nomini Monasterio apud Patavium, instituta fuit circa annum millesimum quodringentesimum octavum, & collapsam in Ordine *S. Benedicti* Monasticam Disciplinam totè taliter restituit, dicte est enim haec Congregatio *Cisterciensis*, quod in Abbatie *Montis Cassini* maxime vigeret.

Congregatio *S. Bernardi* fuit in Hispania circa annum MCCCXXXV. instituta à *Martino Yarga*, Monacho Cisterciensi, qui veterem Cisterciensem Ordinis Disciplinam, approbante *Martino V.* Pontifice Maximo, instituit.

Congregatio *Bursfeldensis* in Germania circa an. millesimum quadringentesimum trigessimum quinquagesimum instituta, antiquam Monasticam Disciplinam, quae in pluribus Germaniae & Belgii Canonibus Ord. *S. Benedicti* erat collapsa, feliciter restituit.

Congregatio *Fisulana Eremitarum S. Hieronymi*, quae jam fuerat inchoata anno millesimo trecentesimo octuagesimo, confirmata est ab *Innocentio VII.* anno MCCCXV. à Regulem *S. Augustini*, approbante *Eugenio IV.* ejusdem Congregationis Eremitae amplius sunt anno MCCCXXII.

Ad reformandam Canonicam Disciplinam Canonicorum Regularium instituta est Saeculo XV. circa annum MCCCXVIII. Congregatio Canonicorum Regularium *S. Salvatoris S. Mariae Lacus* prope Sedes à *Stephano*, Senensi, Ordinis Eremitarum *S. Augustini*, qui auctoritate *Gregorii XII.* Canonicos Regularis factus est. Hanc Canonicorum Regularium Congregationem vocat vulgus Ordinem *Scapularum* ab Ecclesia *S. Donati de Scapera*, Florentiae sita, quam huc Canonicorum Regularium & *Salvatoris* Congregationi univit *Martius V.* Celebris quoque fuit Saeculo XV. Canonicorum Regularium Congregatio instituta à *Bartholomaeo Cellana*, nobili Romano, quae dicta fuit *Frisjonaria*, quia in Monasterio *S. Mariae Fris-*

haria non prociit à Luca, Urbe Tuscia, initium circa annum MCCCXCVI. habere coepit, & tota deinde in Italia recepta est sub titulo Congregationis *Lazaræus*.

Multa Monasteria Ordinis *S. Francisci*, quæ ab antiqua severitate defecerant, ad avicam Disciplinam circa annum MCCCXCIX. revocavit *S. Bernardinus*, Senensis, ejusdem Ordinis, indeque Franciscani, qui huic reformationi adhaerunt, dicti sunt *Observantini*, quod strictius Regulam *S. Francisci* observant. Eodem Sæculo XV. *B. Clara Boyeta*, Virgo Monialis Clarissa, Ordinis Monialium *S. Clare* reformationis curam in Gallia suscepit.

Congregatio *Lombardia* Cretæ per *Gregorium Rocchum*, Papientem, & *Gregorium*, Eremoiensem, instituta est anno MCCCXLIV. & emicet inter Congregationes reformatas calcetorum Eremitarum *S. Augustini*.

Ordo *Minorum* à *S. Francisca de Paula*, sic dicto à patria in Calabria, fuit institutus, & Regulæ suæ confirmationem imperavit à *Sixto IX.* anno MCCCCLXXIII.

Congregatio *Disalceatorum* Eremitarum Ordinis *S. Augustini* eundem habet *Baptistam Peggium*, fuitque confirmata à *Sixto IX.* anno MCCCCLXXIV.

Ordinem Monialium in honorem *Conceptionis B. Mariae Virginis* Toletum in Hispania Nobilis Virgo Lusitana, dicta *Beatrice de Silva*, fundavit, eumque *Innocentius VIII.* anno MCCC.LXXXIX. approbavit.

Ordinem Monialium *Anunciatarum B. Mariae Virginis* circa annum MCCCXCXVIII. *Avrici* Baurigum in Gallia insituit *B. Joana Palestra*, Ludovici XI. Galliarum Regis filia, cumque Ordinem Summi Pontifices *Alexander VI. Julius II. & Leo X.* confirmarent.

Eodem Sæculo XV. Cardinalis *Joannes de Thierremate* Ord. Praed. Romæ instituit sub nomine *B. Virginis Annunciate* piam Societatem, quæ etiamnum viget, in qua puellarum Romanarum castitatem sic providetur, ut eis numerentur doses, optioque relinquatur aut inveniendi matrimonium, aut virginitatem DEO in aliquo Monasterio consecrandi.

Inter Ordines Equestris, et Militares, quæ Sæculo XV. originem habuerunt, præcipui sunt Ordo *Equitum Pellicis Aureæ*, quem anno MCCCXXX. *Philippus*, cognomen *Bonus*, Burgundicæ, & Brabanticæ Dux, instituit: Ordo *Equitum Lanae Crescentis*, quem *Renatus*, Andegavensis Dux, & Rex Siciliæ, instituit anno MCCCCLXIV. Ordo *Equitum S. Michaelis*, Archangel, quem anno MCCCCLXIX. *Ludovicus XI.* Galliarum Rex instituit, & ac denique Ordo *Equitum S. Michaelis*, cujus conditor fuit *Americus VIII.* Dux Sabaudicæ, qui tandem totum humanarum periculis, in Ripallianam Eremitam cum decem Mauritanis Equilibus cecidit. Inde tamen eductus, & contra *Eugenium IV.* veterem ac legitimum Pontificem Romanum, electus est Pontifex, dictusque in sua Obsequia *Elis P.* Sed facti punitens, post novem annos, mentes sex die septem dies ab electione sua suscepit.

Pseudo-Pontificem sese abdicavit, ad Ripallianam Eremitam rediit, sanctæ viri, & mortuus est, multisque post obitum miraculis effudit, sicut *Philippus Bergomensis*, & alii Scriptores probatissime idem testantur.

Ordines, & Congregationes Regulares Equæstris ac Militares Sæculi Decimi Sexti.

Ordo Clericorum Regularium *Theatinarum* à *Joanne Petre Carafa*, Episcopo Theatino, qui postea fuit Pontifex Maximus, dictus *Paulus II.* & à tribus ejus Sociis anno MDXXIV. institutus est. Præter tria vulgaria Religiosi Status Vota, Clerici Regulares Theatini nihil possident, nec mendicandam vitam sustinent, sed dumtaxat collatis aliter elemosynis aluntur.

Ordo FF. Minorum Eremitarum, qui à Caputo acuminato dicuntur *Caputini*, sunt agnoscit Auctorem *Matthæum Bassum*, ex Umbria oriundum, Minorum Observantem, qui anno MDXXV. severioris penitentia, & angustioris paupertatis desiderio inflammatus multos sibi adscripsit Socios, quibuscum Rictissimam *S. Francisci* Regulæ observantiam suscepit. A *Clemente VII.* Pontifici Maximo anno MDXXVII. hic *Caputinus* Ordo fuit confirmatus.

Congregatio Clericorum Regularium, qui *Somasci* appellantur à loco ita dicto, qui est Mediolanum inter & Bergamum, Auctorem habet *Hieronymum Emilianum*, Nobilem Venetum, qui multis Nobilibus Laicis anno MDXXXI. congregavit ad gerendam Orphanorum curam. Hanc *Somascorum* Congregationem approbavit *Paulus III.* anno MDXL. eisque *S. Pius P.* Facultatem concessit emittendi solemni tunc tria regularia vota. *Paulus* verò *P.* cum hac Clericorum Regularium *Somascorum* Congregatione anno MDXCVI. univit alteram Clericorum Congregationem, seu Societatem *Dei drina Christianæ*, quæ sub Pontificatu *S. Pii P.* à Venerabili Servo Dei *Casare de Bus*, natione Gallo, institui coepit, ut pueri, alique divinx legis ignari sacra doctrinâ erudirentur.

Congregatio Fratrum Minorum strictioris Observantia, quos vulgo *Recollatos* nuncupant, circa annum MDXXX. initium habuit, fuitque confirmata à *Clemente VII.* anno MDXXXII.

Congregatio Clericorum Regularium *S. Pauli Decolati*, qui etiam appellantur *Barabarii* ab Ecclesia epud Mediolanum Sancto *Bartholomæo* facti, ipsique concessi, circa idem tempus instituta est, & ab eodem Summo Pontifice *Clemente VII.* confirmata.

Ordo *Jesuitarum*, seu Clericorum Regularium Societatis IESU, & à *S. Ignatio de Loyola*, Nobili Cantabro, fuit institutus anno MDXXXIV. & confirmatus à *Paulo III.* anno MDXL.

Ordo Carmelitarum Disalceatorum matrem habet *S. Theresiam* Virginem, natione Hispanam, quæ circa annum MDLXVII. antiquitatem

tigionem primæ Carmelitarum Regulæ, & præfice Difciplinæ Regularia obſervantiam, tam pro viris, quam pro feminis in ſuo Theſſalio Ordine Sâctiſſimè reſtituit.

Congregatio Fratrum *Joannis à DEO*, ſeu à *Charitate*, à *S. Joanne à Des*, natione Loſitano, anno MDXXXVIII. apud Granatam habuit exordium, ſed non niſi anno MDLXXII. fuit confirmata. In curandis pauperibus infirmis unice verſatur hæc Congregatio.

Congregatio Italica Oratorii anno JESU MDLXXV. à *S. Philippo Neri*, Presbytero Florentino, ſux Romæ inſtituta, & ejusque Conſtitutiones anno MDCXII. confirmavit *Paulus V.* Pontifex Maximus.

Congregatio Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis Auctorem habet *Camillum de Lellis*, Theatinæ Diœceſis Presbyterum, qui eam Romæ inſtituit, & poſtè *Sixtus V.* anno MDLXXXV. approbavit.

Congregatio B. *Mariæ Faleſis*, ſeu Cifterciënſium, qui dicuntur *Faleſes*, cepit in Galliis anno MDLXXVII. auctore *Joanne Barreira*, Gallicè *de la Barrière*, qui ad veterem SS. *Benedicti*, & *Bernardi* Monachicam Diſciplinam Cifterciënſes Monachos reduxit. Hanc Congregationem *Sixtus V.* anno MDLXXXVI. comprobavit, & *Clementi VIII.* ac *Paulo V.* Abbatis Cifterciënſis ſubjectioni eximerant.

Ordo *S. Baſilii* in Italia, Sicilia, Hiſpaniſque reſtauratus eſt à *Greg. XIII.* anno MDLXXXIX. Monachiſtis hujus Ordinis ſub Abbate in unam Congregationem redactis.

Congregatio Clericorum Regularium Minorum, Auctore *Auguſtino Adorno*, Geneuſi Presbytero, ejusque Sociis ſubtribus religioſe vite ſubſtantialibus votis à *Sisto X.* confirmata eſt anno MDLXXXVIII.

Denique, Sæculo decimo ſexto inſtituti fuerunt duo Equèſtres Ordines, videlicet Ordo Equitum ſub nomine *S. Stephani* Pontificis, quem *Cyſmus*, Florantiæ Dux, anno MDLX. inſtituit, & *Pau IV.* Pontifex Maximus anno MDLXII. unâ cum ejus Statutis confirmavit, ipſumque *Cyſmum*, & alios pro tempore Florentiæ Duces, Magnos Magiſtros Ordinis, ſeu Militiæ conſtituit. Aliæ Ordo Equèſtris, ſeu *Torquatorum Equitum*, & *Commendatarum S. Spiritus* ab *Henrico III.* Galliarum Rege anno MDLXXIX. inſtitutus eſt, eò quòd conchyliatus Ordo Equèſtris *S. Michaelis*, inſtitutus à *Ludovico XI.* Rege, adeò obſoleverat, ob communicatum promiſſe omni hominum generi hæc præcipuum Nobilitati & militariſis meritis honorem debitum, ut à Principibus vite contemptui haberetur. Noluit utramque Rex *Henricus III.* Ordinem *S. Michaelis* omnino extinguere, ſed edixit, ut hi, qui nobiliori Commendatorum *Spiritus Sancti* Ordine honeſtarentur, ipſum quoque *Sancti Michaelis* Ordinem ſuſcipere tenerentur. Hic Ordo Equitum Torquatorum, ſeu Commendatorum *S. Spiritus*, toto Orbe præſtantiffimæ eſt, eminentiſque inter alios duos Equèſtres Ordines, videlicet *S. Læzari* & *Sancti Ludovici*, qui etiamnum in Galliis vigent.

Ordines Regulares, ac variae Congregationes, quibus initium dedit Sæculum XVII.

Congregatio Gallicana Oratorii JESU, cujus inſtitutor ac primus Generalis Præpoſitus fuit *Petrus de Bérault*, Presbyter Parifiſus, & poſtè *S. R. E.* Cardinalis, confirmata fuit à *Paulo V.* Pontifice Maximo, an. MDCXIII.

Congregatio Clericorum Regularium, quæ *Matri DEI* appellatur, ſemelcente Sæculo decimo ſexto exordium habuit, Auctore Venerabili Servo Dei *R. P. Joanne Leonardo*, Luſenſi, qui vite ſanctimoniâ, charitate, prudentiâ, cæterisque virtutibus Chriſtianis exornatus, Summiſis Pontificibus, & Principibus, ſed præſertim *S. Philippo Neri* cariffimus fuit, & obit anno MDCIX. Hanc Congregationem, ab illo Servo DEI inſtitutam, *Gregorius XV.* Pontifex Maximus, inter cæteras Congregationes Regulares, quibus illuſtratur Eccleſia, die III. menſis Novembris anni MDCXXI. reſtitit, ut videre eſt in ejusdem Pontificis Bulla, quæ in Archivis illius Congregationis Clericorum Regularium *Matri DEI* aſſervatur. Quondam ſuâ opâ naſcentem hanc *Matri DEI* Congregationem juverit *R. P. F. Paulinus Bernardinus*, Nobilis Luſenſis, & eximius vir pietatis, Ordinis FF. Prædicatorum, titular eadem *Matri Dei* Congregatio, quæ hanc *Paulinum Bernardinum*, cen ſingularem benefactorem, ac veluti fundatorem veneratur, ejusdemque effigiem cum hoc elogio inter ſus habet: *Paulinus Bernardinus, Prædicatorum Ordinis grande ornamentum, Congregationis noſtræ necdum aſſurgente ſpe ejus cœdente, Leonardo Auth. fuit; mox egredientem conſilio, manu, authoritate juvit, rexit, confirmavit. Itaque Congregationem Bernardino huic Leonardo debemus.* Ex hac illuſtri Clericorum Regularium Congregatione *Matri Dei* clariffimi prodierunt Scriptores, quos inter præcipui numerantur *Caſar Franciſtus*, patriâ Luſenſis, qui Soliloquiorum librum edidit, & plura Opera Aſcenſica & Hiſtorica; *Hieronymus Florentinus*, patriâ Luſenſis, qui ſingularum edidit librum, cui titulus eſt: *Diſputatio de miniſtrando Baptiſmo humanis ſatibus Abortivorum.* In Linguarum Orientalium notitiâ peſſimiſſimus fuit *Ludovicus Maracci*, patriâ Luſenſis, *Innocentio XI.* Pontifici Maximo à Sacris Conſeſſionibus, duobusque Tomis in Folio incubavit, quorum prior inſcribitur: *Prodrum ad reſtatuſationem Alcorani*, Alcoran verò titulus eſt: *Reſtatuſ Alcorani.* Præmiſſere non debeo quatuor elios ejusdem Congregationis eximios Scriptores, *Hiſpalytum Maracci*, patriâ Luſenſem, qui in laudem Beautiffimæ Virginis *Mariæ* multos in lucem libros emiſit; *Franciſcum Mariæ Campiſi*, patriâ Genoënſem, qui præſertim quædam Opera Moralia, & librorum, quos edidit ſive pro Inſtructione Clericorum, qui Sacris Ordinibus ſunt initiandi, ſive pro Inſtitutione eorum, qui ſe præparant ad audien-

audientia in Tebensi Penitentia Fidelium Confessiones, publicavit Dissertationem Scholasticam de necessitate imperfecti amoris Dei ad obtinendam gratiam in Sacramentis mortuorum. Adversus perversam Lutheri, Calvini, & Jansenii Reformationem librum scripsit *Constantinus Rancaglia*, Lucensis, Concinnavit etiam idem Scriptor *Historiam Variationum Ecclesiarum Protestantium*, & Philosophos recentiores, quos vocant *Atomistæ*, speciali libro consutavit, cui titulus est: *Quæstio Dogmatica & Moralis*, quas accessit *Opusculum de Speciebus Eucharisticis adversus Atomistæ*. Denique *Bartholomæus Beryrinus*, Lucensis, Scriptor elegans, perit nonnulla Opera, quæ publici juris fecit, Ratiopublicæ Lucensis Historiam cultissimo stylo descripsit, quæ tamen, omissa quo fato, nec dum publicam lucem adipexit, sed in Cœnob. Lucensi Clericorum Regulatione ejusdem Congregationis Matris Dei manuscripta servatur. Hæc de illustri Congregationis Matris Dei apudquæ præcipuis Scrip- toribus clarissimis paulo fuis hic à me dicta sunt, quod in ultimo Tomo Colloquiorum nostrorum in Historiam Ecclesiasticam Sæculi XVII. ea è memoria & calamo meo exciderint.

Congregatio *Pauperum Matris DEI Piarum Scholarum*, dicta vulgò *Paulina*, quod sub Pontificatu *Pauli V.* id est, an. MDCXVII. instituta sit à Nobilissimo Viro *Josepho Calas- tatis*, Atagonensi, ut juvenes tam Clerici, quàm Laici præsperes ad pietatem, & ad liberales artes, gratis instituit, Literis incumbere, & honestam viam rationem tenerent; sub Pontificatu *Gregorii XV.* inter Congrega- tiones Clericorum Regulatorem locum habere meruit.

Ordo Monialium *Visitationis B. Mariæ Virginis* Authorem habet *S. Franciscum Salehm*, Episcopum Genevoensem, qui Monialibus hujus Ordinis Aposioli in Sabaudia etica anno MDCX. regulæ viæ normam præscripsit, enique præfuit *Joannem Fra- ciscum Premet de Chastel*, Divione in Galliis natam, & venerabilem Viro Servam, quæ plura ejusdem Ordinis excitavit Monasteria.

Ordinem Monialium *Ursularum* sub Regula *S. Augustini* ad erudiendas litteris & bonis moribus puellas, Parisiis anno MDCXL. condidit Nobilis Vidua *Maria l'Hallier*, Domina *S. Eke*, novique à se instituti Monialium Ordinis confirmationem à *Paulo V.* obtinuit eodem anno.

Congregationem Monialium sob invocatione *B. Mariæ Virginis*, ad puellas item litteris & pietate imbuedas instituit venerabilis Servus DEI *Petrus Ferrerus*, Parochus Matenenci in Lotharingia, & Canonicorum Regularem *S. Augustini* Congregationis *S. Salvatoris* reformator, & Sanctitatis famæ clarissima.

Congregatio Monialium Benedictinarum primæ Regule sub nomine *B. Mariæ de Calvario* *S. Scholastica* in Galliis circa an. MDCXVII. instituta fuit ab *Antonia Aureliana*, filia *Ludovici*, Ducis Longavillani.

Congregationis *Piarum Missionariorum* Auctor ac Institutor fuit *Carolus Carafa*, Neapoli è nobilissima ocrus familie. Hæc Congregatio, quæ à *Gregorio XV.* fuit approbata, regitur à Præposito trienniali, ejusque alumni, oullo licet Religionis voto obstricti, Missiones exercent, vigiliis ac jejuniis corpus joguer macerant, & magno cum studio cum cœtis laboribus perlingunt, quos vici Apostolici ad excolendum vineam Domini obire solent.

Congregatio *Presbyterorum Missionariorum* in Galliis circa an. MDCXXXVI. instituta est à venerabili Servo Dei *Flucentio à Paulo* & per univèrsam Orbem dilatata multis pro- rolicis Viros illustres, qui tum Missionibus, tum Concionibus, editisque Afericis libris, plurimas in CHRISTO filius multo sudore genuerunt.

Congregationem reformatam instituit in Gallo- Provincia *P. Antonius Cuyver*, Ordinis Præ- dicatorum, sub nomine *Santissimi Sacra- menti*, ejus Alumni continuo Missioni- bus infuso, summam perpetuam, & omnes Ordinis Prædicatorum Constitutio- nes ad strictissimas juris apices observant, Plura etiam ejusdem Prædicatorum Ordinis Monasteria Sæculo XVII. reformavit in Galliis *P. Sebastianus Michælis*, Disci- plinæ Regularis observantiz Reformato eximius, & ejusdem Prædicatorum Ordinis Professor.

Gallicanum Congregationem disceatam Or- dinis *Santissima Trinitatis Redemptionis Cap- tivorum*, annuentibus ac probantibus Sum- mis Pontificibus *Clemente VIII.* *Gregorio XV.* & *Urbano VIII.* instituit Venerabilis *P. Hieronymus à Santissimo Sacramento* ejus- dem Ordinis alumnus, natione Gallus.

Denique, Sæculo decimo septimo duæ lauda- tissimæ institutæ sunt Congregationes Mo- nasticæ, quarum prima, seu Congregatio *S. Mauri* Ordinis *S. Benedicti*, ad petiti- onem Regis Christianissimi *Ludovici XIII.* sub Pontificatu *Gregorii XV.* erecta fuit an. MDCXXI. & confirmata ab *Urbano VIII.* anno MDCXXVII. Ecclesiam universam hæc Benedictina *S. Mauri* Congregatio piete- tate & eruditione hæcendæ mitum in mo- dum illustravit.

Alteri Congregationi Monasticæ, quæ est Or- dinis Cisterciensis, initium dedit in Gal- liis *Armandus Joannes Batthierius Rancez*, qui in Monasterium *Domus Dei de Trappa*, cujus ex Abbate Commendatario factus est Abbas Regularis, primævis Ordinis Cisterciensis usus, penè obsoletos & anti- quatos revocavit, Monachosque ad seve- riorem Monasticam disciplinam, & rigidi- ssimum vivendi genus adduxit. Hæc Congregatio, severioris Disciplinæ Mono- nasticæ Ordinis Cisterciensis tenacissi- ma, præter Monasteria, quæ habet in Galliis, duo in Italia obtinet Monasteria, sive Abbatis, in quibus Monachi veteras Ordinis Cisterciensis usus, & *S. Benedi- cti* Regulam, magno cum fervore ad moni- mos ique apices retinent, & ad amulum observant.

Hic quatuordecim Tabulis Chronologicis, quas ad illustranda Historiæ Ecclesiasticæ tempore contineri, coronidem lubens impono, in quibus si aliquot circa Chronologiam errores offendat eruditus Lector, facile mihi, ut spero, pro sua benignitate condonabit. Nec enim, ut candidè fatear, unius est hominis videre omnia, uerùm examinare. Unus in uno clarius videt, alter in altero, alius in alio. Sic in dies lux crescit & studio, & multorum splendoribus redditur Ecclesiæ illustrior; sic & bona melioribus, dum multi intendunt oculos, permittantur. Ceterùm (mihi testimonium perhibens conscientia mea) palam & intrepide profiteor, me in describenda Historia Ecclesiastica nullo patrum studio, nec humano aliquo affectu fuisse abreptum, quia Historicum Scriptorem, utpote personam publicam, eodem loco, quo Judicem, personam itidem publicam, repono, & parem utrique gravitatem, veri & æquæ rerum scribendarum, perinde ac judicandarum severissimum examen efflagito; nihil patior ab illis gratiæ & odio dati, vel nullo patrum studio laborare, sed, quoad ejus fieri potest, omni humano affectu intactos, aut majores esse volo. Unde, quemadmodum Juxta maximam eorum adhibere debet ad veritatis indaginem, ad testium examen, ad suum cuique tribuendum, ita ut maximi criminis reum se faciat, si pro virili parte jus suum unicuique non reddat, quia non sit persona publica, ejus judicio fiant omnes in rebus, de quibus fert Sententiam; ita Scriptore Historicus debet omnia excutere, quàm diligentissimè, & ab Authoribus, quos in fidem advocat, fidem exigere incorruptam, & suspectam ac nullam habere, si vel minimè subodoratus fuerit, eos aliquid suis affectibus indulgere. Si autem aliter se gesserit Scriptore Historicus, gravissimi criminis in Republica Literaria criminis reus evadet, quia cum sit persona publica, ejus fidei committitur examen rerum ab antiquis gestarum, quas omnibus non licet per se investigare; Sententiam ejus sequuntur plerique, qui verbis ejus fidem adhibentes, decipiuntur, dum errorem pro veritate amplectuntur. Quæ cum ita sint, inique pronus egissem, si in describenda Historia Ecclesiastica, falsà ut vere, obsecuta ut clara, dubia ut certa obtrudere voluissem. Sciebam quippè, mentiri Christianis omnibus, multò magis religiosum vitam professis, nullà unquam ratione licere, longèque minus, cum mendacium multis exitiale est ac perniciosum, sicut contigit in Scriptore Historico, qui mendacis veris in perniciem multorum, quos secum in errorem trehit. Omni igitur, quo potui, animi candore, ingenuè & sperè dixi, quid verum esse novi. Fateor attamen pro ea, quæ Religiosum virum decet, sinceritate, me quibardam in locis coactum fuisse, haberi ratione temporis, loci, personarum, & que-

tundam circumstantiarum, aliquid verè tacere, nihil tamen falsi me dixisse ultra fatebitur Lector, qui Colloquia mea in Historiam Ecclesiasticam ab omni præjudicata opinione vacuus legere non gravabitur. Nunc igitur, post ebibitum sacro superque oleum lucernæ, manum & tabula subduco, ac dulci demerpsi, fructusque otto, mihi, Musisque, quæ invidiam nesciunt, & malignum docent spernere vulgus, insidâ spissam canam.

Faxit Deus Optimus Maximus, ut omnia, quæ hæcenus à me in rem Theologicæ Caudidatorum scripta sunt, in ejus gloriam, & Neandem DEI Genitricis Mariæ Virginis, Sanctissimi Patris DOMINICI, & totius Curie Cælestis honorem cedant, possintque omnes Historiæ Ecclesiasticæ studiosi hæc, quæ in Historiam Ecclesiæ insinui, literari Colloquiis, lætando, citra ullam erroris periculum, & inoffenso pede decurrere ac perfructare singula, quæ ab exordio Ecclesiæ ad hæc usque tempore eompensatè referuntur. Verùm, quia labi humanum est, benignum Lectorem etiam atque etiam obsecro & obtestor, ut meo lapsus pro sua benevolentia condonet, easque mihi indulgeat. quæ quidem tolerabilia sunt, excepto, si quid contra quæpiam inofficiosa, maxime si quid vel tantillum contra debitam Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, Sedisquæ Apostolicæ, reverentiam vel doctrinam mihi oec cogitanti, & nolenti excidisset. Absit enim, ut ab hac Regula veritatis, Matre, inquam, Ecclesiæ unquam dissentiam; ejus judicio ac Censuræ quæcumque temerè scripti, vel posthæc, si mihi suppetant vires, scripturus sum, summâ, quâ par est, animi demissione; in ejus sium & fide semper vixi, & constanter, bene fortunante Deo, mori exopto, acque membra tum potius discerpere eligam, quàm ut à Romanæ Ecclesiæ, Sedisquæ Apostolicæ Doctrinæ & Definitionibus pelicam quidem unguem defiscam, quaudà quidquam spiritus calebit in corpore meo.

In his faciem suam sermonis. Et si bene, & ut Historia compositis, hoc & ipse velim fieri autem minus dignè, concordandum est mihi. Sicur enim vinum semper bibere, aut semper aquam, contrarium est; alternis autem uti delectabile; ita legentibus, si semper exaltus sit sermo, non erit gratus. Verba sunt Sacri Auctoris lib. 2. Machab. Capite ultimo. Ut autem candidè Lector, majorum fructus ea, quæ hæcenus de Historia Ecclesiastica scripti, legere possis addam saluberrimum S. Augustini lib. 1. De Trinitate cap. 3. modicum, his verbis expectum: Quisquis hæc legit, ubi pariter certus est, pergit metum; ubi errorem suum cognoscit, redeat ad me; ubi meum, revocet me; ita ingrediamur simul ibarivatis, viam, tendentes ad eum, de quo didimus est:

Quærite faciem ejus semper.

FINIS totius Operis.

INDEX

I N D E X

GENERALIS, AMPLUS & ACCURATUS,

IN QUO

*Juxta Ordinem Alphabeticum, designantur res præci-
pue, ac materia, qua in singulis Tomis*

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ, *variis Colloquiis digesta*

R. P. FR. IGNATIO HYACINTHO
AMAT DE GRAVESON,

Sacræ Facultatis Parisiensis Doctore, & Collegii Cafa-
natenfis Theologo, Ordinis Prædica-
torum,

sparsim continentur.

NB. *Prima Nota Numeralis Romana Tomum; alte-
ra Nota Numeralis communis Paginam Tomi;
Littera a latus paginæ antèrius, b postèrius
indigitat.*

A.

Relatus in Synodo Sueffionensi
damnatur, & in carcerem con-
jicitur. IV. 140. b. seqq. In Syn-
odo Senonensi cum S. BERNAR-
DO congressus, ab eodemque vi-
sus, ad Sedem Apostolicam ap-
pellat. 141. 2. Ab INNOCENTIO II. damna-
tur. ibid. Cloniacum se confert, & ab errori-
bus retipiscit. 141. b.

Abbaes Commendatarii. VII. 146. 2.

Abbaes Episcopus obedièntiam præstare debent.
II. 69. 2.

R. P. Hyacinti Hig. Eccl. Index.

S. Abbo, Abbas Flouiacensis, purgat se à falsis
criminibus in Concilio Sandinnyano.

a. seq. Ejus Opera. IV. 60. b.

Abbonis, Monachi, Scripta. III. 120. b.

Abdias, Sufæ, U. bis Regiæ Perfidis, Episcopus,
immodico zelo succensus persecutioni sub Il-
digerde, Persarum Rege, per totum Regnum
mortis causam dedit. II. 6. b.

Abrahami Szovii Opera. VIII. 127. 2.

Abrahami Ecchellendi Opera. VIII. 116. 2.

Absolutio Sacramentalis in quibus casibus conse-
rebatur lapsis. I. 40. 2. non statim impetien-
da peccatoribus inueneris. III. 133. b. pro-
craftinari debet peccatoribus consuetudinatis.

(2)

IV.

Index Materialium.

- IV. 88. a. capite damnatis denegabatur etiam
 Seculo XII. cum Eucharistia. IV. 172. a. ejus
 forma seculo XIII in Ecclesia Latina non de-
 precativa sed indicativa fuit. V. 128. a
- Abſtinentia à carnibus in jejunio Quadrageſima-
 li ex univerſali Eccleſiæ uſu, & conſtanti tra-
 ditione eſt neceſſaria. VIII. 144. a.
- Abuſus in Gallis per Abbat. Commendatarios,
 VII. 146. a.
- Abuſus Theologiæ Scholaſticæ damnantur. VII.
 133. b.
- Acacius, Beroæ Epicoſopus, & Iſidorus, Roman
 mittuntur, ad Schiſma Antiochenum compo-
 nendum. L74. b.
- Acacii, Conſtantinopolitani Epicoſopi, crimina. II.
 24. a. Orientalis Eccleſiæ Summorum Ponti-
 ficum in Acacium lazam Sententiam æquiliſ-
 ſimam agnovit. ibid.
- Acacius, Patriarcha Conſtantinopolitanus, Joan-
 nem Talapam, Patriarcham Alexandrinum, a-
 pud Zenonem, Orientis Imperatorem, odio, &
 vindictæ deſiderio motus, accuſat. II. 20. b.
- Academiz, Baccalaureatus, Licentiatuſ, & Docto-
 ratus gradibus ab Eugenio III. Pontifice Ma-
 ximo decorantur. IV. 163. b.
- Academia Coloniienſis damnat librum Joannis
 Reuchlini. VII. 70. b.
- Academia Lovaniienſis & Colonieſis plurimos li-
 bros Martini Lutberi dignos flammis pronun-
 tiant. VII. 73. b.
- Academia Pariſienſis fortiffimorum fidei Athle-
 tarum ſera. IV. 163. a. Ejus ſtudium, ut
 ſchiſmata tolleretur. V. 36. b. Damnæ viginti
 quinque articulos hæreſis Calvinianæ, VII. 76.
 a. Damnæ ſcotos Lothari. VII. 74. a.
- Academiz Romanæ Otigo. VI. 25. b.
- Acemetz, Monachi, in quo errant? II. 61. a.
- Acemetz in errore perſiſtentes à Joanne II. ex-
 communicati. ibid. Ordin. Acemetarum fun-
 dator, & quare ita dicti? ibid. damnati. 73. b.
- Acephalorum, ſeu Eutychiſianorum, quatuor ſe-
 ctæ. II. 59. b.
- Achmetes I. Turcarum Imperator. VIII. 3. a.
- Achmetes II. Turcarum Imperator. VIII. 6. a.
- Achmetes III. Turcarum Imperator. VIII. 6. a.
- Aërius. I. 73. a. Ejus errores. ibid.
- Acta Collationis habitz ad Feneſembellaqueum
 cum Perſonio, & Morano Pleſſæo, Calvi-
 niſta, cotam Henrico IV. Galliarum Rege.
 VII. 78. b.
- Conciliorum Provincialium Mediolanenſium,
 VII. 53. b.
- Conventus Marpurgienſis. VII. 77. b.
- Martyrum perſecutionis Neronianæ combuſti
 in perſecutione Diocletianæ. I. 4. b.
- Paſſionis Sancti Andreæ ſunt genuina. I. 44.
 b.
- Sanctorum à Joanne Bollaudo &c. collecta. VIII.
 139. b.
- Sanctorum Ordinis Benediſti, Opus, inchoa-
 tum à Dacherio, continuatum à Mabillonio.
 VIII. 121. b. ſeq.
- Sancti Sylveſtri ſuppoſitiſta ſunt, vel ſaltem in
 multis depravata. I. 103. b. ſeq.
- Synodi Romanæ ſub Sixto III. ſuppoſitiſta.
 II. 17. b. Ad eandem claſſem ahleganda Acta
 de Synodali accuſatione, & expurgatio-
 ne Pſychronii, Epicoſopi Hieroſolymitani.
 17. b.
- Adalberti, Galli, errores, ſeu potius deliramenta,
 & ſententia in eum lata. III. 36. a.
- Adamanni, Abbatis Hienſis, Scripta. III. 92. b.
- Adami Biemenſis Scripta. IV. 67. b.
- Adamitarum errores, Secta. VI. 50. a.
- Adamoſ Neuferus, ex Calviniſta, Arianoſ, de-
 inde, Turca. VII. 63. a. obijt ſicut Artus
 63. b.
- Adelaiſ. Vid. Prædeſ.
- Adelbertus, Tſiſcæ Marchio, & Theodora ejus
 concubina, cum filiabus Maroz, & Theo-
 dora, Sedem Romanam ſeculo X. pro ar-
 bitrio tenuerunt. IV. 15. a.
- Adelmanni epistoſa contra Berengacium. IV. 63.
 b. Quo tempore ſcripta fuerit? diſcutitur.
 ibidem.
- Adelphius, unus è Principibus Meſſalianorum, ſue
 Sectæ errores prodiit. L78. b.
- Ademari, Monachi, Scripta. IV. 66. b.
- Adelardi, Mon. chi, Scripta. III. 121. a.
- Adolphus Imperiſſes malè adminiſtrans, illo ex-
 igitur, & ab Alberto vincitur. V. 82. b.
- Adoniſ Viennienſis Scripta. III. 119. b.
- Adriopolis, Turcie olim Imperii Sedes. VI.
 4. b.
- Adrianos Totoebos, ejus Opera. VII. 57. b.
- Adriani Valeſii Opera. VIII. 113. a.
- Ægidii Cantoris errores. VI. 50. a.
- Ægidii Carleſii Scripta. VI. 92. a.
- Ægidii Romanſis geſta & Scripta. V. 115. a.
- Ægidius Viterbienſiſ. VII. 115. a.
- Ægyptus in fidei Nicænæ profeſſione conſtans. I.
 73. a.
- Ælius Hadrianus, Imperator. I. 9. b.
- Æleſti, Abbatis Rievalſenſis, Opera. IV. 159. b.
- Æneæ, Epicoſopi Pariſienſis, liber adverſus ob-
 jectiones Græcorum. III. 119. a.
- Æneas Sylvius in Bohemiam Nuntius. VI. 32. a.
- Ætiam. I. 73. a.
- Æthiopia Evangelium recepit. I. 64. b. VI. 78. a.
- Æthiopiæ Imperator Urbano VIII. obedientiam
 pollicetur. VII. 37. a.
- Aſſigementiſ, ſive Aſſiginienſis Monafterii
 Chronicon. IV. 68. b.
- Africa à Arianiſmo purgatur. II. 37. a.
- Venit in poteſtatem Saracenorum. III. 4. b.
- Exinde Chriſtiana Religioſis in locis decre-
 ſcit. III. 5. a.
- Africana Perſecutio ſub Genſerico, Hunnerico,
 & Gneſabundo, Vandalorum Regibus. II. 6. b.
 & ſeqq.
- Aſſicani ſunt Tributarii Regis Hiſpaniæ. VI.
 21. a.
- Agape, mulier Sectæ Priſcillianiſtarum. I.
 77. a.
- Agapetus, Papa, à Theodato Gothorum Rege,
 Legatus nuntius ad Juſtinianum, Imperato-
 rem. II. 73. b. Agapetus Conſtantinopoli de-
 gens Anthimū depoſuit, &que Memnam ſub-
 ſtituit. ibid.
- SS. Agathæ & Cecilie Monafterium in loco
 Collis jacentiſ Romæ ædificat Paſchalis I. III.
 79. a.
- Agathenſe Concilium Canones habet ſolū
 quadraginta octo. II. 67. a. Statuta illorum
 Canonum. ibid.

Index Materialium.

- Agapentes Martyres I. 60. a.
Agapentes Monasterii fundatio, & Regula. II. 49. a. seq. Quid nomine affludit Palmodia, & Sigismundo Burgundiae Rege ibidem instituta, intelligi debeat? ibid.
Agnellus, Episcopus Ravennae. II. 83. a.
Agnoscere, eorumque errores. II. 6n. a. ab Eulogio confutari. 60. b.
Agnoscere non fore dicendum, quia sciret, Christianum, ut hominem, aliquid ignorasse, quamvis incidere in errorem alienum a doctrina Sanctorum Patrum. II. 61. a.
Agobardi, Archiepiscopi Lugdunensis, de cultu imaginum scripta. III. 118. a.
Agnus à Turcia captus. VII. 5. a. Com aliis civitatibus amittunt Turcae. VIII. 5. b.
Agrippa junioris ad iudicantem ab Imperatoribus Tetrarchis Philippis, & Lyfianis, & pars Galilee, quae est Tiberiadis. I. 21. 2.
Agrippa, filius Aristoboli, nepos Herodis, exsolvit à vinculis, & à Caio Imperatore donatur Tetrarchia Iturae, & Trachonitidis cum Regis dignitate. I. 20. a. b. Agre recipitur ab Aegyptis & Alexandrinis, qui Regem Agrippam magno ludibrio exceperunt. 20. b. Restitutus, itum Iudaeam, invidiam Antipae Patris sui, incurrit. 21. a. Capus amplius ejus Regnum, ibid. tanquam Deum honorari à Populo petis ibid. petis foedissima morte, ibid. & b.
Aimoni, Monachi, Scripta. III. 120. b.
Aimoni, Comobi Floriacensis Mouachi, Opera. IV. 61. 2.
Alamandarus, Saracenorum Princeps, Christianam Religionem amplectitur. II. 54. b.
Alani Abbatis Opera. IV. 159. 2.
Alani de Rupe Scripta. VI. 302. b.
Alamerom, Vandalorum, & Suevorum in Hispania itroptus. II. 2. b.
Alaricus, Gothorum Dux, Rufini suasu, in Arcadium, Orientis Imperatorem, arma movens, à Ganga repellitur. II. 1. b.
Alaricus Romam vi capis, & moritur. II. 2. a.
Alaricus Visigothorum Rex, à Clodoveo, Galliarum Rege, deletur, ejusque manu, singulari certamine cum eodem Rege pugnans, interficitur. II. 54. 2.
Albericus, Marozzi ex Adelberto filius, Pontificis praevaritio deponitur, & promovebatur. IV. 15. b.
Alberti, Episcopi Halberstadensis, errores. V. 64. 2.
Alberti Argentinenfis Chronicon. V. 98. b.
Alberti, Abbatis Sancti Benedicti, & Cenobii Stadenfis ad Ordinem Minorum transitus, ejusque Chronicon. V. 112. a.
Alberti, Canonici Aquisgranensis, Historia Hierosolymitana. IV. 152. a.
Alberti Imperatoris gesta. V. 8. a. b.
Alberti Magni vita, & Scripta tam spuria, quam genuina. V. 102. b.
Albertus, Sedis Calvinianae Ministri, & Novotorum vesania, dum conantur probare, saculo sexto realem corporis Christi in Eucharistia praesentiam creditum fidelibus non fuisse. II. 87. b.
Albertus. VIII. 114. b.
Albertus Antipapa. IV. 104. 2.
R. P. rhyacinth. Hist. Eccl. Index.

Index Materialium.

- Alexandrinæ Ecclesiæ Patriarcharum series à S. Marco ad Joannem XV. centesimum tertium illius sedis Præfulem. III. 23. a. b. & Tomo VIII. in Tabulis Chronologicis, à p. 2. a. usque ad p. 16. h. Vide etiam in Tomo VIII. terminos Patriarchatus Alexandrini in Tabulis Chronologicis, pag. 43. b.
- Alexandrii seculorum XIII. & XIV. Patriarchæ. V. 41. a.
- Alexandrinorum Patriarcharum Historia undè petenda? 106. b.
- Alexandrinus Patriarcha cum Pontifice Romano Canone sexto Concilio Nicæni, quo pænocollatus? 183. b.
- Alexii Aristeni Scripta. IV. 350. a.
- Alexius Comnenus, insensu Cruce signatus. IV. 90. a.
- Angelus Comnenus Imperium adipiscitur. IV. 92. a. Ejus nefaria gesta, & quo pacto Imperium amisit? 92. b.
- Ejus Monita. IV. 150. b.
- Alexius Ducas Imperium Tyrannicè usurpat, sed debitas iniis penas. V. 2. b.
- Alexius IV. Imperium recuperat, sed illo non diù potitur. V. 2. b.
- Alexii, Patriarchæ C. P. Scripta. IV. 71. a.
- Alfredi, Anglorum Regis, gesta, & singularis pietas. III. 75. b.
- Algeri, Cluniacensis Monachi, scripta. IV. 161. a.
- Almohadum Saracenorum in Hispanis sevitia. IV. 101. a. Almohades cum Almoravidis perpetim confunduntur. Ibidem.
- Aloldus Badetus. VII. 514. a.
- Aloysius Lippomanus & ejus Scripta. VII. 500. b.
- Alphonfus Aragonensis Neapolis Regno ponitur. VI. 9. a.
- Alphonfus, Alsturiarum Rex, Catholicus cognominatur. III. 12. b.
- Ejus felicitas, & virtus. III. 23. a.
- Alphonfus, dictus Castus, de Abderhamano, Saracenorum Cordubensium Rege, insignem reportat victoriam. III. 74. b.
- Alphonfus, Castellæ Rex, in Imperatorem eligitur, sed Imperio spontè se abdicit. V. 8. a.
- Alphonfus VI. Hispaniarum Regis, gesta aliquot, & mort. IV. 100. b. Vide etiam Successionem Regum Hispaniæ Tomo IX. à pag. 43. b. usque ad pag. 53. a.
- Alphonfus VII. gesta. IV. 100. b.
- Alphonfus VIII. gesta aliquot. IV. 101. a.
- Alphonfus IX. uxores duz. IV. 101. a.
- Alphonfus VIII, seu IX. gesta post annum MCC. V. 16. a.
- Alphonfus X. Castellæ Regis, gesta. V. 16. b.
- Alphonfus XI. Castellæ Rex. V. 17. a.
- Alphonfus Magnus à Joanne VIII. obtinet, ut Ovetensis Ecclesiæ in Metropoli erigeretur, & in Ecclesiâ S. Jacobi consecraretur. III. 75. a.
- Alphonfus à Castro. VII. 518. a.
- Alpheus Ciacconi Opera. VII. 127. a.
- Alphonfus Tostati Scripta. VI. 95. a.
- Alphonfus Vargæ Scripta. V. 97. b. seq.
- Altiata nonnulli lapidea consecranda. II. 68. a.
- Altiaria, quæ in usuerant seculis septimo, & octavo. III. 59. a.
- Alternativa inter Papam, & Cellatores Ordinariorum Beneficiorum. VI. 122. b.
- Alcimenfè Concilium contra Joannem, Venetorum Ducem, congregatum. III. 110. b.
- Alvarus, Cordubensis, vitæ S. Eulogii Scriptor. III. 122. a.
- Alvarus Luna capite damnatus. VI. 19. a.
- Alvari Pelagii Scripta. V. 113. b.
- Alvius, Tornacensis Monachus. II. 84. a.
- Amalaricus perpetratis inter impugnationes præsentis realis Corporis, & Sanguinis Christi in Eucharistia ab Hæreticis numeratur. III. 92. a.
- Stecoranistarum errorum non adhuc? 92. a.
- Amalarius fuit Ecclesiæ Metensis Diaconus, & Chærepscopus Lugdunensis. III. 115. a. Amalarici Scripta. ibid. Non confundendum cum Amalario Fortunato, Archiepiscopo Treverensi. ibid. & b.
- Amalaricus Fortunatus quæ scripserit, gesseritque? III. 115. b.
- Amalrici Hæresis. V. 44. b. Amalricus damnator, & palinodiam sistit canat. ibid. Ejus discipulorum errores. ibid. seq. Idem severissimè ponuntur, Amalrici ossa exhumantur. 45. a.
- Amalaricus, Visigothorum Rex, cum Athalarico, & Amalarico, consobrinis, de lunibus Regni convenit. II. 53. a. Clauddem, fororem Childeberti, Galliarum Regis, in uxorem ducit; quæ, cum ob fidem Catholicam infidias ab eo pateretur, Childebertus ad illam liberandam bellum contra eum movet. 53. a.
- Amalricus, Patriarcha Hierosolymitanus. IV. 116. b.
- Amalricus Rex Hierosolymorum. IV. 93. b.
- S. Amandus virore, & poetarum in Belgio Monasteria instituit. III. 63. a.
- S. Ambrosius, Mediolanensis, Præfcllanum & Socios suo conspectu dignari renuit. I. 77. a.
- Adit Concilium Aquilejense. I. 89. a. Ejus vita. I. 110. a. Et ejus Scripta. I. 100. b. & seq. Cantici TE DEUM LAUDAMUS auctor incertus. ibid.
- Ambrosii Altamuræ Opera. VIII. 128. a.
- Ambrosii Authenti Scripta. III. 57. a.
- Ambrosii Camaldulensis Scripta. VI. 97. b. & seq.
- Ambrosius Catharicus. VII. 110. b.
- Ambrosii Gardesbois Opera. VII. 116. a.
- Ambrosius Pelagius. VII. 114. a.
- Amedei, Abbatis, Scripta. IV. 159. a.
- America detecta. VI. 21. a.
- Ammonii, Philosophi, Opera. I. 50. b.
- Amolensis, Archiepiscopi Lugdunensis, Scripta, ejusque de Reliquis quibusdam incertis jus. III. 157. a.
- S. Amphilocheus, Leonis Episcopus, & ejus Scripta. I. 105. a.
- Amurathis, hujus nominis I. Turcarum Imperatoris, gesta. V. 5. a. & b.
- Amurathus II. Turcarum Imperatoris, gesta. VI. 4. b. & seq.
- Amurathus III. gesta. VII. 4. b.
- Amurathus IV. gesta. VIII. 3. a. Vide etiam in Tomo IX. successiones Imperatorum Turcarum ab Ottomano usque ad Achmetem III. nunc imperantem, à p. 12. b. usque ad p. 55. a.
- Anabaptistæ, Lutheri discipuli, qui? VII. 51. a. illorum errores, 51. b. varia nomina, & diverse sectæ. ibid.
- Anacleus Pontifex. I. 12. b.
- Anastasio, Orientis Imperatori, ob fidei Catholicæ professionem, rebellis populus Constantinopolitanus. II. 52. a. Rebellionem sedat Anastasius simulata in Catholicorum favorem promissa. ibid. Iterum in Cathulicos irritat. 57. b. Idem fulmine moritur. ibid.

Ana-

Index Materialium.

- Anastasio, Pontifex Romanus, Origenistas tumultuantes repressit, qua de re ipse scribit ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum I. 106. a. Dux aliz Epistolaz ei adscriptaz, supposititiz sunt. ibidem.
- Clodoveo, Galliarum Regi, ad Christum converso, gratulatur. II. 8. a.
- Anastasio II. Papa, Legatos mittit ad Anastasium, Orientis Imperatorem, pro reconciliatio-
ne utriusque Ecclesie. II. 19. a.
- Anastasio II. Patriarcha Antiochenus Judaeorum conversioni incumbens, ab illis excarnificatur. II. 76. b.
- Anastasio IV. Pontificatus. IV. 110. a.
- Anastasio, Imperator, Eutychianis impense fa-
vit, II. 4. b. Ejus memoria Ecclesie execrabilis.
5. a.
- In exordio Imperii nonnulla boni regiminis
specimina edit. II. 51. a.
- Obstinata dominatio, Eutychianis impen-
sissime faves. II. 51. b. Sacro Trifoglio cla-
sum: QUI CRUCIFIXUS ES PRO NOBIS,
MISERERE NOBIS, adprei juber. 52. a.
- Anastasio quatuor non confundendi. II. 76. b.
- Anastasio, Abbatz Monasterii S. Euthymii, Liber
contra Judaeos. III. 54. b.
- Anastasio, Bibliothecarij, Scripta. III. 121. a.
- S. Anastasio, discipuli S. Maximi, Epistola. III.
50. a.
- Anastasio, seu Athanasius, Patriarcha C. P. V. 38.
b.
- Anastasio, Pseudo- Episcopus Constantinopoli-
tanz, in locum S. Germani à Leone Isaacico,
Orientis Imperatore, subrogatus, tanquam
Iconoclasta, excommunicatur à Gregorio II.
Papa. III. 18. b.
- S. Anastasio, Perla, Martyr obiit. II. 76. b.
- Anastasio Seniores Opera. II. 85. a.
- Anastasio Sinaita, diversus fuit ab Anastasio.
Patriarcha Antiocheno. II. 76. b.
- Ejus Opera. II. 85. a. seq. Realem Corporis
Christi in Eucharistia presentiam confessus est
Anastasio Sinaita, licet oporatus sit, Corpus
Christi in Eucharistia esse coequestrabile. 85. b.
- Anatolius, Patriarcha Constantinopolitanz, ab
Eutychiana Hæresi semper abhoruit. II. 14. a.
- Anatolius, Episcopus Landiscenus, scripsit librum
de Paschate. I. 52. a.
- Andegavense Concilium anni 1448. VI. 84. b.
- Andelotus, Impius Calvinista. VII. 12. a.
- Andreas Alezius. VII. 125. a.
- Andreas Barbati, seu Barbatz, Scripta. VI. 108.
b.
- Andreas, Archiepiscopi Cretensis, Scripta. III.
54. b.
- Andreas Carolo Radius, primus auctor Hæresis
Sacramentaliorum. VII. 51. a.
- Andreas Duchesneus. VIII. 113. b.
- Andreas Duvalii Opera. VIII. 110. b.
- Andreas Hierosolymitani Scripta. III. 49. b.
- Andreas Mafius, Socus Ariz Montano datus, ad
adornandam editionem Regiam Sacrorum Li-
brorum. VII. 105. a.
- Andreas Osiander. VII. 51. a.
- Andreas Rhodus pro Ecclesia labores. VI. 100. a.
- Scripta. VI. 88. a.
- Andreas de Sanitay. VIII. 113. b.
- Andreas Scotti Opera. VII. 158. b.
- Andreas Tiraquellus. VII. 124. a.
- Andreas Vega. VII. 118. b.
- Andrensis, five Adrenensis Monasterii Chroni-
con. IV. 68. b.
- Andronicus, Imperator, Patris memorie osor, ob
promotam ab eodem Ecclesie Græcæ cum La-
tina concordiam. V. 58. a.
- Andronicus junior, Orientis Imperator. V. 5. a.
- Andronicus, occiso Alexio, Imperium usurpat.
IV. 91. b. Græcos in Latinos & Francos ex-
citavit. ibidem. Ejus tyrannis, vitia, & mores.
92. a. Extat Dialogus sub nomine ipsius con-
tra Judæos, & quid de eo sentiant Eruditi. ibi.
it. 149. b.
- Andronici Camateri Scripta. IV. 149. b.
- Angeli à Clavaſin Scripta. VI. 105. a. & b.
- Angeli Politiani Scripta. VI. 93. a.
- Angelici I. 54. a.
- Angeloni Scripta. III. 121. a.
- Angelosus est depingere. III. 54. a.
- Angeli Rocca Opera. VIII. 134. a.
- Angli in septem olim Regna erat divisi. III. 8. a.
- Quando & à quibus in singulis illis partibus
Christianam Religionem acceperint? ibid. Ejus
pars ab Egberto Rege cognita, Reconz Ec-
clesie etiam ipsa vestigalia. III. 75. b. paca-
ta, Religionis monumentis illustris V. 92. a.
vide etiam successorem Regum Angliæ ubi
Egberto usque ad Jacobum, hujus nominis III,
Tomo IX. in Tabulis Chronologicis, à pag. 54. a.
usque ad pag. 63. b.
- Angli Schisma. VII. 15. a. seq. Fidei Catholice
in Angliâ immutatio. 17. a. Eadem serè abo-
luta. ibid. b. Henricus VIII. unum dat schi-
smam Anglicano. VII. 15. a. Henricus se con-
stituit Ecclesie Anglicanz Caput. 16. b. Ejus
mort. 17. a. & b.
- Angliæ Regnum à Schismate absolvitur, Catho-
lica fides ibidem restituta, Mariz Reginz ope-
ra. VII. 17. b. seq. Schisma iterum firmatur.
18. a.
- In plures Sectas dividitur. VII. 58. b. colluvies
omnium eorum. 58. b.
- Angliæ Reges à S. Edmundo, Confessore, habent
privilegium curandi summas, vel scrophulas.
IV. 11. b. Cnr titulum Regis Franciæ ibi ad-
scribant. VI. 16. b. seq.
- Angliæ & Hiberniæ Regna Ecclesie Romanæ
dono data. V. 18. a.
- Angli Orientales, seu Est-Angli incolæ, quando,
& à quibus Evangelium acceperint? III. 8. b.
- Angli ad Aquilonem siti, seu Northumbri, quan-
do, & à quo fidem acceperint? III. 8. b.
- Angli, & Batavi à Turvillio vincti. VII. 1. a.
- Angli olim avitæ disciplinæ Ecclesiasticæ retinen-
dæ tenacissimi. IV. 45. a.
- Anglicani circa Concilium Baronii, & Vuartoni
opiniones reseruntur, & veluti oedea senten-
tia statuitur. IV. 43. a.
- Anglorum ad fidem conversio. II. 55. a.
- In Galliam irruptio. VI. 11. b. Angli à Gallis
caduntur, & novas palantes copias contra
Gallos, extra frustantur. 12. a. & b.
- Illorum dux Sectæ, & tumultus ab utrisque
excitati. VIII. 22. a.
- Anglo-Calvinismi. VII. 52. a.
- Anicetus, Pontifex I. 13. a.
- Animam rationalem unam esse in omnibus, cam-
que cum corpore interire, damnat. VII.
26. a.

Index Materialium.

Anna, Jacobi II. filia, Angliæ Regina declaratur. VIII. 9. a.
 Anna Clivenfis, quarta uxor Henrici IX. VII. 16. a.
 Annæ Comnenæ Scripta. IV. 150. b.
 Annatarumorigo, & ratio. VI. 128. a.
 Annuntiatio Virginis Societas. VI. 126. b.
 Annuntiationis B. Virginis, festum, sub nomine EXPECTATIONIS PARTUS, decima octava Decembris celebrant Hispani, & ubi id statum fuerit? III. 42. b.
 Annuntiationis B. Virginis Ordo. VI. 126. a.
 Anomæ, Ariarum Secta. I. 72. a. Conducunt secundam Formulam Sirmiensem. ib. b.
 Anonymus, qui scripsit contra Paschasium, dogma transubstantiationis non impugnatur. III. 90. a. & b.
 S. Ansharinus, Monachus, postea Episcopus Hammaburgensis, Christi fidem per Septentrionem propagat. III. 76. a. seqq. Epus Scripta. 121. b.
 Anselmus, Abbas, Capitularium Collector. III. 120. b.
 Anselm, Archiepiscopi Senonensis, Primatus an fuerit agnitus in Concilio Pongionensi? III. 122. b.
 S. Anselmi Cantuariensis gesta, & Scripta. IV. 155. b.
 Anselmi, Decani Laudunensis, Scripta. IV. 164. b.
 Anselmus Gemblacensis. IV. 151. b.
 —Ejus Scripta. IV. 158. a.
 Anselmi Havelbergensis cum Niceta colluctatio. IV. 90. b.
 Anselmi, Episcopi Lucensis, Scripta, & vita. IV. 66. a.
 Anselmus, Archiepiscopus Mediolanensis, ab Honorio II. excommunicatur. IV. 95. a.
 Anselmi, Remensis Monachi, Scripta. IV. 66. b.
 S. Anselmus, Urbani III. suus, Græcos, in Concilio Barensi de processione Spiritus Sancti disputantes, confutat. IV. 56. a.
 —a Rege Anglorum excommunicationis fulmen, quod Urbano II. in eum vibratus erat, avertebat. IV. 50. a.
 Anterus, Pontifex. I. 13. b.
 Antidicomarianæ, & illorum error. I. 78. a.
 Anthelm à Thoma C. P. deposito, & Mennæ in ipsius locum subrogatus. II. 78. a.
 Antrinitariorum hæresis in Polonia, Transylvania & Hungaria propagata. VII. 62. a.
 Antinomorum Secta. VII. 58. b.
 Antiochia in tres factiones scissa. I. 73. b. Tres simul Episcopi habet. 74. a. Schismate laceratur. 74. a.
 Antiochenæ Ecclesiæ schisma post depositum Melesium. I. 109. a.
 Antiochenæ Diocesis limites. II. 29. b. Vide etiam Terminos Patriarchatus Antiocheni Tomo VIII. in Tabulis Chronologicis. pag. 43. a.
 Antiocheni Concilii Anno 341. celebrati, Canon. I. 85. b.
 Antiocheni Seculorum XIII. & XIV. Patriarchæ. V. 40. b.
 Antiochenorum Patriarcharum series à seculo septimo ignota. III. 23. b. seqq. & Tomo IX. in Tabulis Chronologicis pag. 16. b. usque ad pag. 19. b.
 Antiochenus Episcopus juxta ordinationem Episcoporum Insule Cypri non habet. II. 27. b.

Antiochi, Monachi S. Sabæ, Homilie. III. 49. a.
 Antiochus, Ptolomæidis Episcopus. II. 40. b.
 Antipater, Filius Herodis, conspirat contra Patrem. I. 19. b. Moritur jugulatus iussu Patris. ib.
 Antiscripturarii. VII. 58. b.
 S. Antonini, Archiepiscopi Florentini, Summa encomium. VI. 129. a.
 —Scripta, & laudes. VI. 103. b.
 —Inter sanctos adscribitur. VII. 28. b.
 Fr. Antonini Cloche, Generalis Ordinis Prædicatorum Præpositi, vita & obitus. VII. 47. b.
 Antonini Constantiensis Epistola ad Arcadium quemdam exulantem, diversa ab ea non est, quæ à Gennadio tribuitur Honorato, Constantiensis Episcopo. II. 4. b.
 Antonius Caracalla, Imperator, interfecit Getam, Fratrem, in gremio Matris. Obiit ætatis suæ 29. Imperii 6. I. 10. a.
 Antoninus Pius, Imperator, venit, ne Præfetti ac Prædiles sevirerent in Christianos. I. 62. a.
 S. Antonius, primus Monachorum parens. I. 126. a. & b.
 S. Antonii Ordo fuit primum Sæcularium pia societas, & solum post centum viginti tres annos in Religionem evasit. IV. 84. a.
 Antonius Patriarcha C. P. V. 39. a.
 Antonius IV. Patriarcha C. P. VI. 40. a.
 Antonius Andreas, Ordinis Minorum Scriptor. V. 123. b.
 —Arnaldi, Doctoris Sorbonici, Opera. VIII. 120. b.
 —Augustinus. VII. 126. a.
 —Boucat. VIII. 142. b.
 —Bragadini virtus & obitus. VII. 4. a.
 —de Burtio Scripta, VI. 107. b.
 —Caulæ, Patriarchæ C. P. Sanctitas. III. 89. a.
 —Caveus, institutor Congregationis SS. Sacramenti in Gallia. VIII. 155. a.
 —Covarruvias. VII. 126. a.
 —Dadino Alcafer. VIII. 124. a.
 —Galloni. IIX. 142. a.
 —Godeau Opera. IIX. 108. a.
 —Goudio. IIX. 130. b.
 —Matæ Gratiani testimonium de disciplina Regulari Capucinarum. VII. 143. b.
 —Magliabecus. IIX. 117. a.
 —Maisonlie Opera. IIX. 128. b.
 —Melisse Scripta. IV. 149. b.
 —Pagii Opera. IIX. 133. a.
 —Pollevinus. IIX. 128. b.
 —Reginaldi Opera. IIX. 129. a.
 —Sylæ, Pamphylis Metropolitæ, uti Iconoclastæ, damnatur. III. 86. b.
 —Venerius legatus mittitur ad Hispanos. VI. 20. a.
 Anthropomorphitæ appellati fuerunt Audiani. I. 78. a.
 Anulino, Africæ Proconsuli, Constantinus Imperator Cæcilianum commendat. I. 69. a. Eidem libelli duo adversus Cæcilianum porriguntur. ib.
 Apelles, discipulus Marcionis, ejus errores. I. 51. a.
 Appamienfe Concilium contra Rymundum, Comitem Tolosanum, & Albigenfes Hæreticos congregatum. V. 76. a.

Index Materialium.

Appellationem jam ad Sedem Romanam non in-
ritum, sed confirmatum fuisse in Synodo Sar-
dicensi, l. 86. b. Petrus de Marca notatur ibi.
Offenditur contra præfatum Authorem, Ca-
nonem quartum Concilii Sardicensis de Ap-
pellatione, non autem de Revisione statuisse,
86. b.

Appellationes ad Sedem Apostolicam non Episco-
porum, sed Presbyterorum & Clericorum in-
feriuntur, vultur in Concilio Carthagenensi
sexto, II. 32. a. Vel etiam Episcoporum, sed
id accidit errore facti. 32. b.

Appiarus, Presbyter Siccensis, occasionem dedit
controverſiæ de Appellationibus ad Roma-
nam Sedem enata in Synodo Carthagenensi sex-
ta. II. 32. a. Quomodo finita ejus causa in dicta
Synodo? 32. b.

Apollonia, Virgo Alexandrina, confusa, ac eval-
sis dentibus ambebitur, l. 7. b.

Apollonii voluminis adversus Montanum fra-
gmenta. l. 48. b.

Apollonius, Romanus Senator, pro Christo mor-
tuitur. l. 6. b.

Apollinaris, Senecio Laodicensi, Scripta. l. 97. a.

Apollinaris, Hieropolitani Episcopi, Apologia
pro Religione Christiana, aliæque Opera ejus-
dem Authoris perierunt. l. 47. a.

Apollinaris duo. l. 75. a. & b. Eorum errores
ibi.

Apollinaris, l. 75. a. Eorum errores, 75. b. Syn-
taxis dicti ibi. Damiani, ibi. Ad Ecclesiam
redeant. ibi.

— Damianus. l. 89. a.

Apollinaris. l. 75. b.

Apostoli Ecclesiam longè lateque propagaverunt. l.
3. a.

— Tris Concilia, in Sacris Literis disertè ex-
pressa, cõgerunt. l. 35. a.

Apostolici: Illorum errores, dicti etiam Aposto-
licophori, vel Saccophori. l. 32. b.

Apostolorum Canones in Concilio Nicæno II.
confirmati fuere: sed id ab Ecclesia Romana
non fuit approbatum. III. 45. b. seq.

Aradius, Episcopus Pacensis. II. 82. a.

Apulæ Ducatus contentio materia exhibet
Pontificem inter & Imperatorem, quæ tamen
statim componitur. IV. 95. b.

Aquam Calcei infusam in vinum converti, & me-
dicante vino, transire in sanguinem Christi pro-
babilis defenditur, quàm (quod Baronius an-
tiquitatis creditum ait) aquam in medietate con-
secrari. IV. 131. b.

Aquense Concilium habitum Aquis Sextis anno
1613. VIII. 86. b.

Aquilejensis Patriarchatus origo, & confirmatio.
II. 88. b.

Aquilejensis Concilii Anno 381. celebrati Acta
non sunt supposita. l. 29. a.

Aquisgranenses Synodi Ludovici Pii, Imperato-
ris, opera congregatæ, dux. III. 111. a.

Aquitania, Alienora, cum Ludovico, filio Lu-
dovici Crassi Galliarum Regis, desponsandæ,
in dotem relinquit Gillelmus. IV. 99. a.

Aquitania cum Alienora credit Henrico, Angliæ
postea Regi, & occasione præbet atrocissimo
Gallos inter & Anglos bello. IV. 99. b.

Arabes ante Mahometem variæ fuerunt religionis.
III. 4. b.

Azadis, Eunochi, Sapores, Persarum Regi, ca-

risimi, mors occasionem præbet moderandæ
Christianorum persecutioni. I. 64. b.

Argona: Regnum Romanæ Ecclesiæ vœdigale,
V. 21. a.

Aradenſe Concilium anno 1473. congregatum,
VI. 85. a.

Arator Poeta. II. 83. a.

Araucani Concilio II. Canonis. II. 62. b.

Arcadius, Imperator, leges tulit contra Hæreti-
cos, II. 1. b.

Archelaus, declaratus successores Regni ab Hero-
de, tria milia Hebræorum in Felio Pascha con-
cidit. l. 20. a.

— Viennam in Gallia fuit in exilium amandatus.
l. 20. a.

— Ab Imperatore obtinuit Judæam, Samaritaniam
& Idumæam, non tanquam Rex, sed ut Ethnar-
cha. l. 20. a.

Archidiaconus. Vide Guido Baſilius.

Archiepiscoporum jurisdictio confirmatur. l. 85.
b.

Archontici & illorem errores. l. 32. a.

Ardoius, Regni Italiæ invasor, ad Henrico I.
Imperatore, debellatur. IV. 11. a.

Arclatenſe Concilium, in quo coacti sunt Catholi-
ci damnationi Arianismi subscribere, l. 87. a. & b.

Arclatenſis Episcopi cum Viennensi de Primatu
Contentio quomodo in Concilio Taurinensi
composita? II. 35. b.

Aretas, Cæsarea in Cappadocia Episcopus. II. 84. b.

S. Aretha, Martyris, mors. II. 55. b.

Argon, Rex Tartarorum, ejusque uxor, Christia-
nam Religionem suscipiunt. V. 29. a.

Argimus, Episcopus Lingonensis, in omnia Eccle-
siæ suæ jura à Benedicto IV. restituitur. IV. 116.
a.

Argumenta, quibus aliquæ veterum Pont. Episto-
larum Decretales suppositiæ ostenduntur. l. 15. b.

Argumentum Tertulliani ad oppugnandos hære-
ticos ex continuis serie Episcoporum. l. 14. b.

Aegypti Scripta. VI. 89. a.

Ariana hæresis sub Constantino Imperatore per
Orbem propagatur. l. 63. a. Ejus origo & pro-
gressus, 70. a. sub finem IV. sæculi ferè extin-
cta. 73. b. ex Hispaniarum Regno penitus eli-
minata. II. 56. b.

Ariani Constantinopoli turbas eiecit. l. 71. a.

Athanasium Ligetis apud Julium accusant.
71. b. apud Philippopolim congregati Athana-
sium & Marcellum; item Julium, Papam, &
Olim Cordubensem anathematæ percellunt.
72. a. In Sæctas divisi. ibi. In Concilio Seleu-
ciæ congregati inter se digladiantur. 72. b.

Illorum Concilia quæ plura. 85. a. illorum
dissidium cum Semi-Arianis in Concilio Seleu-
ciæ habito, ortum, in quo superiores fuerunt
Semi-Ariani. 88. a. deponunt, & damnant Se-
mi-Arianos, & damnantur à Semi-Arianis. 88. b.
cum aliis Sæctis, ab ipsis parùm discrepantibus,
damnantur. 89. a. in Genesici persecutione
Africana laxatis habentur in Catholicos debac-
chantur. II. 5. b. seq. Idem penè evenit in per-
secutione Hunnerici. 7. a. in Synodo Toletana
III. damnantur, 71. a.

Arianos hujus sæculi, seu Socinianos, in suam So-
cietatem amiserunt Calvinis. VII. 6. b.

Anſtad Apologia pro Fide Christi, perit. l. 47. a.

Arſtides, Phil. sophus, scribit libros pro Christi-
ana Religione. l. 5. b.

Aristo-

Index Materialium.

- Aristotelis libri viam ærionem ad varios errores, eaque de causa proficiuntur. V. 44. a. Aristoteles, à S. Thoma, Doctore Angelico illustratus, & repurgatus, ab omnibus excipitur. 44. b.
- Arius I. 70. a. Ejus hæresis. ibidem. Damnatum cum Sociis. ibidem. Abit in Palestinam. ibidem. Recipitur in communionem ab Eusebio Nicomediensi. 70. b. Schisma constat. ib. b. Thaleiam in vulgus edit. ib. b. Damnatum in Concilio Nicæno, & in exilium ablegatur. 70. b. & seq. Alexandriam revertitur. 71. a. Athanasius in Ecclesiam illum admittere constanter renuit. ibidem. In pristinum statum restituitur. ibidem. Constantinopolim vocatur. ibid. subdola Fidei formula Constantino Imperatori fucum facit. ibidem. Ab Alexandro Episcopo Constantiopolitano, reijctur. ib. Misericordiam animam efflat. ib.
- Anathemate confoditur. I. 83. a.
- Arins Antimius, Aîze Proconsul, in Christianos crudelis, ad ipsius Tribunal turmatim Christiani conuolant, ut pro Christo sanguinem profundant. I. f. a.
- Ariminenses Patres Formulam Fidei, Sirostianæ non abissimilem, approbant. I. 72. b.
- Formulæ à Valente, & Ursacio, Episcopis Ariminensibus, editæ subscribere coguntur. I. 81. a. seq. Improbantur in Concilio Parisiensi. 88. b.
- Armandus Jo. Bouillienus Rancarus, Abbas Monasterii B. Mariæ Domus Dei de Trappa, ejus labores in reformanda Abbata Trappensi. VIII. 55. b. seq. ejus Literaria Concentratio cum Joanne Mabillonio de studiis Monasticis. 156. a.
- Armandi Joannis Plessii, Ducis Richelii, Cardinalis, Opera. VIII. 106. a. b. ejus amor in Literatos, Collegium sorbonæ sumptuosum excisat, & adornat. 107. a.
- Armeni ad Ecclesiæ Catholicæ sinum à Clemente VI. vocantur. V. 33. b.
- Armenii per Theosoranum ad fidem Ecclesiæ Constantinopolitanæ teducuntur. IV. 91. b.
- Romanæ Ecclesiæ se subijciunt. V. 21. a.
- Armenorum cum Latinis oratio. VI. 77. b.
- Armentarii, Ebrejdenensis Episcopi, Ordinatio abrogatur. II. 33. a.
- Armeniani. VII. 58. a.
- Arnaldi de Buxta, & Arnaldistarum errores, & seditio. IV. 128. b. seq. Damnantur in Concilio Lateranensi. 136. a.
- Arnaldi Montanerii condemnatio & errores. V. 66. a. Frustra eum vindicare cõititur Detmicius Thaddeus, ib.
- Arnaldistarum Legatio à Conrado, Romanorum Rege, sperata. IV. 109. a.
- Arnaldus Andilleus. VIII. 154. a.
- Arnaldus Milherus. VIII. 142. a.
- Arnaldus D'Ossar, Cardinalis. VIII. 107. a.
- Arnaldi Pontani Opera. VIII. 107. b.
- Arnaldi de Villanova errores, damnatio, & mors. V. 65. a.
- Arnobius Junior. II. 41. a.
- Arnobius septem aduersus Gentes libros scripsit. I. 96. b. In illis quedam cavenda sunt. ib.
- Arnoldi, Abbatis Burevallii, Opera. IV. 158. b.
- Arnoldus Præpositus Hildesheimensis, Hermoldi Chronici Continuator. V. 99. a.
- Arnolphus, Patriarcha Hierosolymitanus. IV. 116. a. & b.
- Arnolphus, Lexovienensis Episcopi, Opera. IV. 154. b.
- Arnolphus, non statim post Caroli Crassi abdicationem, Imperator factus declaratur. III. 74. a.
- Arnolphus, Germaniz Rex, Romam à Formoso, Pontifice Maximo, vocatur, ut Sedem Apostolicam à Tyrannis liberaret. III. 84. a.
- Arnolphus, Archiepiscopus Remensis, auctoritate Sedis Apostolicæ in pristinum gradum restituitur. IV. 20. a.
- Arsenius Autotelianus, Patriarcha C. P. V. 37. b.
- Ejus Scripta. V. 94. a.
- Arraldus, Hugone pulso, in Sedem Remensem restituitur. IV. 44. a. & b.
- Artemon, ejus errores. I. 93. a.
- Arsesii, Novatianorum Episcopi, Responsum Constantino Imperatori in Concilio Nicæno datum, & Imperatori ad ipsum lepidè ac festivè dictum. I. 84. b.
- Asceze trinum priorum Ecclesiæ seculorum. I. 116. a.
- Asterii Scripta. III. 122. b.
- Asterii Opuscula. II. 40. b.
- Asterius male ponitur in serie Patriarcharum Alexandrinorum seculi sexti, sed potius Timothei, Eutychemi, illud fuit Asterii cognomen. II. 75. b. & seq.
- Astefani duo, Ordinis Minorum Scriptores. V. 114. a.
- Astucianum Regnum contra Mauros, qui nuper in Hispaniam irruerant, instituitur. III. 12. b.
- Athanasius, Gothorum Rex, Legatos mittit ad Valentem, Imperatorem Arianum, Doctores, qui fidem Christianam suos edoceret, postulat: unde Ariane hæresis virus in Hispanis fuit disseminatum. III. 7. a.
- Athanasius, Ostrogothorum Rex, Christianis infensus. I. 65. a.
- Athanasius Frumentium Episcopum ordinat, & in Indiam remittit. I. 65. a. Arium in Ecclesiam admittere constanter detestat. I. 71. a. In Conciliabulo Arianorum deponitur. ibidem. In alio conciliabulo calumnias impetratus, Treviros in exilium mittitur. ibidem. Revocatur. 71. b. Presbyteros ad Julium, Papam, mittit, ipsius actus causam. I. 71. b. Epistola Synodi Alexandrinæ ad eundem Pontificem vindicatur. ibid. Romam venit, ibique accusatores suos per octiduum menses frustra expectat. ibid. Deponitur ab Eusebianis. ibid. Innocens declaratur à Concilio Romano. ibid. a. Constante, Imperatore, apud Constantinum Fratrem pro Athanasio patrocinante, sedis suæ restituatur. 72. a. Ad necem ab Ariano quæsitus, illorum manus evadit. ibid. Rursus ab Ariano damnatur. ibid. præsertim Eusebianis. I. 71. b. Ad causam dicendam ab Arianorum Concilio vocatur. I. 85. a. Sede deijctur. ibid. Iterum deponitur ab eisdem. ibidem. Innocens declarat. ibid. Damnationi Athanasii subscribunt inviti Episcopi Catholici in Conciliis Arelateni, & Mediolanensi coegregati. I. 87. a. & b. Persecutiones, quas ab Ariano passus est. I. 92. b. S. Athanasii Opera. 94. a. Symbolum QUICUMQUE, dubius scetus S. Athanasii. 94. b. Authorem fortan habet Vigilium Tapfensem. 94. b. Post baptismum indens confert, qui ab Alexandro, Patriarcha Alexandrino, validus habetur. I. 92. a. vindicatur hæc historia. ibid.

Atha-

Index Materialium.

- Achanasius, seu Anastasius, Patriarcha C. P. V. 38. b.
- Athaulphus, Alarici Successor, Romam, & occidentis provincias aliquot depopulatur. II. 2. a. seq. Occiditur. a. b.
- Athenagoræ Opera, quæ scriptis. I. 48. b.
- Attalus, Romæ Præfectus, ab Alarico Imperatore creatur. II. 2. a. Honorio, Imperatori, traditus in triumphum ducitur, & Liparam relegatur. 2. b.
- Aucicus, Patriarcha Constantinopolitanus, Chrysostomo primus infensus, eum postea colit, pluraque alia edidit in fidei Catholice defensionem. II. 23. b.
- Aquila Gallias occupat, sed duce Aëtio, à Valentiano, Imp. vincitur. II. 5. a. Attilæ Trahiā devastanti obvius factus. S. Leo Pontifex Maximus, ad suas Pannonias eum remittit. ibidem.
- Automa, Episcopi Vercellensis, Opera. IV. 61. b.
- Auberti Mirri Opera, VIII. 118. b.
- Auctores, ab Ecclesia damnati, non sunt defendendi, quædæ censura digni sint, qui eorum patrocinium suscipiunt? II. 64. b.
- Auctores, qui scripserunt contra Historiam Ecclesiasticam Centuriarum Magdeburgensium. VII. 61. b. seq.
- Auctores heterodoxi, qui Hæreses disseminant, à Civili Magistratu pure optimo multari possunt, & debent. VII. 61. b. Vide etiam Tomum IX. pag. 81. a. b.
- Auctores qui scripserunt contra errorem Fr. Stancari, VII. 61. a.
- Auctoritas mitterendi Pastores non est pendis Magistratus Seculares. VII. 129. a. b.
- Audius, Sædæ Audianorum author. I 78. a. Episcopus ordinatur, ibid. Ab Imperatore Constantino in Scythiam relegatur, ibid. Ad Gothos transiens plurimos illicum ad Christianam Fidem adducit, ib.
- Audiani. I 78. a. seq. Anthropomorphice appellati. ibid. sub finem seculi quinti Audiani nulli inveniebantur. ibid. Eorum errores, ibid.
- Audientes qui? I. 55. b. 56. a.
- Auditoria inter Manichæos qui? I. 76. b.
- Avenionis Civitas à Clemente VI. emittit. V. 33. b.
3. Augustini, Anglorum Apostoli, vita. IV. 64. a.
3. Augustini, Hipponensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctores, vita summam describitur. II. 73. a. seq. Operum Sancti Augustini, sicut in postrema editione PP. Benedictinorum Congregationis S. Marti disposita sunt, Conspectus. 37. b. seq. Auctoritas S. Augustini in Ecclesia. 40. a. Doctrinam, in materia de Gratia & prædestinatione, quanti fecerit Ecclesiæ? II. 44. a. Contra Dallzum vindicatur, 45. b. Interfuit Concilio Carthaginensi quarto, I. 90. b. A Valerio, Episcopo Hipponensi, in Coadjutorem suum assumptus, II. 47. a. Ipse Augustinus Eradium sibi successorem designavit. ibidem. S. Augustinus Monasteria instituit, vitamque professus est Monasticam, nunquam tamen coculatus, & ex R. P. Hyacinthi Hyst. Eccl. Index.
- calceatus incescit. II. 48. a. seq. Augustinus I E-NARIÏ CONCILII nomine, an Synodum Arelatensem, vel Nicenam Generalem intellexerit, I. 67. b. Disceptatur inter Joannem Launon-jum, & Joannem Nicolai, ibid. Nicolai sensen-tia præferenda. ib. S. Augustini doctrinam de Gratia & Prædestinatione sactam testem ser-varent nuper Pontifices Romani, VIII. 38. b.
- Augustinus, Monasterio S. Andreæ Præpositus, à Gregorio Magno in Angliam ad prædican-dum Evangelium mittitur. II. 55. a. Ad ejus & Sociorum prædicationem convertitur Edelber-tus Rex, & decem Anglorum milia in die Natalis Domini baptizantur, ibid. Augustinus Galliasredit, ibique ordinatur Episcopus Can-tuariensis, ibid.
5. Augustini Discalceatorum Ordo. VI. 126. a.
- Augustini Monachorum, seu Clericorum Regula-rium, Instituta, & mores. II. 48. b.
- Augustini Bartholæ Opera. VIII. 116. a.
- Augustinus Berojus. VII. 125. b.
- Augustinus Calmer Opera. VIII. 124. a.
- Augustini Inveges Scripta. V. 115. b.
- Augustinus Justinianus, Ordin. Prædicat. Ejus Scripta. VII. 109. b.
- Augustini Lubini Opera, VIII. 134. b.
- Augustinide Roma etrotes, eorumque damna-tio. VI. 55. b. Libri proferunt, 106. a.
- Augustinus Steuchus. VII. 127. a.
- Augustinus Tornellus, VIII. 141. b.
- Augustinus Triumph Scripta. V. 115. a.
- Augustana Confessio quæ? ejusque errores, VII. 33. a. 76. a.
- Augustus, Poloniz Rex. Vide Federicus Augu-stus.
- Avicenna, falsò Hispanus creditus. IV. 68. a.
- Episcopi Opera, ibid.
5. Avitus, Viennensis Archiepiscopus, Sigis-mundum, Burgundionum Regem, ab Ariani-smo ad fidem Catholicam adducit, II. 54. b.
- Ejus gesta, & Scripta. II. 79. b.
- Aulus Vitellius, Imperator, obest excarnificator. I. 9. a. seq.
5. Aureliani, Arelatensis Archiepiscopi, duplex Regula Monastica. II. 90. a.
- Aurelianus, Imperator, licet Christianis infensus, nullum tamen adversus illos promulgavit E-dictum. I. 59. b.
- Aurelianense Concilium contra modernos Mani-chæos. Indicti vera Epocha. IV. 56. b.
- Aurelianensis Concilii primi Statuta quædam, II. 67. b.
- Aurelius Alexander Severus, Imperator. I. 20. b.
- Ausonius, Poëta Christianus, Poëtes scripsit, & Factorum libros absolvit. I. 97. a.
- Auxentius, Mediolanensis Episcopus, Ariana hæ-resi infectus. I. 73. a. Damatur. 88. b.
- Auxili Scripta. III. 123. a.
- Azmaritæ longè antè seculum sextum Christianam Religionem sunt amplexi, II. 55. b. Azumite populi qui? ibid. Elesthami, Azumitarum Re-gis, pro Religione Christiana pagina, & quomo-doeam in Homeride propagavit? ibid.
- Asymus nequeur Ecclesiæ Romam pro confecti-one Eucharistie saltem ante Schisma Photii, III. 59. a.

(b)

Azymi

Azyna panis, & fermentati usus promiscuus fuit per octo & amplius seculorum (parium in Ecclesia Romana. III. 90. b. 100. b. Is usus, quod ad fumentatum spectat, quando fuerit abrogatus. 100. h. Præfens Ecclesie Latine usus Scripturæ Sacræ est convenientior. ibid.

Azymorum usus pro confectioe Eucharistia, quæ ratione à Græcia improbetur. IV. 36. a. Ea quibus niuntur argumenta, sublesta, jejuna ac frigida sunt. 36. b. & seq. Sententia quorundam Thenologorum de ultimo Paschate à Christo celebrato longè discrepat ab opinione Græcorum. 37. a. seq. P. Bernardi L' Amy Syme de p'stremo Christi Paschate, & Græcis plus æque favet. 37. b.

B.

Babylonem Petrus adimunt Turcz. VIII. 5. a.

Bacchanalia in Synodo Antiochenensi reprobantur. II. 71. a.

Bajazethes Othomanum Imperium latè propagavit; sed miserè vitam claudit. V. 6. b.

Bajazethis II. gesta. VI. 6. a. b.

Baldrici, Monachi, Historia Hierosolymitana. IV. 152. a.

Balistrati quinam vocentur in Concilio Lateranensi II. IV. 137. a.

Baldwinus, primus attribuit Dialogum, inter CÆCILIVM, Generalem, & OCTAVIVM, Christianum, suo vero Authori, seu Minuto Felici. I. 49. a.

Baldvini I. & II. Hierosolymorum Reges. IV. 92. b.

Baldvini III. Hierosolymorum Rex. IV. 93. b.

Baldvini IV. Rex Hierosolymorum. IV. 93. b.

Baldvini V. Rex Hierosolymorum. IV. 93. b.

Baldvini Imperator Byzantinus. V. 3. a.

Baldvini II. Imperator Byzantini. V. 4. a.

Baldvini, Flandria Comes, ope Nicolai I. Carolo Calvo, ejusque Conjugi reconciliatur. III. 82. a.

Baldvini Devotii Scripta. IV. 159. b.

Baldus de Ubaldis, & ejus Scripta. V. 118. a. non fuit ex fratribus Minoribus. 118. b.

Balsacus. VIII. 114. a.

Bambergensis Episcopatus confirmatio. IV. 21. b.

Baptismus cum solemnitate bis in anno collatus. I. 114. b. abusus susceptionis Baptismi ad finem vite invaluerat seculo Quarto. ibid. Eodem seculo imitati Baptismo simul percipiebant Confirmationis, & Eucharistia Sacramenta. ibidem.

Parvula ad salutem necessaria. II. 43. b.

Tempus conferendi Catechumenos. 68. a. Baptismi Formula paucim immutata, valida tamen. III. 9. a. In nomine Christi collatus quomodo validus à Nicolao I. dicatur. 127. a. seq. Validus non est, si omitantur verba: Ego te baptizo. IV. 130. b. seq. Quando solebat fieri per immersionem. & cur? V. 127. b. seq.

Baptista Mantuanus. VII. 130. b.

Baptista Salvez, sive de Vallis. VI. 205. a.

Baptista Trovaglia. VI. 205. a.

Baptisterii locus. I. 114. b.

Baptizati à Discipulis Pauli Samosatensium rebaptizandi. I. 41. a.

Baptizati in ægrotudine, dicti CLINICI, non ordinabantur presbyteri. I. 85. b.

Barbazus. VIII. 113. a.

Barbati longè ante quartum seculum Christiana Fide imbuti. I. 44. a.

Barcino à Gallia capitur. VIII. 8. a. Eadem Urbs à Carolo, Leopoldi Imperatoris Filio, & cum Casalaunia, occupatur. 8. b.

Barba Cæsaris dignitate decoratur, & Imperium novum suo regit. III. 70. b.

Bardeſanes quis? ejusque errores. I. 32. a.

Barlaamus, Calaber, Asylum acutim Gregorium Palanum, ob idque in Concilio C. P. damnatur. V. 112. a. De eodem Barlaamo falsè Joannis Cantacuzeni narratio. ibid.

Barnabas Bristonius. VII. 124. b.

Barnabita. VII. 145. a.

Bartholomæus Brisanus, Jurisconsultus, & Historicus. V. 117. a.

Bartholomæus Caranza, ejus labores pro testanda in Anglia Fide Catholica, & patientia in tribulationibus. VII. 111. b. defenditur à Martino Navarro. ibid. Ejus Apologia & Mors. ib.

Bartholomæi Durandi Opera. VII. 132. a.

Bartholomæus Germonius. VIII. 159. a.

Bartholomæus Janovezius in errores aliquot incidit, & palinodiam decantat. V. 65. b.

Bartholomæi Lapicii gesta. VI. 100. b.

Bartholomæus de Martyribus, ejus virtutes, & Scripta. VII. 112. a. Ejus Opera ascetica. 152. a. & amor erga Societatem Jesu. 143. a.

Bartholomæus Scala, Historiographus Florentinus. VI. 93. a.

Bartholomæus Spina. VII. 113. b.

Bartolus de Saxoferrato, celebris Jurisconsultus. V. 118. a.

Bascoli, seu Baseli, qui fuit? IV. 118. a.

Basilense Concilium. VI. 72. a. Quo pacto degeneravit in Concilium? 72. b. Decreta Concilii Basiliensis. 71. a. seq.

Basilidani, sic dicti à Basilide, & illorum errores. I. 30. a.

Basilus, Imperator, & Constantinus, quo sensu vocentur Præfides Generalis Concilii octavi, III. 104. a.

Basilus, Macedo, Imperator Orientis, Catholicam fovit religionem. III. 70. b. sq. Fallacis cujusdam Theodori Santabariensis delusum, Phottum ad eundem C. P. revocavit, propriumque Filium Leonem in Carcere per septennium detinuit, quem Pulitao stibili voce ingemante: HEU HEU DOMINE LEO! Senatorum precibus rogatus, à vinculis eduxit. 71. a.

S. Basilus Magnus, & ejus Scripta. I. 98. a. S. Basilus fuit primus in Oriente Monachorum Institutor. ibid. S. Basilus fuit hostis infidelissimos Arianorum. ibid. Ejus ingenii doctæ eximie. 98. b.

Basilus Camaterus, Patriarcha Constantinopol. IV. 115. a.

Basilus, Ciliæ, Presbyter Antiochenus. II. 84. a.

Basilii, Medici, Bogomilorum Hæreticorum Ducis, damnato. IV. 30. b.

Basilus Seleucensis. II. 43. b.

Basilus Zanchius non confundendus cum Hieronymo Zanchio. VII. 117. b.

Basiliscus, Patriarcha Constantinopolit. Zenemem suspecto deiecit, quo tamen non dispoſuit. eff. II. 4. a.

Index Materialem.

Bassiani, & Stephani Gausi, qui de Episcopatu Epifino contendebant, quomodo definita in Concilio Chalcedonensi? II. 30. a.

Batavi ab Hispanorum dominio, & Religione Catholica deficiunt. VII. 20. b. Io Ludovicum XIV. sedus inuent. VIII. 14. a.

Batavorum cum Anglis, & Gallis bella. VIII. 1. a.

Bavari, post Christianam fidem acceptam, in illa vacillant, sed ad illam iterum revertuntur. III. 8. b. sq. 13. b.

Bavaria in quatuor dividitur Episcopatus. III. 13. b.

Beati, Presbyteri Hispani, Scripta. III. 96. b.

Beccensis Monasterii Chronicon, & quinque priorum illius Abbatum Vitæ. IV. 64. a.

Beda auctor Commentarioli in tria priora Capitula Genesios, qui Iunio, Africano Episcopo, tribuebatur. II. 81. b.

—Ejus Scripta. III. 99. b.

Beguardorum, & Beguinatum Secta, & errores. V. 55. b.

Beguinatum institutio. IV. 179. b.

Belgici belli compendiosa descriptio. VII. 19. a.

Belgradum, seu Albam Græcam, amittunt Turci. VIII. 6. a.

Bellum inter Pagos, seu, ut vocant, Cantones, in Helvetia, Religionis causa. VII. 52. b.

Belli Sacri, & indulgentiarum Crucis signis concessarum, indictio. IV. 55. a.

—Contra Saracenos suscepti solitium, & fructus. IV. 14. a. sq.

Bellucensis Monasterii exemptio, ejusque Ecclesie concessio. IV. 22. b.

Bellovacensis Synodus, in qua Hincmarus Remensis sedis fuit suffraganeus locum Ebbonis. III. 22. b.

Bernardus ad Zuinglii Sectam deficiunt, quos sequuntur Constantenses, & alii numero octo Pag, quos vocant, Cantones. VII. 75. a.

Benedicti I. ad Davidem, Episcopum, directa Epistola suppositicia. II. 74. b.

Benedicti II. Epistulae duæ apocryphæ. III. 17. b.

Benedictus IV. inter suorum temporum Pontifices optimus. IV. 26. a.

Benedictus V. ab Ottone, Imperatore, captus in Germaniam in exilium amandatur, ibique in pace quiescit. IV. 19. c.

Benedictus VI. à Francone, Cardinali, in carcerem traditur, & strangulatur. IV. 29. b.

Benedicti XI. gesta. V. 30. b.

Benedicti XII. Electio. V. 36. b.

—Gesta & Scripta. V. 32. b. sq.

Benedictus XIII. à Concilio Primum Schismaticus declaratur. VI. 26. a. Ejus pertinacia in Schismate. 28. b. Gesta. 39. a. sq.

S. Benedicti fecit varii, ejusdemque Regula. II. 90. b. quam omnes penè Monachi seculo octavo amplecti sunt. III. 63. b.

S. Benedicti Abbatis Amanensis gesta, & Scripta. III. 119. b.

Benedictus Arias Montanus, ejus labor in editione Regis Sacrorum Bibliorum Antverpienli. VII. 109. a.

—Ejus Opera. VII. ibid.

Benedicti Bachini Opera. VIII. 124. a.

Benedictus Levina, Auctor Appendix Capitulationum. III. 220. b.

Benedictus Jostmannus. Ejus Opera. VIII. 136. b.

Benedictus Pereira. Ejus Opera. VIII. 137. a.

Benedictini, duce P. Bucil, Americam penetrant. R. P. Hyacinthi Hist. Eccl. Index,

predicanda Christianæ Religionis causa. VI. 127. a.

Benedictini Monachi Codicibus exscribendis peremptu incubuerunt. II. 49. b.

Beneficiorum pluralitas in veta fuit, atque radices egit seculo nono. III. 219. b.

—Vetus. IV. 179. b. seq. seculis XIII. & XIV. proscripta. V. 225. b.

—Examprobat Jacobus Cardinalis Papiensis. VI. 122. b.

Beneventana Concilia Cardinalis Vincentii Marini Urfini. VIII. 94. b.

Beno, Episc. Misnensis, Sanctorum Catalogo adscribitur. VII. 23. b.

Bennonis, Pseudo-Cardinalis, Scripta. IV. 67. b.

Berengarius, Ecclesie Andegavensis in Gallis Archiepiscopus, & ejus educatio. IV. 32. a. & seq. Baronii hallucinatio circa tempus, quibus Berengarius suam Hæresim spargere cepit. 34. b. Probabilior ea de re sententia. ibid.

Berengarii cum Lanfranco Concitationes. IV. 46. a. seq. Berengarius damnatur in Synodo Romana & Vercellensi. ib. b. Arfiedum, Abbatem Prælatensem, Willelmum, Principem Normannorum, in suum errorem pertrahere frustra nititur. ibid.

Berengario in Synodo Brimensi silentium indictum, quod ille, Caritatem profectus, statim abrumpt. IV. 47. a. Berengarius literas scribit reverentissime in Leonem Papam plenius. ibid. Scribit ad Alcinum, Monachum, cujus ad ipsum responsio affertur. ib. Damatur in Synodo Parisiensi, ubi etiam decretum fuit, ut militari manu cum suis sequacibus compelleretur. ibid. Scribit ad Richardum, cum orans ut pro se apud Hericorum, Gallie Regem, intercederet. 47. b. Victor II. decessoris sui, & Concilium in Berengarium lata Decreta confirmat. ibidem. Turonense habetur Concilium, in quo Berengarius à Lanfranco victus, hæresim curam Legatis Sedis Apostolicæ abjurat, idemque factum in Concilio Romano sub Nicolao II. ib. Berengarius ad vomitum redit. Romanisque Pontifices, & Romanam Ecclesiam insecutur. ibid. 48. Rocomagenis Concilii Formula fidei contra Berengarium edita. 48. a. Piciavienis Legato Pontifico Concilium celebratur contra Berengarium, eidemque audientia conceditur in duabus Synodis Romæ à Gregorio VII. coactis. 48. b. Berengarius in Gallias reversus, quamvis ad penitiam redierit errorem, aliquot tamen annis ante mortem hæresim ex animo ejetavit, ad meliorem frugem sese recepit, & in fide Ecclesie Catholicæ obiit. 49. a.

Berengarii hæresis in sui ortu confutata à pluribus doctis Scriptoribus. IV. 69. a.

—Præcipuus error versatur circa Eucharistiam. IV. 33. a. Refellit Marbilloni sententia asserentis, Berengarium negasse solum transubstantiationem. 33. b. Berengarius in Concilio damnatur, & à pluribus scriptoribus confutatur. ibid. Ab Hæresi respicit, & Catholicam fidem usque ad mortem tenet. 34. a.

Berengarius Piciavienis, diversus à Berengario, Ecclesie Andegavensis Archiepiscopo, Apologiam pro Magistro suo Abelando scriptam. IV. 141. a.

Berengarii de Montefalcone error. V. 65. b.

Index Materialium.

- Berengarii, Ducis Forojuliensis Imperium, IV. 3. b.
 Berengarius II. alique Italici Reges. IV. 6. a.
 Berengosi, Abbatis, Opera. IV. 158. a.
 S. Bernardini, Senensis, laudes, & Scripta. VI. 104. b.
 --- Res præclare gestæ. VI. 124. a.
 --- Inter Sanctos relictæ. VI. 32. a.
 Bernardini de Bussis Scripta. VI. 105. b.
 Bernardinus Corius, Historicus Mediolanensis. VI. 93. a.
 Bernardinus Ochinosius Autritrinatorum, seu Socinianorum, Hæresim desinit, VII. 62. a. Variæ sententiæ de ipsius conversione & vitæ exitu, 62. b.
 --- Non est Author seu Institutor Ordinis Capucinorum. VII. 143. b.
 S. Bernardini, Abbatis, gesta, & Opera. IV. 156. b.
 --- Epistolæ in Ludovicum Crassum, Galliarum Regem, quæ monachæ plenæ ad Honorium II. Pontificem Maximum, scribit. IV. 99. a.
 --- Ludovicum VII. Galliarum Regem, se verè corripit, ænemque ad pacem cum Theobaldo Campaniæ Comite inveniendam adducit. IV. 99. b.
 --- Epistolæ quatuor ad Mithændem, viduam Fulconis Regis Hierosolymorum. IV. 93. a. S.
 Bernardus Conradus Imperatorem, & Ludovicum Galliarum Regem inducit, ut in Orientem ad bellum sacrum proficiscantur. IV. 93. a.
 --- perperam ab aliquibus creditus fuit auctor libri de Imitatione Christi. VI. 117. a. Ab Alexandro III. Sanctorum Falsis adscribitur. IV. 112. a.
 S. Bernardi Congregatio. VI. 124. a.
 Bernardi Compellani Scripta. V. 116. b. sq.
 Bernardus Deliciosi ex Minoribus Schismaticis perpetuo carceri mancipatur. V. 52. a.
 Bernardi Guizard Opera. VIII. 129. b. sq.
 Bernardi Guidonis, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 107. a.
 Bernardi Lamy Opera. VIII. 140. a.
 Bernardus Luxemburgus. VII. 115. a.
 Bernardi de Montfaucon Opera. VIII. 123. b.
 Bernardus, Patriarcha Antiochenus, IV. 117. b.
 Bernardus Politianus, Henrico VII. Imperatori venenum non porrexit. V. 8. b. sq.
 B. Bernardus Ptolomæus, Congregationis S. Marci Moeria Olivæi Auctor. V. 136. b.
 Bernardi Salsæti ad Philippum Pulchrum Galliarum Regem, Legatio. V. 30. a.
 Berno, primus Cluniacensis Abbas. IV. 79. b. sq.
 Bernonis, Augiæ Divitis Abbatis, Scripta. IV. 67. a. Non debet cum duobus aliis Bernonibus confundi. ibid.
 Bertholdi de Roerbach errores, & mora. V. 65. a.
 Bertholdus, Presbyter Constantiensis, Hermann Contracti Continuator. IV. 67. b.
 Bertramus, Monachus Corbejensis. Vide Rastanus.
 Bessarion in Romanum Pontificem designatus, sed non electus. VI. 32. b. Ejus Opera. 88. a.
 Berthlemitica Synodus. VIII. 78. b.
 Biblia Polyglotta Complutensis, à Francisco Ximenio edita. VII. 117. b. sq.
 Biblia Polyglotta Antverpiensis. VII. 105. a.
 Biblia Polyglotta Michaëlis Leglay, dicta Parisiensis. VIII. 112. b.
 Biblia Polyglotta Anglicana, seu Londinensis. 120. b.
 Biblia Vatavilla depravata ab hæreticis, & corrupta à Theologis Complutensibus. VII. 103. a.
 Bibliotheca Angelica. VIII. 134. a.
 Bibliotheca Apostolica constituta à Sixto V. VII. 41. b.
 Bibliotheca Calanatenfis in Conventu Minerviano. VIII. 117. a.
 Bibliotheca Fancisblaudi. VII. 9. a.
 Bibliotheca Fr. Polonorum. VII. 63. a.
 Bogami à Sacris ministris arcantur. II. 67. a.
 Bonricense Concilium, & ejus Decreta contra Lutheranos. VII. 81. b.
 Blasii Achridemi Epistola. IV. 149. b.
 Blasii Garofali Opera. VIII. 116. b.
 Blasius Ortizas describit doctes Hadriani VI. VII. 28. b.
 Blasius Paschalis. VIII. 113. b.
 Blasius Viegas. VII. 123. a.
 Blasius damatur. I. 33. a.
 Blondi Flavii Scripta. VI. 93. a.
 Boëtius, & ejus Scripta. II. 82. b.
 Boëtius Epo. VII. 146. b.
 Bogomilorum Hæresis. IV. 30. b.
 Bogomili Crucia hæresim infensissimam. IV. 31. a. Eorum multiplices errores. ibid. sq.
 Bogoris Bulgarorum Rex, Christi fidem amplectitur, & Michaelis nomine accepto, Monasticum induit habitum. III. 76. b.
 Bohemi religioni, & Imperatori rebelles. VIII. 6. b. Idem à Ferdinando II. in ordinem rediguntur. 7. a.
 --- Ad sinum Ecclesiæ revertuntur. VI. 73. b.
 Boparis in quatuor dividitur Episcopatus, & Christiana Fide collustratur. III. 13. b.
 Bona Ecclesiastica quomodo ab Episcopo distribuenda? I. 85. b.
 --- Ecclesiæ bona Constantinii, Imperatoris, liberalitate multum aucta. I. 115. b. Eorum administratio penes Episcopum. ibid.
 --- Illos alienatio sub pena excommunicationis vetita. IV. 51. a.
 Bonorum Ecclesiæ partes quatuor. II. 47. a. b.
 S. Bonaventura Concilio Lugdunensi non præfuit. V. 73. b. S. Bonaventura Cardinalis creator, & obit ante finem Concilii. 74. a. b.
 --- Ejus laudes, gesta, & Scripta. V. 121. a. sq.
 Bonifacii II. ad Eulaliū Alexandrinum, Epistola est suppositicia. II. 73. a.
 Bonifacius VII. Antipapa, à Benedicto VII. excommunicatur. IV. 19. b. Romanam Sedem denouo invadit. ibid.
 Bonifacius I. Papa, Auctor fuit Honorio, Imperatori Occidentis, ut promulgaret Edictum, quo Schismata, quæ deinceps obseciri possent, citius tollerentur. II. 17. a. Ejus electionem turbat Eulalius, qui postea, ut Antipapa, expellitur. ib.
 Bonifacii VIII. Pontificatus, & mora. V. 29. b.
 Bonifacius, dum esset Cardinalis, Celestino V. ut Pontificatum abdicaret, suavit, non tamen, ut quidam ajunt, voce per tubum sicca. 29. b. Fabulosa sunt, quæ de eo pronuntiassè dicitur idem Celestinus. ib. Ejus memoriam damnare noluit Clemens V. 31. a. Jubilæum, anno quolibet centesimo recurrente, primus instituit. V. 30. b. Quod postea ad annum quinquagesimum reduxit Clemens VI. V. 33. b. & ad annum vigesimum quintum Paulus II. IV. 148. b.
 Bonifacii IX. victores, & mora. VI. 24. a. b.
 Bonifacii IX. Electio, & mora. V. 24. b.
 S. Bonifacius in Frisii erudendis Fideque Christiana imbundis, triennium consumit, & Episcopatum

Index Materialium.

patam recusat. III. 13. a. Pet. Hassiam, & Thuringiam Evangelium propagat. ibid. Romam profectus, Sedis Apostolica Legatus, & simul Episcopus creator, nulli tamen determinate Sedis affixus. ib. & seq. Multa in Germania celebrat Concilia. 13. b. Bajuariam, seu Bavariam, in quatuor dividit Episcopatus, in easque Provincias fidem Christianam postliminim revocat. ibid. Episcopus Moguntinus cum Metropolitae dignitate creator. ibid. Frisiam iterum profecturus, Lullum in Mogontina Ecclesia successori sibi impetrat. ibid. Trajectensis in Fisia Episcopatus administrationem suscipit, Frisiorumque intrae regiones, Martyr una cum Sociis occubuit. ibidem. Vitae ipsius Scriptores, ib. Ejus in praedicatione Socii, ib.

— Archiepiscopi nominant, & potestate decorantur tres in Bavaria ordinati Episcopi, eisdemque in Germania III. 61. b. Ejus Scripta. III. 56. b. Bononiensis Junis Gammici studium maxime viguit. IV. 163. b.

Bonifacius, Sardicenis Episcopus, duos in Christo constitutos filios, temporalem unum, & aeternum alterum, damnatur. I. 90. a. Damnatur à Serticio, & Damasio, Rom. Pont. ib.

Bonus homo, sedator Calvinus. VII. 56. a.

Bonus Merbeinus, ejusque Opera. VIII. 110. b.

Borbunia, Marchia Comes, Joanne, Reginae Neapolitanae, Maritus, sacrum nuncium remittit, & S. Francisci Regulam profertur. VI. 9. a.

Borbonum, Cardinalem, in Regem sibi eligunt Gusiiani. VII. 14. a.

Borjus, Marchio Effenis Mutinae Dux creatur. VI. 9. b.

Borjus, & Celsus, Episcopatus Carthaginensis consequendi spe delusi, conjurant in Ceciliae num. I. 66. b.

Bouquain, Ord. Præd. Scriptore. VIII. 131. d.

Brafilia regno Lusitano adjecta. VII. 12. a.

Bremensis Ecclesia à Jurisdictione Archiepiscopi Colonensis eximitur. IV. 16. b.

Breve Pontificium Alexandri VII. ad Lovanienses de tenenda, ac sequenda ad Orina S. Augustini, & D. Thomae in Materia de Gratia & Praedestinatione. VII. 68. a.

Breve Pontificium Innocentii XII. ad Doctores Lovanienses, quo eos adhortatur, ut strenue præpugnent doctrinam D. Augustini, & D. Thomae in materia divinorum auxiliorum. VII. 68. a.

Breve Clementis XI. ad præpositum Generalem Congregationis Benedictinorum Sancti Mauri. VIII. 121. b.

Brianus Valtorus. VIII. 120. b.

S. Bergiata Ordinem S. Salvatoris fundat, & Sanctorum Catalogo adscribitur. V. 136. b.

Beitannia, seu Britonum Regio, quo pacto Gallico Dominio cesserit? VI. 15. a.

Beitonum Insula, Gallicae L'isle du Cap Breton, detegitur. VII. 22. b.

Beitonum Episcoporum, qui, relicto Episcopo Turinensi, Dolensem Episcopum, Metropolitam sibi constituerant, causa agitur in Concilio Tullensi. III. 103. a. Ea his quando & quomodo composita fuerit? ibid. Vide etiam Tom. IV. pag. 112. b.

Brocardi, Argentoratensis, ex Ordine Prædicatorum, Descripso Terræ Sanctæ. V. 106. b.

Brunonia, Episcopi Heribopolensis, Opera. IV. 67. a.

S. Brunonia secundus vera causa. IV. 81. b. Carthusi-

ensium Ordinem fundat. 82. a. Ejus Scripta, ib. Reynnii Scripta. VI. 87. a.

Buda cum universa fere Hungaria, & Transylvania à potestatem Leopoldi Imperatoris venit. VIII. 5. b.

Bulgarorum ob Diocesim contendunt Pontifex Romanus, & Patriarcha C. P. III. 130. a.

Bulgari, & Getæ ab Anastasio Imperatore auro, donisque vincuntur. II. 4. b. seq.

Bulla Pii V. contra Propositiones Rapi solemniter publicatur à Gregorio XIII. VII. 66. a.

Bulla aurea, seu Carolina Lex. V. 111. a.

Burchardus, Episcopus Vormaniensis, Concilio Salegondensi ad Monum celebrato, interfuit. IV. 57. b.

— Ipsius Scripta. IV. 61. a. Primordii discipline Juris Canonici ab eo deducunt aliqui. ib.

Burgigalense Concilium Anni 1644. VIII. 87. a.

Burdinus, Antipapa, excommunicatur. IV. 149. a.

Burgomius, Conventus Parisiensis Prædicatorum Prior, Regi idu falso insinuat, dilanatur. VII. 13. b.

Burgundia Ducatum recuperat Rex Gallie. VI. 14. b.

Burgundia Regnum à Francia subactum, & extinguitur. II. 54. b.

Bursfeldiana Congregatio. VI. 124. b.

P. Bullieres, Scriptor S. Jesu. VIII. 139. a. seq.

C.

C Abadis, Persarum Regis, persecutio valde brevis, & in Christianorum amorem postmodum versa. II. 57. b.

Cadulus, Antipapa, sub nomine Honorii II. Schisma constat adversus Alexandrum II. legatum Pontificem. IV. 25. b.

S. Cecilie Ecclesiam, jam jam casuram, restituit Paschalis I. eamque Corporibus S. Cecilie, aliorumque Sanctorum decorat. III. 79. a.

Cecilianus 10 Episcopo Carthaginensi Mensurio succedit. I. 66. b. Facto adversus ipsam constituto. ib. Absens in Concilio damnatur. ibid. & seq. Crimina ei falso imputa. I. 67. a. Majorinus in ipsius locum subrogatur. ib. Per epistolam à Constantino sibi datam signis benevolentie Imperatoris recipit. ib. Anulino, Africae Proconsuli, ab eodem Imperatore commendatur. ib. Dno adversus ipsam libelli Anulino porriguntur. ibid. Ejus causa ad Imperatorem delata, ipso jubente, Romano Pontifici, & Italiane, ac duobus aliis Episcopis committitur. ib. Roma absolvitur, ib. Moritur. I. 68. a.

Celestini I. in Pontificatu gesta. II. 17. a. seq.

Celestini II. in Pontificatu gesta. IV. 108. b.

Celestini III. in Pontificatu gesta. IV. 113. b.

Celestinus IV. per septemdecim dies Pontifex. V. 12. b.

Celestini V. Pontificatus, illiusque abdicatio. V. 29. a. seq.

Celestinorum Congregatio. V. 136. b.

Celestius, Pelagii discipulus, à quo Celestini, II. 8. b. seq. Carthagina degens ad Preabytatorum Ordinem promovere frustra tentat. 9. a. Damnatur à Concilio Carthaginensi. 9. a. Ad Sedem Apostolicam appellat, sed male sibi contra appellacionem negligit. ib. Ephesum contendit, ibique Presbyter ordinatur. ib. Ephesum

Index Matrimonium.

- cum vicinis Iofulis heresi Pelagiana inficitur. Ex Epheso Constantinopolim migrat, unde ejicitur ab Attico Patriarcha. II. 10. b. Romam adventans, Zofimo Papa illudic. ib. Urbe se clam subtrahit, quo cognito, Zofimus decretum in eum, & Pelagium fert Sententiam. ib. Zofimus adversus Celestium, & Pelagianos Imperiale obdicit. Edictum. ib. Celestius sub Celestino Papa Romam reversus, Pontificia gratiam frustra aucupatur, 11. b. Celestius, damoatur in Concilio in Cilicia habito. ib.
- Calibatus** ab Episcopis, & Presbyteris in Occidente potissimum servatus. I. 116. a.
- Celius** Laurentius, opera Festi, Senatoris Romani, eligitur in Antipapam, sed cum causa cecidisset, à Symmacho, legitimo Pontifice, pro bono pacis, Episcopus Nuceria renunciat. II. 19. a. Celio Laurentio occultè ab aliquibus Romam revocato, magis in Urbe excitatur tumultus, atque in Concilio, Theodoric, Italia Regis, Julius Rome coacto, Symmachus innocens declaratur. ib. seq.
- Ceremoniae** in administratione Sacramentorum, & in Missae Sacrificio. I. 114. b. & VI. 113. b.
- Cesar** Cardinus à Berotho, annaliom Ecclesiasticorum parens. VII. 102. a. Ejus elogium à Sixto V. prolatum. ib.
- S. Cesarius**, Arelatensis Episcopi, gesta, & Scripta. II. 80. b. Regulae duae, Exhortationes ad Moniales, & Monia ad Oracuriam, Abbatissam. II. 89. b.
- Cesarina**, S. Cesarii Arelatensis soror. II. 80. b.
- Cesaris**, Monachi Cisterciensis in Convento Heisterbacensi, Scripta. V. 99. a.
- S. Cesarius**, Gregorii Nazianzeni Frater, non est author quatuor Dialogorum de Divinis Rebus. I. 101. a.
- Cajaniæ**, & illorum errores. I. 19. a.
- S. Cajetanus**, Tyrenus, fundator Ordinis Clericorum Regularium Theatinorum. VII. 143. b.
- Cajus** author libri de Universo. I. 49. a.
- Cajus** Pontifex, I. 14. a.
- Cajus** Caligula, Imperator, obiit trucidatus Romae. I. 9. a.
- Cajus** Julius Caesar, Romani Imperii fundameta jecit ante natum Christum anno 46. I. 8. b.
- Cajus** Julius Æmilianus, Imperator, à Mithribus occisus est. I. 10. b.
- Cajus** Valens Hostilianus, Imperator, obiit ex perilentia. I. 10. b.
- Cajus** Vibius Trebonianus Gallus, Imperator, occisus est à Mithribus cum Volusiano, ejus filio, facto Conforte Imperii. I. 10. b.
- Calatrava** Ordo. IV. 175. b.
- Calceæ** Manuella. Vide Manuella Calceæ Scripta.
- Calix** populo poerigebatur seculo quarto. I. 114. b.
- Callimachus**, gestorum Uladislai Scriptor. VI. 5. a.
- Callistus I.** Pontifex. I. 13. b.
- Callistus II.** Manricum Burdum, Antipapam, capie. IV. 106. a. Concordiam in eum Henrico IV. ib.
- Callixtus III.** gesta. VI. 32. b.
- Callixtus III.** Antipapa. IV. 111. b.
- Callixtus**, Patriarcha C. P. V. 32. b.
- Callixtus II.** Patriarcha C. P. VI. 40. a.
- Calviniana** heresis per Galliam propagatur. VII. 78. b.
- in Gallis deletur. IX. 17. a.
- Calvinismos** ducit ad Arianismum. VII. 63. a.
- Calvinista** io Heresiarcha Vigilantio prædicator. II. 44. b.
- Calvinistarum** putidum mendacium de immutata fide Ecclesiæ circa Eucharistiæ Sacramentum. IV. 71. b. Refellitur. 72. a.
- Calvinista**, Galliam vexantes, à Francisco I. Galliarum Rege, in ordinem rediguntur. VII. 9. a. Idem præstat Henricus II. VII. 9. b.
- Calvinista** ex Edicto Catharinae Mediceæ, Galliarum Regionis, animos sumentes, impune bacchantur, & bellum movent in Carolum IX. Galliarum Regem. VII. 10. b. seq.
- Calvinistarum** (sub Francisco II. Galliarum Rege, turbe. VII. 10. a.
- Calvinistarum** per totum Galliarum regnum cædes. VII. 12. a. Calvinista nova medicamentibus bella, pacem dare cogitur Carolus IX. 11. b. Henrici III. Galliarum Regis, Edictum in favorem Calvinistarum. ib.
- Calvinista** Edicto Nannetensi Henrici IV. Galliarum Regis elicti, atque infolentiores facti. VII. 14. b.
- Calvinista** in Gallia ab Elisabetha, Angliæ Regina, adjecti, & ad bellum contra Religionem instigati. VII. 18. b.
- Calvinista** com Lutheranis concordiam ineunt in Carentonica Synodo. IX. 83. a.
- Calvinista** Græcos in fidei, seu potius Heresis, consortium frustra adducere moluntur. IX. 78. a. seq. Calvinista à Græcis damnati, quo pacto se tuerentur? 80. a.
- Calvinistam** impia dogmata in Synodo Doctæcena stabilita. IX. 84. a. seq.
- Calvinus** Joannem XXII. Pontificem Maximum, calumniatur, obediens, hunc Pontificem docuisse animas esse mortales, easque una cum Corporibus interire usq; ad diem judicii. V. 62. b. Idem dæmone curæ excogitavit Calvinus? 61. a.
- Calvinus** de porcis in suos gregales latius injeclis queritur. V. 69. b.
- Calvinus** contra Academiam Parisensem invehitur, & librum, cui titulus: ANTIDOTUM, publicum in lucem emittit. VII. 76. b.
- Calvinus** obediens, in causa Serveti, Hæretici, jure gladii hæreticos condemnandos esse, sibi contradicit in causa aliorum hæreticorum. VII. 6. b.
- Camaldulenses** Solo supra Tusculanos colles à Paulo V. donati. IX. 32. b.
- Camaldulensis** Congregationis institutio, præsertimque eorum Status descriptio. IV. 80. a.
- Comeræ** ardentes contra Calvinistas infurunt. VII. 102.
- Camillus** de Lellis, author Cong. Regul. Ministrantium Infirmis. VII. 145. a.
- Campanarum** meridie postfundarum mos. VI. 37. b.
- Canadensis** Regio, seu Nova Francia, detecta. VII. 12. b.
- Candia**, Cretæ Urbs, post trium annorum, torridumque mensium oblidinem, Turcis se deditione permittere cogitur. IX. 5. a. & 43. a.
- Canon** Nicæno sexto condendo occasionem præbuit Meletius. I. 69. b. seq.
- Canon** Nicænus sextus, Alexandrinum Patriarcham cum Pontifice Romano conferens, explicari debet de jure non solum metropolitico, verum etiam de Patriarchali. I. 83. b.
- Canon** OMNIS UTRIQUE SEXUS, ex mente S. Thomæ explicatur. V. 70. a. seq.

Index Materialium.

- num. III. 10. a. seq. Romam veniens, magnificentiſſimè ab Hadriano Pontifice Maximo excipitur, eique ab eodem offertur Canonum & Decretalium collectio. ib. b. Juxta eligendi Romanum Pontificem, & investituram Episcopis conferendi Carolo Magno Hadrianus non conceſſit. 10. b.
- De Saxonum idololatriâ triumphat, Saxoniam in provinciam redigit, Witechindum, illius gentis Duceſſem, Sacro levat fonte, & Mindensem ibi Episcopatum erigit. III. 14. a. Carolus Magnus Theodorem, vel Tudonem, Hunnorum Regem, ad ſe venientem, ut una cum ſua fideſem Chriſtianam ſuſciperet, honorificè excipit, baptizatum muneriſque cumulat, Presbyteros in ejuſregione mittit, & Theſaurum ab Henrico, Duce Francorum, ex Hunnorum regia urbe ad ſe tranſmiſſum, ſapienter diſpenſat. 14. a.
- Quatuor librorum, qui de Imaginum cultu agunt, & CAROLINI dicuntur, cenſendus eſt author. III. 17. a. ſeq. De Univerſitate Pariſienſi, an ſit ab ipſo fundata? variè ſentiunt auctores. 17. b. Caroli Magni Epistolæ, & Capitularia. ibid.
- Imperator Occidentia renuntiatur. III. 12. a. Capitularia edidit, Eccleſiaſque & Monachia privilegiis, ac muneribus auxit. ibidem. Plures dicitur fundaliſſe Academiâs. ibid. Cum Saxonibus diuturnum bellum gerit, eoſque conſecto, illos ad baptiſmum ſuſcipiendum adigit. ib. Romam venit Leonem III. liberaturus, & ab eodem Imperator declaratur. III. 71. b. Legatos mittit ad Irenem, Auguſtam. ib. Ejuſbella & geſta alia. 71. b. ſeq. Epitaphium, & cultus. 72. a.
- Ejuſgeſta in favorem Eccleſie Romanæ. III. 4. b.
- Er Canonizatio. III. 72. a.
- Carolus Borbonius in Obſidione Romæ occiditur. Ejuſ corpora Cajetam aſportatur. VII. 29. a. Ejuſ Epitaphium. ib.
8. Carolus Borromeus graphicè deſcribit mores XVI. ſeculi. VII. 148. b. Ejuſ remedia ad reformandos mores. VII. 149. a.
- Ejuſ Scripta, & Acta ad collapſam reſtaurandam Eccleſie Diſciplinam. VII. 100. a.
- Ejuſ vigilantiâ pro obſervantiâ Concilii Tridentini. VII. 93. a. Ejuſ quinque Synodi Decreſe, & ſex Provinciæ. 93. b.
8. Caroli Borromei Inſtitutiones ad Confeſſarios Cleri Gallicani impenſia in lucem produnt. VIII. 52. b.
- Carolus, Caroleſſi Comes, in Ludovicum XI. conjurat. VI. 14. a. Carolus in prælio contra Ducem Lotharingæ cadit. 14. b.
- Carolus Carafa, fundator pætorum Maſſoniariorum. VIII. 272. b. ſeq.
- Carolus Galvus ab Hadriano II. reprehenditur, quod Lotharii regnum occupaviſſet. III. 82. b.
- Carolus Galvus, Princeps hand bonus. III. 73. b.
- Carolus Coimunt. VIII. 140. b.
- Carolus Craſſos ad Galliarum Regnum gubernandum vocatur. III. 74. a. Ab Arnulpho Germaniæ Rege, victum præcario quæſere cogitur. ib.
- Carolus Duſreſſinus, D. Docange. VIII. 113. b.
- Carolus Hure, VIII. 112. a.
- Carolus à Lotharinga non vult in Cauſa Odeti Caſtillionei, Cardinalis, in Calvinianam Heretiſm lapſi, ſedere tanquam Jodex. VII. 92. a. Ecce. ib.
- Carolus, Dux Lotharingæ, ob diſmiſſam legitimum uxorem, diſſila ſubiſcitur. VIII. 17. b.
- Carolus Martellus duas à Gregorio III. Legationes, una cum clavibus S. Sepulchri, & Vincula S. Petri ſuſcipit, & poſt redactos in ordinem Longob. Pattiſcia dicitur. III. 19. a.
- Ejuſ inſignis de Saracenis victoria. III. 10. b. Ejuſ manuſtrudo. ib. ſeq. Muſſificentia erga plura Monachia. 11. a. Viſio Encherii, de Caroli Martelli damnatione. Eubuloſa. ib. Bona Eccleſiaſtica Laics non diſtribuit, neque ſibi adſcivit, quamvis Laics, ſur Clericis, nulla profeſſionis ſux nota inſignibus, redituſ Eccleſiaſticorum admittit rationem conceſſent. ib.
- Carolus Molinæus. VII. 124. a.
- Carolus Sigoriſus, & ejuſ Scripta. VII. 101. b.
- Carolus, Philippi II. Hiſpaniarum Regis, Primogenitus, in carcerem detruditur, & in eo moritur. VII. 10. b.
- Carpocratiani, & illorum errores. 129. a. Diſſi Martelliani. ib.
- Cattariſmum Patavii dominatus extinctus. VI. 37. a.
- Carteſiani in Joanne de Mercuria videntur prædamnati. V. 62. a. Idem videntur conſentanea dogmata docere damnatis duobus Niedal de Ultricuria Anticilia. 62. b.
- Carthagenſia Concilia veteris Canonum Collectionis partem conſtituerunt. II. 32. a.
- Carthagenſe Conſiliabulum contra Cæcilianum indiſſit. I. 66. b. ſeq.
- Carthufenſium laus, & vice ratio. IV. 82. b. Carthufenſes non poſſunt etiam ſecreto veſet carnibus, excepta extrema neceſſitate. 86. a.
- Caſimirus, Regis Poloniæ frater, Alberto Impèrii ſuperſerere tentat. VI. 9. b.
- Caſimirus, poſtquam Monachicam vitam apud Cluniacenſes profeſſus eſſet, & Diaconatum ſuſcepſiſſet, ad regendum Poloniæ Regnum, accedente Papæ diſpenſatione, à Poloniis revocatur. IV. 23. a.
- Caſimirus Oudinot. VIII. 142. a.
- Caſpar Contarenus, & ejuſ Scripta. VII. 99. b.
- Caſſianus fundavit Conobia Maſſilienſis, & pro iſdem Regalam condidit. II. 48. b.
- Ejuſ geſta, & Opera. II. 41. b. ſeq.
- Caſſiodori Scripta. II. 82. b. ſeq. Commentariſ in Canonicis Canonicorum non eſt genuinus ipſius ſcriptus. 83. a. Caſſiodorus S. Benedicthi Regulam profeſſus eſt. ib.
- Caſtriona. Vido Joannes Caſtrionus, & Scandeburgia.
- Caſinæ Moderni tentantur corrumpere Moralia Chriſtiane integritatem. I. 58. b.
- Compreſſi ſunt à Summis Pontificibus & Episcopis, præcipuè Gallicanis. ib. & ſeq.
- Laxiores damnantur. VIII. 72. b. ſeq. Damnantur & ngidiores. 55. a.
- Caſuiſtarum propoſitiones aliquæ in Conventu Cleri Gallicani proſcripser. VIII. 91. a.
- Catalanorum in Regem Hiſpaniarum rebelliam. VIII. 27. b.
- Cataphryges, diſcipuli Montani. I. 33. a.
8. Catharine Bononiænſia Liber. VI. 105. b.
- Cathari, Waldenſium Aſſecti. IV. 126. a.
- Catharina Howarda, quinta Henrici VIII. Uxor. VII. 16. a.

Index Materialium

Catharina Medicea, Galliarum Regina, in Calvinistas propendit. VII. 76. b.
 --Ob imperandi cupidinem Calvinistic favet. VII. 10. b.
 Catharina Parra, sexta Henrici VIII. uxore. VII. 16. a.
 5. Catharine Senenſis gesta aliquot, & Scripta. V. 109. a.
 --Canonizatur, & stigmata in corpore habuisse declaratur. VI. 34. a.
 --Ejus stigmata negant Franciscani, ob idque varias Apostolica Sedes edidit Constitutiones. VI. 38. b. seq.
 --Pro Florentini apud Gregorium XI. Legationefungitur, eumque ad referendam Sedem Pontificiam in Urbem Romam sollicitat. V. 35. a. Eandem maxime fecit, & honore dignatur est Gregorius XI. 35. b.
 Catecheses Saeculo quarto habita. I. 117. a.
 Catechismus Concilii Tridentini, quibus compoſitus. VII. 91. a. Ejus utilitas. ibid.
 Catechumena pręgnans baptizabatur etiam extra tempus ab Ecclesia pręfixum. I. 87. b.
 Catechumeni Saeculo quarto Sacris non poterant interire. I. 84. b.
 Catechumenorum lapſorum in persecutione penitentia. I. 84. a.
 --Peccantium poenitentia. I. 81. b.
 Catholica Religio sub Julio III. in Anglia reſtauratur. VII. 33. a.
 Catholici Ecclesie Romanę. VII. 134. a.
 Causę, quibus abolita ſunt in Gallis Pragmatica Sanctio, VII. 129. b. seqq.
 Causę dispensationis Jejunii, & necessitas. VIII. 147. b. seqq.
 Ceca Aſculani error, & mors. V. 65. a.
 Cedat Evangelium in Est-Saxia, regno Anglię, prędicat, primisque ibi ordinatur Episcopus. III. 8. b.
 Cedrenus, Vide Georgius Cedrenus.
 Celeſtius, Vide BOSTRUS.
 Cernomenſer ab Henrico Petrobusiano, Hæreſiarcha, deſuſi. IV. 119. a.
 Cenſurę Academicarum Lovaniensis, & Duacensis in propoſitiones Leſſii & Hamelii. VII. 67. b.
 Ceruſenſis Abbatie Chronicon. IV. 68. b.
 Cerdoniani, & Cerdone dicti, Suam hæreſim afflavit Marcioni. I. 30. b.
 --Illocum hæreſim in quo conveniat cum hæreſi Marcionitarum, & in quo differat? I. 30. b. seq.
 Cerinthus, auctor hæreſis Cerinthianorum. I. 27. a. ejus errores. ib.
 Cerularius, Vide Michael Cerularius.
 Chalcondylas, Hiſtoricus Græcus. VI. 89. b.
 Chaldei ad fidem Catholicam redeunt. VI. 78. a.
 Caritas in peccatoris conversione neceſſaria. IV. 180. a.
 Charito, Patriarcha C. P. IV. 115. a.
 Cherubin, & S. Joſeph. VIII. 135. b.
 Childebertus, Francorum Rex, multa erexit Monasteria. III. 5. a.
 Chiliaſtę ſunt Millenarii. I. 27. b.
 Chorepiscopos, qui? I. 115. b.
 R. P. Hyacinthi Hyſp. Eccl. Index,

--Non poterant ordinare Diaconos, & Presbyteros. I. 81. b.
 --Illorum jurisdictio limitatur. I. 85. b. Fuerunt nono Saeculo extincti. III. 131. b. Chorepiscoporum duo genera, & quinam dici poſſunt Chorepiscopos ſucceſſiſſe? ibid. dem.
 Choroſes, Perſarum Rex, Mardafes, juniorem Filium, ſibi Succeſſorem designat poſthabito Siroe, Filio primogenito, qui ob eam cauſam, poſt ſublatum à medio Fratrem cum ſiliis, patri quoque vitam eripit. III. 2. b. seq.
 Chriſtus, Dei Filius, Dominus, Unigenitus, in duabus naturis inconfuſe agnoſcendus. II. 29. b.
 --Eſt Filius Dei naturalis, neque duo ſunt in eo diſtinguendi Filii, æternus unus, & temporalis alter. I. 90. a.
 --Chriſtum Filium Dei adoptivum, qui diceſet, eſſi unicam in eodem perſonam admitteret, uti aliqui Theologi cum Durando dixerunt, nimium patrocinaretur Felicis, & Elipandi hæreſi. III. 35. b. seq.
 --Chriſti Imago ſub ſpecie agni prohibetur in Synodo Trullana, idque non ex omni parte eſt approbatum. III. 4. a.
 --Sanguis in cruce paſſionis effuſus, an exciderit ab unione Hypoſtaticę, diſputatum ſuit Franciſcanos inter & Dominicanos. VI. 57. a.
 Hęc quaſtio cum agnata fuiſſet coram Pio II. Pontifice Maximo, noluit Pontifex quidquam definire. 57. b. Quid de illa quaſtione modo ſentiant Theologi. 58. a. Quid dicendum de reliquis ſanguinis Chriſti? 58. b.
 Chriſtiani, ut à Judæis diſtinguantur, agere debent ob amorem, non ob timorem. II. 50. a.
 Chriſtiani Orientales octodecim prioribus imperii Diocletiani annis pace poſiti ſunt. I. 60. a.
 Chriſtiani quimplores in fidelis languidi ab eadem reſecerunt. I. 7. b.
 Chriſtiani Dromari Scripti. III. 121. a.
 Chriſtianorum Saeculi quarti mores. I. 127. b.
 Chriſtianorum, Orientem incoleſcentium, genera decem. III. 26. b.
 Chriſtianus Adricomius VII. 106. a.
 Chriſtianus Lupus, & ejus Opera. VIII. 134. b.
 Chriſtianus Urſiſius, & ejus Opera. VIII. 139. a.
 Chriſtianus Wolfſus, & ejus Opera. VIII. 118. a.
 Chriſtina, Suecorum Regina, Hæreſim Lutheranorum ejurat, Romam venit, ubi Regine apparatu ac pompa excipitur, & ibidem obiit. VII. 41. a.
 Chriſtodulus, Vide Joannes Cantacuzenus.
 Chriſtophorus, conjecto in vincula Leone V. Pontifice Maximo, invadit Sedem Romanam, ſed inſt. poſt meſes ſeptem à Sergio III. ejicitur. IV. 16. a.
 Chriſtophorus Brovverus, & ejus Opera. VIII. 119. a.
 Chriſtophorus Javellus. VII. 114. a.
 Chrodegangus, Episcopus Meteoſis, Clerum ſuom

Index Materialium.

- sum in Societatem congregavit, eos tamen voto pauperiaris non adstrictis, proindeque Canonici Regulares non sunt dicendi. III. 64. b. seq.
- Chromastina, Aquilejensis. II. 40. b.
- Chronici Alexandrini, seu Fastorum Sicularum recensio. III. 49. a.
- Chrysaphio, Eunuchio Imperatoris, promovente, Synodus praedatoria, seu Latrocinium Ephesinum, indicitur, cuius impia gesta narratur. II. 15. a.
- S. Chrysostomi Opera. II. 43. a.
- S. Chrysostomus perpetuus à Dallao, Haeretico Calvinista, aliquot eorum accusatus. II. 46. a. seq. Excessit tamen Chrysostomus, peccatum veniale Beatus Mariz tribuens. 46. b.
- S. Chrysostomus ab Imperatore Arcadio in exilium missus, Comanis moritur. II. 23. a.
- Circumcelliones in Legatos Imperatoria insurgunt. I. 68. a.
- Circensis Concilii Epochæ an. 305. praefigenda, non verni anno 303. I. 80. a.
- Cisterciensis Ordinis veteres usus renovari ab Abbate Basilieno Rancaro in Monasterio Trappesti. VIII. 156. b. Qui sunt veteres illi usus? ibid. Commendantur à Summis Pontificibus Innocentio XI. & Clemente XI. 158. a.
- Cisterciens Abbates Albigensium conversioni iussu Innocentii III. incumbunt. V. 43. a.
- Cisterciensium Monachorum DE LA TRAPPE l. 1. 116. a. & Tomo VIII. à pag. 155. b. usque ad pag. 159. a.
- Cisterciensium Ordinis institutio. IV. 82. b. Tres primi huius Ordinis Abbates, quatuorque insignes Abbates. ibid. seq. Veterum Cisterciensium laus. 83. a. seq. Laus Reformationis DE LA TRAPPE. ibid.
- Civitas Parisiensis, tempore obsidionis, dispensatur ab esu carnis tempore Quadragesimæ. VIII. 143. b.
- S. Claræ Monialium reformatio. VI. 114. a. seq.
- Claromontani Canonici de Communionis subutraque specie separatim facienda interpretatio. IV. 77. b. seq.
- Claromontana Synodus, & eorum in ea gestarum narratio. IV. 55. a.
- Claudiamus, Secta Donatistarum obscura. I. 69. a.
- Claudius Cyprianus. VIII. 140. a.
- Claudius Domitius Nero, Imperator, primo dedit clara specimina virtutum, deinde pessimus evasit, sibi mortem pignore conficit. I. 9. a.
- Claudius Espencæus, & ejus Scripta. VII. 103. b.
- Claudius Flori, & ejus Opera. VIII. 113. a.
- Claudius Joli, & ejus Opera. VIII. 113. a.
- Claudius Frasco, & ejus Opera. VIII. 113. a.
- Claudius Mammetris. II. 43. a. seq.
- Claudius Salmasius. VIII. 114. b.
- Claudius Sanctissus. VII. 103. b.
- Claudius Seyffellus, & ejus Scripta VII. 100. b.
- Claudius Taurinensis Episcopus, natione sui Hispanus, non verò Hibernus. III. 101. a. Insinuat Hæresim Vigilantiæ. ibid. Ejus Scripta. 102. a.
- Clemangii gesta, & Scripta. VI. 90. b.
- S. Clementis Papæ huius nominis I. Opera, quæ genuina, & quæ apocrypha? I. 42. b.
- Clementis II. Pontificatus gesta & mort. IV. 23. b.
- Clementis III. Pontificatus. IV. 119. a. seq.
- Clementis III. Antepapæ mors. IV. 104. a. Ejus ossa, Paschaliæ illi, exhumantur. ibid.
- Clemential V. mores, & gesta. V. 24. b.
- Clementis V. Elethio, & Pontificatus. V. 31. a.
- Clementis VI. Pontificatus. V. 33. a.
- Clementis VII. qui Avinionense, tempore Schismatis, sedit, gesta. VI. 38. b.
- Clementis VII. legitimus Pontifex, stat pro validitate matrimonii Henrici VIII. cum Regina Catharina. VII. 15. b. Idem peremptoriam fert Sententiam. 16. b.
- Clementis VII. qui tempore Schismatis Avinionense sedit, & Benedictus XIII. Romanorum Pontificum Catalogo non accensendi. VI. 23. a.
- Schismatici dici non debent, & qui tempore Schismatis Clementi VII. & Benedicto XIII. adhererunt. 23. b.
- Clementia VII. eligitor Pontifex. VII. 29. a. pro tuenda libertate Italiae init sedus cum Regibus Gallis, Anglis, & Venetis. ibid. sustinet Urbis Romæ oblationem. ibid. in Ace S. Angeli detinetur, durisque conditionibus liberatur. 29. b. Renuntiatum declarare Matrimonium Henrici VIII. Anglis Regis, cum Catharina, & Sententiam tulit contra Matrimonium initum ab eodem Rege Angliæ cum Anna Bolena, Henricumque, Regem, majorem excommunicationem incoercibile declarat. 30. a. obiit. ibidem. b.
- Clementis VIII. eligitor Pontifex. VII. 44. a. Oratorem Quadraginta horarum instituit. ibidem. Henricum quartum Galliarum Regem, praefixis quibusdam Conditionibus ad gremium Ecclesiæ admittit. ibid. seq. ejus publicam ab Hæresi absolutionem impetratur. 144. b. ad finiendam controversiam de Auxiliis Divinae Gratiae Congregationem instituit. 45. a.
- Ejus Oratio habita in prima Congregatione. ibidem. Ejus benevolentia in Fratres Praedicatores, & Patres Societatis JESU. 45. b.
- Beatos Raymundum & Hyacinthum inter Sanctos adscribit. ibidem. B. Ambrosio Senensi, B. Agneti de Monte Policiano, & B. Stanislaw Kolkæ, Societatis Jesu, Sacros honores decernit. ibid. Toletum ac Bellarmum Cardinales creat. ibid. Societatem Jesu in Regnum Gallie restitui curat. ibidem. Sacrorum Bibliorum editionem perfici jubet. 46. a.
- Pontificale Romanum, & Ceremoniale Episcoporum approbat. ibidem. Opinionem de Confessione per Literas, ab eo Sacerdoti facta, damnat. ibid. Regularem disciplinam restituit. 46. b. ejus pietatis exempla anno Jubilæi. ibid. obiit. ibid.
- Ad se vocat causam inter Dominicanos, & Jesuitas in materia Divinorum Auxiliorum. VII. 69. a.
- Clementia IX. gesta. VIII. 42. b.
- Clementis X. gesta. VIII. 44. a.
- Clementia XI. gesta & lances. VIII. 50. a. Officium Rosarii Beatis Virginitas ab universa Ecclesia recitandum edicit. VII. 4. b.
- Clementis Alexandrini Opera, quæ genuina, & quæ supposita? I. 42. a.
- Ejus errores. I. 54. b.
- Clementis Scoti errores, & Sententia in eum lata. III. 36. a. seq.
- Clementis Læra, VII. 119. a.

Index Materialium.

Cleri Gallicani postulationes pro obtinenda promulgatione Concilii Tridentini in Gallis. VII. 93. a. Meni compulsi Concordati promulgationi acquiescit. VII. 140. a. seq.

Clerici qui publice Idola coluerant, à Clero in perpetuum arcebantur. I. 39. b.

Clerici Beneficarii huncor Ecclesiasticorum non sunt Domini, sed dispensatores. V. 127. a.

Clerici ante ordinationem in peccatum carnis lapsi poenae. I. 81. b.

Clericus non poterat ordinari, cujus uxor adultèri convicta fuisset. I. 81. b.

Clerici ab una Ecclesia in aliam migrantes, suspenduntur. I. 81. b.

Clerici in Seminariis instituti. II. 89. a. Majores Clerici in adibus Episcopi vivebant. ibid.

Clericorum vestes, tonsura, & corona. ibid.

Clericorum translationes. ibid.

Clericis vetatur extranearum mulierum concubinitium. ib. b. Bona Ecclesiastica quomodo debeant administrari? 89. b. Clericorum Immonitates. ibid.

Clericis subintroductarum mulierum concubinitium interdicitur. I. 81. a.

Clerici Saeculo quarto penitentiae publice non addicebantur, sed redigebantur ad Communionem Laicam. I. 114. b.

Clerici in alienis regionibus, & Ecclesiis morari veniunt. I. 87. a.

Clerici olim uxores ante ordinationem ductas retinere poterant. I. 84. b. Clerici majores Concilio N. ceni tempore perpetui continentiam servabant. ibid. & 81. a.

Clericorum officia. I. 115. b. Imperatores Clericos à vestigalibus immunes voluerunt. ibid. A Saeculo quarto non indicantur à Judicibus saecularibus. ibid.

Clerici Saeculo quarto nihil proprium possidebant. ibid.

Ecclesiae pecuniari addicebantur. ibid. & 116. a.

Clerici bonorum Ecclesiasticorum non Domini sunt, sed dispensatores. II. 47. b. IV. 119. a.

Clericis ob bona temporalia litigare, ignominiosum loco habetur. II. 47. b. Lites Fidelium ab Episcopis dividuntur. ibid.

Clericis barbam, aut comam nutrire nefas. II. 47. b. Quaedam alia Clericis venia. ibidem.

Clerici contumaces ad Laicorum communionem rejecti. II. 67. a. Clericis venia complura. ibid.

Clericis coelibatus in jurgitur, & extranearum mulierum contubernium prohibetur. II. 68. a.

Clericis coelibatus diffinitè præcipitur. II. 69. a.

Clericis Saeculo sexto nulla erat aetas assignata. II. 89. a.

Clericis cum mulieribus etiam cognatis secretò manducare prohibitum est. III. 46. b.

Clericis in Gallis imposita militum servitùs, & Nicolai I. ex de re quærimus. III. 130. b.

Clerici incontinentes in Concilio Ticinensi S. Gallis legibus coërcerentur. IV. 90. b.

Clericis vetatur Philosophia, & Poësis studio ultra quinquennium vacare. VII. 126. a.

Clerici Regulares ministrantes infirmis. VII. 145. a.

Clerici Regulares S. Pauli decollati, sunt Barnabæ. VII. 145. a.

Clerici Regulares minores. VII. 145. a.

Clodoveus, Galliarum Rex, Alarico, Visigothorum Regi, bellum movet, & Gothorum Imperium Tolosanum delet. II. 54. a.

R. P. Hyacinthi Hist. Eccl. Index.

Anastasius, Imperator Orientis, Clodoveo de ram celebri victoria gratulatur, eique jura Consularis, ac patriciam dignitatem contulit. ibid. b. Clodoveus filii, patris Regnum inter se dividunt. ibid. b.

Clodoveus, Galliarum Regis ad fidem Christi conversio. II. 81. a.

Clodoveus II. cœnsilia loco fabula habenda, sicut etiam quod dicitur de Templi ab ipso spoliatione. III. 6. a.

Clovisius universo Francorum regno possidet. III. 5. a.

Clovisius II. Monachiam Francorum solus regit. III. 5. b. & seq.

Clovisius à Sacerdotibus increpitus, dimittit uxorem fratris sui. III. 5. a.

Clovisius Congregationis institutio, & laus. IV. 79. a. seq.

Codrus Scripta. VI. 89. b.

Cœlestinus II. ejus Pontificatus, Gesta, & mora. IV. 106. b. 108. b.

Cœlestinus III. in Papatu gesta. IV. 113. b.

Coelibatus Clericis servandi lex in utraque Ecclesia æquissima. IV. 73. b.

Coelibatus servatus à Clericis majoribus, Concilio Nicæni tempore. I. 84. b. seq.

Cœlius Rhodiginus, & ejus Opera. VII. 97. b. Cœmetaria. I. 117. a.

Cœnobium nulla Monachorum sub Abbate regimine ante quatuor Saeculum. I. 116. a.

B. Colera, Monialium S. Clare reformationis. VI. 124. b.

Colinus, Thalsiarchus, Calvinistarum, post Condæ mortem, caput constituit. VII. 111. a. Ejus mora. ibid.

Collatio Carthagine habita, Catholicos inter & Donatistas. I. 68. b. Ejus Acta ab Augustino in compendium redacta. ibid.

Collectio Conciliorum à Petro Crabbio edita. VII. 119. a.

Collectiones variae Conciliorum & Sacrorum Canonum à diversis Auctoribus adnotatae. IX. 104. b. & seq.

Collectio verus Canonum incipit à tertio Carthaginensi Concilio. II. 32. a.

Collegium Romanum à Gregorio XIII. fundatur. VII. 40. a.

Colloquia cum hæreticis periculosa. VII. 77. b.

Colloquium Possidici habitum. VII. 77. a.

Colloquium Martini Becani cum Davide Parro, Calvinista. VII. 60. b.

Colloquium inter Catholicos, & Novatores apud San Germanum. VII. 77. a.

Collyridiani, & illorum error. I. 78. a.

Colobartiani, & illorum errores. I. 32. a.

Colonia in Metropolim erecta. III. 19. a.

Coloniensis Concilia, illorumque Decreta. VII. 82. a.

Coloniense Concilium anno 1210. celebratum. V. 92. b. & Anno 1423. VI. 83. a.

Coloniensis Archiepiscopus pallium à Sergio III. petiit, & obtinuit. IV. 116. b. Agapetus II. Pallium ei mittit. 18. b.

S. Columbani Gesta, & Scripta. III. 51. a.

S. Columbani in Galliam adventus. II. 90. a.

Ejusdem Regula pro Monachis, & præcipua ab eo extructa Monasteria. ibid.

Claustrum S. Columbani discipuli. ibid.

Index Materiarum.

Columbus Novi Orbis Insulas detegit. VI. 382. a.
 Columnensium, & Ursinorum in Urbe Roma
 factiones. VI. 25. a.
 Columnenses Cardinales duo à Bonifacio VIII.
 exauctorantur. V. 30. a. ibidem redintegrantur
 à Clemente V. 31. a.
 Columnentes ab Eugenio IV. repressi. VI. 30. b.
 Comœdiæ à Christianis frequentari non debent.
 I. 118. a.
 Consilia Imperii ad extinguendum ignem per Ger-
 maniam excitatum à Luthero. VII. 74. a.
 Commemoratio Fidelium Defunctorum ab Odi-
 lone, Abbate Cluniacensi, fieri coepit, & ab Ec-
 clesia deinde fuit approbata. IV. 79. a.
 Commendationes Monasteriorum tardius in Gal-
 lis receptæ. VI. 128. a.
 Commodus, Imperator, non exagitavit persecu-
 tionibus Ecclesiam. I. 6. b.
 Communio Laica quid sit? I. 114. b.
 Communio olim frequentata. III. 65. b. Damnata
 sententia capitis denegabatur. 66. a.
 Communio Corporis, & Sanguinis separatim fieri
 iubetur in Concilio Claromontano, & cur? IV.
 77. b.
 Communio sub utraque specie jote ab Ecclesia
 fuit laicis interdicta. VI. 114. b. seqq. Tria
 dubia ad hanc materiam spectantia diluuntur.
 117. a. seqq.
 Communio nomine lapsus in fine vitæ dese-
 ganda intelligit Concilium Illicitum Sacra-
 mentum Eucharistiam, non Sacramentalem abso-
 lutionem, I. 80. b. Etiam intelligeret Absolu-
 tionem, non faveret Novatiani, ibid.
 Communio (sub unica specie à Laicis facien-
 da decretum. VI. 69. b.
 Compactata Bohemorum. VI. 73. b.
 Competentes qui? I. 55. b. 56. a.
 Compassionis B. Mariæ Virginis festum. VI.
 83. 6.
 Compulsi Philosophi. VIII. 131. b.
 Concha, Urbs, ab Alphonsio VIII. expugnatur. IV.
 101. a.
 Conceptio Beatissimæ Virginis Mariæ Monia-
 les. VI. 126. a.
 Concertatio inter Joannem Eckium, Andream
 Carlostadium, & Martinum Lutherum. VII.
 73. a.
 Concertatio Listeria inter Jo. Mabillonium, &
 Arnandum Jo. Buttilerium Rancæom. VIII.
 122. a.
 Concilia unde originem habeant. I. 35. a. 79. a.
 Triplicis sunt generis. ibid. frequentius cele-
 brari coepta à tempore Constantini. ibid. illor-
 um definitiones quanti sint momenti. IV.
 164. a. Eorum plenius notitia unde petenda.
 V. 92. b. seq. non sunt celebrata in his locis, in
 quibus emasce sunt hæreses. VII. 83. a. Illor-
 um frequens celebratio utilis & necessaria Ec-
 clesiae. VIII. 59. b.
 Concilia Arianorum quædamplura. I. 71. b.
 Concilium quid? I. 34. b. quadruplici generis.
 ibid.
 Concilium Oecumenicum, seu Generale, quid?
 I. 34. b. Jus illud convocandi non ad Impera-
 torem, sed ad Pontificem Romanum spectat.
 81. a.
 Concilium Diocesanicum quid? I. 34. b. seq.
 Concilium Nationale quid? I. 34. b. ejus origo.
 79. a.

Concilium Provinciale, quid? I. 34. b. Ejus
 origo. 79. a. auctoritas. 81. b. in anno ce-
 lebrandum. 83. a. multa ante Concilium Triden-
 tinum celebrantur contra hæreticos. VII. 82.
 b.
 Concilii quinti Generalis auctoritas elevari non
 debet ex eo, quod illo absoluto confectum Ec-
 clesialis pax non sit restituta. II. 63. b.
 Concilium generale quantum quis convoverit,
 quivse ei præfuerit. II. 64. b. seq. Ocho Col-
 latum in eo habitatum Summa. 65. a. A
 Summis PP. fuit approbatum. II. 65. b. In eo
 damnatus fuit Origenes. 65. b.
 Concilii Generalis IV. historia. III. 37. b. seq. Hu-
 jus Concilii Acta sunt sincera. III. 38. b.
 Concilii VIII. Actionum historia. III. 104. a. seq.
 Concilium apud Altham à Zee, Archiepiscopo A-
 venionensi, celebratum. V. 78. b.
 Concilia Alexandrina duo io causa An. I. 70. a.
 Concilium Andegavense anno 1269. celebratum.
 V. 79. b. Aliud anno 1279. habitum. 80.
 a.
 ---Ancyranum anno 314. celebratum, ejusque
 Canones. I. 81. a. seq.
 ---Alind anno 1365. V. 89. b.
 ---Aniz apud Lugdunum. IV. 140. a.
 ---Antiocheni anno 341. celebrati Canones. I.
 85. b. An fuerint editi in eo Concilio, vel in
 alio? ibid.
 ---Aquense sub Alexandro Canigiano. VII. 93. a.
 ---Aquisgranense sub Francisco Barbaro, ejusque
 Acta. VII. 94. a. seq.
 ---Arelatense in causa Donatistarum enactum. I.
 67. b. Legati à Sylvestro Papa missi. 61. a. Cano-
 nes in eo conditi. ibid. Epistola Concilii nomine
 ad Sylvestrum missa. ibid.
 ---Aliud Arelatense celebratum anno 1234. V.
 77. b. & anno 1260. 79. a. & an. 1275. 79. b.
 ---Argente in Diocesi Ravennensi habitum an-
 no 1314. V. 91. a.
 ---Avenionense congregatum in causa Rayman-
 di Comitis Tolosani. V. 76. a. aliud celebra-
 tum an. 1279. habitum. 80. a. Aliud celebra-
 tum an. 1279. aliud 1288. celebratum, ib. Ali-
 ud è tribus Provinc. constant. an. 1323. cele-
 bratum. V. 88. b. & aliud an. 1337. habitum. 89.
 a. & aliud sub Francisco M. Taurino. VII. 93. a.
 ---Auscitanum an. 1308. celebratum. V. 88. a.
 aliud incerto loco an. 1300. celebratum. V.
 80. b.
 ---Beneventanum. IV. 140. 2.
 ---Biterrense anno 1233. celebratum. V. 77. a.
 seq. Aliud an. 1351. celebratum. V. 89. b.
 ---Alind anno 1246. celebratum. V. 78. a.
 ---Aliud sub Reginaldo de Beaulne. VII. 92. b.
 Concilium Duracenfe an. 1276. celebratum. V.
 80. a. Aliud an. 1286. celebratum. 80. b. Aliud
 an. 1346. celebratum. V. 89. a.
 ---Bononienfe anno 1317. celebratum. V. 91. a.
 ---Budenfe an. 1279. celebratum. V. 83. a.
 ---Burdgalense an. 1255. celebratum. V. 78. b.
 ---Aliud sub Ansonio Prevotio Sanfaco. VII.
 92. b.
 ---Cæsar-Augustinum primario Sectæ Priscillia-
 nitarum damnat. I. 79. a.
 ---Campinacense. V. 77. b. seq. Aliud Campinac-
 ense, seu Coprinacense, Concilium. 79. a.
 ---Aliud Capuanum, Colonienfe, Frisularienfe, &
 Viennense. IV. 140. a.

Con-

Index Materialium.

- Concilium in Castro Gonerii anno 1336. celebratum. V. 89. a.
- Concilium Chalcedonenſis Canon XXVIII. Patriarchatus Conſtantiſopolitani privilegia confirmant, à Legatis Pontificis non ſunt receptus, reprobatuſ fuit à S. Leone, & à Græcis ipſis à numero Canonum expunctus. II. 30. a.
- Concilium Carthagenſis Sententia de recipiendis lapſis. I. 39. b. Confirmatur in ſynodo Romano. ib.
- Carthagenſe IV. totius Eccleſiaſticae Diſcipline Emporium. II. 47. b. Perperam ab aliſ quibus reſoluitur tanquam ſuppoſititium. ib.
- Concilium Cirtenſis Epocha. I. 80. a.
- Colonienſe anno 1260. celebratum. V. 82. a. ſeq. Alterum anno 1280. habitum. 82. b.
- Compendienſe celebratum 1270. V. 79. b. Alterum
- Compendienſe an. 1304. celebratum. V. 82. a.
- Concilium Complutenſe habitum anno 1325. V. 90. b. Aliud anno 1347. celebratum. ib.
- Conſiliabulum Conſtantiſopolitanum, in quo Gregorius Palama delicia ſuere approbata. V. 71. a.
- Concilium Conſtantiſopolitanum primom. I. 89. a. ſeq. Damnat Maximom Cynicum. ib. Confirmat Sedem Conſtantiſopolitanam S. Gregorio Nazianzeno. ibid. Macedoniſ proſcribit errorem, Artanorumſque cum eorum Sectis, & aliorum Hereticorum. ibid. Flavianom, reclamante licet Gregorio Nazianzeno, in locom Meletii, Epilcopi Antiocheni, ſubſtituit. ibidem. a. ſeq. Neſtariom Gregorio Nazianzeno, Epilcopatu Conſtantiſopolitanoſ ſpontè cedenti, ſubrogat. ib. b. Epilcopi Occidentis huic Concilio non interfuerunt. ibid. Nihilominus eſt œcumenicum. ibid. b. ſeq. Canones in Concilio Conſtantiſopolitano editi. ib. b. ſeq. Notatu digna ad Canonem tertium. ib. b.
- Cirtenſe in cauſa TRADITORUM habitom. I. 66. a.
- Dalmatiz celebratum, Canonumſque in eo conditorum Summa. IV. 148. a.
- Concilium Ephelin Legati Pontifici poſt correptum Concilium Ephelum pervenerunt, rataſque habuerunt geſta in prima Seſſione. II. 27. b.
- Concilium Fuldenſe. IV. 147. a. Cationeſe. ib. Legionenſe. ib. Palentinum. ib. Compellianum. 147. b. Ovetenſe. ib. Palentinom II. ib. Legionenſe. ibid. Burgenſe, & Vallis Oletanom. ib.
- Concilium in Germania incerto loco habitum an. 1130. V. 81. a.
- Gonerienſe. V. 77. a. Aliod. 79. b.
- Guthallenſe. IV. 139. b.
- Herbipoleſe anno 1287. celebratum. V. 83. a.
- Conſilia varia Hiſpanie, in quibus recipiuntur Decreta Concilii Tridentini. VII. 97. a. ſeq.
- Concilium Iliberitanum Epocha. Vid. ILLIBERITANUM CONCILIUM.
- Lambethenſe anno 1330. celebratum. V. 91. b. Concilium Lambethenſe II. ib. Concilium Lambethenſe III. 92. a.
- Lambethæ in Anglia habitom anno 1261. V. 81. a. Aliod Lambethenſe Concilium anno 1281. celebratum. 81. b.
- Langſus in Toronibus habitum. V. 80. a.
- Concilium Lateranenſis I. hiſtoria. IV. 133. a. ſeqq.
- Lateranenſis II. hiſtoria. IV. 133. b. ſeqq.
- Lateranenſis III. hiſtoria. IV. 137. a. ſeqq.
- Lateranenſis V. hiſtoria. VII. 79. a. ſeqq. Geſta. 80. a. ſeqq.
- Conſilia Lateranenſia Nationalia duo. IV. 139. a. b. Quatuor alia ſimilia. 140. a.
- Eminenſe ſub B. Turbio celebratum. VII. 94. b.
- Concilium Londinenſe anno 1200. celebratum. V. 81. a. Aliud anno 1216. celebratum. 82. b. Aliod anno 1268. celebratum. ibidem.
- Londinenſe anno 1321. celebratum. V. 91. a. Aliod anno 1328. habitum. 91. b. Aliod anno 1341. celebratum. ib.
- Londinenſe anno 1342. celebratum. V. ib. Aliod celebratum an. 1343. ib.
- Londinenſe I. IV. 146. a. Londinenſe II. ib. Londinenſe III. & IV. ib. Londinenſe V. & VI. 146. b. Londinenſe VII. & VIII. ib. Eboracenſe. ib.
- Concilium Generalis Lugdunenſis I. hiſtoria. V. 72. a. & ſeqq.
- Concilium Geoeale Lugdunenſe. II. 73. b. ſeqq.
- Maghfeldenſe an. 1332. celebratum. V. 91. b. Concilium Maghfeldenſe. V. 92. a.
- Marciacenſe habitum an. 1326. V. 88. b. Aliud an. 1339. celebratum. ib.
- Mechlinienſe, in quo recipiuntur decreta Concilii Tridentini. VII. 95. b.
- Mediolanenſe an. 1237. celebratum. V. 83. b. Aliud an. 1291. celebratum. ib. Aliud Mediolanenſe an. 1340. in quo Fides Nicæna ſuit confirmata. I. 85. a. Aliud an. 1347. celebratum. 87. a.
- Conſilia Provincialia Mediolanenſia ſub S. Carolo celebrata, eorumſque Acta. VII. 93. b. ſeq.
- Mexicanum ſub Petro Moya de Contreras. VII. 95. a.
- Concilium Milevitanum II. Prefatio ad primum Concilium Milevitanum pertinet. II. 25. a. Canones plures illius Concilii ad alia ſimiliter Concilia pertinent. ib.
- Montpelienſe anno 1214. celebratum. V. 77. a. Aliud an. 1258. celebratum. V. 79. a.
- Montilenſe. V. 75. b.
- Nannetenſe anno 1264. celebratum. V. 79. a.
- Narbonenſe anno 1227. celebratum. V. 77. a. Aliud anno 1235. habitum. 77. b. Aliud an. 1237. celebratum. 80. a.
- Neocæſarienſe anno 1314. celebratum, ejuſque Canones. I. 82. b.
- Concilium Nicænum I. tribus potiſſimum de Cauiſ ſuit convocatum. I. 82. a. Arrium damnat, Symbolumſque edit, voce Chriſtæſ ap-poſita. ib. Paſchatis tempus ſignat. ib. Quid in Meletii cauſa decidit? ib. Canones in eo conditi. ib. Canonis ſexti dilucidatio. 83. b. Canones huius Concilii viginti ſunt, exteri, uti ſubſtitui, reſpondendi. 84. b. Doctrina Concilii Nicæni ab omnibus ſtatim Eccleſieſ exco-pita. 85. a.
- Concilium Nicænum I. anno 325. ſuit convocatum. I. 82. a. A Conſtantino Magno, cum conſenſu tamen Sylveſtri, Summi Pontificis,

Index Materiarum.

- indictum est. ib. Legati, qui Concilio, Romani Pontificis nomine, praefuerunt. ib. Vitalis, quor. Saoditate conspicui, qui Concilio Niceno adfuerunt. 82. b. Constantinus huic interfuit Concilio. ib. Indignum protulit Sententiam, qua fuses in Episcopalem Ordinem ostendit venerationem. ib.
- Concilium Nicenum** II. Constantino, & Ite, Imperatoribus rogantibus, peragitur. III. 43. a. Septima huic Synodo initium datur Constantinopoli, sed Praetorianorum milium tumultu exorto, in annum sequentem rejicitur Synodi celebratio. 43. b. Nicenam Bithynia transferretur Concilium, ibique celebratur. ib. Praefuerunt huic Concilio Legati Hadriani Papae, non autem Tarasius Patriarcha C. P. 14. a. Concilio Niceni II. Actionum, seu Sessionum Summa, ib. Galliarum Praefules adversus Niceni Concilii Statutum de Imaginibus reclamant. 44. b. Concilio Niceni II. Canones. 45. b.
- **Noviomenfe** an. 1344. celebratum. V. 89. b. Apud Nugarolium in Diocesi Aufcensi anno 1303. celebratum. V. 88. a. Aliud anno 1315. habitum. 88. b.
- **Oxonienfe** contra Waldenses celebratum. IV. 142. b.
- **Oxonienfe** anno 1421. celebratum. V. 82. a.
- Concilium Parisienfe** contra Gilbertum Porretanum ab Eugenio III. Summo Pontifice, congregatum. IV. 141. b.
- Concilium Parisienfe** in Causa Philippi II. habitum. IV. 144. b. Divionenfe in Gallia, ib. Nigelleuse, seu Nivelleuse in Brabantia, 145. a. Sueffionenfe, ib.
- Concilium Parisienfe** libellum condit super cultu Imaginum. III. 106. a. Quid sentiendum de ejus libelli doctrina? ib.
- Concilium Parisienfe** anno 1312. celebratum. V. 88. a. Aliud anno 1323. habitum. 88. b. Aliud anno 1346. habitum. 89. b.
- Concilium Parisienfe** anno 1312. celebratum. V. 77. a.
- Concilium Penafidelenfe** in Hispania Tarraconensi anno 1302. celebratum. V. 90. a.
- Concilium in Urbe Philippopolis** ab Arianis habitum. I. 86. a. Sardicenfis Concilii nomine ab Arianis falso nuncupatur. ib.
- **Pictavienfe**, IV. 144. a. Balgentiacenfe, ib. Parisienfe. 144. b.
- **Pifinum** schismaticorum Conciliabulum. VII. 79. a.
- Concilium apud Pontem Audemari** ab Archiepiscopo Rotomagenfi habitum. V. 80. a.
- **Raveonagenfe** anno 1286. celebratum. V. 83. a. feq. Aliud anno 1307. celebratum. V. 91. a. Aliud anno 1311. habitum. ib.
- **Redonnenfe**. V. 79. b.
- Concilium Remenfe** contra Investituram. IV. 94. b. Aliud a Calisto II. celebratum. IV. 140. a. Aliud contra Gilbertum Porretanum, IV. 141. b. Aliud sub Carolo Lotharingio post Concilium Tridentinum celebratum, ejus Statuta. VII. 91. b. Aliud sub Ludovico I. Lotharingia. VII. 92. b.
- **Romanum** in Causa Carciliani, & Majorini, anno 1113. adunatum. I. 67. a.
- **Rotomagenfe** anno 1299. celebratum. V. 80. b. Aliud anno 1330. habitum. 89. a. Aliud in quo receptum fuit Concilium Tridentinum. VII. 92. a.
- **Salmuriense** anno 1173. celebratum. V. 78. b. Aliud anno 1276. celebratum. V. 80. Aliud anno 1315. celebratum. V. 88. a.
- Concilium Salzbargenfe** anno 1274. celebratum. V. 81. b. Aliud anno 1281. celebratum. 81. a.
- Concilii Sardicenfis** Legati. I. 85. b. feq. Episcopi, qui ei adfuerunt. 86. a. Ariani Philippopolim fecerunt facium, ibid. Catholici Praetules a Concilio Sardicensi fuis sedibus fuerunt reftituti, Ariani depositi. ib. Aliqui ex his, qui fecerunt fecerant, damnantur, & deponuntur. ib. Fidem Nicenam confirmavit Synodus Sardicenfis. ib. Concilium Sardicenfis fuit Generale convocatio & celebratio. ib. Ejus canones. 86. b.
- **Sardicenfis** Concilium. Vide Concilium Sardicenfis.
- **Senonenfe**. contra Abaelardum. IV. 141. a. Aliud anno 1269. celebratum. V. 79. b. Aliud anno 1320. habitum. V. 88. b.
- **Silvanectenfe** habitum anno 1315. V. 88. b. Aliud anno 1317. celebratum. ib. Aliud 1326. celebratum. 89. a.
- Concilii Sinuesani** Acta fuppeditata sunt. I. 79. b.
- Concilii tria Simiensia**. I. 87. a.
- **Sueffionenfe** contra Abaelardum. IV. 140. b.
- Concilii Tarraconenfis** Saeculo XIII. celebrata. V. 81. a.
- Concilium Toletanum** anno 1213. celebratum. V. 90. b. Aliud Toletanum anno 1324. celebratum. ib. Aliud anno 1339. celebratum. ib. Alia Concilia Toletana. III. 42. a. & feq.
- **Toletanum** anno 1219. celebratum. V. 77. a. Aliud sub Francisco I. Joyosa celebratum. VII. 93. a.
- Concilium Trecentense** I. IV. 145. b. Trecentense II. ib. Tolosanum I. ib. Tolosanum II. ib. Turonenfe, ib. Abrincatenfe, ib. Montpelienfe. ib.
- Concilium Tridentinum** indictum a Paulo III. VII. 91. a. fuspenditur a Julio III. 92. b. sub Pio IV. illi finis imponitur. VII. 96. b. Ejus hiftoria. VII. 85. b. feq. qui interfuerunt. ib. Sessiones habitae, & quid deliberatum in ipsis? 86. a. Transfertor Bononiam. ib. reducitur Tridentum. 87. b. fuspenditur. 88. a. feq. Finitur, & confirmatur. 90. b. recipitur in Concilio Remenfi, & Cameracenfi. 92. a.
- Concilium Turonenfe** sub Simone a Maille. VII. 92. b.
- Concilium Turonenfe** I. V. 77. b. Aliud anno 1282. celebratum. V. 80. a. feq.
- **Secundum**. V. 78. a. Aliud ab Alexandro III. celebratum. IV. 142. b. Lumbardenfe in Gallia Narbonenfi, 143. a. feq. Tolosanum. 143. b. Senonenfe. ib.
- Concilium apud Vallem Guidonis** celebratum. V. 78. a.
- Concilium Valentiae** ad Rhodanum celebratum anno 1448. V. 78. b.

Index Materiarum.

- Concilium Vallisfoletanum an. 131 a. celebratum. V. 90. a.
- Varense anno 1168, celebratum. V. 89. b.
- Viennense in Gallia IV. 140. a.
- Concilium Viennæ in Austria habitum. V. 81. b.
- Concilii Generalis Viennensis celebrandi Causæ. V. 83. b. Quo tempore fuerit celebratum, & qui ei interfuerint? 84. a. Gesta in eo Concilio. 87. a. seq.
- Concilium apud Insulam, Villam Windsheim Comitatus, celebratum, V. 78. b. Aliod anno 1286, ibidem celebratum. 80. b.
- Conciliabulum adversus Cæcilianum coactum. I. 66. b. seq.
- Conciliabulum Sardicense. I. 72. b.
- Conciliabula Donatistarum duo in Causa Primiæni, I. 69. a.
- Concinus, & ejus oror, Leonora, in Gallia occiduntur. VIII. 9. b.
- Conciones Sæculo quarto habitæ. I. 117. a.
- Conclavis Leges à Gregorio XV. conduntur. VIII. 35. a.
- Concordata inter Leonem X. & Franciscum I. Galliarum Regem, approbantur in Concilio V. Lateranensi. VII. 80. b. Illorum utilitas in Gallia. ib. & 140. b.
- Concordatum inter Franciscum I. & Leonem X. VII. 139. a. non adversatur Sacris Canonibus Conciliorum. 141. a.
- Cur electiones sustulerit? IV. 44. a.
- Concordatum Germanicum. VI. 121. a.
- Condeus constituitur ex capite Hæreticorum, qui læsæ Majestatis reus convictus morti addicitur. VII. 10. a. seq. Absolvitur. 10. b. Condeus capitur, & tandem mortem oppetit. 11. a.
- Conditiones Concordati inter Franciscum I. & Leonem X. VII. 139. a.
- Conditiones quibus Henricus IV. Galliarum Rex, admittitur ad gremium Ecclesiæ. VII. 44. a.
- Confessarii nec rigidiores, nec molliores esse debent. II. 91. b. seq. Consuetudinarius absolutionis beneficium impertiri non debent. 92. a. b. Quomodo se gerere debeant in administratione Sacramenti pernitentie. III. 66. b.
- Confessio Angustana. VII. 76. a.
- Confessio Auricularis usu recepta erat Sæculo nono. III. 126. b. seq. Si, qui ante Concilium Lateranense IV. Confessionis negant necessestatem, hæretici dici non debent. 127. a.
- Confessionis Sacramentalis usus viguit Sæculis septimo, & octavo. III. 59. b. Ejus necessitas ex S. Gregorio Magno. II. 92. a. Illam ab Innocentio III. inventam fuisse in Ecclesiam calumniant Hæretici recentiores. V. 119. a. refutantur ex eo, quod vigeat adhuc apud Græcos Schismaticos confessionis Sacramentalis usus. 119. b.
- Confessionistæ. VII. 53. a. variis criminibus nunciantur. ib.
- Confirmationis Sacramentum quo pacto collatum Sæculo quarto. I. 124. b. Fuit in isto Sæculis septimo, & octavo. III. 59. b. Habet pro materia partiali unctionem Chrismaris in fronte. VIII. 74. b. seqq.
- Congregatio Reges Urbano VIII. Sacramentum obedientie exhibent. VIII. 37. a.
- Congregatio Benedictina S. Mauri in Gallia. VIII. 155. a.
- Discalceatorum Ord. SS. Trinitatis de Redemptione Captivorum. VII. 145. b.
- Discalceatorum Ord. Sancti Augustini. VII. 145. b.
- Gallicana Ord. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, per quid differat ab Hispana. VIII. 155. a.
- Monialium B. Mariz de Galvario & S. Scholasticæ. VIII. 152. b.
- S. Mariz Montis Oliveti. V. 136. b.
- Congregatio Monachorum, dicta VIRGINIANA. IX. 138. a.
- Oratorii instituta à S. Philippo Nerio, diversa est à Congregatione Oratorii Jesu in Gallia. VII. 145. b.
- Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundatur. IX. 152. b. Ejuspium institutum. 152. a. ejus antiqui amoris in Ordinem Prædicatorum novum testimonium in funebri oratione Fr. Antonii Cloche Ord. Præd. Generalis Magistri. ib.
- Congregatio Clericorum Regularium, quæ MATRIS DEI dicitur, fundata à V. Servo Dei Joanne Leosardo. IX. 142. b.
- Piorum Missionariorum, dicta etiam piorum operatorum, fundata à Carolo Carafa. VIII. 153. a.
- Presbyterorum Missionariorum fundata à Vincentio à Paulo. VIII. 153. a.
- De propaganda fide instituitur. VIII. 34. b. Domus exstruitur. 37. b.
- Congregationes Clericorum Regularium XVI. Sæculi. VII. 142. a.
- Congregationum de Divinis Auxiliis exiit. VIII. 19. b. seq.
- Congregationes XIV. à Sixto V. Romæ instituntur. VII. 42. a.
- Conradus Cligius. VII. 119. a.
- Conradus non fuit Imperator. IV. 4. b.
- Conradus totum penè in Oriente exercitum amittit. IV. 93. a.
- Conradus, Romanorum Regis, mores & gesta. IV. 95. b.
- Conradus, Filius Fridetici II. Imperatoris, ab Henrico vincitur. V. 7. b. Idem à Guillelmo, grandi accepta clade, repellitur. 8. a.
- Conradus, Archiepiscopus Pragensis, deponitur, & excommunicatur. VI. 19. a.
- Conradus, Ordinis Prædicatorum, S. Dominici vitam contemnnavit. V. 106. b.
- Con sanguineorum conjugia dissolvenda. IV. 54. a.
- Verantur Matrimonia. II. 69. a.
- Con sanguinitas matrimonium dirimitur. II. 68. a.
- Coostans solus in Occidente imperat. I. 63. a. A Tyranno Magnento occiditur. ib.
- Athanasium, & Paulum, aliosque Catholicos ab exilio revocat. I. 71. b. Athanasii & Marcelli reditum à Constantio, Orientis Imperatore, fratre suo, obtinet. 72. a.
- Constantinus, Imperator, Legatos mittit ad compescendos Donatistas. I. 62. a.
- Coostans, Imperator, Heraclii Imperatoris Nepos.

Index Materialium.

- Nepos, Monothelitis favit, III. 3. a. Ejus crudelitas, & scelera. ibidem. A tempore, quo occidit Theodosium, fratrem suum, quasi oculis suis perpetuò obversantem, videre visusest, ibid. b. Syracusae Imperii sedem facit, ib. Ejus mors, ib.
- Constantiensis Concilii historia, VI. 65. b. seqq.
- Constantius universo potuit Imperio. I. 61. a.
- Arianis impensis faveat. ibidem. Baptizatur ab Episcopo Ariano, ib. Moritur, ib.
- Arianorum factor acerrimus, I. 71. b. Paulum, Episcopum Constantinopolitanum, in exilium mittit, ib.
- Arianis addictissimus, illis patrocinatur. 87. a. seq. Ammiani Marcellini locus insignis de Constantio. 88. b.
- Constantius, Patricius, Athaulphum, Gothorum Regem, Roma ejiciens, Gallæ Placidiz, Honorii Imperatoris Occidentis, Sororis, sit Sponsus. II. 1. b. Tyrannos, Gratianum, & Constantinum profligat, sique Imperii confusus, 3. a. statim moritur, ib.
- Constantius Chlorus, Cæsar, pater Constantini Magni, fuit in Christianos bene affectus. I. 60. a.
- Constantinopolitanus Episcopus in Patriarcham assumitur. I. 110. b. Romani Pontifices, Innocentius III. Decessores, illum, seu Patriarcham non agnoverunt, ib.
- Constantinopoli excitatur seditio Catholicos inter & Arianos, occasione electionis Pauli, Orthodoxi Episcopi. I. 111. a.
- Constantinopolitani Patriarchæ, IV. 114. a. seqq.
- Constantinopolis obsidione liberatur, VI. 2. b. Iterum obsidetur, & capitur. 1. a.
- Constantinopolis à Latinis capitur. V. 3. a.
- Constantinopolis Episcopo secundus post Romanum Pontificem conceditur locus, I. 89. b. Dubium adhuc est, an Canone tertio Concilii Constantinopolitani, ubi hoc statuitur, concedatur Episcopo Byzantino Patriarchica dignitas, vel tantum honoris locus, ib. Perperam à Barometertius iste Canon rejicitur, ib. Non fuit tamen Canon iste tertius usque ad tempora Innocentii III. ab Ecclesia Romana receptus. 90. a.
- Constantinus Magnus totius Orbis Romani Imperium adipiscitur, I. 61. a. Cæsar renunciatur. I. 61. b. Ejus patria. I. 61. a. Obses detentus apud Diocletianum, & Maximianum in Bithynia, ibid. Pugnator cum Maxentio Crucem in Scutis ex caelesti visione dehincat. I. 62. a. & seq. Vincit eundem Maxentium. I. 62. b. omnes suas curas confert ad illustrandam & propagandam Christianam Religionem. I. 62. b. Sub finem vitæ plus æquo faveat Episcopis Arianis, ibid. Baptizatur ab Eusebio Nicomedensi, ibidem, Dubia sunt valde, quæ inter Constantinum, & Sylvestrum Romanum Pontificem intercessisse referuntur. I. 63. a. Constantius moritur, ibidem. Tres ipsius filii partiuntur inter se Imperium, ibidem. Fovet Religionem Christianam, ibidem. Literas dat Constantius Magnus, Imperator, ad Alexandrum Episco-
- pum Alexandrinum, & Ariom. I. 70. b. Occupatum se prodit ab Eusebio Nicomedensi, ib. Convocandum curat Concilium Generale Nicænum. I. 70. b. Epistolam dat Cæciliano. I. 67. a. Eundem Anolino Africæ Proconfuli commendat, ibidem. Judicem eligit inter Cæcilianum, & Majorinum ac Donatistas, Pontificem Romanum cum Italiz, & duobus aliis Episcopis, ibidem. De Cæciliano scribit ad Eumalium Africa Vicarium. 67. b. Concilio Nicæno adfuit, sed infra Episcopos, ipsique tantum annoctibus sedet. I. 87. b. Pyphnium singulariter colit. 82. b. Aorea ejus de Episcoporum autoritate Sententia, ib. Encyclicam Epistolam de rebus in Concilio Nicæno gestis ad omnes dirigit Ecclesiis. 83. a.
- Constantinus VI, Orientis Imperator, omnibus exofus, Irenæ, Matris suæ, jussu excacatur. III. 10. a.
- Constantius Lex contra Donatistas severissima, postea emollita. I. 68. a.
- Constantinus junior occiditur Constantis Fratris jussu. I. 63. a.
- Constantinus Rex Georgianorum, benigne ab Alexandro VI. receptus. VI. 37. b.
- Constantinus Cajetanus, & ejus Opera. VIII. 124. a.
- Constantinus Chliatenus, Patriarcha Constantinopolitanus. IV. 115. a.
- Constantinus Copronymus, pessimus Imperator, Iconoclastarum fautor. III. 9. b. Corpus ejus in loco sacro sepulchrum, inde effusum, & crematum est in Foro, 10. a. Exarchatus à Constantio Copronymo amissus. III. 9. b. Sacrarum Imaginum hostem se præber infensissimum. III. 13. a.
- Constantini Acropolitæ Scriptæ. V. 94. b.
- Constantini Chrysostomi libri damnantur, IV. 114. a.
- Constantini Harmenopoli Scripta. IV. 149. a.
- Constantinus, Tyrannus, Honorio Imperatori Gallias admittit, & à Constantio, Patricio, profligatur. II. 1. a.
- Constantini Manassæ Scripta. IV. 149. a.
- Constantinus Melitenota. V. 94. b.
- Constantinus Monoemachus, Orientis Imperator, non statim adheret Schismati, inducto à Michæle Cerulario Episcopo C. P. IV. 9. b.
- Constantinus XI, dictus Palæologus, ultimus Græcorum Imperator. VI. 3. a. seq.
- Constantini Porphyrogenetæ Chronographia. III. 15. a.
- Constantini Porphyrogenetæ laudes, Vita, IV. 4. a. & Opera. IV. 59. b.
- Constantinus Pogonatus, Orientis Imperator, ope implorata Deiparæ, Urbem Constantinopolim liberat, & Saracenos delet exercitum, III. 1. b. Religiosissimus Princeps Litteras ad Papam scribit ad Concilium Generale celebrandum. III. 37. b.
- Constantinus, Totonis Ducis Nepesini, Frater, Romanum Pontificatum invadit. III. 10. a.
- Constitutiones Sancti Ignatii de sequenda doctrina Sancti Thomæ in Theologia, VII. 121. a.

Con-

Index Materialium.

Confubstantiatis Fides in Occidente reflo-
 re. I. 73. a.
 Confutatio nullatenus à peccato excufat. IV.
 178. b. fq.
 Confuetudines, fi prave funt, funt fugiendæ. I.
 19. a. fq.
 Confilium Romanorum Succellio ab anno primo
 .Ætæ Chriftianæ, ufque ad Italicum Iuniorum.
 IX. à pag. 25. ufque ad pag. 32.
 Conuentio natorum S. Cyrillum inter & Neftorium.
 II. 13. a. Ambo ad Cæleftinum Papam feri-
 bunt, qui Synodum habet, ubi Neftorius pri-
 mo damnatur, depofitionis etiã indicta pœ-
 na, fi intra decimum à denunciatione diem non
 relpiceret, atque exequendæ Sententiæ pro-
 vincia Cyrillo demandatur. 13. b. Neftorius
 Concilium generale ab Imperatore petit, &
 nbnnet. ibid.
 Controverfiade Hypoftafis nomine, Antiochiæ
 enata. I. 74. a.
 Conventus in Oppido Biden ad conservandam
 apud Helvetios Catholicam Religionem ha-
 buit. VII. 74. b.
 Conventus Cleri Gallicani habitus in Palatio Re-
 gis San-Germano anno 1700. VIII. 90. a.
 Epifcopum Conventus Epifcopi Encephali. 63. b.
 Conventus Spiritus. VII. 75. b.
 Coponius, primus Præfectus à Romanis in Ju-
 deam miffus. I. 20. a.
 Corbeas Manicheus, cum quinque millibus fuæ
 Sectæ hominibus, multas Romanas clades in-
 fert. III. 28. b.
 Coccyra obfidione folvitur. III. 28. a. & VIII.
 6. a.
 Cornelius, Pontifex Maximus. I. 13. b. Epifcopi Ope-
 ra genuina, & que fupposita. I. 51. a. fq.
 Cornelius à Lypide, & ejus Opera. VIII.
 136. b.
 Cornelius Miffus. VII. 118. b.
 Corpore ad incendia relinguenda olim adhibi-
 tum. IV. 79. a.
 Corruptioles qui? II. 60. a.
 Cæfarum Mulum occasione, excitæ torbe
 Romæ VIII. 42. a.
 Cofmas, Epifcopi Majoris, Scripta. III. 54. b.
 Cofmas Anticus, Patriarcha Conftantinopolite-
 nus. IV. 114. b.
 Cofmas, Patriarcha Alexandrinus feculi octavi,
 nunquam fuit Mororibita III. 22. b.
 Coerelli flammis additi. IV. 126. a.
 Coerelli qui fuerint? IV. 138. a.
 Cranmerus divorcii cum Regina Catharina Hen-
 rico VIII. fautor. VII. 15. b. Cranmerus plu-
 res illicitas nuptias eidem Henrico conciliat.
 16. a. Contrariam fert Sententiam Clementis
 VII. declarationi. 15. b. fq. Cranmeri poft Hen-
 ricis mortem impia facta. 17. b. Cranmerus
 comburitur. 18. a.
 Crefconius, Epifcopi Africani, Scripta. III.
 52. b.
 Crefcentius, Romæ Tyrannus, Antipapam creas
 adverfus Gregorium V. fed Antipapa fubito
 extremo fupplicio pte afficitur. IV. 20. a.
 Cruce Chriftianam religionem amplectuntur.
 III. 8. b.
 Cromwell divorcium cum Regina Catharina Hen-
 rico VIII. præcipuus Auctor. VII. 15. b. fup-
 plicio afficitur. 16. a. Eum Vicarium folum
 R. P. Hyacinthi Hift. Eccl. Index.

Generalem in fpiritibus influit idem Hen-
 ricus Rex. VII. 16. b. Contra Carolum I.
 Angliæ Regem conjurat Cromwellus. VIII.
 22. a. fq. Angliæ Regnum fub nomine Prote-
 ctoris regit. 22. b.
 Cruce lignacotum in Oriente gefa. IV. 92. b.
 Crucis ligni ufus. I. 517. a.
 Crux Chrifti ab Helena, Conftantini Magni Im-
 peratoris matre, adinventæ. I. 62. b.
 Cumeanilibus de Mefura Pœnitentiarum. III.
 51. b.
 Canegunda, Henrici Imperatoris uxor, parenti-
 bus virgo integra ab Imperatore, jamjam mo-
 riturum, reftituitur. IV. 15. a. Fundat Con-
 fulgentie Monafterium. ibid.
 Caribicus. Vide MANES.
 Cypei Infule Epifcoporum Ordinationes Epifco-
 po Antiocheno abjudicate. II. 27. b.
 Cyprum Regnum quo pacto devenit ad Vene-
 tos? VI. 12. b. fq. à Turcis expugnatur. VII. 4. a.
 S. Cyprianus cum aliis Africanis, & Orientalibus
 Epifcopis excufatur. I. 39. a. Doctrina Cypria-
 ni laudatur. 39. a. Quæ ejus Opera, quæ fal-
 ſiffimi attributa? I. 51. a. fq. Epifcopi error. I. 37.
 c. Martyrium pallus eff. I. 8. a. Epifcopi fenieu-
 tia de rebaptizandis Hæreticis. I. 36. b. Scri-
 ptæ Epifcopi Synodici Stephanus Pape. I.
 36. b. Non acquiefcit ejus Reſcripto. I. 37.
 a. Stephanus, Pape ſcribit de Marciano, Are-
 lateuſi Epifcopo, qui ad Novatianam hærefim
 defeceat. I. 65. b.
 Cyprianus Beneficiarius VII. 114. a.
 Cyri Patriarchæ Alexandrini, Monothelitz, ge-
 ſta aliquot. III. 22. b.
 Cyrillus Epifcopus Alexandrinus, Ægypti Mo-
 nachos præmonet de erroribus Neftori, & ad
 ipſum Neftorium Literas dirigit. II. 13. a. Scri-
 ptorum copia, & ſplendore clauſulus. II. 43.
 a. Monachatum in Carmelo non eſt profeſſus.
 II. 19. b. Concilio Ephelino, nomine Cæleftini,
 Summi Pontificis, præſens. II. 26. b.
 Cyrillus Lucas, pſeudo-Patriarcha Conſtantino-
 pol. Calvinifmum amplectitur, ob idque de-
 ponitur, & in pluribus Græcorum Conciliis
 damnatur. VIII. 78. a. ſeqq.
 S. Cyrillus, Epifcopus Hieruſolymitanus, & ejus
 Scripta. I. 97. b. Immerſio inter Epifcopos
 Arianos à S. Hieronymo repemitur. ibid. Per-
 ſecutiones, quas ab Ariano paſſus eſt. 110.
 a.
 Cyrillus ab Imperatore deponi jubetur. II. 27. b.
 Sux Sedi, ejuſdem j. ſſu, reſtituitur. 28. a.
 Cyrillus Epifcopum Alexandrinum, inter &
 Neftorium oritur contentio. II. 53. c. fq. Cy-
 rillus ad Cæleftinum Papam ſcribit, qui Sen-
 tentiæ in damnatum Neftorium exequendæ
 muſanſei demandat. ibid. Cyrillus, Concilio
 eoſto, epiftoſam mittit Synodicam ad Neſto-
 rium. ibid. Cyrilli Anathematifmi duodecim,
 quos ad Neftorium miſit, ut illis ſubſcribe-
 ret. ibid. & ſq.
 Cyrillus Scythopolitanus. II. 84. b.
 Cyrillus, Theopuſtin Sedes Alexandrina ſucceſ-
 ſor, Chryſoſtomus nomen in Diptychis ponit.
 II. 31. a. Chryſoſtomus ſtatim colitur, ut ſan-
 ctus. ibid. b.
 Cytenſe Concilium habitum in Caſſa Tradi-
 tum. I. 66. a.

D.

- D**acius, Episcopus Mediolanensis. II. 83. a.
Non potest esse auctor Chronici rerum Mediolanensium, ibid.
- Dagobertus**, Chariberto, ejusque filio defunctis, Franciarum Imperium obinet. III. 6. a. Ad meliorem frugem conversus totum se dat pietatis operibus, ibid.
- Dagomertius**, VIII. 114. a.
- Dalbettus**, Vide Daymbertus.
- Dallus** in SS. Patres injurius, ac contumeliosus. II. 75. a. 69.
- Damasus Papa** Priscillianum Hæreticum, cum sociis, ne ad conspectum quidem admittit. I. 77. a.
- Damasus**, Papa, ab Isaaco quondam Judeo, ad necem quæritur, I. 105. a. Damasi Opera, ibid.
- Damianus** Crassus, VII. 114. b.
- Damata**, urbs, à Christianis capitur, quæ tamen à Saracenis cursus ad deditionem compellitur. V. 11. a. seq.
- Daniab** Alcedo, Angliæ Rege, bello victi, Christi fidem suscipiunt. III. 75. b.
- P. Daniel** Soc. Jesu Scriptor. VIII. 139. b.
- Danielis** Huem Opera. VIII. 108. a.
- Danielis** Heinzi Opera. VII. 118. b.
- Daniel** Venatorius. VII. 126. b.
- Dantes** Aligerus, V. 97. b.
- David** Blondellus. VIII. 114. b.
- Davidis** de Damado Libri exturpantur. V. 45. a.
- Alethebat Deum esse materiam primam, ibid.
- David** Georgius, & ejus errores. VII. 64. b.
- David Perronius**, Cardialis, & ejus Opera. VIII. 106. b.
- Daymbertus**, Patriarcha Hierosolymitanus. IV. 116. a.
- Decennalia**, Quindecennalia, Vicennalia Imperatorum quid sint? I. 3. b.
- Decimus** à Summo Pontifice Philippo III. conceditur. V. 25. b. Eadem Petto, Aragonum Regi, & Gaudoni, Flandiæ Comiti, concessa. 26. a.
- Decima** Saladinæ à Ludovico, Galliarum Rege, imperatæ. IV. 100. a.
- Decimation** variz concessionis. VI. 112. a.
- Decius** Trijanus, Imperator, severissime in Christianis debacchatur. I. 7. b.
- Decreta** Pontificum pro restituenda Monastica disciplina. VIII. 153. b. seq.
- Decreta** Concilii Tridentini suscipiuntur à Principibus Catholicis. VII. 95. b. Illorum Character, ibid.
- Decretalium** Collectiones variz. V. 116. a. seq.
- Decretum** Pauli V. damnans opinionem de Consecratione per Litteras absenti Sacerdoti facta. VII. 46. a.
- Delphinatus** Primogenito Galliarum Regis donatur. V. 15. a.
- Demetrii** Chrysoleæ Scripta. VI. 87. b.
- Demetrius** Cydonius. V. 95. a. seq.
- Demetrius** Palæologus Imperium afficit, VI. 3. a.
- Deodini** Epistola contra Hæresiarcham Berengarium. IV. 69. b. Baronii de ea hallucinatio. ibid.
- Derechius** Thaddæus merito ab Odorico Raynaldo castigatur. V. 66. a.
- Deretianum** Concilium anni 1429. VI. 83. b.

- Descriptio** Moson XVI. seculi facta à S. Carolo. VII. 148. b.
- S. Desiderius** Episcopi Cadurensis, Epistola. III. 25. a.
- Desiderius** Abbas Callunensis, creatur Cardinalis. IV. 25. b. Pontificiam dignitatem per annum tenuit, 27. a.
- Deum** sive est depingere. III. 34. a.
- Deus** dedit, Papæ, nomen in Martyrologio repositum. III. 15. a. Ejus ad Gordianum, Hispaniensem, Epistola supplicatoria, ibid.
- Diaconi** officia. I. 57. a.
- Diaconus**, Anglus, occiso quodam rustico, ad Templum se recipit, ibique cum à familiaribus Regis fuisset occisus, pænæ gravissimæ ejus Sicarius fuerunt inflicte. IV. 44. b.
- Diaconi** septem erant in qualibet Civitate. I. 81. b.
- Diaconi** septem electi in Concilio secundum Apostolorum, I. 55. a. Illis prohibetur Eucharistiam Sacerdotibus porrigere, & inter Sacerdotes sedere. 84. a.
- Diaconi** non poterant ante annum vigesimum quintum ordinari. II. 67. a.
- Diaconi** uxores relinquerentur, si ante ordinationem contracti fuissent, se velles concubio copulari, à ministerio autem arcebantur illi, qui in Ordinatione professi continentiam, uxorem postea ducebant. I. 81. b.
- Diaconatus** ætas. II. 89. a.
- Diaconissa** quæ? I. 57. a.
- Diaconissarum** Consecrationis abolitio. II. 68. a. & 69. a.
- Dialogus** Minotii Felicis falsò attribuitur, Atrubio. I. 49. a.
- Dithinus**, Episcopus, Priscillianum hæresim ejurans, absolvitur. I. 77. b. & 90. b.
- Didacus** Alvarez, & ejus Opera. VIII. 128. b. seq.
- Didacus** Covarruvias. VII. 126. a.
- Didacus** Deza. VII. 110. a.
- Didacus**, Episcopus Oxoniensis, dux Sanctæ prædicationis ad extirpandam Albigensium hæresim eligitur, eo quod munere benevolum infumit. V. 43. a.
- Didacus** Nunzio. VIII. 130. a.
- Didacus** Stella. VII. 119. a.
- Didymi** Alexandrini Scripta. I. 97. a.
- Differentia** inter Mores Catholicorum, & Lutheranorum. VII. 55. a.
- Dilectio** Dei præceptum quo pacto adimplendum sit? V. 141. a. Dilectio Dei initialis necessaria est in Sacramento Pernitentia. 142. a.
- Dini** Mugellani Scripta. V. 118. a.
- Diocletianus** principis Imperii sui annis favit Christianis. I. 59. b.
- Diocletianus** jubet, ut Christiani diis sacrificent. I. 60. b. Milites, huic Edicto non parentes, jubet milita solvi. ibid. Decernis universalem in Christianos atrocem persecutionem. ib.
- Diocletianus** prioribus annis in Occidente Christiani ad necem quærebantur. I. 60. a.
- Dioclenian** persecutio universalis quo tempore incepit? I. 60. b. Persecutus describitur à Lactantio. 61. a.
- Diocorus**, Tarquinius Episcopus, ejusque in S. Scripturam Commentaria. I. 101. a.
- Dionysius**, Pontifex. I. 14. a. Ejus Epistola vera & Opera quæ supplicia? I. 52. a.
- S. Dionysium**, Areopagitam, Corinthiorum potius quam Atheniensium, Episcopum fuisse, credidit Abelardus. IV. 121. b.

Index Materialium.

- Dionysii, Corinthiorum Episcopi, epistola non
exstant. I. 47. a.
- Dionysius Amelotte, VIII. 112. a.
- S. Dionysii, Episcopi Alexandrini, Opera. L. 51. b.
- S. Dionysii Areopagite Opera. L. 45. a. Circa illa
opinionum diverſitas. ibid. & b.
- S. Dionysii textus ab Hæreticis Monothelitis in-
terpolatus. III. 22. b.
- S. Dionysii nomine insignita Scripta sub finem
quinti sæculi edita, secundum aliquos. II.
43. b.
- Dionysius Carthusianus. VII. 107. b.
- Dionysius Erigena. II. 83. b.
- Dionysius Lambinus, & ejus Opera. VII. 97. b.
- Dionysius Petavius, & ejus Opera. VIII. 138. a.
- Dionysius Samaritanus, & ejus Opera. VIII.
123. a.
- Dionysius Soulebat, Ordinis Minorum, damna-
tus à Joanne XXII. & circa Religioſorum pa-
upertatem erroneos docere ausus, docendi mu-
nere privatur, & ad recinendam palinodiam
cogitur. V. 63. b.
- Dioscorus, Episcopus Alexandrinus, Juvenalis, E-
piscopus Hierosolymitanus, cæterisque Conci-
liis Ephesini Principes, damnantur in Con-
cilio Generali Chalcedonenſi. II. 29. b. Do-
scori causa ventilatur, rursus deponitur. ibid.
- Dioscorus, Patriarcha Alexandrinus, S. Leonem,
Pontificem Maximum, anathemate percellere
ausus est. II. 20. a.
- Diphychorum Ecclesiasticorum nomine quid in-
telligatur. II. in Præfat. Eorum divisio, & usus
ibid.
- Directio Urbis Romæ describitur à Petro Ju-
stiniano, & Joanne Cochleæ. VII. 29. b.
- Disciplina præſentis Ecclesiæ circa lapsos. I.
40. b.
- Disciplina trium priorum sæculorum simplex.
I. 55. a. Quomodo descripta à S. Justino, ibi-
dem, in quo consistebat. I. 56. b. seq. Sæculi
quarti. I. 14. a. Sæculi quinti. II. 47. a. Sæcu-
li sexti. II. 88. a. Sæculi septimi, & octavi.
III. 61. b. Sæculi noni. III. 128. a. Sæculi
XI. IV. 76. b. Sæculi XII. IV. 169. a. Sæculi
XIII. & XIV. V. 125. b. seq. Sæculi XV. VI.
119. a. seq. Sæculi XVI. VII. 133. b. seq.
Sæculi XVII. VIII. 149. a. & seq.
- Disciplina antiquæ Ecclesiæ absolvendi præmi-
nentem, antequam impositum sibi prænitentiam
adimpleret, non est reprobanda, sicut
non est commendanda illa concedendi ab-
solutio penitenti, habenti consuetudinem
peccandi, sine aliqua præcautione, ut ali-
qua spes emendationis affulgeat. VIII. 149. b.
- Disciplina Ecclesiæ in Electione Ministrorum. I.
57. a.
- Disciplina Ecclesiæ circa administrationem Ba-
ptismi. I. 55. b.
- Disciplina Ecclesiastica, & Monastica sæculo X.
pessimas habuit. IV. 74. b. Patitur vicissitudi-
nes. VII. 133. b. reparatur à Concilio Triden-
tino. ibid. & seq.
- Disciplina Concilii Tridentini circa Regulares,
VII. 147. a. circa Moniales. VII. 147. b. cir-
ca Monasteriorum Commendationem. VII.
146. b.
- Disciplina Monastica sæculi XII. IV. 171. b. Sæ-
culi XIII. & XIV. V. 137. b. seq.
- L. P. Hyacinthi Hist. Eccl. Index.*
- Disciplina regularis Capuccinorum describitur.
VII. 143. b.
- Dissensio inter Zwvinglium, & Lutherum. VII.
74. b.
- Dissidia inter Jesuitas & Dominicanos occasione
Libri Ludovici Mohmæ. VII. 69. a.
- Dissidia inter Calvinistas. VII. 59. b.
- Dissidium inter Viduas Hebræorum, & Græco-
rum. I. 35. a.
- Dissidium de validitate collati ab Hæreticis Ba-
ptismi. I. 36. b.
- Dissidium de Celebratione Paschæ. I. 35. b.
- Dissimilitudo inter Lutherum & Calvinum. VII.
56. a. seq.
- Dispensari possunt à jejuniis laborantes pro salute
animarum. VIII. 148. b.
- Dispensati à cibis Quadragesimalibus tempore
Jejunii obstringuntur ad legem jejunii in uni-
ca refectioe consistentem. VIII. 146. a. seq.
- Dispensati à jejuniis ratione ætatis, & ratione
necessitatis qui. VIII. 147. b. seq.
- Disputatio Theodori Beza cum Claudio Espen-
cæo, & Claudio Sanctio. VII. 77. b.
- Disputatio inter Lutheranos & Cathol. VII.
75. a.
- Divisio Hæreticorum, eorumque concordia con-
tra Romanam Ecclesiam. VII. 64. a.
- Diurnus liber Pontificum Romanorum, quo
tempore conscriptus sit. III. 56. b.
- Doctrina Ecclesiæ non est mutationis obnoxia. I.
52. a. Progressu temporis acceptæ lucem, & e-
videntiam. I. 52. b.
- Doctrina Catholica sæculi quarti. I. 112. a. Sæculi
quinti. II. 43. b. Sæculi sexti. II. 85. b. Sæcu-
rum septimi, & octavi. III. 58. a. Sæculi IX,
III. 124. b. Sæculor. X. & XI. IV. 71. b. Sæculi
XII. IV. 164. b. Sæc. XIII. & XIV. V. 119. a.
& seq. Sæc. XV. VI. 110. b. seq. Sæc. XVI,
VII. 127. b. seq. Sæc. XVII. VIII. 143. a.
- Doctrina D. Augustini, & D. Thomæ in materia
de Gratia, & Prædestinatione, commendatur
à Summis Pontificibus Alexandro VII. & In-
nocentio XII. VII. 68. a. seq.
- Doctrina Calvinistarum recentiorum in materia
de Gratia contraria antiquæ Calvin. VII. 116. b.
- Doctrina Moralium trium priorum Sæculorum. I.
58. a. Quomodo differat ab illa præſentis sæ-
culi. I. 58. b. seq.
- Doctrina Divi Thomæ illustratur à Carmelitis
excalceatis. VII. 144. b.
- Doctrinalium Factorum ab Ecclesiâ lato judicio
non acquiescere impunè non licet. II. 64. b.
- Dodechimi, Abbatis, Scripta. V. 98. b.
- Dignitas Ecclesiæ Catholice à Patribus sæculi
quarti tradita. I. 113. b.
- Dolens Episcopus cum Turonensi de Primatu
contendit. IV. 112. b. Ejus causæ exitus ibi-
dem.
- Domini à S. Geminiano Scripta. VI. 108. b.
- Dominicus dies Deo Sacer. I. 114. a. & b.
- Dominico die flexis genibus orare vetitum erat.
I. 84. a.
- Dominica die observatio in Hispania à Sabbato
corpa. II. 68. a.
- Dominicus Barneæ, & ejus Scripta. VII. 113. b.
- Dominicus Bouhours. VIII. 112. a.
- Dominicus Buchius. VII. 124. b.
- Dominicus Gravina, & ejus Opera. VIII. 128. b.

Index Materiaarum.

Dominicus Loricatus, flagellationum usus propagator. IV. 77. a.
 Dominicus M. Matchefius & ejus Opera. VIII. 126. b.
 Dominicus de Martinis. VIII. 126. b.
 Dominicus Octomannus, anteq. Osmanus, Ibrahim, Turcarum Imperatoris, filius primogenitus, Ordinem Prædicatorum ingreditur. VIII. 4. a. Ejus Natalitium asseritur, ac vindicatur, ibid. & seq.
 Dominicus de Pantaleonibus, auctor Tractatus de Corpore Christi, S. Dominico tributi. V. 100. b.
 Dominicus Soto, & Ejus Scripta, & virtutes. VII. 112. b.
 Dominicus à SS. Trinitate. 135. b.
 S. Dominicus cruce signatus preiit. V. 42. a. Ordinis Prædicatorum Fundatoris gesta. V. 130. b. seq. Nullum scripti librum. V. 100. a. Una cum Didaco, Episcopo Oxoniensi, Albigensum conversioni incumbit, & Sacre Inquisitionis officium exerceat. V. 43. a. Prædicatorum ordinem instituit. 132. a. seq. Ejus amicitia cum Carthusiano. VII. 103. a.
 S. Dominici Tertius Ordo approbatur. VI. 25. b.
 Dominicani sunt veri Canonici Regularis. IV. 174. a.
 Dominicani cur Prædicatoris dicti? VI. 102. a.
 Dominicani Hispanie Regibus à confessionibus suæ. V. 17. b.
 Dominicani Ludovicum Bavarum infensum habent, ob idque à Baviis ejiciuntur. V. 32. a. Idem Joannis XXII. sententiam de dilatione bestitudinis improbant, & ab eodem Pontifice commendantur. ibid.
 Dominicani non sunt auctores libri inscripti EVANGELIUM ÆTERNUM. V. 47. b.
 Dominicani Parisienses, Consilium in Joannem de Montefono late subscribere detrectantes, ab Academia Parisiensi absconduntur, & docendi, concionandique munere privantur: sed à Carolo VI. Galliarum Rege, redintegrantur. V. 99. b. seq. Joannes Gersonius buoc casum deservit. 60. a.
 Dominicani ubi rumorem falsi sparsum de Jacobo Clemente dixerat. VII. 13. b.
 Dominicorum benevolentiæ erga Laurentium Surium. VII. 107. b.
 Dominicani defenduntur à nota Janfenismi. VIII. 130. a.
 Dominicani defendunt Societ. Jesu. VIII. 142. b.
 Dominicani in Orientalibus, & Occidentalibus Indis Evangelium prædicant. VI. 127. b.
 Dominicani, Officii Inquisitionis causa, à Tolosa pelluntur. V. 44. a.
 Domitianus, Imperator, ob crudelitatem vocatur PORTIO NERONIS. I. 4. b. Emisit Edicta feralia in Christianos. ibid. Ejus Persecutio crudelis. ib. & seq.
 Domnus, Antiochenus, quamvis à Sede Antiochena dejectus, anouum illius Ecclesie censum percipit. II. 11. b.
 Domnus subrogatur Sedi Antiochenæ in locum Pauli Samosatensis. I. 41. a.
 Donatus. I. 66. a. Qui scripserunt eorum schismatis historiam, recensentur. ibid. Exordium & progressus ejusdem Schismatis. ibid. Dux eorum Donatus à Cais nigra. 66. b. Synodi Romanæ iudicio inobedientes. 67. a.

Ab illa appellat. ibid. b. Ad Concilium Arelatense remittuntur. 67. b. Constantinus legem à se in illos latam emollit. 68. a. Constantis Imperatoris opera reconciliati. 68. a. Sub Juliano Imperatore, Apostata, audaciores facti. 68. a. Servunt in Catholicos. ibid. Complures à schismate resiliunt. 68. b. Sub finem adhuc Seculi sexti eorum schisma per Africam vigebat. 68. b. Eorum errores. 69. a. In plures Sectas distrahuntur. 69. a. Extrâ Africam pauci. 69. b. CAMPIT. à S. Hieronymo dicuntur, & enet. ibid.
 Donatistarum audacia ab Imperatoribus cohibita. I. 68. b.
 Donatus à Cais nigra, Dux Donatistarum. I. 66. b.
 Donatus in Carthaginiensi Episcopatu Majoris suffectus. I. 68. a. Scribit pro Donatistis. ibid.
 S. Donatus, Vescientius Episcopus, Monasterium, dictum PALATIUM, sub Regula S. Columbani condit. II. 90. h. Idem Regulam scribit pro Monasterio puellarum. ibid.
 Doedracena Synodus Calvinistarum. VIII. 84. a. seq.
 Dorotheus, Archimandrita. II. 85. a.
 Dorotheus, Tyrius Presbyter, & Martyr, Synopsum de vita & morte Apostolorum, Prophetarum, & Discipulorum Christi, non scripsit. I. 102. a.
 Dorothei, Archimandrite Palastini, Instructiones. III. 50. a.
 Dosithei, Patriarchæ Hierosolymitani, Clypeus Orthodoxæ Fidei, & Enchiridion adversus Calvinistas editi. VIII. 78. b.
 Drocense prælium Calvinistas & Catholicos inter, & Catholicorum victoria. VII. 11. a.
 Drogen, Episcopus Metensis, Præmatus in Gallias & Germaniam obiit, sed hoc privilegium exitu caruit. III. 128. a.
 Dragonis Laudunensis Opera. IV. 160. b.
 Dubium propositum, an dispensatus ab usu Carnium tempore Quadragesimæ censatur etiam dispensatus à Jejunio? VIII. 143. b.
 Ducas, Historicus Græcus. VI. 29. b.
 Dudonis Scripta. IV. 61. a.
 Duella à Julio II. vetita. VII. 24. b. Ea Constitutio à Leone X. confirmatur. 26. b.
 Duella à Concilio Tridentino prohibita. VII. 137. a.
 Dukini Novariensis, ejusque affectuum errores, & mors. V. 56. b. seq.
 Dulcinistarum Sectæ Magistri, eorumque impia dogmata. V. 56. b. seq.
 Donatus, Homeritarum Rex, Urbem Nigram cepit, & cum ejus loci Christianos persecutionem movet. II. 55. h. Ab Eleebano vincitur, & occiditur cum omnibus cognatis. ibid.
 Dongali contra Claudium Taurinensem Scripta. III. 128. b.
 S. Dunstanus ab Edmundo Rege in Angliam accessit. IV. 7. a. Ab Edvino Angliæ Rege in exilium mittitur. 8. a. Ab exilio revocatur, & ad Episcopatum Londinensem, mox ad Cantuariensem evehitur. ibid. Quinque cogit Concilia, eaque enumerantur. 44. b. Ejus Scripta, & vita. IV. 62. b.
 Duplex. VIII. 113. b.

Do-

Index Materialium.

Dorandos, Abbas Troarnensis, memoria lapsus est, dom Concilium Bitonense ad annum MLIII retulit. IV. 47. a. Ejus scripta adversus Berengarium. IV. 64. a.
Dorandos, Episcopus Leodicensis, falso à Baronio putatur auctor Epistolæ Deodulini adversus Berengarium. IV. 63. b.
Dorandi à S. Portiano, & Dutandelli Scripta. V. 107. b. seq.
Dorandi deo. V. 117. a.

E.

EAdmeri, Angli, Opera. IV. 156. a.
Ebbro, Archiepiscopus Remensis, præfæ Conciliabulo Compediensi, ubi Ludovicus Pius Imperio fuit abdicatus, & in Monasterio Conchulus. III. 109. b. At, Ludovico Pio restitutus, Ebbro damnatur, ac deponitur. ibidem. Post obitum Ludovici Pii, Lotharius Ebbonem præfæ restituit Sedi, quam tamen post annum cogitur relinquere, Carolo in Gallias properante. ibidem. Hincmarus ad solium Remense evectus, Clericos, quos Ebbro post depositionem ordinaverat, à sacris Mysteriis suspendit, inde quælibet actus gravissima, quæ in Concilio Suedlensis Secundo & Tertio diversimodè fuit dirempta. ibidem. & seq.
Eberardi, Monachi, Annales. V. 100. a.
Ebron, auctor hæresis Ebionitarum. I. 27. b. seq. quinam sit palmaris eorum? I. 28. a.
Ebremerus in Sedem Hierosolymitanam intrusus. IV. 116. a.
Ecclesiæ quid sit? I. 2. b. Una, Sancta, Catholica & Apostolica. ibidem. Ejus firmitas, & Triumphus. ibidem. Ejus constantia in fide & perpetuitas. 2. a. In persecutionibus aucta I. 8. a. Romana, Aconobena, Alexandrina, & Hierosolymitana Sedes vinculo pacis, & unitatis junctæ. 8. b. Pacem habuit à tempore Galieni Imperatoris ad Diocletianum. 59. b. Ex hæresibus, sicut Christiani ex passione, gloriosior resurgit. VII. 65. b. habet potestatem gladii in Hæreticos. 62. b. Post obortas Hæreses, adhibuit majorem sollicitudinem in explicatione Mysteriorum. I. 52. b.
Ecclesiæ Romana omnium aliarum Mater. 57. a. Cum Ecclesiis Orientalibus sub Hormisdæ & Justino pacem init. II. 52. b. verè Apostolica. VII. 130. a. rationibus ostenditur. ibidem. Est una, sancta, Catholica. 130. b.
Ecclesiæ status seculis XIII. & XIV. V. 1. a.
Ecclesiæ reprobar libellum INTERIM appellatum. VII. 76. a.
Ecclesiæ facultates quomodo expendi debeant? II. 67. b.
Ecclesiæ Cameracensis in Metropolim erigitur. VII. 92. a.
Ecclesiæ Græcæ cum Latina unio ab Andronico junior & sultâ procuratur. V. 5. a. seq.
Ecclesiastum jura à Principibus secularibus in Hispania violantur, eique malo occurrere studet Joannes Rex. V. 17. b.
Ecclesiasticorum juribus non præjudicandum. IV. 117. b.
Ecclesiasticorum privilegia confirmantur. I. 89. b.
Ecclesiasticorum bonorum pates quatuor. II. 47. a. seq.

Ecclesiastica Disciplina à Concilio Carthaginiensi IV. petenda. II. 47. b. Falso ab aliquibus dicitur antiquam disciplinam per delictum delictum fuisse abrogatam. 48. a.
Eccellinus, Longobardus Tyrannus. V. 23. a.
Ephesus Heraclii Imperatoris ubi habebatur? III. 31. a. Damnatur in Concilio Romano, III. 37. a.
Ephesus à Turcis capto, ob idque Latini ad extremas rediguntur angustias. IV. 93. a.
Edgarus, Anglorum Rex, PACIFICI nomine donatur. IV. 8. a. S. Dunstanum impensè colit, ibidem.
Edictum Spiroense demonstrat. VII. 31. b.
Edilbertus, Anglorum Rex, ad prædicationem Augustini, Monachi, à Sanctissimo Pontifice Gregorio in Angliam missi, Christianam Religionem amplectitur. II. 55. a.
Edmundus Martens, ejusque Opera. VIII. 122. b.
Edmundi Rich., Archiepiscopi Cantuariensis, Scripta. V. 98. a.
Ebredunensi Ecclesiæ jux Metropolitano in Provinciam Alpium Maritimarum, confirmatur. II. 18. a.
Eduardus Anglorum Rex, optimus Princeps. IV. 7. b.
Eduardus II. Angliæ Rex, Martyr, quomodo vocetur? IV. 8. a.
Eduardus IV. Angliæ Rex. V. 18. b.
S. Eduardus, Angliæ Rex, ab Alexandro III. Sacerdotum Catalogo inferior. IV. 112. a.
Eduardus V. Angliæ Rex. V. 18. b.
Eduardus VI. Angliæ Rex. V. 19. a.
Eduardus VII. Angliæ Rex. VI. 17. a.
Eduardi Regnum. VII. 17. b. quatuor doctrinæ reformatz Capita Eduardo regnante condra. 18. a. Reginaldus Polus, Juii Tenui à hærese Legatus, Angliæ Regnum à schismate absolvit, & Mariæ Regine in restituta Religione socium se adjungit. VII. 17. b. Creatur Archiepiscopus Cantuariensis, & è vivis abicit. 18. a.
Edmundus, Northemborum Rex, ad fidem Christianam amplectendam à Bonifacio V. inducitur. III. 15. b.
Egallius Balzus, Guillelmo à S. Asoore pios & quos favet. V. 47. a.
Egelingus auctor est Expositionis Canonis Missæ. VI. 107. b.
Eginhardi, Monachi, Scripta. III. 119. a.
Ekardus, in aliquos impegit errores, quos tamen revocavit. V. 60. a.
Ekberti, Abbatis, Opera. IV. 119. b.
Elcesaitz, & illorum errores. I. 29. b.
Electi inter Mamcheros qui? I. 76. b.
Electores Imperatoris in Occidente, quando, & à quo instituti? IV. 45. b. Jus eligendi Imperatorem à Leone III. Pontifice Maximo manavit. ibidem.
Eleasbanus, Assumitur Regis, pro Religione Christiana pogna, & quomodo eam in Homœritide propagavit? II. 55. b. Eleasbanus, diademate relicto, regulam suscipit Monasticam. 56. a.
Eleutherus, Pontifex, sedit annos quindecim, dies viginti quatuor. Obiit anno 185. I. 13. a. seq.

Index Materialium.

- Elgaldi, Monschi Florentinis, Scripta. IV. 66. b.
 Elias, Hierosolymorum Episcopus, nunquam
 fuit Hæresis Eutychemus. II. 27. a.
 Elias, & Elizeus, non sunt, juxta quosdam hujus
 tempestatis Criticos, Authores Instituti Car-
 melitani, I. 116. b.
 Elias Robertus, Episcopus Brixianus, postea Pa-
 triarcha Antiochenus, IV. 218. a.
 Eliberitanum Concilium. Vide ILLIBERITA-
 NUM CONCILIUM.
 S. Eligii, Episcopi Norwimensis, Scripta. III. 52. a.
 Elipandus eretici, de Christo, Filio Dei adope-
 rivo dicendo, à Felice Urgellitano accepit. III.
 35. a. Illum per Asturias & Galliciam dis-
 seminat, ibidem. Qui scripserint contra hanc
 hæresim? 35. b. Alcinus eum adhortanti, ut
 ad Ecclesiam gremium rediret, tandem cessit, &
 post mortuus est. 35. a.
 Elizabeth, Abbatrix, Opera, IV. 159. b.
 Elizabeth, Angliæ Regiæ, gesta. VII. 18. a.
 feqq.
 Elogium Cardinalis Baronii à Sixto V. prolatum,
 VII. 102. a.
 Emmanuel Gonzalez Telles. VIII. 119. b.
 Emmanuel Magnan. VIII. 142. b.
 Emmanuel Sa. VII. 123. b.
 Emmanuel Schelkras & ejus Opera, VIII. 116. a.
 S. Emmerani, Archiepiscopi Ratisponensis, Vita.
 IV. 67. a.
 Emericus Hygotius. VIII. 114. a.
 Encratites, seu Continentes, qui? I. 32. b.
 Engelberti, Monachi, Scripta. V. 99. b.
 Engeltruder, Comes Botonis uxor, à Nicolao I.
 excommunicatur, III. 82. a.
 Ennodius, Episcopus Ticinensis, Apologeticum
 pro quarta Synodo Romana, PALMARII di-
 cta, conscripsit, qui à quinta Synodo Roma-
 na fuit comprobatus, II. 66. b.
 Ennodius, Episcopus Ticinensis, & ejus Opuscu-
 la. II. 82. b.
 Enthusias. Vide EUCHEMÆ.
 Eon de Stella, episcopus Desepoli. IV. 123. b.
 Epaoensis Concilio Statuta. II. 68. a. Locum in
 quo coacta est illa Synodus, non licet arrolari.
 ibidem. Hæretici, quorum desperata valetudo
 est, si subito ad fidem Catholicam convertantur,
 Christianitate signari possunt, 68. a.
 Epithelium latrocinium, seu Synodus prædatoria,
 Chrysastris, Eutychemus amico, adveniente, co-
 acta, episcopus impia gesta. II. 15. a. Res mea
 gesta Lege Imperatoria firmantur. ib. b.
 S. Ephremus, Syrus, & ejus Scripta. I. 98. a.
 Ephremius, Episcopus Antiochenus. II. 84. b.
 Epiphanius, Filius Hæresiarum Carpocratæ. I. 29. b.
 S. Epiphanius, & ejus Scripta. I. 102. a. Occasio-
 ne Origenistarum, Contentionem habuit cum
 Joanne, Episcopo Hierosolymitano, & cum S.
 Joanne Chrysostomo, ibidem.
 S. Epiphanius S. Chrysostomo succenset, quod
 Monachos Origenistas excepisset. I. 30. b.
 Epiphanius, Episcopus Constantinopolitanus,
 Vicarius Sedis Apostolicæ ab Hormida depu-
 tatus super controversia Euphemii, & Macedo-
 nii, pacem inter utramque Ecclesiam firmat,
 II. 58. b.
 Episcopus Simoniacus in Concilio Lugdonensi,
 ab Hildebrando, Cardinali, & Sedis Apostoli-
 cæ Legato, ad criminis confessionem miraculo
 compellitur. IV. 51. a.
 Episcopi, quomodo inaugurabantur? Alienas Se-
 des invadentes privantur dignitate Episcopali.
 I. 81. b. Illorum ordinatio, quo ritu perage-
 da? 83. a. Ad residentiam obligantur. 85. b.
 & 88. b. Quomodo dispensare debeat bona
 Ecclesiastica? 85. b. Sæculo IV. Episcopi eli-
 gebantur à Populo, & Clero, & ex Certo Cle-
 ricorum alabebantur. 115. b. Illorum officia & jura.
 ibid. Sæculo IV. Catecheses, & Conciones ha-
 bebant. 117. a.
 Episcopus, ex disciplina Ecclesiæ Africanæ non
 licebat ad Sedem Apostolicam appellare ante
 examen & judicium concilii Nationalis. II. 32. a.
 quomodo eligebantur? 47. a. accuratè exami-
 nabantur. ibid. gravi urgente causa poterant
 se ab Episcopali dignitate abdicare. 47. a. quæ
 illis vetita. 47. b. paupertatem & fragilita-
 tem amplectebantur. ibidem. pollulante Eccle-
 siæ bono succellentes sibi deliquisse poterant.
 47. a. Illorum officia S. Visitatione. 70. b.
 Pro Exercitio suorum numerum quidquam
 non possunt accipere. ibid. Sacros Canones, &
 Scripturam callere debent. III. 46. a. Non
 possunt exigere munera à subditis. ibid. Fide-
 litatem jurant Romano Pontifici. VI. 122. b.
 Episcopi lapsi, Arianam hæresim ejurantes, reci-
 piuntur. I. 88. b.
 Episcopatus à quo suscipiendi? II. 82. a. feqq.
 Episcopatus desiderium illicitum. II. 47. a.
 Episcopo vivente de illius Successoris electione
 agi non potest. III. 15. a.
 Episcoporum Electiones. II. 88. b. Translatio-
 nes. ibid. Coadjutores Episcoporum. ibid. Cef-
 sationes. 88. b. Quando Episcopi cessantur à
 Residentia dispensant? ibid. Episcoporum ju-
 risdictio, & administratio. 89. a. Episcoporum
 causæ à quibus iudicibus peragendæ? ibidem.
 Episcoporum ætas legitima. II. 67. a.
 Episcoporum electiones quibus in casibus à Pon-
 tificibus sint confirmatæ, aut relictæ. III. 129.
 a. b.
 Episcoporum archidiaconi subjectione ad Metropolitani. III.
 118. b.
 Episcoporum translationes quando permittuntur?
 II. 47. a.
 Episcoporum à suis Ecclesiis absentia difficile
 permittitur. II. 47. a.
 Episcoporum disciplina. V. 129. a.
 Episcoporum, & Archiepiscoporum jurisdictio
 confirmatur. I. 87. b.
 Epistola S. Francisci Salesii ad Leonardum Lessi-
 um spuria. VIII. 141. b.
 Epistola Cardinalis Baronii de libro Ludovici
 Molinæ. VII. 68. b.
 Epistola S. Polycarpi ad Philippenses, genuinum
 opus istius authoris est. I. 44. b. Epistola dux,
 attribuitur S. Marciali, sunt apocryphæ. I. 44.
 a.
 Epistolæ decretales Veterum Pontificum quæ ge-
 nuinæ, & quæ suppositiæ? I. 14. b.
 Equitum S. Joannis Hierosolymitani Ordinis O-
 rigo. IV. 174. a. Privilegium ab Anastasio IV.
 eidem concessum, 110. a.
 Equitum S. Sepulchri Origo, & Ordo. IV. 175.
 a.
 Eradius ab Augustino sibi successor designatus
 fuit. II. 47. a.
 Erasmus de Leone X. elogio. VII. 17. a.
 Erasmus

Index Materialium.

Erasmus depingit moreseorum qui se Evangelicos dicunt. VII. 54. a. ejus dictum de Calvino, VII. 55. b. Quid sentiat de Luthero? VI. 50. a. & de Lutherano, 54. a. Testimonium ejus de Miraculis hæreticorum. VII. 129. a. Invehitur in Monachos occasione Joann. Reuchlini. VII. 71. a. Audiri non debet in defensione Reuchlini. VII. ibidem. Animum prodit exulceratum in Dominicanos. VII. 71. b. Ejus Scripta. VII. 98. b. In Theologos Scholasticos calamm acuit. 98. a. Ejus Censura, & Apologia ibidem. vide etiam Tomum IX. p. 81. a. b.

Erchebaldus, Episcopus Tironensis, & ceteri Episcopi, incestu nuptiis Regis Roberti, Galliarum Regis, & Bertzi, consentientes, excommunicantur in Synodo Romana. IV. 46. a.

Eremitæ S. Pauli. V. 136. b.

Erlebaldis, Comes Cæsariciensis, absolutio. IV. 43. b.

Erfordienſe Concilium cur appelletur Universale? IV. 44. a.

Error de Rebaptizandis hæreticis duravit etiam post definitionem Stephani Papæ. I. 38. a.

Errores quidam per Angliam disseminati. V. 64. b.

Errores Bernardini Ochini. VII. 62. b.

Errores Calvinæ. VII. 56. b. seq.

Errores Calvinistarum. VII. 57. b. seq.

Errores Libertinorum. VII. 65. a.

Errores Lutheri. VII. 50. b. seq.

Errores Socinianorum. VII. 61. b.

Eſaiæ Patriarcha C. P. V. 38. b.

Eliaz opus adversus Nicolaum Selengium. VI. 87. b.

Elleni qui erant? I. 23. b.

Erhelvardus, Rex Saxonum Australium, in Religionem Christianam optime affectus. III. 8. a.

Escheri, Episcopus Uzamenſis, adversus Elipandum Libei. III. 56. b.

Etbelredus, Angliæ Rex, pessimus Princeps. IV. 2. b.

Ethevoldi, Episcopi, Scripta, & voluntas in Monachos. IV. 62. b.

Evagrius, Ponticus, & ejus Opera. II. 40. a. b.

Evagrii Scholastici Scripta. II. 84. b.

Evangelium in Regionibus recens inventis prædicatur. VII. 21. b. seq.

Evantius, Episcopus Viennensis. II. 80. b.

Evaristus, Pontifex, sedit annis duodecim, mensibus septem, diebus duobus. I. 12. b.

Eucharistia administrabatur infantibus. I. 55. b.

Sacno IV. in manus Laicorum dabatur. 124. b. ejus perceptio iornibus anni solemnitatibus olim præcepta. II. 67. b. Christi Corpus realiter continet. Sacno VII. & VIII. quomodo à Laicis perciperetur? III. 59. a. Ejus Fides sæculo IX. nihil fuit immutata. 124. b. Regule eam digne percipiendi. 133. b. Gregor in fermentario tantum, Latinis in azymis eam conficere licet. IV. 32. a. sub una tantum specie, quando ministrari coeperit. 117. a. Sæculo XIII. eradi cepit sub una tantum specie. V. 128. a. qualiter digne administraretur & perciperetur? 122. b.

Escheri, Episcopi Logdunensis, Opera. II. 43. a.

Euchæta, & Euchæstia, cognomina Meilichianorum. I. 78. a.

Euchæta. Vide HESYCHISTÆ.

Everardus Blichius. VII. 128. a.

Eugenius electus Papa, superflite adhuc S. Martino, an per id tempore tanquam Vicarius & per imaginem, vel potius auctoritate Pontificia Romanam rexerit Ecclesiam. III. 17. a.

Eugenius III. gesta. IV. 209. a. In Papam electus nihil de pristino vice rigore mutavit, & statim post mortem miraculis refulsit. 109. b.

Eugenius IV. gesta. VI. 30. b. Improbatur Pragmaticam Sanctionem. VII. 138. b.

Eugenius, junior, Episcopi Toletani, Scripta. III. 50. b.

Engippus, Abbas Africanus. II. 81. b.

Engelippi Scripta. IV. 71. a.

Eulalius, Romam ingressus contra Honorii Imperatoris legem, jellu equidem inde pellitur, jubentorq. ue omnes Rustiacum, tanquam legitime electum Pontificem, suscipere. II. 17. a.

S. Eulogius, Patriarcha Alexandrinus, doctrina clarus. II. 75. b. ejus Scripta. 84. b.

S. Eulogii Cordubensis, Scripta, & Martyrium. III. 112. a.

Eunuchs, qui sponte se absciderunt, à Sacris Ordinationibus, & Ordinum exercitio arcantur. I. 83. a.

S. Euphemiz, Martyris, Sanguis de corpore ipsius manat die quo martyrium obiit. III. 1. b. Maritius, Imperator, ei rei parum credulus, quomodo incredulitatem abjecerit? ib. & seq.

Euphemius, Patriarcha Cæsariensis, non est referendus inter Hæreticos. II. 24. b. Nomen ejus in Diptychis retineri petit Justinus Imperator, noluit Hormisdas, Papa. II. 58. b. Quomodo ea Controversia finita est? ibidem.

Euphemius, Episcopus Antiochenus. II. 84. b.

Eusebiana. I. 71. b.

Eusebius Papæ Epistolæ Decretales suppositiæ sunt. I. 103. b.

B. Eusebius, Archiepiscopus Strigonenſis, Eremitas S. Pauli adunat. V. 136. b.

Eusebius Bruno, Episcopus Anagavenſis, reſuſcitandis indulgentia erga Berengarium usus fuit, imo unis tamen fuit ab Hæresi Berengariana. IV. 31. b.

Eusebius, Cæsariensis, & ejus Scripta. I. 91. a. seq. Non potest excusari ab Arianismo. 91. b. Eusebius, Cæsareæ Episcopus, cujus sit mentio in aliquibus Martyrologiis ad diem XXI. Junii, non iste est, sed Eusebius Cæsareæ in Cappadocia Episcopus ibidem. Baronius, emendans Martyrologium, fallitur. ibidem. Potamius de Eusebio, Cæsariensis, judicium. 93. a.

Eusebius Emiliensis Homiliæ præterant, quæ varo sub ejus feruntur nomine, sunt Scriptoris alijus Latini. I. 97. a.

Eusebius, Nicomedensis, Fidei Nicænæ sic sit scriptis. I. 71. a. In exilium missus. ibidem. Revocatur. ibidem. Inviadit sedem Constantinopolitanam. 75. b.

Eusebius, Nicomedensis, uti Acri sanctor, in Synodo Alexandrina notatus. I. 70. b. Animum, Synodo congregata, in communionem recipi. ibidem. Litteræ datæ ad omnes Episcopos pro Ano. ibidem. Constantinum Magni, Imperatoris, animum occupat. ibidem.

Index Materialium.

Eusebius, Nicomedensis, io Pauli Constantino-
politani Episcopi, locum ab Arianis subroga-
tione. I. 85. a.
Eusebius, Laicus, Dorilai postea Episcopus, obte-
stationem suam in Nestorium Hæresiarum
publicè proponit. II. 13. a.
Eusebius Renaudotius, & ejus Opera. VIII. 113.
b.
Eusebius, Episcopi Thessalonicensis, Scripta. III.
48. b.
Eusebius, Vercellensis, & ejus Scripta. I. 101.
b. Luciferi Calcitani factum improbat. I.
74. a.
Eustathius. I. 73. b.
Eustathius, Antiochie Episcopus, ab Arianis de-
positus. I. 71. a. Ab Arianis sede sua deicitur.
I. 85. a. ejus laudes, & Scripta. 92. a.
Eustathius, universali pene, quod esset
Patriarcha C. P. IV. 12. b.
Eustathius, Sebaeus, damnatur in Concilio
Gangrensi, & ob quos errores. I. 90. a.
Eustratus, Niceni, Scripta. IV. 90. a.
Eutychius, Patriarcha Constantinopolitanus, vi-
tæ Sanctitate clarus. II. 78. b.
Eutyches in Concilio Chalcedonensi, sub Mar-
ciano Imperatore, coactus, damnatur, io eo etiam
Synodi prædicatione Acta rescinduntur. II.
15. b.
Eutymius deicitur à solio Constantinopolitano,
& male habetur. IV. 4. b.
Eutymios Zigabenus, & ejus Scripta. IV. 148.
b.
Eutychianus populus Constantinopolitanus exe-
cratur, & aliqua contra illos petat. II. 78. a.
Eutychianus, Pontifex, sedit annis octo, mensi-
bus undecim, diebus tribus, & obit anno 183.
I. 14. a.
Eutychii, Patriarchæ Alexandrini, Scripta. IV.
60. a.
Eutychianorum, seu Acephalorum, quatuor Se-
ctæ. II. 59. b.
Eutyches, Presbyter Archimandrita, dom Nesto-
rium in mordicos impugnat, in errorem à diamet-
ro oppositum impingit. II. 14. b. scriptis admo-
nitionibus, sed frustra, ab Eusebio, Dorilai Episco-
po, tandem apud Flavianum, Constantinopolita-
num Episcopum, ab eodem accusatur. ibid.
S. Leo, Pontifex Maximus, Eutycheti con-
questo, quod Nestoriana pullularet hæresis,
benignè responderet. ibid. Eutyches, in Synodo
Constantinopolitana damnatus, ad Leonem
Pontificem Romanum appellat. 25. a. S. Leo à
Flaviano de veritate negotii edoctus, cele-
berrimam ad eundem rescribit epistolam. ib.
Ad petitionem Eutycheti nova Constantinopo-
liti Synodus adunatur, in qua Acta prioris
Synodi ad examen revocantur, sed nihil in eis
inmutatum, aut depravatum deprehenditur.
ibidem.
Eutropius, Ennechi, casus. II. 2. a.
Eutrochius S. Crucis Festum, qua occasione, &
quando fuerit institutum? III. 3. a.
Eutychius Ravennæ. III. 4. b.
Eutychius Græcorum in Italia initium habuit
sub Justiniano Imperatore. II. 53. b.
Eutychius dignitate inferiores erant Patriarchis,
majores verò Metropolitanis. I. 115. a. Ex-

archi io Orientali Ecclesia tres. ibidem. Illorum
authoritas, in studio Patriarchatu Constantinopo-
litano, desit. ibidem.
Excommunicatus ab uno Episcopo, à nullo alio
recipi debet. I. 83. a.
Extrema unctio olim Viatico Corporis Christi
præmittebatur. III. 112. a.
Ezechiel Spanhemius, & ejus Opera. VIII. 117.
b. seq.

F.

Fabianus Pontifex, pro fide motus. I. 7. b.
Facultas Pacificensis tentat impedire colloqui-
um Possidense. VII. 77. a.
Facundus, Hieronensis, oblinatus trium Capi-
tulum defensor. II. 81. a. sq.
Falconius à Siamenibus occiditur. VIII. 47. b.
Fames Hæresiosynis tempore obidionis. I. 21. a.
Famianus Strada, belli Belgici Scriptor. VII. 20.
b. VIII. 139. a.
Farfensis Synodus sub Cardinali Carolo Barberi-
ni. VIII. 95. a.
Farfensis Abbatis historia. VIII. 98. a.
Fascium Sicilicorum, sive Chronici Alexandrii,
recensio. III. 49. a.
Faustinus, & Marcellinus, Luciferiani, Edictum
in gratiam suæ sectæ ab Imperatoribus obli-
nent. I. 74. a.
Fausti, Regensis, ad Lucidum Epistola contra D.
Augustinum. II. 42. b. Fausti liberi damnati,
& merito. ibidem.
Faustus Socius, & ejus Opera. VII. 63. a. seqq.
Fædericus Augustus, Poloniarum Rex, ejusque Fili-
us, Saxoniae Princeps, Catholicam fidem profi-
tentur. VIII. 27. b.
S. Felicitas Martyrio coronatur. I. 6. b.
Felix I. Pontifex. I. 14. a.
Felix III, Vitalis, Troientinus, & Misenum, Co-
manum, Episcopos, Legatos in Orientem mit-
tit, qui ignominiosa operis Romam revertuntur.
II. 18. b. Vitalis, & Misenus in Synodo Ro-
mana damnantur, & Ecclesiis abdicantur. ibid.
Misenum Gelasius, Summus Pontifex, absol-
vit ibidem & 15. a.
Felix IV. attribuitur dox epistola sunt suppositæ.
II. 73. a.
Felix Urgellitani Episcopi, error de Christo filio
Dei aduervo dicto, ejusque auctor, & hi,
qui ejus errorem confutaverunt. III. 35. a. Plu-
res damnatur. 35. h. Palinodiam canit, sed
dubium, an id ex animo fecerit? ibidem.
Felix exulante Liberio, Pontifex Romanus ab
Arianis ordinatus, an verus fuerit Pontifex,
incertum? I. 25. b.
Felix Diaconi, casus ab Optato Milevitano de-
scriptus. I. 66. b.
S. Felix, Episcopus, in Estanglie Regno Evangelium
predicavit. III. 8. a.
Felix, Legatus ex latere à Felice III. missus, nec
in conspectum quidem Acacu, Episcopi Con-
stantinopolitani, admittitur. II. 18. b.
Felix à Caualicio à Clemente XI, inter Sanctos
adscriptus. VII. 143. b.

Felix

Index Materialium.

- Formula Fidei Catholice circa Eucharistie Sacramentum. VII. 77. b.
- Formula Fidei Hæreticorum Calvinistarum circa Eucharistie Sacramentum repoditur à Theologis Patribus. VII. 77. b.
- Formulam prolixam fidei Ariani edunt in Censuris Amobreno. I. 85. b.
- Formolæ Fidei Sirmienfis tres. I. 72. a.
- Formula Sirmienfis, secundo damnator à Semi-Arianis. I. 87. b.
- Fornicatio, opere non impleta exempta fuit à penis Canonice. I. 81. b.
- Fossiariorum Secta. VI. 50. b.
- Franci Orientali poritur Imperio. V. 2. b.
- Franciscani in Mexico fidem prædicant. VI. 137. b.
- S. Franciscus, & Odiator ab eo instituti. V. 134. a. Ejus Scripta. V. 110. a.
- Franciscus I. Galliarum Rex, in integrum tollit Pragmaticam Sanchezonem. VII. 139. a. Ejus gesta. 8. b.
- Franciscus II. gesta. VII. 10. a.
- Franciscus Aravio, & ejus Opera. VIII. 129. b.
- Franciscus M. Affertmet, & ejus Opera. VIII. 132. b.
- Franciscus Bianchinus, & ejus Opera. VIII. 135. a.
- ..Bosquetus, & ejus Opera. VIII. 109. a.
- ..Cassini, Cardinalis, Ordinis Capuccinorum, VIII. 133. a.
- ..Chaulsemer, VIII. 131. a.
- ..De Chesly Opera. VIII. 113. b.
- ..Collins, & ejus Opera. VIII. 116. b.
- ..Combellius, & ejus Opera. VIII. 117. b.
- ..David, ruente domo, opprimitur. VII. 62. a.
- ..Ferrarius, & ejus Opera. VIII. 116. a.
- ..Ferrariensis. VII. 113. a.
- ..Fey, & ejus Opera. VIII. 111. a.
- Franciscus Ferventissimus enumerat errores Calvini. VII. 57. b. Ejus Opera. VIII. 132. a.
- ..Florentinus, & ejus Opera. VIII. 115. a.
- ..Florens. VIII. 114. a.
- Franciscus Forerius, Primus S. Congr. Indici Secretarius. VII. 113. a.
- ..Gentius, & ejus Opera. VIII. 108. b.
- ..Ghetius, & ejus Opera. VIII. 130. b.
- ..Grey. VIII. 142. b.
- ..Guicciardinus, & ejus Scripta. VII. 101. a. A variis Scripseribus laudatus. 101. b.
- ..Lamy Opera. VIII. 122. b.
- ..Luchetus. VII. 119. a.
- ..Macedo & ejus Opera. VIII. 132. a.
- ..Le Maître. VIII. 114. a.
- ..Mayronius, & ejus Scripta. V. 113. a.
- ..Pagus, & ejus Opera. VIII. 133. b.
- ..Panigrales Opera. VIII. 133. a.
- S. Francisci de Paula, Ordinis Minimorum Fundatori, laudes, & gesta. VI. 145. a. q. Sanctorum albo inscribitur. VII. 26. b.
- ..Pagus, & ejus Opera. VIII. 120. a.
- ..Philosophi Scripta. VI. 92. b.
- ..Petrarchæ Opera. V. 97. a.
- ..Pissinios. VIII. 114. a.
- ..Polanco. VIII. 142. b.
- ..Porterus, & ejus Opera. VIII. 132. b.
- ..Ribera. VII. 122. b.
- ..de Ruyz. VIII. 114. b.
- ..Rupfucalcius, Cardinalis. VIII. 107. a.
- ..Saleius. VIII. 141. b.
- ..Sancianus, & ejus errores. VII. 65. a.
- ..de Solignac liber damnatur. VIII. 47. a. Solignacis damnationi Pontificis subscribit. 49. b.
- ..Sylvius & ejus Opera. VIII. 118. a.
- ..Tarapha. VII. 102. b.
- ..Tudimannus. VII. 118. a. Inter Capuccinos obiit. 123. b.
- ..Toletus ad Michaëlem Bajum missus. VII. 66. a. Ejus virtutes, & Scripta. VII. 123. a.
- ..Vargas. VII. 115. a. & b.
- ..Vatablus, ejus Biblia depravata ab Hæreticis, & correctæ à Theologis Complutensibus. VII. 103. a.
- ..à Victoria, ejus Scripta. VII. 122. b.
- ..Veron. VIII. 112. a.
- S. Franciscus Xavierius, uti Nuncius Apostolicus, Indias peragrat. VII. 22. a. q. Ejus Sanctitas, apostolicus zelus, labores, Scripta, & mors atque Canonizatio. VII. 122. a.
- ..Ximenius à Casueros Biblia Sacra in diversis linguis edi curat. VII. 117. b. virtutes, & obit. 118. a.
- ..de Zabarellis Scripta. VI. 107. b.
- Franciscus Zume. VIII. 141. b.
- Franciscus de Janse Concilium quomodo poterit ad examen revocare, & condemnare septuaginta Synodum circa cultum Sacramenti Imaginum? III. 45. a. Refellit duplex sententia afferentium in Franciscus de Janse Concilio diversum à septuaginta Synodo Concilium fuisse damnatum. ibid. offenditur duplex via explicandi germanam Pastorum Concilii Franciscus de Janse mensuram. ib. q. Franciscus de Janse Concilio Patrum, & Canonum numerus. 46. b.
- Francis, Abbas, Scripta. IV. 158. a.
- Frates loqui, Origenis causa à Theophilo verat. II. 30. b. A Joan. Chrysost. excipiuntur. ibidem.
- Franciscorum Sectæ Origo. V. 54. b. Eorum præcipui errores. 55. a. Repullulatos extinguunt à Gregorio XIII. VII. 40. a.
- Fratum Minorum Regula à Nicolao III. explicatur. V. 26. b.
- Fratum Prædicatorum ritus sumendi sinistra manu Eucharistiam explicatur. V. 139. b.
- Freculphi, Rotomagensis Episcopi, Chronicon. III. 119. b.
- Fredegarii, Scholastici, Scripta. III. 57. a.
- Fredegodi, Moaschi, Scripta. IV. 62. b.
- Fredegandis, uxore Chilperici, Galliarum Regis, pessima femina. III. 5. b. Sigebertum conjugis fratrem, à Scharis occidi jubet. ibidem. Maritum quoque suum de medio tolli jubet. ibid.
- Fridericus II, Imperium adipiscitur, sed cum Ecclesiam turbaret, pluries excommunicatur. V. 7. a. Ejus mors. 7. b. Causam perhibet Concilio Lugdunensi I. celebrando. V. 71. b. Damnatur, & Imperio, ac Sicilia regno privatur. 73. a. Laram in se Sententiam quo animi sensu exceptent Fridericus ibid.
- Fridericus, Anobabus, Imperator, præclaris dotibus à natore donatus. IV. 96. a. Dissidium habet cum Hadriano IV. ibid. Fridericus schisma constit. ibid. b. Venetis ad Alexandri Papæ pedes se prostermit. ibid. b. Fabula, hac in se vulgò jactata, refellitur. ibidem b.

Index Materiarum.

Friderici expeditio in Orientem, & mort.
97. a. Ejus Schisma. IV. 111. a. Obusurpationem patrimonium Conitilz Machidis, aliisque de causis anathema ei Urbanus III. intencavit, sed non vixit. IV. 112. b. & seq. Infausta adversus Saladinom expeditio. IV. 94. a.
Fridericus, Austriacus, i Ludovico Bavaro omni ad Imperium iure cedere cogitur. V. 9. h.
Fridericus, Brunsvicensis, in locum Wenceslai, Imperatoris, subrogatur, & statim occiditur. VI. 7. a.
Fridericus Naosus. VII. 106. b.
Fridericus Nicolaus Gavarus, & ejus Opera. VIII. 135. a.
Fridericus Palatinus, Hungarie & Bohemiz regnum affectans, ab Imperatore Ferdinando II. etiam Palatinatu exutor. VIII. 7. a.
Fridericus, Saxoniæ Dux, fautor Lutheri. VII. 74. a.
Frisia in Christi fide à S. Bonifacio eruditur. III. 13. a.
Frisii ad fidem adducuntur, sed paulo post in illa vagillant. III. 1. b.
Frisianorum, seu Lateranensis Congregatio, VI. 12. a.
Frodoardus V. Floardus.
Fronto Duxus. VIII. 118. b.
S. Fructuosus Monasticum Institutum in Hispaniis late propagat, ac duplicem condit Regulam. II. 90. b.
Fructuosus, Episcopi Bracarenis, Regule promonachus. III. 51. a.
Froquartense Monasterium Privilegio donatur in Concilio Romano. IV. 50. b.
Frumenius, & Aetius, filii Meropii, Philosophi Tyrri, occiso patre, ab India capiuntur. I. 64. b. A Rege perthionice excipiuntur, ibid. Fidem Christianam in illud regionem invenerunt. 65. a. Frumentinus, i S. Athanasio Episcopus ordinatus, in Indiam remittitur, ibid.
Fulberti, Episcopi Carnotensis, Discipuli, ejusque Scripta. IV. 66. a.
Fulcheri, Monachi, Historia Hierosolymitana. IV. 152. a.
Fulcherius, Patriarcha Hierosolymitanus. IV. 116. b.
Fulco, Rex Hierosolymorum. IV. 93. a.
Fulcui Opera. IV. 61. a.
Fuldense Monasterium ab Episcopi jurisdictione exemptum fuit à Zacharia Papa. III. 64. a.
Fulgentius Beilelli, & ejus Opera. VII. 134. b.
Fulgentiur à Monasterio educitur, & in Episcopum Ruspensem eligitur, & consecratur. II. 56. b. Fulgentius cum aliis plusquam sexaginta Episcopis Sardiniam in exilium relegatur. ib. Ab exilio revocatus, cum sibi semper constans & vitæ fidei tenax permaneret, Sardiniam remittitur. 57. a. Transivendo, Vandalorum Rege, vita sumto, Fulgentius, aliquo Episcopi ab exilio revocatur, & in suas Sedes restituitur. ibid. Ejus Scripta. II. 81. a.
Fulgentius Ferrandus. II. 81. a.
Fulgentius, Sanctorum LEANDRI, & ISIDORI, Episcoporum Hispalensium, germanus frater, natione Hispanus, patriam habuit Carthaginem novam, seu Spartariam, fulque Aftigianus, & Carthaginensis in Hispania Episcopus, & floruit in sexto Ecclesie Seculo, id est, circa annum DXC. Hunc San.
R. P. Hyacinthi Hyst. Eccl. Index,

Quum juxta ac doctum Antistitem, quem memoriz lapsus, tam in Historia Ecclesiastica sexti Seculi, quam in Tabulis Chronologicis Vitorum Illustrum, & Scriptorum Ecclesiasticorum, prætermisi, hic inferendum esse duxi.
Fulensis Congregatio. VII. 145. a.
Fureterius. VIII. 114. a.
S. Furcius, Abbas in Æangliz regno Evangelium prædicat. III. 8. a.

G.

Gabrielis Albaspinzi Opera. VIII. 107. b.
Gabrielis Barletæ Concoctiones Sacre. VI. 102. a.
Gabrielis Bieli Scripta. VI. 107. b.
Gabrielis Boyvin Opera. VIII. 132. a.
Gabriel Collartus. VIII. 118. b.
Gabriel, Patriarcha Alexandrinus, Legationem misit ad Clementem VIII. sed dubitatur, an unocero, vel e mentito animo, fidem Catholicam fuerit amplexus? III. 22. a.
Gamas, Imperium Arcadio eripere tentans, à Fravita, Gotho, debellatur. II. 1. a.
Gajamiz, & Theodosiani, dux Seitz Alexandrinorum. II. 75. b.
Gaillardus de Gorto, Clementis V. Pontificis Maximi, frater, ibique nobles vires, & plebei, tum ad cadens muri opprimuntur. V. 31. a.
Galeatii, Ducis Mediolani, & Italie Tyranni, mores. VI. 7. a. Galeatium bello aggreditur Rupertus, Imperator, quem tamen debellare non potest. 7. b.
Galerius Maximilianus, Imperator, persecutionem movet in Christianos. I. 60. b. Edictum promulgar in favorem Christianorum. I. 61. b.
Galileus Galilei, & ejus Opera. VIII. 117. a.
Galilei qui erant? I. 61. b.
Galla Placidia, Honori Imperatoris soror, ab Athaulpho, Gothorum Rege abducta, eodem concubio jungitur. II. 2. a. Wallia, Athaulphi successores, Imperatori eam restituit. a. b. Constantio, Patricio, iorem datur. ibid.
Galli Catholici sedus ineunt, LIGAM appellatum. VII. 12. a.
Galli quatuor Episcopi Formulæ contra Janseium editæ, suatore Clemente IX. subscribunt. VIII. 43. a.
Galli Celsinum nomine à S. Ireneo designati. I. 65. b.
Galli undecimo seculo Scientiarum column. IV. 66. a.
Galli quamdiu Decretis contra Investituræ latè paterint? IV. 159. b.
Galli in Synodo Papiensi libellum condunt super cultu foraginum, & quod de illo sentiendum? III. 106. a. Galli in quo differend? à Græcis in doctrina de cultu Imaginum? ibid.
Gallia ab hæretici Calvinistarum infestè vexatur. VII. 8. b.
Galliz antecertum seculum Religionem Christianam receperunt. I. 65. a. An primo seculo in Gallias venerint vires Apostolici, ibique Fidem disseminarint? haud facile, aut æquum est statuere, vel negare. ibid. b.
Gallias occupant Barbaræ nationes. II. 2. b.
Galliarum pessimus status sub Henrico Tertio. VII. 22. a.

Index Materiarum.

- Galharum Monasteria seculo Ecclesie octavo erant in pessimo statu. III. 63. b.
- Galliarum Reges, & septimi masculi, nullo interfecto patre iemineo nati, privilegium habens curandi Arumas, seu Scrophulas. IV. 13. b.
- Galliarum Regi Indultum conceditur pro nominatione ad quosdam Episcopatus Trevirensis Ecclesie subiectos. VI. 122. b.
- Galliarum in regno fides dilatat. II. 3. a.
- Galliarum Regnum, ob negatam à Ludovico VII. Rege, Petro de Castro, Archiepiscopo Bituricensis Ecclesie, actionem possessionis in suam sedem, inter dicto per triennium subijcitur. IV. 99. b.
- Galliarum Regnum tempore Philippi II. duplici subijcitur Interdicto. IV. 100. a.
- Galliarum Regnum, ob repudiam à Philippo I. Bertam, anathemati, & Interdicto non fuit subiectum. IV. 98. a.
- Gallianze Ecclesie status seculo octavo deploratissimus. III. 62. b. S. Bonifacius in Galias mittitur, usque medetur malis. ibid. Operam itidem suam ad refarcienda illata Ecclesie Gallianze damna contulit Carolus Magnus, hortante Hadriano Papa. 62. a.
- Galliani Clerici Comites plures preficiuntur Casuistarum recentiorum errores propositiones. VIII. 52. b.
- Gallianorum Ecclesiarum origines male ad medium seculi tertii detrahuntur. II. 31. b.
- Gallorum cum Hispanis pax. VIII. 13. b. Eorundem pax generalis cum Federatis. 15. a.
- Gallorum Episcoporum Epistola ad Innocentium XI. quareus contra laxiores morum Casuistas auxilium implorant. VIII. 45. a.
- Gallenus, Imperator, restituit pacem Ecclesie I. 8. a. Ejus Rescriptum ad Episcopum Alexandrinum, aliosque Egypti Episcopos. ibidem.
- S. Gallus, ejusque Monasterii privilegia. III. 51. b.
- Gandulphus, Sæcie Hæreticorum auctor. IV. 57. a.
- Gangrensis Concilii Epochaincerta. I. 90. a. Probabilior sententia. ibid.
- Garnexii sententia de damnatione Origenis refellitur. II. in Præfat.
- Garrecii, Abbatis, Sermones. IV. 159. a.
- Garrias, Jurisconsultus. V. 157. b.
- Gatissas de Loysa. VII. 116. b. Opera. VIII. 119. b.
- Gaspar Barthius, & ejus Opera. VIII. 113. a.
- Gaspar Jueninus. VIII. 141. a.
- Gaspar Scouensfeldius, ejus errores. VII. 64. b.
- Gaspar Scioppius, & ejus Opera. VIII. 118. a.
- Gaudensius, Briziensis Episcopus, & ejus Scripta. I. 02. b. II. 40. b.
- Gaufredi, Monachi Clavavallensis, Scripta. IV. 60. b.
- Gamberi, sive Gasterii, Cancellarii, Historia. IV. 152. b.
- Gebhardi Saltsburgensis Scripta. IV. 67. b.
- Gelasius, Papa, epistolam ædicit Decretalem ad Episcopos Lucanie, Brutiorum, & Sicilie. II. 19. a. Concilium celebravit, in quo Scripturæ Sacre, & SS. Patrum libros varios à falsis genuinis à sportis accurato Criterio secernit. ibidem.
- Gelasius II. à Schismaticis male afficitur. IV. 105. a. Capjam, Italiz Urbem, fugiens Henricum IV. Imperatorem, se recipit. ibid. Romam revertitur, & inde in Gallias venit: postremo Clunisci obit. 105. b.
- Gelasius Cyzicenus. II. 43. b.
- Gembacenensis Monasterii Chronicon. IV. 61. b.
- Gemisti Plethonis Scripta. IV. 89. a.
- Gennadius, post capsum Constantinopolim, ejusdem Urbis Patriarcha inauguratus. VI. 6. a.
- Gennadius Malibensis, Opera. II. 42. b.
- Genfericus persecutionem per Africam movit. II. 6. b.
- Genfericus, Vandalorum Rex, bello vincitur. II. 3. b. Victoriæ obinet corrupto duce, sed postea adeo profugatus est, ut pacem cum Romanis inter coactus sit. 4. a.
- Genfericus, ab Eudoxia, Augusta, in Italiam evocatus, eam devastavit, urbem capit, sed S. Leonis, Pontificis, oratione mitigatus, à militibus infans abstinet. II. 5. a. b.
- Gentiliacenensis Synodus sub Pippino in Gallia congregata cur de processione Spiritus Sancti à Filio quæstionem instituit. III. 46. b. seq.
- Georgii, Patriarchæ Alexandrini, Scripta. III. 49. a. Fañorum Siculorum, seu Chronici Alexandrini, auctor ab aliquibus dicitur. ibid.
- Georgius Patriarcha Constantinopolitanus, Hæresim Monotheliticam abjurat. III. 38. b.
- Georgii Acropolitæ Historia. V. 93. b.
- Georgius Blandrata trucidatur in Transylvania. VII. 62. a.
- Georgius Cedrenus insignis fuit plagiarium. IV. 69. a. Ejus Opus. ib. b.
- Georgii, Cotyrensis, Scripta. IV. 149. b.
- Georgius, Cyprius, Patriarcha C.P.V. 32. b. & 34. b.
- Georgii Hamastoli Scripta. III. 54. b.
- Georgius, Dux Hannoveranus, ad Angliæ regnum vocatur. VIII. 25. a.
- Georgii Pisidis Scripta. III. 49. b.
- Georgius Metochita. V. 94. b.
- Georgii Monachi, chronographia. III. 55. a.
- Georgius Moscar. V. 94. b.
- Georgii Pachimeris Scripta. V. 94. a.
- Georgius Pogebachius, Bohemiarum Rex, excommunicatur. VI. 33. b. 34. b.
- Georgii Syncelli chronographia. III. 54. b. sq.
- Georgii Trapezuntini Scripta. VI. 89. a.
- Georgii, Episcopi Vercellensis, in Synodo Romanæ absolutio. IV. 51. a.
- Gerardus, Atrebatensis, & Cameracensis Episcopus, Synodum contra novam Hæreticorum Sectam

Index Materialium.

am convocatus, eosque ad sinum Ecclesie Ca-
 tholicæ redocit. IV. 56. b.
 Gerardi, Presbyteri Angulani, Scripta. IV. 62. b.
 Gerardi du Bois Opera. IIX. 140. b.
 Gerardi de Francheto, Ordinis Prædicatorum,
 Scripta. V. 102. b.
 Gerardus Machetus, Scriptor Gallus. VI. 92. b.
 Gerardus Segarelli, impurissime Sæcæ auctor. V.
 56. b. Idem stemmis addicitur. 57. a.
 Gerardus Joannes Vullius, & ejus Opera. IIX.
 118. b.
 Geratinus, Patriarcha C. P. V. 38. b.
 Gerberti, Aquitani, in Pontificatu Sylvestri II. di-
 cti, Opera. IV. 61. a.
 Germania Christi fide imbuitur. III. 13. a. Seculo
 octavo frequentia vidit Monasteria. III. 63. b.
 Germanie Principes hæretici vultu parere De-
 cretu Principum Catholicorum in Conventu
 Spirensi. VII. 75. b.
 Germanica Collegia in Urbe. IIX. 37. b.
 Germanorum de Hæreticis insignis victoria. IIX.
 38. a.
 S. Germanus, Petriarcha C. P. Sacrarum Imagi-
 num propugnator, à Leone Imperatore sede
 pulsus fuit, & in exilium missus: non enim
 Random Theophani, aliisque asserentibus,
 ipsum sponte celsisse Episcopatu. III. 25. b. Ejus
 Scripta. 54. b.
 Germanus II. Patriarcha C. P. V. 37. a. Ejus Scri-
 pta. 94. a.
 Germanus III. Patriarcha C. P. V. 38. a.
 Germanus, Episcopus Arianus, à Synodo Arimi-
 nensi deponitur. I. 72. b. Arianismus in Illyri-
 co fovet. 73. a.
 Germundus, Patriarcha Hierosolymitanus. IV.
 126. b.
 Geroci Scripta. IV. 67. b.
 Gervasi Thibensis Scripta. V. 98. a.
 Gervilio, Episcopus Moguntinus, ob homicidi-
 um patras, scelus, deponitur, sanctusque
 Bonifacius primus Archiepiscopus Moguntinus
 inauguratur. III. 47. b.
 Gerundensis Concilii Statuta quædam. II. 68. a.
 Getæ, & Bulgari auro dumtaxat repulsi. II. 4. b.
 seq.
 Geusiu Gallis ab Elizabetha Regina Angliæ ad-
 juvantur. VII. 12. b. Ratio hujus denomination-
 nis, habetque illorum. 19. a.
 Geulorum in Belgia tumultus. VII. 19. a. seq.
 Gibellinorum, & Guelphorum factiones. IV. 95. b.
 Qui ab Imperatore habant, Gibellini nuncupa-
 ti. 96. a. In urbe factiones variorum excitant
 tumultus. IV. 25. a.
 Gibellinus, Arelatensis Archiepiscopus, in Orien-
 tem mittitur. IV. 126. a. In Patriarcham Hiero-
 solymitanum eligitur. ib.
 Gilberti de Hollandia Opera. IV. 159. c.
 Gilberti Crispini Opera. IV. 159. b.
 Gilbertus Genebrardus. VII. 104. a. Concorda-
 tum Gallicum vocat mysterium iniquitatis. VII.
 140. a.
 Gilberti Porretani gesta, errores, & emendatio,
 IV. 122. b. & seq. Opera. 153. b. seq. in Con-
 cilio Parisiensi, & Remensi judicatur. IV. 141.
 b.
 S. Gilda, Abbatiss Rynensis, Opera, II. 80. b. Per-

perem distinguntur Gildas BADONICUS, &
 Albanus, ib. & 84. a.
 Gildo, qui Arcadius Imperatori Orientis, Afri-
 cam usurparat, supplicio afficitur. II. 2. a.
 Gildo, Comes Africa, Tyrannus, Donatistis im-
 pensè faver. I. 68. a. seq.
 Glabri Rodulphi Scripta. IV. 66. b.
 Gladiferorum Ordo, ejusque unio cum ordine B.
 Mariz Teutonico. IV. 175. b. •
 Glastonienis Monasterii fundatio. IV. 8. a. Pri-
 vilegia ab Edgaro, Rege Angliæ, confirmantur.
 IV. 44. b.
 Goethei, illorum errores. I. 28. c. seq. Vocaban-
 tur etiam Barbonitz. I. 28. b. •
 S. Glycerie martyrium, & cultus. III. 1. b.
 Gobelinus Personæ Scripta. VI. 97. c.
 Godefridi, Abbatis Wirumuthensis, Scripta. III.
 52. b.
 Godefridi, Monachi, Annals. V. 93. b.
 Godefridus Bullionius, Crucifigaturum ductor,
 Rex Hierosolymorum acclamatur. IV. 91. b.
 Godefridus Bullianus Regno Hierosolymitano
 donatus, corona non regia, sed spinea voluit
 insigniri. IV. 14. b.
 Godefridus Heremianus, & ejus Opera. IIX.
 113. a.
 Goffridi, Abbatis Vindocinensis, Scripta. IV. 157.
 b. Falsis de lausæ umaribus, invecus est in Ro-
 bertum de Arifello. 159. b.
 Goccomienis Martyres novendecim. IIX. 44.
 a.
 Gomaristæ contra Arminianos. VII. 59. b.
 Gosefidi, Viterbiensis, Pantheon. IV. 25. b.
 Gosefalcus hæresis ab Hincmaro fuit in simole-
 tus, quasi triplicis divinitatis esset, sed perse-
 rem. III. 93. a. Ob ejus doctrinam de gratia, &
 prædestinatione, an probandus, vel dammandus
 sit non facile est pronunciare argumentis pro
 utroque parte supplicentibus. III. 93. b. Scri-
 pta. III. 116. b.
 Gothi à Justiniano Imperatore victi. II. 53. a.
 Gothi à Reccardo ad fidem Catholicam addu-
 cuntur. II. 55. a.
 Gothi à Narsete bello victi, Ticinum, vicinæque
 loca occupant. II. 57. b.
 Gothorum, seu Ostrogothorum in Italia regnum
 extinguitur. II. 57. b.
 Gothorum in Hispania regnum deficit. III.
 67. a.
 Gothorum in Macedoniam, & Thessaliam irru-
 pto. II. 1. b.
 Gothorum Imperium Tolosanum deficit. II.
 54. a.
 Gothorum aliqui Christianam Religionem exci-
 piunt. I. 65. a. Expulsi ab infidelibus, à Con-
 stantino Magno Imperatore, loco ad habitan-
 dum donantur. ibid. Bellum inter se movent,
 id est, Ostrogothi pugnant cum Visigothis, ib.
 Ostrogothi complures Athanasius Rex ob
 Christi nomen insecutur. ib. Ab Ulphila, Epi-
 scopo, qui Christiani erant, Ariana hæresis infi-
 ciuntur. ib. in errore obfirmantur. ib. •
 Gradensis Petriarchæ privilegium obtinet conse-
 crandi in Oriente Episcopos. IV. 110. b. seq.
 Grandimontensis Ordinis institutio, & calamitas
 progressu temporis in eo orta. IV. 81. a.
 (c) 3 Gratia

Index Materiarum.

- Gratiæ necessitas. II. 41. b. Gratiæ nemo mereri potest. ib. & b. Gratiæ præveniens necessaria etiam ad initium fidei, & bonorum operum. 81. b.
- Gratiæ præveniens necessitas. II. 48. b. Necessitas gratiæ concomitantis. ib.
- Grammatici contra Theologos. VII. 71. b.
- Grammatici Isali. VII. 97. a. Gall. 97. b. Belgæ. 98. a. Angli. 98. b. Germani. ib.
- Gratiani Decretum. IV. 163. b.
- Gratianus in Præfationibus Edictum promulgat. I. 77. a.
- Gratianus Catholicos Episcopos ab exilio revocat. I. 73. b.
- Gratianus, Imperatoris, Lex Conciliabulorum celebrationem Hæreticis vetans. I. 89. a.
- Gratianus, & Valentinianus, Imperatores, contra Donatistas leges publicant. I. 68. a.
- Græci, post rejectum à Sede Constantinop. à Leone sapientie, Orientis Imperatore, Photium, cum Latios pacem ineunt. III. 97. b.
- Græci, in Apulia grassantes, debellantes Normannorum ope. IV. 22. b.
- Græci Imperatores, quo fine unionem Ecclesiæ Græcæ cum Latinis aliquando procurarint. I. V. 4. b.
- Græci rectè senserunt de Eucharistia. IV. 70. b. seq.
- Græci in quo differunt à Latinis circa Purgatorium, & Beatitudinem Sanctorum. VI. 74. b.
- Græcorum Imperium in pejus ruere cepit ab obitu Manuelis Comneni, Imperatoris. IV. 91. b.
- Græcorum Schismatis vera causa, ambitio Patriarcharum Constantinopoleos. III. 99. b. Post obitum Michaelis Cerularii, Patriarchæ Constantinopolitani, plures uniones cum Græcis factæ in fumen evanuerunt. ib.
- Græcorum Concilia aliquot adversus Cyrillum Lucarem, & Calvinistam. IX. 78. b.
- Græcorum in cultu Imaginum superstitio. III. 106. b. seq. Imaginum cultus diversus apud Gallos, & Græcos. III. 106. a.
- Græcorum cum Latinis unio. VI. 76. b. Ea unio cito abrupta fuit. 78. b.
- Græcorum error circa Spiritus Sancti processionem damnotur in Concilio Romano, & Barensi. Schisma tamen non extinguitur, cujus rei variae rationes adducuntur. IV. 10. a.
- Græcos in suas partes pertrahere nequiverunt Lutherani, & Calvinistæ. IX. 77. b. seq.
- S. Gregorius M. omnes fidei articulos docuit, qui à Lutheranis, & Calvinistis ogeantur. II. 87. b.
- S. Gregorius pro liberatione animæ Trajani Imperatoris non oravit; & si oravit, quomodo id explicari debeat? ibidem.
- S. Gregorii libri morales ab antiquis Rectoribus perpetuo evolventi. 91. b. Trajani, precibus S. Gregorii ab inferis evocati historia propoecypha habenda; & si vera sit, quomodo explicanda? II. 87. b. seq. Cum Theodolinda, Longobardorum Regina, & cum nonnullis aliis, Concilio V. Generali obtemperare detrectantibus; initus egit; & quare? II. 86. b.
- S. Gregorius Matronæ, circa Eucharistiæ Sacramentum, incredulitatem miraculo auferit. 87. a. Opera. II. 83. b. Dialogum Libri præperam Gregorio adjudicantur, ibid. Gesta. II. 74. b. seq. Monachismum professus est, sed incertum, an sub S. Equitii, vel S. Benedicti Regula? 75. a. Corporis translatio. III. 79. a.
- Gregorius II. Romam, cæterasque Occidentis Provinciis ab obedientia, & imperio Leonis Isaurici non abduxit: quin potius tumultuantes populos in obsequio, & fide erga Imperatorem continuit. III. 10. a. seq. vocavit tamen in auxilium contra Longobardos Regem Francorum. 10. b. Ei insidias struit Leo Isaurus, à quibus Romanorum, & Longobardorum opes liberatur. III. 18. b. Gregorius II. prohibet, ne populus Romanus alium sibi eligat Imperatorem in locum Leonis Isauri, ad hoc vivens. ib.
- Gregorius IV. in Gallias venit, ut Ludovicum Pium cum filiis conciliaret, non autem malevolis in Ludovicum animis. III. 72. b. Ejus laudes. III. 79. a. Ejus in Gallias adventus, & cum Præfatis Gallianis disidium. 79. b.
- Gregori VI. electio Simoniaci. IV. 23. a. Ejus temporibus tres tantum, non quatuor Pontifices Romanam sedem tenuerunt. ib. seq.
- Gregorius VII. ab infamia Berengarianæ Hæresis purgatur. IV. 48. b. Ejus in vindicandis Sedis Apostolicæ joribus, & restituendis disciplinæ Ecclesiæ labores. IV. 26. a. Ex nequitia, quam Summus Pontifex Gregorius VII. habuit cum Comitissa Matilde, occasionem cepit, ut adversarii ipsius sumam proscinderent. 26. b. Eum non esse primum auctorem legis de Clericorum celibatu ostenditur. IV. 73. b. Ejus in Clericos Simoniacos, & Concubinariorum Decreta. IV. 12. b. refellit Sigebertus in Gregorium VII. calumnia. ib. Decretum Gregorii VII. contra Invelituras editum fuit non in prima, sed in II. Synodo Romana. 53. a. Gregorius VII. in Conciliabulis calumnias impetravit. 53. b. Ejus Scripta. IV. 64. b. Dictatus à penitis Criticis genus ipsius sercus non potatur. 64. b. seq.
- Gregorius VII. Hæresis auctor à Magdeburgensibus falso dicitur. IV. 71. b.
- Gregorius VIII. Anapapa. IV. 105. b. à Calixto II. capitur, & Romam in triumphum deducitur. 106. a.
- Gregorius VIII. Urbano III. succedit, & de Ecclesiis reformanda cogitat. IV. 113. a.
- Gregorii IX. in Pontificatu gesta. V. 21. a.
- Gregorii X. gesta. V. 15. a.
- Gregorii XI. gesta. V. 14. b.
- Gregorius XII. cum obtinisset se juramento, in Pontificatum dimitteret, illo tamen se abdicare recusavit, ob idque Concilium Pisanum Sententiam in eum tulit. VI. 25. b. seq. tandem deponit. 26. b.
- Gregorius XIII. eligitur Pontifex. VII. 39. b. Ejus virtutes. ib. ejus zelus religionis præcipue in Galliis. ib. Fratricellorum sectam extinguit. 40. a. Romanum Collegium Soc. Jesu fundat. ib. Emendationem Kalendarii curat. ib. obiit. 40. b. Ejus Statum in Capuio erigitur à populo Romano. ib.
- Gregorius XIV. eligitur Pontifex. VII. 42. b. Ejus zelus in expurgandis hæresibus in Galliis. ib. Moritur. 43. b.
- Gregorii XV. gesta. VIII. 33. a.
- Gregorius III. Patriarcha C. P. VI. 40. a.
- Gregorius, Ariani, in locum Athanasii ab Ariano subrogatur. I. 85. a. Sede deicitur. 16. a.

Index Matrimoniarum.

- Gregorii, Antiocheni, Homilia III. 49. a.
 Gregorii Aulpharaj Compendium Dynastiarum. V. 94. b.
 Gregorius Acyndinus. V. 95. a.
 Gregorii Ariminensis Scripta. V. 115. a.
 Gregorius, Cappadox, in locum S. Athanasii, Patriarchae Alexandrini, ab Ariano substitutus, in Catholicos exivit. L. 71. b.
 Gregorius Corsetius. VII. 108. a.
 Gregorius, seu Georgius Cyprius, Patriarcha C. P. V. 38. b.
 Gregorii Mamiani Scripta. VI. 82. a.
 S. Gregorius Nazianzenus, & ejus Scripta. I. 98. b. Episcoporum improbat factum. 99. a. In quo excellat ejus calumnia. ib. Tractatus de fidei quo occasionem 49. locum inter opera Gregorii Nazianzeni obtinet, & Tractatus de Fide Nicæna, factus sunt Gregorii Bætic. ib. In Se de Constantinopolitana confirmatur. L. 89. a. Episcopatu se abdicat. 89. b. Constantinopoli per vicentium Episcopale manus obit. L. 112. b.
 S. Gregorius, Episcopus Neocaesariensis, dicti Thaurmagi, Opera vera, & suppositicia. I. 51. b.
 S. Gregorius, Nissenus, & ejus Scripta. I. 99. b.
 Gregorius Nunnus Cironellus. VIII. 133. b.
 Gregorii Palamae Orationes. V. 94. b. Ejus errores à Grecis approbati. V. 51. a. Idem Palamas à Grecis colitur, ib.
 S. Gregorii, Taronenfis, Opera. III. 80. a. Non est auctor LIBRI DE SEPTIMO DORMIENTIBUS. ib.
 Gribaldus peste solatus est. VII.
 Grinnaciensis Conobiorum fundatio. II. 49. b.
 Guelphorum, & Gibelinorum factiones extinctæ. V. 26. a.
 Guelphorum, & Gibelinorum factiones. IV. 95. b. Qui Jura Pontificum iuebantur, Guelphi nuncupati. 96. a.
 Guerinus. VIII. 130. b.
 Guernici Abbatis Scripta. IV. 158. b.
 Gumberti, Abbatis S. Marci Novigenfis, Historia Hierosolymitana. IV. 152. b.
 Guido, Archiepiscopus Viennensis, Concilium cogit adversus Henricum IV. Imperatorem. IV. 140. a.
 Guido, Ordinis Eremitarum S. Augustini, in nonnullos impiegit errores, quos compulsi sunt revocare. V. 63. a. Principi ex illis erroribus teceferunt, ib.
 Guido, ultimus à Latinis Rex Hierosolymorum. IV. 93. b.
 Guidonis Aretini Micrologus. IV. 68. b.
 Guidonis, Ducis Spoletani, & Lambertii ejus filii, Imperii tempus. IV. 5. b.
 Guidonis Basilii, dicti ARCHIDIACONI, Scripta. IV. 117. b.
 Guido Panciroli. VII. 115. b.
 Guidonis de Perpiniano Scripta. V. 115. b.
 Guidonis, Carthusiani Scripta. V. 160. b.
 Guidonis Michaelis Molinos errores in Galia diffeminat, ejusque Scripta damnantur. VIII. 47. a.
 Guidis, fratres, regni Galliarum administrationi præficiuntur, sequæ avicæ religionis contra Calvinistas desultores præstant. VII. 10. a. Henricus III. Galliarum Rex, Guidos per suos satellites occidit. 12. a.
 Guillelmus, Patriarcha Hierosolymitanus. V. 39. b.
 F. Guillelmus, Ordinis Fratrum Minorum, dicit à se assertas propositiones damnare compellitur. V. 45. b.
 S. Guillelmus, Eremitarum Institutor, alius à Guillelmo, Aquitanæ, & Pictonum Duce. V. 135. a.
 Guillelmus, Episcopus Parisiensis, decem damnat propositiones. V. 45. b.
 Guillelmi, Archiepiscopi Tyrini, Historia. IV. 152. b.
 Guillelmi, Abbatis, Opera. IV. 158. b.
 Guillelmus, Arancianus, dictus in Anglia Guillelmus III. VIII. 25. a.
 Guillelmus Alanus. VII. 107. a. Ejus præclara gesta. ib.
 Guillelmi, Alverni, Opera. V. 96. a. Falso illi tribuuntur Dialogi septem de Sacramentis. ib.
 Guillelmus à S. Amore laus inter Parisienses & Fratres Prædicatores exorta iocundior. V. 46. b. 47. a. 96. b.
 Guillelmus Beveregius. VIII. 121. a.
 Guillelmi Bibliothecarii, Appendix ad Anastasium, III. 121. b.
 Guillelmus Bonpur, & ejus Opera. VIII. 134. a.
 Guillelmus, Brabantie Comes, Imperator. V. 7. b.
 Guillelmus Budæus, & ejus Opera. VII. 97. b.
 Guillelmus Camdenus, & ejus Opera. VIII. 122. a.
 Guillelmus Camerarius. VIII. 140. a.
 Guillelmi Campellensis Scripta. IV. 154. b.
 Guillelmi Cave calumnia in Joannem XXIII. Constantinensie Concilium, & Imperatorem significandum. VI. 59. a. b. Ejus Opera. VIII. 121. a.
 Guillelmi Durandi speculatoris Opera. V. 117. a.
 Guillelmus Eftius. VII. 105. b.
 Guillelmus Farrellus Genevæ errores disseminat. VII. 56. a.
 Guillelmus de Fildemissen errores varios disseminat, eosque ejurat. VI. 50. a.
 Guillelmus Lamarensis, S. Thomæ, Doctoris Angelici, amulus, ab Eugenio Romano confutatus. V. 112. a.
 Guillelmus Landanus. VII. 106. a.
 Guillelmi Malmesburiensis Scripta. IV. 152. b.
 Guillelmi de Nangis Opera. V. 99. b.
 Guillelmi Okami gesta, & Scripta. V. 113. a.
 Guillelmi Parvi, dicti Neubigenfis, Scripta. IV. 153. a.
 Guillelmi Parvi, Scriptor Ordinis Prædicatorum. VII. 121. a.
 Guillelmi Peraldi, Ordinis Prædicatorum, Scripta. V. 106. a.
 Guillelmus Postellus à S. Ignatio Venetis admittitur in suam Societatem, à qua postea ejectus fuit. VII. 67. a. A Francisco I. Galliarum Rege recipitur. ib. Ejus errores, & deliria. ibidem. Revertitur ad Ecclesiam, & penitens moritur. 67. b.
 Guillelmi de Sancto Amnece Opus. V. 96. b.
 Guillelmi de Selinaco Summa Theologica. V. 96. a.
 Guillelmus Siculus Involuntarius ab Hadriano IV. obtinet. IV. 110. b.
 Guicmundi Opera. VI. 64. a.
 Gonmarus Huygens, & ejus Opera. VIII. 118. a.
 Gun.

Index Materiarum.

Gentabundus, Vandalorum Rex, quamvis Christianus faveret, prioribus tamen regni annis persecutionem, in Africa jamdudum inchoatam, permisit. II. 7. b.
 Guntherus, Comes Scuratzburgensis, in Imperatorem à Bavaris electus, veneno tollitur. V. 10. b.
 Gutramus, Burgundie Rex, inter Sanctos relatus. III. f. b.
 Gustavus, Rex Suecorum, pluribus Imperii Urbibus, & Provinciis potitur, quæ tamen, Gustavo ex vulneribus in prælio acceptis mortuo, ad Imperatorem magnam partem redeunt. VIII. 7. a. Sueci alteris ante fortunas cum Ferdinando II. præstantur. 7. b.

H.

Hadrianus I. à Desiderio, Longobardorum Rege, vexatus, Caroli Magni auxilium implorat, qui bello Desiderium, Regem, capit, & Provincias, Sedi Apostolicæ à Pippino patre donatis, adjicit Sabiniense Territorium, Spoletinumque Ducatum, & Beneventanum. III. 10. a. b.
 Hadriani II. gesta. III. 82. b.
 Hadrianus III. in Gallias proficiscens medio itinere moritur. III. 83. b.
 Hadriani IV. gesta ante, & post Pontificatum. IV. 110. a. Ejus Scripta. 164. b.
 Hadrianus V. Papa. V. 25. b.
 Hadrianus VI. literis monet Fridericum, Saxonium Ducem, ne faveat Lutheri. VII. 74. b.
 Ejus Scripta. 99. a. gesta, & mores. VII. 127. b.
 Hadrianus, Imperator, scripsit Minutio Fundano, Proconsuli, Christianos sine objectu criminis non esse condemnandos. I. f. b. seq.
 Hadrianus Baileus, & ejus Critica Opera. VIII. 110. a.
 Hareses antiquæ renovatæ ab Hæreticis Seculi XVI. VII. 127. b.
 Hæresis quid sit? I. 15. a. quomodo distinguatur à Schismate? ib.
 Hæretici Origines. I. 15. a. Vide etiam Tom. IX. 30. a. b.
 Hæreticus est, qui non sequitur Catholicam unitatem. I. 15. a.
 Hæretici Conciliabula celebrare prohibentur. I. 89. a. Armis retundi debent. V. 42. b. justè ponuntur poenæ temporalibus. 69. a. Novarum rerum cupidi. V. 53. a. à Viocentio Litinensi graphacè descripsi. ib. Nullum judicem in Ecclesia agnoscere volunt. VII. 84. a. in postremos Pontifices Romanos debacchantur. VIII. 43. b.
 Hæretici à Sabaudia pulsi. VIII. 27. a.
 Hæretici recentiores errores hæreticorum Seculi XII. suscitavunt. IV. 165. a. Falso jactant Ecclesiam Orientalem communem cum ipsi habere doctrinam. VIII. 77. a. In fide, quam profitentur, inconstantes. VIII. 82. a.
 Hæreticorum nostri temporis Sectæ, Synagoge sunt Sæcæ. VIII. 85. b.
 Hæreticorum Scripta contra Fidem non retinenda. III. 46. a. Mores VII. 138. a.

Hæreticorum quosdam Friderico Imperatori, & Conrado, ejus Filio, favendum, errores. V. 70. a.
 Hæretici concessa sunt facultas, & securitas veniendi ad Concilium Tridentinum. VII. 84. b.
 Haimericus, Patriarcha Antiochenus. IV. 118. a.
 Halitgeri, Episcopi Cameracensis, Opus. III. 119. a.
 Halloxius, Origenem defendens, improbat, & refellitur. II. in Præfat.
 Himburgensis Episcopus Pallium à Sergio III. petiit, & obtinet. IV. 116. b.
 Harmonius quis? I. 32. a.
 Harpili Scripta. VI. 105. a.
 Hæssa Christi fide imbuitur. III. 13. a.
 Hætonia, Abbas, Capitular. III. 122. a.
 Haymonis Scripta. III. 122. a.
 Haytonis. Vide Hætonis.
 Hegesippi historia de Domitiano dubia. I. f. a.
 Ejus historia Ecclesiastica perit. I. 47. a.
 Helena, Constantinæ Mater, Christi Crucem adinvent. I. 62. b.
 S. Helena, vidua, ab Alexandro III. canonizata. IV. 112. a.
 Helinandi, Monachi, Scripta. V. 98. b.
 Helioabalus, vel Elagabalus, Imperator à Prætorianis occisus, & ejus Corpus in Tyberim projectum. I. 10. a. b.
 Helostia Abbarde studiendi traditur, ejusque amore capitur Abbarde, & cetera ad Helostiam spectantia. IV. 121. a.
 Helpidius, Rhetor, Pitecillanista. I. 77. a. In Synodo Cæsaraugustana damoatur. ib.
 Helvidius Desipiam suæ post partum Virginitatis scissile pectus effundebat, alioque dilemmavit errores. II. 15. b. Helvidius undequaque atheisticissimus. ib.
 Hemming, Monachi, Scripta. IV. 68. b.
 Hemoticon Zenonis Imperatoris quid sit? II. 4. a.
 Henoticon fuit statim rejectum ab omnibus Catholicis, quamvis Ecclesia illud non damnaret. 4. b.
 Henrici I. Angliarum Regis, gesta. IV. 101. b.
 Cum Anselmo, Cantuariensi Archiepiscopo, concordiam init. IV. 139. b.
 Henricus II. Angliæ Rex. IV. 102. a. S. Thomas Cantuariensis card. imprudens occasione dedit. ib. Saverissimè obid à Deo punitus. 102. b. Ab eodem juramento se purgat. 145. b.
 Henricus III. Angliæ Rex. V. 18. b.
 Henricus IV. Angliæ regno quo pacto potitus. V. 19. a. Ejus gesta. VI. 16. a.
 Henricus V. Angliæ Rex, fœdus init cum Duce Burgundie. VI. 11. b.
 Henrici VI. Angliæ Regis, gesta, & Sanctitas. VI. 16. b.
 Henrici VII. Regis Angliæ, gesta. VI. 18. a.
 Henricus VIII. FIDEI DEFENSORIS nomen consequitur. VI. 18. a. VII. 16. b. Repetita Catharina, Matrimonium init cum Anna Bolæna. VII. 30. a. Excommunicatur à Clemente VII. ib. Ecclesiam Romanam contemnit, se vitæque in omnes Catholicos, qui eum Caput Ecclesiæ agnoscere noluerunt. VII. 31. b. seq. Censuris Ecclesiasticis innodatus declaratur à Paulo III. 31. a.

Hien.

Index Materialem.

Henricus, Castellæ Rex. V. 16. b.
 Henricus II. Castellæ Rex. V. 17. a.
 Henricus III. Castellæ Rex. V. 17. b.
 Henrici IV. Castellæ Regis gesta. VI. 19. b.
 Henrici II. Galliarum Regis gesta. VII. 9. b.
 Henrici III. Galliarum Regis gesta. VII. 12. a.
 Eius mors quo pacto contigit? 12. b.
 Henrici IV. Galliarum Regis gesta. VII. 14. a. seq.
 Henricus IV. Bourbonius, in Gallia fautor Hereticorum. VII. 43. a. ejurat hæresim, & obedientiam sanctæ sedi præstat. 43. b. Serdecim conditionibus admittitur ad gratiam Ecclesiæ. 44. a.
 Henricus III. dictus Imperator, ob investituram à Gregorio VII. damnatus. IV. 38. b. & 39. a.
 Ad Canonicum pergens à Papa absolvitur. 39. b. Cum rediret ad vomitum Henricus à Principibus Germaniæ exautoratur, & à Paparurum communione, & regno privatur. 40. a. Romam cum exercitu venit, Gregoriumque in Mole Adriani recludit. ibid. Gregorius VII. antequam moreretur, excommunicationem in Henricum latam non relinquit. 40. b.
 Henricus IV. Imperator investiturarum privilegium à Paschali II. extorquet. IV. 94. b. A Gelasio tamen II. nihil obtinere potest, ibidem. A Callisto II. excommunicatus Henricus ad officium redit. 95. a. Henrici mores, & gesta. ibid.
 Henricus, Imperator Byzantinus. V. 4. a.
 Henricus I. Imperator Sanctiæ fana celestis. IV. 11. a.
 Henricus II. optimus Imperator. IV. 11. b.
 Henricus III. dictus Imperator, excommunicatur, & deponitur. IV. 139. b.
 Henricus III. dictus Imperator, Paschalem II. de Concordia interpellat, & apud Ingelheim Imperii insignia deponit, neque confugit ad Paschalem II. sed frustra. IV. 104. a. b.
 Henricus III. inter Imperatores locum non habet. IV. 11. b. Plures Priores viros quini & proprios filios infestos habuit. ibid. Cadaver ejus per quinquennium insepultum extra Ecclesiam manet. IV. 55. a.
 Henricus IV. Imperator pacem à Callisto II. per Legatos implorat. IV. 140. b.
 Henricus V. Imperator, ejusque gesta. IV. 97. a. Anathemate percellitur. ibid. à Celestino III. cognatur. 125. b.
 Henrici VII. Imperatoris gesta, & mors. V. 8. b.
 Henrici Boich Commentarii in libros Decretalium. V. 118. a.
 Henrici Romici Opera. V. 69. b.
 Henricus Canisius. VII. 122. b.
 Henrici, Abbatis Claravallensis, scripta. IV. 159. a.
 Henricus Dodwellus. VII. 121. a.
 Henricus Gravius. VII. 106. a.
 Henricus Petrus De Gondy, Cardinalis. VIII. 107. a.
 Henrici de Hallia scripta. VI. 98. a.
 Henrici Steronis scripta. V. 99. b.

R. P. Hyacinthi Hist. Eccl. Index.

Henricus Holden, & ejus Opera. VIII. 121. a.
 Henrici, Hostiensis, scripta. V. 117. a.
 Henrici Huntingtoniensis scripta. IV. 152. b.
 Henricus à Sancto Ignatio & ejus Opera. VIII. 136. a.
 Henrici Infortis scripta. VI. 104. a.
 Henricus Kalsen cum Hussius disputat. VI. 100. b.
 Henricus à Losharingia Regnum Neapolitanum invadere molitur. VIII. 157. b.
 Henricus Nonius, Cardinalis, Ordinis S. Augustini, & ejus Opera. VIII. 154. a.
 Henricus Regius. VII. 118. b.
 Henricus Savilius. VIII. 121. a.
 Henrici de Segusio scripta. V. 96. a.
 Henricus Spelmanus. VIII. 121. a.
 Henricus Spondanus & ejus Opera. VIII. 108. b. improbat Concordatum. VII. 140. a.
 Henrici Sufonis scripta. V. 103. b.
 Henricus, Thuringæ & Hassiæ Landgravius, Imperio aliquantulum potius. V. 7. b.
 Henricus Valesius, & ejus Opera. VIII. 119. a.
 Henricus, discipulus Petri de Brinis. IV. 118. b.
 Henricianus. IV. 118. b.
 Heraclonitæ, seu Barbariani, & illosum errores. I. 32. a.
 Heraclius, Patriarcha Hierosolymitanus. IV. 117. a.
 Heraclius Imperator, cum Paulo Monacho congressum habet, ex quo ei affatur Monothellismus. III. 29. b. De ejusdem Congressu cum Athanasio, Patriarcha Jacobitarum, contra vertitur apud Eruclitum. 29. b.
 Heraclius, post multas à Chosrô clades acceptas, secundo adversus eundem bello pugnat. III. 2. b. Pacem firmam inter Romanos & Persas, Lignum Sanctæ Crucis recuperat, indeque datur occasio diei festo Exaltationis S. Crucis. 3. a.
 Heraclius, Angliæ Regis, cadaver jussu Hardicanoni, ipsius Successoris, effoditur, & in Tameisum projicitur. IV. 13. b.
 Herardi, Episcopi Turonensis, Capitula. III. 118. b.
 Heriberti, Monachi, Epistola, in qua Petragoricis hæresibus, & gesta deicuntur. IV. 120. b.
 Herigen Opera. IV. 61. a.
 Herluni, Cameracensis Episcopi, causa judicatur in Synodo Romana. IV. 45. b.
 Herluni, Comes, absolutus. IV. 44. a.
 Hermannus, Archiepiscopus Coloniensis à Sede Apostata, privatur sua sede; Lutheranam hæresim prohibetur. VII. 122. a.
 Hermannus Contractus scripta. IV. 67. a.
 Hermannus Lehmatus, & ejus scripta. VII. 103. b.
 Hermannus Pongilpus, fœdissimæ Sectæ pater, V. 56. b. Ejus ossa jussu Bonificii VIII. exhumantur, & comburuntur. ibid.
 Hermannus Rottvich plures errores docet, & ad ignem damnatur. VI. 50. b.
 Herotas, auctor libri PASTORIS. I. 42. a.
 Hermenegildus ab amore Ingunde ad Fidem Catholicam adductus, à Patre Leovigildo bello impetitur. II. 56. a. b. In vincula conjectus, cum

(f)

Index Matersarum.

- cum Episcopum Arianum, qui ad impetien-
dum ei Eucharistiam venerat, repulisset, mar-
tyr occubuit, *ibid.* b.
- Hermogenes, Magister Militum, ad expellendum
Paulum, Patriarcham Constantinopolitanum,
missus. I. 111. b.
- Hermogenes, & ejus errores. I. 111. b.
- Hermolai Barbari Scripta. VI. 92. b.
- Herodes infirmatur. I. 19. b. ejus fœre Edictum
contra Judæos. *ibid.* Præcipit jugulari Anti-
patrum, filium. *ibid.* moritur corcosus ver-
mibus, *ibid.*
- Herodes Antipas constitutus est Ethnarcha Gal-
ilee, & Petraz. I. 20. a.
- Herodiani, qui erant? I. 24. a.
- Heroldus, Archiepiscopus Saltsburgensis, depo-
nitur, & excommunicatur, eique Fredericus
subrogatur. IV. 45. d.
- Herpi, live Harpi, Scripta. VI. 105. a.
- Hervæ Monachi Dolenis Scripta. IV. 60. b.
- Hefychius, & Euchitæ, dicti sunt Monachi qui-
dam, qui Palamincam hæresim sunt professi.
V. 10. b.
- Hefychii, Patriarchæ Hierosolymitani, Scripta,
III. 42. a. b. Hefychii plures. 48. b.
- Hibernia Heorico, Angliæ Regi, conceditur ob
Religionis bonum. IV. 110. b. Joannes, Hen-
rici filius, Rex coronatur. 113. a.
- Hidropariste, seu Aquari, qui? I. 32. b.
- D. Hieronymo in conscribendis epistolis cur
usus non sit Socrates Pontifex. I. 105. b.
- Ejus vitalumetatem descripta. II. 35. a. Hierony-
mi Opera. 35. b. Hieronymi Elogium. 36. a.
Sancti Hieronymum quinquam à Dallai accu-
sationibus defendant? II. 46. a.
- Hieronymus Amilianus, fundator Congregatio-
nis Clericorum Regularium, qui Somatichi
appellantur, VII. 144. b.
- Hieronymus Afculanus, non Patriarcha Hieroso-
lymitanus, sed Cardinalis fuit à Nicolao III.
creatus. V. 39. b.
- Hieronymus Baguonius. VIII. 114. a.
- Hieronymus Bolsecus, comes Hæresiarum Cal-
vini, ad Ecclesiam, ejurata Hæresi, revertitur,
& vitam Calvinii scilicet, VII. 55. b.
- Hieronymus, Cardinalis Cismate, ejus benefi-
centia in Fratres Ordinis Prædicatorum, VIII.
117. a.
- Hieronymi à Sancta Fide Scripta. VI. 94. b.
seq.
- Hieronymi de Fesulis Eremitarum Congregatio.
VI. 123. b.
- Hieronymus Baptista de la Noza, & ejus Opera.
VIII. 129. a.
- Hieronymus Oleaster, & ejus Opera. VII.
114. b.
- Hieronymus Pradus. VII. 121. b.
- Hieronymus Pragensis, saluum conductum à
Concilio Constantiensis accepit, & nihilominus
jussu damnatus & combustus fuit. VI.
61. a.
- Hieronymus à S. S. Sacramento, restaurator Ord-
inis S. S. Trinitatis Redemptionis Captivorum,
VIII. 155. a.
- Hieronymus Seripandus, ejus zelus, & Scripta.
VII. 116. b.
- Hieronymus Suciæ. VII. 104. b.
- Hieronymus Vecchietti & ejus Opera. VIII.
117. a.
- Hierosolyma à Romanis obediens cincta. I. 22. a.
Flammis incenditur, & ab imis fundamentis di-
ruitur. I. 22. b. A Perisvi subacta, & capta.
III. 2. b. à Cruce signatis expugnatur. IV.
92. b. à Christianis recipitur. IV. 14. b. à Sala-
dino tentatur, & tandem capitur, Latini ex ea
& Græci expulsi. IV. 93. b.
- Hierosolymis Ecclesia à Latinis constituitur. IV.
174. b. Peregrini illuc ad inviscendum Christi
Domini sepulchrum confluunt, *ibid.*
- Hierosolymitanæ Episcopos, Patriarcha fuit con-
stitutus in Concilio Nicæno, servato tamen ju-
re Metropolitico Cæsariensi. I. 84. a.
- Hierosolymitanæ Patriarchæ à seculo septimo us-
que ad seculum undecimum, qui fuerint? *ibid.*
nescitur. III. 24. a. Papebrochius tamen illo-
rum seriem perduxit ad annum 1672.
24. b.
- Hierosolymitanæ Dioceses limites. II. 29. b.
- Hierosolymitanæ Ecclesiæ prerogative. I. 109.
b. Cæsareæ Palæstinæ fuit subiecta. *ibid.*
Patriarchatus plenus jure, à quo tempore potius
sit? Episcopi Hierosolymitani? *ibid.* Vide
etiam Tom. VIII. in Tabulis Chronologicis à pag.
20. a. usque ad pag. 35. b.
- S. Hilario Conebæ excise plurima in Palæstina.
I. 116. a.
- S. Hilarius, Arelatenus Archiepiscopus, Semi-
pelagianorum doctrinæ adhaesit, quam tamen
morigeratus abdicavit. II. 42. b. Diverius est ab eo,
qui ad S. Augustinum Epistolam contra Semi-
pelagianos scripsit. *ibid.*
- Hilarius, Diaconus Ecclesiæ Romanæ, auctor
est Commentariorum in Epistolâ Pauli, qui
S. Ambrosio adscribebantur, nec non Quæsti-
onum Veteris & Novi Testamenti, quæ S. Au-
gustino tribuebantur. I. 101. b.
- Hilarius, Romanæ Ecclesiæ Diaconus, Luciferia-
nus fuit. I. 74. a. Rebaptizandos esse Hære-
cos docuit. *ibid.* A suis erroribus resipuit,
ibid.
- S. Hilarii Episcopi Pictaviensis, pro Fide contra
Arianos defendenda labores. I. 95. b. Ejus O-
pera, genuina & supposititia. 96. a. seq. Sator-
nino Arelateni Episcopo, Arianus, restitit. I. 87.
b. Gallia, ejus beneficio Arianismi labe non
fuerunt infectæ. *ibid.* Interfuit Concilio Sele-
ciensi, 88. a. Arianus ab eo provocatus, illum
remitti ad suam sedem curant. *ibid.*
- Hilarius, Pontifex, egregius sacrorum Canonum
defensor, eorumque observandorum auctor,
II. 12. a.
- Hildeberti, Cenomanensis, postea Turonensis An-
tistitis, Scripta. IV. 154. b.
- Hillegardis, Abbatissa, Opera. IV. 159. b.
- Hildericus Vandalorum Rex, Fulgentium, ali-
osque Episcopos Catholicos ab exiliis teva-
cat, suisque sedibus restituit. II. 57. a.
- Hildoini Opus de vita S. Dionysii graves contro-
versias excitavit in Gallia. III. 120. a.
- Hincmarus, Laodunensis Episcopus, ob de-
fensa sedis Apostolicæ jura, inimicitiam Avin-
culi sui, Hincmari, Archiepiscopi Rem-
ensis, ubi conciliavit, à quo multorum cri-
minum insinulatione apud Carolum Calvum
Gallia-

Index Materialium.

- Galliarum Regem. III. 108. b. Accusatus in Concilio, apud Vermetum habito, Sedem Apostolicam appellat, sed ab Avunculo Romam pergere præcipitur, ejusque Opera in Synodo, apud Attinacum indicta, Episcopatu privatus in carcerem conjicitur. 109. a. Iterum damnatus in Concilio, apud Duziacum convocato, in carcerem traditur, & excrucatur; hujusque Concilii Sententia à Joanne VIII. confirmatur, & Hedeouifas, in ejus locum, Laudunensis Episcopus consecratur. ibid. seq. vita sancto Carolo Calvo.
- Joannes VIII. Synodum indicit Trecentem, in qua Hincmarus, & fons Sede Laudunensi dejectus, annuente Pontifice, etiam cœcus esset, Missam veltibus Pontificalibus amictus celebrandi facultatem obtinuit, eique provisionem Episcopatum pars adjudicata fuit. ibid. Episcopus ad Sedem Apostolicam appellat, & ab Hadriano II. suscipitur. III. 82. b.
- Hincmarus, Remensis Archiepiscopus, injussu in Gothescalcum, & Ratramnum excandit, quod ejus sententia de expogendis ex Hymno Martii verbis: TE TRINA DEITAS, consentire nollet. III. 93. a. Contra Nepotem, Hincmarum, Episcopum Laudunensem, quæ gesserit? 108. b. Hincmarus, Archiepiscopus Remensis, Clericos, ab Ebbono ordinatos, gradu deiecit. 110. a. Scribit in causa Lochani, & Theysbergæ. 107. b. Hincmarum odium & machinationes contra Rothadum, Episcopum Suessensem, 108. a. Quomodo se gesserit erga Gothescalcum in causa Prædeterminationis? III. 94. a. Scripta, & laudes. III. 126. b.
- Hippolyti, Thebani, Scripta, IV. 59. b.
- Sanctus Hippolytus, Episcopus Portuensis, auctor Canonis Paschalis, quem in marmorea Statua inscriptis, & ejus in Bibliotheca Vaticana reservato. I. 49. b.
- Hispania Reges Episcopos nominandi facultate donati. VII. 28. a.
- Hispaniæ Regum series usque ad Philippum V. nunc regnantem. Tom. IX. à pag. 43. b. usque ad pag. 54. a.
- Hispaniæ quando institutum Monasticum receperint? II. 90. b.
- Hispanias occupant Alani, Vandali, & Suevi. II. 2. b.
- Hispaniarum Regnum, ob Ariasimum, assilidum. II. 65. a. Ariana hæresis ab Hispanis eliminatur. ibid. b. Inter Sanctum & Ferdinandum divisum. IV. 103. a.
- Hispani ab Almohadibus male affecti. IV. 101. a.
- Hispaniæ Regis Orator concertationem habet cum Oratore Galliarum Regis. VIII. 28. a.
- Hispani Episcopi in Concilio Toletano XV. explicant quasdam propositiones, quas de Divinis personis aliter acceperant, ubi usque id præstat in Concilio Toletano XVI. III. 42. b. 43. a.
- Hispani Sardiniam occupant, & Siciliæ urbibus aliquibus captis, ab Imperatore Carolo VI. repelluntur, in fœdus cum Imperatore R. P. Hyacinthi Hig. Eccl. Index,
- euntibus Anglis, Sabaudie Duce, & Gallis. VIII. 9. a.
- Hispanorum classis frustra Angliam invadere tentat. VII. 28. a.
- Historia Concilii Tridentini. VII. 87. b. seqq.
- Historia Ecclesiastica unita. I. 2. a.
- Homeritarum Regio Christi Fide imbuitur. II. 56. a.
- Honorii, Papa, Orthodoxia, & Acta simul Concilii VI. Generalis defenduntur. III. 40. a.
- Honorii, Papa, ad Sergium, scribens, mens explicatur. III. 29. a. b. Silentii ab eo indicta œconomia jussu improbat. 30. b.
- Honorius Imperator, contra Donatistas Legem promulgat. I. 68. b. Marcellinifamam vindicat. ibid. Dulcitium Tribunum in Africam mittit. ibid. Prædilectorem suorum Leges, in Donatistas latus, confirmat. ibid.
- Honorius, devictis Tyrannis, Romam triumphans ingreditur. II. 3. a. De Religione Catholica benemeritis est. ibid. Suspectus perdit in suos suorum amoris. ibid.
- Honorius I. ab hæresi Monothelitarum omnino alienus fuit, licet graviter peccarit in modo, quo se gessit cum Monothelitis. III. 15. b. seq.
- Honorius II. antea dictus Lambertus, ex Antipapa in verum Pontificem eligitur. IV. 106. b. Ejus gesta in Pontificatu. ibid. Œconomia erga Ludovicum VI. Galliarum Regem, utitur. 107. a.
- Honorii III. Gesta V. 21. a. Scripta. 126. a.
- Honorii IV. gesta V. 28. b.
- Honorius, Imperator, ignavissimus Princeps. II. 20. a.
- Honorius, Regius quid sentit de statu Ecclesiarum Anglicanarum? VII. 58. b.
- Honoratus à S. Maria. VIII. 139. b.
- S. Honoratus, Alclarnus postel Episcopus, Monasterium fundavit Lennense. II. 43. a.
- Hormisdas, Papa, nunquam hanc propositionem damnavit: UNUS DE TRINITATE PASSUS EST. II. 44. b.
- Ecclesiam Orientalem cum Occidentali conciliat. II. 72. a. P. opusculum Monachorum Scytharum: UNUS ET TRINITATE CRUCIFIXUS EST. quinquam examinavit, nodum damnavit Hormisdas. ibid. b.
- Hortæ consecrate in Columbus suspensæ aservabantur in Ecclesiis. III. 128. a. In Altari consecrandæ summa diligentia, & munditie Sæculo X. conficiebantur. IV. 73. a.
- Hortensis. Vide Henricus Hustensis.
- Hubertus, Clericus, Bosonis Comitis filius, quorundam criminum infirmolatus, Romanus à Benedicto III. vocatur. III. 82. b.
- Hugo Boncompagnus. VII. 125. a.
- Hugo Carlaunensis. IV. 154. a.
- Hugo, Comes, ob rebellionem in Ludovicum Transmarinum, Galliarum Regem, excommunicatur. IV. 44. a.
- Hugo Capetas, Galliarum Rex, eligitur. IV. 6. b.
- Hugo Blancus, Cardinalis, Ecclesiæ adiu propinquitur. IV. 53. a.
- Hugo de Sancti. Caro, & ejus Opera. V. 126. a.

Index Materialium.

Hugo Grotius, & ejus Opera. VIII. 119. a.
Hugo, Filius Heriberti, Comitis Aquitani,
adhuc quingentis, à Joanne X. confirma-
tur in Archiepiscopum Remensem. IV.
17. a.
Hugo, Archiepiscopus Lugdunensis, Victo-
rem III. Pontificem Maximum columniatur,
& ab eodem excommunicatur nisi eum Ri-
chardo, Abbate Massiliensi. IV. 27. a.
Hugo, Caroli Martellinepos, plures Episcopa-
tus, & Abbas administrans, excusatur. III.
62. seq.
Hugo Mathoudus, & ejus Opera. VIII.
122. b.
Hugo Menardus, & ejus Opera. VIII. 123. a.
Hugonis Etheriani Scripta. IV. 150. a.
Hugonis Flaviniacensis Chronicon. IV. 155. a.
Ejus Epistola ad Machildem Comitissim, IV.
65. a.
Hugonis, Episcopi Lingonensis, Scripta. IV. 63.
a. & 64. a.
Hugonis Floriacensis Scripta, IV. 151. a.
Hugonis de Folieto Scripta, IV. 160. a.
Hugonis Pictaviensis Scripta, IV. 160. b.
Hugonis, Archiepiscopi Rotomagensis, Scripta.
IV. 159. b.
Hugonis à S. Victore Opera. IV. 160. a.
Humbaldus, Episcopus Lemovicensis, deponi-
tur. IV. 55. b.
Humberti de Romanis, Magistri Generalis
Ordinis Predicatorum, Gesta & Scripta. V.
102. a.
Humberti, Cardinalis, Opera. IV. 64. b.
Humiliatorum Ordo. V. 155. b.
Hunfridus, Augustus Vindelicorum Archiepisco-
pus, qui à Leone IX. suspensus fuerat, absol-
vitur. IV. 51. a.
Hungari Italiam, & Bavariam populantur. IV.
4. b.
Hungarorum conversio à Pilgrino Archiepi-
scopo Laureacensi, feliciter promovetur. IV.
8. b.
Huniadis Vaivoda, Ducis Hungarici exercitus,
virtus. VI. 5. a. Ejus gesta. 10. a.
Hunnericus, Vandalorum Rex, in Manichæos,
& in Arianos primus, postea in Catholicos
sevit. II. 7. a.
Huni ad fidem Christianam convertuntur. III.
14. a.
Hussitarum Hæresis extincta. VI. 36. b. variæ
Sectæ. VI. 48. b. seq.
Hositas Martinus V. domare volens, Sacram
Expeditionem indicit, VI. 29. a. Hujus Ex-
peditionis infelix exitus sub Eugenio IV.
30. b.
Sanctus Hyacinthus inter Sanctos adscribitur à
Clemente VIII. VII. 45. b.
Hyacinthus Libelli. VIII. 126. b.
Hyacinthus Serry, VIII. 127. b.
Hyacinthus Serronius, VIII. 126. b.
Hydæns à Turcis capitur, statimque ab eorum
manibus eripitur. VI. 35. b.
Hypothafis nomen varî acceptum acerrime
controverfus locum dat Antiochiæ. I.
74. a.
Hypothafis vox varî olim accepta inter Ca-

tholicos diffidiom movit, & quo pacto istud
sedatum fuerit I. 112. b.
Hypothafis triumphum in Deo admittendarum qua-
stio componitur. I. 88. b.
Hyginus, Pontifex, sedit annos quatuor. Obiit
anno 141. L. 13. a.

I.

Jacobitz Alexandrinam, & Antiochenam Se-
dem invadunt. III. 21. a. Jacobitz qui, &
unde dicti? ibid. De eorum origine dispu-
tatur inter disciplinæ critices peritos. ibi-
dem. Eorum errores. ibid. Jacobitz, qui
Ecclesiâ Alexandrinam sæculo octavo re-
xerunt, Communionem cum Ecclesiâ Ro-
mana non redintegrant. 21. b. In gre-
gium Ecclesiâ Romanæ recipiuntur. VI.
78. a. Sedem Antiochenam invadunt. III.
23. b.
S. Jacobus, Primus Hierosolymitanæ Ecclesiæ
Episcopus. I. 18. a.
S. Jacobi Ordo. IV. 175. b.
Jacobus primus, Angliæ Rex. VIII. 21. a.
Jacobi secundi Angliæ Regis gesta. VIII.
24. a.
Jacobus tertius Angliæ Regni legitimus hæres,
& Maria Clementia Sobieski, ejus uxor.
VIII. 25. b.
Jacobus Almainus, & ejus Scripta. VII.
104. a.
Jacobus, Aragonum Rex, Sicilia usurpator, ana-
themate configitur. V. 28. b.
Jacobus Arminius, VII. 59. h.
Jacobus Augustus Thuanus, VIII. 113. b.
Jacobus Bellus Brunæus. VII. 108. a.
Jacobus Boileau, & ejus Opera. VIII.
111. a.
Jacobus Bonfrerius, & ejus Opera. VIII.
130. b.
Jacobus Benignus Bossuet, & ejus Opera.
VIII. 107. b.
Jacobus Bossuetus, Gallicæ le Bossu. VIII.
124. a.
Jacobus Boyleau in sua flagellantium historia
flagellationis, seu disciplinæ usum im-
merito improbat. V. 49. a.
Jacobus Clemens, Dominicanus, à patricio
Heorici tertii, Galliarum Regis, multis argu-
mentis vindicatur, ejusque innocentia compro-
batur. VII. 12. b. seq.
Jacobus Cujacius, VII. 114. b.
Jacobus à S. Dominico, VIII. 151. a.
Jacobus Echardus, & ejus Opera. VIII.
128. a.
Jacobus Faber Stapolensis, ejus Scripta, & erro-
res. VII. 103. a.
Jacobus Goar, & ejus Opera. VIII. 127. b.
Jacobus Gordonus, & ejus Opera. VIII.
137. a.
Jacobus Gretserus, & ejus Opera. VIII.
158. a.
Jacobus Gronovius, & ejus Opera. VIII.
119. a.
Jacobus Laderchius, VIII. 141. a.

Jaco-

Index Materialium.

Jacobus Laines declamat contra Colloquia & Collationes Catholicorum cum hæreticis, VII. 77. b. Ejus labores, & Scripta. 121. b.
 Jacobus Latomus, VII. 105. b.
 Jacobus le Long, & ejus Opera. VIII. 140. b.
 Jacobus Magdalius, VII. 114. a.
 Jacobi Magni Scripta. VI. 105. b.
 Jacobus Marfolier, & ejus Opera. IIX. 141. a.
 Jacobus Merlinus, & ejus Scripta. VII. 103. b.
 Jacobus Naclautus, VII. 110. a.
 Jacobi Nishienfis libri perierunt, I. 97. a.
 Jacobus Noguera, VII. 106. b.
 Jacobus Pamelius, & ejus Scripta. VII. 101. a.
 Jacobus Payva de Andrade, VII. 105. b.
 Jacobi Perezii Scripta. VI. 95. a.
 Jacobus Perronius coram Henrico IV. disputat contra Mornæum Pleſeura, insignem Calvinistam, VII. 78. b.
 Jacobus Quetif, & ejus Opera, IIX. 128. b.
 Jacobus Sadoletus, & ejus Scripta. VII. 99. a. b.
 Jacobus Sallianus, IIX. 139. a.
 Jacobus Sandovius, & ejus Opera, IIX. 110. b.
 Jacobus Sannazarius, & ejus Opera, VII. 97. a.
 Jacobus Hyacinthus Serry, & ejus Opera, IIX. 127. b.
 Jacobus Simondus, & ejus Opera, IIX. 138. a.
 Jacobus Sprengerus, communis studio cum Henrico Inſtitutore, librum, inſcriptum MALEFICARUM, edidit, VI. 104. a.
 Jacobus Titinius, & ejus Opera. IIX. 136. b.
 Jacobus de Vitraco Patriarcha Hierosolymitanus. V. 39. a. ejus Scripta. 96. a. b.
 Jacobi de Voragine, Ordinis Prædicatorum, mores, & Scripta, deque eo judicium, V. 106. b.
 Jacobus Vileſius, IIX. 121. a.
 Jadera, Urbis Dalmatæ, Venetiæ à Ladislao vendita. VI. 8. b.
 Jandunus, vid. Marſilium de Menandrino.
 Janſenſiſtæ in Conventu Cleri Gallicani damnati. IIX. 90. b.
 Janſenius Gandavenſis Episcopuſ, VII. 105. b.
 Janſenius, Ipreſiſ Episcopuſ, omnia ſua Scripta Romani Pontificis judicio accenſura ſubjecit, IIX. 99. a. Præcipuum fundamentum, & Summa doctrinæ Janſenii. 63. b.
 Janſenii, Ipreſiſ Episcopii, Auguſtinus damnatur, eique damnationi refragantes ſubſcribere obſtringuntur, IIX. 37. b. Ejus quinque propoſitiones proſcribuntur, 41. a.
 Janſeniſtæ octus & progreſſus, IIX. 59. a.
 Janus Grætecus, & ejus Opera, IIX. 118. b.
 Jarnacenſe præſidium Catholicos inter & hæreticos, & Catholicorum Victoria. VII. 11. a.
 Javarium municipium oppidum, à Turcis expugnatur, VII. 5. a.
 Ibaſ, Episcopuſ Edreſſenſis, ſuæ Sedis in Synodo Chalcedonenſi reſtituitur, II. 19. b. Epiſtola in Concilio quidem Chalcedonenſi ſuit approbata: ſed hoc Concilii judicium non fuit à S. Leone Papa confirmatum, II. 64. a. Et in Synodo quinta damnatur, II. 65. a.
 Ibraims, Turcarum Imperatoris, geſta, IIX. 3. b. Ejus in Venetis Expeditio, & mores. 5. a.
 Iconomachi nihil pro ſe elcere poſſunt ex Canone XXXIIX. Concilii Illyricitani, quo prohibetur, ne Pictura in Eccleſia habeantur, I. 80. b.
 Iconoclaſtarum Hæreſis origo, III. 31. b. Ejusdem progreſſus, ib.

Idacius, Episcopuſ, vehementer Prifcillianiſtas exagitat, I. 77. a.
 Jejuniuſ fructuſ, VIII. 149. a.
 Jejuniuſ quadageſimalis diverſis diverſis temporibus condito, V. 123. a. b. Hæc vel tempuſ eſt res paræ diſciplinæ, IIX. 144. b.
 Jejuniuſ præcepta ſunt duo, unum imperans abſtinentiam à carnibus, ovib, & lactiniis; alterum indicens unicam reſectionem in die, IIX. 145. b. Principaliter conſiſtit jejuniuſ in unica reſectione, ib.
 Jejunium Mercurii, Venetiæ & Sabbathi Szeculo quarto, I. 116. b. ſeq.
 Jeremas Patriarcha C. P. oblatam ſibi Lutherænorum Confeſſionem Auguſtinum diris devoveſ, & contra illam calumini acuit, IIX. 77. b.
 Jeſuſ, ſive Joſephuſ, Frater Mahometis, Turcarum Imperatoris, Chriſtianum Religionem amplectitur, Demetrii nomine aſſumpto, VI. 4. b.
 Jeſuitæ, à Galliis ejeſti, illic revocantur, VII. 14. b. à Venetiis recipiuntur, IIX. 41. a.
 S. Ignatiuſ, Patriarcha C. P. Gregoriuſ Aſbeſtari, Syracuſarum Episcopuſ, deponit, qui deinde eum à ſolio C. P. deturbari curavit, III. 87. a. Quemodo S. Ignatiuſ Bardani, avunculuſ Michæliſ, Imperatoris, inſectum habuerit? ib. b. S. Ignatiuſ ad ſum Eccleſiam revocatur, ſummo populo plauſu excipitur, 88. a.
 S. Ignatiuſ de Loyola Pacificuſ apud FF. Prædicatoruſ in Collegioſ Jacobi ſtudiuſ Theologiæ, VII. 121. b. à Gregorio XV. Sanctuſ declaratur, ib.
 S. Ignatiuſ de Loyola, ejus Sanctitas, Scripta, & Mores, VII. 121. a. ſeq.
 S. Ignatiuſ, Episcopuſ Annochenuſ, Romæ damnatur ad Beſſiam in Amphitheatro à Leonibuſ voratur anno 109. I. 5. b.
 S. Ignatiuſ, Martyriſ, ſeptem Epistolæ, ad variuſ Eccleſiaſ ſcriptæ, genuinæ ſunt, I. 46. a. alie octo, quæ ſub ejus nomine circumferuntur, ſunt ſuppoſitiæ, I. 46. b.
 S. Ildephoniſ Scripta, III. 50. a.
 Ildimundus & Landuſ, Campaniæ Tyranni, anathemate feriuntur, IV. 53. b.
 Illyberitana Concilii Epocla anno Diocletianiæ perſecutionis incerto aſſignanda, I. 80. b. Quid intelligat Illyberitanuſ Conciliuſ nomine Communionis, ib. Canon vetuſ Pictuſ erplicitur, ib. ſeq.
 Illuminatorum Secta, IIX. 71. a.
 Illyrici Eccleſiæ aliquot Arianiſmi labe inſectæ, I. 73. a.
 Imaginuſ cultuſ in Oriente ſublatur à Jerido, Saracenorum Tyranno, ſed ſub Ulido, ejus filio, reſtituitur, III. 31. b. qualis debeat eſſe ex II. Synodo Nicæna, 44. b.
 Imaginuſ uſuſ aliquiſ ſuit tribuſ prioribuſ Szeculaſ, quævis non adeo frequenſ, III. 33. b. quarto & ſequentiſ Szeculuſ frequenſſimè Imagines, & in omnibuſ lociſ viſæ, 34. a.
 Imaginibuſ Sacriſ aliquem cultum eſſe deferendum, nunquam Galliſ inſiciuſ ſerant, quævis de modo, quo coluſ deberent, non ſtatuſ cum Græciſ convenirent, II. 34. b. Concilii Tridentini contra redivivoſ Iconomachos Decretuſ, ib. ſeq.

Index Materialium.

- Imagines Sanctorum quales poni debeant in Ecclesiis. IX. 36. b.
- Immunus Clericorum. IV. 41. a.
- Imperatores non habent nisi civilem auctoritatem in convocacione Conciliorum. I. 31. c.
- Imperatores Tempis Saeculo quarto magna cum pompa dedicabant. I. 124. a.
- Imperii Orientalis duratio, & amplitudo. VI. 4. a.
- Imperium Occidentis deficit. II. 5. b.
- Impugnatur rationes Gallorum contra Concordatum. VII. 140. b.
- Incanationis doctrina Saeculo quarto. I. 133. a.
- Incessuosorum error, hoc est, Jurisconsultorum consanguinitatis gradus perperam numerantium, damnatur ab Alexandro II. in Synodo Romana. IV. 52. a.
- Incorruptio Hæretici qui, & in quo erraret. II. 60. c.
- Incondita, Cetholica, frustra à Gofwinde, Ariana, ejus avia, de Religione tenetur, quin postea ipsa Hærenegildum, conjugem, & Hispania Regem, ad fidem Catholicam adducit. II. 56. a.
- Ingulphi Abbas. Historia. IV. 158. c.
- Independencia Sæcla in Anglia. IX. 22. c.
- Indigenæ, seu advenæ, apud Judæos erant Profelyti ex Justitia. I. 24. c.
- Index Librorum veteris & novi Testamenti textitur in Concilio Laodiceno, habito an. 363. secundum Papiam, vel 365. secundum Petrum de Marca. I. 90. b.
- Indi pessimè habentur ab Hispanis, ad quorum crudelitatem compescendam mittitur Petrus Gálca. VII. 22. c. S. Pius V. Hispanos ea de re admonet, & ad mansuetudinem erga Indos exercendam, eumque etiam adhortatur. ibidem.
- India exterior. Vide ÆTHIOPIA.
- Indulgentias largiri potest Ecclesie, eoque jure omni ævo posita est. IV. 167. a.
- Indulgentiarum iotium. III. 80. a.
- Indulgentiarum promulgatio à Leone X. quibusdam demandata. VII. c. 6. b.
- Indulgentie contra Iosides militantis in Concilio Lateranensi I. concessæ. IV. 133. b.
- Indulta Pontifici concessa Regibus Gallis ad nominationem Abbatiarum. VII. 139. b.
- Innocentius I. multas scripsit Epistolæ Decretales. II. 16. b. Epistola Innocentii ad Arcadium Imperatorem est supposita, & ad eandem classem ablegandæ sunt duæ Arcadii Imperatoris ad Innocentium I. Epistolæ. ibidem.
- Innocentius II. invitatus Pontificatum accipit. IV. 107. a. In Gallias fugit. 108. a. Lothario Imperatori, Investituræ non retinuit. ibidem. Romam revertitur, statimque Pisas secedit. ibidem. A Rogerio captivus factus, Investituræ Sicilie, Apulie, Calabria, & Capuæ ei concedit. ibidem.
- Innocentius III. Antipapa. IV. 111. b.
- Innocentius III. à Clemente III. Cardinalis creatus. V. 20. b. ubi videtur potius nota sub finem Tomi hujus.
- Innocentius III. postquam Pontifex fuisset renunciatus, Presbyter ordinatus est. V. 19. b. Ejusdem Summi Pontificis gesta. 20. b. Innocentii III. post mortem apparitio in fabula loco sit habenda. 21. b. Ejus Scripta. 116. a.
- Innocentii IV. gesta. V. 22. b. Quædam de ejus morte commenta. 21. a. Scripta. 116. b.
- Innocentius V. Papa. V. 25. b.
- Innocentii VI. gesta. V. 33. b.
- Innocentii VII. Pontificatus. VI. 24. b.
- Innocentii VIII. gesta. VI. 36. b.
- Innocentii IX. eligatur Pontifex. VII. 43. b. Ejus virtutes & obitus. ibid.
- Innocentii X. gesta. VIII. 38. a.
- Innocentii XI. gesta, & pietas in Deum. VIII. 44. b.
- Innocentii XII. gesta. VIII. 48. b.
- Innocentii XIII. feliciter nunc Sedentis, leudes. VIII. 51. b.
- Inquisitionis officium Fratribus Prædicatoribus demandatur, ab hisque exercetur. V. 43. a. Inquisitione Officium quantum odent Hæretici Novatores, & cur fuerit institutum. 43. b. cum Ordine Prædicatorum. 133. a. In Regno Castellæ instituitur. VI. 20. b.
- INTERIM, Edictum Caroli V. Imperatoris. VII. 6. b.
- In erudi Venet historia. VIII. 30. b.
- Institutum Ordinis Prædicatorum magnam cum Instituto Carthusianorum affinitatem habet. VII. 108. a.
- Instantius, Episcopus Priscillianista. 77. c. Damnamur in Synodo Cæsaraugustana. ibidem. Priscillianus, & Salvianus, electi Episcopus ejusdem Sæclæ, itidem proscripti sunt. ibid. In exilium mittitur Instantius. 77. a. Romam ad Damalium Pepem proficiscitur. ibidem. In Galliam regressus, & à S. Martino Turonensi aliusque Episcopis repulsi, ad Maximum Tyraunum appellat. ibid. Ecclesiæ suæ restituitur. ibid. Ad Synodum evocatus exauctoratur, & in exilium mittitur. 77. b.
- Investiture quid, & unde originem habeat. IV. 38. b. Investiture tolerantæ usque ad Gregorium VII. ibid. Investiturarum Controversia quomodo composita in Concilio Lateranensi 140. b. Cur dampnata à Gregorio VII. IV. 41. a. Investiturarum abrogationi non obest Concordatum Gallicum. 42. a. Illatum his quo pacto in Concilio Lateranensi I. composita fuerit. IV. 40. b. 95. a. & 133. a.
- Joachimus, Abbas, inter Hæreticos non est numerandus. IV. 129. b. An dono Prophetæ fuerit insignitus. 130. a. Pæ & sensu obit, miraculique post mortem claruit. 130. b. Ejus opeta. 161. a.
- Joanne, Darcie dicit, Puella Aurelianensis, præclara in Gallis gesta. VI. 12. b. In Anglorum potestatem venit, ab hisque exuitur. 13. a. Ejus innocentia vindicatur. ibid.
- Joanna Franciscæ Fremior de Chantal, VIII. 152. b.
- Joanna, Regina Neapolis, multis ac diuturnis bellis in Regno Neapolitano occasionem præbet. VI. 9. a.
- Joanne, Galliarum Regina, Collegii Navarræ apud Parisios Fundatrix. V. 14. a.
- Joannæ Papillæ fabula exploditur. III. 80. b. seq.
- Joanna Semetæ, tertia Henrici VIII Angliæ Regis uxor. VII. 16. a.
- Joanna, Siciliæ Regina, innocens à Clemente VI.

Index Materiarum.

- declaratur, & dispensationem inuendi matrimonium cum Ludovico, Principe Tarentino, obtinet. V. 33. b.
8. Joannes Evangelista, in oleum ignitum conjicitur, & saluus evasit, relegatur in Insulam Patmos, scribit Apocalypsin. Sub Nerva, Imperatore, solvitur ab axilii, & creditur Ephesum. I. 4. b. sq. Fugit à Balneo propter adventum Hæresiarum Cerinthi. I. 27. d.
- Joannes, Papa, à Theodorico, Gothorum Rege, Constantinopolim mittitur, ut Ariosis ab Justinio, Imperatore, ablatæ Ecclesiæ restituerantur, qui tamen, veluti demandatæ Legationis prævaricator, à Theodoro in vincula conjicitur, ibique vitam claudit. II. 52. b. sq. Duræpitolæ, illi tributæ, sunt supposititæ. 72. b.
- Joannis II. Papæ, ad Valerium Epistolæ, est supposititæ. II. 73. b.
- Joannis, Papæ III. Epistola ad Episcopos Germaniæ, & Galliæ, supposititæ. II. 74. b.
- Joannes VIII. Papa, in Galliis proficitur. III. 82. b. sq. Joannes VIII. fabulæ de Joanna Papissa locum non dedit. 83. a. In Causa Photii, quem in Sedem Constantinopolitanam restitui consensit, excusatur. ibid. Joannis VIII. Epistolæ. ibid. S. Gregorius vita perperam ipsi à Platina adscribitur. ibid.
- Joannes IX. Responsum super Normannis, post susceperat Baptisiam, gentilitèr viventibus. IV. 20. b.
- Joannes XI. semper fuit alieni juris. IV. 17. b.
- Joannes XII. primus ex Romanis Pontificibus nomen mutavit. IV. 18. b. Orcone, Imperatore, cum exercitu Romam adventante, fugit, atque in Conciliabulo deponitur, sed suam Sedem postea recuperat. ibid. Mort Joannis ex Luitprando, auctore hac in re suspecto. ibid.
- Joannes XVII. propter XVI. appellari voluit XVII. & cur? IV. 21. a.
- Joannis XX. gesta, & mors infelix. V. 26. a.
- Joannis XXII. electio, & Pontificatus. V. 31. b. à Ludovico Bavar. fautoribus impetens. V. 61. a. Negari non potest Joannem XXII. propendisse in sententiam quorundam Veterum Patrum circa dilationem visionis Dei. 61. b. Palsio asserit Calvinus, Joannem XXII. docuisse, animas esse mortales, unaque cum corporibus mutare usque ad diem judicii. ibid. Sententiarum da dulatione visionis beatificæ usque ad diem judicii nullo unquam Decreto approbavit, sed tantum quæstionem hanc in utramque partem optavit disceptari. V. 122. b. Petri de Alliaco, & Joannis Gersonii hac de re testimonia expenduntur. 123. b. sq.
- Joannes XXI. alias XXII. à Ludovico Bavar. peroratorat reprehenditur, & tanquam Hæreticus denunciatur. V. 20. a.
- Joannis XXIII. gesta. VI. 27. b. Joannes, ob pacem Ecclesiæ, Pontificatu se abdicat. 28. a.
- Joannes XV. Patriarcha Alexandrinus, Christina in sua Ecclesia instaurat. V. 41. a.
- Joannes, Patriarcha Antiochenus, plus æquo quidem favet Nestorii personæ, ab illius tamen hæresi semper fuit alienus. II. 21. a. Cyrilli anathematismos impugnavit, quod existimaret Cyrillum in extremum alium errorem decessisse. ibidem. Ephesi-
- ni Patres, ea accuratius discussa, Joannis Antiochem rectam fidem agnoverunt. 21. b. Ephesium pergens ad Concilium, moras de industria necit. II. 26. b. quinta die, post latam in Nestorium Sententiam, adventans, Conciliabulum coagrat cum suis Orientalibus. 27. a. In hoc Pseudo-Concilio gesta, irrita declarantur ab Ephesina Synodo; mox cum ter vocatus non comparuisset Joannes Antiochenus, excommunicationis in eum, etque adherentis Episcopos, lata est Sententia. II. 27. b. Cum Cyrillo pacem init, etque significat, se Nestorium damnare, & Maximiani approbare Ordinationem. II. 28. a. Fides etiam Professioni subscriptæ, in qua unicam in Christo personam, & B. Virginem, ut Dreparam, agnovit. ibidem. Procli, non Theodori Mopvesteni secentiæ subscriptæ. 28. b. Orientales aliquot Episcopi etiam, post initam pacem inter Joannem Antiochenum & Cyrillum, Nestorium damnare recusant. II. 28. a. Imperator contra illos Sacram promulgat, qua permoti aliqui manus dederunt, ceteris in errorem obstinatis animis hærentibus. ib.
- Joannes Patriarcha Antiochanus, IV. 117. b.
- Joannes Capadocæ, Patriarcha C. P. (EUCUMENICI, seu UNIVERSALIS) nomen primum sibi arrogavit. II. 78. a.
- Joannes, Patriarcha C. P. Thomas II. successor, Orthodoxus fuit. III. 25. a.
- Joannes XI. Patriarcha C. P. V. 38. b.
- Joannes, seu Januæ, Patriarcha C. P. Iconoclasta perquisitus. III. 26. b.
- Joannes IV. Episcopus Hiarosolymitanus, non successit Eustachio, sed Macario. II. 77. a. b. à S. Sahba, Abbate, à communione Hæretici Severi ad Synodi Chalcedonensis professionem adducitur. II. 77. a.
- Joannes, Episcopus Piacentinus, contra Gregorium V. electus in Antipapam, ab Otone Imperatore ludibrio habetur. IV. 20. a.
- Joannes, Episcopus Præstavianus, S. Thome & Cantuariensis amicus, in Archiepiscopum Lugdunensem creatur. IV. 111. b.
- Joannes, Archiepiscopus Ravennas, excommunicationis fulmine percellitur à Nicolao I. III. 82. a.
- Joannes, Dux Burgundiar, Ludovicum, Ducem Aurelianensem, occidit, & à Carolo VI. Galliarum Rege, homicidæ veniam obtinet. VI. 11. b. Angles in Galliam vocat. ib. novar turbas in Gallia ciens, & tandem per insidias occiditur. 12. a.
- Joannis I. Castellæ Regis gesta. V. 17. b.
- Joannes II. Castellæ Rex. VI. 18. b.
- Joannis, Galliarum Regis, gesta. V. 15. b.
- Joannis, Indorum Regis, vulgò PRETEJEAN, ad Alexandrum III. epistola. IV. 103. a.
- Joannes Fridericus, Dux Saxoniar, vincitur, & mulctatur. VII. 6. a.
- Joannis, Venerabilior Ducis, io Joannem Patriarcham Gradensem, servitutes. III. 110. b.
- Joannes, Amasius Theodori, ex Presbytero Episcopus Bononiensis, ad Ravennæ insulas transfertur. IV. 16. b. Evadit Pontifex Maximus. ib. Pontificatum bene admostrat. ib. & seq. Joannis X. depositio & mors. 17. a.
- Joannes, ductus sine terra, Anglorum Rex, à Phi-

Index Materialem.

- Philippo Augustino ordinem redactus. V. 11.
b. Eodem bellum à Ludovico VIII. inferitur. 12.
a. Gesta. 18. a.
- Joannes Agricola, ejus errores. VII. 64. b.
Joannis Andree Scripta. V. 117. b.
Joannis Anguiffina Scripta. V. 118. a.
Joannes Annus Vitenfensis. VI. 103. a.
Joannis Antiocheni, Scripta. IV. 149. b.
Joannes Austriacus, Geufios vincit. VII. 19. b.
Joannes Avila. VII. 105. b.
Joannis Baconi, Carmelite, Scripta. V. 115. b.
Joannes Balzus. VII. 102. b.
Joannes Barreia, author Congregationis Fulien-
fis. VII. 145. a.
- Joannis Bassula, Ordinis Minorum, Scripta. V.
113. b.
- Joannis Beci, seu Veci, Patriarche C. P. Audi-
um in Ecclesia Latina. V. 38. a.
- Joannis Bekithi Scripta. IV. 154. a.
- Joannis Biclarenfis, Episcopi Gerundenfis, gesta,
& Scripta. II. 82. a.
- Joannes Boccatus. V. 97. b.
- Joannes Bollandus. IIX. 135. b.
- Joannis Bona, Cardinalis, Opera. IIX. 124. b.
- Joannes Brando, Chronodomi Auctor. VI. 98. a.
- Joannes Brennius. VII. 53. a. Ejus errores. VII.
64. b.
- Joannes Brevis Cora, Scriptor Gallus. VI. 91. b.
- Joannis Bromptem Chronicon. IV. 152. a.
- Joannes Bomderius. VII. 114. a.
- Joannes Buxtorfius, & ejus Opera. IIX. 118. a.
- Joannes Caballusius, & ejus Opera. IIX. 141. a.
- Joanna Calderini Scripta. V. 117. b.
- Joannes de Calore quosdam in Facultate Patifi-
entis docuit errores, quos confusus est palam ejur-
rare. V. 63. b.
- Joannes Calvinus quis? VII. 55. a. Ejus studia.
ibidem. mutat genus vite, & nomen. 55. b.
vendit beneficia. ibidem. Ejus vita. ibidem.
Partiit degens, à Collegio Forteti per fenestram
eratis, ibidem. Institutionum libri scripti,
ibidem. In Germaniam recedit ibid. In
Galliam revetitur. ibidem. Pictaviu perrexit,
ubi suos errores sparsit. ibidem. Geneviam
venit, ibique suos errores disseminat. 56. a.
Diffimilitudo morum inter ipsum & Lutherum.
ibidem. Descriptio ejus indolis. ibidem.
Obitus. 56. b. Errores persequitur. ib. & seqq.
- Joannes Camerius, Patriarcha C. P. V. 37. a.
- Joannes Camerius Theologus à Barbaris exci-
sq. historiam scripsit. IV. 59. b.
- Joannes Cantacuzenus, post Imperium admini-
stratum, illo se abdicat. V. 5. b. Opera. 95.
a.
- Joannis Capreoli gesta, & Scripta. VI. 100. b.
- Joannes de Capistrano in Bohemiam Nuntius.
VI. 32. a. Sanctitas, & Scripta. VI. 105.
a.
- Joannes Capgravi Scripta. VI. 106. a.
- Joannes Castellus Henricum IV. Galliarum Re-
gem, à medio tollere tentat. VII. 14. b.
- Joannes Castriotus Crojam, diuini suz Metro-
polim, Amaratibi, Turcarum Imperatori, ce-
dere cogitur, eique suos obseques dat filios. VI.
5. a.
- Joannis Chrysofomi vita summeim describi-
tur. II. 33. b. seq. Eius Scripta. 34. a. Epistola
ad Celsium non est S. Joannis Chrysofomi
factus. ibidem. Cetera Opera adscriptoria
- S. Joannis Chrysofomi recensentur. 34. b.
Qua doce Chrysofomus pre ceteris ceteris
est? ibidem. 16. 3.
- Joannes Chrysofomus ob receptis Monachos,
qui habant à patribus Origenis, Theop-
phili Alexandrini, Epaphanii, & Hieronymi,
odium sibi conflixit. II. 30. b. Chryso-
fomus in Synodo ad Quercum damnatur,
& Arcadii, Imperatoris, iulius exulat. ibidem &
31. a. Paulò post ab exilio revocatur. 31. a.
Ob repetentiam Eudociam, Augustam, rus-
sus in Pseudo-Synodo damnatur, & in exi-
lium mittitur. ibidem. Innocentius I. Chry-
sofomi in Synodo Romana innocentiam declar-
at, & pro eo Legatus ad Honorium Imper-
atorem, mittit. 31. a. Chrysofomus in exi-
lio moritur. ibidem.
- Joannes Ciampinus, & ejus Opera. VIII. 125.
a.
- Joannis Cinnami Scripta. IV. 150. a.
- Joannes Clericus. VII. 114. 6.
- Joannes Chmaceus. II. 85. a.
- Joannes Cochleus. VII. 106. b.
- Joannis Colesii, in literas amor, & Scripta. VI. 95.
b.
- Joannis Columæ, Ordinis Prædicatorum, Scrip-
ta. V. 102. a.
- Joannes Commenus in Romanam Ecclesiam pro-
pensus. IV. 90. b. Ejus piecas. ibidem.
- Joannes Baptista Corellius, & ejus Opera. IIX.
113. a.
- Joannis de Crema, Sedis Apostolicæ Legati, mors
ficticia. IV. 146. b.
- Joannis à Cruce. IIX. 135. b.
- Joannis Cypariotii Scripta. V. 55. a.
- Joannes, Cyri in throno C. P. Successor, alius
est Monothelita, alius Catholicus. III.
25. b.
- Joannes Dallus. IIX. 114. b.
- Joannes Damascenus fidem adversus Iconoclastas
propugnat. III. 32. b. Proditicia à Leone
Isauro, Imperatore, sub ipsius nomine conficta
epistola, ab eodem Leone mittitur ad Sarace-
norum Caliphum, qui S. Joanni Damasceno
manum truncari iussit, quæ tamen de sequen-
ti à B. Virgine et miraculose reddita est. ibid.
& 52. b. Ejus gesta, & Scripta. 52. b. &
53. a. Auctor non est orationis con-
tra Constantinum, dictum Caballum, Impe-
ratorem. III. 9. b.
- Joannes Dantis. IIX. 114. a.
- S. Joannes de Deo, Fundator Ordinis Charitatis
erga Infimos. VII. 144. a.
- Joannes Diaconus, vita S. Gregorii M. Papæ,
Scriptor. III. 121. b.
- Joannes Doczus. VII. 108. b.
- Joannes Dominus in Bohemiam, & Hungariam
Legatus mittitur. VI. 29. a. gesta, & laudes,
VI. 108. a. b.
- Joannes Doujaus IIX. 114. a.
- Joannes Driedo. VII. 105. b.
- Joannes Dubravius. VII. 102. b.
- Joannes Duns Scotus, Scholæ Scotistarum Institutor.
V. 112. b. seq.
- Joannes Stephanus Dutantius. VII. 124. b.
- Joannes Eckius infracto animo disputat cum Ca-
rolustadio, & Martino Luthero. VII. 73. a. b.
Ejus Opera. 106. b.
- Joannis Eleemolynarii vitæ Scriptor. III. 113. b.

Index Materialium.

Joannis Etigenæ errores. III. 121. a. Scripti li-
brum, quo Berengarii, cæterorumque Sacra-
mentariorum hæresim præformavit. III. 93. a.
Joannes Eugenius, Antirhetici aduersus Gene-
rale Concilium Florentinum Auctor. VI. 89. a.
Joannes Faber, Ordinis Predicatorum Scriptor.
VII. 110. a. b.
Joannes Ferdinandus. VII. 122. b.
Joannes Ferus. VII. 118. b.
Joannes Fischerus, & ejus Scripta. VII. 99. b.
Innocentia vite. ibid. Mors gloriæ. ibid.
Joannis Fronteau Opera. VIII. 142. a.
Joannes Gagnus. VII. 103. a.
Joannes Galeatus, Vicecomes, à Venceslao, Im-
peratore, Mediolani Ducis titulum obtinet. VI.
26. b.
Joanni Galeatio Ducatum Mediolanensem ven-
dit Venceslaus, Imperator. V. 21. a.
Joannes Garerius. VIII. 138. b.
Joannes Garerius. VIII. 136. b.
Joannes Gerbelius, & ejus Opera. VIII. 111. a.
Joannis de S. Gemignano Scripta. V. 107. b.
Joanni Gersen tribuunt aliqui librum de Imita-
tione Christi. VI. 130. a.
Joannis Gersonii gesta, & Scripta. VI. 89. b. Ger-
soni non est auctor Libri de Imitatione Chri-
sti. 90. b. seq.
Joannes Glyci, Patriarcha C.P. V. 18. b.
Joannes Gobelius. VI. 97. a.
Joannes Gonzalez de Albenda. VIII. 130. a.
Joannes Gonzalez de Leon. VIII. 129. a.
Joannes de Gorteli, & alii quidam Religiosi Men-
dicantes damnantur. VI. 71. a.
Joannes Grancolas, & ejus Opera. VIII. 111. a.
Joannes Gropperus. VII. 106. b.
S. Joannes Gualbertus Vallumbrosanæ Con-
gregationis institutor. IV. 80. b.
Joannes Gnallensis, Ordinis Minorum Scriptor. V.
112. a.
Joannes Harduinus. VIII. 118. b.
Joannes de la Haye, & ejus Opera. VII. 112. b.
Joannes Hieronimemus, Patriarcha C.P. IV. 114. a.
Joannes Episcopus Hierosolymitanus, cum Hæ-
resiarcho Pelagio hereticus agit. II. 9. a.
Joannes Hus Wiclefii errores mordicus tuetur,
& per Bohemiam latè diffundit. VI. 45. b. Jo-
annes Hus unà cum Hieronymo Pragen-
si Wiclefii errores in Bohemia disseminat. ib.
& seqq. Joannem Hus Shinko, Archiepiscopus
Pragen-
sis, infestatur, sed sub ejus successe-
tore Albico, nequissimo Præfule, propagatur
Husitarum Hæresis. 46. b. Joannes Hus damna-
tur in Concilio Constantiensi, & vivicom-
buri punitur. 47. b. Hieronymus Pragen-
sis vivus combuitur. ibid. Lutherani, & Calvi-
niste falsò sibi Joannem Hus patronum adsci-
sunt. ib. & seqq. Husiste in plures Sectas di-
visi. 48. b. Neque à Papa, neque à Concilio
Constantiensi Literas salvi Conductus accepit,
sed eas ab Imperatore obtinuit, qui postea, ob
nova Crimina Constantiæ commissa à Joanne
Hus, carcerem & ignem ei cinxit. VI. 59.
b. seqq. Joannes Hus usque ad extremam vite
periodum Missam celebravit. 61. a.
Joannis Patriarchæ Constantinopolitani, dicti
jejunatoris, Sanctitati non officit UNIVER-
SALIS ab ipso titulus usurpat. II. 79. a. Scri-
ta. 84. b.

R. P. Hyacinthi Hiji. Eccl. Index,

Joannes à Jesu Maria. VIII. 135. b.
Joannis ab Inno Scripta. VI. 108. a.
Joannes L' Alemander. VII. 142. b.
Joannes Lallier à Sacra Facultate Parisiensi pro-
scriptus. VI. 12. b.
Joannis de Latone, & Petri de Bonageta errores
circa Eucharistiam. V. 65. b.
Joannes Launejus, ejus à Vera Critica, & Opera.
VIII. 109. a. seq. carnes non officere jejuni-
o Quadragesimali, etiam extra necessitatem, do-
cet. VIII. 143. b. seqq.
Joannes Leonardus, Congregationis, quæ MA-
TRIS DEI appellatur, Fundator. IX. 142. b.
Joannes Leunclavius. VII. 126. b.
Joannis Lignani Scripta. V. 112. a.
Joannes Lincurius. VI. 98. a.
Joannes Lotinus, & ejus Opera. VIII. 136. b.
Joannes Ludovicus Viver. VII. 107. b.
Joannes Mahillonius, ejus Opera, & elogium,
VIII. 121. a. seq.
Joannes Magnus. VII. 102. b.
Joannes Major. VII. 107. a.
Joannes Maldonatus, ejus cum Facultate Pa-
risiensi. VII. 125. a. Ejus Scripta & virtutes,
VII. 123. b.
Joannis Malele Chronicon. III. 70. a.
Joannes Marchand à Sacra Facultate Parisiensi
proscriptus. VI. 32. a.
Joannes Margaritus. V. 102. b.
Joannes Mariana, & ejus Opera. VIII. 136. b.
Joannes Martinus, & ejus Opera. VIII. 123. a.
S. Joannes de Matha, Ordinis Redemptionis Ca-
ptivorum Institutor. V. 135. b.
Joannis de Mediavilla Scripta. V. 121. b.
Joannes Medina, & ejus Scripta. VII. 105. b.
Joannes Mercerus, & ejus Scripta. VII. 104. a.
Joannes de Mercuria à Sacra Facultate Parisiensi
damnatur. V. 62. a. Ejus præcipui errores,
62. b.
Joannes Molanus. VIII. 106. a.
Joannis, dicti Monachi, Scripta. V. 117. b.
Joannes de Monte Corvino in Oriente Legatus
constituitur. V. 31. b.
Joannis de Monte Nigrogesta & laudes. VI. 99.
a. seq.
Joannes de Montefono errores damnantur. V.
59. a.
Joannes Mocinus, & ejus Opera. VIII. 140. a.
Joannes Moctus, Scriptor vite S. Joannis He-
rosolymitanæ, perperam cognominatur EVI-
RATUS. III. 22. a. Pratum spirituale. 49. a.
Joannis Naucleri Chthonicon. VI. 96. b.
Joannes Neercassel, Episcopus Castoriensis, &
ejus Opera. VIII. 119. a.
Joannes Nicolai reddidit Librum contra Lanno-
jum : de jejuniis Christiani, & Christianæ ab-
stinentiæ veteri & legitimo ritu, juxta veterem
Ecclesiæ Universalis usum. VIII. 144. b.
Opera. 129. b.
Joannes Nader, à Concilio Basiliensi Legatus in
Bohemiam missus. VI. 100. b.
Joannes Oecolampadius moritur. VII. 73. a.
Joannes Oldacastel, pectinax VViclefista in Syno-
do Londinensi damnatur, & Gurie seculari
traditur. IV. 81. b.
Joannes Opitracet, & ejus Opera. VIII. 128. a.
Joannes Palæologus, Orientis Imperator. VI.
2. b.

(6)

Joannes

Index Materialium.

- Joannes Palafox, & ejus Opera. VIII. 120. a.
 Joannes Patmenfis, libri infcripti: EVANGELIUM AETERNUM, credits Anchor. V. 47. b.
 Joannes, Patifienfis, non confundendus com Joanne, qui dicitur PUNGENS ASINUM. V. 107. b.
 Joannis, Patifienfis, error circa Euchariftiam. V. 60. b.
 Joannis Parvi errores, eorumque damnatio. VI. 54. b.
 Joannes Peafonus. VIII. 122. a.
 Joannes Pekamus, & ejus Scripta. V. 111. b.
 Joannes Penna, Defenfior Societatis Jefu. VII. 142. b.
 Joannes Philippus, & ejus Opera. VIII. 137. a.
 Joannis Philoponi Scripta, ejusque impagnatores. III. 48. b.
 Joannis Pici, Mitandulani, Scripta, & mores, VI. 94. a.
 Joannes Picus, Carthofianus. VII. 107. b.
 Joannes Pineda, & ejus Opera. VII. 136. b.
 Joannes Pifcator. VII. 19. a. Ejus errores, ibid. à Calviniftis damnatur. 59. b.
 Joannes Pifceus. VII. 102. b.
 Joannis de Pollaco in materia Confelfionis Sacramentalis errores, eorumque damnatio. V. 71. a. & 96. b.
 Joannes Quintina. VII. 124. a.
 Joannis Ragulini gefta, & Scripta, VI. 108. a.
 Joannis Raulini Scripta, VI. 98. b.
 Joannes Richardus plures errores docet, quos, cum damnati fuiffent, revocavit. VI. 56. a.
 Joannes Reuchlinus. VI. 96. b. accufatur apud Academiâ Colonienfem. VII. 70. a. Edit. epiftolas obfcurore Virorum. VII. 70. b. Ejus Causa cum Monachis, & Theologis Scholafticis exitus. VII. 72. a.
 Joannis, Roberti filius, fedis Romanæ poft Joannem XIV. invafor, non debet appellari Joannes XV. IV. 20. a.
 Joannes Saguens. VIII. 142. b.
 Joannis Saresberienfis Opera. IV. 154. a.
 Joannis Scoti Erigenæ Scripta. III. 122. b. Non confundendus com Joanne Æthelinge Abbate. ibidem. Martyrium hujus Joannis ab Hæreticis confectum eft. ibidem.
 Joannis Scilitæ Scripta, & dignitates. IV. 69. a.
 Joannes Seldenus. VIII. 121. a.
 Joannes Scyriopolitanus. II. 84. b.
 Joannes Sladanus. VII. 102. b.
 Joannis Sobieski, Poloniæ Regis, virtus, & de Turcis infignis reportata Victoria. VIII. 5. 6.
 Joannes Soropolites, Patriarcha C.P.V. 38. b.
 Joannes Tahienfis, & ejus Summa. VII. 115. b.
 Joannes Talaja, cognomento Tabenniofita, in Patriarcham electus Alexandrinum, ab Acacio, Conftantinopolitano Epifcopo, apud Zemonem accufatus. II. 20. a. Romam ad Simplicium, Pontificem Maximum, pergit, & quæ illie egerit. 20. b.
 Joannis Tauleri Scripta, & Ludovici Blofi de eo fententia. V. 108. b.
 Joannes Tezelius Indulgentias de mandato Archiepifcopi Moguntini promulgat. VII. 126. b.
 Joannes Teutonicus, Ordinis Prædicatorum Magifter Generalis, non eft auctor Summæ Confellariorum, quæ dicitur Joannina. V. 106. a.
 Joannis, Theffalonicenfis, Homilia. III. 49. a.
 Joannes à S. Thome. VIII. 150. a.
 Joannes Trithemius, Abbas Spanheimenfis. VI. 97. b.
 Joannes Trizimifces, non prius à Polieufo, Conftantinopolitano Patriarcha, fuit coronatus Orientis Imperator, quàm Nicephoro, Imperatori, illatam eadem penitentia eluiffet, aliæque à Patriarcha fibi injuncta, præftitiffet. IV. 3. b. feq.
 Joannis de Turtecremata gefta, & mores, atque ejus Scripta. VI. 98. b. feq.
 Joannes Vafcos. VII. 102. b.
 Joannis Vecci Opera. V. 94. b.
 Joannes Vercellenfis non fuit electus in Summum Pontificem. V. 28. a. Hierofolymitanum Patriarchatum tenuit. V. 39. b.
 Joannes Udalcricus. VII. 115. a.
 Joannes Vignidius, & ejus Opera. VIII. 116. b.
 Joannes Viguerius. VII. 114. a.
 Joannis Villani, & Matthæi ejus continuatoris, Hiftoria. V. 97. a.
 Joannes Voefius, & ejus Opera. VIII. 119. a.
 Joannes Loccus, Wicleffii Operum Cenfior. VI. 95. b.
 Joannis Wicleffii vita & gefta. VI. 41. b. feqq. Errores. 42. b. feq. Calviniftæ & Lutherani perperam in eum provocant. 43. b. feq. Damnatur. 44. b. Ejus Scripta. 45. a.
 Joannes Wolfius, & ejus Opera. VIII. 118. a.
 Joannis Zonare Scripta. IV. 150. b.
 Joannes Albertus Fabricius, & ejus Opera. VIII. 112. a.
 Joannis Antonii à S. Gregorio Scripta. VI. 108. a.
 Joannes Auguftinus Adornus, Inftitutor Clericorum Regularium Minorum. VII. 145. b.
 Joannes Baptifta Gonetus, & ejus Opera. VIII. 130. a.
 Joannes Baptifta Du Hamel, & ejus Opera. VIII. 127. b.
 Joannes Baptifta de Morales. VIII. 150. b.
 Joannes Baptifta Thiers, & ejus Opera. VIII. 111. a.
 Joannes Baptifta Villalpandus, & ejus Opera. VII. 123. a. & VIII. 136. b.
 Joannes Francifcus Goudy de Retz. VIII. 107. a.
 Joannis Francifci Pavini Scripta. VI. 108. a.
 Joannes Francifcus Samazarus. VII. 125. b.
 Joannes Fridericus Geonovius, & ejus Opera. VIII. 118. a.
 Joannes Georgius Geævius, & ejus Opera. VIII. 119. a.
 Joannes Henricus Hottingerus, & ejus Opera. VIII. 119. a.
 Joannes Jacobus Chiffletius, & ejus Opera. VIII. 114. a.
 Joannes Ludovicus Vivaldus. VII. 114. a.
 Joannes Michaël Cavalieri. VIII. 128. a.
 Joannes Paulus Carafa, Fundator Theftinorum. VII. 143. b.
 Joannes Paulus Lancelotti. VII. 125. b.
 Joannis Pauli Lancelotti Opera. VIII. 126. a.
 Joannes Paulus Nizarus. VIII. 130. b.
 Joannes Stephanus Menochius, & ejus Opera. VIII. 116. b.
 Jobius, Monachus Orientalis. II. 84. b.
 Jodocus Barbutus, Imperator designatur. VI. 8. a.

Index Materialium.

Jodocus Clitoveus, & ejus Scripta. VII. 103. b.
 Joel, Chronographus Græcus, V. 93. b.
 Jone, Aurelianus, adversus Claudium Tanti-
 nenſem Scripta. III. 128. b.
 Jone, Monachi Bobienſis. Scripta. III. 11. b.
 Jonathan, olim Judæorum Summus Sacerdos,
 per Sicarium interfecit. I. 21. b.
 B. Jordanus, Ordinis Prædicatorum Magiſtri Ge-
 neralis, geſta, & Scripta. V. 100. b.
 Jordanus de Urſinis in Germaniam, Hungariam,
 & Poloniam Legatus mittitur. VI. 29. a.
 Joſephus, Imperator. VIII. 8. b.
 Joſephus, Patriarcha C. P. V. 32. a.
 Joſephus II. Patriarcha C. P. VI. 40. a.
 Joſephus Aurelius, & ejus Opera. VIII.
 113. a.
 Joſephus de Aguirre, Monachus Benedictinus,
 poſtea Cardinalis, & ejus Opera. VIII. 124. a.
 Joſephus Borri, Medicus Italus, Meſſiam ſe eſſe
 prædicans, Romanæ Clementem X. miſi-
 tur, ſuoſque errores ſolemni ritu execratur.
 VIII. 44. b. & 70. b.
 Joſephi Brimmi Oratio. V. 94. b.
 Joſephus Caſanienſis fundator Congregationis
 Pauperum Mariæ Dei Scholarum. VIII.
 113. b.
 Joſeph Ciantes, & ejus Opera. VIII. 126. b.
 Joſephus, Hebraeus, commendat vitam, & mi-
 racula Chriſti. I. 16. b.
 Joſephus, Mahometis frater. Vid. Jeſus, ſive Jo-
 ſephus.
 Joſephi Menboenſis, ſive Plinadienſis, Scripta.
 VI. 88. b.
 Joſephus Pamphilus. VII. 126. b.
 Joſephus Scaliger, Filius Julia Cæſaris Scaligeri.
 VIII. 113. b.
 Joſephus Stephanus, & ejus Opera. VIII. 120. a.
 Joſephus Maria, viſus. VIII. 108. b.
 Joſephus Maria Thomæſis, Cardinalis, ejus vir-
 tutes. VII. 132. b. Opera. ibid. Titulo Vene-
 rabilis donatur. VII. 124. a.
 Joſephus, Vicecomes, & ejus Opera. VIII.
 116. b.
 Joſephus Vita Opera. VIII. 119. b.
 Jovinianus errores. II. 15. b. Jovinianus in Syno-
 do Mediolanenſi, & poſtea à Sacerdote, Papa, ſuit
 damnatus. ibid. Barthas, & Eupodius fuit, S.
 Hieronymo reſte. ibid. & ſeq. Lege ab Impe-
 ratore lata Dalmatiam in Inſulam Boam de-
 portatur. 16. a. eademque in ejus miſitros, &
 errorem conſcientiæ pena deſervit, ibid.
 Joviani Pontani Scripta. VI. 92. b.
 Jovianus, Imperator, Optimus Princeps. I. 64. a.
 Lege imperante, pace poſita eſt Eccleſia Orienta-
 lis. III. 67. b.
 S. Jozepus rogat Victorem, Papam, ut pacem do-
 net Eccleſiæ Africanæ. I. 16. a. Ejus Opera. 47.
 b. errores. 54. b.
 Irenæus, Juriſ Civilis reſtaurator. IV. 163. a.
 Iſaacus quidam Judæus Dauidi Summi Pontificis
 Caput petiit. I. 20. a.
 Iſaaci Angeli, Orientis Imperatoris, mores & ge-
 ſta. II. 92. a.
 Iſaaci Argyri Compurus. V. 95. b.
 Iſaaci Armeni, Scripta. IV. 149. a.
 Iſaaci Calambonæ. VIII. 114. b.
 Iſaacus, Comes, in gratiam Epſcopi Cameracen-
 ſis rediit. IV. 44. a.
 R. P. Hyacinthi Hiſp. Eccl. Index.

Iſaaci, Epſcopi Lingonenſis, Opera. III. 119. a.
 Iſaacus le Maire de Sacy & ejus Opera. VIII.
 112. a.
 Iſaaci Voſſius, & ejus Opera. VIII. 112. b.
 Iſabella Caſoli VI Galliarum Regis, filia, & An-
 gliz Regina, cum Dote, & ſuppelleſtili in
 Galliam remittitur. VI. 16. a.
 Iſabella, Henrici IV. Hiſpaniarum Regis, Sotor, ob
 Matrimonium cum Ferdinando, Principe Ara-
 goniz, natum, jure ad Caſtellæ Regnum ab-
 dicatur. VI. 20. a.
 Iſala, Abbas, Houſilæ. III. 50. a.
 Iſaurorum gens debellatur. II. 4. b.
 Isidgerdes, Perſarum Rex, perfectionem in
 Chriſtianos ſui regni exercet. II. 6. b. & 164. b.
 Vacaranes, ejus filius, & Isidgerdes II. Vaca-
 rans filius, Perſarum Reges, motum in Chri-
 ſtianos perfectionem continent. ibid.
 Isidgerdes, Perſarum Rex, tutor Theodoſii ju-
 niors, ab Arcadio Orientis Imperatore, pro-
 pedem morturo, ſuit inſtitutus. II. 2. a.
 Iſidorus Clarius, & ejus Scripta. VII. 100. b.
 Verſionem Sacrorum Bibliocum adornavit,
 ibidem.
 Iſidorus, Filius Hæreſiarchæ Baſilidis, profiteus
 impietatem Patri. I. 30. b.
 Iſidori, Hiſpalenſis Archiepſcopi, genius, &
 Scripta. III. 100. a. Auctor Miſſæ Mona-
 rahum. 50. b. pro Hiſpalenſibus Monachis
 regulam conſtit. II. 90. b.
 Iſidori, Mercatoris, Epſcopi Decretales. III.
 123. a.
 Iſidorus Romam miſſus ad componendum ſchi-
 ſma Antiochenum. I. 74. b.
 Iſidorus Peliſiota Epſcopulorum conſcripſit. II.
 41. b.
 Iſidori Rutheni Scripta & metica. VI. 88. a.
 Iſychius. Vide HESYCHIUS.
 Italica Concilia ſæculi XVII. VIII. 94. b. ſeqq.
 Italia Regni initium ab Odacri, Rege Inſulan-
 gorum. II. 5. b.
 Iſidius, Epſcopus, à ſancti Synodi Burdigalenſis
 parte reprobat, quod necem Præſuliani,
 ejusque Sociorum procuraret. I. 77. a.
 ſede ſua deponitur, & in exilium mittitur, ali-
 quibus refraganubus Epſcopis. 77. b.
 Iſebacius, Epſcopus, à Gratiano, Imperatore, Edi-
 ctum obſervet contra Præſulianiſtas. I. 77. a.
 Maximi Tyranni Decreto, ſua ſede deſtituitur.
 ibid. In Gallias fugiens, Gregorium Præfe-
 ctum adiit. ibid. Mactentibus Officiales expedi-
 dit, qui Iſebacium in Hiſpanias adducere ibid.
 Apud Treviris fugiens, Maximo, Tyranno,
 ſupplicem libellum offert. ibid.
 Itinerarii S. Petri Liber, apocryphus. I. 43. b.
 Jubilæum ſingulis XXV. annis celebrandum. VI.
 25. b. vid. Nomifacius VII.
 Judas Gableus, ex oppido Gamala, ſeditionem
 in Judæa excitat contra Romanos, à quibus
 occiditur cum duobus filiis. I. 29. a.
 Judæa in Provinciam Imperii Romani reducit,
 I. 20. a.
 Judæi Roma expulſi ſunt, & quatuor illorum
 milia in Sardiniam relegantur. I. 20. a. Alexan-
 dria degentes multa mala peruntur. I. 20. b.
 in Uebe Seleucia ſupra quinquaginta milia
 emecantur à Græcis, & Syris. I. 21. a. ducen-
 tantur à Romanis. I. 22. b. uſane contumelia à
 quodam

Index Materialium.

quodam Milite contempti, in Comanum, Præsidem, infurgunt. ibid. viginti tria eorum millia occiduntur. ib. b. trucidant Gellium Florum, & fundunt Romanorum copias. 22. a. Maxima ad quam redacti sunt, miseria in obditione Hierosolymarum. ibid. Profugi è Hierosolymis interminuntur à Syris, & Arabibus. l. 22. b. Post captum Hierosolymam disperguntur per Orbem. ibid. nec amplius cervicem erigere poterunt. l. 23. a. Eorum status post ruinam Hierosolymitanam. ibidem. Illorem Asiaticum Imperium, pura putaque fabula est. ibid. Judæi, Christianis insultantes, quibus poenis coercendi? l. 71. a. in Hispaniis degentes duobus à Sisebuto Rege, legibus fidem Catholicam amplecti iussu. l. 7. a. fatentur se edicto Chinitæ, Hispaniæ Regis, præcipiens, ut fidem Catholicam amplecterentur, in speciem tantum paruisse. l. 42. b. Simulantes Christianismum non debent inscipti in Ecclesiam, nec eorum pueri baptizari, nec Servi eum possunt ex decreto Concilio Generalis septima, seu Niceni secundi. Sed id non fuit approbatum ab Ecclesia Romana. l. 46. a. pelluntur ex Occidente. IV. 22. a. Christi umaginem in die Parasceves deludentes, capite plestantur. IV. 22. b. scelera multorum convicti, & præcipue ob patratam puerorum innocentium caedem, ex universa Gallia exire iubentur. IV. 200. a. ex Hispania pelluntur. VI. 20. b. Iudiciorum Ecclesiasticorum forma in duodecim principibus Concilio Lugdunensi. l. Canonibus statuitur. V. 73. b.

Juliana Morell. VIII. 31. b.

Julianus, Imperator, Apostata, Templum Hierosolymitanum instaurare cepit, sed frustra. l. 23. a. Sub ipso Ethnicismus vires refumit. l. 63. b. Nititur Christianos exterminare. ibid. Eisdem studia literarum interdicit. ib. in populum Antiochenum tra exarsit. ibid. Iudæos ad Templi Hierosolymitani reedificationem impellit. ib. Miraculis id impeditur. ib. Ad Belium Persicum profectus lethaliter vulneratur. ibid. Moriens Christum blasphematur. ibidem. Lancea divinitus transfixus est secundum aliquos. ibid.

Juliani, Episcopi Toletani, Scripta. III. 50. b.

Juliani Cæsarij, Cardinalis, Legatio. VI. 30. b. occiditur in perilio Varnensis. 31. a.

Julianus, Eclanensis Episcopus, Zosimi, Summi Pontificis, Epistolæ TRACTORIÆ cum octodecim Episcopis Pelagianæ factionis subscribere detrectat, ob idque sede sua cum illis pellitur. l. 12. a. Julianus, cum suis Affectu Concilio Oecumenicum postulans, non auditur. ibid. Julianus in Ciliciam navigavit apud Theodorum Mopsuestenum, & exinde eiecit. 32. b. in Siciliam secedit, ibique moritur. ibid.

Julius Africanus, quæ ejus Opera? l. 52. a.

Julius Firmicus Maternus scripsit de Astronomia ad Lollianum, & de errore Prophanarum Religionum. l. 97. a.

Julius Maximinus, Imperator, servit in Christianos, unde funesta illorum strages sequuta est. l. 7. a. nihil trucidatur. l. 10. b.

Julius Macaron. VIII. 123. b.

Julius Mercator, & ejus Opera. VIII. 330. b.

Julius, Pontifex, discutit Causam Athanasij. l. 71. b. ab Arianiis damnatur. 72. a.

Julii Papæ, Epistolæ duæ genoinæ, duæ sopposititæ. l. 104. a.

Julii II. gesta. VII. 24. b. Convocat Synodum V. Lateranensem. VII. 80. a. rationes quibus illam convocavit. ibid.

Julius III. eligitur Pontifex. VII. 32. a. Suspendit Concilium Tridentinum. 32. b. Syros ad Ecclesiam Romanæ finem recipit. ibid. Anglos absolvit schismate, & ad Ecclesie gremium admittit. 33. a. Jubilæum per Christianum Orbem in gratiarum actiones publicat. ibidem. Legatos ad Regem Christianissimum, & Imperatorem, pacis conciliandæ causâ, mittit. ibid. Leges utilissimas edidit, & in subditos clementiam exercebat tandem obijt. ib. E Bononiæ Concilium Generale reduxit Tridentum. VII. 87. b.

Jundius, Africanus Episcopus. l. 81. b.

S. Ivo, Ordinis Canonico Regularium propagator. IV. 173. b.

Ivoius Carnotensis Opera. IV. 154. a. Decretum. IV. 263. b.

Jurenum Monasteriorum nigrines unde petenda? l. 49. b.

Juris Civilis studium Clericis vetitum. IV. 163. a.

Juris Consulti Hispani. VII. 223. b. seq.

Juris Consulti Galli. VII. 124. a.

Juris Consulti Itali. VII. 125. a.

Juris Consulti Germani. VII. 126. b.

Juris Canonici studium, & abusus, quæ in illo emerferant. IV. 163. b.

Jus Spirituale non conceditur Regibus Gallie per Concordatum. VII. 140. b.

Justinianus initio Imperii sua in rem Ecclesiæ præstare. l. 53. a. Eorichianorum artibus seductus, schisma consilavit, & in Silverium, ac Vigilum, Pontifices, iniquus fuit. 53. b. in ultima ætate lapsus in hæresim Incorruptibilium, seu Apharudoctarum, et quæ tamen ante mortem resipuit. 53. b.

Justinianus, rogante Pelagio, Vigilis Papæ, Apocrypho in Origenem damnatos ferrebutentiam. l. 62. b. Theodori, Cappadocum Metropolitæ, suavis, tris damnat Capitula. ib. Justinianos consultus docuit, ut tunc Capitulorum quæstio in plena Synodo definitur. 62. a. Oecumenica indicitur Synodus, ad quam cum pauci ex Occidente Episcopi accederent, Justinianus more impatiens Edictum contra tria Capitula publicavit. 62. b. Adversantem edicto Vigilum, Papam, Justinianus custodire tradit. ibid. & seq. Justinianus Vigilum, Papæ, constantia victus, Edictum revocat. 62. b.

Justinianus II. Princeps crudelis, & impudensissimus. III. 3. b. Probrosam, atque perniciosam Romanæ Reipublicæ pacem cum Abimelecho Saraceno Califa, init. ibidem. Alenontio, Imperii in valore, naso mutilatus, in Chersonesam Urbem relegatur. 4. a.

Justinianus, Belisarii opera, Africam sibi subjicit. Arianosque ab ea pellit. II. 57. a.

Justinianus, contra quædam à Vigilio pactum erat, Synodum celebrari jubet. l. 63. a.

Justinianus, Valentis Episcopus. l. 81. b.

S. Justine Congregatio. VI. 123. b.

S. Justini Opera, quæ genuina, & quæ soppositita? l. 47. a. b. Ejus errores. l. 54. b.

Justinus, Imperator, in Catholicam Fidem optimè affectus, dissidium Romanam inter & Orientalem Ecclesiam componit. l. 32. b.

Julius

Index Materialium.

Justus Fontanus, & ejus Opera. VIII. 215. a.

Justus Lipsius. VII. 106. a.

Justus, Episcopus Urgellitanus. II. 21. a.

Juvenalis, Hierosolymitanus Patriarcha, & Dioscorus Alexandrinus, cum ceteris Conciliabuli Ephesini principibus, damnantur. II. 29. b. Cum Sociis, Diniscoro excepto, dolentes ac facti poenitentes, suis Sedibus restituntur, ib.

Juvenius quatuor Evangelia Hiericis verbis reddidit. I. 97. a.

K.

K Alendatium jussu Gregorii XIII. emendatur. VII. 4n. a.

Ka in hi, Sinarum Imperator, Edictum anno MDCC. promulgavit, quo districtè præcepit, ut Cæremoniæ cultus Sinensium in toto Sinarum Imperio inviolabiliter observentur; At hujus Imperialis Edicti nullam prorsus rationem habuit Clemens XI. Pontifex Maximus, quippe qui Cæremoniæ Cultus Sinensium, tanquam superstitiosus & idololatriæ, solennis Constitutione damnavit, Decretum contra eandem Cæremoniæ, à suo Legato in Sinarum Imperio Domini de Tournon, postea Cardinali, laum, confirmavit, Causamque finitam esse pronuntiavit. VIII. 26. b. & seq.

L.

L Adanti Firmiani Scripta. I. 96. b. Aliquibus inscriuntur erroribus. ib. Insurrectionum libri causè legendi. I. 113. b. seq.

Ladislau, Neapolis Rex, Romam invadit. 7. b. Ladislau Hungariam Sigismundo auferre molitur. 8. b. Romam & alia Status Ecclesiastici loca occupat, & à Paulo Ursono repellitur, VI. 26. b. Ladislau excommunicatur, & regno mulctatur. 27. a. Iterum excommunicatur, Ecclesiamque diverat, & tandem moritur. 27. b. Urbis dominationi inhians, pacis se sequentem, Pontificem inter & Romanos simulat, VI. 25. a. Ladislai copie in Urbem à Columnensibus recipiuntur, sed ab Ursono propulsantur. ib. In Ladislau anathema vibrat Pontifex, qui tamen veniam petens, Innocentii VII. Pontificis, in se benignitatem expetit. ib.

Ladislau, Hungaria Rex, Ceu faris subjicitur. V. 26. a.

Letitia Roma gessit, ob abegatam in Gallia Pragmaticam Sanctionem. VII. 233. b.

Laica Communio quid sit? I. 114. b.

Laici seculi seipsum, & octavo propriis manibus sub utraque specie Sacram Eucharistiam percipiebant. III. 59. a.

Laici redituum Ecclesiasticorum administrationem usurpant. III. 12. a. Mala inde orta. ib.

Lamberti Scausburghensis Scripta. IV. 67. b.

Laodicænum Concilium, Laodicæ in Lydia celebratum, posterius à Synodo Generali Nicæna, I. 90. b.

Lancea, qui Christi latius perforatus est, Romam delata. VI. 26. b.

Landgravin, Principi, potestatem faciunt Protestantes novi instundi matrimonii, uxore legitima adhuc superstitie. VII. 26. a.

Lanfranci, Archiepiscopi Cantuariensis, Opera. IV. 64. a.

Lanfrancus multas cum Berengario Consecrationes habet, maximè verò ob Paschasium Radberrum, & Joannem Scotum Erigenam. IV. 46. a. & b. Lanfrancus à finitri numeris macula absolvitur in Synodo Romano, Berengario ibidem damnato. 46. b.

Lambertus, Comes, Caroli Calvi, Galliarum Regi, rebellis, occasum dat celebrandi Concilii Lauriacense. III. 212. b.

Lantrechuldis, Clodmwi Galliarum Regis, Soror, Ariasimum ejurans, Catholicis se adjungit. II. 2. a.

Lantgravius Hassie vincitur, & mulctatur. VII. 6. a.

Lapsus in persecutione Decii spes communicationis & pacis non in totum negata fuit. I. 39. b. Non tamen temere, & sine præmissa satisfactione ad communionem admittuntur, ib. Lapsorum Classe diversæ, diversæque penitus statuta poenitentiae generæ. ibid. In quibus casibus disciplina circa lapsos relaxaretur? I. 40. a. Eis in persecutione Licinii poenitentiae tempus præfigitur. I. 84. a.

Lapsorum, qui poenitentiae publicæ addicebantur, Classes, seu stationes quatuor. I. 56. a.

Laracha, famosissimum Africæ Oppidum, capitur. VIII. 17. a.

Larroquius. VII. 214. b.

Lateranensis Concilio I. historia. IV. 233. a.

Lateranensis Concilio II. historia. IV. 235. b.

Lateranensis Concilio III. historia. IV. 237. a.

Lateranensis Concilio IV. convocatus, & quinam illi interfuerint? V. 66. b. Gesta in hoc Concilio, 67. b. refertur Dnpius, qui post Antonium de Dominis, & Joannem Barclajum, Canones, hujus Concilii nomine inferiptos, ab Innocentio III. editos afferit. 67. b. seqq. Principi ex his Canonibus referuntur, explicanturque. 69. a.

Lateranensis Congregatio. VI. 124. a.

Lateranensis Ecclesia ab Anastasio IV. Jocupletata. IV. 120. a.

Latini seculi XI. Basilicas, & Monasteria in Grecia habebant. IV. 90. b. Latini à Grecis Constantinopoli multo habentur. 91. b.

Latinorum, Accione capta, in Oriente pessimus Ratus. V. 4n. a.

Latinus Latinus, & ejus Opera. VII. 97. b.

Lavardinus, Ludovici XIV. Galliarum Regis Orator, bellico fere apparatu Romam ingreditur, ac Pontifex colloquio eum dignari noluist. VIII. 46. b.

Laurentii Brancati de Lauris, Cardinali, Ord. Min. Opera. VIII. 132. a.

Laurentius Campegius, Cardinalis, Legatus Apostolicus, Ratisbonæ colligit Principes, tum Ecclesiasticos, tum Laicos, à quibus pro Ecclesia Catholica multa sancita sunt. VII. 74. b.

Laurentius Campegius. VII. 225. a.

Laurentius Du Han. VII. 214. a.

Laurentii Justiniani Scripta. VI. 206. b.

Laurentius Pignorus, & ejus Opera. VIII. 126. b.

Index Materialium.

Laurentius Surtius, & ejus Scripta. VII. 107. b.
 Laurentius Vallæ mores, & Scripta. VI. 91. a.
 Laurentius Alexander Zacagnius, & ejus Opera.
 VIII. 115. a.
 Lazorum Rex, Christianus fit. II. 55. a. Lazipor-
 puli qui? ib.
 Leander Albertus. VII. 115. a.
 S. Leander, Hispalensis Episcopus, Regulam pro
 Sacris Virginitatibus condidit. II. 90. b.
 Leandri, Hispalensis, Scripta, & gesta. II. 82. a.
 Leges in Hebraeos latæ à Paulo IV. VII. 34. b.
 Leidradus, Archiepiscopus Lugdunensis, vitam
 Monasticam amplectitur. III. 119. b.
 Lelius Socinus, quis? ejus errores, Scripta, &
 obitus. VII. 65. a.
 S. Leonis Magni, Pontificis Maximi, triumque
 aliorum Leonum, Pontificum, Translatio sub
 Paulo V. III. 78. a.
 S. Leo Magnus, & ejus Opera. II. 43. a.
 Leonis ad Flavianum Epistula, contra hæresim
 Eutycheti scripta, in Concilio Chalcedonensi
 approbatur. II. 29. b.
 Leonis III. Papæ ætatem, quas factiosi homines
 ei irrogant, & quomodo per miraculum, &
 Caroli Magni, Imperatoris, opem ab eis se
 exemerit? III. 77. a. Leo III. Longobardiam
 proficiscitur, de Sanguine Christi Mantore re-
 pecto exploraturus. 77. b. Confecta est S. Lud-
 geri Epistola, in qua dicitur, Leonem III. Vete-
 ram accessisse, ubique S. Savibertum Sancto-
 rum Falsis adscripsisse. ib. Leo III. consensum
 noluit, ut in Symbolo adderetur particula FI-
 LIOQUE. 78. a.
 Leonis IV. vitus, & gesta. III. 80. a.
 Leo IV. Imperator, Sacrarum Imaginum hostis
 infensissimus. III. 10. a.
 Leo VI. Papa, an Christophori Primicerii filius
 fuerit? dubium. IV. 17. a.
 Leo VII. pius, ac bonus Pontifex. IV. 17. b.
 Leo VIII. Antipapa, damnatur in Synodo Roma-
 na. IV. 45. a.
 Leo VIII. in Conciliabulo ab Ottone, Imperato-
 re, coacto creatus fuit Antipapa. IV. 18. b.
 Leo VIII. Antipapa, Constitutionem non edidit,
 quæ facultatem tribuit Imperatori eligendi
 Pontificem Romanum, & Investituræ Episco-
 patribuendæ. IV. 19. a.
 Leo IX. ab Imperatore Henrico Pontifex designa-
 tus, Romam, peregrini indutus habitu, profici-
 scitur, nudique pedibus illuc ingreditur; &
 à Clero, populoque excipitur. IV. 14. a. Ejus
 vivendi ratio. ib. Christum Dominum sub spe-
 cie leprosi excipit, ib. Leonis IX. Epistola, de
 Reliquiis differens, supposititia. ib.
 Leo X. Bullam contra Lutherum promulgat. VII.
 16. a.
 Leo X. non violavit Canones per Concordatum
 Gallicum. VII. 141. b. Damnat librum Epi-
 stolarum obfcurorum vicecom. VII. 76. b. Ju-
 bet Luxero, ut Romam veniret. VII. 72. b.
 Ejus gesta. VII. 25. b. seqq. Hæreticorum in
 Leonem X. calumniæ, Erasmi testimonii resus-
 tantur. 27. a.
 Leo XI. Summus Pontifex. VIII. 18. b.
 Leonis Acridani Epistola adversus Latinos. IV.
 70. b.
 Leonis Allatii de lumine, quod Apostolos in Monte
 Thabor circumfulsit, hallucinatio. V. 51. b.
 Opera. VIII. 115. b.
 Leo, Armenus, Orientis Imperator, fovit Icono-

machorum Hæresim, infensissimamque movet
 persecutionem in Imaginum cultores. III. 68.
 b. seq. Ejus mors miserissima. 69. a.
 S. Leo, Pontifex Maximus, jura Metropolis ab
 Arelatensi Ecclesia in Viennensem transtulit.
 Sed postea in Ecclesiam Arelatensem sese pro-
 peniorem exhibuit. II. 18. a.
 Leo Castrinus, & ejus Scripta. VII. 105. a.
 Leonis, Grammatici, Continuatio Chronogra-
 phiz Theophrasti. III. 55. a. Ejus Scripta. IV.
 69. a.
 Leo, Isaurus, Princeps impiissimus, Sacrarum
 Imaginum everfor. III. 9. b. Sacras persequit-
 ur Imagines, & ad eas penitus exterminandas,
 publicum promulgat Edictum. III. 32. a. Stu-
 diarum Collegium uoa com Bibliotheca con-
 buxi jubet. ib. Germanum sede Constantinopoli-
 tana dejicit, in ejus locum Anastasio, Iconoclasta, subrogat. ib. Gregorius II. Papæ vi-
 tæ infidiatur, rationum Ecclesiæ Romanæ in
 Calabria, & Sicilia, in fisco redigit, & Doc-
 cesis Illyricanas, reliquasque Provincias, ulque
 Thraciam, à Romano distrabat Pontificatus. 32.
 b. Damnatur ab eodem Gregorio II. & ab epi-
 scopis Successoribus. In S. Joannis Damasceni ro-
 nam totus incumbit. ib.
 Leo, Thrax, Imperii promissionem accipit à Déi-
 para ob prælitum erga cæcum chalcædonicum
 officium. II. 3. b.
 Leo VI. cognomento Sapiens, Imperator, multa
 Scriptis consignavit opera. III. 71. a. 124. a. ob
 quartam nuptias damnatur in Synodo C. P. IV.
 43. a.
 Leo Syropita, Patriarcha C. P. IV. 114. a.
 Leonardi Adami Opera. VIII. 116. b.
 Leonardi Bruni Scripta. VI. 93. a.
 Leonardus Lessius, VII. 123. b.
 Leonardus Matthæi, insignis Concionator. VI.
 102. b.
 Leonides, Pater Origenis, Martyrio coronatur,
 1. 6. b.
 Leontius Patriarcha C. P. IV. 115. b.
 Leontii, Neapolis in Cypro Episcopi, Scripta. III.
 50. a.
 Leontii Byzantini Opera. II. 85. a.
 Leontius Chronographiz libros quatuor contex-
 it. IV. 59. b.
 Leopoldus, Austriz Princeps, Sanctorum Falsis
 adscriptos. VI. 37. a.
 Leopoldus, Imperatoris, gesta. VIII. 8. b.
 Leopoldus, Dux Austriz, Richardum, Angliæ Re-
 gem, captivum detinens, excommunicatur. IV.
 113. b.
 Leovigildus Hispaniarum Rex, persecutionem in
 Catholicos navit. II. 56. b. Sub finem vitæ filium
 suo Hermenegildo, necem intulisse indoluit,
 Arianam tamen hæresim palam non abdicavit,
 ib.
 Lermensis Cenobii Fundator, & celeberrimos ejus-
 dem Monachi. II. 43. a. quando fundatum fue-
 rit, & quomam antiquitus Regulam haberet
 48. b.
 Lesdiguerius Catholicam fidem, assumpto in Pon-
 tificem Gregorio XV. proficitur. VII. 34. a.
 Lerojus, Episcopus Melitenensis, scribit contra
 Meisalianos. I. 72. b.
 Levellus, Seditioseuorum in Angliâ. VIII. 58. b.
 Lexovensis Episcopi, Joannis Henniperis, extrema
 charitas in Calvinistas. VII. 112. a.

Libel.

Index Materialium.

- Libellatici qui ? I. 39. b.
- Libellus, qui vocatur INTERIM, reprobatu r a Paulo III. VII. 31. b.
- Liber Exercitiorum Spiritualium est germanus Sancti Ignatii fortis. VII. 111. a.
- Libertarium, & Libertatum Ecclesiarum Gallicanarumque probationum prescribitur. VIII. 70. b.
- Liber de Magnitudine Ecclesiarum, & SS. Petri, & Pauli Pontificatu, damnatur. VIII. 38. a.
- Liber de Incarnatione Christi laudatur. VI. 129. b. & 130. a.
- Libri de Pugione Fidei quis Auctor? VII. 119. b.
- Libri vetiti sunt vitandi. VII. 152. a. b.
- Libri Hæreticorum non sunt legendi. VII. 96. b.
- Libri Canonici veteris & novi Testamenti. I. 90. b.
- Liberatus, Carthaginensis Diaconus, II. 81. b.
- Liberius Papa, tradito eam fructus, Athanasio damnationi, & Formulæ Sirmienis Primæ subscripsit. I. 95. a. Romam deinde reversus, Fidem Nicenam palam professus est, & cum S. Athanasio societatem inivit, ib.
- Liberius non secundæ, sed primæ Formulæ Sirmienis subscripsit. I. 27. b.
- Liberii, Papæ lapsus & penitentia, I. 104. b.
- Liberinorum Secta. VII. 65. a.
- Licioianus, Carthaginensis in Hispania Episcopus. II. 82. a.
- Licinius, Imperator, principio infensum se Christianis præbet. I. 62. a. Viso vero Maxentio, Legem promulgat una cum Constantino, Collega suo, pro Christianis absolutissimam. ibidem. An fuisse aliquando Christianus? ib.
- Libi abruptum cum Constantino pacem, Ecclesiam persequitur, ibi. Debellatus, Constantino iussu, occiditur. ib.
- Liga Catholica adversus Lutheranos. VII. 8. a.
- Liga Principum Catholicorum regni Galliarum. VII. 12. a.
- Limensis Conciliatrix. VIII. 99. a.
- Lingua radicitus excisa, loquuntur Christiani aliquot. II. 7. b.
- Linus Pontifex, I. 12. a.
- Lipix Academia adversus Hussitas instituitur, VI. 46. b.
- Lipsiensis Disputatio. VII. 73. a.
- Lisojus in Synodo Aurelianensi damnatur. IV. 56. b.
- Liturgie Apostolorum nominibus in scriptis in dubium ab eruditius vocatur. V. 113. b. seq.
- Liturgie Missæ multis seculo quarto addite præces. I. 114. b.
- Locustæ aqua benedicta à Stephano VI. expulsa ex agro Romano. III. 83. b.
- Lollariorum errores, eorumque Sectæ Principali mors. V. 64. a.
- Lombardie Coagregatio. VI. 124. b.
- Londinensis Synodus contra Hæresarchum Wicleffium congregata. VI. 81. a. Alia 81. b.
- Longobardorum in Italiam Inruptio. III. 4. b.
- Lutharingus Dux bello appetitur à Ludovico XII. Galliarum Rege. VIII. 10. b.
- Lutharingus, Cardinalis, Orationem habet contra Hereticum Bezan. VII. 77. a.
- Lotharii II. mores, & gesta. IV. 95. a.
- Lotharius, Rex, jubetur à Nicolao I. Pontifice

- Maximo Waldradam, pellicem, dimittere. III. 82. a.
- Lotharius sic dicitur asserens, se Waldradam, pellicem suam, repudiasset, ab Hadriano II. Pontifice Max. Ecclesiarum communioni restituitur. 82. b.
- Lotharius, Imperator, cum Fratribus, Ludovico, & Carolo, concordiam inivit, & ea de re conduntur Canones in Synodo ad Theodoni Villam. III. 73. a. & 111. b.
- Lotharius, Rex, Theutbergam, Conjugem, adulterii infamulat, & in tribus Conciliis Aquisgranensibus, sicut etiam in Concilio Metensi, Regine Causa proditur. III. 107. a. b.
- Lotharius damnatur in Synodo Romana, biennioque post mortem Nicolai I. per fraudem ab Adriano veniam obtinet. ibid. & 108. a.
- Lotharius Waldradam, pellicem, docere volens in uxorem, Theutbergamque, legitimam conjugem, rejicere, duarum Synodorum consensum preterit, sed Nicolaus, Papa, id improbat. III. 73. a.
- Abolutionem ab Hadriano II. per mendacium impetrat, ob quod scelus, repentina morte corripitur. 73. b.
- Lucas Chrysoberges, Patriarcha C. P. IV. 115. a.
- Ejus Decreta. 149. b. seq.
- Lucas Dachetius, & ejus Opera. VIII. 121. b.
- Lucas Holstenius, & ejus Opera. VIII. 115. b.
- Lucæ Tudensis Scripta. V. 37. b.
- Lucas Wadingbus, & ejus Opera. VIII. 133. a.
- Lucensis Sedes in Gallia fuit olim Metropolis. II. 70. b.
- Lucianus, discipulus Hæresarchæ Marcionis, ejus errores. I. 31. a.
- Lucifer Calartanus, Nicenæ fidei, & Athanasii defensor. I. 73. b.
- In eamdem à Constantino, Imperatore Ariano, missus. ibidem.
- A Juliano Apostata, Imperatore, revocatus, Antiochiam contredit. ibid.
- Schisma constit. ibidem.
- Paulinum ordinat Episcopum Antiochenum. 74. a.
- In Schismate moritur. ibidem.
- Ejus Scripta. I. 96. a.
- Luciferiani. I. 73. b.
- Edictum in sua Sectæ gratiam ab Imperatoribus obtinent. 74. a.
- Adulterio seculo quinto, nullus fere ea hac Secta superstes erat. ibidem.
- Lucilla factioni in Cecilianum suscitata se adjungit, nihilque ad fovendum Donatistarum Schisma, & Cecilianum, à sede Carthaginensi deiciendum, intentatum reliquit. I. 66. b. & 67. a.
- Lucillus Vanini, Atheus. VII. 48. a.
- Lucius Aurelius Commodus, Imperator. I. 10. a.
- Lucius Verus, Imperator, obit anno Imperii nono. I. 10. a.
- Lucius Pontifex, ejus duratio Sedis incerta. I. 13. b.
- Lucii II. gesta in Pontificatu. IV. 108. b.
- Lucii III. gesta. IV. 112. a.
- Ludovicus, Dux Andegavensis, Rex Neapolis declaratur. VI. 27. a.
- Ludovicus Ladislaus clade afficitur. 27. b.
- Ludovicus, Andegavensium Dux, Regni Galliarum Regens, à Joanna, Neapolis Regina, in suum adoptatur. V. 16. a.
- Idem in Italiam cum exercitu ingressus, ut Regno Neapolitano potiretur, prelio vincitur, & occiditur. ibidem.
- Ludovicum, Ducem Aurelianensem, impune occisum

Index Materialium.

- cifum fuiffe à Joanne Burgundix Doce, perfricta fronte aſſertit Joannes Parvos, ob idque jureoptimo damnatus fuit. VI. 54. b. ſeq.
- Ludovicus, Balbus, à Joanne VIII. in Regem coronatur. III. 82. b.
- Ludovicus Banelus. VIII. 132. a.
- S. Ludovicus Berrandus auctor fuit S. Theſauri, ut fundaret Ordinem Carmelitarum Excalceatorum. VII. 144. b. Inter Sanctos adſcribitur, 115. b.
- Ludovicus Bloſius. VII. 108. b.
- Ludovicus Brandeburgenſis, in communionem Eccleſiæ ab Innocentio VI. receptus. V. 74. a.
- Ludovicus, Craſſus, Galliarum Rex, diuturnum bellum cum Henrico Anglorum Rege, gerit, & tandem pax inter utrumque ſancitur. IV. 98. b.
- Ludovicus, Craſſus, Galliarum Rex, ſomnos Pontifices tuetur, & adverſus Henricum, Imperatorem, bellum ſuſcipit. IV. 99. a. Diffidium habet cum Stephano, Pariſienſi Epifcopo, ſed tandem ad meliorem frugem convertitur. ibid. Ejus mors. 100. a.
- Ludovicus Elias Dupius, ejus Critica, & Opera. VIII. 110. a.
- Ludovicus Ferrandus, & ejus Opera. VIII. 112. b.
- Ludovicus Gomeſius. VII. 126. a.
- Ludovicus Vincentius Gotti, & ejus Opera. VIII. 130. b.
- Ludovicus Graotenſis, Aſceticorum Scriptorum parens. VII. 151. b. Ejus amor erga Societatem Jeſu. VII. 143. a. Ejus elogium, & Opera. VI. 115. a.
- Ludovicus Habert, & ejus Opera. VIII. 111. b.
- Ludovicus Lotharii Imperatoris filius, Romæ à Sergio II. Rex, ſed non Imperator, fuit inauguratus. III. 80. a.
- Ludovicus Molina publicat Concordiam novam liberi arbitrii cuos Gratia. VII. 63. b. & 123. b.
- Ludovicus Antonius Muratorius, & ejus Opera. VIII. 115. a.
- Ludovicus Pius, Imperator, ob Carolum à ſecundo Matrimonio ei natum, tres alios filios inſeſtos ſibi facit. Narrantur quæſtiſus diſſenſionis occasione conigerunt mala. III. 72. b. Ludovicus Pius, optimus Imperator. 72. b.
- Ludovicus à Soto Major. VII. 113. b.
- Ludovicus Thomafſinus, & ejus Opera. VIII. 140. b.
- Ludovicus à S. Theſſa. VIII. 135. b.
- Ludovicus Sebaſtianus le Nain de Tillemont, & ejus Opera. VIII. 113. a.
- Ludovici Doctores Pariſienſis, Retractatio, errorumque præcipui. V. 63. a.
- Ludovicus de Vervins. VIII. 126. a.
- Ludovicus Vives. VII. 105. b.
- Ludovicus Bavarus à Summis Pontificibus iteratis vicibus excommunicatus, Imperioque privatus. V. 10. a.
- Ludovic II. Imperatoris, laudes, & facta illuſtria. III. 79. a.
- Ludovicus III. victo Berengario, Imperatore coronatur, à quo poſtea capitur, & excrucatur. IV. 5. b.
- Ludovicus VII. Galliarum Rex, ob Petrom de Caſtro, Archiepiſcopum Bituricenſem, cum Innocentio II. & Theobaldo, Comite Campaniæ, diffidium habet, & tandem penitentia ducitur. IV. 99. b. Ejuſdem geſta alia. ibid. ad Carleſtinum II. Legatos mittit ad petendam abſolutionem ab Interdicto. IV. 108. b.
- Ludovici VIII. Galliarum Regis, geſta. V. 12. a.
- S. Ludovici IX. Galliarum Regis, pietas, eximie dotes, & præclaræ geſta. V. 12. b.
- Ludovici X. Galliarum Regis, geſta. V. 14. b.
- Ludovici XI. Galliarum Regis, geſta. VI. 14. a.
- Ludovicus XII. Galliarum Rex, Pragmaticam Sanctionem reſtituit. VIII. 139. a. Paris Populi Cognomen meretur. VI. 15. b. Nunquam ex animo adhaſit Conciliabulo Piſano. VII. 82. a. Pro Julio II. Pontifice Maximo, contra Venetos ærenis pugnat. VII. 24. b. Cum eodem Julio II. graviffimum bellum gerit. 25. a.
- Ludovici XIII. Galliarum Regis, geſta. VIII. 9. b.
- Ludovici XIV. Galliarum Regis, geſta. VIII. 12. b. ſeqq. ob perſtigatos Calvinifas ab Innocentio XI. commendatur. VIII. 46. a. b.
- Ludovicus XV. Galliarum Regis hæres. VIII. 16. a.
- Ludovici Pii, Imperatoris, Donatio commentitia eſt. III. 78. b.
- Lugdunenſis Concilii primi pœna in Stephanum quemdam occuſuſum. II. 68. b.
- Lugdunenſe Generale Concilium I. quas ob cauſas fuerit convocatum. V. 72. a. ſq. Geſta in tribus hujusce Concilii ſeſſionibus. 72. b. Canones in eo conditi. 73. b.
- Lugdunenſis Concilii II. hiſtoria. V. 73. b. ſeqq.
- Lugdunenſis Eccleſiæ in quatuor Provinciis Primatus firmatur. IV. 270. b.
- Lugdunenſi Epifcopo Primatus in quatuor Provinciis adjudicatur, & confirmatur. IV. 78. b.
- Lotharæſcentis Equitum Ordo. VI. 126. b.
- Luitprandi Scripſe legitima, & ſpuria. IV. 61. b.
- Lupercalium ſuperſtitio à Gelafio Papa ſublata. II. 19. a.
- Lupi Protoſpatæ Scripta. IV. 151. a.
- Lupi Set vari Scripta. III. 127. b.
- Luthania Eccleſiæ Romanæ veſtigialis facta. IV. 109. a.
- Luthaniæ Regno poſtuit Philippus II. Hiſpaniarum Rex. VII. 20. b.
- Luthani Regnum recuperat, & Hiſpaniæ adiunt. VIII. 17. a.
- Lotetia Pariſiorum in Metropolim erecta. VIII. 35. a.
- Lutherus tuſbas in Germania ciet. VII. 6. a.
- Lutheri, aliorumque Proceſſantium Conſultatio. VII. 16. a.
- Lutherus contra Doctrinam Eccleſiæ de Indulgentiis noſaginta quinque propoſitiones propoſuit. VII. 72. b. Romam vocatur à Leone X. ibidem, veſore detineat. ibidem. Ejus cauſa examinatur à Thoma de Vio Cajetano, Cardinali. ibidem. Comparet coram Legato Pontificio, cui exhibet ſuam Confeſſionem fidel. ibidem. male ſibi coſcius auſugit, & appellat à Cardinali Legato ad Papam, & à Papa ad Concilium. VII. 73. a. Excandeſcit in Pontificem, 73. b.

Index Materiæ.

Lutheri, & Melancthonis in causa Philippi Landgraviæ Hassiæ Consultatio. IV. 74. a. b.
 Lutherani Græcos in suas partes pertrahere frustra conantur. IIX. 77. a. seqq.
 Lutheranos extirpare totius viribus nititur Henricus II. Galliarum Rex. VII. 9. b.
 Lutherani sub Ferdinando I. & Maximiliano II. Imperatoribus, odio, & libertate gaudent. VII. 7. b. Lutherani Rudolpho II. Imperatori, minantur, & sordus contra Catholicos ineunt. 8. a.
 Lutherani in Vigilantiæ prædicatione. II. 44. b.
 Lutherani, & Calvinistæ filios dogmata negant, quæ etiam à Jacobitis, ab Ecclesiâ Romanâ Schismate licet separatis, fuerunt semper propugnata. III. 21. b.
 Lutherani ex favore Principum redduntur audaces. VII. 75. b.
 Lutheranicorum Mores. VII. 53. b. seq. Nefas aries ad suam Sectam propagandam. 54. b.
 Luxemburgius, summus Gallici exercitus Præfectus, insignes de fœderatis victorias refert. IIX. 2. a.

M.

Macarius II. Patriarcha Hierosolymitanus, fuit in suam Sedem tantummodo post quintam Synodum Generalem restitutus. II. 77. a. b.
 Macarii Opus. VI. 87. b.
 Macarius Macres, Scriptor Græcus. VI. 87. b.
 Macedonius I. 73. a.
 Macedonius error pericribitur. I. 89. a.
 Macedonius in Episcopum Constantinopolitanum ab Ariano eligitur. I. 71. b. ab eisdem, deponitur. 73. a. Negat Spiritus Sancti Divinitatem. ibid.
 Macedonius II. Patriarcha Constantinopolitani, numen in Dypochis retinere petiit Iulianus Imperator, voluit Hoemidas. II. 58. b. Quem exitum ea controversia habuerit. ibid.
 Macedonius, Officiorum Magister, Præcilianistam, Hæreticorum, fautor. I. 77. a.
 Macedonius III. Patriarcha C. P. Henotico Imperatoris Zenonis subscripsit ob id tantum nec Schismaticus dici potest, nec Hæreticus. II. 7. b. Sacer ei cultus à Græcis fuit exhibitus. 77. b.
 Macedonius, Patriarcha Constantinopolitanus, non fuit Eutychianus, quinimò Sacrum ei cultum exhibet Ecclesiâ Græcâ. II. 24. b.
 Macellanus, Cardinalis, Ord. Præd. nblatum sibi Pontificatum constantissimè renuit. IIX. 40. b.
 Magdeburgensium Centuriatorum calumnia in Romanam Ecclesiam. IV. 164. b. Resellitur. 185. a.
 Magdeburgensis Archiepiscopus erectio. IV. 45. a.
 Magistrorum Parisiensium cum Fratribus Prædicatoribus lit. V. 46. b.
 Magnus, Tyrannus, Constantem, Imperatorem, occidit. I. 61. a. Ipse à Constantii Imperatore vinetur. ibid. sibi necem inferit. ibidem.
 Mahometanis cut à Deo permittum aliquandò sit, ut victorias de Christianis reportarint. III. 28. a. observatur nihilominus fœdibus R. F. Hyacinti Hist. Eccl. Index.

bellicorum eventibus non demonstrari Religio-
 nis veritatem. ibid. Insignes de Mahometani-
 nis victorie, anno 2716. à Christianis reporta-
 te, referuntur. ibid.
 Mahometanosum Sedæ principium. III. 26. a.
 Mahometani Hispanias occupant, ubi MAU-
 RI appellatur. 26. b. Hierosolymam expu-
 gnant, eamque tenent usque ad finem Sæcu-
 li XI. Eandem Urbem iterum occupant, &
 universis Orientis patiuntur Imperio, ibi-
 dem.
 Mahometani quibusnam potissimum rerum even-
 tibus Victorias suas, & amplissimè Imperii
 propagationem debent. VII. 5. b.
 Mahometi vix brevis descriptio. III. 4. a. Ad
 ejus sepulchrum infinita pennis Turcarum tur-
 ba confluit, & quare? 4. b.
 Mahometes in sua Religione fruenda socios ha-
 buit Judæos, & Monachum Hærenicum. III.
 26. b. seq. Mahometana Religio quomodo
 fuerit tam late propagata, & quomodo in
 hoc distinguatur à Religione Christiana.
 27. b.
 Mahometis, Turcarum Imperatoris, gesta. VI.
 4. a.
 Mahometis II. gesta. VI. 5. b.
 Mahometis III. gesta. VII. 6. a.
 Mahometes IV. Turcarum Imperator. IIX. 5. a.
 Malhar. IIX. 230. b.
 Mangrot, Episcopus Cononensis, è Sinarum ex-
 pulsus Imperio, quod Idololatricum Sinen-
 sium cultum reprobaret. IIX. 26. b.
 Majores Domus in Gallis, sub specie administrati-
 onis Palatii, Regnum ipsum gubernabant.
 III. 6. a.
 Majorum ordinatio, initium fuit Schismatis Do-
 nianarum. I. 66. a. Quo anno facta sit. 66.
 b. Majorum mura. I. 68. a.
 Malecontentorum in Religio factio. VII. 20. a.
 Malincozius Dissertationem edidit de arte Ty-
 pographica. VI. 109. b.
 Mamalucorum Imperii initium, & finis VII.
 2. b.
 Mancius, Defensor Societatis Jesu. VII. 142. b.
 Manes, Manicheorum Patens. I. 76. a. A viduam
 Perile adopeatur. ibid. Manes idem quod Dis-
 putator. ibid. In Carcerem conjecitur. ibid.
 Ab Archelau, Episcopo, in publica disputatione
 convictus fugam accipit. ibid. A Regem Per-
 sarum comprehensus, miserè vitam claudit. ibid.
 Multas infectis Regionibus. ibidem. Ejus erro-
 res. ibid.
 Manfredus, Siciliæ Tyrannus, excommunicatur
 & Regno privatur. V. 24. b.
 Manichei novi in Gallia, eamque compressio.
 IV. 29. b. seq. Peculiarium eorumdem et roces.
 30. a.
 Manicheorum Sedæ. I 75. b. Quot tempore na-
 ta sit. ibid. Ejus author. 76. a. Errores. ibid.
 In duo genera divisi, id est, in Eleotos, & in
 Auditores. 76. b. Ad Ecclesiam redeuntes per
 longum tempus prohibentur. ibid.
 Mantelchi, Comes, in Strigoniensi obsidione
 vitus. VII. 5. a.
 Manus ab Imperatore Ferdinando II. capitur.
 IIX. 7. a.
 Mantus Ducatus occasionem præbet Bello. IIX.
 10. b. seq.
 Manuel Calecar Scripta. V. 95. a.

(b)

Mamusl

Index Materialium.

Manuel Chacitopolus, Patriarcha C. P. V. 37. a.
Ejus Scripta. 93. b.
Mauvels Comenti moderati IV. 92. a. Idem
perfidia nota infamis. ibid. Postulat à Ponti-
fice Imperii Occidentalis Cessionem. ibidem.
In Romanam Ecclesiam propensio fiat. 93. b.
Manuel Palæologus ab Anglis, & Gallis frustra
auxilium peti contra B. iazethem, & habi-
tum Monasticum indot. VI. 2. b.
Marcellini, Papæ, Epistolæ Decretales suppo-
sitis sunt; ejusdemque famæ est Epistola
Marcellini ad Salomonem, Episcopum. I.
103. a.
Marcellinus, Pontifex. I. 14. a. Ejus lapsus com-
menticius. 79. b.
Marcellinus, & Faustinus, Luciferiani, Edictum
in gratiam suæ Sectæ ab Imperatoribus ob-
tinent. I. 74. a.
Marcellinus, Tribunus, ad pacem Catholicos in-
ter & Donatistas componendam ab Honorio
Imperatore missus in Africam. I. 68. b. Colla-
tionem indicit. ibid. Sententiam in gratiam
Catholicorum proferit. ibid. Apud Marcum
accusatus capite plectitur. ibid. Elegium ipsius
apud sanctum Augustinum. ibidem. Ho-
norii, Imperatoris, Lege ejus fama vindica-
tur. ibid.
Marcellus, Ancyranus, & ipsius Scripta. I. 95. b.
Non fuit Sabellianus. ibid.
Marcelli, Papæ, Epistolæ Decretales duæ suppo-
sitis sunt. I. 103. a.
Marcellus II. eligitur Pontifex. VII. 33. a. Ejus
virtutes. 33. b. Obiit die 22. sui Pontificatus.
34. a.
Marcellus, ab Arimæ damnatus. I.
71. b. & 72. a. Sedem suam recuperat. 72. a.
Ob liberum, contra Asterium scriptum, multa
patitur. 74. b. Moritur. 75. a. De Sabelli hæ-
resi aliquibus suspectus. ibid.
Marcellina, pellici Joannis Duce, Græcorum
Imperatoris, fides Ecclesiæ à Nicephoro oblem-
myda occluduntur, qui idcirco eam sibi in-
fensam expulit. V. 37. b.
Marcianus, Imperator, ultro consensit, ut Pul-
cheria, Augusta, Virginitatis suæ florem pu-
rum, & illibatum in matrimonio jugiter con-
servaret. III. 3. b. Catholicis fave. ibid.
Marcianus, Episcopus Archæmensis, Novatiani ad-
haerentiori. I. 65. b. S. Cyprianus Stephano,
Papæ, adversus ipsum scribit. ibid.
Marcion, à quo Marcionitæ, quis? I. 30. b. à S.
Polycarpo dictus PRIMOGENITUS SA-
THANÆ. ibid.
Marcionitarum hæresis dilatur. I. 31. a.
Marcosii, & illorum errores. I. 32. a.
Marculphi Monachi, Formularum Antiquarum
libri. III. 52. a.
S. Marcus, Evangelista, Ecclesiam Alexandrinam
fundavit, & rexit. I. 17. a.
Marcus, Author Sectæ Priscillianistarum. I.
76. b.
Marci, Papæ, Epistola ad Athanasium, & uni-
versis Ægypti Episcopos, supposita. I. 104. a.
Marcus Antonius Florianus, Imperator, obiit in-
terfectus à milicibus. I. 11. a.
Marcus Antonius Capellus, & ejus Opera. VIII.
132. b.
Marci Antonii Cocci Sabellici Scripta, VI. 92. b.

Ejus sententia de Scriptis Ordinis Prædi-
catorum. VII. 109. a.
Marcus Antonius Columna præfinitur Pontifi-
ciz Classi contra Turcas. VII. 159. a.
Marci Antonii de Dominis errores, palinodia, ce-
lapsus & mors. VIII. 34. a. & 69. b.
Marcus Antoninus Gordianus, Imperator, ne-
cem sibi conficere anno ætatis suæ 20. I.
10. b.
Marcus Antonius Gordianus Junior, Senioris
filius, Imperator, cæcus obiit. I. 10. b.
Marcus Antonius Gordianus, Imperator, occisus
obiit. I. 10. b.
Marcus Antonius Moretus, & ejus Scripta. VII.
97. b. seq.
Marcus Aurelianus Carinus, Imperator, obiit in-
terfectus. I. 11. b.
Marcus Aurelius, Imperator, primò scribit Epi-
stolam, in qua præcipit parcendum esse nomi-
ni Christiano. I. 6. a. deus, Edictum contra-
tionem promittit. ibid.
Marcus Aurelius Antoninus, Imperator. I.
9. b.
Marcus Aurelius Claudius, Imperator, obiit Sir-
ma. I. 11. a.
Marcus Aurelius Carns, Imperator, obiit idus
fulvius. I. 11. a.
Marcus Julius Philippus, Imperator, occisus est à
sua Verona. I. 10. b.
Marcus Aurelius Probus, Imperator, obiit inter-
emptus à milicibus. I. 11. a.
Marcus Aurelius Quintillus, Imperator, venas sibi
solvit. I. 11. a.
Marcus Quintus Trajanus Decius, Imperator,
obiit. I. 10. b.
Marcus Aurelius Valerius Maximianus, cognom-
ento Herculius, Imperator, Princeps transil-
sinus, & Reipublicæ pestis. I. 11. a.
Marcus Claudius Tacitus, Imperator, obiit Tar-
si, Imperii Mense festo. I. 11. a.
Marcus Uodius Severus Julianus, Imperator,
obiit ætatis suæ anno 57. Imperii mente se-
cundo. I. 10. a.
Marcus, Ephesinus, diffinitionem habet cum
Joanne de Monte Nigro. VI. 75. b. Unio-
ni Ecclesiæ Græcæ cum Latina consensit
renuit. 76. b. Græcæ ad Schismata retrahit.
78. b.
Marci Eugenici Ephesini Scripta. VI. 88. b.
Marcus Salvius Otho, Imperator, p. græce se trans-
sit anno ætatis suæ 38. Imperii die nonagesi-
mo quinto. I. 9. a.
Marcus Serra. IX. 130. a.
Marcus Severus Opeius Macrinus, Imperator,
à milibus à vivo sublati est. 10. a.
Marcus Vigorius, VII. 1. 8. b.
Mardaitæ, seu Maronitæ, ad petitionem Abime-
lech, Saracenorum Califæ, ingenti Roma-
næ Reipublicæ damno, Justiniano II. Impe-
ratore, adripulante, ejiciuntur à suis locis. III.
3. b.
Margareta Porrette, Beguinatum dox, igne da-
mmatur. V. 55. b.
Margareta, Octavii, Docis Parmensis, Con-
jugi bellum Belgicum committitur, quod sum-
ma cum laude administrat. VII. 19. a.
Mariæ Immaculatæ Conceptionem propugnans
dam assumunt Doctores Facultatis Patiensis.
VI. 32. b.

Index Materialium.

- VI. § 2. b. Lucæ Vvadinghi hæc in. 14. anachronismum. ibid. Eam conceptam, vel non conceptam fuisse in peccato originali, non adhuc definit Ecclesia. VI. § 3. b. Idem Concilium Basileense jam accephalus. 74. a. Mariam Virginem peccasse venialiter in supposito Cane Galilee, Chrysolomus per excessum dixit. II. 46. b.
- Maria Virgo Corpore in Cælum assumpta fuit iuxta magis receptam in Ecclesia opinionem. IV. 131. b.
- Maria Virgo ab Antidicomarianis Virginis virginis detestata. I. 78. a. A Collyridianis uti Dea adoratur. ibid.
- Maria nominis festi institutio. VIII. § 2. a.
- Maria Virginitas, dicta de Victoria, Imago. VIII. § 2. a.
- Maria, Angliz Regina, Catholicæ fidei in eo regno inflammatrix. VII. 17. b.
- Maria Aragonia, impudicitia, & Columniz coovicta, ab Ottone III. flammis addeditur. IV. § 2. a.
- Maria Stuarta ab Elizabetha per summam perfidiam vexatur, & tandem neci traditur. VII. 13. b. Pro fide Catholicæ iocundatur Anglia. VII. § 1. b. & 41. a.
- S. Marie Magdalene Sacri Corporis Inventio. V. 26. b. Miraculo liberationis Caroli II Principis Salernitani, ope ejusdem, festum, ibid.
- Mariani Scoti Chronicon. IV. 68. a.
- Martin Meritorum Opera, eorumque duplex editio. II. 43. a.
- Martin Vindictini Opera. 197. a.
- Martinus Merfem. VIII. 741. b.
- Maronitæ fidem Catholicam recipiunt. VI. 78. a.
- Marquardus Conventus A.D. VII. 75. b.
- Marquardus Freherus, & ejus Opera. VIII. 117. b.
- S. Marialis (occasione Controversiæ Lemovicis nata) Apostolatus in Synodo Gallicana statuitur, & à Joanne XIX. Pontifice Maximo, confirmatur. IV. 57. a. Traditio de adventu S. Marialis in Gallias à quibusdam Scriptores Criticis in dubium revocatur, ibid.
- S. Marialis Basilica Lemovicis ab Urbano II. dedicatur. IV. 55. b.
- Martinus, Papa I. Constanti, Imperatoris, Typum numquam approbavit, quinimo in Synodo Lateran. damnavit unum cum Monothelitarum capitibus. III. 16. b. Jussu Imperatoris à Calliopa, Exarcha Raven. rensi, in Insulam Naxos deportatur, exindeque post annum Constantinopolim perducitur, quibus in locis pro Christo multa patitur, & ad mortem penè adigitur. 17. a. Chersoniam relegatur, ibique ad Dominum migrat, ibid. Exstante Sancto Martino, Ecclesia Romana primum ab Archidiacono, Archiepiscopo, & Primicerio, gubernata est, deinde Eugenius, successit ad huc S. Martino, in Pontificem electus est. ibid.
- Martini IV. mores, & gesta. V. 28. a. seq. falsum est, Martinum IV. consensisse privato certamini, ad quod Petrus, Aragonum Rex, Carolum, Regem Siciliæ, provocavit. 27. b.
- Martini V. gesta. VI. 29. a.
- Martinus Aspicueta, Navatus, ejus elogium, & Opera. VII. 117. a.
- R. P. Hyacinthi High. Eccl. Index.*
- Martinus Becanus, & ejus Opera. VIII. 138. a.
- Martinus Bucerus, Hæreticus. VII. 53. b.
- In Angliam vocatur. VII. 17. b.
- Martinus Antonius Delrius, & ejus Opera. VIII. 137. a.
- Martini Gonsalvi ineptia, & mors. V. 65. b.
- Martinus Grandis, & ejus Opera. VIII. 112. b.
- Martinus Lotharius, quis? VII. 48. b. Eius similitudo, & super in Pontifices. 49. a. Fatetur se esse Discipulum Diaboli. 49. b. ejus super dicitur. ibid. Corpus Juris Canonici in ignem proficit, ibid. Ejus spectes in monachis, Episcopis, Opera, & mors. 50. b. rapta Sacras Virgines. 50. a. Ejus errores. 50. b. & seqq. Dissimulando interpretans, & Calvinum. 56. a. b. Descriptio ejus indolis, ibidem.
- Martinus Olavius. VII. 122. a.
- Martini, Poloni, Ordinis Prædicatorum Scripta. V. 106. b. Non est author fabulæ Joannæ Papiæ. III. 81. a. seq.
- Martinus Sevaertus, & ejus Opera. VIII. 118. b.
- S. Martinus, Turcoensis Episcopus, Priscillianum, & socios, tanquam Hæreticos repellit. 177. a. Cum Ichnio, etque adherentibus Episcopis, communionem inire recusans, agrè tandem cedit. ibid. Facti penitet. ibid.
- Martyres à Grecis, à Bulgariis unum cum Nicophoro, Imperatore, exis. III. 68. a.
- Martyres, qui irruptione Barbarorum in Gallias pro Fidei confessione passi sunt, II. 2. b.
- Martyres habebantur, qui Tyrannes declinantes in fuga moriebantur. I. 117. a.
- Martyrum festa seculo quarto celebrata. I. 114. b.
- Martyres à Eidelibus, à Saracenis Cordubæ interfecit. III. 75. a.
- Martyrus, Hierosolymitanus, quamvis ad Petrum Longum litteras Synodicas dederit, haud tamen censendus est Eucharistia. II. 12. b.
- Martyrus Antiochenus, Episcopatus se abdicat, II. 12. a.
- Martianus Episcopatus in unam Dyacessim, sub lata divisione, restituitur, sed modo ex Marforum Urbs non amplius existit, IV. 51. b.
- Martini Ficin Scripta. VI. 94. a.
- Martini ab Ingen Scripta. V. 98. b.
- Martini de Menestruo, & Janduni liber, inscriptus DEFENSOR PACIS, etroque in eo contenti. V. 61. a.
- Martilius, & Jandunus, à Joanne XXII. damnator, & plures insignes viri contra illos scribunt, V. 61. b.
- Martini Opus inscriptum, DIVUS THOMAS SUI INTERPRES, de divina motione, seu de Divini Auxilio. VIII. 61. a.
- Martini de Basso, Author Ordinis Capucinorum. VII. 143. a.
- Martini Blastari Opera. V. 95. b.
- Mathæus Cameracensis à Joanne Palæologo in ordinem reductus. V. §. b.
- Mathæus Grabon plures erroneas propositiones docet, quarum demonstrationi ultro assentitur. VI. 53. b.
- Mathæus Ori, Inquisitor Parisiensis, defensor S. Ignatii de Loyola. VII. 121. a.
- Mathæus Parisius de Romana Ecclesia male loquitur, unde suspectus haberi debet. V. 68. b.
- (b) a. Ejus

Index Materialium.

- Ejus Scripta. V. 99. a. **Matthaeus** Parisius mendax Scriptor in his, quae pertinent ad Ecclesiam Romanam. *ibid.*
- Matheus** Petit Didier, & ejus Opera. VIII. 124. a.
- Matthias**, Hungariae Rex, Bohemiae Regnum accipit à Pio II. VI. 35. b.
- Matthias** Flavius Illyricus, ejus errores. VII. 64. b. Primus Authos Historiae Ecclesiasticae, insignitae nomine Centuriarum. *ibidem* & seq.
- Matthias**, Imperator. VIII. 6. b.
- Matthias** suffectus in locum Jude in primo Concilio Apostolorum. I. 35. a.
- Mathildes**, cum Henrico Filio, Angliae Haeres instituitur. IV. 102. a.
- Matienfe** Concilium anni 1477. VI. 85. a.
- Matutin** Parisiensis, seu San-Bartholomaei caedes. VII. 31. a.
- Mauregatus**, Asturiarum Rex, foedus cum Saracenis contra nepotem pactum init, & executioni mandat. III. 13. a.
- Mauri** irumpunt in Hispaniam. III. 12. a. debellatus, & capitur Granata. VI. 20. b. Ab Alphonso VI. vincuntur. VI. 120. b. Item ab Alphonso VII. *ibid.* Item ab Alphonso VIII. sed illum vicissim vincunt. 101. a. Ex Hispania ejiciuntur. VIII. 16. b.
- Mauritius** Imperatoris pietas, III. 1. b. **Margitil** incredulus de S. Euphemie Martyris Sanguine, & quomodo sublatus? *ibid.*
- Mauritius**, Imperator, contra Donatistas Edicta promulgavit. I. 69. a.
- Mauritius** Ruridius Vid. Gregorius VIII.
- S. Mauriti** Equitum Ordo. VI. 127. a.
- S. Maurum** Valleria Monasterii fundatio, Regula II. 49. a.
- Maxentius**, à Praetorianis Imperator acclamatus, Constantini Imperatoris se inimicum palam proficitur. I. 61. b. Subinimio Imperii Christianis favere simulat. *ibid.* Christianos in Africa pace donat. I. 66. b.
- Maximus** II, Patriarcha C. P. V. 37. a.
- Maximi**, Antiocheni Patriarchae, ordinatio, quamvis vitiosa, à Sancto Leone Papa, diffimulatur. II. 21. b.
- S. Maximus** Abbas, gesta, & Scripta. III. 49. b.
- Maximus** Cynicus Librum de fide contra Arianos scripsit. I. 102. b. E Sede Constantinopolitana deiecit, & damnatur. I. 89. a. Baronius circa ejus Ordinationem fuit deceptus. *ibid.*
- Maximus**, Occidentis Tyrannus, Priscillianum & socios Episcopos suis Spadibus restituit. I. 77. a. Ithacii Opera, eosdem damnat. *ibid.*
- S. Maximus**, Patriarcha Hierosolymitanus, in persecutione Maximini, Imperatoris, avulso oculo dextero, poplinsibusque exultis, ad metallum damnatur. I. 120. a. Multa ab Arianis patitur, quod Sancto Athanasio patrocinaretur. *ibid.*
- Maximi** Planudis Scripta, V 95. a.
- Maximus**, Taurinensis. II. 43. a.
- Maximianus**, Donatistarum Secta. I. 69. a.
- Maximianus** Herculeus ad Imperium credit tentat. I. 61. b. **Maximian** fugit, ibique strangulatur. *ibidem.*
- Maximianus**, Donatista, I. 69. a.
- Maximilla**, habita ut Prophetissa à Montano. I. 32. b.
- Maximilian** I, Imperatoris, ingloriosus in Italian adventus, & cum Helvetiis bellum. VI. 20. b. seq.
- Maximilianus** II, Imperator. VII. 7. b.
- Maximilianus**, Dux Bavariae, Augustali Septemviratus dignitate decoratur, & vexilla haereticorum bello capta, ac Bibliothecam Palatinam ad Gregorium decimum quintum mittit. VIII. 34. a.
- Maximini** persecutio, ejusque duratio. I. 61. b.
- Maximianus**, Caesar, Provinciarum Syriae, & Aegypti Praefidibus jubet, ut à Christianorum abstinere cedibus. I. 61. b. 62. a.
- Mayol**. VIII. 132. a.
- Maxarinus**, Cardinalis, primus Galliarum Regni Minister. 13. a. & b. Civile bellum ob ipsum obortur in Gallis. 13. b.
- Medi**, Parthi, & Persae sub finem secundi Seculi fide jam imbuti erant. I. 64. a.
- Media** opportuna, & Sacra Canonibus consentanea, quae Concilio Celonienfem ad restaurandam collapsam Ecclesiae Disciplinam selegit, VIII. 82. b.
- Medici** Florentiae Conjurazione appetuntur. VI. 96. a.
- Mediolanense** Concilium Anni 346. in quo Fides Nicena fuit confirmata. I. 83. a. Aliud an. 347. celebratum. 87. a.
- Mediolanensis** Ecclesiae Auxentius, Episcopus Arianus labe infectus, tanquam lupus, incubat. I. 73. a.
- Mediolanense** Concilium anno 355. celebratum, in quo coacti sunt Catholici damnationi Athanasii subscribere. I. 87. b.
- Mediolani** Ducatus, bellorum occasio, imperante Frederico III. VI. 10. b.
- Messeni** Scrippa. VI. 96. a.
- Meglinfredi** Archiepiscopi Magdeburgensis, Scripta. IV. 67. a.
- Melchias**, Papa, Epistola decretalis supposititia. I. 103. b. **Melchias** falsò à Donatistis accusatus. *ibid.*
- Melchior** Canus, ejus Opus de locis Theologicis vindicatum. VII. 110. b.
- Melchior** Golladus, & ejus Opera. VIII. 117. b.
- Melchior** Valmarus, Magister Calvinus. VII. 55. b.
- Melchitz** vocati sunt Catholici, Jacobitarum seu Eutycharum, errores respuentes, & quare? III. 21. a.
- Meletiani**. I. 69. b. Schisma constant. *ibid.* & 73. b.
- Meletius**, ab fidem Nicenam, à Sede Antiochena deiecit. I. 73. a.
- Melesio** à Patriarcha Antiocheno ab Arianis dejecto, Catholici in Meletianos, & Euthasianes dividuntur. I. 109. a.
- Meletium** Euthasiani averfunt. I. 73. b. Orthodoxi Episcopi, & major populi Antiocheni pars Meletium sequitur. 74. a. Tres in Deo Hypostasies agnoscit. *ibidem.* Perfectionem init cum Paulino. 74. b. Moritur. *ib.*
- Meletius**, Lycopolitanus Episcopus, in Synodo Alexan-

Index Materialium.

Alexandrina damnetur Schisma facit. I. 80. a. Patriarcham se ostendit. ib.

Melietum, Lycopolitanum, absque jurisdictione, & functionibus Episcopalibus manere jubet Concilium Nicenum, L. 83. a. Status ejusdem Synodi de his, qui à Meletio fuerant ordinati. ib.

Melita, Insule, S. Joannis Hierosolymitani Equitibus à Carolo V. Imperatore donatur. VII. 6. b.

Melitenfes Osmanum cum Basile Sultani capiunt. VIII. 4. a.

Melito, Alienus, ejus Opera quæ 11. 42. b. Liber de Tractatu Virginis, non est genuinus fortis hujus Autoris. ib.

Melodumensis totius Gallicanæ Ecclesiæ Conventus Acta. VIII. 88. a.

Memento, Episcopus, ab Imperatore Theodosio Juniori, deponi jubetur. II. 27. b. Sux Sedis, ejusdem jussu, restituitur. 28. a.

Menagius VIII. 114. c.

Menander, quis? & ejus errores. I. 26. b.

Mendicantes Regulares etiam tempore Paschali excipere posse Confessiones Fidelium, declarant Summi Pontifices. VI. 119. a.

Mendicantium in favorem editur Constitutio. VI. 27. c.

Mendicantium Ordinum Religiosè publicè docere possunt, etique munie Ecclesiastica obire. V. 132. b.

Mendicantium cum Parochis controversis occasionem præbet Censuræ Sacre Facultatis Parisiensis, Ecclesiæ, & Papæ. VI. 51. a.

Mendicantium quatuor Ordinum concordie statuitur. VI. 122. a.

Mendicantium nova Secte damnatur. V. 29. a.

Mensuræ, Carthagenensis Episcopi, mora, ab Optato Mileviano describitur. I. 86. b.

Merciorum regnum in Anglia quando, & à quo Christianam Fidem accepit? III. 8. a.

Mercuri & Veneris diebus antiquis Jejunium observari solente erat. I. 116. b.

Mereuxes, Presbyteris propositus, expelli jubetur, & servitus adducitur. IV. 51. a.

Meropius, Philosophus Tyrius. Vide FRUMENTIUS.

Merovingiorum Stirps quando in Galliis extincta? III. 11. b.

Messalianorum hæresis. I. 78. a. Principes ejus Sectæ. ib. b. Eorum errores. ibid. b. Soos errores celare maxime studebant. 78. b. Flavianus, Antiochie Episcopus, illorum detegit errores. ib. Synodum congregat, & in ee Messaliani damnantur. ib. Ab Amphiloquio, Lycaonum Metropolitæ, Concilio coacto damnantur. ib. Letojus Melitumensis Episcopus, scripsit contra Messalianos. ib. In Synodo Generali Ephesina damnantur. ibid. Theodosius Imperator, Legem in suos tulit. 78. b. Dio in Oriente grassati sunt. ib. In Bogomitis Saeculo XII. revixerunt. ibidem. Messalianorum à Concilio Ephesino damnatio confirmatur. II. 27. b.

Messianensium à Carolo II. Hispaniæ Rege, desectio. VIII. 18. a.

Merenus Episcopus Drogo Primato olim fuit donatus, sed eo putatus non est. III. 128. a.

Methodii, Patriarchæ C. P. Scripta, III. 123. b.

Methodius II. Petriarcha C. P. V. 37. c.

Methodius, Sanctissimus Patriarcha C. P. cultus Sacramentum Iniegiun in Oriente repetitur. III. 87. a.

Methodius, Author sæculi quarti, cautè legendus. I. 114. a.

S. Methodius, Episcopus Patrensis, & Mertyr, scripsit SYMPOSIUM, seu CONVIVIIUM DECEM VIRGINUM; & duas orationes Sacras. I. 96. b.

Metrophanes, Cyzicenus, Petriarcha Constantinopolitani. VI. 40. a.

Metrophanes, Patriarcha Constantinopolitani, quot annis fedit? I. 110. b.

Metropolis tres novi Orbis VII. 21. b.

Metropolitæ qui constituti s. I. 77. a.

Metropolitani non Jura & Officia. V. 128. b.

Metropolitani uno de dictis? & eorum Jura. I. 115. a.

Mexico, seu nova Hispania detecta. VII. 21. b.

Mexicus VIII. 113. b.

Michaël Imperator, à Basilio Macedonè occiditur. III. 70. b.

Michaël III. Patriarcha, C. P. IV. 115. a.

Michaëlis Acominati Chonietæ Scripta, V. 93. b.

Michaël Autocianus, Petriarcha C. P. V. 37. a.

Michaël Bajus à Francisco Toledo inducitur ad retractandas propositiones à Pio V. damnatas. VII. 40. a. Quis? VII. 66. Ejus septuaginta novem propositiones damnatæ à Pio V. ib. Ejus suos errores. ib. Laudatur ejus modestie, & præclaræ doctæ deservibuntur. VII. 66. b.

Michaëlis Balbi, Imperatoris, errores, & scelera. III. 69. a. b.

Michaëlis Casenetic Scripta, V. 113. b. A se ad meliorem frangem receperit? incertum, ib.

Michaëlis Casenatis, aliorumque Minoritarum aodacia. V. 53. a. Ibidem tanquam Aposteta, damnantur. 53. b.

Michaël Cerularius neque à Leone IX. neque à Concilio Romæ coacto, neque à Legatione ad eum missa, à Schismate retrahi potuit. IV. 49. b. Michaël Cerularius in Legatus Sedis Apostolicæ Anathematis fulmen corripit, & nomen Romani Pontificis à Dyptichis expunxit. 50. c. Error Græcorum circa Spiritus Sancti Processionem damnatur in Synodo Barenfi, sed Schisme non extinguatur, cujus rei variæ adducuntur rationes. ibidem. In Ecclesiam Leticiam debachatur Michaël Cerularius, bene multa contra eandem profertur accusationis capita, quæ tamen non sunt vera causa, ob quam Græci se à Sede Apostolica diro Schismate separarunt. IV. 54. b. Vera ejusmodi separationis causa fuit effrenis ambitio Michaëlis Cerularii. 55. a. Leo IX. Michaëlis eudiciam compescere nititur per Epistolam, quam ad illum per Legatos Constantinopolim missos direxit; Constantinus Monomachus, Imperator, principio se favorem præstare Legatis Pontificis, sed postea Cerulario se adjungit. ibidem. b. Cerularius post Legatorum discessum Concilium convocat, in quo excommunicationis in eisdem Sententiam

Index Materialium.

ferre non dubitat, & nomen Papæ in Dyptichis delere. IV. 36. a. Literas dat Ceterarius ad alios Orientis Patriarchas, ut eos à Romanæ Ecclesiæ communione divellat. ibid. Schisma Phoriamum renovat. IV. 28. b.

Michælis Francisci Scripta. VI. 20. b.

Michæli Caropallates, optimus Imperator. III. 68. a. Monasticum cum tota sua familia induli habitum, & in Insulam Procon relegatur. 68. b.

Michæli Ghidierius, Alexandrinus, Ordinis Prædicatorum, à Paulo IV. Cardinalis creatur. VII. 35. a.

Michælis Glyce Scripta. IV. 149. a.

Michæli de Marolles. VIII. 112. a.

Michælis Manduit Opera. VIII. 140. b.

Michæli Marzonus, Cardinalis. VIII. 13. b.

Michæli de Medina. VII. 218. b.

Michælis Molinos vitæ genus, impia dogmata, eorumque damnatio. VIII. 56. a. seqq. Quietistarum Antesignanus, merito ab Innocentio XI. damnatus. V. 56. a. Michæli Molinos Joannis de Mercanis errores renovat. 62. b.

Michæli Oxita, Patriarcha C. P. illam dignitatem sponte dimittit. IV. 114. a.

Michæli Palæologus, Græcorum Imperator, Concilio Lugdunensi il non interfuit. V. 74. a.

Michælis Palæologi artes in recuperando imperio. V. 4. b. Epus mort. 5. a.

Michæli, Decanus Parisiensis, Patriarcha Hierosolymitanus. IV. 217. a.

Michælis Piellius, & Scripta. IV. 70. b.

Michæli le Quen, & ejus Opera. VIII. 128. a.

Michæli Roux, & ejus Scripta. VII. 101. b.

Michæli Seyvenus, ejus errores de Tripstate. VII. 61. a. Ex Senatus Genevensis Sententia vivus exiit. ib.

Michæli Wanslebicus, & ejus Opera. VIII. 127. b.

S. Michælis Equitum Ordo. VI. 124. b.

Micrologi de Ecclesiasticis observationibus Autor Anonymus, non Guido Arctius. IV. 68. b.

Micetlaus, Poloniæ Princeps, Christianam Religionem amplectitur. IV. 8. b.

Millæti, Canonici Pragensis, errores. V. 64. b.

Millenarii, illorum error. I. 27. b. Longè distat à Millenario Regno, quod aliqui antiqui Patres, & Scriptores Ecclesiastici tribuunt Christo ante diem Supremi Judicii. I. 27. b.

Millarum libri damnantur. VIII. 87. b.

Millusius Apologia non exat. I. 48. b.

Mimorum Ordo. VI. 124. b. A Carolo VIII. Galliarum Rege, in summa veneratione habetur. VI. 15. b.

Mimistrum in Controversia de paupertate Evangelica processit. V. 52. b. Definitura in eadem controversia Joannis XXII. Sententia. 53. a.

Minoræ multis privilegiis decorantur. VI. 35. b.

Minorius Felix auditor Dialogi inter Cæcium, & Octavianum. I. 49. a.

Missa ter in die celebrari permittebatur illis Presbyteris, qui plures Parochias regerant. IV. 57. b.

Missa Saeculis septimo & octavo, quando celebrabatur à viris pus, III. 58. b.

Missa in Oratoriis Nobilium celebrari permittuntur, quibusdam exceptis Solemnitatibus. II. 67. a. Missa diebus Dominicis integra à Saecularibus audienda. ibidem b.

Missa esse verum, propriam, & propitiatoriam pro peccatis nostris Sacrificium, demonstratur adversus Luthicanos & Calvinistas. VI. 211. a. seqq.

Missa extraordinaria, quam Sæculi Seculi XVI. sibi arrogarunt, commentis est. VII. 128. b. Probatur variis rationibus. ib. & seqq.

Missiones Societatis Jesu. VII. 143. a.

Modesti, Patriarchæ Hierosolymitani, Homilia. III. 49. a.

Modestus, Patriarcha Hierosolymitanus, duas scripsit orationes. III. 24. b.

Modus observandi jejunii dies fuit olim rigidior, quam nunc est. VIII. 145. a.

Moguntinus Opusatum Germaniæ Conventus, in quo Henricus IV. fuit depositus. IV. 139. b.

Molucas cum aliis Insulis Lusitano Regno Emmanuel, Rex, adjicit. VII. 22. a.

Mommorantus ab Hæretico capitur, idemque pro Religionis, & patriæ defensione gloriose occumbit. VII. 21. a.

Monachi, Privilegia, & exemptiones pro suis Monasteriis nimio ambitu aucupantes, à Sancto Bernardo improbat. IV. 173. a.

Monachi in Angliâ à Monasteriis pelluntur, eorumque loco Monasterii Clerici incoenventibus replentur. IV. 45. a. Monachi à Concilio, & à Primoribus Angliæ suis Monasteriis restituntur. ib.

Monachi ab Episcoporum jurisdictione exempti. III. 131. b. Monacha ad regimen Ecclesiæ pervecti. ib. Bannum Monasterium inter Abbatem Commendatarium, & Conventum divisio. 132. a. Quam Ecclesiæ Saeculo facta? ib. seqq.

Monachi Saeculo quarto Psalmodiam, & Officium Divinum recitabant. I. 116. a. Manibus quoque operabantur. ib. Quam solum, & purum fuit Monachorum vivendi genus. ib.

Monachi ad Episcopatum evecti victum, & vestitum non immutabant. II. 49. b.

Monachi Scythæ, qui hunc propositionem: UNUS TRINITATE IN CARNE CRUCIFIXUS EST, omnibus credendis inculcabant, Libellum offerunt Legatis Papæ, à quibus repulsam passi, Legationem ad Hierosolymam, Papam, Romam mittunt. II. 58. b. Illorum propositum: UNUS ET TRINITATE IN CARNE PASSUS EST, cur male à Christianis excepta? II. 86. a.

Monachi absque Abbatibus testimonio, & consensu non ordinandi. II. 67. a. Quanto ad solitarias cellas à Congregatione transire possint? ib.

Monachi olim plures in uno Monasterio Regulas servabant. II. 91. a. Facile de uno Monasterio in aliud migrabant. ib. Monasticus Ordo antiquitus erat tantum unus. ib. Monastica disciplina antiqua. 91. b.

Monachi olim adeunde Hereditatis incapaces non erant, sed illo postmodum jure sunt privati. VI. 128. a.

Monachi in maximo honore Saeculis septimo, & octavo habuit. III. 60. a.

Index Materialem.

Monachorum in quinto seculo discipulus. II. 42. a. b.

Monachorum Institutum seculo quarto ioclarescere cepit. I. 116. a. Quando in Occidente fuerit inventum? 116. a. Illorum institutum ab Apostoli initium non sumpsit. 116. b.

Monachorum S. Augustini, seu Clericorum Regularium, instituta, & mores. II. 48. b.

Monachorum MAJORIS MONASTERII, & Monasterii Lugdunensis apud Barbaram Insulam instituta, & mores. II. 49. b.

Monachorum ab Episcoporum jurisdictione exceptiones. III. 63. b. seq.

Monachis vetitum est cum Mulieribus Coenabulum habere. I. 17. a.

Monachus, Patriarcha Hierosolymitanus. IV. 117. a.

Monachus incepit i S. Pachomio. I. 16. a.

Monastica disciplina seculo XVII. collapsa. VIII. 153. b.

Monastica disciplina seculi XI. IV. 87. a.

Monachis cum mulieribus etiam cognatis secreto manducare prohibitum est. III. 46. b.

Monrechia Sicilia Clemente XI. Pontifice Maximo, abolita. IV. 27. b.

Monasteria, quibus Generales Praepositi praesunt, non sub sunt Regis nominationi in Gallia. VII. 139. b.

Monasteria S. Basilii sub Abbate Generali in unam Congregationem reducuntur. VII. 145. h.

Monasteria ab Alexandro II. exempta, & ab eo multis immunitatibus, & privilegiis donata. IV. 26. a.

Monasteria duplicia, Monachorum scilicet, & Sanctimonialium, fieri verantur, ut ex scriptis, quae sub S. Basilii Regula militent. III. 46. a. b.

Monasteria non possunt commutari in secularium domicilia. III. 46. a.

Monasteria puellarum seorsim a Conobiis Monachorum constructi iubentur. II. 67. a.

Monasteria seculo sexto fundata. II. 89. b.

Monasteria Virginum seculo quarto. I. 116. a.

MONASTERII MAJORIS CONDITOR S. Martinus, Turonensis Episcopus. II. 49. b.

Monasteriensis pax. VIII. 7. b.

Monasteriensis pax ab Innocentio decimo reprobata. VIII. 40. a.

Monothecorum Catholicorum cum Calvinistis praelium. VII. 11. a. de illis Haereticis reportata 10 Gallis victoria. ib.

Moniales quorundam Monasteriorum ex iisdem ejecti. IV. 171. b. Non poterant velari ante annum quadragesimum. II. 67. a.

Monobasilienses, olim Spartani dicti, Legatos mitto ad Pium II. qui eos humanissime recepit. VI. 33. b.

Monothelitarum, & Heracli, Imperatoris, Ethesis damnantur in Concilio Romano. III. 37. a.

Monothelitarum, Ethesis Heracli, & Typus Constantis damnantur in Synodo Lateranensi a Martino I. congregata. III. 37. a. Ejus Concilii auctoritas. ib.

Monothelitarum haereticis in quo sita, & quando orta sit? III. 19. a. Ex Scriptura S. & sanctis Patribus abunde rejicitur. 29. a. Quomodo sit propagata? Reconsentur etiam piz-

cipui Monothelitarum Auctores, atque Sutores. 29. b. Monothelitarum haereticis quando extincta? 31. a.

Montanus & ejus errores. I. 31. b.

Montes Pictaris quibus conditionibus declarantur a Concilio V. Lateranensi liciti? VII. 80. b.

Montenses dicti Donatistae Romae. I. 69. b.

Montensis Novi Testamenti Traductio damnata a Clemente nono. VIII. 112. a.

Montispeulanum Concilium, in quo Simon Moeffortius Dux Tolosae fuit declaratus. V. 76. b. & 77. a.

Monmouthus Angliae Regnum affecit. VIII. 24. a.

Montenense Concilium. V. 73. b.

Moralis Doctrina est invariabilis. I. 58. a. Trium praeconum Ecclesiae Saeculorum. ib. Saeculi quarti. I. 157. a. Saeculi V. II. 90. a. Saeculi VI. II. 91. b. Saeculi VII. & VIII. III. 65. a. Saeculi IX. III. 132. b. Saeculo decimo nullum collapsa undecimo redintegrata fuit. IV. 87. b. duodecimi saeculi, IV. 178. a. Saeculorum decimi tertii & decimi quarti. V. 140. a. Saeculi decimi quinti. VI. 119. a. Saeculi decimi sexti. VII. 148. b. Saeculi decimi septimi. VIII. 159. b.

Moravi Fidem suscipiunt. III. 76. b.

Morellius, Typographus laudanensis. VI. 109. b.

Morientibus poenitentiam non denegandam statuit Coelestinus Papa. II. 17. b.

Mortui Anathemate confodi jura possunt. II. 65. a.

Mortui precibus, ac suffragiis vivorum juvantur constans Ecclesiae Doctrina fuit seculo octavo. III. 60. b.

Mortuorum animarum plures viventium operibus possunt adjuvari. II. 37. a.

Moscoviae laici foes extendant, & Tartarorum jogum excutiant. VI. 21. b.

Moscovitz, Russi antiquitus dicti, Christiani efficiuntur, eorumque Rex Wolodimerus foron Basilii, Imperatoris. n. b. IV. 8. h. 9. a.

Mosis Baerephr scripta. IV. 60. a.

Mosonensis Monasterii Chronicon. IV. 68. b.

Motiva, quibus adduci sunt Patres Tridentini, ut Catechismus nomine Concilii Tridentini inscriberetur. VII. 91. a.

Mozarabes, & Mozarabica Mula, vel Officium. III. 13. a.

Mozarabicus ritus in Hispania abolitus. IV. 109. b.

Mulieribus in Ecclesiis separatae a Viris. I. 17. a.

Mulieri Liber contra Encraturarum haereticum non amplius extat. I. 47. a.

Mustapham, qui Imperium invaserat, debellat Amurathes. VI. 4. b. Alium Mustapham, suum fratrem, vincit. ib.

Mustapha, Turcarum Imperator. VIII. 3. a.

Mustapha secundus, Turcarum Imperator. VIII. 6. a.

Mytheria Fidei, quamvis rationi impervia, semper tamen ab Ecclesiae Fidelibus primo capite adoranda ac credenda fuerunt proposita. I. 52. b. Ad eorum doctrinam illibitum conservandam Ecclesia interdum novas, sed appositas voces contra Haereticos exogitavit ac consecravit. I. 112. a.

Index Materialium.

Myſticus dicebatur Officialis Palatii Conſtanti-
nopolitani. III. 89. a.
Mazarabes dicti ſunt Chriſtiani, ſub Maoro-
rum Tyrannide in Hiſpania degreſes. III.
13. a.

N.

Nannetenſe Ediſtum in gratiam Calvinista-
rum VII. 14. b.
Narboonenſe Concilium anni 1609. IIX. 85. b.
Narboonenſe Concilium, ejuſque Canones contra
barreticos. VII. 81. a.
Narboonenſis Dioceſis limites à Concilio Narbo-
nenſi anni 791. conſtituti. III. 47. b.
Narboonenſis Provincia quando, & à quo Gallia-
rum Regno diſciſa. II. 75. b.
Narſeſes, Dux, juſſu Phoca, Imperatoris, vivus
exeruit. III. a. a.
Natalis Alexandræ Opera. IIX. 127. b.
Natalis de Argonne Opera. IIX. 124. b.
Nationalium Conciliorum origo. I. 79. a.
Navarræ duo uniuerſiſſima Caſtra à Gallorum ex-
ercitu capta. IIX. 9. a.
Navaretta. IIX. 150. b.
Nazareni in quo diſſerant ab Ebionitiſ. I. 28. a.
Illorem error. ibidem. Cur ita dicti, ibidem.
Eorum Orig. ibidem.
Neapolitana in Philippum IV. rebelſio. VIII. 17.
b.
Neapolis Regnum Alphonſus Aragonenſis, & Lu-
dovicus Andegavenſis ſibi adſciſcere, arauſ-
que ſubigere moluerunt. VI. 9. a.
Neapolis Regnum, Sardinia, & Ducatus Medio-
laniſ in Imperatoris Caroli VI. dominium
tranſeunt. IIX. 9. a.
Neſtarius Gregorio Nazianzeno in Sede Conſtan-
tinopolitana ſubrogatur. I. 89. b.
Neophyti ordinati non poſſunt. I. 83. a.
Neophytus Incluſus, Patriarcha C. P. IV. 115. a.
Nepos, Aegyptiacus, Episcopus, ſuſcitatur Fabulam,
de Milenario Chriſti in terris Regio. I. 14.
b.
Nern, Imperator, Romam incendit. I. 3. b. Ejus
perſecutio in Chriſtianos univerſalis. I. 4. a.
Petrus Cruce, Paulum gladio ſuſtulit à me-
do. Ejus mors. ibidem.
Nerva Coccejus, Imperator. I. 9. b.
Nerva Trajanus, Imperator. I. 9. b.
Nerva, Imperator, reſciſcit Domitiani, crudelis
Imperatoris, Ediſta. I. 4. b. Nichil contra Chri-
ſtianos molitus eſt. I. 5. a.
Neſtoriani, & Ebionitæ in Synodo Photiſi anni
795. damnati. III. 48. a.
Neſtori genus, & inſtitutum. II. 13. a. Conſtan-
tinopolim à Theodoſio accerſitus, ſuos, cum
Anaſtaſio Presbytero, errores diſſeminat. ibi-
dem. Ab Euthebio Laico, Dorilai poſtea Epi-
ſcopo, publicè oppugnatur. 13. a. Cum Tra-
ſtatum de Incarnazione in Provincias ſpartiſ-
ſet, Cyrillus, Patriarcha Alexandrinus, Aegy-
pti Monachos præmonet, ne ejus erroribus in-
ſiciantur, ad ipſumque Neſtorium Literas di-
git. ibidem.
Neſtorius S. Cyrilli Anathematizatiſ nonquam
ſubſcribere voluit. II. 14. b. Theodoſii, Im-
peratoris, juſſu, Caſim in exilium deporta-
tus moritur, exſea vermibus lingua. ibidem.

Damnatur in Concilio Epheliſo. II. 27. a. Ab
Imperatore deponi jubetur. 27. a. In exilium
mittitur. 18. a.
Nicaſus Voldanus, Juriſ Conſultus. VI. 108. b.
Nicaea fides conſtituitur in Concilio Epheliſo.
II. 27. b.
Nicaeni Concilii Decreta confirmantur. I. 89. b.
Nicanus Episcopus quamvis Metropolitanus ho-
norario titulo gauderet, Nicomedienſi tamen
Episcopo ſubjectus erat. II. 30. a.
Nicias cum Anſelmo Havelbergensi congre-
ditur, ab eoque viſtus, manus dat. IV. 90. b.
Nictæ Acominati Choniata Opera. V. 93. b.
Nictæ, Byzantini, Scripta. IV. 149. a.
Nicias Muntanes, Patriarcha C. P. IV. 115. a.
Nictæ Peſchori Scripta. IV. 70. b.
Nicephorus, Patriarcha C. P. excuſatur, quòd
miſius egerit cum Conſtantino, Imperatore,
qui illicitas nuptias cum Theodoro inerat, &
eum Joſeph Oeconomo Eccleſiæ C. P. hujus
illiciti mazarimoni copulatore. III. 86. a. Ejus
Scripta. 123. a.
Nicephorus Blemmyda Conſtantinopolitanum
Patriarchatum modeſtè reſcuſat, & Marcellinæ,
pellici Joannis Duce, Græcorum Imperatoris,
fores Eccleſiæ occludi jubet. V. 37. a. b. Ope-
ra. 94. a.
S. Nicephori, Patriarchæ C. P. corpus, poſt an-
nos undeviginti integrum, & incorruptum ſer-
vatum Conſtantinopolim à Meſchodio, Patriar-
cha, tranſfertur. III. 87. a.
Nicephori Beyennii Scripta. IV. 150. a.
Nicephori Calliſti Hiſtoria Eccleſiaſtica. V. 95. a.
Nicephori Gregoræ Scripta. V. 95. a.
Nicephorus, impius Imperator. III. 67. b.
Nicephori, Philoſophi, Scripta. IV. 60. a.
Nicephorus Phocas, ob ſparum ramorem de
ipſius cum ſua uxore aſſinitate ſpualis, Sa-
ceri à Polieutho, Patriarcha Conſtantinopolita-
no, interdicitor. IV. 3. b. Avantiæ vino labo-
ravit. ibidem.
Nictæ Seidi Scripta. IV. 149. a.
Nictæ Serronis Scripta. IV. 70. a.
Nictæ Theſſalonacenſis Scripta. V. 93. b.
Nictæ, Monachi, Scripta. III. 48. b.
Nicolaitarum hæreſis antiqua. I. 27. a. Eorum
errores ibidem.
Nicolanus, non à ſe ptem Diaconi, non eſt auctor
Hæreſis Nicolaitarum. I. 26. b. Zelotypiæ
erga uxorem ſuam accuſatus. ibidem.
Nicolanus I. Pontifex Maximus, ab Hincmaro, Remen-
ſi Archiepiſcopo, ſæpiùs licet rogatus, quo-
quam Gotſchalchi doctriſnam damnare voluit.
III. 91. a. Ejus Reſponſum de Baptiſmâ
forora explicatur. III. 127. a. Ejus geſta præ-
clara, & virtuteſ. III. 81. a.
Nicolanus II. Sanctiſſimus Pontifex. IV. 25. b.
Nicolanus III. Patriarcha C. P. IV. 114. a.
Nicolai III. Summi Pontificis, geſta. V. 26. a.
Nicolanus III. Conjuratiſ, à Petro, Arago-
nom Rege, in Carolum Andegavenſem inuſ-
conſcius non fuit. 27. a. Falſo aſſeritur Ni-
colauum III. docuiſſe, Chriſtum nullum ſeram
dominum habuiſſe. 27. b.
Nicolai IV. geſta. V. 29. a.
Nicolai V. geſta. VI. 31. b.
S. Nicolai Patriarcha C. P. Myſticus dicitur, &
quare. III. 19. a.

Nicolai,

Index Materialium.

Nicolai Archiepiscopi Methonensis, Scripta. IV. 70. b.
 Nicolaus de Anapiis, Patriarcha Hierosolymitanus. V. 39. b.
 Nicolaus Antonius, & ejus Opera. VIII. 120. b.
 Nicolaus Armu, & ejus Opera. VIII. 130. b.
 Nicolaus Auximani Scripta. VI. 105. a.
 Nicolaus Boitum. VII. 124. b.
 Nicolaus Cabasilae Scripta. V. 95. b.
 Nicolaus Calaber, erroribus Martini Gonsalvi alios addidit. Ejus mors. V. 65. b.
 Nicolaus Clemangis Scripta. VI. 90. b.
 Nicolaus Cothreus, & ejus Opera. VIII. 126. a.
 Nicolaus de Cusa Scripta. VI. 96. a. Nunquam hic Auctor nomen dedit Ordini Predicatorum. 96. b.
 Nicolai Eymerci Scripta. V. 109. b.
 Nicolaus Grandis. VII. 118. b.
 Nicolaus Harpsfeldius, & ejus Scripta. VII. 102. b.
 Nicolaus L'Hermier, & ejus Opera. VIII. 121. b.
 Nicolaus Hyduntinus Scripta. V. 93. a.
 Nicolaus Lambertus, & ejus Opera. VIII. 110. b.
 Nicolaus Laodicensis Scripta. VI. 92. b.
 Nicolaus de Lyra gesta, & Scripta. V. 113. b.
 Nicolaus Muzalo, Patriarcha C. P. IV.
 Nicolaus Le Noutry, & ejus Opera. VIII. 123. a.
 Nicolai Oresmii Opera. V. 96. b.
 Nicolai Peroti Scripta. VI. 92. b.
 Nicolaus Rigaltius. VIII. 114. a.
 Nicolaus Serrarius, & ejus Opera. VIII. 137. a.
 Nicolai Serini, dum Sigeberti propugnationi praeflet, praecleara facinora. VII. 9. b.
 Nicolai Serutarii errores, eorumque damnatio. VI. 34. a.
 Nicolaus Toimardus. VIII. 122. b.
 Nicolaus le Tourneur. VIII. 123. b.
 Nicolai Triveti, Ordinis Predicatorum, Scripta. V. 107. a.
 Nicolai Tudeschi Scripta. VI. 108. a.
 Nicolaus de Utrivaria ad publicum plurimorum articulum revocationem cogitur, qui jam à Sede Apostolica damnati fuerant. V. 62. b.
 Praecipua ex illis recensentur. ibid.
 Niconis Armeni gesta, & Scripta. IV. 60. a.
 Niemi Scripta. VI. 95. a.
 S. Nili Opera. II. 42. b.
 Nili Cabasilae Scripta. V. 95. b.
 Nili Damylae Scripta. V. 95. b.
 Nili Desopatrii Scripta. IV. 71. a.
 Nilus Patriarcha C. P. V. 38. b.
 Nipho Patriarcha C. P. V. 38. b.
 Nihardi, Abbatis, libelli quatuor de Dissensione filiorum Ludovici Pil. III. 119. a.
 Noctius Praeae haerem posthumis terocat. I. 34. a.
 Nominationi Regiae in Galliis aliquot Monasteria, & Abbates non subsunt. VI. 127. b.
 Nominationes ad Abbatias Monachum. 128. a.
 S. Norbertus, Praemonstratensium Ordinis Patens. IV. 273. b.
 Nordalbingorum ad fidem conversio. III. 76. a.
 Norimbergensis Conventus primus. VII. 74. b.
 Aliet. ibid.
 Normanni cum Rollone, eorum Duce, fidem Christianam amplectuntur. IV. 6. a.
 Normannus Ducum sub debiti Ludovicus R. P. *Hypomni Hist. Eccles. Index.*

Crasios contendit, eique hominum facit Willelmus, Angliae Rex. IV. 98. b. seq.
 Northumbri quando, & à quo fidem acceperint? III. 2. b. Tempus quo maxime in eo Regno floruit Religio. ibid.
 Norvegi non obtinere dispensationem concedendi sine vino, & si illam obtinissent, quid de ea sentiendum esset? VI. 37. a.
 Norgeri, Monachi S. Galli, Scripta. IV. 62. a.
 Cum aliis Norgeris non confundendus. ibid.
 Novatiani, dicti à Novatiano, non à Novato. I. 33. b. seq.
 Novatiani Clerici, aut Episcopi ad Ecclesiam redeuntes, quo pacto recipiuntur? I. 84. a.
 Novatianus factus Antipapa. I. 33. b.
 Novatorum patientia, & malitia. VII. 132. b. seq.
 Novatus, Presbyter Carthaginensis. I. 33. b.
 Nouguet, Rex Britanniae, veniam petit de Ecclesiae expeditionibus, ac depredationibus à se factis. IV. 44. b.
 Nubentes cum duobus Fratribus mulieres, & cum duobus Sororibus viri, ad mortem usque communionis privantur. I. 81. b.
 Nubentes plures poenitentiae publice subijciuntur. I. 81. b.

O.

Observationes in Tempus, quo facta est divisio Imperii Romani in Orientale, & Occidentale. IX. 1. seq.
 Observationes in Imperatores Occidentis, maxime, postquam Carolus Magnus anno octingentesimo Imperium Occidentis renovavit. IX. 12. b.
 Observationes in Caesares Consulatus. IX. 31. b.
 Observationes in Exordium Galliarum Monarchiae, & in tres Galliarum Regum stirpes. IX. à pag. 31. b. usque ad pag. 34. a.
 Observationes in successionem, pietatem, & coronationem Regum Hispaniae. IX. 35. a. seq.
 Observationes circa statum Religionis Christianae, & Ecclesiae Catholicae in Regno Angliae sub Regibus ante Schismata Anglicanum, cui initium dedit Henricus VIII. Angliae Rex, & sub Regibus ejusdem Regni post obitum Schismata Anglicanum. IX. 62. a. usque ad pag. 63. b.
 Observationes in Haereses & Schismata, quae Ecclesiam variis temporibus infestaverunt. IX. 80. a. usque ad 82. b.
 Observationes in Concilia, quae in Ecclesia fuerunt celebrata. IX. 103. b. usque ad 106. a.
 Observantia Religiosi Ordinis S. Francisci. VI. 124. a.
 Occidentis Imperium extinctum. II. 5. b.
 Octavianus, Imperator, vocatur Augustus, Urbem restauravit, & magnificis aedificiis obicit. I. 8. b.
 Octavianus Ferrarius, & ejus Opera. VIII. 116. b.
 Odenius junior, Abbas Cassinensis, ab Honorio II. excommunicatur. IV. 107. a.
 Odenus Castellanus, Cardinalis, à Pio quarto deponitur. VII. 36. b. Ejus ira in Pontificem. ibid.
 Ejus Causa. 37. b. seq.

(1)

S. Odi-

Index Materialium.

- S. Odilonis, Abbas Cluniacensis, Opera. IV. 79. b.
 Odo, Parisiensis, revera Galliarum Rex fuit coronatus. III. 74. b.
 Odoacer, sub specie inuendæ pacis à Theodorico occiditur. II. 8. a.
 Odoacer Rex Tarcelingorum Italiz Regnum instituit. II. 3. b. 6. a.
 Odonis de Diogilo Opus. IV. 156. b.
 S. Odonis, Archiepiscopi Cantuariensis, vita. IV. 64. b.
 S. Odonis, secundi Abbatis Cluniacensis, zelus pro disciplina Monastica, ejusque Scripta. IV. 79. b.
 Odoricus Raynaldus. VIII. 141. a.
 Oeconomus in singulis Ecclesiis, & Monasteriis instituendus. III. 95. a.
 Oecumenici Scripta. IV. 70. a.
 Oecumenici nomen quis prius à C. P. Patriarchis usurpaverit? II. 78. a.
 Officii Divini diebus Dominici decantandi Ordo. II. 67. a.
 Officium B. Virginis S. Joannem Damascenum videtur auctorem habere. III. 60. b.
 Officii Gothici live Mozarabici in Hispania abrogatio, & Romani receptio. IV. 57. b.
 Oleum Romæ in quadam Ecclesia scaturit, & ex eo ad Henricum, Regem Germaniæ, mittitur. IV. 22. a.
 Olivarius Patra. VIII. 124. a.
 Oliverius Carafa, Classis maritimæ contra Turcas instructæ Legatus, & Præfexus. VI. 35. b.
 Oliveriani. V. 136. b.
Quæritur, vox ad exprimendam Filii consubstantialitatem contra Arianos adhibita. I. 112. b.
Quæritur, hoc est CONSUBSTANTIALEM, proscriptum Patres Concilii Antiocheni diverso sensu ab eo, quo Patres Concilii Nicæni illud usurpârunt. I. 41. a. Eadem vox Symbolo Nicæno inserta est. 83. a.
Quæritur, & *Quæritur* rejiciunt Ariani. I. 87. b.
 Onuphrius Panvinus, epus elogium, & Scripta. VII. 117. a.
 Ophites, & illorum errores. I. 29. a.
 Opinio de Confessione per literas absenti Sacerdoti facta damnatur. VII. 46. a.
 Opinionem minus tutam an sequi liceat? V. 140. a. seq.
 Optatus Gallicus, Liber de cavendo Schismate damnatur. VIII. 87. a.
 Optatus Milevitanus sex scripsit libros de Schismate Donatistarum. I. 97. a.
 Opus de re Diplomatica impugnatum à Germonio. VIII. 122. a.
 Opuscula quædam sub nomine Sixti III. Pape, profana, quæ ipsi jure merito abjiciantur, & viri alicujus Pelagiani sæcus agnoscuntur. II. 77. b.
 Orantes pro Rege Galliarum centum dierum Indulgentiam consequuntur. V. 23. b.
 Oratio flexis genibus vetum erat in die Dominico, & in quinquagesima diebus à Paschate ad Pentecosten. I. 84. a.
 Oratio Lutherianorum Witembergensium, quæ impie laudatur in Missæ Officio Andream Carolstadium. VII. 72. a.
 Oratores Pagorum Catholicorum in Helvetia ad Tigurinos, ut redeant ad Catholicam fidem. VII. 75. a.
 Oratorium Regis Christianissimi locus. VII. 105. b.
 Orderici Vitalis Scripta. IV. 151. a.
 Ordinationes Petri Leonis, Antapapæ, quo sensu irritæ sint declarate? IV. 135. b.
 Ordines Ecclesiastici quot in primis Ecclesiis Saculis? I. 56. b. seq.
 Ordines Regulares XVI Sæculi. VII. 142. a.
 Ordo S. Ambrosii. V. 137. a.
 Ordo Capaccinorum approbatur à Summis Pontificibus. VII. 143. a.
 Ordo Carmelitarum: Excalceatorum fundatur à S. Theresia. VII. 144. a. Viris illustribus aburdatur. 144. b. In Scholis doctrinam D. Thomæ sequuntur. ibid.
 Ordo Charitatis erga Infirmos fundatur. VII. 144. a.
 Ordo Christi in Lusitania. V. 137. b.
 Ordo Clericorum Regularium Theatinorum fundatur. VII. 143. b. Sanctissimis legibus monitur. ibid. à Clemente VII. gratiis ac Privilegiis augetur. ibid. Preterit viros Sanctitate, & Doctrinâ illustres. VII. 144. a.
 Ordo Equitum Navalium. V. 137. b.
 Ordinis Eremitarum S. Augustini Institutio. V. 135. a. Ejus Ordinis laudes. 135. b.
 Ordo S. Marie de Mercede Redemptorum Captivorum. V. 136. a.
 Ordo Equitum S. Marie Gloriosæ, aliis Fratrum Gaudium. V. 137. a.
 Ordo B. Marie Teutonicorum. IV. 175. a.
 Ordo Militiæ Jesu Christi à S. Dominico instituitur, qui, eo mortuo, dictus est Ordo Fratrum, & Sororum de Penitentia S. Dominici. V. 131. b.
 Ordo Fratrum, & Militum S. Lazari Hierosolymitani. V. 137. a.
 Ordo Minorum, alique Ordines à S. Francisco instituti. V. 134. a. Ordo Minorum sub Hebraica Generali Maniâ relaxatus. ibid. In duas partes divisis, Conventualium scilicet, & Spiritualium, horumque posteriorum errores, & eis inflicte pœnæ. V. 51. b. seq.
 Ordini Minorum nulla infamiae labe adhæsit ob Minoritas aliquos, Joannis XXII. infectatores. V. 53. b.
 Ordo Montium Visitationis B. Marie Virginis à S. Francisco Saleño fundatus. VIII. 152. b.
 Ordo Monialium Ursulinarum. VIII. 152. b.
 Ordo Monialis. V. 137. b.
 Ordo Pauperum Catholicorum. V. 135. b.
 Ordo Pericelsidis in Anglia. V. 137. b.
 Ordo Predicatorum ab Alexandro IV. laudatur. V. 110. a. Ordo Predicatorum cum Ordine Minorum necessitudine perpetuo devinctus. ibid. Ejus Institutio. V. 132. a. seq.
 Ordo S. Salvatoris à S. Brigitta fundatur. V. 136. b.
 Ordo Servorum B. Marie Virginis. V. 136. a.
 Ordo Stellæ in Gallia. V. 137. b.
 Ordo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. V. 135. b.
 Ordo Vallis Scholarum. V. 131. b.
 Orentius, Episcopus Eliberitensis. II. 81. b.
 Orientalium Episcoporum cum Aegyptiacis diffidium ob Nestorum. II. 28. b.
 Origenes, dictus Adamantius, ex indefensa in scribendo, & legendo constantia. I. 49. b. Castitatis severus cultor. ibid. Corpus suum evicit. ibid. Evectur ad gradum Presbyterii, & ei doctrina celebri invidet Demetrius, Alexandrinus Episcopus. ibid. Ejus Constantia

Index Materialium.

in persecutione Decii. *ibid.* Falso ei adscribitur crimen idololatriæ. I. 50. a. Ejus Scripta quæ supposita, quæ genuine? *ibid.* Ejus errores. 50. b. & 54. b. Natus annos septemdecim, exemplo Petri, ardore Martyrii flagrat. I. 6. b. In Synodo quinquies fuit damnatus. II. 65. b. Ab Halloixio, & Garnerio inale defensus. II. In Pælatio. Ejus damnatio, Quæstionis trium Capitulum origo. II. 61. b.

Origenes. I. 34. a. b. Damianus. II. 50. b. Originale peccatum in omnes Adami Posteriores derivatur. II. 44. a.

Oriolana Synodus anni 1600. VIII. 58. b.

Orosius, Historiarum Collector. II. 45. a.

Osborni Scripta. IV. 68.

Osius, Cordubensis, cum Litteris Constantini Imperatoris, Alexandriam missus, Synodum ibi celebrat. I. 70. b. Ab Atianis damnatur. 72. a. Subscriptis Formulæ secundæ Sirmienis. 72. b. Præfuit Concilio Niquæo, ut Legatus Sylvestri Pontificis, non prope celebrantem nominis, & meritum præstantiam, uti Launquius contendit. I. 82. 1. seq.

Osius, Cordubensis, Legatus Concilii Sardiceni. I. 85. a. Se non præfuit Concilio Gangrensi, si cerè interfuit. I. 90. 1. Nonagenarius Formulæ secundæ Sirmienis subscriptor, quamvis postea facti cum pœnituerit. I. 95. 1.

Osimanus, Turecæ Imperator. VIII. 3. e.

Osmondus, Episcopus Serenbetensis, inter Sanctos relatus. VI. 13. a.

Ostrogothi cum Wisigothis pugnant. I. 65. c. Ab Athanasio, Ostrogothorum Rege, Christiani, et subditi, crudeliter vexantur. *Ibidem.*

Otvaldi, Episcopi Eboracensis, Vitem Anonymus quidam scripsit. IV. 62. b.

Osvius, Northumborum Rex, Merciorum Regno potitus, Evangelium sibi propagat. III. 8. a. b. Osvii exente in Deum pietas, & religio. 8. b.

Othomani, primus Imperii Turcici Fundator, ejusque ad Bajazetham usque Successor. V. 6. a. seq.

Othomani primi Turcici Imperii Fundatoris, Successores, ad Achmetem III. qui nunc Turcicum moderatur Imperium. IV. à pag. 12: usque ad pag. 15. a.

Othometes Luticensis. VII. 108. b.

Otholonis Opera. IV. 62. b.

Otto I. à Joanne XII. Imperator inauguratus. IV. 18. b. Romanum exercitum venit, eiq. præmitur populus is Pontificem nullum electurum sine consensu Imperatoris. *ibid.* Conciliabulum cogit, in quo, Joanne XII. deposito, elegit in Pontificem Leo VIII. *ibid.* & s. 1.

Otto II. SANGUINARIUM nomen quæ ei inditum sit? IV. 5. a.

Otto III. MIRABILIAMUNDI appellari meretur. IV. 5. a. Mariam, Aragoniam, impudiciæ, & calumniz conviciam, flammis ultionibus eddidit. *ibid.*

Otto IV. Imperio solus potitur, & à Papa excommunicatur. V. 7. e. Mortitur Imperio priusquam. *ibid.*

R. P. Hyacinth. Hyl. *Eccl. Indr.*

S. Otto, Episcopus Bambergensis, inter Sanctos relatus. IV. 123. b.

Otto, Episcopus Bambergensis, Pomeranorum Apostolus. IV. 109. a.

Otto à S. Blasio, Ottonis Frisingensis Continuator. V. 99. a.

Ottonis Frisingensis, ejusque Continuatoris, Ottonis de Blasio, Scripta. IV. 151. b.

Ovesen's Concilium II. Sæculum. IV. 43. a.

Oxonii Collegii eriguntur. VI. 95. b.

Oxonii Impositor quidam, qui vulnera Dominiæ Passionis sibi impresserat, capitur, & pœnitur. V. 81. b.

Oxonienſe Concilium. V. 81. a. Aliud contra Wiclefitas. VI. 81. a.

P.

Pace gavisus est Ecclesie à tempore Gallieni Imperatoris usque ad Diocletianum. I. 59. b.

Pachomius, Monachorum Pater. I. 16. a. Canobia exstitit plura in Palæstina. I. 116. a. Anthor est vix Monastica. *ibid.* & 116. b.

P. Petriani, Buxingensis Episcopi, Opera. I. 97. a.

Pacifica Summa. VI. 105. b.

Pegnum, Leonis X. Pontificis Mexici, hortatu, Sacrorum Bibliorum ex Hebræo Textu versionem adornat. VII. 25. b.

Palamitarum Hæresis. V. 50. b.

Palæstinæ solitudines, D. Hieronymo præstant, frequentatur. II. 55. 1. & b.

Palenium Concilium ab Alphonso VII. Hispaniarum Rege, subscribitur. IV. 100. b.

Palatii Apostolici Magisterium primus exercebat S. Dominicus. V. 133. 1. Supellex post Pontificis obitum discipi olim mos erat. III. 83. b.

Palladius, Arhenus Episcopus, damnatur. I. 89. 1.

Palladii, Episcopi Heliopolitani, Opera. II. 40. b.

Palladius, Scotorum Episcopus, nihil scripsit. II. 40. b.

Pallavicinus, Card. Soc. Jesu. VIII. 139. a.

Pallium à Summis Pontificibus ad Metropolitans, & nonnunquam ad Episcopos missum. III. 129. a. Petri de Marca valentia refellebatur, qui Pallium à Pontificibus missum dicit, ut novum jugum Archiepiscopis imponerent. *Ibid.*

Palmaris Concilii, Romæ in Cæsa Symmachii Summi Pontificis, educti breviter Historiam. II. 66. a.

Palmerii Scripta, & supplicium. VI. 94. a.

Pandolphus Collenatus, & ejus Scripta. VII. 105. a.

Panorantani, seu Nicolai Todtschl, Scripta. VI. 108. a.

Pantheon sub Phoece Imperatore à Bonifacio IV. dedicatur. III. 2. b. In Templum S. Mariæ, & omnium Martyrum convertitur. III. 15. a. Dies dedicationis ejus Ecclesiæ. *ibid.*

Index Materialium.

- Papae electio Canonica IV. 137. a. Cardinalibus reservata. IV. 132. b. Ad solos Cardinales restringitur. IV. 72. b.
- Paphnutius, egregius Christi Confessor, adfuit Concilio Nicæno. I. 82. b. A Constantino in summa veneratione habitus. 82. b. Patres Nicænos avertit à ferenda Lapsi in Clericos de dimittendis uxoris ante Ordinationem doctis. 84. b.
- Papae Concilium à Friderico Ænobarbo convocatum. IV. 121. a.
- Papiense Concilium, quod postea Senes translatum est. V. 72. a.
- Papiensis pugna Carolum V. inter & Franciscum I. VII. 2. b.
- S. Papias, Hierapolitanus Episcopus, ejus Scripta. I. 46. b. Auctor Fabulae de Millennio Christi in tertia Regno. ibid.
- Papirius Maffonius, Scriptor vix Jacobi Cujacii. VII. 124. b.
- Parisiensis Concilii II. vera epocha. II. 70. e.
- Parisiensis Acaemia Saeculo undecimo frequentatur. IV. 66. a.
- Parisiensis Academia ad Schisma extinguendum omnes roras confert. VI. 38. b.
- Parisiensis Facultas plurimos errores damnat. VI. 52. a.
- Parisiensis Facultas juramento se obtulit ad propagandam immaculatam Deiparae Conceptionem. VI. 52. a.
- Parisiensis Facultas Baccalarii in Decreta Summorum Pontificum jurant. IX. 70. b.
- Parisiensis Facultas Decreta in Controversia inter Angli Catholicos excitata, & dissidia inter orta. IX. 72. a.
- Parisiensis Facultatis Censurae duae. IX. 76. a. b.
- Parisiensis Senatus resistit abolitioni Pragmaticae Sanctionis. VII. 140. a.
- Parochias Saeculo quarto Presbyteri administrabant. I. 119. b. Tiruli Romae appellabantur Parochiae. ibid.
- Parthi, Medi, & Persae sub finem Saeculi secundi Fide jam imbuti erant. I. 64. a.
- Pascha in Dominica subsequente Lunam quartam decimam, post Aequinoctium Vatum, celebrandum. I. 82. a. Non cum Judaeis Luna XIV. peragendum. I. 85. b.
- Paschalis Hebdomada olim tota seculi celebrabatur. IV. 44. a.
- Paschalis II. electio divinitus facta. IV. 104. a. Cum duobus Henricis, Imperatoribus, quomodo se gesserit. 1412. In Gallias venit. 104. a. 63.
- Paschalis II. Privilegium investitarum, quod Henricus IV. ab eo extorciit, abrogat. IV. 140. a.
- Paschalis II. Investiturarum Privilegium Henrico V. Imperatori, concedens, excusat. IV. 94. b.
- Paschalis III. Antipapa. IV. 21. a. b. Excommunicatur ab Alexandro III. 112. a.
- Paschasius Radbertus Libellum de Partu Virginis contra Ratramonem scribit. III. 96. a. Libellum editit de Sanctissimo Altaris Sacramento. III. 113. b. Quem immerito ab Haereticis vocatur Novator. 224. a. Alia Paschalis Opera, & qui de eo scripturae ex recentioribus. 214. a. Paschalis Radberti, & ejus Adversariorum Controversiae status, in quo situs.
- III. 90. a. Tom Paschalis, quæ ejus Adversariorum Sententia Orthodoxa fuerunt. 91. b.
- Paschasius, S. R. E. Diaconus, Cardinalis. II. 82. a.
- Paschalysceitz, seu Alcadrogez. I. 33. a.
- Paschotis Libri auctoritas. I. 42. b. Utilitas. I. ibid.
- Paterius, Gregorii Magni, Papae, Discipulus. II. 84. a.
- Patres Concilii Colonienfis prudenter se gesserunt in mediis eligendis ad reformandam suam Ecclesiam. VII. 82. b.
- Patres antiqui datæ operæ occularunt quædam Fidei Mysteria Gentilibus, Judæis, & Cæcemonis, quæ eorum profanationem movebant. I. 55. b. In aliquos errores impigerunt. I. 54. a. Sunt tamen excusandi. ibid.
- Patres quinti Saeculi laudantur. II. 33. b.
- SS. Patres despiciendi non sunt, quod leviora nonnulla errata in eorum Operibus sepiantur. II. 45. b.
- Patriarchica jura in Concilio Nicæno I. confirmata. I. 83. a.
- Patriarchæ nomen Saeculo quarto ignotum. I. 115. a. Patriarchatum privilegia. ibid. Patriarchæ superiores sunt Exarchis. ibidem. Quænam Ecclesiæ Sedes ab antiquo tempore Patriarchatu gaudeant? ibid.
- Patriarcha C. P. simul universali petiit Joanne XIX. qui ad suum finem Presulum, & Abbatum Ecclesiæ Gallicanæ hunc ei denegavit. 22. b.
- Patriarchæ Hierosolymitani à Saeculo VII. olim ad Saeculum XI. qui fuerint? nescitur. III. 24. a.
- Patriarchæ Graeci Saeculi XII. nomine tenus Patriarchæ. IV. 218. a.
- Patriarchatum Schismatiorum successiones. VI. 41. b.
- Patriarchatum Alexandrinorum series à S. Marco ad Joannem XV. illius Sedis Cuius Presulem. III. 23. a. b.
- Patriarchatum Antiochenorum successio Saeculo septimo ignota. III. 23. b. 69.
- Patriarchatus Hierosolymitani Institutio. I. 84. a.
- Patriarchatum Lateranensem ab Isaacio, Exarcha Ravennatenfi, expulso. III. 26. b.
- Patriarchatus. I. 34. a.
- Paulianistæ, seu Pauli Samosatemi, Hæreticæ, discipuli, rebaptizabantur, ad Ecclesiam redeuntes, quæ apud ipsos legitima forma Baptismi non servabatur. I. 84. a.
- Pauliciani, eorumque hæresis. III. 28. b. Eis impensè favebat Nicephorus Imperator. 67. b. In eos animadvertere cogitavit Michaël Carolus, Imperator. 68. b.
- Paulinus cum Meletio ceteri Patriarchatum Antiochenum passionem init. I. 74. b. Evagrium sibi in Patriarchatu Antiocheno successorem designat. ibid. Moritur. ibid.
- Paulinus à Lucifero Calaritano Episcopos Antiochenus inauguratur. I. 74. a. Athanasio, & Episcopis Occidentalibus communione jungitur. ibid.
- Paulinus in Northumbrore regno infinitam penè Gentium multitudinem baptismo initiat, ob idque Pallio donatur, & creatus Episcopus Eboracensis. III. 2. b.

Paulus:

Index Materialium.

Paulini duo Patriarchæ Antiochei distinguendi.

L. 108. a. b.

Paulini Episcopi Aquilejensis, elogium, & Scripta. III. 16. a.

S. Paulinus, Nolanus Episcopus, plures scriptis Epistolas, & varia Poëmata. L. 101. b.

Paulinus, Trevirensis, Athenasii damnationi subscribere recusans, in exilium amandatur. L. 87. b.

Paulus, rursus in exilium à Constantio missus, necatur. L. 71. b.

Paulus I. Pontifex Maximus, Gislani, filii Pipini Regis, patrinus fuit. III. 19. b. Eiusdem Pipini contra Desiderium, Longobardorum Regem, & contra Græcos auxilium postulavit. ibid. Constructus in paterna domo Monasterium in honorem S. S. Stephani, & Sylvestri. 20. a.

Pauli II. gesta, & mores. VI. 74. b.

Paulus III. eligitur Pontifex. VII. 30. b. Henricum IX. Angliæ Regem, censuris innotandum decipit, duosque diplomata contra ipsum publicat. 31. a. Ad conterendas serpentes hæreses Concilium Generale Tridentinum indicit. ibid. Niciam venit, ut pacem fœdusque conciliaret inter Carolum V. Imperatorem, & Franciscum I. Galliarum Regem. ibid. Edictum Spirense reprobatur, & damnat libellam, qui INTERIM nomen datur. 31. b. Capitula quædam reformationis approbat, ib. obit. ibid.

Paulus IV. eligitur Pontifex. VII. 34. a. Sanctas Leges condit ad reformationem morum contra Hebræos, & Hæreticos. 74. b. Legatos mittit ad Principes Christianos capta propagande fidei. ibid. Tribunali S. Officii atrocitatem augeat. 11. a. Nepotes Roma jubet secedere. ibid. obit. ibid. Ejus Statua in Capitolio reposita à Clemente XI. VII. 35. b. Ejus veneratio erga Sanctum Thomam civem suum. ibid. Elizabetham, tanquam Angliæ Reginam, agnoscere renuit. VII. 12. a.

Pauli V. gesta. IX. 19. a. Post mortem Clementis IX. denuò celebrandas indicit Congregationes de Auxiliis, & litem FF. Predicatorum inter & Patres Societatis Jesu insuspenso ponit. VII. 69. b. & IX. 19. b.

Paulus, Patriarcha Constantinopolitanus, Catholicorum doctrinæ strenuus propugnator, ab Arianis veratur. L. 111. a.

Paulus, Patriarcha Constantinopolitanus, à sede ab Arianis deicitur. L. 85. a.

Paulus Bandrei, & ejus Opera. IX. 119. a.

Paulus, Burgenus, valè à S. Maria. VI. 74. b.

Paulus Catholicorum ope ad sedem Constantinopolitanam erigitur. L. 20. a. seq. Ab Arianis deicitur. 71. b. In exilium mittitur, & à Constante Imperatore, revocatur. ibid.

Paulus Maria Cauvina. IX. 119. b.

Pauli, Diaconi Aquilejensis Scripta. III. 16. a. b.

Paulus Fagius. VII. 55. b.

Proculus Junius, & ejus Scripta. VII. 101. b.

Paulus Manotius, Aldi filius, & ejus Opera, & Seylor elegans. VII. 97. a.

Paulus Palacius, & ejus Scripta. VII. 105. a.

Paulus Petron, & ejus Opera. IX. 124. b.

Paulus Samosatenus, & ejus errores. L. 34. a.

Damnatur in Concilio. L. 40. b. 41. a.

Paupertas Soc. Jesu ædior est paupertate Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci. VII. 141. a.

Pauperum Catholicorum Ordo. V. 135. b.

Peccatores conversi quomodo gerere se debeant. II. 92. b.

Pelagianorum Secta. VIII. 71. b. Eam detexit Origenes, dum esset Episcopus Brixiz. 47. b.

Pelagianorum errores Canonicis confiat sunt in Concilio Ephesino. II. 27. b.

Pelagii II. Epistola aliquot suppositicia. II. 71. b.

Pelagius, Episcopus Oretensis, Chronici, à Sampien inchoati, Continuatur. IV. 68. a.

Pelagius Monachus fuit. II. 2. a. Ante Rufin in Urbem adveniens integre erat sanus. 8. b. Errores Pelagii ibid. Pelagii discipuli. ibid. Pelagius in Siciliam venit, inde in Africam, hinc in Palestinam. 9. a. A Joanne Episcopo Hierosolymitano, benigne excipitur. ibidem. Hieronymum provocat, à quo tamen vincitur. ibid. Post Orosii in iactantiam appulsum, causam Pelagii ad Innocentium L. Papam, esse deferendam statuit in Conventu Hierosolymitano. 9. b. Accusatus Pelagius ab Herode, Arelatensi, & Lazaro, Aqvensi, Episcopis, suam tamen facit Synodo Diophysitana. 9. b. Configitur in alia Synodo Carthaginensi, & in Synodo Milevitana, quæ de Pelagio ad Innocentium scribitur. 10. a. Ad eundem mittitur Epistola familiaris quinque Africanis Presules. ibid. Pelagius, & Cælestius damnantur, & anathemate percelluntur ab Innocentio Papa. 10. b. Quomodo dicat S. Prosper, Innocentium, primum fuisse, qui Pelagianam hæresim damnavit. 10. b.

Zosimo scribens Pelagius, illud Pontifici. ibid. Zosimus, re melius inspecta, decreta sua in eum, & Cælestinum sententiam. ibid. Zosimus Imperiale obtinet edictum contra ipsum, ejusque affectus. ibid. Pelagii affectus ex omnibus fere locis pellantur. ibid. & seq. Fœdus cum Nestorianis inest. 11. b.

Pelagius, Vigiliæ Papæ Constantinopoli Apocrifarius, Origenis damnationem obtinet. II. 68. b.

Ejus ad Vigiliam, Papam, epistola suspecta. II. 74. b.

Pelagius, Gothus, Mauris circa montes Africanos debellat, Mauriarum Regnum contra eorumdem tyrannidem sumat. III. 12. b.

Peloponneso Veneti possidentur. IX. 7. b. Eandem amittunt. 6. a.

Pensionum Ecclesiasticarum origo. II. 30. a.

Pepuziani, discipuli Montani. L. 11. a.

Peregrini. IX. 131. a.

Peregrinationes ad loca Sacra frequentari ceperunt Sæculi quarto. L. 117. a. Abusus, qui in illas irreplebat, à S. Gregorio Nysseno reprehenditur. ibid.

Peregrini apud Judæos dicebantur Profelyti ex Domicilio. L. 14. b. Admittantur à Judæis tanquam viri probi. ibid.

S. Perpetua Martyrio coronatur. L. 6. b.

Perpetuanum Conciliabulum. VI. 12. b.

(1) 3 Peregras,

Index Materialem.

- Peregrus, Syſtematis Præadamitarum *inventor*. VIII. *66. b.* Hocvnam Syſtema; unâ cum Harafi Calviniano, quam profuſabatur, ejoravit, ſedens Alexandro VII. Pont. Max. VIII. *67. b.*
- Peric. à tempore S. Joannis Fide Chriſti imbuti, *1. 64. a.* à Juſtiniano vixit II. *53. a.* Perſecutionem ſeculo quinto patiuntur. II. *6. b.* Cum Satacenſis Romanum Imperium depolantes ſub Anaſtaſio, Imperatore, pacem cum Romanſiaſia cogunt, II. *4. b.*
- Perſarum Rages poſt Saporemque ad Iſidardem. *1. 64. b.*
- Perſecutiones, quontribus prioribus ſecula ſub Ethniciſ Imperatoribus Eccleſiam exagitarunt, Hiſtoriæ. I. *1. b. 2. a.* & ſeqq.
- Perſecutio Perſica ſub Iſidarde excitata. *1. 64. b.* Ejusduratio. *ibid. & II. 6. b.*
- Perſecutio Africa ſub Genſiſtico, Homerico, & Guntabundo, Vandalorum Ragibus, II. *6. b.*
- Perſecutio Dioceſiani ſeviſſima. I. *8. a.*
- Perſecutio in Regno Perſarum ſeculo quinto, II. *6. b.*
- Perſecutio Decii ſerè univerſalis fuit. *1. 7. b.*
- Perſecutio Sapuri, Perſarum Ragis, in Chriſtianos. *1. 64. a.* Remittitur aliquantulum. *1. ibid.*
- Perſecutiones quinti ſeculi. II. *6. b.*
- Perſonæ SS. Trinitatis *rem. 1. 88. b.*
- Peruana Provincia deſertur. VII. *21. b.*
- Pervigilia in Eccleſia ſerè ſolita vocibus, quæ præcedebant magnam ſolemnitatem, vel diem Dominicam. *1. 117. a.*
- Petilianus, primus inter Donatiſtas falſum de Marcellini, Papæ, lapſi rumore ſparſit. *1. 79. a. b.* Ab Auguſtino irridetur. *ibid.*
- Petrageſicenſes Hæretici. IV. *120. b.*
- S. Petrus, primus Eccleſiæ Romanæ Pontifex. *1. 121. b.*
- S. Petrus Alexandrinus, Epitholam Canonicam ſcripſit, lapſi in Idololatram tempus penitentiar præſentem. *1. 96. b.*
- S. Petrus Patriarcha Alexandrinus, Martyr obiit. *1. 106. b.* Ejus Viſio & Acta ſuppoſitia. *ibid.*
- Petrus II. Patriarcha Alexandrinus, perſecutionem Arianorum declinat, Romam ad Damaskum. Papam, ſe *recepit. 1. 147. b.* Sadem ſuam recuperat, treſque ex Egypto mittere Episcopos, ut Maximum Cynicum Conſtantinopolitæ ordinarent Episcopum. *ibid.* Bazaril ea in re hallucinato. *ibid.*
- Petrus Episcopos Florentinus, ob Simoniam depouitur in Concilio Romano ſub Alexandro ſecundo. IV. *52. a.*
- Petri Abelardi, geſta, amores cum Haloïſſa, errores & mors. IV. *121. a. ſeqq.*
- Petri de Alliaco geſta & Scripta. VI. *90. a.*
- Petrus Alixius. VIII. *114. b.*
- Petri de Anchorano Scripta. VI. *107. b.*
- Petrus Aragonie Rex, Siciliæ regnum invadit. V. *13. b.* Excommunicatur, Regno exiit, & bello vincitur à Philippo Audace, Galliarum Rege. *ib.* & ſq. A Martino IV. Papa excommunicatur, & Regno privatur. V. *13. b.* Frande deſeud Siciliam invadit. *ibid.* Raymundo, Comiti Tolofano, aliisque Fauticibus Albigenſium ſep-
- petas ferens à Simone Monſocio repellitur. V. *76. b.*
- Petrus Arcudius, & ejus Opera. VIII. *115. b.*
- Petri Aurati liber. VI. *102. b.*
- Petrus Aurelius, Theologus Partienſis, ſub hoc nomina latens. VIII. *112. a.* Ejus Controverſia cum Jacobo Siermundo. VIII. à pag. *23. b.* uſque ad pag. *75. b.*
- Petri Aureoli ex Ordine Minorum Scripta. V. *114. a.*
- Petrus Bernbus, ejus Opera, & vitium in Skylot VII. *77. a.*
- Petrus Percullus, Card. Congreg. Oratorii Jeſu Inſtitutus. VIII. *107. 12. & 139. b.* Doctrinæ Thomiſtarum de Gracia ſe ipſis applicari, & de Prædeſtinatione gratuita addiſſimam ſuis. *ib.*
- Petri Biſienſis Opera. IV. *154. a.*
- Petrus de Bruiſ, ejusque *Aſſectæ*, & errores. IV. *118. b.* Demnatur in Concilio Lateranenſi ſecundo. IV. *116. a.*
- Petroſoliani, IV. *118. b. ſeq.*
- Petrus Caniſus. VII. *122. a.*
- Petri Ganeſus Opera. IV. *142. b. ſeq.*
- Petrus de Caſtro novo, Legatus Sædis Apoſtolice, à Raymundo, Comite Tolofano, occiditur. V. *71. b.*
- Petrus Episcopos Catalaunenſis, & Galliarum Regni Cancellarius; abſolvitur in Concilio Silvanectenſi. V. *88. b.*
- Petri Celſenſis Opera. IV. *154. a.*
- Petrus Franciſcus Chriſtiſta, & ejus Opera. VIII. *112. b.*
- Petrus Couſtant, & ejus Opera. VIII. *112. b.*
- Petri de Corbaria, Pſeudo. Pontificatus. V. *32. a.*
- Petri Comaſtoris Opera. IV. *162. b.*
- Petrus Cortenſicus, Imperator Byzantinus. V. *4. a.*
- Petrus Crabbius. VII. *119. a.*
- Petrus Croſolanus, ſeu Chryſolaus, & ejus Scripta. IV. *147. b.*
- Petri, Crudelis, Caſtelle Regis, geſta. V. *17. a.*
- Petrus de Cuguanſia, Ragius Advocatus, Clericorum immunitates impugnans, in vulgi fabulam abiit. V. *127. a. b.*
- Petrus Cænerina, Regiorum Prætorum contra Eccleſiaſticos in Gallia Advocatus, unotum ſibilis exploditur. V. *15. a.*
- S. Petri Damiani geſta, & Scripta. IV. *65. b.* Non confundendus cum Petro de Honeſtis, *ibid.* Cardinalitium dignitatem abdicare volens, repulſam patitur à Nicolao II. IV. *25. b.* Ad Eremum Fontis Avallani ſecedit. *25. a.* Flagellatum uſus propagator, non auctor. IV. *27. a.*
- Petrus, Eremita, auctor eſt Sæcæ Expeditionis IV. *55. a.*
- Petrus Faidit, ejus Critica, & Opera. VIII. *110. a.*
- Petrus Fullo, ut Eutychiſtarum hæreſin ſtabilitet, Sacro Trifagio clauſulam: QUI CRUCIFIXUS ES PRO NOBIS, MISERERE NOBIS, adſcribit. II. *52. a.* Quomodo Callandio, Episcopos Antiochenus, huic malo occurreit? *ibid.*
- Petrus Galatinus, Raymundi Martini inſignis Plagiarius. V. *105. b.* & VII. *119. b.*
- Petrus Gaſſendus. VIII. *114. a.*
- Petrus de Godeſ, & ejus Opera. VIII. *116. b.*

Petrus

Index Materialium.

Petrus Gregorius. VII. 127. a.
 Petrus de Herrera, & ejus Opera. VIII. 126. b.
 Petrus de Honefth Canonico Regulares instituit, &que Regulam præferibit. IV. 67. b.
 Petrus L'Abat, & ejus Opera. VIII. 130. b.
 Petrus L'Allemant, & ejus Opera. VIII. 142. a.
 Petrus Lambecius, & ejus Opera. VIII. 147. b.
 Petrus Lambertus Le Drou. VIII. 134. b.
 Petrus Ledefina. VIII. 130. a.
 Petri Leonis mores. IV. 107. b. Ejus schisma, & fautores perexigui. 108. a.
 Petrus Leonis, Antipapa, à Lodharo II. expulsi. IV. 91. b. Acta, & Ordinationes in Concilio Lateranensi II. refectile fuere. IV. 137. b.
 Petrus Lombardus in Concilio Lateranensi III. accusatur. IV. 137. b. Ejus vita & Scripta. IV. 162. b.
 Petrus de Marca, & ejus testimonium de utilitate Pragmaticæ Sanctionis abrogatæ. VII. 80. b. & 139. b. Ejus Opera. VIII. 107. a.
 Petrus Marcellinus Corradinus, Cardinalis, & ejus Opera. VIII. 115. a.
 S. Petrus Martyr, Ord. Præd. de Ordine Servorum retulit ad Innocentium IV. V. 116. a.
 Petrus Martyr in Angliam vocatur. VII. 17. b.
 Petrus Martheus. VIII. 123. b.
 Petri, Monachi Vallis Cernaji, Historia. V. 98. b.
 Petrus Mongus fr. Patriarcha Alexandrinus, sed jussu Zenonis, Imperatoris, dejectus. II. 20. a. Iterum occupat Sedem Alexandrinam. 20. b.
 Petrus Morinus. VIII. 112. b.
 Petrus de Morone, seu Celestinus V. Pontifex Maximus, Congregationem Celestinorum fundavit. V. 136. b.
 Petrus Nicollus. VIII. 110. b.
 S. Petrus Nolatus Ordinem S. Mariæ de Metcede uni cum S. Raymundo Pennafortio inebuit. V. 136. a.
 Petri Joannis Olivi errores. V. 74. a. Eam cum nonnullis Pseudo-Minoribus frustra purgare nituntur Dominicis Thadæus, & Waddinghus. ibid. & seq. Ejus errores damnantur in Concilio Viennensi. V. 87. a.
 Petri de Oñina errores, ipsiusque damnatio, & palinodia. VI. 16. b.
 Petrus de Palude, Patriarcha Hierosolymitanus. V. 20. b. Ejus gesta, & Scripta. V. 108. a.
 Petrus Paulus Parisius. VII. 137. a.
 Petrus M. Passerinus, & ejus Opera. VIII. 130. b.
 Petri Piclavienfis Scripta. IV. 160. b.
 Petri de Pichdori Liber contra Waldenses. VI. 96. a.
 Petrus Pollinus. VIII. 138. b.
 Petri Ranzani gesta, & Scripta. VI. 103. a.
 Petrus Robuffus. VII. 124. a.
 Petrus Serranus, & ejus Scripta. VII. 105. a.
 Petrus Soto, & ejus Scripta, & Mors. VII. 113. a.
 Petrus Sutor, & ejus Scripta. VII. 107. b.
 Petrus de Tappia. VIII. 130. b.
 Petri Theobodi historia. IV. 173. a.
 Petri Venerabilis Opera. IV. 158. b.
 Petrus Vermilius, vulgò Martyr, ejus errores. VII. 133. b.
 Petrus Victorius, & ejus Opera. VII. 97. a.
 Petrus Viretus errores diffeminat. VII. 96. a.
 Phantastici dicti sunt Joachimi Abbatis Sectatores. V. 79. a.
 Phatistici qui erant? L. 13. b.
 Phalaris, Braxiensis Episcopus, Librum de Hæresibus scripsit. L. 101. b.
 Philippus Audacis, Galliarum Regis, gesta, & mores. V. 13. b.

Philippus, Balduini filius, nomine tenus Imperator Byzantinus. V. 4. a.
 S. Philippus Benitus, Ordinis Servorum Generalis. V. 116. b.
 Philippus Bergomas. VII. 127. a.
 Philippus Brietius. VIII. 139. b.
 Philippus Callimachus. Vide Callimachus.
 Philippus Chafflecius. VIII. 114. a.
 Philippus Cluverius, & ejus Opera. VIII. 117. b.
 Philippus Codurc, & ejus Opera. VIII. 112. b.
 Philippus Comarus, insignis historiographus Gallus. VI. 91. a.
 Philippus Fertarius, Ordinis Servorum, & ejus Opera. VIII. 116. b.
 Philippi Franci Scripta. VI. 108. b.
 Philippus Gamachius. VIII. 110. b.
 Philippi, Gornienfis Episcopi, & Moselli, Opera adversus Marcionitarum hæresin deperdita sunt. L. 47. a.
 Philippus Labbeus, & ejus Opera. VIII. 118. b.
 Philippus Melancthonius, Author Augustanæ Confessionis. VII. 133. a.
 Philippus Momarus Pletæus. VIII. 114. b. Ejus liber de Miste abusus. VII. 98. b. Ejus disputatio coram Henrico IV. Galliarum Rege, cum Jacobo Petrosio. ibid. Ejus confusio, & infirmitas. ibid.
 S. Philippus Neri Congregationem Oratorii instituit. VII. 147. b. Ejus amor erga Dominicanos. ibid.
 Philippi, Præmonstratensis Abbatis, Opera. IV. 160. a.
 Philippi Pulchri, Galliarum Regis, gesta. V. 14. a.
 Philippi Solitarii Scripta. IV. 148. b.
 Philippus à SS. Trinitate. VIII. 137. b.
 Philippus à Turre, & ejus Opera. VIII. 116. b.
 Philippus, Antipapa. III. 20. a.
 Philippus, tertius Herodis Filius, Iudææ, & Tetrarchidis Tetrarchia donatus est. L. 20. a.
 Philippus L. Galliarum Rex, ob illicitum Matrimonium cum Bertrada contrahum, excommunicationem à Pontifice, illam dimisit. IV. 12. b. Rex excusat se per Legatos, quod ad Synodum Placentinam non venerit. IV. 97. a. Excommunicatur in Synodo Claromontana. ibid. Absolvitur in Concilio Nemaufensi. 96. a. Post expugnam in Oriente Ptolomaidem, in Gallias revertitur. IV. 24. a. Falsum est, ipsius nomen, ob latam in eum Excommunicationem, fuisse in Actis publicis suppressum. IV. 98. a.
 Ipsi absolutio, filii ex Bertrada, & mors. 98. b. Ejus Causa in variis expenditur Conciliis. IV. 144. a.
 Philippus Valesius Gallie regno potuit. V. 14. b.
 Philippi II. Causa examinatur. IV. 144. b. seq.
 Philippi II. Burgundie Ducis, peridia. VI. 12. a.
 Philippus V. cognomine Longus, Gallie Rex. V. 14. b.
 Philippi II. Hispaniarum Regis, gesta. VII. 19. a.
 Philippi III. Hispaniarum Regis, gesta. VIII. 16. b.
 Philippi IV. Hispaniarum Regis, gesta. VIII. 17. a.
 Philippus V. Hispaniarum Rex proclamatur. VIII. 8. a. b. Bellum à Gallis cum ipso federatis gestum. VIII. 19. b. seqq.
 Philippo, Hassie Landgraviò, uxore sua adhuc vivente aliam ut duceret, &que Polygamiam simultaneam exercebat, permisit hæretici. IV. 74. b. Concordiam inter Lutheranos, & Zwinglianos procurat, & convocat Convencium Mispurgensium. VII. 77. b.

Philip-

Index Materialem.

Philippus, Imperator, in Christianos fuit propendissimus, & nonnulli putant, eum Christo nomen dedisse. **L. 7. a. b.**
 Philippus in Germanie Regem eligitur contra Ottonem, sed per audacias opprimitur. **IV. 97. b.**
 Philippicus, Imperator, **fecit Monachis. III. 9. a.**
 Philo, Judaeus, commendat Christianos. **I. 14. b.**
 S. Philogonius, Patriarcha Antiochenus, Martyr obiit. **I. 108. a.**
 Philosophiae studium sicut pluribus nocuit, qui Philosophia abusi, in Haereses lapsi sunt, ita multis profuit, qui ejus subsidio freti, nascentes Haereses praeceperunt. **IX. 80. seq.**
 Philotheus, Metropolitae Hieracleensis, Palamitarum Haeresis propugnator. **V. 94. b.**
 Philotheus, seu Philicus, Patriarcha C. R. V. **32. b.**
 Phocas, Orientis Imperator, **sevit. III. 2. a.**
 Chosroës, Persarum Rex, bellum in ipsum movet. **ibid.** Phocas mors. **ibid.**
 Phocas, Episcopus Aginensis, librum edidit contra Arianos. **I. 92. a.**
 Phociani heretici. **L. 74. b.** Ecclesiam infestabant usque ad quantum Ecclesiae saeculum. **77. a.** Damnantur. **89. a.**
 Photinus, Sirmiensis Episcopus. **L. 74. b.** Sabellii errorem rexit. **77. a.** Principia ejus haeresis capita. **ibid.** In pluribus Synodis damnatur. **ibid.** Depontur. **ibid.** Constantium, Imperatorem, appellat. **ibid.** Disputans cum Basilio, Ancyran Episcopo, vincitur, & in exilium amandatur. **ibid.** Reversus, iterum exulat. **ibid.** Moritur. **ibid.** Animi doctes percellat à natura fortius fuerat. **ib.** Damnatur in Concilio Mediolanensi, & in Concilio Sirmensi. **I. 87. a.**
 Photinus, Lugdunensis Episcopus, & alii multi Lugduni passi sunt Martyrium, à quo Martyres Lugdunenses dicti. **I. 6. b.**
 Photius pluribus doctibus à natura donatus, summam sibi comparat famam literarum pecunia. **III. 87. b.** Ambrosio maximè ductus, & Sacris intra sex dies initiatur. **ibid.** Episcopus C. P. factus, S. Ignatium divexat, & Latnam Ecclesiam impudentibus impetit calumniis, quarum praecipuae recententur. **88. a.** Photius episcopus è Sede Constantinopolitana, & in Cornobium relegatur. **ibid.** Graecorum refellitur mendacium circa depositionem Photii. **ibid.** seq. Photius ad Patriarchatum C. P. revocatur à Basilio, Imperatore, qui ejus rei confirmationem obtinet à Joanne VIII. **88. b.** Photius à Leone, dicto Sapiente, Imperatore, iterum depontur, & in exilium mittitur. **ibid.** Photius plurimos à Clero in suas partes trahit. **III. 97. a.** Legatos Papae corrumpit, ideoque unum cum ipso damnatur, & Sede depontur. **ibid.** Rabie in Latinos agitur, suadente Imperatori, ut contra ipsos Decretum de hae emitteret, cujus refellendi cura Episcopis Gallicanis demandatur. **97. a.** seq. Damnatus in Synodo octava exulat per decennium, de quo Joannes S. Ignacio, Sedem C. P. recuperat, quam rursus relinquere cogitur. **97. b.** Damnatur in pluribus Conciliis. **III. 103. a. b.** Photius Nicolaem **L. Papam, genuino** anathemate percellit. **ibid.** In Synodo octava subscripserunt Episcopi damnationi Photii calami Christi sanguine delibuit. **104. a.** Photius ad Concilium vocatus, & iter interrogatus, silet. **104. b.** Literas Pontificis truncat, & immutat. **III. 107. b.** Pseudo-Concilium Constantinopoli habet, cujus Canones tres referuntur, ib. Joannes

VIII. Actus illius Concilii rescindit, & Photium anathemati denuo subijcit. **ibidem.** Photius in comunione Ecclesiae Romanae non obit. **ibid.** & seq. Ejus Scripta. **123. b.**
 Phranza, historicus Graecus. **VI. 87. b.**
 Picturae, quae vetat Concilium Illyricanum in Ecclesia haberi, quoniam sint? **L. 80. b.** seq.
 Pierius, Presbyter Alex. dictus Origenes Junior, scriptis Commentarios & Homilias in Sacram Scripturam. **L. 82. a.**
 Philippobergum, Germaniae Arx, à Ludovico XIV. Galliarum Rege, capitur. **VIII. 8. a.**
 Pippini, Galliarum Regis, facta illustra, quibus benemerici est de Ecclesia Romana. **III. 11. b.**
 Pippinus, Francorum Rex, contra Asphalaphum, Regem Longobardorum, à Stephano, Papa, in Italiam venire rogatus, primum, illum postea intere cum Pontifice cogit, deinde, eodem fidei non servante, Longobardos proligat, Ravennamque ex eorum potestate eripit, & Ecclesiam Romanam plurimum Civitatum, & Provinciarum donis adauget. **III. 19. b.** Pippini auxilium contra Desiderium Longobardorum Regem, & contra Graecos postulat Paulus. **I. Pontifex Maximus, ibid.**
 Piroxi pro laici Calixtus Apologia damnatur. **VIII. 12. b.**
 Pisanum Concilium historicum. **VI. 61. b.** seq.
 Pisanum Concilium legitimum, & Oecumenicum fuisse probatur, & momenti Partis adversae respondetur. **VI. 61. b.**
 Piscatoriani. **VII. 18. a.**
 Pii II. Pontificis Maximi gesta. **VI. 33. a.** seq.
 Pius II. inducit Ludovicum VI. Galliarum Regem, ad abrogandam Pragmaticam Sanctionem. **VII. 118. b.**
 Pii II. Scripta. **VI. 33. b.**
 Pii III. Pontificatus, & Epithaphium. **VII. 21. b.** seq.
 Pius IV. continuat Concilium Tridentinum. **VII. 122. b.** Confirmat. **90. b.**
 Pius IV. eligatur Pontifex. **VII. 26. a.** Carafas, Pauli IV. Summi Pontificis, nepotes, infestur. **ib.** restaurat celebrationem Concilii Tridentini. **ib.** illique finem imponit. **36. b.** Ejus Sententia in Oedum Castellanum, Cardinalem, ib. S. Carolum, Nepotem suum, Cardinalem creat. **37. a.** Obiit. **ibidem.**
 Pius V. Pontifex eligitur. **VII. 37. b.** Ejus vita, dum esset Religiosus Ord. Præd. **ib.** Ejus Sententia dum electus fuit Pontifex. **ib.** Sanctissimas leges condidit. **38. a.** Zelus ejus contra haereticos, **ib.** & seq. Contra Turcas Principes Christianos fodere unit. **38. b.** Victoria de ipsis reportatur. **39. a.** Obiit. **ibid.** à Clemente X. inter Beatos, & à Clemente XI. inter Sanctos adscribitur. **ib.** Victoriam de Turcis non tam armis, quam suis precibus, refert, ob idque festum B. Virginis de Victoria, ac Rosarii celebrari jubet. **VII. 4. a. b.** Elizabetham Angliae regno excidisse declarat, idque à Gregorio XIII. & Sixto V. confirmatur. **VII. 128. b.** Ejus beneficentia in Soc. Jesu. **VII. 143. a.**
 Placentina Synodus, ad quam cum innumerabilis multitudo confluit, ut extra Urbem in campo fuerit celebranda. **IV. 14. b.**
 Placidus Parmensis. **VII. 113. a.**
 Platine Scripta. **VI. 32. b.**
 Plinius Cajus in epistola ad Trajanum Imperatorem appellat Christianos, viros bonos. **L. 5. b.** Pneumatouachi. **L. 72. a.**

Index Materiarum.

Podolia à Toccis capitur. VIII. 1. a.
 Penitentia publicæ quibus imponebantur? L. 16. b. Quæ Clericorum? ibid. Semel tantum penitentia publica in vita peragi poterat. 114. b. Ipsi addicti, erant irregulares. II. 67. a. In ususui sæculi septimo, & octavo. III. 60. a.
 Penitentia publicæ quomodo redimi ceperit? IV. 76. b. seq. paulatim sublata IV. 171. a.
 Penitentia tempus pro iis qui in Idololatriam, homicidium & adulterium lapsi erant. L. 81. a.
 Penitentia ab infirmo petita, ab eodem convalescente peragenda. II. 69. b.
 Penitentia relaxatio pro iis, qui in mortis discrimine (unconscitum) II. 68. b.
 Penitentia statuta in eos, qui tempore persecutionis sese Idololatriæ periculo exposuerant. L. 84. a.
 Penitentia falsæ nomine quid in Concilio Lateranensi secundo intelligatur? IV. 136. b.
 Penitentiam non denegandam morientibus statuit Celestinus Papa. II. 17. b.
 Penitentia Sacramentum quomodo administrandum? II. 90. b. Penitentia usque ad mortem non protrahenda. ibid.
 Poggi Scripta. VI. 21. a.
 Possiduum oppidum. VII. 77. a.
 Possidensis Colloquio, qui intervenerunt. VII. 77. a.
 Poloni Turcas strenuè repellunt. VIII. 3. a.
 S. Polycarpus Smyrnenis, & alii multi Martyrium passi sunt. I. 6. a. Cum Aniceto Papæ colloquium habet de die Paschæ. L. 16. a.
 Polychronius, Monothelista, mortuorum hominem ad vitam revocare frustra nititur. III. 18. a. seq.
 Polycratis sententia de Celebratione Paschæ. L. 16. a.
 Polydorus Virgilius, & ejus scripta. VII. 101. b.
 Pomerania Christi fidem amplectuntur. IV. 103. a.
 Pompeii Lati, alias Petri Calabri, scripta. VI. 92. b.
 Pontanus, Pontifex. L. 11. b.
 Pontificatus Judæorum quando coepit esse venalis? L. 20. h.
 Pontifices Romani ægè sunt Pragmaticam Sanctionem. VII. 138. b.
 Pontificia dignitas apud Judæos conferebatur à Regibus, & Judæis Præsidibus. I. 21. a.
 Pontificis creandi mos in solutus per Theodoricum Italæ Regem invehitur, & quamdiu ille duraverit? II. 57. a.
 Pontifices, Marcellinum, & Marcellum nonnolli perperam confundunt. L. 103. a.
 Pontifex, vel Episcopo, vivente, de illius successione electio ægi non potest. III. 15. a.
 Pontifex Romanus quomodo eligendus ex sacerdotibus Canonibus. IV. 91. b. Quo pacto à Concilio possit judicari. II. 66. b. quo pacto cum Patriarcha Alexandrino Concilio Nicæno sexto collatus. I. 83. b.
 Pontogenice Concilium, in quo Carolus Calvus fuit confirmatus Imperator. III. 112. b.
 Pontius Pilatus, quinq; Pax fides Judæ. L. 20. a. Fuit etiam Judæam, jubens Clypeus, in gra. R. P. Hyacinthi Hist. Eccl. Inden.

tiam Tiberii, Imperatoris, & in odium populi Judæi dedicatos, in Regia Herodis collocari. ibid. & seq.
 Pontius, olim Abbas Cluniacensis, in carcerem ab Honorio secundo, Pontifice Maximo, destruitur. IV. 107. a.
 Populi Romani furores in Tribunal S. Officii, & in Sanclacrum Pauli quærit, Summi Pontificis. VII. 38. a.
 Populus Alexandrinus, suadente quodam Mago, magnam in Christianos persecutionem accendit. L. 7. h.
 Porcius conjurat in Nicolaum quintum, & ad Arcem Sancti Angeli suspendio interit. VI. 32. b.
 Porcherus de Salvaticia, Raymundi Martini Plagiarius. V. 109. b.
 Poramoris, Episcopi, egregii Confessoris, judicium de Eusebio Cæsariensi. L. 92. a.
 Porticanorum nomine quoniam inselligendi veniant? IV. 134. b.
 Præbendæ binæ in Hispaniæ Cathedralibus institutæ. VI. 20. a.
 Præadamur à quo invehit? VIII. 66. b. Is error refutatur. ibid. & seq.
 Prædestinationi fuerunt pauci sæculo V. sed non coeluerunt in Sæculum. II. 12. b.
 Prædicatorum Ordo, quo finit S. Dominico fabricatus? V. 42. a.
 Prædicatorum Ordinis institutio, & laudes. V. 130. b. & 131. b. ipsum singularem affectu Franciscus Galliarum Rex, est persecutus. VII. 2. a.
 Prælatio de B. Virgine edita creditur in Concilio Claremontano. IV. 55. b.
 Præmonstratensium ordo. IV. 122. b. seq.
 Præpositi, seu Joannis Antonii à S. Georgio, scripta. VI. 108. a.
 Presbyteratu non initiabantur, nisi qui attigerant annum tricesimum. L. 81. b.
 Presbyteri quomodo consecrabantur? L. 57. a. Non poterant ante annum trigessimum ordinari. II. 67. a. 81. b. Ipsi vetum erat adesse nuptiis bigamorum. I. 81. b.
 Presbyteri, aliique Clerici in suis Ecclesiis permanere jubentur. L. 84. a. Uxorem accipientes deponuntur. L. 81. b. Sæculo octavo verbum Dei prædicabant. III. 64. b. Quarto sæculo eorum animarum gerebant. L. 115. b.
 Presbyteri ruris Multa Sacramentum non offerebant in Ecclesiis Civitatis. L. 81. b.
 Presbyteri, & Diaconi, de Hæresi suspecti, à sacerdotibus ministeriis removerentur. I. 83. b.
 Presbyteri cadaver, cum ad sepulcrum deferretur, oportio Domini corporis obvolvitur olin confuevit idque prohibitum fuit. II. 69. b.
 Presbyteriani. VII. 18. b.
 Presbyterorum ritus. II. 89. a.
 Presbyterorum Fili, in quo casu, possent ad sacros Ordines promoveri. IV. 112. b.
 Prætextatus, Episcopos Rotomagensis, rebellis accusatur à Chilperico Galliarum Rege, episcopus Causa in Synodo Parisiensi discutitur. II. 70. b. in Insulam relegatur, & martyrio coronatur. ibid. & seq.
 Prætoris Regni in Gallia cum Episcopis super jurisdictione controversiam habent, quam in gratiam

Index Materiarum.

- gratiam Episcoporum dirimit Rex Philippus Valens, V. [115. a](#).
- Pragmatica Sanctioe vigente, non erant in Caputulis omnino liberae electiones Episcoporum. VII. [142. b](#). seq.
- Pragmatica Sanctio quid. VI. [132. a](#). Quando promulgata? VII. [138. b](#). à Pontificibus improbat. ibid. Abrogata. ibid. Restituta. [139. a](#). tandem in integrum sublata. ibid. Aboletur in Concilio Lateranensi 80. b.
- Prædix, Regina, Causa discutitur in Concilio Constantiensi anni 1094. IV. 34. b. Eadem absolvitur in Synodo Piacentina. ibid. & seq.
- S. Prædix Ecclesiam, & Monasterium juxta eam Romæ situm, qui p[ri]mi [includerunt](#) [111.98. b](#).
- Primatus, Adrometionis in Africa Episcopus. II. [81. b](#).
- Primitæ in Occidente iidem, qui Exarchi in Oriente. [I. 115. a](#). Prioratus nomen in Ecclesia Africana Episcopus, consecratione antiquior, sibi adscribebat, & Primatus jurebus ac privilegiis fruebatur. ibid.
- Primatus Petri, ejusque successorum, est de jure Divino [I. 57. a](#).
- Primi Christiiani frequentissimè S. Eucharistia partebantur [I. 55. b](#).
- Primatus, Donatus. [I. 69. a](#). & b.
- Primorum Christianorum pia exercitia Religiosis. [I. 55. b](#).
- Principes Christiani, qui rejecta Synodo Pisana, tandem adhaeserunt Concilio V. Lateranensi. VII. [21. a](#).
- Principes Germanie Lutheri additi. VII. [74. b](#). In Conventu Norimbergensi congregatorum Responsum Legato Pontificio datum. ibid. Eorum libellus, inscriptus: CENTUM GRAMINA SEDIS APOSTOLICÆ, NON FERENDA GERMANIÆ, Hadriano VI. Pontifici Maximo portectus. ibid.
- Principes seculares non debent se ingerere rebus Ecclesiæ. VII. [21. b](#).
- Prisca, femina, habita, ut Prophetissa, à Monacho. [I. 32. b](#).
- Priscillian. s. nomen dat Sectæ Priscillianitarum. [I. 77. a](#). In synodo Casaraugustana eum sociis damnatur. ibid. Episcopus constituitur. ibid. Romam ad Damasum Papam, cum sociis profectus. ibid. In Galliam rediit. ibid. A S. Martino, Turonensi Episcopo, aliisque Antistitibus repellitur. ibid. Ad Maximum, Tyrannum, appellans Ecclesiæ suæ restituitur. ibid. Ad Synodum Burdigalensem evocatus, Synodi iudicio reclusus. ibid. Rursus ad Maximum provocatus, capite plectitur. ibid.
- Priscillianistæ. [I. 77. a](#). Ejus Sectæ auctor. ibid. Priscillianum colunt. [77. b](#). Eorum errores. ibid.
- Probabilistæ variis Censuris perstringuntur. VIII. [91. b](#). seqq.
- Probationum duo genera ad res dubias dirimendas Sæculo XI. usurpata solita erant. [IV. 79. a](#).
- Processiones Spiritus Sancti à Filio admiserunt Græci. VI. [71. b](#). seqq.
- Proclus, Episcopus Constantinopolitanus, ad petitionem Episcoporum Armeniæ, doctrinam Theodori Mopsuesteni examinat, eamque reprobat. [II. 38. b](#).
- Procopius Gazæus. [II. 24. b](#).
- Propositiones quædam in Conventu Cleri Gallicani habito anno 1700. confixæ. VIII. [90. b](#). seqq.
- Propositiones Rasi damnantur à Pio V. & in quo sensu? VII. [66. b](#).
- Propositiones decem à Guillelmo, Episcopo Parisiensi, damnatæ, eisque oppositi orthodoxi Articuli. V. [45. b](#).
- Propositiones in materia Jejunii damnatæ ab Alexandro VII. VIII. [147. b](#).
- Propositiones tredecim à Stephano Templier, Episcopo Parisiensi, proscriptæ. V. [46. a](#).
- Propositiones XLV. ab Alexandro VII. damnatæ. VIII. [53. a](#). seqq. Damnantur aliz LXV. ab Innocentio XI. [54. a](#). seqq.
- Propositiones ab Alexandro VIII. damnatæ. VIII. [48. a](#). & [55. a](#). seqq.
- Propositiones Fidei confirmatæ in Conventu Badensi. VII. [71. a](#).
- Prosper Sanctæ Crucis. VII. [125. b](#).
- Prosper Fagnanus. VIII. [116. a](#).
- S. Prosperi Opera. [II. 42. a](#).
- Proselyti ex domicilio, qui dicebantur? [I. 14. b](#).
- Ex iustitia qui erant? [I. 24. a](#).
- Proselytorum genera duo. [I. 24. a](#).
- Prostrati qui? [I. 56. a](#).
- Proterius, Patriarcha Alexandrinus, S. Leonis, Papæ, initio suspectus fuit: sed postea fidei integritatem ei gratulatus est Sanctus Pontifex. [II. 30. a](#). Eutychemi, duce Theodoro Mælro, in favore Patriarchæ Alexandrini, in Protezum crudelissimè sevitum, martyriique ei palmam cocilians. ibid.
- Provinciale Concilium bis in anno celebrandum. [I. 81. a](#). Semel talem in anno celebrari præcipitur. [III. 46. a](#).
- Provinciale Conciliorum auctoritas confirmatur. [I. 85. b](#).
- Provincialis Synodi origo. [I. 79. a](#).
- Prudentis, Episcopi Trecentis, contra Joannem Erigenam Scripta. [I. 118. a](#).
- Psalmodia perennis in quibusdam Monasteriis exercita quid. [II. 49. a](#).
- Piselli non confundendi. IV. [59. a](#).
- Protonotariæ, & illorum errores. [I. 22. a](#).
- Protonotariæ Lucensis Scripta. V. [109. b](#).
- Publicani, sive Vandalenses. IV. [142. b](#).
- Publius Helvius, Imperator, PERTINAX cognominatus, obiit trucidatus anno ætatis suæ 61. Imperii mense tertio. [I. 102. a](#).
- Publius Licinius Gallienus, Imperator. [I. 11. a](#). seqq.
- Publius Licinius Valerianus, Imperator. [I. 10. b](#). seqq.
- Puella Aurelianus, Vid. JOANNA DARCIA.
- Pueri ad Beneficia & dignitates Ecclesiasticas contra Sacra Canones proventus. IV. [128. b](#).
- Pueri Monasteriis à parentibus oblatis vitam Monasticam proficere [tenebantur](#). [II. 90. b](#).
- Puerorum oblatio, Monasteriis olim fieri solita, erat irrevocabilis. [III. 122. a](#).
- Pulcheria, Theodosii junioris, Orientis Imperatoris, soror religiosissima. [II. 1. a](#). Coniugium cum Imperio Marciano offerri, elege, ut ejus virginitatis florem non delibaret. [II. 3. b](#).
- Purchoius. VIII. [114. a](#).

Index Materiarum.

Purgatio Canonica per Corpus, & Sanguinem Christi in Synodo VVormacenſis ſancita. III. 122. a. Sed hæc purgatio Canonica, propter Sacilegi periculum, fuit poſtea jure merito abrogata. ibidem.
Purgatorium à Græcis admiſſum, & in quo à Latinis diſſident? VI. 74. b.
Puritani. VII. ſg. b.

Q.

Quadratus, Athenienſis Episcopos, ſcribit Apologueum pro Chriſtiana Religione. I. ſ. b. Sed temporis, rerum omnium edoctis, injuria, intercedit. 47. a.
Quakeri, Hæreticorum Secta in Angliâ. VII. ſg. b.
Queſnelli centum & una Propositiones à Clemente XI. Pontifice Maximo, proſcripſit. VIII. ſ. 2. & 112. a. b.
Queſtularum Secta. VIII. ſ. 6. a. A quibus reſutata. ſ. 9. a.
Quinquennalia, & Quindecennialia Imperatorum, tam Ethnicorum, quam Chriſtianorum. I. ſ. b.
Quintilliani, dicti Aſtoretæ. I. ſ. 3. a.
Quintinus, & Anonius Pocquius, Sectæ Libertinæ Coryphæi. VII. 65. a. Illocum ſpuculſimi errores. ibid.

R.

Rabanus qui erant? I. 24. a.
Rabanus, Archiepiscopos Moguntinus, ad Ebertardum, Comitem, & ad Notingum, Episcopum, contra Gotheſcalcum ſcribit, tumque, convocato Concilio, damnat. III. 94. a.
Rabanus Maurus in dogmate tranſubſtantiationis Paſchaliſio Raſberio non adverſatur. III. 92. b. In luto Serceoranſitarum non hæſit. 92. a.
Rabani Mauri laudes, & Opera. III. 14. b.
Rabaudi Theologia. VIII. 111. a.
Radulphus de Drecto Opera. IV. 118. a.
Ragotius viſa, & Principatu exiit. VIII. ſ. a.
Rainerius, Patriarcha Antiochenus. IV. 118. a.
Ramallorut, Sectæ Calvinianæ propagator. VII. 16. a.
Ramirus II. Hiſpaniarum Rex, inſignem de Mauris reſert victoriam. IV. 7. a.
Ramiri, Hiſpaniarum Regis, celebres de Saracenis victorias ſub auſpiciis S. Jacobi habuit. III. 75. a.
Rampelengi Opus damnatum. VI. 106. a.
Ranceri, Secta turpiſſimarum Hæreticorum in Angliâ. VII. ſg. b.
Raphaël Maſſenſis, dictus Volaterranus, ejus Scripta. VII. 101. b.
Raph. & Maria Philamendus, & ejus Opera. VII. 126. b.
Rathenii, Episcopos Veronenſis, varii, quibus jactatur eſt, adverſe ſortunæ ſtatus, & Scripta. IV. 61. b.

R. P. Hyacinthi Hoſſi. Eccl. Index.

Rationes, quibus perſoni Galli repugnabant Concordato. VII. 140. b.
Rationes hæreticorum contra Concilium Tridentinum, illarumque confuſio. VII. 81. a. & 84. a.
Rationes quibus demonſtratur Concilium Piſanum eſſe Conciliabulum. VII. 79. b.

Rationes, quibus celebratum fuit Concilium V. Lateranenſe. VII. 80. a.
Ratidauſ, Moravie Princeps, Fidei Chriſti ſuſcepit. III. 76. b.
Ratramnus, ſeu Bertramna, Monachus Cochejenſis, author non eſt libri de Corpore & Sanguine Domini, qui Joanni Scoto Erigenæ eſt adjudicandus. III. 115. b. Quamvis, ſililius libet veteris parentis eſſet, inde tamen evinci haud poſſet, eum adverſari doctrinæ Paſchaliſi Radberti de veritate Corporis & Sanguinis Chriſti in auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento. 116. a. Alia Ratramni Opera. 116. b. Tractatum ſcripſit adverſus quendam Corbejenſem Monachum, qui unam in omnibus animam eſſe perſequebatur. III. 196. b. Libellum ſcribit contra Germinios, quod Corpus Chriſti ex utero Mariæ non via communis, ſed ſingulari proditiſſe aſſeruerent, quorum error à Paſchaliſio Radbertio, alioquin tam rem ſcripto libello, reſellitur. III. 96. a. Perperam inter impugnatores præſentis reſalis Corporis & Sanguinis Chriſti in Euchariſtiâ ab Hæreticis numeratur. III. 91. a. Hincmaro repugnat, qui de Hymno Martyrum verba: T E TRINA DEITAS, delenda eſſe cenſebat. III. 93. a.

Ravallacus Henrici IV. Galliarum Regis, prærida. VII. 14. b.

Ravennæ Concilium non confundendum cum Concilio Romano. III. 113. a.

Ravennas Archiepiscopos, abſente Imperatore, ſecundum à Pontifice Romano locum in Concilio habebat. IV. ſ. b.

Raymundi de Ageles Hiſtoria Hieroſolymitana. IV. 152. a.

Raymundi Capuani de Vinea, Ordinis Prædicatorum Magiſtri Generalis, Scripta. V. 109. a.

Raymundus, Comes Tolofanus, Albigenſium fautor, Comitatui abdicatur, & miferamè moritur. V. 43. a. ſeq. A Milene Sedis Apoſtolice Legato, abſolvitur, ſed, cum promiſſis non ſtaret, cum fautoribus excommunicatur. V. 76. a.

Raymundus, filius Raymundi, Comitis Tolofani, contra Amalricum filium Simonis Montfortiſſimum moriens, à Galliarum Regibus Ludovico VIII. & IX. pacis conditionibus conſentire cogitur, & à Legato Pontificio abſolvitur. V. 43. b.

Raymundus Capiciſſicus, Cardinalis, Ordinis Prædicatorum, & ejus Opera. VIII. 125. b.

Raymundus Lullus ab aliquibus laudatus, ab aliis improbat. V. ſ. 7. b. Aſerunt rationes pro utraque parte, ibidem. Raymundus Lullus confundi haud debet cum Raymundo de Terraga. ſ. 2. b. Ejus Oſia du

(k) a xia,

Index Materiarum.

- zia, & sanctitas. V. 114. a. Ejus Opera, de
que us Vvadinghi iudicium. 114. b.
- Raymundi Martini Opera. V. 105. b.
- S. Raymundi Pennafortii labores pro colligen-
dis & ordinandis Decretalibus Romanorum
Pontificum suscepti, & Summa Casuum Con-
scientie. V. 106. a. Ordinem S. Mariz de
Mercede, unicum S. Petri Nolasco instituit.
136. a. Inter Sanctos adscribitur à Clemente
VIII. VII. 45. b.
- Raymundus Rufus. VII. 124. a.
- Raymundus de Terraga, ipsiusque errores. V. 58.
b.
- Raynudi in FF. Predicatores calumnia refellitur.
VII. 26. a. b.
- Reynerii Pantheologia. V. 107. b.
- Rebaptizationes prohibentur. I. 90. a.
- Reccaredus Hispaniarum Rex, Suevos & Gothos
ab Ariasimo ad Fidem Catholicam reduxit. II.
51. a. In Synodo Toletana conversionis sue
ordinem exponit, ibid.
- Reccaredus, Hispaniarum Rex, Arianam in suo
regno hæresim exterminat. II. 56. b.
- Reccaredus, Rex Hispaniarum, Arianam hæresim
à suo regno penitus prostravit. III. 7. a. Le-
ges Gothicas in compendium redigit. ibi-
dem.
- Recollecti, sunt Fratres Minores S. Francisci Ari-
stotis observantia. VII. 145. a.
- Reformati VII. 18. a.
- Regalia de novo usurpari, & abusus, qui irrepre-
hensibilis, veniunt. V. 71. a.
- Regalibus laus pretendere conantur Galli.
VII. 46. b.
- Regalibus diffidia inter Bonifacium VIII. &
Philippum Pulchrum, Galliarum Regem, oc-
casio. V. 30. a.
- Regalium extensionem in Gallias ad Ecclesias, que
huic unerosæ servituti non erant obnoxie, di-
strictè Canone dumtaxat inhibuit Concilium
Generale secundum Lugdunense. V. 75. a.
- Reges Hispanie obtinent facultatem nominan-
di Episcopos ab Hadriano Sexto. VII.
28. a.
- Reginaldus Polus, & ejus Scripta. VII. 99. b.
- Regionis, Abbatibus, Scripta. III. 120. b.
- Regnum Judæorum distribuitur in tres partes,
juxta tres Filios Herodis, Edictu Imperatoris
Augusti. I. 10. a.
- Regula duplex, pro Canonicis nimirum, &
Sanctimonialibus, edita fuit in Concilio Aquis-
granensi. III. 111. a.
- Regulas duas, pro Monialibus unam, alteram
pro Monachis edidit S. Cæsarius, Episcopus
Arelatensis. II. 80. b.
- Regule Monasticæ aliquot. II. 82. b.
- Regule ad præcavendas in doctrina Morali laxi-
ores opiniones. VII. 119. b. seqq.
- Regularem disciplinam restituere totis viribus
conatur Innocentius XII. VIII. 49. b. seqq.
- Rei, qui in Gallias ultimo supplicii Sententia
Judicum deputantur, Eucharistia etiamnum
denegatur. Apud alias tamen nationes, juxta
laudabilem consuetudinem, rei, sua scelera
mor proprio cruce obfectoris, Eucharistia
Sacramentum administratur. III. 66. a. seqq.
- Reineri Sachuni, Ordinis Predicatorum, Scripta.
V. 107. b.
- Reinerus, ex Ordine Predicatorum molim V. Val-
densis Hæreticus. IV. 124. a.
- Religiosi nihil exigere possunt pro ingressu Re-
ligionis, ab eis, qui in Ordinem Regularem
coopari possunt. IV. 139. a. Religiosis, ac
Monachis peculium prohibetur. ibid.
- Reliquie Sancturum igne probabantur. IV. 79.
a. In templis collocari jubentur, addita depo-
sitionis pena Episcopo, qui Tempia abique
Sacris Reliquis consecraverit. III. 46. a. Re-
liquiarum Sancturum cultus Saculis septimo
& octavo. III. 60. a.
- Remedia pro reformatione morum exhibita à S.
Carolo VII. 149. a.
- Remensis Ecclesie Episcopus unctionem Regum
Gallie sibi attribuit, ab Ivone, Episcopo
Carnotensi, refellitur. IV. 98. b.
- Remigii, Episcopi Lugdunensis, Scripta. III. 117.
a.
- S. Remigios, Remensis Episcopus, Epistolæ non-
nullas scripsit. II. 79. b. Probabilior senten-
tia de tempore, quo S. Remigios Episcopus Re-
mensis creatus est, quovis vivis excolitur. ibid.
Non est autem COMMENTARIORUM IN
PAULUM, varis de veris eorumque Scrip-
toris sententiis referuntur. ibid. Remigii Te-
stamentum. 80. a.
- Renatus Cartellius. VIII. 114. a.
- Renatus Choppinus. VII. 121. a.
- Reumones Monachi, sub qua viverent Regula?
II. 49. b.
- Reordinationes, prebentur. I. 90. a.
- Requisitus in administratione Belgii Duci Al-
bano successus est. VII. 19. b.
- Residentia præcipua Clericis, habentibus curam
animarum, Canonici, aliisque ministeria
Ecclesiastica exercentibus. VII. 135. a.
- Residentia à Clericis Beneficiis sexunda, & in
quibus casibus ab illa dispensentur. V. 126.
b.
- Residentia in quibus casibus non obligat?
III. 129. b.
- Retractatio Michælis Bajæ. VII. 66. a.
- Revelationes quædam à Sacra Facultate Parisi-
ensi damnatæ. VIII. 76. b.
- Rhenicius, Episcopus Augustodunensis, scripsit
Commentarium in Cantica Canticorum. I. 96.
b.
- Rhodanis Opera adversus Marcionistas, & Mon-
tanistas, non amplius extant. I. 47. a.
- Rhodos Insula, à Turcis obtinetur, & capitur.
VII. 1. a.
- Rizios, nepotes suos, Sixtus IV. ad dignitates, &
Principatus in sui, & Ecclesie perniciem eve-
xit. VI. 16. a.
- Richardus, Angliæ Rex, qui ad bellum sacrum
profectus erat, pactis cum Saladin induciis,
à Palestina discedit. IV. 24. a.
- Richardus, Angliæ Rex, ab Henrico quinto Im-
peratore, tyrannicè detinetur. IV. 97. a.
- Richardus, Angliæ Protector, proclamatur. VIII.
21. a.
- Richardus I. Angliæ Rex. IV. 102. b.
- Richardus II. Angliæ Rex, in eumque facta con-
juratio. V. 19. a.

Index Materialium.

- Richardi II. Angliæ Regis, Edictum adversus Wicleffum, ejusque discipulos. VI. 82. a.
- Richardus III. Angliæ Rex. VI. 17. b.
- Richardus Dux Eboracensis, ab Henrico VI. Angliæ Rege, deficit, sed ab eo vincitur. VI. 17. a.
- S. Richardi, Episcopi Cisterciensis, Canonizatio, & vita. V. 24. b.
- Richardus, Cornubiæ Comes, in Imperatorem electus. V. 8. a.
- Richardi Hampoli Scripta. V. 115. b.
- Richardus Simon, & ejus Opera. VIII. 140. b.
- Richardus Smithaus in Angliâ exagitatur, ac tandem inde pellitur. VIII. 72. a.
- Richardi Societatis Scripta. VI. 97. b.
- Richardus à S. Victoris Opera. IV. 60. b.
- Richeletius. VIII. 114. a.
- Richelæus, Cardinalis, conjuratione in Gallias frustra appetitur. VIII. in. a.
- Richterius librum evalgat de Ecclesiastica, & Politicâ potestate, eumque postea damnat. VIII. 70. a. & 86. b.
- Rigidores in Doctrina Morali opiniones cavendæ. VIII. 161. b.
- Rigordus scripsit gesta Philippi Augusti Galliarum Regis. V. 96. a.
- Roberti, sive Ruperti, Imp. gesta. VI. 7. a.
- Robertus Imperator Constantinopolis. V. 46. a.
- Robertus Comes Parisiensis, à rebelibus, vivente adhuc vero Galliarum Rege, Carolo Simplici, Rex Gallie salutaris, & mox in prælium caditur. IV. 6. a.
- Roberti, Galliarum Regis, virtus. IV. 12. a.
- Robertus, Siciliæ Rex, à Clemente V. innocens agnoscitur. V. 31. b.
- R. Robertus, primus fuit Cisterciensium Abbas, & sanctitate vitæ conspicuus. IV. 32. b.
- Robertus de Arbercello perperam accusatus apud Gregorium Abbatem Vindocinensem. IV. 157. b. A Calumniam vindicatur. IV. 176. a.
- Robertus Bellarmus, Cardinalis, Societatis Jesu, & ejus Opera. VIII. 118. a.
- Robertus Cenalis, & ejus scripta. VII. 101. a.
- Roberti Gangulsi Scripta. VI. 91. a.
- Roberti Helkor Scripta. V. 108. a.
- Robertus Lincolnienfis in Angliâ Episcopus, varis ab auctoribus depingitur. V. 28. a. Ejus Opera. ib.
- Roberti, Monachi, Historia belli Hierosolymitani. IV. 112. a.
- Roberti Pulli, Scripta. IV. 162. b.
- Roberti de Sorbona, Collegii Sorbonici Conditionis, Scripta. V. 96. a.
- Robertus Stephanus, pereruditus Typographus. VI. 109. b.
- Roberti de Turregni, vulgò de Monte, Scripta. IV. 112. a.
- Rochus Pitrus, & ejus Opera. VIII. 116. b.
- Roderici Ximenesi Opera. V. 97. b.
- Rodolphus, cognomento Mamistranus, Patriarcha Antiochenus. IV. 118. a.
- Rodolphus II. Patriarcha Antiochenus. IV. 118. a.
- Rodolphus, Imperatoris, pietas & gesta. V. 8. a.
- Rodolphus, Abbas Monasterii S. Trondonis Leodicensis, Opera. IV. 118. a.
- Rodolphus de Grandivilla Cœlestino V. Patriarcha Hierosolymitanus designatur. V. 40. a.
- Rodolphus, Juris Consultus, Scripta. VI. 108. b.
- Rogationes, & Triduanum ante Festum Ascensionis jejunium. II. 67. b.
- Rogationes peculiares Gallie & Hispaniæ. II. 68. a.
- Rogatiste Donatistarum Secta. I. 69. a.
- Rogerii Hovedeni Historia. IV. 51. a. b.
- Rogerus, Siciliæ Comes, ab Honorio II. Pontifice Maximo, excommunicatur, qui tamen postea eidem hominum faciens, Siciliæ, Calabriæ & Apuliæ ab eo recipit investituram. IV. 106. a. A Luthario II. Imperatore, in ordinem redigitur, & ex Italia expulso. IV. 99. b.
- Rogerus Baconus, Ordinis Minorum Scriptor, V. 111. b.
- Rohaltius, VIII. 114. a.
- Rokisana, Hufstia, Praga expulso. VI. 74. a.
- Rollo, Normannorum Dux, à Roberto, Hugonis Capeti, Galliarum Regis, filio, à Sacro fonte expulso. IV. 8. b.
- Roma ab Alarico, Gothorum Rege, capta. II. 2. a. Athaulphus quoque, Alarici in Gothorum Regno Successor, Romanam depopulatur, ib.
- Romæ decrepitiæ Caroli V. Imperatoris exercitum. VII. 6. b.
- Romanus junior, Imperator, uxoris fusu, matrem & sorores in Monasterio claudit. IV. 3. b.
- Romani Patriarchatus termini. 83. b. Variæ referuntur sententiæ. ib. Valerij sententia, per Ecclesias suburbicarias intelligentis Ecclesiæ totius Occidentis, cæteris præfertur, & propugnatur. ib. Vide etiam Tatum VIII. sub finem, in Tabulis Chronologicis, pag. 41. b. & seqq.
- Romani Pontifici soli convenit congregare Concilium Generale. VII. 81. b.
- Romanæ Ecclesiæ immisitto insultant Hæretici, quod seculo X. quidam mali Pontifices ejus clavum gubernarint. IV. 11. b.
- Romani Concilii formula, cui Berengarius iussus est subscribere. IV. 48. a. Aliquor ejus verba paulò obscuriora explicantur. 49. a.
- Romanum Concilium contra Wicleffitæ. VI. 81. b.
- Romanum Imperium citius aliis regionibus lumine Fidei illustratum fuit. I. 64. a.
- Romani Imperii Notitiæ comprehensens Dioeceses, & Provincias, quæ subiectæ erant quatuor Præfectis, videlicet Præfectu Prætorio Orientis, Præfecto Prætorio Illyrici, Præfecto Prætorio Italiæ, & Præfecto Prætorio Galliarum, ad quarum civilium Dioecesium, & Provinciarum Imperii Romani divisionem, instituta sunt Patriarchatus, Exarchatus, Metropolitanores, & aliarum præpositum Ecclesiarum Sedes. VIII. sub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 39. usque ad pag. 41. b.
- S. Romualdus, Camaldulensis Congregationis Institutor. IV. 80. a. Probabilis est septuaginta tantum annos natum ipsum obuisse. 80. b.
- S. Rosa, Limentis, nomen ROSÆ accepit à B. Toribio Archiepiscopo Limentis, dom ei Sacramentum Confirmationis administraret. VIII. 99. b.
- Roscelini circa mysterium Sanctissimæ Trinitatis error. IV. 31. b. Qui contra eum scripserint? ib. (k) Rosce-

Index Materialium.

R-scelinus Sectæ Nominalium Auctor. IV. 32.2.
H-re Nominalium sectam postea instauravit
G-allielmus Okanos, Ordinis S. Francisci, ib.
Rofarium B. Vir gnis non alium quam S. Domi-
nicum habet auctorem. V. 136 b. Rofarit to-
dalis à Summis Pontificibus approbata, ejus-
que in Ecclesiâ utilitas, ib. & seq.
Rothadus, Episcopus Sueffionensis, occasione
Presbyteri à se depositi, ab Hincmaro, Reimen-
si Archiepiscopo, qui ejusdem Presbyteri
susceperat patrocinium, semel & iterum, cau-
tentissime reus demonstratur III. 108.2. Cùm
appellasset ad Nicolaum I. & Romanum venisset
juxta mandatum Pontificis, tunc dignitati re-
stituitur, utque ea restituzio executio ni manda-
retur, miratur in Gallia Arfenius, Episcopus
Hortanensis ib.
Rothomagensis Concilii formula contra Berenga-
rium. IV. 42.2.
Rothomagensis Concilium annè 1445. VI. 24.2.
Rothomagensis Ecclesiâ Lugdunensi non subje-
cta declaratur. VI. 22.2.
Ruardus Tapperus. VII. 109. b.
Rudericus, genere Gothus, Hispaniarum Rex,
non solum culpa sua vitas ac regnum perdidit,
sed etiam Gothiam in Hispaniarum Re-
gno Majestatem valde labefactavit, & tantum
non extinxit. III. 12.2.
Rudolphus II. Imperator, gesta, VII. 2. b. & VIII.
6. b.
Rufinus, Aquilejensis, Pelagio Vicus hæreticos in-
stilla. II. 8. b.
Rufinus, pater fidus Tutæ Arcadii, filii Imperato-
ris Theodosii Magni, Imperio inhians, & pu-
pillum Arcadium, ipsi sibi cæce commissum, è
Solis depulso, tentans, jubente Scilicone, Tu-
tore Homoni, Imperatoris Occidentis, & Ar-
cadii Orientis Imperatoris, faciens, ut cadat,
II. 6. b.
Rufinus erit Origenista, quæ ratione obnoctet
Literas communicatas à Sincro Pontifice?
I. 109. b. seq.
Rufinus, Origeni plus æquo tribuens, Hierony-
mo infensus. II. 36.2. seq. Rufinus à Sincro,
Papa, EPISTOLAS FORMATAS ex-
torquet. 46. b. Ejus interpretatio in librum PE-
TARCHON ab Anastasio damnatur. ibid.
Rufus Opera, ibidem. Rufinus Hæreticus non
fuit. 12.2.
Rugorum regnum extinctum. II. 6.2.
R-pellæ, municipalis in Gallia Præfidi, definitio.
VIII. 12.2. a. b.
Rupertus, Imperator. Vid. Robertus.
R-pecti Tutensis O. era. IV. 157.2. Dogma de
Transubstantiatione nec oppugnari, nec infici-
ari. ibidem.
Ruricius Senior, Episcopus Lemovicensis, Episto-
larum Scriptor. II. 10. b.
Rusticus S. R. E. Diaconus, Schismaticus. II. 83.
Ruthenorum Baptisma non repetendum sanxit
Alexander VI. VI. 47. b.

S.

S-abæ Monasterium, Romæ à S. Gregorio
Magno, Papa, fundatum, Petro Abbati Clu-
naciensi, ejusque Successoribus donatum. IV.
109.2.

Sabaudie Ducum Stemma gentilitium. VII. 3.2.
Sabaudie Dux à Canato vincitur. VIII. 8.2.
Sabaudie Dux, Victor Amodeus, Literarum
Patronus, munificentissimus, & Hæreticos in
suis Dionibus extirpator, Scepter, & corona
Regia Soridina donatur. VII. 42.2.
Sabbatum B. Virginis cultus, & officio in Con-
cilio Claremontano primùm consecratur. IV.
55. b.
Sabbati die Romæ, & per Italian antiquitè jae-
nitum observabatur. 146. b.
S-belliani damnantur. I. 89.2.
Sabellius, & ejus errores. I. 74.2.
Sabitanus, Papa, non finis in sumis à S. Grego-
rio Magno increpitus, percussusque in capite,
paullò post ubirotus, sed id loco fabulæ habend-
um. III. 14. b.
Sabiani, Per benoum Episcopi, Ordinatio ra-
ta habetur in Concilio Chalcedonensi. II. 10.2.
Sabini Præfidi Præfidi Maximi, Impera-
toris, singularum Syria, & Egypti Provin-
ciarum Præfidiis jussu, ut à persecutoribus
in Christianos deinceps abstinere. I. 61. b.
seq.
Sacramenta Confirmationis & Ordinis ab Hære-
ticis, Schismaticis, & degradatis collata, irrita
& invalida esse, e-que ab Ecclesiâ olim itera-
ta fuisse, sententia est JOANNIS MORINI,
quæ licet communi Theologorum calculo re-
jiciatur, necdum ab Ecclesiâ fuit damnata. III.
25.2.
Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, ritè ut
administrentur, duplex traditur Regula. III.
66. b.
Sacramentarii quor. VII. 52.2.
Sacra adinjo, natus in erclouf, 114. b.
Sadducei qui erant 162.2. b.
Sagittarii quinam vocentur in Concilio Latera-
nensi II. IV. 257.2.
Saladinus, Egypti Princeps à Cruce signatis vin-
citur, at voce versa Saladinus eruentum co-
cundem edidit stragem. IV. 23. b. Saladinus
Hierosolymam tenet, eaq; tandem postulat,
Litteris inde expulsi, & Græci. 24.2.
Salmanicensis Concilii bulla. VI. 82. b.
Salmanicensis Theologi. VIII. 155. b.
Salzburgensis Concilium anno 1386. celebra-
tum. V. 92.2.
Salzburgensis Concilium anni 1420. VI. 83.2.
S-alvatoris Salvæ Læcis, seu Scopetorum Con-
gregatio. VI. 142. b.
Salvianus, Episcopus Priscillianista. I. 77.2. Da-
monius in Synodo Cesaraugustana. ibid. Pri-
scillianum uod cum Instantio, altero Episcopo
ejusdem Sectæ, Episcopum constituit. ibidem.
In exilium mittitur ibid. Romam ad Dama-
scum, Papam, profectus. ibid. In Galliam
regressus, & à S. Martino Turonensi, aliisque
Episcopis repulsus, ad Maximianum Tyrannum
appellat. ibid. Ecclesiæ suæ restituitur. ibid. In
exilium rursus mittitur ibid.
Salvianus, Presbyter Massiliensis. II. 43.2.
Sabotia Hierosolymorum Episcopus, nunquam
defecit à Pæte. II. 43.2.
Salutationem Angelicam initium habuisse seculo
XI, quomodo intelligendum? V. in mo-
nitis sub finem annexæ nom. 5.

Salvius

Index Materialium.

Salutis animarum negotium quomodo peragendum? II. 50. a. seq.

Samaritanii quierant? I. 34. a.

Samone, Gazenſis Episcopi, Scripta IV. 71. a.

Sampetri Chronicon IV. 68. a.

Samuelis, & Iudaismo ad Christianam Religionem conversi, de Adventu Messie liber IV. 71. a.

Samuel Reginus VIII. 114. b.

Samuel Rochartus VIII. 114. b.

Samuel Priscus, & ejus Opera VIII. 119. a.

Saporis, Persarum Regis, in Christianos persecutio I. 64. a. Illam moderavit. I. ib. b.

Santes Pagninus, & ejus versio S. Scripturæ, & alia Opera VII. 114. b.

Sanctimoniales non cosecrabantur ante annum vigesimum quintum ætatis III. 64. a.

Sanctimonia Episcoporum ad restituendam morum Discipulam plurimum juvat VII. 149. b.

Sanctitas Ecclesiæ Romanæ VII. 121. a.

Sanctus tertius, Castellæ Rex IV. 101. c.

Sanctus quatuor, Castellæ Rex V. 16. b.

Sanctorum Petri Opera sunt legenda VII. 103. a.

Sandonyſianum prædium Catholicorum cum Hæreticis VII. 11. a.

San Dionysianum Monasterium, aliaque Monasteria à Fulda in Gallis fundata, aut deinceps ab eis vel ejus Successoribus fundanda, à jurisdictione Episcopi fuisse exempta III. 64. a.

Sanquithiana Gallorem clades VII. 9. b.

Sanguis Christi occasionem præbet acerrimæ Controversiæ. Vide CHRISTI SANGUIS.

Santahæmus, de eo vindictam sumit Leo VI. Imperator illæ sibi injuriæ IV. a. b.

Saraceni, & Persæ Romanum Imperium depopulantes, sub Anastasio, Imperatore, pacem cum Romanis inire coguntur II. 4. b.

Saraceni Africam sibi subjiciunt III. 4. b.

Saraceni ad octoginta milia ab exæque Christianorum mano, Duce Ferdinando, Castellæ Comite, proſiguntur IV. 7. b.

Saraceni ad centum milia à Christianis cedunt, eosque victoriæ nuntius eadem die, qua reportata est, accipit IV. 87. a.

Saraceni prælio vincuntur in Hispania, corumque res in hoc Regno inclinare incipiunt V. 16. a.

Saraceni Almohades in Hispanos seviunt IV. 101. a.

Sardicenſe Arianorum Conciliabulum, I. 71. b.

Sarدينia Regnum Sabaudie Duci adjudicatur VIII. 9. a.

Sarasinus VIII. 114. b.

Saturniani, & illorum errores I. 30. c.

Saturninus, Arelatenſis Episcopus, Arian hæresim mordacius tuetur I. 87. b. Impugnatur à S. Hilario, Episcopo Pictaviensi, ibi. Damatur à Synodo Parisiensi 88. b.

Saxones Orientales quando, & à quo Evangelio fuerint imbuti III. 8. a.

Saxones ad Fidem adducuntur, sed paulò post in illa vacillant III. 8. b.

Saxones Australes quando, & à quo Fidem acceperunt I. III. 8. a.

Saxonia in Christi fide stabilitur, & in ea Episcopatus erigitur III. 14. a.

Saxonum Dux, Fredericus Augustus, eligitur Poloniarum Rex VIII. 37. b. A Carolo XII. Suecorum Rege, armis læssitur, & à Poloniæ solio deturbetur ibi. Regnum Poloniæ recuperat. ibi. Una cum filio suo Saxoniarum Principe, ejusdem Lutherani Hæresi, ad Catholicam Fidem convertitur. ibi.

Saxonia, Grammatici, Historia IV. 157. c.

Saxones Orientales in Anglia, quando & à quo converti III. 8. a.

Saxones Australes in Anglia, quando & à quo Fidem Christianam didicerint III. 8. a.

Saxones Occidentales in Anglia, quando & à quo Christianæ Fidei lumine fuerint illustrati? III. 8. b.

Saxonum Medietateorum in Anglia regnum quando, & à quo Fidem acceperit? III. 8. b.

Scandebergo, epud se educato, nunc Amurathes, Turcarum Imperator, in bellis. Sed Scandebergus, mortuo Patre, Episcopi Rege, sibi debitum regnum recuperet VI. 4. b. seq.

Scandebergus Amurathem repellit, & vincit 5. b.

Scaligerorum dominatur extinctus VI. 7. b.

Schisma quid sit I. 25. a. quomodo distinguatur ab hæresi? ibi.

Schisma ab Episcopis Venetiæ, & Istriæ constitutum occasione trium Capitulorum, quæ in quinta Synodo Generali fuerunt damnata II. 63. b.

Schisma Ecclesiæ Antiochenæ post depositum Meletium, Episcopum Antiochenum I. 109. a.

Schisma Ecclesiæ Antiochenæ I. 74. a. Aliquando sopitum, non extinctum 74. b. Theophilo, Alexandrino, dissidia componendi provincie demandatur. ibi.

Schismatis ortus, quo, post Gregorij XI. Summi Pontificis, obitum, Ecclesiæ jactata est V. 35. b. seq.

Schismaticus est, qui non amplectitur Catholicam pacem I. 25. a.

Schola Thomistica morem gerens Decretis Romanorum Pontificum, quibus distictè inhibetur, ne quis lucem emittat lucubrationes in materia de Gratia, non abiecit tamen SS. Augustini & Thomæ de Gratia se ipsa efficiet & prædestinatione gratuita doctrinam, quæ pons æternus in te vigebat, & æternus semper habebit propugnatores VII. 70. a.

Scholarum, sive Gennadius, Patriarcha C. P. VI. 40. a. non est diversus à Scholario, qui interfuit Concilio Generali Florentino 40. b.

Scholarum à Concilio Florentino tacitus evectus, & factus Patriarcha Constantinopolitanus, Græcorum Schisma fovit VI. 76. b.

Selavi Christianam Religionem suscipiunt IV. 2. a.

Selen

Index Materialium.

- Scelgia, Scriptor Græcus, ab Eſia, patria Cy-
prio, fuit reſtatut. VI. 87. b.
- Seoti, Doctores ſubtilis, Hiſtoriola, de precepto
conſciendi Euchariſtiam in pane fermentato
in Eccleſia Latina, ab omnibus rejicitur, III.
100. b. ſeq.
- Scotum, seu Magiſtrum, ejusque doctrinam, ſe-
quuntur in Scholis Fratres Minores. V. 112.
a. Ejusdem Seoti doctrina, & ſcripta. 112.
b. Fabula de ejus morte exploditur. ibidem.
Scotum ſuis diſputationibus pellexiſſe Aca-
demiæ Pariſienſem ad condendum Decretum
de tenenda opinione immaculatæ Conceptionis
Beatæ Virginis, falſo aſſerit Wadiugus.
VI. 52. b. & ſeq.
- Scripta Patrum priorum ſæculorum multa deper-
dita. 1.41. b.
- Scriptores intemperantiæ Critices non ſunt le-
gend. VIII. 110. a.
- Scripturæ ſacræ in Linguam vernaculam verſio-
nes enæ ab Eccleſia vetite? VI. 81. a.
- Scrophulas curandi privilegium habent Angliæ,
& Galliæ Reges & Sepiimi maſculi, nullo in-
terſecto partu femine, nati. IV. 13. b.
- Scythianus, diſtinator terroris de duobus prin-
cipiis. 1.76. a.
- Sebastianus, Luſitanæ Rex, à Mauris verè ca-
ptus & occiſus fuit, quatuor veſtum ſit duos
impoſitores ejus perſonam emenſuros eſſe. VII.
31. a.
- Sebastianus Brant, VII. 126. b.
- Sebaſtianus Michaël, VIII. 155. a.
- Seclæ Hæreticorum ſunt Synagoga Sazana. VII.
130. a.
- Seclæ variæ Calviniſtarum quæ VII. 182. ſeqq.
- Seclarius ſæculi XVI eſſe impoſiteres, pluribus
demonſtratur argumentis. VII. 128. b. Non
habuerunt Miſſionem ab Eccleſia Romana.
ibidem.
- Seclatorum vitia VII. 131. b.
- Sæculum decimum vocat Baronius ſæculum
plumbum, obſcurum. IV. 2. a. Auctor libri
de perpetuitate fidei vocat feliciffimum. 58. b.
- Sæculum X. inſuſa calumniantur Hæretici. IV.
63. a.
- Secundiani, & illorum errores. 1.22. a.
- Secundinus, Hiſtoricus Græcus. VI. 89. b.
- Secundus, Ptolemaidis Epiſcopus, à ſynodo A-
lexandrina enim Arii ſocius damnatur. 1.70. a.
89. a. In Concilio Nicæno anathematizatus pecca-
tor, & in exilium mittitur. 71. b. ſeq.
- Secundus, Tiliſtanus Epiſcopus, Traditores ſa-
cerdotum liberos damnare noluit. 1.80. a.
- Sedis Pontificis in Gallia translatio. V. 31. a.
- Eadem Romanæ reducit. 14. a. & 35. a.
- Sedis Apoſtolica magnam paſſa eſt labem ab ulti-
miſ Pontificibus ſæculi noni, & ab his, qui ſæ-
culo decimo Eccleſiæ præſuerunt, III. 81. b. &
IV. 1. b. & ſeqq.
- Seditio octa Hieroſolymis ob avariciam Sabini. 1.
20. a.
- Seldenus, in Eutychio Patriarcha Alexandrino
pro Heterodoxis laborans, ab Abrahamo Ec-
chellenſi conſutatus. IV. 60. a.
- Selimus, Pater Bajazethæ exauctorato, fratribus-
que occiſis, Imperio Turcarum poſuit, VI. 6.
b.
- Selimi primi mores VII. 2. b.
- Selimi ſecundi geſta. VII. 4. a.
- Sellæ ſtectorariæ ritus, ejusque abrogatio. III. 81.
b. ſeq.
- Semeirus, Eduardi, Angliæ Regis, tutor, Hære-
ſim in Angliâ promove. VII. 17. b.
- Semi-Arianæ, Arianorum ſecta. 1.78. a.
- Semi-Arianæ Arianos damnant. 1.72. a. Tranſeunt
in Catholiceum partes. ibid.
- Seminaria Clericorum ſunt Eccleſiæ utiliſſima.
VII. 114. b.
- Semipelagiani à Pontificibus, Celeſtino, Gelaſio,
& Hormiſda, nec non à Concilio Arauſicano
damnantur. II. 12. a. Eorum errores. ibid.
Ante Synodum Arauſicanam II. habui non
ſunt ut hæretici. II. 16. a. in Synodo damnan-
tur. II. 68. b.
- Semipelagianorum Hæreſis quo poſto nata ſit in
Africa? II. 11. b. Ex Africa penetravit in Gal-
lias. 11. b. ſeq. S. Auguſtini ſtudium in illa
confodienda. 11. b. ſeq. SS. Pruſper, & Hilarius
apud Auguſtinum primò, deinde apud Ce-
leſtinum, Papam, de Semipelagianis referunt,
eorumque auxilium implorant. 12. a.
- Senonenſe Concilium anni 1487. VI. 84. b.
- Senenſe Concilium inter Generalia repom debet.
VI. 71. a. Acta ejus Concilii, & quam ob cau-
ſam fuerit diſſolutum. 71. b.
- Senonenſe Concilium, ejus Decreta de Fide. VII.
82. a.
- Senonenſe Concilium anni 1419. VI. 83. b.
- Senonenſis Concilium Jacobi Davit Peronii.
VIII. 26. a. b.
- Senonenſis Archiepiſcopi Primatu fuere donati,
ſed hodie titulum dumtaxat tenent III. 128. b.
- Sentenſia Antonii Maræ Graiani de Bernardino
Ochino, VII. 62. b.
- Sentenſia de anno Imperii Neronis, quo Petrus,
& Paulus motu traditi fuerunt. 1.46. b.
- Spiritus privatus non eſt Judex Controverſiarum,
VII. 130. b.
- Septem mandata Noachidarum quæ erant? 1.24.
b.
- Septennarium Novæ Legis Sacramentorum nu-
merum amiſerunt Hæretici Waldenſes IV.
25. a. Eundem Sacramentorum numerum
ultrò agnovit Hæreticus Joannes Huſ. VI. 48.
a.
- Sepimius Severus, Imperator. 1.10. b.
- Sepulchri Chriſti Eccleſiam Hakemus, Ægypt
Caliphas, ad ſolum uſque dicit jubet. ſed,
patris ibidem mitralis, denovo ædificatur,
IV. 22. a.
- Sepulchrum Chriſti Jeſu Chriſtiani adimi juſ-
ſu Mahometes tertius, ſed mox præceptum
iſtud revocavit. VII. 9. b.
- Sepultura Eccleſiaſtica pretio non emitur. IV.
138. b.
- Seraphinus Comitanus, VII. 118. b.
- Seraphinus Piccinardus, & ejus Opera, VIII. 129.
a.
- Serapio à ſeueſtris præcipitur. 1.7. b. Ejus Epi-
ſtolæ adverſus hæreſim Montani non extant.
1.47. a.
- Sereſus, Epiſcopus Maſſilienſis, Imagines à Tem-
plis eliminat, & frangit. III. 106. a. S. Grego-
ri Magni ſuper ea re ſentenſia. ibid.
- Sergius, Patriarcha Conſtantinopolitanus, no-
men Romani Pontificis à ſacris Diptychis
non

Index Materialium.

- non expunxit, neque Ecclesiam Græcam à Latinis separavit. III. 22. a.
- Sergius II. in Pontificem electus nomen non mutavit. III. 79. b. Indulgentias trium annorum, totidemque Quadragenarum hie, qui Ecclesiam S. Sylvestri, & Martini visitaret, ab ipso fuisse concessas, merito dubitatur. ibidem.
- Sergius III. Papa, S. Udalrico formam ipsius ad Episcopatum Augustanum electionem prædixit. IV. 12. a. Cum Mazoea metra confutudo. IV. 16. a. Eiusdem in Formosi, Summi Pontificis, maner servitia, ibidem. b.
- Sergius, Constantinopolitanus Episcopus, hæreticis Monotheliticæ virtus Heraclio Imperatori affuit. III. 29. b. seq. Cyri, Patriarchæ Alexandrini, Monotheliticæ, novem Capitula approbat. 30. a. Honorio I. Pontifici Maximo silentio in causâ Monothelitarum persuadet. ibidem.
- Sergius Patriarcha C. P. auctor Edithis Heraclii. III. 27. a.
- Sergius, Patriarcha C. P. Photii in Ecclesiam Latinam calumnias refricat. IV. 28. b.
- Sergius Sulpitius Galba, Imperator. I. 2. a.
- Series Episcoporum Ecclesiæ Hierosolymitanæ, I. 18. a. Vide etiam Tomum VIII. sub finem in Tabulis Chronologicis, pag. 20. a. & seqq.
- Series Episcoporum Ecclesiæ Antiochenæ obscur. 12. l. 17. b. seqq. Vide etiam Tomum VIII. sub finem in Tabulis Chronologicis, pag. 16. b. seqq.
- Series Imperatorum, qui in tribus prioribus Ecclesiæ sæculis summa rerum potiti sunt. I. 8. b. seqq.
- Serinus, vid. Nicolaus Serionus.
- Serionus, Abbas, Scripser. IV. 119. a.
- Servi in Hispania bellum cum Dominis agunt. III. 12. b.
- Servia Leopoldo, Occidentis Imperatori, se submitit. VIII. 5. b.
- Servatius Martini V. damnatur. VI. 29. b.
- Sessiones Concilii Tridentini. VII. 84. a.
- Sethiani, & illorum errores. I. 29. a.
- Serenus Cranius, Alise Procmisul, admonet Imperatorem, ne servat in Christianos, eosque ex clamoribus vulgi, & absque ullius criminis accusatione ad supplicium rapti permittat. I. 5. b.
- Severiani, I. 31. b.
- Severianus, Gabala Episcopus, II. 40. b.
- Severinus, Papa Edithum Heraclii noluit approbare. III. 16. b.
- Severus, Egypti Monachus, & Monasterio ejectus, ad Anastasium, Imperatorem, Constantinopolim pergit, illaque animam e contra Concilii Chalcedonenis defensores exasperat. II. 58. a. Intrudit se in Sedem Antiochenam, & epistolam Synodicam ad Orientis Episcopos misit. ibidem. Justino, ad Imperium eveho, Severus in Egyptum fugi. ibid. Damnatus in Synodo Constantinopoli à Joanne II. Episcopo Constantinopolitano, congregata, cujus Epistolam Syodicam ad Episcopatum Tyri Metropolitam, mittit, & huius iussu, in Ecclesia publicè lectum populus Tyri festivis excipit acclamationibus. ibid.
- Sevarus, Imperator, venit, ne quis ad Iudæos R. P. Hyacinthi Hist. Eccl. Index.
- aut Christianos transiret, unde magna persecutio in Christianos orta est. I. 6. b.
- Severus, Acrophorum dux, cum ducentis Monachis Constantinopolim adventat: ibique omnis generis in Catholicos scelera præcat. II. 51. b.
- Severus, statim ac Sedem Antiochenam occupavit, publicè Concilium Chalcedonenis damnavit. II. 74. a. In Synodo Constantinopolitana damnatus, Sedem relinquere cogitur. ibid.
- Severus anathemati subijcitur. II. 71. a.
- Severus, Episcopus Malacitanus. II. 12. a.
- Sextus Sacrenorum Imperator, Sacra peccati, hominis Judæorum superstitionibus addicti, suavis, Edictum de sacris Imaginibus tollendis promulgat. III. 41. b.
- Siamensium conversionis ad Fidem Catholicam concepta spes evanescit. IX. 47. b.
- Sicilia in Henrico VI. Imperatoris, potestatem venit. IV. 97. a.
- Siciliæ Regnum Victorio Amedeo, Sabaudie Ducis, datur. IX. 8. b.
- Siculus Bonifacius IX. ad officium revocavit, & à censuris Ecclesiasticis, quibus erat devinctus, solvit. V. 32. b.
- Sidonius Apollinaris. II. 41. b.
- Siffredi, Presbyteri Mismensis Ecclesiæ, Chronicon. V. 98. b.
- Sigbertus, Est-Saxia in Anglia Rex, fidem Christianam in suum Regnum inducit, & baptizatur. III. 8. b. Christianam Religionem in sua Est-Angliæ regno propagat. ibid.
- Sigberti Gemblacensis Opera historica. IV. 151. b.
- Sigismundi Burgundionum Regis ad fidem Catholicam conversio. II. 54. b. Eiusdem calamitates à Deo ei inflictæ ob illum, iussu suo, interfectum. ibid. Io Sanctorum numerum celatus. ibid. Filii Sigismundi ad fidem Catholicam conversi. ibid.
- Sigismundi, Imperatoris, gesta. VI. 2. a. seqq.
- Sigismundus, Burgundie Rex, post occisum filium suum, Psalmodyam perennem in Monasterio Agaunensi instituit. II. 42. a. Quid verò intelligendum veniat bujus pereonis psalmodia nomine? ibid.
- Signa ultimæ cladis Judæorum visa Hierosolymia, I. 11. b.
- Signi Crucis usus. I. 117. a.
- Silverina Summus Pontifex, in exilium mittitur, & in ejus locum Vigilius intruditor. II. 74. a. Justiniani iussu, Romanè remissus Silverius, Belisarios inhumaniter Vigilio, ejus amulo, tradidit, à quo in Insulam Palmarum vel Ponticum deportatur. ibid. Silverius ad Vigilius, ac Amatorum Epistolæ, & Amatoria ad Silverium, omnes suppliciter. ibid.
- S. Silverius I. Papa, Acta supposititia suæ, vel saltem in multis depravata. I. 109. b. seqq.
- Silverius II. Papa, Opera. IV. 61. a.
- Silverius II. Papa, Magia, ac Necromantia, fabulosa. IV. 20. b.
- Silverius IV. Antipapa. IV. 104. a.
- S. Silverius Guzolinus, ejusque Congregatio. V. 136. a.
- Silverius Legni cum aliis quatuor Atheismum abjurant. IX. 69. a.
- Silverius Prieras. VII. 113. b.

Index Materialium.

Silvestrinorum Congregatio. V. 116. a.
 Simeon Hierosolymitanorum Episcopus, cruci affixus mortuus. l. f. b.
 Simeonis Logothetæ Scripta. IV. 150. a.
 Simeonis Metaphrastæ genus, & Opera. IV. 158. b. seq. EVIUS Sanctorum, Metaphrastæ adscriptis, veræ à spuriis discernenda. 19. a.
 Simeonis Seleuciæ, & Ctesiphonensis Episcopi, Martyrium. 164. b.
 Simeonas Theofilonensis Scripta. VI. 87. a.
 Simoo, Patriarcha Hierosolymitanus. IV. 115. b.
 Simon Langham, Archiepiscopus Cantuariensis, errores quosdam per Angliam disseminatos damnat. V. 64. b.
 Simon, Magister, septem propugnavit propositiones, quas postea revocavit. V. 61. a.
 Simon Magnus, Primus in Hæreticorum classe. 1. 25. b. ejus hæresis quæ sit. ibid. Petrus à Sancto Petro, Apostolorum Principe, donum DEI pecunia possidendum. ibid. Helenam, publicam Meretricem, sibi adjungit. ibid. Romam appulit. ibid. Per aërem volare visus est. 26. a. Precibus S. Petri precipitatus, & moritur. ibid. Allucinatur S. Justinus de Statua in Urbe posita cum Inscriptione: SIMONI DEO SANCITO, eum potius legi debeat: SEMONI SANGO, DEO, ibid.
 Simonis Magi errores. 1. 26. a.
 Simon Monfortis Tolosæ Dominus declaratur. V. 76. b. In Ducem belli contra Albigenes suscepti deligitur, & illustria eodem in bello edit facinora. V. 42. a. Ejus mors, & Jus in Comitatu Tolosanum. 42. b.
 Simon Sulcasti, Patriarcha Orientis trans Euphratem, fidei professionem coram Julio III. emittit. VII. 12. b.
 Simonis, Cretensis ex Ordine Predicatorum, Scripta. V. 24. a.
 Simonis de Turnaco terribilis mors. V. 46. a. b.
 Simoneta, Historicus Mediolanensis. VI. 91. a.
 Simoneta, alter Scriptor Mediolanensis. VI. 98. a.
 Simonis primus auctor. 1. 26. a.
 Simoniaci Ordinatorum penitentia. IV. 50. b.
 Eadeo à Leone IX. immixta fuit ob Simoniacorum multitudinem. ibid.
 Simoniaci gravissimis penis addicti. IV. 178. b.
 Simoniani qui erant. 1. 26. b.
 Simplicius, Pontifex, Zenonis Imperatoris Henrico strenue resistit, & Euthychianorum fautores damnat. II. 18. b.
 Sinarum gentem, ante promulgatum eo in regno Evangelium, Veri Dei cultum habuisse, afferre Theologi quidam à Sacra Facultate Parisiensi damnat. VIII. 76. a.
 Sinarum Imperium occupant Tartari. VIII. 16. b. Imperatoris & Pontificis in cultu Sinenfium Decreta, ibid.
 Sinenfes ritus damnantur. VIII. 50. b. seq.
 Sirmensis Concilii Acta suppositicia. 1. 72. b.
 Siricius, Papa, Epistolas quatuor concipit. 1. 105. b. Sirici sanctitas. 1. 106. a.
 Sirmensis Formula secunda ab Anomæis condita. 1. 72. b. Non fuit subscripta à Liberio, Summo Pontifice, ibid. In Synodo Antiochena recepta fuit. ibid.

Sirmenses Formulae tres. 1. 72. a.
 Sirmensis Concilii Acta. 1. 82. a.
 Sirmundi cum Petro Aurelio Concertatio genuina Canonis II. Concilii Arausiaci lectio. ne, & cui ex duobus assensum? VIII. 73. b. seqq.
 Sisbertus, Episcopus Toletanus, sediciosus, & perjurus adversus Regem, gradu deicitur in Concilio Toletano XVI. III. 43. b.
 Sisebutus, Rex Hispaniarum, Judæos sibi subditos fidem Catholicam amplecti jubet. III. 7. a.
 Sisinus Patriarcha C. P. Ecclesiæ Launæ valde fuit infensus. IV. 28. b.
 Sisinus II, Patriarcha C. P. Photii schisma rebaurare frustra tentat. III. 98. a.
 Sixtus I, Pontifex. 1. 12. b.
 Sixtus II, Pontifex. 1. 14. a.
 Sixti III. accusatio fabulosa. II. 17. b. Ejus ad Orientales Episcopos Epistola schismatica. ibid.
 Sixti IV. gesta. VI. 15. a. Constitutio ad tollendam controversiam inter Parochos & Mendicantes. VI. 52. a. Opera. 94. b.
 Sixtus V. eligitur Pontifex. VII. 40. b. Regimam Angliæ Elizabetham anathematice percutit. ib. In fautores hæreticorum in Gallis penam excommunicationis vihat. 41. a. Gratius ejus animus in amicis, Severitas in improbis, Magnificencia in ædificiis publicis. ibid. Bibliothecam Apostolicam construit. 41. b. Versionem vulgatam S. Scripturæ emendas. ibid. Sanctissimas leges condit. 42. a. Quatuordecim Congregationes instituit. ibid. Ararium publicum in Aree S. Angeli collocat. ibid. Obiit. ibid. Mandat Octavo Frangijs, nisi, Nuncio in Belgio, ut silentio componeret contentiones ortas occasione Censurarum Academicarum Lovanii & Duaci. VII. 68. a.
 Sixtus Senensis à Pio V. revocatur ad meliorem mentem. VII. 113. b. Ejus Scripta. ibid.
 Smalkaldicum fœdus. VII. 76. a.
 Smalkaldicum Bellum Carolus V. Imperatorem ioter & Lotheraon. VII. 6. a.
 Sonaragdi, Abbas, Scripta. III. 120. a.
 Senens capitur. VI. 37. b.
 Societas Jesu fundatur à S. Ignatio Loyola, sanctissimis legibus munitur. VII. 147. a. Approbatur à Summis Pontificibus. 148. b. Cum Academia Parisiensi graves lites habuit. ibid. Desenditur à Dominicans, ibid.
 Societas in commendationem, & suffragium mortuorum instituta fuisse seculo octavo. III. 60. b. seqq.
 Sociniani ejiciuntur à Polonia. VII. 61. b. In Pælagio prædammati. II. 44. b.
 Socinianorum Secta. VII. 63. a.
 Socrates, Historiz Ecclesiasticæ Scriptor. II. 44. b.
 Selimanni II. Turcarum Imperatoris, gesta. VII. 3. a.
 Selimannus III. Turcarum Imperator. VIII. 12. b.
 Somaſchi unde sic dicti à VII. 143. b.
 S. Sophiz Ecclesiæ à Justiniano, Imperatore, fuit extracta. II. 53. a.

Index Materiaum.

Sophiana Synodus, quam Schismatici Græci dicunt Constantinopoli copiam fuisse, planè commemorata est. VI. 79. a.

Sophronius, Episcopus Hierosolymitanus, Scriptor. III. 42. b.

Sophronius, Monachus, postea Petriarcha Hierosolymitanus, egregius contra Monothelitas fidei Catholice defensor fuit. III. 30. a.

Sotoménus, Historix Ecclesiasticæ Scriptor. II. 43. a.

Spectacula Christianis sæculo IV. restituta. I. 117. b.

Spectacula interese ooo debent Christiani. 118. a.

Spinosa errores, eorumque refutatio. VIII. 67. 1 b, q.

S. Spinalis, jam mortuus, ab Hadulpho Abbate, jubetur à parandis miraculis cellare, isque mandatu Abbatis obtemperat. III. 64. a.

Spiritus Sancti Divinitas firmatur. 189 a 111 a.

Spiritus Flexeris. VIII. 111. b.

Stadthorum Hæresis. V. 50. a. Sacram in eos expeditionem indicit Gregorius IX. ib.

Stanislaus Leczniski agente potissimum Carolo, Svecorum Rege, electus est, contra Federicum Augustum, Rex Poloniz. Sed postea Federicus Augustus, moxto Carolo, Svecorum Rege, Polonia Regnum recuperavit. VIII. 27. b.

Stationes, seu Classes quatuor publicè Pœnitentium olim in Ecclesia instituta. I. 56. a.

Stationis nemine quid intelligitur? I. 56. a.

Statuarum usus non est in Ecclesia tam antiquus, quàm Probaturum usus. III. 14. a.

Statutum Capituli Generalis Ord. Exemitarum S. Augustini de grana per se efficaci, & Prædicatione gratuita. VIII. 115. a.

Statuta Concilii Tridentini circa Episcopos. VII. 116. a. Circa Clericos, & Ecclesiæ Ministros. VII. 114. a. Circa Presbyteros. 117. a.

de Stella (Itiaci) Abbatis Scripta. IV. 119. a.

Stephanus, Papa, definiti, non esse rebaptizandos ab heretici baptizatos, supponit hos servasse in collatione Baptisimatis consuetam formam Ecclesiæ. I. 17. a. b. Non rapit pacem, & fraternam dilectionem cum S. Cypriano, elisque Afris, & Orientalibus Episcopis. I. 37. b.

Legatus Concilii Africani principio huiusmodi negavit. 38. a.

Stephanus II. ab aliquibus reponitur inter Pontifices Romanos, ab aliquibus non numeratur. III. 19. b.

Stephanus V. in Gallias profectus, Ludovicum Primum Imperatorem consecraturus. III. 78. a.

Stephani VI. gesta, & victores. III. 81. b. Ejus A. A. contra Formosum Papam, à Romano Stephani successore, fuerunt rescissa. III. 85. h.

Stephanus VII. quomodo jubere potuerit ut Ordinationes Formosi, Papæ iterarentur? III. 85. a. A. Stephano VII. decurpatam fuisse Petri Sedem conqueritur Baronius. 85. b. Ordinis & coësservationis Sacramenta, juxta sententiam P. Joannis Morini, non imprimunt characterem, cum ab Episcopis Hæretici degradatis, & schismaticis admittantur. III. 15. a.

Stephanus IX. à factione Alberici pessimè habetur. IV. 12. c. Eos, qui rebellant contra Ludovicum IV. Galliarum Regem, Legatione missa, ad sinuorem mentem reducit. ibid.

Stephani X. gesta ante, & post Pontificatum. IV. 25. a.

R. P. Hyacinthi Hylt. Eccl. Index,

Stephanus, Patriarcha Antiochenus Legatus Concilii Sardicenis calumnietur. I. 108. b.

Stephanus Antiochenus Patriarcha, quæ Etychia-norum gladio occubuit, non est Stephanus Senior, sed Junior, ejus successor. II. 22. a.

Stephanus, Patriarcha C. P. Sanctissimus. III. 12. b. seq.

Stephanus, Patriarche Hierosolymitanus. IV. 116. b.

Stephanus Templier, Episcopus Parisiensis, tredecim præscribit propositiones. V. 46. a.

Stephani, Episcopi Tornacensis, Opera. IV. 114. b.

Stephanus Cardinalis, Legatus mittitur in Gallias, à Nicolao II. IV. 51. a.

Stephanus Ungarorum Rex, Pannoniam ad fidem Christi adducit. IV. 20. b.

Stephanus, Regni Angliæ invasor. IV. 102. a.

Stephani cujusdam incocti Causa quomodo definita fuerit in Synodo Lugdunensi prima? II. 68. b.

Stephanus Balosius, & ejus Opera. VIII. 113. a.

Stephanus de Borbone, seu De Bellavilla, Auctor Seculi XIII. IV. 226. a.

Stephanus Calvinus, Hæreticæ Joannis Calvinianæ, tempore Clementis VIII. ejurat hæresim, & Ordinem Carmelitarum Discolocato-rem ingreditur. VII. 46. b.

Stephanus Dulcius. VIII. 116. b.

Stephanus Gardinæ, & ejus Scripta. VII. 102. a.

Stephanus Garibajus. VII. 102. b.

Stephani Halberstadiensis Scripta. IV. 67. b.

Stephanus Heribertus, qui Galliarum Regine Constantie erat à Confessionibus, damnatur in Synodo Aurelianensi. IV. 56. b.

S. Stephanus de Mureto, Grandimontensis Ordinis parens. VI. 11. a. Ejus mors. ibid. b.

Stercomissarum error non adhaerent Gradus. III. 92. b. Stercoemissarum nosque fuit Seta; sed id convicti loco Catholici fuit affictum, ibid.

Stratfordii, Comitum, mors. VIII. 22. a.

Subdiaconis quo tempore Celibatus lex imposita? II. 89. a.

Subintroductarum mulierum contubernio Clericis interdictum. I. 82. a.

Subarbitrarie Ecclesiæ Pontifici Romano speciali jure subjece, sunt universæ Ecclesiæ Occidentis. I. 81. b.

Successus continuus Episcoporum præcipuarum Sedium argumentum exhibet doctrinæ ab Apostolis profectæ. I. 102. b. & Tomo VIII. in Tabulis Chronologicis Episcoporum præcipuarum Ecclesiæ Sedium. pag. 45. a. & seq.

Successione Concilium II. Len IV. Pontifex Maximus, confirmare recusat à Hincmaro, Remensis Archiepiscopi, petitionem, qui id tandem à Nicolao I. per subreptionem obtinet. III. 110. a. Re tamen maturius examinatus, Nicolaus I. ejus Concilii Acta rescindit, & aliud Concilium Successione celebrandum indicit, in quo Hincmaro, Remensi Episcopo, artes omnes detestæ, innotuit redierunt, & Valfradus cum suis Clericis in pristinos gradus sunt restituti. ibid.

Successione Concilium Anni 1555. VI. 24. b.

Suevi à Roccoredo, Hispaniæ Rege Catholico, ad fidem Catholicam reducantur. II. 15. a.

Suorum, Alarorum, & Vandalorum in Hispaniâ irruptio. II. 11. b.

Index Materialium.

Sulphacius, Episcopus Partheniensis, de gravissimo crimine accusatus, deponitur, idemque confirmatur in Concilio Partheniensi secundo II. 70. a.
 Sugerii, Abbatis, Opera. IV. 153. a.
 Suidas, Lexici auctor. IV. 60. a.
 Salpicii Severi, Biturigenum Episcopi duo. II. 41. a.
 Sulpicius Severus, Presbyter Aginensis, & ejus Opera. II. 41. 3.
 S. Sulpicius, Episcopus Bituricensis. II. 20. b.
 Suspendio decreta in eos, qui absque praevio examine ad Sacerdotium promossi, vel aliquod crimen confessi, vel persecutionis tempore lapsi erant. I. 84. 2.
 Suspendio Concilii Tridensis. VII. 28. a. b.
 Symboli D. Athanasii prima mentio in Concilio Augustodunensi anni 643. III. 41. b.
 Symbolum in Millarum solemnibus cani jobetur in Ecclesia Romana. IV. 32. b.
 Symbolo Nicæno antequam Photianum adjecta fuit in Occidente particula FILIOQUE. III. 98. b. Tardius tamen id à Romanis receptum fuit. ibid. Symbolum in Milla quando cani ceptum Romæ. ibid. Græci schisma firmare volentes, vanamque docebant præteritum de additis Symbolo vocula FILIOQUE, ib. & seq.
 Symeonis junioris Opera. IV. 71. a. 2.
 Symeonis Metaphrasti Chronographia. III. 55. a.
 Symonachi, Papæ, electio à Concilio approbata. II. 66. a. Symmachus, ad Synodum PALMAREM accedens, ab emulis tantum non fuit oppressus. ibid. Innocens ibidem declaratur, & Laurentius, tanquam Antipapa, damnatur. ibid. & b. Quomodo Symmachus à Synodo judicati potuerit. ibid. b.
 Symmachus in Pontificatu geit. II. 72. 2.
 Symphodius, Episcopus, Priscillianum hæresim ejans, absolvitur. I. 90. b.
 Symphodius, Episcopus Priscillianista, hæresim abjicit. I. 77. b.
 Synaxis apud Ægyptios quid? I. 114. b.
 Syncretus, discipulus Isaacianus, ejus errores. I. 31. a.
 Syneusis sermō, & ex animo locutus fuit, cum causis exposuit, ob quas Episcopale refugiebat munus. II. 41. 2. b. Suis Operibus plurimum Ecclesie profuit. 41. b.
 Synodi sexæ Generalis, quæ est Constantinopolitana tertia, Historia. III. 37. b.
 Synodus Dordrechtana damnat Arminianos. VII. 59. b.
 Synodus Quinisexta cur sic appellata? III. 40. b. (q. Erratica à Baronio vocatur, nec est respondenda inter Concilia Oecumenica. ibid. Ex ipsius 102. Canonibus plures optimi, & laudandi: sed nonnulli ex iisdem Canonibus ab Ecclesia Romana nonquam fuisse approbati. ibid.
 Syri ad Julium III. Legatos obedientie mittunt. VII. 12. b.
 Syri ad Fidem Catholicam redeunt. VI. 78. a.
 Syropulos, Scripturæ Græcæ. VI. 89. a.

cum, qui à S. Petro usque ad Innocentium XIII. nunc sedentem, universam Christi Ecclesiam gubernarunt. VIII. sub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 1. a. usque ad pag. 14. b.
 Tabula Chronologica, in qua describuntur Series Patriarcharum Ecclesie Alexandrinæ. VIII. sub finem, in Tabulis Chronologicis, à p. 15. a. usque ad pag. 16. b.
 Tabula Chronologica, in qua textitur Catalogus Patriarcharum Græcorum Ecclesie Antiochenæ. VIII. sub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 16. b. usque ad pag. 19. b.
 Tabula Chronologica, seu series Patriarcharum Latino-rum, qui, post captam à Latinis anno MXCVIII. Antiochiam, sedem Antiochenam tenuerunt, VIII. sub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 19. b. usque ad pag. 20. a.
 Tabula Chronologica Patriarcharum Græcorum Ecclesie Hierosolymitanæ. VIII. sub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 20. a. usque ad p. 21. a.
 Tabula Chronologica, seu Catalogus Patriarcharum Latino-rum, qui Ecclesie Hierosolymitanæ præfuerunt, postquam Latini sub hinc seculi undecimi in Orientem appulsi, Saracenis expulsi, Regnum Hierosolymitanum intrinseverunt. VIII. à pag. 21. a. usque ad pag. 22. b.
 Tabula Chronologica, in qua exhibetur Successio Patriarcharum Græcorum Ecclesie Constantinopolitane, à tempore Constantini Magi à Imperatoris, usque ad captam à Turcis Constantinopolim anno MCCCGLIII. VIII. sub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 26. a. usque ad pag. 26. b.
 Tabula Chronologica, seu Catalogus Patriarcharum Latino-rum, qui Ecclesiam Constantinopolitanam rexe-runt ab anno MCCIV. quo Franci, cum Venetis foederati, Urbem Constantinopolim ceperunt, usque ad annum MCCLXI. quo anno Michael Palæologus, Græcorum Imperator, Constantinopolim occupavit, Latini inde ejecit, ipsique Orientale Imperium ereptum, ad Græcos revocavit. VIII. sub finem, in Tabulis Chronologicis, à pag. 37. a. usque ad p. 38. b.
 Tabula Chronologica Imperatorum Orientis ante factam divisionem Imperii Romani in Orientale, & Occidentale. IX. 2. a.
 Tabula Chronologica Imperatorum Orientis, post factam divisionem Imperii Romani in Orientale, & Occidentale, usque ad Constantinum XI. quo Imperante, Christianorum in Oriente Imperium à Turcis, Duce Mahomete II. exiundum est. IV. 4. 2.
 Tabula Chronologica Turcarum Imperatorum, qui in Oriente imperarunt, incipiendo ab OTTOMANNO, à quo toti Turcarum in Oriente Imperio nomen Ottomanum inditum est, usque ad Achmetem, hujus nominis III. nunc imperantem. IX. 12. b.

Tabula Chronologica Francorum Imperatorum, qui ab anno millesimo ducentesimo quatto, quo à Latinis expugnata est Urbs Con-

Tabula Chronologica, in qua textitur Chronologia, seu Series Romanorum Pontifi-

Index Materialium.

- Arianis ab Iustino, Imperatore, ablata Ecclesia restituerentur, eundemque, quasi demeritae Legationis praevaricatorem, in vincula conjicit. II. 5a. b.
- Theodorici, Antiochia. IV. 104. a.
- Theodorici de Appollia, Quidam Praedicatorum, Scripta. V. 106. b.
- Theodori Engelstui Chronicon. VI. 96. a.
- Theodoricus Niemus, acerrimus Pontificum, qui tempore Schismatis sedebat, infestus. VI. 124. b.
- Theodoricus Ruinatus, & ejus Opera. VIII. 122. b.
- Theodorus Balsamon ab Isaacio Angelo, Imperatore, illatus. IV. 115. b. Latius infensissimè odio persecutus est. IV. 112. a. Ejus Scripta. IV. 111. d.
- Theodorus Beza. VII. 77. a. Ejus Blasphemia in Eucharistia Sacramentum. ib. Viquequidam. 77. b.
- Theodori, Episcopi Cantuariensis, Scripta. III. 51. b.
- Theodori Gazae Scripta. VI. 93. b.
- Theodorus, Lector. II. 84. a. seq.
- Theodori, Episcopi Mopvestrensi, Scripte Acacii Meliteniis, & Rabula, Edessenis, improbant. II. 28. b. Proclus, Episcopus Constantinopolitanus, ad petitionem Episcoporum Armeniae, doctrinam Theodori, Episcopi Mopvestrensi, examinat, eumque reprobat. ibid. Proeli sententiae subscribunt Joannes Antiochenus, & Episcopi ab ipso congregati, licet de personae Theodori Mopvestrensi consilio taceant. ibidem. Adversus Theodorum Mopvestrensem scribit S. Cyrillus, eumque ut Haeticum damnat. ibid. seq. Ejus Scripta. II. 40. b. In Synodo quinta Theodorus Mopvestrensis damnatur. II. 65. a. Scripta ab aliquibus profuerunt in Nestorii excusationem. II. 28. b. Pauli Samosatensis excores suscitavit. II. 64. a. A Sanctis Patribus fuit laudatus Theodorus Mopvestrensis, antequam ejus detecti fuissent errores. 64. a.
- Theodori Presbyteri Moasterit Raythuenfis, Scripta. III. 50. a.
- Theodori, Saxoniae, Scripta. III. 123. a.
- Theodori, Studite, corpus Constantinopolim transtulit. III. 87. a.
- Theodorus, Papa, in Pyrrhum, & Paulum, Episcopos Monothelitas, late in Synodo Romanae Sententiae calamo Christi sanguine in Calice rincto subscibit. III. 37. a.
- Theodorus, Patriarcha C. P. Acta Sextae Synodi Geotelis non corrupti. III. 18. b. Confutatur conjectura Cardinalis Baronii, contrarium opinantis. 32. a.
- Theodorus III. Patriarcha C. P. V. 17. c.
- Theodorus, Caesaris Cappadocum Metropolitae, etiam Capitulorum damnandorum Iustiano, Imperatori, auctor fuit. II. 53. b.
- Theodorus Abucara, Cariae Archiepiscopus, ejusque Dispensationes. III. 124. a.
- Theodorus, Episcopus Cyrensis, fuit Sedi in Synodo Chalcedonensi restitutus. II. 32. b.
- Theodosius Magnus, Imperator, Arianis Ecclesias admittit. I. 73. h. Demophilum, Arianum, à Sede C. P. deturbat. ib.
- Theodosio regnante, & sub Imperio filiorum ejus, Arcadii & Honorii, pax in universa Ecclesia restituit. I. 64. a.
- Theodosius Legem contra Meisianos promulgat. I. 78. b.
- Theodosius Junior, Imperator, gestis à Concilio Ephesino in prima Sessione rescindi jubet, vetuitque, ne quis Episcopus Ephesino exiret, priusquam omnia absolutae essent. II. 27. a.
- Theodosius Junior, Princeps religiosissimus. II. 32. a. Leges tulit sanctissimas, quorum plures continentur in Codice Theodosiano. 3. b. Valentianum Occidentem Imperatorem praeficit. ibid. Bellum contra Persas feliciter gerit; sed Attilae, Hunnorum Regis, sit tributarius. ib.
- Theodosius Junior, Imperator, Ephesum mittit Joannem, Sacrarum Largitionum Comitem, qui Cyrillum, Memnonem, & Nestorium deponeret, Patresque in unam congereret Synodum. II. 27. b. Episcopum in locum Nestorii ordinari praecipit, eumque to exilium mittit Theodosius; Cyrillum, & Memnonem suis Sedibus restituit, atque gesta in Ephesino Concilio approbat. 28. a. Pacem procurat inter Joannem Antiochenum, & Cyrillum. ib.
- Theodosius contra Orientales Sacram promulgat. ib.
- Theodosius, Patriarcha C. P. IV. 115. a.
- Theodosius, Diaconus, Confessor, Imperatoris, Frater, ab illo per summum scelus occisus, ei perpetuo aditus visus est in habitu Diaconi, eique pasculum offerre his verbis: BIBE FRATER. III. 32. a. seq.
- Theodorus, Patriarcha C. P. IV. 115. a.
- Theodorus, Coerarius, à quo Theodotiani, ejus errores. I. 33. a.
- Theodulphi, Episcopi Areliaensis, Scripta. III. 118. b.
- Theognis, Nicenus, fidei Nicenae fidei subscribit. I. 78. a. In exilium mittitur. ibid. Ab exilio revocatur. ib.
- Theologi necessarii, & otiosi peritia Linguarum. VII. 92. b. & continua Historiarum. VII. 99. a.
- Theologi Seculi XII. Moralem doctrinam non coarperunt. IV. 178. a.
- Theologi Saeculorum XIII. & XIV. V. 124. b. seqq.
- Theologi Saeculi XIV. plus æquo ingenio iudicaverunt. V. 96. b. seq.
- Theologi Scholastici XVI. Saeculi callebant Linguas, erantque apprime versati in doctrina Sanctorum Patrum, in Sacris Literis, & in studio tam Sacrae quam Ecclesiasticae Historiae. VII. 233. a.
- Theologiae Scholasticae nomen quando praecipue invaluerit. I. IV. 162. a. In eam nonnulli creperunt abusus. 161. b. Ab Haeticorum calumniis vindicatur. 165. b. seq. Laudatur, abusus vero damnatur. VII. 132. b.
- Theologorum praeposita studia à Joanne XXII. Pontifice Maximo, reprehenduntur. V. 22. b. Damnatur etiam à Gregorio IX. Summo Pontifice, in Epistola ad Magistros Parisienses. IV. 161. b.
- Theologorum Gallorum errores. V. 45. a. seqq.
- Theonas, Marmarice Episcopus, à Synodo Alexandrina una cum Arii Sociis damnatur.

Index Materialium.

- tur. **L. 70.** a. In Concilio Nicæno anathemate percussus, & in exilium ablegatur, **70.** b.
- Theopanis pro Religione æromæ, ejusque Chronographia cum ejusdem Continuatore. **III. 55.** a.
- Theopanis Ceramei Scripta. **IV. 70.** a.
- Theopanis Archiepiscopi Nicæni Scripta, **V. 25.** a.
- Theophylacti Opera. **IV. 69.** b.
- Theophylactus Simocatta, Scriptor historicus. **III. 90.** a.
- Theophili Alexandrini, ob Monachos, qui stabant à partibus Origenis, cum Joanne Chrysostomo Concertationes. **II. 30.** b. Theophilo se adiungunt Epiphanius, & Hieronymus. ib. Excusantur à Patre. **31.** b.
- Theophilus, Imperator, Iconoclastis fuit summopere addictus, quamvis severissimum se præbuerit juris exactorem. **III. 62.** b.
- Ejus effatum post occisum Theophobum Persæ. **70.** a. Quid sentendum de ejus pietate? **70.** a.
- Theophilus Opera quæ supersunt. **L. 48.** b.
- Theophilus Alexandrinus. **II. 40.** b.
- Theophilus Raynaudus laudat Michaëlem Baum. **VII. 67.** a. Ejus sententia de non legendis libris malis. **VII. 112.** b. Ejus Opera. **VIII. 112.** a.
- Theotrici Scripta. **IV. 150.** a.
- Theotēbia, mulier Sanctissima, S. Gregorii Nisēni fuit uxor, & postea Deo se dicavit. **I. 29.** b.
- Theotimus. Vide Deodotus. **IV. 63.** b.
- Therapeutæ, qui sint? & an primi Monachi? **L. 16.** a. Fuissent Christiani, Vite Asceticæ cultores. **16.** b.
- S. Theresia, Carmelitarum decus. **V. 115.** a. S. Ludovicus Bertrandus ad eam scribit. **ibidem.**
- Ejus Opera Moralia. **VII. 152.** a. Ejus sanctitas, zelus, doctrina. **VII. 150.** a. Amor erga Ordinem S. Dominici. **ibidem.** Fundatrix Ordinis Carmelitarum Excalceatorum. **VII. 144.** a. De nova institutione Ordinis consilium petit à S. Ludovico Bertrando. **VII. 144.** b.
- Theutberga, à Lothario Rege accusata de adulterio, per Procuratorem ad judicium aique ferventis se porgat, unde innocens declaratur. **III. 107.** a. seq. Nihilominus Theutberga damnatur in tribus Conciliis Aquigraneosibus. **107.** b. In Concilio etiam Metensi, ad quod Nicolaus I. Legatus miserat, proditor Causa Theutbergæ; at illius Concilia acta in Synodo Romana rescinduntur. **ibidem.**
- Thomas II. Patriarcha C. P. orthodoxos fuit. **III. 25.** a.
- Thomas Anellus Neapoli rebellionem excitat. **VIII. 17.** b.
- Thomas Anglici scripta. **VI. 104.** a.
- S. Thomas Aquinatis vita, & scripta. **V. 103.** a. Monasticum habitum in Monasterio Cassienensi non induit. **ibidem.** Non fuit discipulus Alexandri Halensis. **103.** b. S. Thomam, cum è carcere, in quem à suis fratribus fuerat conjectus, exivit, statim Coloniam missum esse, quemodo intelligendum? **V. 103.** b. & quidem in monito sub finem Tomi hujus annexo. Neapolitanum Archiepiscopatum recusat. **V. 25.** a. Sanctum fatis adscribitur. **V. 11.** b. Epus Corpus Conventus Tolosani Prædicatorum, & Brachium Parisino conceditur. **34.** b. Aristotelem illustrat. & repurgat. **V. 44.** b. Ejus Regule quatuor notales. **V. 140.** a. seq. Ejus doctrina commendatur. **141.** a. Totus in doctrina Morali Magister. **VIII. 55.** b. & **161.** a. Ejus methodus in tradendis disciplinis. **V. 112.** b. Indubius est author Summæ Tripartitæ Theologicæ. **104.** a. Officium quoque Corporis Christi omnium Scriptorum consensu ei tribuitur. **104.** b. S. Thomam in sua Summa plurima ex Alexandri Halensis Operibus mutatum fuisse, gratis dicitur. **110.** b. Cum pergeret ad Concilium Lugdunense II. obiit. **V. 74.** a.
- Thomas, Argentinensis, Eremitarum S. Augustini Prior Generalis, qui cum Thoma de Argentina confundi haud debet. **V. 115.** a.
- Thomas Arundellii scripta. **VI. 95.** b.
- Thomas Campanella, & ejus Opera. **VIII. 119.** a.
- Thomas Cantipratani scripta. **V. 105.** a.
- S. Thomas, Archiepiscopi Cantuariensis, dissidium cum Henrico II. Angliæ Rege. **IV. 155.** a. Ejus Scripta. **ibidem.** Ejus corpus comburit Henricus VIII. Angliæ Rex, cineribus in ventum ipsius. **VII. 16.** b. Ab Alexandro III. Sanctorum Fatis adscribitur. **IV. 112.** a.
- A Ludovico VII. Galliarum Rege, dum in vivis esset, fovetur, & post mortem ab eodem colitur. **25.** b.
- Thomas Eduardus recenset hæreses, quæ sunt in Anglia. **VII. 19.** a.
- Thomas Faellus. **VII. 115.** a.
- Thomas M. Ferrari Card. Ord. Prædicat. **VIII. 125.** b.
- Thomas Hoovardus Card. Ord. Prædicatorum. **VIII. 125.** b.
- Thomas à Kempis scripta, & Isoder. **VI. 107.** a. Incertum, an sit auctor libri de Imitatione Christi. **VI. 119.** b.
- Thomas de Lemos Panoplia de Divina Gratia. **VIII. 61.** a. Ejus Opera. **112.** b.
- Thomas de Lemmo, Patriarcha Hierosolymitanus. **V. 19.** b.
- Thomas Malvenda, & ejus Opera. **VIII. 127.** a.
- Thomas Maurocenus, Patriarcha C. P. V. **37.** a.
- Thomas Morni morti addicitur. **VII. 16.** b. Ejus Opera, & mortis gloria. **VII. 98.** b.
- Thomas Souges. **VIII. 112.** a.
- Thomas Stapletonus. **VII. 106.** b.
- Thomas Stubbs, sive Sobai scripta. **V. 108.** a.
- Thomas de Vio Capetanus, Cardinalis, Sediæ Apostolicæ Legatus in Germania contra Lotharium. **VII. 73.** a. Laudatur à Summis Pontificibus. **VII. 109.** a. Ejus Opera. **109.** b. Ejus Confessio, & Apologia. **ibidem.** Moritur. **ibidem.**
- Thomas à Villanova inter Sanctos relatus. **VII. 116.** b.
- Thomas Volfseus. Vide Volfseus.
- Thomas Waldensis scripta. **VI. 106.** b.
- Thomas à Jansenius toto Cælo distans. **VIII. 46.** a. seqq.
- Thuringia Christi Fide imbuitur. **III. 112.** a.

Index Materialium.

Tiberius Claudius, Imperator. [L. 2. a.](#)
Tiberius, Imperator. [L. 9. a.](#)
 Ticinense Concilium, in quo Carolus Calvus fuit confirmatus Imperator. [III. 11. a. b.](#)
 Timotheus, Episcopus Alexandrinus, & ejus Scripta. [I. 201. b.](#)
 Tituli Romæ vocati Parochiæ. [L. 115. b.](#)
 Tituli Crucis Christi inventio. [VI. 16. b.](#)
 Titus Vespasianus, Imperator, nuncupatus HUMANI GENERIS DELICIAE, Bellum Judæum, capta Hierosolyma, absolvit. [L. 9. b.](#)
 Titus, Filius Vespasiani, Imperatoris, Hierosolymam obsedit. [L. 12. a.](#)
 Titus, Broctrorensis Episcopus, tres scripsit libros adversus Manichæos. [L. 27. a.](#)
 Tolentane Ecclesiæ Primas confirmator. [IV. 170. b.](#)
 Toletanus Episcopus Primum in universam Hispaniam obviat. [IV. 28. b.](#)
 Toletani Concilii II. *Canones aliquot.* [II. 69. a.](#)
 Toletani Concilii III. gesta. [II. 71. a.](#)
 Tolosanum Concilium ad extirpandas Albigensium Hæreticorum reliquias coactum. [V. 76. b.](#)
 Tonfura non est Ordo. [L. 57. a.](#) Tonfura triplex, ROMANA, GRÆCANICA, ET SCOTICA, eorumque occasione nata Brinoeca, & Scotos inter & Romanos altercatio. [III. 64. b.](#)
 B. Toibii, Archiepiscopi Limensis, zelus pro salute animarum. [VIII. 99. b.](#)
 Tormenta prohibentur, & quid per ea intelligatur? [IV. 139. a.](#)
 Torquatorum Equitum Ordo instauratur. [VI. 127. a.](#)
 Tota Romanos, acie victos, fugat, & Ostrogothorum in Italia Regnum penè restituit. [II. 17. b.](#) A Narsete tamen superatur & occiditur. [ibidem.](#)
 Traditores qui? [L. 46. a.](#) Eorum Causa expenditur in Synodo Cyrtæ in Nomidia habita. [ibidem.](#)
 Trajanus, Imperator, nova Edicta feralia in Christianos non publicavit, sed jam lata vim obtemperare voluit. [L. 5. b.](#)
 Trajædens ad Rhenam Sedes à Paulo IV. in Archiepiscopalem fuit erecta. [III. 21. b.](#)
 Trajædensis pax. [VIII. 8. b.](#)
 Tramentis Episcopus à Nicolao II. in Synodo, Amalphiæ celebrata, deponitur. [IV. 51. b.](#)
 Transfigurationis festum Calixtus III. non instituit, sed instauravit. [VI. 32. b.](#)
 Transilationes variae Corporum Sanctorum, & miracula, illarum occasione, patrata. [III. 126. a.](#)
 Translationes Episcoporum & Clericorum prohibentur. [I. 84. a. 87. b. 87. a. 88. a.](#)
 Transubstantiationem esse inventum Innocentium III. calumniatur Hæretici recentiores. [V. 19. a.](#) Refutantur ex eo, quod Græci schismatici dogma istud adhuc mardicus roentur, ipsumque TRANSUBSTANTIATIONIS vocabulum usurpent. [120. b.](#) Inquirunt, an hæc vox, TRANSUBSTANTIATIO, perpetuò in usu fuerit in Ecclesiis? [121. b.](#) Transubstantiationis dogma non negabatur ab auctoribus seculi IX. qui contra Paphlagonum Radbertum scripserunt, sed tantum de modo, quo Chri-

stus existit in Eucharistia, inter illos fuit disputatum. [III. 90. a.](#)
 Trappenses Monachi severiorem Ordinis Cisterciensis Disciplinam, & Veteres usus, ad summum juris apices observant. Eorum abstinencia, iugis penitentia, vitæ solitaria amor, & exoculata erga Abbatem obedientia. De illis Clemens XI. Pontifex Maximus, & Consensu III. Magnos Etruriæ Doctores optime meriti sunt, Laudatur eorum vici genus ab Abbatibus Generalibus Ordinis Cisterciensis. Sæcularum magnorum fervore vestigia Venerabilis Servi Dei, Reformatoris sui Abbatiss Arnoldi Butillieri, Rancæi, cujus vici, eximie docti, & pretiosa mors describuntur. [VIII. 1 pag. 155. b.](#) usque ad pag. 159. a.
 Trasamundus Fulgentium, aliosque Episcopos Catholicos Sardiniam in exilium mittit. [II. 56. b.](#)
 Trasamundus, Vandalorum Rex, in Arianorum gratiam Edictum per Africam promulgat. [II. 56. b.](#)
 Trevirense Concilium, ejusque Decreta contra Lutheranos. [VII. 81. b.](#)
 Treuga in Concilio Lateranensi II. imperata. [IV. 136. a.](#)
 Treuga Dei quid sit? & ubi primum fuerit instituta? [IV. 146. b.](#)
 Tria verdini, seu Triamellini qui fuerint. [IV. 138. a.](#)
 Tribunal S. Officii confirmatur à Paulo IV. & impetratur à Populo Romano. [VII. 35. a.](#)
 Tribunal S. Inquisitionis à Paulo IV. majori auctoritate donatur. [VII. 35. a.](#)
 Tridentinum Concilium Galli recipiunt. [VIII. 89. b.](#)
 Trinitatis doctrina seculo IV. [L. 112. b.](#)
 S. S. Trinitatis festi institutio. [V. 32. b.](#)
 Trithemius, eorumque error. [II. 60. b.](#)
 Trithemii Scripta. [VI. 27. b.](#)
 Trithemius immerito Magis infimulatus. [ib.](#)
 Trullus, locus, in quo Synodus VI. peracta est, quid sit? [III. 17. b.](#)
 Tullenensis Concilii gesta. [III. 102. b.](#) seq.
 Turnonius, Cardinalis, adornatur Regem Gallicæ, ut in avita fide Catholica permaneret. [VII. 17. a.](#)
 Turce Tregovissiam, & Girgionem amittunt, & sordè vincuntur. [VII. 5. a.](#) Christiani Scirgonium, & Vvinsegardum à Turcis recipiunt, eosque magna afficiunt strage, ibid. Turce ad Kerestium victi, stragemate victores fiunt. [ibidem.](#) Ab Hungaris victi. [VI. 5. a.](#) Pacem offerunt Christianis, quos postea ad Vvnam vincent. [ibidem.](#) Ad Belgradum victi. [VI. 5. a.](#) maxima clade à Joanne Sobieski. [VIII. 5. b.](#)
 Turce Romæ Baptisum suscipiunt tempore Clementis VIII. [VII. 46. b.](#)
 Turce ad Lepantum à Christianis vincuntur. [VII. 4. a.](#)
 Turce magna afficiuntur eladibus. [VIII. 5. b.](#)
 Turcarum Imperium Christianorum Principum dissensionibus, & depravata fidelium moribus erevit. [VII. 5. b.](#)
 Turcopinorum Secta nefaria, & de his capta ponne. [V. 57. a.](#)

Turo-

Turonensis Metropoli a subjectis Episcopis celi-
quuntur, qui Dolens Episcopo se subijciunt.
III. 103. a. Discolia est hanc Caesari in Synodo
Tollant, sed non sunt compositae ante seculum
in ibid.
Typographicae quo tempore, & loco, & quo
insum habuerit VI. 109. a.
Typographis in hibeatur, ne sine Episcoporum li-
centia typis aliquid mandent VI. 127. b.
Types Constantinis, Imperatoris, occasione Hære-
sis Monothelitarum editus, quid sit? III. 4. a.
Types Constantinis, Imperatoris, ubi habeatur? III.
31. a.
Tyranol plures, Honorii Imperium usurpantes.
II. 3. a.
Tyriorum Episcopo jus Metropoliticum, contra
Berytensem, qui sibi jus Metropoliticum arro-
gabatur, Generalis Synodus Chalcedonensis con-
firmavit. II. 39. b.
Tzathus, Lazorum Rex, ad Justinum Impera-
torem venit, ut Christianus fieret. II. 55. a.

V.

Valens, à quo Hæretici Valensiani. I. 34. a.
Valens, & Ursacius damnantur in Synodo Arimi-
nensi. I. 72. b. Ariminenses Patres ad subscrip-
tionem formulæ, Sirmianæ non assensim, in-
ducunt. ibid. Arianismum in Illyrico fovit.
72. a.
Valens Arianorum partes plurimum promouet. I.
64. a.
Valens, Morti Episcopus, absolvitur in Concilio
Mediolanensi. I. 87. a. Patres Concilii Arimi-
nensis Formulæ, ab ipso & Ursacio editæ, sub-
scribere cogit. ibid. Damnatur. 87. b. seq.
Valentini Concilii III. Canones. III. 102. b.
Valentinus Gentilis Bernæ Capitali supplicio af-
fectus est. VII. 62. a.
Valentianus, quo & illorum errores. I. 31. a.
Valentinianus, Imperator, Catholicus fuit. I. 64. a.
Valentinianus & Gratianus, Imperatores, contra
Donatistas leges publicant. I. 62. a.
Valerianus Cimnelemensis. II. 43. a.
Valerianus Imperator, primo fuit Christianus,
postea à Macriano, Ægyptio Mago, seductus,
crudelissimus persecutor evasit. I. 82. a. A Sapo-
re Persarum Rege, captus, vivus excoarctatur, ib.
Valerius Diocletianus, Imperator, levissimus
Christianorum hostis. I. 11. a.
Valerius Aurelianus, Imperator, interfectus est à
Militibus suis. I. 11. a.
Valerius, Episcopus Hippontensis, Augustinum
in Coadjutorem assumptus. II. 47. a.
Valesiorum stirps Regia deficit in Gallia, usque
regnandi ad Borbonorum familiam devolvit-
ur. VII. 12. b.
Vallantius. VIII. 114. a.
Vallis Telinae Arces Romani Pontificis Fidei com-
mittuntur. VIII. 33. b.
Vallombrosiana Congregationis institutio. IV. 80. b.
Vandali à Justiniano, Imperatore, victi. II. 51. a.
Africam sub Valentiniano III, Imperatore, oc-
cupant. II. 5. a.
Vandalorum, Alanorum, & Suevorum in Hispa-
niæ irruptione. VII. 68. a.
Vaninus, Athens. VIII. 68. a.
Varadinum Toros captum. VIII. 14. a. à Christia-
nis recipitur. 6. a.

R. P. Hyacinthi Hbfi, Eccl. Index.

Vararanes Persarum Rex, persecutionem à Pa-
tre in Christianos exercitiam continuat. I. 64.
b. & II. 7. b. Bellum movet in Romanos. I. 64. b.
Vasilius, VIII. 113. b.
Vasilius Siculo IV. aurea, vel argentea. I. 14. b.
Vaugelas. VIII. 114. a.
Vauri Concilium contra Albigenesi celebratur. V.
76. a.
S. Ubaldis, Episcopus Engubinus, Sanctorum fa-
ctis ascribitur. IV. 113. b.
Ubiquitarum Sectæ initium. VI. 64. b.
S. Uldaricus canonizatur à Joanne XV. IV.
41. a.
Velutius Aurei Equitum Ordo. VI. 126. b.
Venantii Fortunati Opera. II. 30. b.
Venditiones, Sede Episcopali vacante, à Presby-
teris factæ rescinduntur. I. 2. b.
Veneti & Mercurii diebus antiquitatis indictum
erat jejunium. I. 116. b.
Venetus, Vide ANTONIUS.
Veneti Turcos debellare. VI. 4. b.
Verbum Divinum Corpus, & animum, orienteq;
præditum, assumptum. I. 88. b.
Veremundus II. Hispaniarum Rex, Mauros, qui
munissimas Hispaniarum Civitates occupa-
verant, & omnes Christianorum oculos trucidar-
ant, ad interfectionem dedit. IV. 7. b.
Vermosius, Sectator Calvinus. VII. 36. a.
Versio Gallica Novi Testamenti Richardi Simo-
nis reprobata. VIII. 112. a.
Versio Gallica Novi Testamenti Paschalis Que-
nelli damnata. I. Clemente XI. VIII. 112. a.
Versio Scripturæ, dicta Itala, VII. 104. b.
Versio Scripturæ LXX. Interpretum. VII. 104. a. sq.
Versio S. Scripturæ à Sante Pagolo elaborata. VII.
114. b.
Versiones Gallicæ Novi Testamenti damnatæ;
VIII. 112. a.
Vespere Siculæ. V. 13. b.
Vespasianus, dum ad obsidionem Hierosolymor-
um accingitur, acclamatur Imperator. I. 22. a.
Veturius Melitæ Magister, Galerii Imperatoris
passus Christianos acciteri levit. I. 60. b.
Vezelienses Monachi à Licio II. Pontifice Ma-
ximo, contra Guillelmum, Comitem Nivernens-
em, protecti. IV. 108. b.
Viardus Ordinis cujusdam institutor. V. 116. a.
Viaticum moribundis non denegandum. I. 14. a.
Quid intelligatur omnino Viatici in Concilio
Nicæno? ibid.
Victor, Papa, Romæ celebrat Concilium, in quo
à communione rejicitur celebrantes Pascha alio
quam Dominicæ Resurrectionis die. I. 36. a.
Victor oon stetit intrâ mûnas, sed respici excommu-
nicationis Sententiam in Athanasios tulit. I.
36. b.
Victor II. Papa, à veneno, sibi in Calice propinat-
um, duplici miraculo liberatur. IV. 24. a.
Victor III. Papa, vindicator à calomnia ab Hugo-
ne Abbate Flaviniacensi, e illata, ejusque Scri-
ptæ referuntur. IV. 61. a.
Victoris II. Papæ, virtutes, & gesta. IV. 27. a.
Victor IV. Antipapa. IV. 111. a. Excommunicat-
ur ab Alexandro III. 12. a. a. Petro Leonis subro-
gatur, sed statim ad pedes Innocentii III. se ab-
jicit. IV. 108. a.
Victor Capuanus, Cycli conditor. II. 83. a.

Index Materialium.

- Victor Tuonenſis. II. [87. b.](#)
- Victor Viennſis. II. [43. b.](#)
- Victoria Principum Chriſtianorum ad Echinas Infulas contra Turcas. VII. [32. a.](#)
- S. Victorini, Episcopii Petaboniensis, vulgò, sed perperam, P. Ravennſis, & Mariyris, Opera. I. [96. b.](#) Millenariorum adhuc errori. [ibid.](#)
- Vienna Austriae obſidione liberatur. IIX. [5. b.](#)
- Viennensis Episcopii cum Arelatenſi de Primatu contentio, quomodo in Concilio Taurinensi composita. II. [11. b.](#) ſeq.
- Viennensis in Gallis Episcopius Primatum non obtinuit. IV. [179. a.](#)
- Viennensis Ecclesia in Gallis à Calisto II. Primatu donata. IV. [106. a.](#)
- Vigilie nocturnæ præcedentium magnam ſolemnitatem, vel diem Dominicam. I. [157. a.](#)
- Vigilantiis, natione Gallus, Hæreſim ſuam per Galliam ſpargit, quæ errorum aucta monſtra non habuerat. II. [46. a.](#) Ejus Hæreſeos Capita. [ibid.](#) Zelo, non iracundiâ S. Hieronymus acriter verbis eum perſtrinxit. [ib.](#)
- Vigiliis ad Legatos Concilii V. Generalis Reſponſum. II. [61. a.](#)
- Vigilius, Tapſenſis Episcopius, Symboli, QUILCUMQUE, &c. vulgò S. Athanaſio adſcripti, à peritis Criticis cenſetur Auctor. I. [91. a.](#)
- Vigilius Tapſenſis. II. [81. b.](#)
- Vigilius, ut Pontifex crearetur, quæ promiſerit. I. [74. a.](#) Vigilius in Pontificatum ſe introdit. [ibid.](#)
- Vigiliis Concilio intereſſe recuſat, ſonitumque publicat Conſtitutum. II. [61. a.](#) Baronii, aliorumque opinio de approbatione Sententiæ Conciliaris per Vigiliam factæ. [61. a.](#)
- Vigiliis trium Capitulorum damnationi ſubſcribere recuſat. II. [61. b.](#) ſq. Conſtantiſopolitani, Synodum celebraturi, pergit. [62. a.](#) Cùm perveniſſet Conſtantiſopolim, Decretum contra Acrophalos publicavit, & Mennam, Patriarcham Conſtantiſopolitanum, à communione ſuſpendit, quam tamen poſt quinque meſes illi reſtituit. [ibid.](#) Synodo præeſt, & æque interrupit, per ſeipſum Sententiam proferit, & Urbe Regia abſcedens JUDICATUM, quortia damnabat Capitula, in manibus Mennæ relinquit. [ibid.](#) Vigiliis JUDICATUM Occidens ferè totus improbat. [ibid.](#) Vigilius, ſtatim æ Concilium Generale celebrandum ſtatutum eſt pro Cauſa trium Capitulorum, JUDICATUM ex manibus Mennæ recipit, omnemque de iſdem quaſtionem interit prohibet. [62. b.](#)
- Vigilius, novo Juſtiniani Imperatoris contra tria Capſula Edicto publicato, cum excommunicationem minatus fuiſſet iſs, qui Edicto Imperatoris obtemperarent, cuſtodis tradi ab Imperatore jubetur. [62. b.](#)
- Vigilius in Eccleſiam quandam confugit, exindeque accepta fide in Placidianæ aedes ſe recipit, ſed paulò poſt Chalcedonem fugit. [ibid.](#)
- Vigilius Conſtantiſopolim, publica licet obſtata fide, revocatus, illuc redire recuſat, & Encyclicam de ſuis calamitatibus Episcopolum ſcribit. [ibid.](#) Edicto ab Imperatore ſublato, & veſtigia petita à Theodoro & Menna, æſſectiſque Episcopis, Conſtantiſopolim rediit Vigilius, iſque ab Euthychio rogatus, trium Capitulorum Cauſæ finem imponere, appoſita tamen conditione, ſtatuit. [ibid.](#) & ſeq. Silverium in ſolaſum Palmarum, vel Ponticum, deportari jubet. II. [74. a.](#) Mortuo Silverio in legitimum Papam eligitur Vigilius. [ibid.](#) Emittit fidei profeſſionem, qua Theodoræ, Auguſtæ, odium ſibi conciliavit. [ib.](#)
- Vincenſis Bandellus à Caſtro novo. VII. [155. b.](#)
- Vincenſis Baronius, & ejus Opera. VIII. [128. a.](#)
- Vincenſis Bellovacenſis Opera. V. [101. a.](#) Melchioris Cui Cenſura defenditur. [101. b.](#)
- Vincenſis Capuanus, Sedis Apoſtolice in Concilio Arelatenſi Legatus, damnationi Athanaſii ſubſcribit. I. [87. b.](#)
- Vincenſis Caſalis, & ejus Opera. VIII. [128. a.](#)
- Vincenſis Conſentonus, & ejus Opera. VIII. [130. a.](#)
- Vincenſis M. Coronellus, & ejus Opera. VIII. [134. a.](#)
- Vincenſis Ferte. VIII. [140. a.](#)
- S. Vincenſis Petri laudes, & Scripta. VI. [101. a.](#) ſeq. Ejus in D. Bernardinum Stenſem reverentia. VI. [104. b.](#) Literas accipit à Concilio Conſtantiſi, VI. [67. b.](#) ſeq. inter Sanctos relatus. VI. [11. a.](#)
- Vincenſis M. Fontana, & ejus Opera. VIII. [128. a.](#)
- Vincenſis, Lerinenſis, Communionis. II. [43. a.](#) Non eſt diverſus ab eo, quem Sanctus Proſper reſellit ad Capitula obſeſſionum Vincenſianarum. [ibid.](#)
- Vincenſis Maculæus Card. Ord. Predicatorum, IIX. [125. a.](#)
- Vincenſis à Paulo, fundator Presbyterorum Miſſionariorum. IIX. [155. a.](#)
- Vincenſis M. Cardinalis Urſinus exemplar virtutum. VII. [131. b.](#) Ejus laudes. IIX. [44. b.](#) & Opera. [125. b.](#)
- Vini potus moderatè ſumpti eſſentia jejuniis non adverſatur, bene tamen perſectio jejuniis. VIII. [145. b.](#)
- Virgines ſæculo quatto etiam io Urbibus & Pagis manentes virginatatem vovebant. I. [16. b.](#) Velo operiebantur. [ibid.](#)
- Virginum Monafteria ſub regimio Abbatiſſæ ſæculo quatto fuerunt. I. [126. a.](#)
- Viſitator ad Eccleſiam Paſſore viduſtum, à Metropolitano mittebatur. III. [128. b.](#)
- Viſitationum Episcoporum pragmatica. IV. [138. b.](#)
- Vita Scriptorum Hæreticorum Germaniæ deſcriptæ à Melchioræ Adamo. I. IX. [157. b.](#)
- Vita Aſcetica non opponitur Matrimonio. I. [17. a.](#)
- Vitalianus, Scythæ, Magiſter militum, dux conſtituitur à populo Conſtantiſopolitano adverſus Anaſtaſium Imperatorem, eumque ad pacem cogit. II. [13. a.](#)
- Vitalianus gloriam, quam in defendendo Concilio Chalcedonenſi conſecutus eſt, Monachis poſtea Scythæ patrocinando non obſcuravit. [ibid.](#)
- Vitaliani, Apollinariſtarum Secta. I. [75. b.](#)
- Vitalis, Presbyter Antiochenus, diſcipulus A. pollinari. I. [75. b.](#)

Uldarid,

Index Materiarum.

Uldasici, Argentinenſis, Ordinis Prædicatorum, Summa Theologica. V. **166. a.**
 Uladislauſ, Poloniæ & Hungariæ Rex, inſignem de Turcis Victoriam reſert. VI. **1. a.** Monitor. **2. b.**
 Uldricus Zuſinglius Pagum Tigurinum peſſifera hæreſi infeſtauit. VII. **74. b.**
 Ulphilas, Epicoſopus, Gothos Ariani hæreſi ſociet, in eaque illos obſeruat. I. **67. a.**
 Unctio in Coronatione Regum Hiſpaniæ antiquior eſt Unctione, quæ fit in Coronatione Regum Franciæ. IX. **1. b. ſq.**
 Unitas Eccleſiæ Romanæ. VII. **130. b.**
 Uniuerſalis, ſeu Oecumenica, nomen unum decet Romanum Pontificem. III. **17. a.**
 Uniuerſitatis Ratis ſtudentium cautela inſtituta initium. VI. **1. b.**
 Uuiciza, Hiſpaniarum Rex, moribus deprauatus. III. **12. a.**
 Volſicus Henrico VIII, Angliarum Regi, aſſentatur, ſed poſtea, facti penitentiæ, in exitum amandatur, & moritur. VII. **1. b.**
 Urbanifſæ & Claudianiſſæ, Sæctæ Donatiſtarum obſectæ. I. **69. a.**
 Urbanifſæ dicuntur Moniales S. Clari, & quareſ V. **24. b.**
 Urbani II. privilegium ad Rogerium, Siciliæ Ducem, aut apocrypham eſt, aut interpolatum. IV. **27. b.**
 Urbani III. Pontificatus. IV. **112. b.**
 Urbani IV. geſta. V. **34. a.**
 Urbani V. geſta. V. **34. a.**
 Urbani VI. Eleſtio. V. **35. b.** Epus mori. **36. a.**
 Urbanus VI. tempore Schiſmatis Romæ ſedens, ejuſque Succelliores, pro legitimiſ Pontificiſ bus agnit. VI. **12. b. ſq.**
 Urbanus VII. eligitur Pontifex. VII. **41. a.** ante Coronationem moritur. ib. Omnia bona ſua Sodalitati B. V. Annuntiatæ in Dores pauperum Virginum legat. VII. **42. b.**
 Urbani VIII. geſta. VIII. **37. b.**
 Urraca, Hiſpaniarum Regina, regnum ſilio cedere cogitur. IV. **100. b.**
 Urficius. Vide VALENS.
 Urficius, Synydonis Epicoſopus, abſolvitur in Concilio Medinlanenſi. I. **87. a.** Paures Concilio Ariminenſiſ abſolpo, & Valente editæ formæ ſubſcribere cogit. **17. b. ſq.** Damnat. **88. b.**
 Urficius ſchiſma contra Damasum, legitimum Pontificem, excitat, ex quo maxima oritur ſeditio. I. **104. b.** Urficius perperuoſitioſoſ a Gratiano, Auguſto, multauit. **107. a.**
 Uſuardus, Martyrologii auctor. III. **120. b.**
 Uſura quæcumque vetatur. IV. **136. b.**
 Uſurarii in Clero arcetur. I. **84. a.**
 Uſurarii grauiffimiſ penis additi. IV. **121. b.**
 Uterus Materius in Calvinifſis aſſimilatur Baptiſmo, Conaculo Hieroſolymitano, Sacroſo, Tribunali Confeſſionis, Academix & Cancellariæ. VII. **47. b. ſeq.**
 Utilitas hitorix Eccleſiaſtica. I. **2. a.**
 Utilitas Catechiſmi Concilii Tridentini. VII. **91. a.**
 Utinenſe Conciliabulum. VI. **83. a.**
 Valachis tributum imperator ſi Turci. VI. **4. b.**
 Valafidi Seraboſis Scripta. III. **121. b.**
 Waldenſium hæreſis origo. IV. **121. b.** horum errores. **124. b.**

Waldenſio variis Conciliis damnati. IV. **124. b.**
 Waldenſium in Gallia reliquia. VI. **15. b.**
 Waldenſes Moderni in doctina de Sacramentis ab antiquis deſcribere. W. **125. a.** Waldenſes per varias Provincias ſuſtuli. **126. a.**
 Walla, Corborum Rex, pacem cum Romanis init. II. **1. b.** Bellum ſuſcipit aduerſus Alanos, & Vandalos, & Silingos. **1. a.**
 Wallingham Scripta. VI. **97. b.**
 Walterii, Epicoſpi Aurelianenſis, Capitula. III. **118. b.**
 Wamba, minis potiùs, quàm precib. compulſus, Hiſpaniarum ſuſcipit regnum. II. **7. b.** Veneno hauſto cum videretur animam agere, cucullum induit, quem poſtea, recuperata hæcet valetudine, deponere noluit. III. **11. b.** Illata Wambæ iniuriæ ab Egicia, Hiſpaniarum Rege, vindicantur. ib.
 Waſelini Abbatis Scripta. IV. **158. a. ſq.**
 Wellingi, Fratres, Monachi, Hæſtorix Heutici Steronia Continuatores. V. **22. b.**
 Wenceslai, Imperatoris, mores, & geſta. V. **11. a.**
 Wenceslaus impetio deſcitur, & vitam ductæ flagitiouſam. VI. **7. a.**
 Wenſlonis, Archiepoſpi Senonenſis, Cauſa diſcutitur in Concilio Tullenſi. III. **103. a.**
 Werteri Releſink de Laer Scripta. VI. **98. a.**
 Widd, & ejus ſuſus, Italiæ Reges, à Formoſo Papæ coronantur. III. **14. a.**
 Wicleſſi hæreſis origo. V. **61. b. & VI. 41. b.** Ejus errores. VI. **41. b.** Calvinifſis & Lutheraniſ præluſit Wicleſſus, quamvis in multis ab iſ diſſentiat. **43. b.** Wicleſſi hæreſis à Catholicis damnatur. **44. b.** Ejus mores. **45. a.** Angliæ Reges Wicleſſianam hæreſim ſeſedant. ib.
 Wicleſſi illa exhumari, exuriſque jubet Martiſon V. Pontifex Maximus, VI. **29. a.**
 Wicleſſus cum aliquot diſcipulis palinodiam canere cogitur. VI. **29. b.**
 Wicleſſianus Henricus IV, Angliæ Rex, averſatur. VI. **16. a.**
 Wilfridus, Epicoſopus Eboracenſis, injuſtè cum eſſet oppreſſus, abſolvitur in Synodo Romana, & ſux ſedi reſtituitur. III. **12. a.**
 Wilfridus Saxonibus Auſtralibus Fidem annunciat. III. **8. a.**
 Wilfridi, Epicoſpi Eboracenſis, vita. IV. **62. b.**
 S. Willebrordus Friſonum converſionem ſeſciter perficit. III. **13. b.** Sedis Trajectenſis ad Rhenum auctor, ac primus Epicoſopus ſui. ib. Plures Eccleſias, & Monaſteria per Friſiam conſtruxit, Anſtrielſque conſtituit. ib.
 S. Wilſbaldus, Eſſenſis Eccleſiæ primus Epicoſopus, à S. Buntſacio conſecratur. III. **13. b.** Monaſterium ibi condit, latèſque per Boſporiorum Provincias fidem propagat. ib. Vite ipſos Scriptores. **14. a.**
 Willelmus, Scotiæ Rex, abſolvitur à Lucio III. IV. **112. b.**
 Willelmus, Patriarcha Hieroſolymitanus. IV. **116. b.**
 Willelmus, Almarici diſcipuli, deliramenta. V. **45. a.**
 Willelmus, Archiepoſopus Eboracenſis, à S. Bernardo interſus vocatus, ſb Eugenio III. depoſitus, & ab Anaſtaſio IV. reſtitutus, Sanctorum ſaſtris adſcriptus ſuit. IV. **108. b.**
 Willelmus, Eboracenſis, à S. Bernardo per errorem accuſatus. IV. **107. b.**

Index Materialium.

Willelmus, Comes Mortis Pessulani, ab Innocentio III. obtinere non potuit gratiam declarandi legitimos heredes filios, quos à Concubina suscepit. *IV. 145. a. & cur? ib.*
 Wio-desoriente *Colegium* ædificat, possessionibus, & privilegiis ditatur. *VI. 16. a.*
 Witichindus, Sæonum Dux, Baptismo initiatur, & locum offert Carolo Magno, ubi Miodensius Episcopus fuit fundatus. *III. 14. a.*
 Wolfgangus, Lantius. *VII. 102. b.*
 Wormatiensis Concilii Canones genuini, sunt quadraginta quinque. Sed alii triginta quinque, quos nonnulli eidem Concilio adscribunt, ad id non pertinent. *III. 112. a.*
 Wormatiensis Conventus. *VII. 71. b. seq.*
 Winibaldus Thuringiam hinc Christianis im-
 mit. *III. 14. a.* In Bojariam se transfert & Paganismi inde reliquias extirpat. *ib.* Ad Wilibaldum, fratrem suum, Episcopum Eistresensem, pergit: *10* ejusque Diocesi ad locum, dictum HEIDENEN, Monasterium coarctavit, cujus fuit primus Abbas. *ib.* Paganice pravitatis in his partibus superstitiones eliminat. *ib.* Vitam ipsius sanctimonialis Heidenheimensis scripta. *ib.*

X.

Ximenius à Breved. 130. Pseudo Pontifice, creatur Patriarcha Hierosolymitanus, *VI. 82. a.* Ejus scripta. *VI. 105. b.*
 Xiphilini, Patriarchæ C. P. Opera. *IV. 69. a.*
 Xiphilini duo, eorumque scripta. *IV. 69. b.*

Z.

Zacharias, Papa, an fuerit author translationis Regni Francorum à Childerico, stirpis Merovingiorum postremo, ad Pipinum? *III. 19. a.*
 Zacharias, Episcopus Myulenus. *II. 84. b.*
 Zacharias Boverius, & ejus Opera. *VIII. 133. a.*
 Zegerus Bernardus Vau-Espen, & ejus Opera. *VIII. 118. b.*
 Zemes, à Bajazeth, fratre suo, victus, Rhodum se recipit apud Petrum Alboussium, à quo, ad Bajazethis preces, diligeat culoditur. *VI. 6. b.*
 Zeno, Imperator, libidini deditus. *II. 4. a.* Henoticon in gratiam Eutychianorum edidit. *ib.* Ejus mors notissima. *ib.*
 Zephirinus Pontifex. *I. 13. b.*
 Ziska Adamitas delet. *VI. 50. a.* Moriens ex sua pelle tympanum fieri mandat. *VI. 39. b.*
 Ziska Hussitarum Dux, Sigismundum, Imperatorem, septies acie vincit. *VI. 2. b.*
 Zoë, Argvri Romani, Imperatoris Orientis, uxor, cum Michaële Paphlagonæ adulteri consuetudinem habet. *IV. 9. a.*
 Zosimus, Papa, erga Coelestium, & Pelagium quemodò se gesserit. *II. 10. b.* Ecclesiæ Arelatensi Metropolitica in Provinciam Viennensem dignitatem confirmavit, & *10* Narbonensem utramque potestatem ipsi concessit amplissimam. *II. 37. a.* Cur pro Sardicensi Canone Zosimus Nicænum allegaverit Concilium? *12. b.*
 Zwinglius, propagator hæresis Sacramentaliorum, ejus errores. *VII. 52. b.* moritur in prælio. *ib.*

FINIS Indicis Materialium.

